

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 2044 057 032 674

Dárday Sándor

Igazságügyi förvénytára

HARVARD
LAW
LIBRARY

Digitized by Google

AZ ATHENAEUM R.T. KIADÁSA

DÁF
Iga

**HARVARD LAW SCHOOL
LIBRARY**

átodlik, teljesen
felhozott kiadás.

tára

en legújabb
mindegyik
jelent meg.

etbe kötött

övetkező:

ó joganyag
t.: Dr. Túry
, kir. tábl. bíró.

Büntetőjog,
bűnvádi eljárás és
börtönügy. Szerk.:
Dr. Fayer László,
egyetemi tanár.

VII. kötet: Bélyeg- és illeték-
ügy. Szerkesztette:
Hell Fausztin, köz-
igazgatási bíró.

VIII. és IX. kötet: Bírói szerve-
zet. — Az egész műre
vonatkozó tartalom-
jegyzék és tárgymutató.
Szerkesztette mindkét
kötetet: Marschalkó
János, kir. tveszk. bíró.

I. kö

II. > Perenkívüli eljárás
és telekkönyvi
rendtartás. Szerk.:
Imling Konrád dr.,
kir. táblai tanácselnök.

III. 1/2 > A magánjogra vo-
natkozó joganyag
és az osztrák pol-
gári törvénykönyv.
Szerkesztette: Lányi
Bertalan, ministeri
tanácsos. — Két kötetbe
kötve.

IV. 1/2 > Hiteltörvények és
az iparügyre vo-

A teljes munka ára vászonba kötve 150 K.

A teljes munka ára félbőrbe kötve 180 K.

Előrelátható, hogy ezen új, kibővített kiadás mihamarább nagy
népszerűségre fog szert tenni ügyvédi és bírói körökben.

Hungary

AZ ATHENAEUM irodalmi és nyomdai r.-t. kiadásában továbbá megjelent:

DÁRDAY SÁNDOR

III. kiadás.

Közigazgatási Törvénytár

==== TIZ KÖTETBEN. ====

A fennálló törvények-, döntvények- és rendeletekből rendszeresen összeállítva.

A nagy mű részletes beosztása a következő:

I. kötet: Közjog. Statisztika.	•	VI. kötet: Hajózás. Vasut. Köz-
II. „ » Állami és vármegyei		utak. Államépíté-
számvitel. Szolgálati		szet.
szabályok. Törvény-		VII. „ » Katonai ügyek.
hatóságok. Közigaz-		VIII. „ » Adóügyek. Egyed-
gatás.		áruságok. Illetékek
III. „ » Vallásügy. Iskolai		és díjak.
ügyek. Művészet.		IX. „ » Gyámügy. Örökösö-
IV. „ » Rendészet. Közegész-		dés. Házassági jog.
ségügy. Iparügy.		Anyakönyvvezetés.
Mértékhiteljesítés.		Közigazgatási bíró-
V. „ » Gazdasági törvények		ság. Közszégl bírás-
Állategészségügy.		kodás.
Erdőtörvény. Vízjog.	•	X. „ » Tárgymutató.

A teljes munka ára **120** korona.

Szakszerűen rendezve és feldolgozva, jegyzetekkel bő-
ségesen ellátva található ezen munkában a közigaz-
gatási tételes jog teljes anyaga.

====
KÜLÖN KAPHATÓ: Pótkötet a Dárday Közigazgatási Törvénytár máso-
dik kiadásához. (Új folyam.) Ára bekötve 12 kor.

AZ ATHENAEUM KÖNYVKIADÓHIVATALÁBAN

BUDAPEST, VII. KER., KEREPESI-UT 54. SZ.

s általa minden hazai könyvkereskedésben kaphatók:

<i>Apáthy I.</i> A magyar kereskedelmi jog. Második kiad. Ára	12 kor. — fill.
<i>Apáthy I.</i> Anyagi és alaki váltójog. I. rész. Anyagi váltójog. 2. kiadás. Ára	6 kor. — II. rész. Váltóeljárás. 2. kiad. Ára
<i>Apáthy I.</i> A magyar csődjog rendszere. I. rész. Anyagi csődjog. Ára	5 kor. 20 fill. II. rész: Alaki csődjog. Ára
<i>Árkövy Richárd.</i> Az agrárpolitika alapvonalai. Ára	...
<i>Balázs.</i> Tanácsjegyző teendői. Kötve	...
<i>Berényi Sándor dr. és Graber Károly dr.</i> Lakbérleti jog és eljárás, kapcsolatban Budapest főváros lakbérleti szabályzatával. 2. teljesen átdolgozott és tetemesen bővített kiadás. Ára	...
<i>Exner Kornél dr.</i> Magyar pénzügyi jog. Ára	...
<i>Falusy Gusztáv.</i> Az állami számvitelről szóló 1897. XX. t.-cz., annak története, indokolása és végrehajtási utasítása. Második kiadás. 1898. Ára	...
<i>Fésüs György.</i> Közigazgatási jog kézikönyve. Harmadik javított kiadás. Ára	...
<i>Fodor Sándor.</i> Jogi tanácsadó. Füzve 8 kor. Kötve	...
<i>Földes Béla.</i> A társadalmi gazdaságtan. (Nemzetgazdaságtan.) Új kiadás. Két kötet. Ára	...
<i>Földes Béla.</i> Nemzetgazdaság- és pénzügytan vezérfonala. Harmadik kiadás. Kötve	...
<i>Gaár Vilmos dr.</i> Sommás eljárás. Kötve	...
<i>Grecksák Károly.</i> Curiai határozatok keresked., váltó- és csődügyekben 1896., 1897. és 1898. években à 6 korona. Ugyanaz 1899., 1900., 1901. és 1902. években à	...
<i>Grecksák Károly.</i> A váltótörvény (1876: XXVII. t.-cz.) magyarázata. Különös tekintettel a m. kir. Curia birói gyakorlatára. (Függelékül a váltóeljárás). 1897. Ára	...
<i>Grosschmied Bént.</i> Magánjogi előadások. Jogszabálytan. Ára	...
<i>Hajnik I.</i> Egyetemes európai jogtörténet. Középkor. 5-ik kiadás. Ára	...
<i>Halács-Szigeti.</i> Az állami pénztárak szervezete. Állami pénz- és értékezelés. 2. bővített kiadás. Ára	...
<i>Haller.</i> Osztrák polgári törvénykönyv. Harmadik kiadás. Ára	...
<i>Herczegh M.</i> A telekkönyvi rendtartás kézikönyve. 5-ik átdolgozott kiadás. Ára	...
<i>Herczegh M.</i> Telekkönyvi döntvények és végrehajtások. Ára	...

DÁRDAY S. *ándor*

X IGAZSÁGÜGYI TÖRVÉNYTÁRA c

VII. RÉSZ.

BÉLYEG- ÉS ILLETÉKÜGY.

A fennálló törvények, rendeletek és döntvényekből rendszeresen
összeállítva

/ DR. HEIL FAUSZTIN

KIR. KÖZIGAZGATÁSI BÍRÓ KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL

HATODIK KIADÁS

BUDAPEST

AZ ATHENAEUM IRODALMI ÉS NYOMDAI R.-TÁRSULAT KIADÁSA.

1905

RÖVIDÍTÉSEK.

BN. = Bélyegnovella. (1894 : XXVI. t.-cz.)	R. = az Igazs. Törvénytár (I. II. stb.) része.
BJT. = Büntető Jog Tára.	RT. = Magyarországi Rendeletek Tára.
Dt. = Dárday-féle döntvénytár.	Ssz. = Semmitőszék.
F. = Fabinyi-féle határozattár.	SE. = Sommás eljárás (1893 : XVIII. t.-cz.)
GC. = Grecsák-féle curiai határozatok, váltó-, keresk.- és csődügyekben.	SÜSz. = Sommás ügyviteli szabályok.
GkD. = Grecsák-féle döntvénytár.	Tkk. = Telekkönyvi Közlöny.
GID. = Grill-féle döntvénytár.	T. = Térű, az ítélőtáblák feldülvizsgálati tanácsainak határozatai.
Tb. = Kir. ítélőtáblai határozat.	TE. = Tőzselei Értesítő.
IM. = Igazságügyministeri rendelet.	ÜL. = Ügyvédek Lapja.
IME. = Igazságügyministeri elnöki rendelet.	ÜSz. = Ügyviteli szabályok (általánosak).
IgK. = Igazságügyi Közlöny.	VT. = Végrehajtási eljárás. (1881 : LX. t.-cz.)
JÜ. = Járásbírószági ügyviteli szabályok.	
J. = Jog.	C. = Curia.
JK. = Jogtudományi Közlöny.	Budapesti T. = Budapesti ítélőtábla.
JSz. = Jogi Szemle.	Btk. = Büntetőtörvénykönyv.
JA. = Jogállam.	Kbtk. = Kihágási Büntetőtörvénykönyv.
Jd. = Judikatura.	Bp. = Bünvádi perrendtartás.
KJ. = Kereskedelmi Jog.	BpÉt. = 1897 : XXXIV. t.-cz. (A bünvádi perrendt. életbelépt.)
ML. = Magyar Igazságügy.	Eskt. = 1897 : XXXIII. t.-cz. (Az esküdt-bíróságokról.)
M. = Márkus-féle döntvénytár.	
PT. = Polgári Törvénykezés, a Büntetőjog Tárának melléklapja.	

Megjegyzés. A felsőbir. határozatoknál a Tb. betűk hiánya azt jelenti, hogy a határozatot a kir. Curia, 1882 előtt a kir. semmitőszék vagy a legfőbb ítélőszék hozta. A teljes ülési döntvények, a kir. ítélőtáblák döntvényei és az azok határozattárába felvett határozatok ilyenekül tüzetesen megvannak jelölve.

JAN 4 1933

BEVEZETÉS.

A Bélyeg és Illetékek iránti — az abszolút-korszakba visszanyúló — Törvények és Szabályok s azoknak kiegészítő részét képező Illetéki Díj-jegyzéknek törvényereje az 1868 : XXIII. törvénycikken alapszik, melynek 1. §-a »a pénzügyministert felhatalmazta, hogy a bélyeget s illetékeket, valamint a díjak megszabására, mérvére és lerovási módjára nézve fennálló szabályokat, az 1869-ik év december 31-ik napjáig — az ebben a törvényben elősorolt módosításokkal — érvényben tarthassa«.

Ezt a felhatalmazást az 1869 : XVII. t.-cz. 1870. évi december hó 31-ig; az 1870. évi LVIII. t.-cz. az 1871-ik év végeig; az 1871. évi LXIII. t.-cz. az 1872. év végeig meghosszabbította. Az addig érvényes Szabályokat az 1873 : IX. t.-cz. 1874. évi december 31-ig; az 1874. évi XXXVIII. t.-cz. az 1875. év végeig; az 1875 : XXV. t.-cz. a törvényhozás további intézkedéseig fenntartotta. Az 1881 : XXVI. t.-cz. 29. §-ai »utasította a pénzügyministert, hogy a bélyeg és illetéki szabályokat, valamint a) az 1868 : XXII; ¹⁾ b) 1869 : XVI; ²⁾ c) 1870 : LVIII; ³⁾ 1871 : LXIII; ⁴⁾ 1873 : IX; ⁵⁾ 1875 : XVI ⁶⁾ és XXV ⁷⁾ törvénycikkekben

¹⁾ A bélyeg és illetékek, valamint a díjak tárgyában.

²⁾ A pénzügyintézetek, részvénytársulatok és egyletek üzletére vonatkozó bélyeg-illeték szabályozásáról.

³⁾ A bélyeg s illetékek, valamint a díjak iránt fennálló szabályok érvényének meghosszabbításáról.

⁴⁾ Ugyanarról.

⁵⁾ A bélyeg és illetékek, valamint a díjak iránt fennálló szabályok és az 1868. évi XXIII. törvénycikk hatályának meghosszabbításáról és azon szabályok némely rendeletének módosításáról.

⁶⁾ A budapesti áru- és értéktőzsde, valamint a vidéki termény- s gabonacsarnokok választott bíróságai előtt előforduló iratokról s jogügyletektől és ezen bíróságok ítéleteitől járó bélyegilletékekről.

⁷⁾ A bélyeg, illetékek és díjak tárgyában.

IV

foglalt határozatokat, — amennyiben jelen törvény által nem módosítanak, — ezen törvény egyéb intézkedéseivel együtt, hivatalos összeállításban kiadja és közzétegye«. Ezen utasítás alapján készült: »A Bélyeg és Illetékek iránti Törvények és Szabályok Hivatalos Összeállítása«, melynek »második bővített, — s ez ideig utolsó — kiadása« 1885. évben jelent meg. Az Igazságügyi Törvénytárba felvett összeállítás szorosan a hivatalos összeállításhoz alkalmazkodik. A gyakorlati használhatóság érdekében azonban az időközben hozott törvények rendelkezései az illető helyekre beosztattak.

Az 1881 : XXVI. t.-cz. óta hozott általános érdekű törvények jelesül :

1. az 1881 : XXVII. t.-cz. a játékkártyák bélyegilletékéről;
2. az 1881 : XXXIV. t.-cz. a közvetlenül lerovandó illetékek kezeléséről;
3. az 1881 : LXX. t.-cz. a jelzálogkölcsonök átváltoztatásánál adandó bélyeg- és illetékkedvezményekről; ¹⁾
4. az 1883 : VIII. t.-cz. a biztosítási és ezekhez hasonló szerződésektől fizetendő illetékekről;
5. az 1886 : XXXVI. t.-cz. az 1881 : LXX. t.-cz. (s. sz. 3.) érvényének meghosszabbításáról; ²⁾
6. az 1887 : XLV. t.-cz. a bélyeg és illetékekre vonatkozó törvények és törvényesített szabályok némely határozatainak módosításáról;
7. az 1889 : XLIII. t.-cz. az 1881 : LXX. t.-cz. (s. sz. 3.) érvényének újabb meghosszabbításáról ³⁾ és ezen kedvezménynek a vasuti elsőbbségi kölcsönökre való kiterjesztéséről;
8. az 1890 : XIII. t.-cz. és 1899 : XLIX. t.-cz. a hazai iparnak állami kedvezményekben való részesítéséről;
9. az 1890 : XIV. t.-cz. a hazai ipart támogató pénzüzeteknek adható állami kedvezményekről;
10. az 1894 : XXVI. t.-cz. a törvénykezési bélyegekre és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok módosításáról és kiegészítéséről; ⁴⁾

¹⁾ Erre a tárgyra, — a röviden u. n. Konverzióra — vonatkoznak: az 1886. évi XXXVI; az 1889 : XLIII; 1895 : L. és 1900 : XXXV. törvénycikkiek.

²⁾ 1889. év december hó 31-ig.

³⁾ 1895. évi december 31-ig.

⁴⁾ Az 1894 : XXVI. törvénycikket röviden »Bélyegnovella« czimen szokás idézni.

11. az 1895 : L. t.-cz. az 1881 : LXX., illetőleg az 1889 : XLIII. t.-cz. (s. sz. 3. és 7.) hatályának meghosszabbításáról ¹⁾ és a jelzálogos kölcsönkövetelések bizonyos átruházásánál adandó bélyeg- és illetékkedvezményekről;

12. az 1896 : XXVI. t.-cz. a m. k. közigazgatási bíróságról; ²⁾

13. az 1899 : XLVI. t.-cz. a magyar korona országainak pénzügyministere és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyministere között a bélyeg és közvetlen illetékek, fogyasztási bélyeg és díjak iránt létrejött egyezményről; ³⁾

14. az 1900 : X. t.-cz. a naptárak, hirdetmények, hirlapi beiktatások, külföldi hirlapok és időszaki lapok bélyegkötelezettségének megszüntetéséről;

15. az 1900 : XXXIII. t.-cz. az 1887 : XLV. t.-cz. módosításáról Horvát-Szlavonországokat illetőleg; ⁴⁾

16. az 1900 : XXXV. t.-cz. az 1895 : L. t.-cz. (s. sz. 11.) hatályának meghosszabbításáról; ⁵⁾

17. az 1901 : XIV. t.-cz. nyugtatványi és szerződési bélyegilletékeknek bizonyos esetekben készpénzben leendő lerovásáról.

¹⁾ 1900. évi december hó 31-ig.

²⁾ Ennek a törvénynek hatálybalépte napján az 1883 : XLIII. t.-cz. alapján szervezett »pénzügyi közigazgatási bíróság« működése megszűnt.

³⁾ Ez az egyezmény az addig érvényben volt 1868. évi egyezmény helyébe lépett.

⁴⁾ A módosítás egyedüli tárgya az 1882 : XLV. t.-cz. 16. §-ának 2-ik bekezdése (marhalevél-bélyegilleték).

⁵⁾ A meghosszabbítás »a törvényhozás további intézkedéseig« szól.

I.

A BÉLYEG ÉS ILLETÉKEK

IRÁNTI

TÖRVÉNYEK ÉS SZABÁLYOK.

ELSŐ RÉSZ.

A bélyeg- és jogilletékekről.

I. FEJEZET.

Általános határozatok.

A bélyeg- és jogilleték tárgya.

1. §. Bélyeg- és jogilleték alá esnek :

A) Minden jogügylet, mely a polgári törvények szerint jogokat alapít, átruház, erősít, megváltoztat vagy megszüntet, még pedig :

1. midőn valamely jogügylet által, akár állítottatott ki róla okirat, akár nem, ingatlan javak tulajdona, használati vagy haszonélvezeti szolgálma, visszteherrel vagy anélkül átruháztatik ;

2. ha a jogügyletről okirat állittatik ki, vagy ingóságoknak élők közti ajándékozásai, okirat nem létében is, ha az ajándékozott tárgy átadása csak az ajándékozó halálával fog bekövetkezni ; (v. ö. 138. §. c) pt.)

3. minden egyéb jogügyletről oly célból kiállított irat, hogy az a kiállító vagy meghatalmazó ellen bizonyítékul szolgáljon, akár el van az látva a bizonyító erőre megkívántató kellékekkel, akár nincs ;

4. ingóságok árveréséről felvett bírósági jegyzőkönyvek, habár azokat a vevő felek alá nem irták is ;

5. mindazon ügyletek, melyektől akár állittatik ki róla okirat, akár nem, a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok, társulatok, intézetek és egyesületek a

bélyegilletéket készpénzben fizetni tartoznak. (Illetéki díjjegyzék 59., 64., 86., 89. és 101. tét.)

B) A halálozások folytán bekövetkező vagyonátruházások.

C) Következő iratok, feljegyzések és hivatalos cselekmények :

1. mindazon bizonyítványok, melyek által személyes tulajdonságok vagy általában tényleges körülmények tanusítottak, oly célból, hogy igazolásul vagy bizonyítékul szolgáljanak azon feleknek, kiknek részére kiállítottak, a mennyiben azok sem a fentebbi A) betű 3. pontja szerint okiratnak, sem hivatalos kiadványnak nem tekintendők ;

2. oly beadványok, melyek 0 cs. és apostoli kir. Felségéhez, az országgyűléshez, kormányhatóságokhoz, törvényhatóságokhoz, bíróságokhoz, közhivatalokhoz vagy ezeket képviselő hivatalnokokhoz, állami közintézetekhez vagy községekhez, végre kereskedelmi és ipar-, ügyvédi és közjegyzői kamarákhoz magánfelek által nyújtatnak be ; ugyszintén ezen beadványok másodlatai, mellékletei és felzetmásolatai ;

3. mindazon könyvek, melyek kereskedelmi vagy iparüzletek, iparvállalatok vagy ügyleti közvetítésekről vezetettek ;

4. minden hivatalos kiadvány, ideértve a bírói határozatokat is, melyek az illetéki díjjegyzék szerint határozottan illetékfizetés alá tartoznak ;

5. dologi jogok szerzése végett esz-
közlött telekkönyvi bejegyzések.¹⁻²⁾

Ha jövedéki büntető eljárás folyamán hozott jogerős ítélettel megállapított, hogy joghatályos adás-vétel jogügylet létre nem jött, illetékezésének helye nincs. (P. dt. 9. sz.)

Oly esetben, midőn hatóságokhoz ingó dolgok vétele iránt levélben tételik ajánlat és ezt az ajánlatot a hatóság ugyancsak levélben elfogadja, írásban kötött ingó vétel iránti szerződés létesül. (P. dt. 153. sz.)

Csődválasztmányhoz intézett beadványok bélyegmentesek. (P. dt. 173. sz.)

Szállítási szerződéshez a szállítandó papír minőségének feltüntetése végett fűzött tiszta papírvitek bélyegmentesek. (P. dt. 185. sz.)

A bélyeg- és jogilletékek mérve.

2. §. Bélyeg- és jogilleték, mely tárgyakról és minő mérvben fizetendő? — az illetéki díjjegyzék (Tariffa) foglalja magában, mely a törvény és szabályok kiegészítő részét képezi.

Az illetékl rovás nemel.

3. §. A jogilleték vagy bélyegjegyek használata által, vagy készpénzben rovatik le; még pedig vagy állandó összegben, vagy a tárgy értékéhez képest az illetéki díjjegyzékhez csatolt (I. II. III.) külön

¹⁾ A kereskedelmi és iparkönyvek bélyegkötelezettségét illetőleg nincs befolyással az a körülmény, ha azok héber nyelven vagy más nyelven, de héber betűk alkalmazása mellett vezetettek; mert az illeték lerovása iránti kötelezettség attól a körülménytől, hogy az üzleti könyvek és feljegyzések a kereskedelmi törvény határozatal értelmében bírnak-e bizonyító erővel, függővé téve nincsen s az illeték-szabályok az 1. §-ban felsorolt bélyegköteles okiratok, iratok és üzleti könyvekre nézve a nyelv tekintetében, melyen azok kiállítatnak, illetőleg vezetettek, kivételt nem tesz. (1885. é. 38825. sz. p. m. k. P. K. 356. R. T. 840. l.)

²⁾ Egyesületeknek és társulatoknak szerződés jellegével és kellékeivel nem bíró alapszabályai, a mennyiben azok csupán az egyesület célját, működését és kezelési eljárását megállapító elveket és rendszabályokat tartalmazták, nem sorolhatók az III. szab. 1. §. alatt jelzett illetékköteles okiratok közé. (59809/85. P. M., P. k. 651. l. és 72066 95. P. M.)

táblázatokban kitüntetett értékfokozat (scala), vagy bizonyos százalék szerint megszabva.

Illetékl rovás bélyegjegyekkel.

4. §. Bélyegjegyek használata által az illeték lerovandó, még pedig:

1. *Állandó összegben:*

a) beadványoktól, másodlatoktól, a beadványok mellékleteitől és felzetmásolatoktól.

Megjegyeztetik azonban, hogy azon beadványoktól, melyek üzleti jogosítványokra vagy kereskedelmi cégek bejegyzésére vonatkoznak, (v. ö. 13. tét. IV. 1. és 16. pontjával) vagy pedig jogügyleteket tartalmaznak az illetéki díjjegyzék ide vonatkozó tételei szerint a beadványi bélyegjegyen kívül, külön illeték is fizetendő;

b) bizonyítványoktól;

c) kereskedelmi vagy iparüzleti könyvektől, továbbá iparvállalatok vagy üzleti közvetítők könyveitől;

d) azon hivatalos kiadványoktól, melyek az illetéki díjjegyzék szerint állandó bélyegilleték alá esnek. Kivételnek azonban a meg nem becsülhető peres tárgyak iránt hozott ítéletektől járó állandó illetékek, melyek készpénzben fizetendők: (v. ö. 48. tét. D. d.)

e) mindazon okiratoktól, melyek után a bélyegilleték nem értékfokozat szerint fizetendő.

2. A tárgy értékéhez képest *értékfokozat* szerint emelkedő összegben, a mennyiben az illeték 25 frtot meg nem halad az 1. §. 3. pontja alatt említett jogügyletektől, melyek vagyonátruházást, jogerősbitést, vagy kötelezettségmegszüntetést foglalnak magukban, ha a szolgáltatás vagy vizontszolgáltatás megbecsülhető, és ennek pénzértéke az ügyleti okiratban kitetett, vagy más okiratokra, számadásokra és könyvekre való hivatkozás által kifejeztetett.

A fokozatos illeték, ha 25 o. é. forintot meghalad, akár bélyegjegyek használata,

akár pedig a jogügylet bejelentése mellett, készpénzben való fizetés által róható le.

3. Értékszázalék szerint :

a) ingóságoknak élők közti ajándékozásánál, ha az illeték 26 frtot meg nem halad ;

b) oly hagyatékoknál, melyek csak ingóságokból állanak és biróilag, gyámhatóságilag, vagy kir. közjegyzők által tárgyalatnak, ha az illeték 28 frtnál nem több (1881 : XXXIV. t.-cz. 9. §-a) ;

c) dologi jogok szerzését tárgyzó telekkönyvi bejegyzéseknél, melyektől a százalékos illeték 28 frtot meg nem halad, a 28 frtot meghaladó bejegyzési illeték azonban a felek szabad választása szerint vagy bélyegjegyekben vagy készpénzben róható le. (1881 : XXVI. t.-cz. 13. §.)

Midőn a bejegyzési kérvényben a bejegyzetelni kért jognak értéke számszerűleg meghatározva nincs : ily esetben azért, mert a bejegyzési illeték 56 koronáig (28 frtig) bélyegjegyekben nem rovatott le, felemlt illeték nem követelhető. (P. dt. 420. sz.)

Illetéklerovás készpénzben való fizetés által.

5. §. Készpénzben való fizetés által rovatik le az illeték az 58. §-ban felsorolt eseteken kívül :

1. *Allandó összegben*, oly birói határozatoktól, melyek meg nem becsülhető peres tárgyak iránt hoztak ; (v. ö. 4. §. 1. d.)

2. *Értékfokozat szerint*, a tárgy értékéhez képest emelkedő összegben a 4. §. 2-ik pontja alatt említett jogügyletektől : (v. ö. 4. §. 2.)

a) ha a szolgáltatás és viszontszolgáltatás becseréteke meghatározható ugyan, de az sem az okiratban kitéve, sem pedig más okiratokra, könyvekre és számadásokra való hivatkozás által kifejezve nincsen ;

b) ha az illeték 25 forintnál több, mely esetben azonban a 4. §. 2. pontja szerint annak lerovása bélyegjegyek használata által is teljesíthető ; (v. ö. 4. §. 2.)

c) az 1. §. A. 5. pontja alatt említett ügyletektől.

3. Értékszázalék szerint :

a) oly jogügyleteknél, melyek által ingatlan dolgok tulajdonjoga, használati vagy haszonélvezeti szolgálma visszteherrel vagy a nélkül ruháztatik át ;

b) ingó javak ajándékozásánál, ha az illeték 26 forintot meghalad, és általában, ha az ajándék átadása csak az ajándékozó halálával fog bekövetkezni ; (v. ö. 1. §. 2. sz. és 4. §. 3. a.)

c) halálesetek folytán történő vagyonátruházásoknál a 4. §. 3. b) pontja alatt említett hagyatékok kivételével ;

d) dologi jogok szerzését tárgyzó telekkönyvi bejegyzéseknél, ha az illeték 28 frtnál több, mely esetben azonban a 4. §. 3. c) pontja szerint annak lerovása bélyegjegyek használata által is teljesíthető ; (v. ö. 4. §. 3. c.)

e) az illetéki díjjegyzékben megjelölt birói végitéleteknél ;

f) a vagyonátruházási illeték egyenértéke fejében oly ingó és ingatlan vagyon után, mely az illetéki díjjegyzék 95. tétel D) pontja alatt említett javadalmak és alapítványok élvezőinek, illetőleg személyeknek birtokában van.¹⁾

Illetékesség az illeték kiszabására.

6. §. Annak meghatározása : hogy bélyeg- és jogilleték fizetendő-e vagy sem, és minő mérvben ? — a közigazgatási pénzügyi bíróság hatáskörébe utalt ügyek kivételével — birói eljárás tárgya nem lehet.²⁾

¹⁾ Készpénzben fizetendő az illeték a részlet-ügyletekről, valamint az áruk és értékpapírokra adott kölcsönökről kiállított okiratoktól s ez ügylet minden meghosszabbításától. (1887. évi XLV. t.-cz. 13. §.)

²⁾ A m. kir. igazságügyminister 1876. évi február hó 12-én 4947. sz. a. kelt körrendeletével a kir. törvényszékek elnökeit és a kir. járásbírókat felhívta, hogy az iránt intézkedjenek, miszerint a vezetésük alatti kir. bíróságoknál adó- és illetéktartozások behajtása, törvényszéke vagy helyes mérve ellen beadott keresetek, mint hatóságuk alá nem tartozó ügyek az 1868 : LIV. t.-cz. 8. §-ának a) pontja alapján hivatalból visszautasítottassanak. (1876. évi P. K. 158. l.)

Illetékmentesség.

7. §. Bélyeg- és jogilletékmentesség vonatkozhatik vagy tárgyra, mely felett bizonyos okirat vagy iromány kiállított, vagy jogügylet kötöttet, avagy személyre, a ki által és a kinek részére az illetékköteles cselekmény eszközöltetett.¹⁾

Mellékletek illetékmentessége.

8. §. A mellékletek csak akkor bélyegmentesek, ha a beadvány is, melyhez csatoltattak, illetékmentes. Ellenben azon okiratok és irományok, melyek minőségükön fogva bélyegmentesek, ha bélyegköteles beadványhoz csatoltatnak, mint mellékletek az illetéki díjjegyzékben világosan kitett esetek kivételével, a mellékletekre szabott bélyeggel ellátandók.

Feltételes és feltétlen illetékmentesség.

9. §. A bélyeg- és illetékmentesség vagy feltétlen vagy feltételes, t. i. vagy fennáll a mentesség minden körülmények közt, vagy csak addig, míg a mentesség feltételei meg nem szűnnek. Ilyen okiratok vagy irományok oly nemű használata, midőn a mentességre jogosító feltételek hiányoznak, megalapítja azon kötelezettséget, hogy az illeték az okirat és irományok használata előtt rovassék le.

Azon mentesség, mely némely tárgyat és személyt feltétlenül vagy feltételesen illet meg, a mellékelt illetéki díjjegyzékben foglaltatik.

Bélyegmentes iratok kellelkel.

10. §. Ha az illetéki díjjegyzék határozata szerint valamely okirat, iromány, bizonyítvány, vagy hivatalos kiadvány bizonyos célra bélyegmentesen kiállit-

¹⁾ A törvények és szabályok keretén kívül eső illetékmentesség egyáltalán nem engedélyezhető, azok keretén belül igényelt illetékmentesség pedig mint az illetékek jogosságát érintő igény a vonatkozó törvényekben megjelölt hatóságok előtt érvényesítendő. (72706. 1891. P. M.) (Ill. szab. 7. §.)

ható, ezeken azok célja, s a fél, kinek részére kiállittatik, feljegyzendő.

Illetékmentesség hatálya.

11. §. Ha valaki illetékmentes féllel köt ügyletet, ez okból a maga részére azon mentességet nem igényelheti.

Midőn illetékmentes és illetékkötelezett felek közti peres ügyben a perköltségekben az illetékkötelezett fél marasztaltatik el, azon illetékeket is ő viselendi, melyeket a mentes fél tartozott volna fizetni, ha mentességet nem élvezne.

Illetékmentes és nem mentes felek közti jogügylet.

12. §. Fokozatos illeték alá tartozó jogügyletet, ha oly felek kötnek, kik közül az egyik illetékmentes, a másik nem: az okirattól a jogügylet minősége szerint járó fokozatos illetéket, teljes összegben, az illetékkötelezett fél tartozik leróni.

95261/1891. szám.

1892. aug. 31.

Pénzügymin. rendelet

az államkincstár és magánfelek közt kötött s fokozatos bélyegilleték alá tartozó jogügyletekről két vagy több példányban kiállított szerződések után járó bélyegilletékek tárgyában.

Az államkincstár és magánfelek közt kötött s fokozatos bélyegilleték alá tartozó jogügyletekről két vagy több egyenlő példányban kiállított okiratok után járó bélyegilleték lerovására nézve, az e tekintetben felmerült kételek elosztása és egyöntetű eljárás biztosítása végett a következőket jelentem ki:

1. Az ilyen jogügyletekről kiállított szerződés első, vagyis ama példánya után, mely az illető állami hatóság őrzetében marad a szabályszerű fokozatos bélyegilleték az illetéki szabályok 12. §-a értelmében teljes összegben az illetékkötelezett fél által és pedig ha az illeték 25 frtot meg nem halad, kizárólag bélyegjegyek használatával rovandó le.

Ha azonban az illeték 25 frtot meghalad az illetékkötelezettség vagy bélyegjegyek használata, vagy pedig a jogügylet bejelentése mellett, készpénzben való fizetés által teljesíthető.

A mennyiben ilyen jogügyletek hatósági jóváhagyástól vannak függővé téve, a kincstár joga a szóban forgó illetékekre az idézett sza-

bályok 16. §-a értelmében a jóváhagyás keltének napján áll be.

Az ilyen szerződési okiratok első példányára alkalmazandó bélyegjegyek az illetéki szabályok 20. §-ában előírt lerovási móddal eltérőleg akként is érvényesen leróhatók, hogy az írat szövegének egy sora helyett a jóváhagyási záradék egy sora a felragasztott bélyegjegyek alsó színes részén keresztül íratik.

Ellenben a bélyegjegyek hivatalos felülbélyegzésének ilyen szerződési okiratoknál egyáltalában nincs helye.

2. Az említett jogügyletekről két egyenlő példányban kiállított okirat *második*, vagyis az a példánya, mely az illetékkötelezett félnek kiadatik, az illetéki szabályok 12. és 14. §-ai értelmében nem tárgya a bélyegilletéknek s ehhez képest erre a példányra nézve az illetéki szabályok 55. §-ában foglalt törvényes határozatok nem nyernek alkalmazást.

Ebből kifolyólag önként értetik, hogy az eredeti okirat-példányok bemutatására nézve az illetéki szabályok 56. §-ában foglalt rendelkezések, minthogy ezek csakis az előző 55. §-ban említett bélyegköteles eredeti okirati példányokra vagyis ezek az illetékkötelezett magánfelek közt létrejött jogügyletekre vonatkoznak, az államkincstár és a magánfelek között és fokozatos bélyegilleték alá tartozó jogügyletekről kiállított okiratokra szintén nem alkalmazhatók.

A szükséges ellenőrzés tekintetéből azonban ezennel szigorú köteletségévé teszem a jogügylet jóváhagyására hivatott állami hatóságnak, hogy az íratok bélyegmentes második példányára mindig rávezesse az első példány után járó bélyegilleték megtörtént lerovásáról illetve a mennyiben a jogügylet az illeték kiszabása végett bejelentettet voltna, az erre vonatkozó adatokról szóló hivatalos bizonyítványt.

3. Ha a szóban lévő okiratok *kettőnél több* egyenlő példányban állíttatnak ki, ezek a példányok abban az esetben, ha azokat az államkincstár saját céljaira és érdekében állíttatja ki, az ill. díjjegyzék 85. tétel 1. pontja alapján bélyegmentesek, abban az esetben pedig ha azok az illetékkötelezett fél kívánságára és annak használatára adatnak ki, a harmadik és minden további példány az illetékszabályok 55. §-ában megállapított illeték-mérvnek megfelelőleg 50 kros bélyegjeggyel látandó el.

A harmadik és további példányokra a fentebbi 2. pont végbekezdésében körülírt hivatalos bizonyítvány szintén rávezetendő.

Illetékmentes és nem mentes felek közti százalékos illeték alá tartozó ügylet.

13. §. Ha pedig azon jogügylet, melyet a 12. §-ban említett felek kötnek, százalékos illeték alá tartozik, az illeték-köte-

lezett fél ezen illetéknek csak fele részét tartozik fizetni.

Azon esetben, ha ily ügyletnél az egyik szerződő fél több személyből áll, kik közül az egyik vagy másik illetékmentes, a többi pedig illetékkötelezett, az illetékmentességnek csak azon mértékben van helye, amily mértékben az illetékmentes fél az ügyletben részt vesz.

Ugyanezen elv szolgál zsinórmértékül örökösödéseknél, hagyományozásoknál és dologi jogok telekkönyvi bejegyzésénél is, midőn a szerző felek nem mindnyájan illetékkötelezettek.¹⁾

Illetékmentes és nem mentes felek közti több-nemű illeték alá tartozó okirat.

14. §. Oly esetekben, midőn a jogügyletről kiállított okirat állandó bélyegilleték alá esik, vagy ez a fokozatos vagy százalékos illeték mellett az okirat iverinek száma szerint külön is fizetendő: az okirat első példányától az állandó bélyegilleték lerovása az illetékkötelezett felet terheli.²⁾

Állambatósági és magánfelek között kötött állandó okmánybélyeg alá eső szerződésnek csak az első példányától rovandó le az ivenként járó bélyegilleték, míg a többi példány már egyáltalán nem tárgya az illetéknek. (P. dt. 251. sz.)

Illetékkötelezett és illetékmentes felek közös beadványa.

15. §. Ha a bélyegköteles beadvány egy vagy több illetékkötelezett és illeték-

¹⁾ Ide tartoznak az államkincstárból javadalmazott közalapek u. m.: a vallás-alap tanulmányok alapja valamint az egyetemi alap — és magánfelek között visszatérő mellett létrejött százalékos illeték alá tartozó szerződések, mert ezek az alapok az illetéki díjjegyzék 85. tételének 1. pontja értelmében személyes illetékmentességben részesülnek, vagyis ily esetben a rendes illetéknek fele jár és a magánfél által fizetendő. (1874. é. 27834. sz. p. m. r. P. K. 160. l.)

²⁾ Ha az állandó vagy fokozatos illeték alá tartozó okirat több példányban állíttatik ki akkor az okirat második vagyis az a példánya mely az illetékkötelezett félnek kiadatik: nem tárgya az illetéknek. (95261-1891. P. M. 92. P. K. 1056. l.)

mentes fél által közösen nyújtatik be : a bélyegkötelezett fél a beadványtól, mellékletektől s felzematáolatoktól járó egész bélyegösszeget tartozik viselni.

Úgyanezen szabály áll azon jegyzőkönyvekre, s ezek mellékleteire, továbbá hivatalos másolatokra vagy hitelesítésekre nézve is, melyek bélyegkötelezett s bélyegmentes felek közös kérelme következtében adatnak ki.

Időpont, midőn a kincstár joga az illetékre beáll.

16. §. A kincstár joga az illetékre hagyatékoknál az örökség megnyitának napjával, jogügyleteknél pedig azon időpontban áll be, a mikor a jogügylet belföldön megkötöttetett.

Írásbeli szerződéseknél az okirat kiállításának napja, oly jogügyleteknél pedig, melyek jóváhagyástól függnek, a jóváhagyás kelte vétetik a fentemlített időpontnak.

Bíróilag tárgyalt hagyaték után kiszabott illeték a hagyatékot átadó bírói végzés kelte napján válik esedékessé. (P. dt. 188. sz.)

Ha az utóörökösök a hagyaték bezavartolása után külön szerződéssel beleegyeznek, hogy az őket utóöröklési joggal telekkönyvileg megillető ingatlanokra az örökös bizonyos összegért a szabadrendelkezési jogot megszerezhesse, mégis olykép, hogy a jelzett megváltási összeg hozzádoka életfogytiglan magát az örökösöt illeti, maga a tőke összeg pedig az örökös ingatlanaira akként biztosítottatik, hogy a telekkönyvi bekebelezésnél az utóöröklési minőség és az utóörökösök neve abban a rendben tüntetik ki, amint azt az örökhagyó eredetileg elrendelte: az örökösödési illeték csak az örökös elhaltával írható elő és pedig annak az utóörökösnek terhére, aki a sorrend szerint az utóörökösre hivatva van. (P. dt. 277. sz.)

II. FEJEZET.

A bélyegilletékről és annak lerovásáról bélyegjegyek használata által.

Bélyegjegyek és bélyegzett űrlapok.

17. §. A bélyegilletékek lerovása végett különböző osztályu bélyegjegyek, bélyegzett váltó-, igérvény-, marha- és lólevél-,

továbbá postai szállítólevél-űrlapok vannak használatban, melyek pénzügyi és postai közegek vagy bizományosok által árultatnak s értékükre nézve e következő osztályok alatt fordulnak elő :

a) 2, 4, 6, 8, 10, 14, 20, 24, 26, 30, 38, 40, 50, 64, 72 fillér ; 1 kor. 20 f, 1 kor. 26 f, 1 kor. 50 f, 1 kor. 80 f, 1 kor. 88 f, 2 kor. 50 f. Vegyes és 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14, 20, 24, 30 és 40 kor. értékben ; összesen 35-féle értéksorozatban bélyegjegyek ;

b) 10, 20, 40, 60, 80 filléres, továbbá 1 kor., 1 kor. 20 f, 1 kor. 40 f, 1 kor. 60 f, 1 kor. 80 f, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30 koronás bélyegzett váltóűrlapok ;

c) 1 koronás bélyegű igérvény-űrlapok ;

d) filléres bélyegű marha- és lólevél-űrlapok ;

e) 10 filléres bélyegű postai és vasuti szállítólevél űrlapok.¹⁻³⁾

¹⁾ A most forgalomban levő bélyegjegyek az 1898. évi július 1-től forgalomban volt bélyegjegyek helyébe léptek 1903. évi október 1-én. A régi bélyegjegyek 1903. évi október hó 1-je után még 1903. évi október hó 31-ig árusíthatók és teljes érvénnyel használhatók voltak ; 1903. évi november hó 1-jével azonban forgalomban és érvényben kívül helyeztetek s e naptól kezdve kizárólag csak az új bélyegjegyeket szabad használni és árusítani.

A forgalomban kívül helyezett bélyegjegyeket a bélyegraktáraknál. Kir. adó és jövedéki hivataloknál 1903. évi november hó 1-től 1903. évi december 31-éig új bélyegjegyekkel ingyen lehetett kicserélni ; 1904. évi január hó 1-től december végéig a kicserélést bélyegmentes beadványban előterjesztett indokolt kérelemre a pénzügyministerium elrendelhetette ; 1905. évi január hó 1-től kezdve a forgalomból kivont, érvényt vesztett bélyegjegyek többé sem ki nem cserélhetnek, sem értékek meg nem térítetik.

Ipar és kereskedelmi könyvek, valamint magánváltó-űrlapok, számlák stb. a mennyiben ezekre a régi bélyegjegyek 1903. évi nov. hó 1-je előtt szabályszerű hivatalos felülbélyegzés mellett használtattak fel, ezen időpontban tul is fennakadás nélkül vétethetnek használatba. (51390/1902. P. M. sz. P. K. 1902. évi 429. l.)

²⁾ Közlegyzők a szükséges bélyegjegyeket, ha az egyszerre vásárlandó bélyegjegyek értéke legalább 100 K-át tesz ki, közvetlenül az illetékes adóhivatalnál a szabályszerű 1½% tözsdíj élvezése mellett szerezhetik meg. (60442/32. P. M.)

³⁾ A belföldi, valamint az Osztrák biro-

Különböző állandó bélyegilleték alá eső okiratok.

18. §. Ha valamely jogügyletről kiállított bélyegköteles okirat oly tárgyakra vonatkozik, melyek különböző állandó bélyegilleték alá esnek: az okirat első ívére a legnagyobb állandó bélyegilleték alkalmazandó; a többi ivektől járó bélyegilletéket az illetéki díjegyzekek 1. ívének határozza meg.

Azon esetben pedig, midőn valamely beadvány vagy jegyzőkönyv egyszersmind oly okiratot képez, mely állandó bélyegilleték alá esik: az első ívtől mind a két rendbeli illetéket le kell fizetni.

Többféle illeték alá tartozó okiratok.

19. §. Ha a 18. §-ban említett bélyegköteles okirat oly tárgyakra vonatkozik, melyek részint állandó, részint fokozatos vagy százalékos illeték alá tartoznak: külön lerovandó minden rendbeli illeték, még pedig az illeték neméhez és nagyságához képest, vagy bélyegjegyek használatával, vagy készpénzben való fizetés útján.

Bélyegjegyek használata okiratokon és irományokon.

20. §. A bélyegilleték a megfelelő bélyegjegy szabályszerű használata által rovatik le, mely tekintetben az alapelv az, hogy a bélyegköteles okirat vagy iromány a szabályszerű bélyeggel eleve ellátott papíron állíttassék ki, s a bélyegilleték lerovása végett a megszabott

dalommal és a megszállott tartományokkal való forgalomban a polgári és katonai (honvéd) hatóságok és hivatalok részéről feladott utánvéttel nem terhelt hivatalos küldeményekhez pénzügyi bélyegilleték alól mentes hivatalos postai szállítólevelek bocsájtattak ki, melyek a m. kir. posta- (és távirtda-) hivataloknál kizárólag az ezek használatára jogosított polgári és katonai hatóságok és hivatalok részére 25 drbonként 16 fillérért árusíttatnak. Hasonló alaku szállítólevelek azonban saját szükségletükre maguk az illető hatóságok is állíttathatnak elő: (1527/1899. P. M., P. K. 365. l.)

értékű bélyegjegy, az okirat vagy iromány ívének első lapjára oly módon ragasztásuk fel, hogy az irat szövegének legalább egy sora, nem pedig az irat címe, a bélyegjegy alsó színes részén keresztül irassék.

Az okiratra a kiállítás után utólag felragasztott bélyegjegy nem létezőnek tekintetik. (v. ö. 43. §.)¹⁾

A bélyegilleték szabályszerűen lerovottanak tekintendő akkor is: ha a könyvmatos úrlapon kiállított nyugtatványon felhasználást és annak alsó színes részén keresztülírott bélyegjegyek az úrlap egyes szavai fölé ragasztatnak. (P. dt. 327. sz.)

Hivatalos felülbélyegzés.

21. §. Mindazon esetekben azonban, midőn az okiraton vagy irományon felragasztott bélyegjegy a következő §§-ok rendelkezései szerint nem iratik keresztül, a bélyeglerovás csak a hivatalos felülbélyegzés által teljesíttetik tökéletesen.²⁾

Bélyegjegyek keresztülírásának mellőzése.

22. §. A bélyegjegyek keresztülírása elmaradhat a következő irományoknál és okiratoknál:

¹⁾ Oly esetekben, midőn a közjegyzők bírósági vagy gyámhatósági megbízásból működnek, tartoznak az ezen minőségükben kiállított illetékköteles iratokra illesztett bélyegjegyeket felülbélyegezni; minden más esetben a bélyegjegyek átíratása, illetőleg hivatalos felülbélyegzése tekintetében a jelen szabályok 20. és következő §§-ainak határozmányai a közjegyzőkre nézve is alkalmazandók. (8947/1879. P. M.)

²⁾ A felülbélyegzést a bíróság vezetője felelősség terhe ellenőrizni tartozik. (35637. 73. Ig. Min.)

A bélyegjegyek átbélyegzésére kötelezett hivatalos közegek eből kötelességük pontos teljesítésére nézve mindig szigoruan ellenőrizendők és észlelt mulasztások esetében — ide értve azon eseteket is, ha az átbélyegzés napja tisztán ki nem vehető — az illető tisztviselő ellen feltétlenül a hivatalos felet felveendő, mely muladék nélkül az illetékes m. kir. pénzügyigazgatásához átküldendő.

Ilyen felek alapján a pénzügyigazgatók mindig teljes szigorral alkalmaztassák az illetéki szabályok 177. §-ának 1. pontjában és 118. §-ában foglalt határozatokat. (11215/84. Ig. Min.)

1. Bélyegköteles beadványoknál, ezeket pótló jegyzőkönyveknél, mindezek másodlatainál és a felzetsímatolatoknál. (v. ö. 23. §. 1. és 40. §. 1. pt.)

2. Oly irományoknál, melyek minőségiüknél fogva nem bélyegkötelesek ugyan, de mint mellékletek benyújtva bélyeg alá esnek. (v. ö. 23. §. 1. és 40. §. 1. pt.)

3. A feltételesen bélyegmentes okiratoknál, midőn ezeknek a bélyegkötelezettséget megalapító használata beáll, valamint azon okiratoknál is, melyek használatuk alkalmával szabály szerint nagyobb bélyegilleték alá esnek. (v. ö. 23. §. 2. és 40. §. 2. pt.)

4. Külföldről behozott irományoknál, különösen olyanoknál, melyek hatóságokhoz vagy közhivatalokhoz a bélyegilletéknek vagy készpénzben vagy utalvány melletti odacsatolásával érkeznek. (v. ö. a bíróság és hivatalokhoz érkezettek 40. §. 1. ; a többiekre nézve 39. §. és 40. §. 2. pt.)

5. Jegyzőkönyveknél, melyek hatóságoknál vagy közhivataloknál magánügyekben vétetnek fel, ha azok fokozatos bélyegilleték alá eső jogügyletet tartalmaznak; valamint azon esetekben is, midőn a százalékos illeték bélyegjegyekben is leróható. (v. ö. 23. §. 4. és 40. §. 1. pt.)

6. Kereskedelmi és iparüzleti könyveknél, valamint az alkuszok könyveinél is. (v. ö. 23. §. 5. pt. és 38. §.)

Az 1—5. pontok alatt felsorolt iratoknál a szabályszerű bélyeg a már kiállított okiratra vagy irományra, a 6. pont alatti könyveknél pedig az első lapon ragasztatik fel, a mennyiben az illeték-kötelezettségnek a 20. §-ban megjelölt módon netalán elég nem tétetett volna. (v. ö. 38. §.)

Bélyegilleték lerovásának ideje.

23. §. A 22. §-ban elősorolt iratoknál a bélyegilleték lerovandó :

1. Az 1. és 2. pont alatt megnevezett irományoknál, mielőtt azok az illető

hatóságnál, hivatalnál, vagy hivatalbeli közegnél benyújtattak, ha pedig külföldről az illetékösszeg csatolása mellett érkeztek, mielőtt jegyzőkönyvbe iktatattak volna.

2. A 3. pont alatt érintett okiratoknál, mielőtt a bélyegkötelezettséget megalapító használat vagy cselekmény bekövetkezett volna.

3. A 4. pont alatt említett okiratoknál belföldre történt átszármaztatásuk után, mielőtt a 39. §-ban megállapított határidő letelt volna.

4. Az 5. pontban érintett jegyzőkönyveknél, ha fokozatos bélyegilleték alá eső jogügyletet tartalmaznak, úgy a fokozatos, mint a netáni többi ívek után járó állandó bélyeg is a jegyzőkönyv berekesztése — ha pedig a jogügyletre hatósági jóváhagyás szükséges, a bekövetkezett jóváhagyás után 8 nap alatt.

5. A 6. pont alatt említett könyveknél, mielőtt azokba bármely bejegyzés történt volna.

Letéti kérvény bélyegilletéke az eljáró kir. bíróságnál történt benyújtáskor esedékes. Ha tehát ezt megelőzőleg a kérvény a kir. adóhivatalnál a letét átvétele végett bemutatattatik, a kérvény megküldetése idő előtti. (P. dt. 18. sz.)

Bejegyzési illeték lerovása bélyegjegyekben.

24. §. A meghatározott pénzösszegben kifejezett követelések telekkönyvi bejegyzése után járó illeték ($\frac{7}{10}$ százalék) huszonnyolcz forintig bezárólag kötelezőleg csak is bélyegekkal rovandó le olykép, hogy a megfelelő bélyegjegyek a beadvány első (vagy egyedüli) példányára ragaszthatók, s az így felragasztott bélyegjegyek pénzértéke a beadvány külzetére betűkben ráírandó.

A felek szabad választása szerint, a 28 rrtot meghaladó bejegyzési illetéket is bélyegjegyekben, ugyanazon módozat megtartása mellett, szintén előzetesen leróhatják.

Ha a telekkönyvi bejegyzés megtagadtatik, ezen bírói határozatnak jog-

erőre emelkedése után tartozik az eljáró telekkönyvi hatóság, a bejegyzési illeték gyanánt felhasznált bélyegjegyek pénzürtékét hivatalból, a fél részére az illető kir. adóhivatalnál kiutaltványozni.

Ezen és a következő 26. §. rendelkezése szerint lerótt bélyegilletékekről, a felek kívánatára, egy általuk bélyegmentesen beterjesztett felzeten, az arra vezetendő beadványi iktató-számnak feltüntetése mellett, hivatalos igazolvány adandó. (1881: XXVI. t.-cz. 13. §.)

Oly esetekben, midőn a zálogjogi bejegyzés a peres eljárás folyamában, a polgári bírósághoz benyújtott végrehajtási kérvény alapján, ennek hivatalos megkeresésére, a telekkönyvi hatóság részéről eszközöltetik, a felek a bejegyzési illetéknek bélyegjegyekben való lerovása iránti kötelezettség alól felmentetnek, és a bejegyzési végzések a szabályszerű illeték kiszabása végett az illető adó- vagy illetékkiszabási hivatallal közlendők.

Az árvaszékek kötelesek gondoskodni arról, hogy a kiskorúak érdekében benyújtott zálogjogi bejegyzési kérvények a bejegyzési illetéknek megfelelő bélyegjegyekkel a fentebbi rendelkezésekhez képest legyenek mindig felszerelve, s hogy az ebbeli kérvények felzetein azon felek és gyámjaik neve, a kiknek javára a zálogjog bejegyzése szorgalmaztatik, valamint ezeknek lakhelye is pontosan kitüntetve legyen. Oly esetekben, midőn ilyen kérvényekre nézve a bejegyzési illetéknek megfelelő bélyegjegyek be nem csatolása miatt hivatalos lelet vétetett fel, az ezen leletek alapján kiszabott illetékekről szóló fizetési meghagyások nem az árvaszék, hanem mindig azon fél, illetőleg gondnoka nevére kiállítandók, kinek javára a zálogjogi bejegyzés kieszközöltetett. Ilyen esetekben a felemelt illeték kiszabása iránt a 104. §. határozatai szerint kell eljárni. (1883. évi Pénzügyi Közlöny 14. sz. 255. l.) Ha azonban kiskorú veszélyeztetett követelésének biztosítása végett a telekkönyvi rendelet 93. §-a alapján a telekkönyvi hatósághoz intézendő meg-

keresvény a bejegyzési illetéknek megfelelő bélyegjegyekkel nem szerelhető fel azért, mert a kiskorú ezen illeték fedezésére szükséges pénzkészlettel nem rendelkezik — vagyis, mert az érdekelt kiskorú részére a gyámpénztárban pénz nem kezeletik: ez esetben különben bélyegmentes árvaszéki átíratban a telekkönyvi hatósághoz azon megkeresés is intézendő, hogy az általa hozandó bejegyzési végzést a szabályszerű illeték kiszabása végett, az illető adó- vagy illetékkiszabási hivatallal közölje. A telekkönyvi hatóság által kiszabás végett átküldött végzés alapján csakis az egyszeres illeték irandó elő s a fizetési meghagyás a fentebbi rendelkezéshez képest kiállítandó. (1883. évi Pénzügyi Közlöny 750. lap.)

Midőn a zálogjogi bejegyzés a telekkönyvi hatóság részéről a peres eljárás folyamán a polgári bírósághoz benyújtott végrehajtási kérvény alapján a polgári bíróság megkeresésére eszközöltetik, a felek a bejegyzési illetéket magán a kiolágtatási végrehajtási kérvényen bélyegjegyekben is leróhatják. (P. dt. 584. sz.)

Távirati kérelmek bélyegkötelezettsége.

25. §. A közigazgatási hatósághoz magánfelek által táviratilag intézett oly tartalmu kérelmek, melyek különben írásbeli beadványba foglalva, az illetéki szabályok szerint bélyegkötelesek lennének, az ily beadványokra szabott bélyegilleték alá esnek.

A megfelelő bélyegjegy, a fél által, a távir dai állomáson feladott sürgönyre felragasztandó.

A távir dai tisztviselő az így alkalmazott bélyegjegyeket hivatali pecséttel, a 42. §-ban meghatározott módon átbélyegzi, s az elindítandó távirati sürgöny szövegének végén, hivatalból díjmentesen hozzájegyzi, milyen összegű bélyeg alkalmaztatott, vagy hogy bélyeg nem adatott. (1881: XXVI. t.-cz. 15. §.)

A külállamokban létező cs. és kir. követ-ségekhöz és ügynökségekhez intézett távirati kérvények is ugyanezen határozatoknak vannak alávetve. Oly távirati beadványok után, melyek a birodalmi tanácsban kép-

viselt királyságok és országok államterületén, nemkülönben a Boszniában és Hercegovinában lévő távirtdáknál magyar hatóságokhoz czimezve adatnak fel, az illetéki díjjegyzék 89. tételének »távirati sürgönyök« vezérszó alatt foglalt határozatai szerint járó bélyegilleték akként rovandó le, hogy az illető fél a sürgöny feladása után 8 nap alatt az illető hatósághoz egy a sürgöny tartalmát magában foglaló és következő felirással: »az alább említett távirati sürgönyért járó bélyegilleték lerovása tárgyában« ellátandó külön írásbeli beadványt beküldeni tartozik, melyre a sürgöny után járó szabályszerű illetéknek megfelelő magyar bélyegjegyek felragasztandók, egyébként megengedve lévén, hogy ezen beadványhoz az illetéknek megfelelő összeg készpénzben is csatolathassék, mely esetben az illető hatóság azonnal intézkedik, hogy a beküldött pénzüsszegért a bevásárlandó magyar bélyegjegyek a távirati sürgöny kiegészítő részét képező beadványra az illető hivatalos közeg által felragasztassanak és szabályszerűen felülbélyegeztessenek.

Ha a fél a bélyegilleték ekképeni lerovását elmulasztja, kötelességében áll az illető hatóságnak az e célra kellően nyilván-tartandó távirati beadvány után haladéknélkül hivatalos leletet felvétni, mely lelet további szabályszerű intézkedés végett az illetékes kir. illetékhizabási hivatalhoz átteendő.

Jegyzet. Oly távirati kérvényekre, melyek a magyar korona területén lévő távirtdáknál valamely osztrák hatósághoz — vagy pedig Bosznia és Hercegovina hatóságaihoz és hivatalaihoz czimezve feladatnak, az illetéki díjjegyzék fentebb idézett határozatai nem jöhetnek alkalmazásba, hanem az efféle távirati sürgönyök az Ausztriában, illetőleg az utóbb nevezett országokban érvényes illetéki szabályok szerint járó bélyegilleték alá esnek, mely illeték akként rovandó le, hogy a fél azon hatósághoz, melyhez a távirati sürgöny intézettel, a sürgöny elküldése után 8 nap alatt egy a sürgöny tartalmát magában

foglaló és a megkívántató osztrák, illetőleg bosznia-hercegovinai bélyegjeggyel — vagy az ennek megfelelő pénzüsszeggel — valamint következő felirással: »Erfüllungstempel für das Telegramm nachstehenden Inhalts« ellátott külön írásbeli beadványt beküldeni tartozik. (Pénzügyministeri rendelet: 1882. évi P. Közl. 24. sz. 563. l., illetőleg 1884. évi P. Közl. 29. sz. 817. lap.)

Bélyegilletékek lerovása peres beadványok és azok mellékletel után.

26. §. A polgári törvénykezési rendtartás határozatai szerint pertári kezelés alá tartozó rendes perekben a pertárba benyújtandó beadványok összes példányai, felzetei és mellékletei után járó bélyegilletékek úgy rovandók le, hogy a beadvány első példányára annyi értékű bélyegjegy ragasztandó, mennyi a fennálló törvények és szabályok értelmében az összes példányokra, felzetekre és mellékletekre megkívántatik.

Oly esetekben, midőn az így alkalmazandó bélyegjegyek az első példányon el nem férnek, ehhez egy külön, tiszta (bélyegmentes) iv füzendő, és a bélyegjegyek erre ragasztandók fel. Ezen íven a perirat (beadvány) iktató-száma kitüntetendő és a felhasznált bélyegjegvek egyenkint a hivatali pecséttel átbélyegzendők.

A pertárnok köteles, az — 1883. évi XLIV. t.-cz. 101. §-ában — megállapított birság (1—50 frt) terhe alatt a 2-od és 3-ad, s a többi példányok s felzetek és azok mellékleteinek számát az első példányra pontosan feljegyezni, és ezen feljegyzés helyességét neve aláírásával bizonyítani.

A nem pertárilag kezelendő bárminemű más ügyekre a jelen §. rendelkezése ki nem terjed. (1881: XXVI. t.-cz. 16. §.)¹⁾

¹⁾ Ennek a szakasznak a rendelkezése szerint lerovott bélyegilletékről a felek kívánatára egy általuk bélyegmentesen beterjesztett felzeten az arra vezetendő beadványi iktató-számnak feltüntetése mellett hivatalos igazolvány adandó. (1881: XXVI. t.-cz. 13. §.)

Bélyegilleték lerovása bírói szemle vagy tanukihallgatás esetében.

27. §. Ha a bizonyító fél közbenjötté nélkül tartatik bírói szemle, tanuk vagy szakértők kihallgatása, akkor a felvett jegyzőkönyv után járó szabályszerű bélyegilletéket a bizonyító fél vagy képviselője oly esetben, midőn a perrend szerint a felek részéről észrevételezésnek van helye, az észrevételezésre kitűzött határnapon, oly esetben pedig, midőn az észrevételezésre perrend szerint külön határnap nem tűzendő ki, a tanukihallgatás, illetve a bírói szemle után hozott határozat kihirdetése alkalmával, vagy ha az kézbesítették, ennek kézbesítése után három nap alatt köteles a per bíróságának bélyegjegyekben beszolgáltatni.

A beszolgáltatott bélyegjegyek a bírói szemlérlől vagy tanukihallgatásról felvett jegyzőkönyvre ragasztandók, és a bíróság által hivatalosan átbélyegezendők. (1881. évi XXVI. t.-cz. 17. §.)

Bélyegilleték lerovása belföldi váltóknál.

28. §. Belföldön kiállított váltók után járó bélyegilleték, csak kincstári váltó-úrlapok használata által róható le, melyeken a megfelelő bélyeg már benyomva található. Magán-váltóúrlapok használata csak úgy engedtetik meg, ha valamely kir. adó-, vagy a pénzügyminiszter által a felülbélyegzéssel megbízott más hivatal vagy hivatalos közeg által aláírás előtt átbélyegeztetnek.

Egyébként magán-úrlapokon, vagy másként kiállított váltók, habár azok a szabályszerű bélyegjegyekkel el is láttattak, nem bélyegzettetteknek lesznek tekintendők. (1881: LXIII. t.-cz. 2. §., 1881. évi XXVI. t.-cz. 4. §.) (v. ö. 43. §.)

Azon rendelkezés, hogy a belföldön kiállított váltók után járó bélyegilleték csak kincstári bélyegzett váltóúrlapok használata által róható le, nem zárja ki azt, hogy az I. fokozatnak megfelelő bélyeggel ellátott kincstári váltóúrlapok a II. fokozat alá eső váltók kiállítására is használtassanak ;

ilyen esetben a kincstári váltóúrlapokon benyomott bélyeg csekélyebb értéke és a II. fokozat szerinti illeték mérve közti mutatózó különbözet a magán-váltóúrlapok használatánál fentebb előírt módot alkalmazása mellett bélyegjegyek felhasználása és ezeknek a váltók aláírása előtt való hivatalos átbélyegzése által egészülendő ki. A hivatalos felülbélyegzés azonban csak akkor eszközölhető, ha úgy az illeték mérve, mint azon körülmény is, hogy a váltó valóban a II. fokozat szerinti illeték alá esik, annak tartalmából biztosan megállapítható. (1884. évi Pénzügyi Közlöny 780. lap.)

Jegyzet. A váltók felülbélyegzésével eddig következő kir. postahivatalok bíztattak meg:

1. a fővárosban : Budapest - főposta, Budapest-vár, Budapest-vízváros, Budapest-Józsefár, Budapest-Lipótváros, Budapest-Terézváros.

2. a vidéken : az upesti, zay-ugróci és az oszlányi kir. postahivatal. (1885. évi Pénzügyi Közlöny 170. lap.)¹⁻²⁾

Belföldi váltók után járó illeték mikénti pótlása.

29. §. Ha a váltó oly nagy összegről szól, hogy annak a kincstári váltó-úrlapokon

¹⁾ I. fok alá tartozó váltónál, ha az illeték 15 frtot nem halad meg, csak is oly úrlap vehető igénybe, melynek bélyege a váltóbeli összegnek megfelel; csekélyebb bélyegű váltóúrlapnak olyképp való használata, hogy a hiányzó összeg bélyegjegyek felragasztása által pótoltatik: lelet tárgyat képezi, (1882. évi 17653. sz. p. m. r. P. K. 159. R. T. 322. l.) a mikor is a felragasztott bélyegekre nézve a 108. §. g) pontja alkalmazandó.

²⁾ Minden váltómeghosszabbítás illeték alá esik; még pedig az I. fokozat szerint, ha a meghosszabbított fizetési határidő hat, illetőleg — külföldön kibocsátott váltóknál — tizenkét hónapot meg nem halad; minden egyéb esetekben a II. fokozat szerint (III. dijj. 98. t. 2. jegyzet).

Váltómeghosszabbítás esetén a váltóilleték pótlása, illetve az újabb illeték lerovása akár kincstári, akár magán-váltóúrlapon állítatott ki a váltó, bélyegeknak a váltó határa felragasztása s azoknak hivatalos felülbélyegzése által történik. (1884. évi Pénzügyi Közlöny 780. lap. III. szab. 28. §.)

benyomva lévő legmagasabb bélyeg (30 K) sem felel meg, az illeték hiányzó része a váltó aláírása után legkésőbb 8 nap alatt valamely adóhivatalnál készpénzben való befizetés által pótlendő.

Ugyanezen eljárásnak van helye azon esetekben is, midőn az I. fokozat szerint bélyegzett váltó-úrlapon eredetileg helyesen kiállított váltó illetékét a fennálló szabályokhoz képest utólag a II. fokozat szerint pótolni kell. (1871 : LXIII. t.-cz. 3. és 5. §§.)

Mindazon esetekben azonban, midőn :

a) az I. fokozat alá tartozó és a 28. §. értelmében bélyegzett magán-váltóúrlapokon kiállított váltók után az illeték az illetéki díjjegyzék 98. tét. 1. és 5. jegyzet rendelkezéseihez képest a II. fokozat szerint pótolandó, vagy pedig a váltó meghosszabbítása esetében az illeték a 2. jegyzet hűtározatai értelmében újlag lerovandó — s midőn

b) a II. fokozat alá eső, nemkülönbön az I. fokozat alá tartozó és kincstári bélyegzett váltóúrlapokon kiállított váltók meghosszabbítatnak s azért az idézett tétel 2. jegyzete szerint újabb illeték lerovásának kötelezettsége áll be — a pótlendő, illetőleg szabályszerűen járó újabb illetéket az említett 98. tétel 1. jegyzetében előszabott eljárás szerint bélyegjegyek használatával kell leróni. (1884. évi Pénzügyi Közlöny 780. l.)¹⁻²⁾

Bélyegjegy felragasztása külföldi váltókra.

30. §. Külföldön kiállított váltóknál a bélyegjegy a váltó hátlapján ragasztatik fel, közvetlen a netalán rajta létező

¹⁾ Váltó-illeték pótlása látra és látutánra szóló, magán-váltóúrlapokon kiállított váltók után, ha a váltó hat hónapig, illetőleg 12 hónapig fizetés végett be nem mutatott, bélyegjegyeknek a váltó hátára felragasztása s azok felülbélyegzése által történik. (1884. évi Pénzügyi Közlöny 780. l.)

²⁾ Váltóilleték pótlása a magán-váltóúrlapra kiállított váltó alapján való előjegyzés vagy bekebelezés esetén bélyegjegyek felragasztása s azok felülbélyegzése által történik. (1884. évi P. K. 780. l.)

külföldi hátírat vagy iratok alatt, és vagy a 28. §. rendelkezése szerint felülbélyegzendő, vagy pedig a bélyegjegyen a kelet és név aláírás keresztül vezetendő azon egyén részéről, a ki belföldön a váltóra vonatkozólag jogérvényes cselekményt letelebb foganatosítand, vagy ez iránt mást, a váltón megbiz. Ha pedig ily cselekmény még nem történt volna, külföldön kiállított, de belföldön fizetendő váltóknál az előbbi mód szerinti illetéklerovás a váltónak a belföldre lett átszármaztatásától számítandó 14 nap lefolyása előtt annak részéről teljesítendő, kinek kezei közt a váltó a bélyegkötelezettség beálltakor létezik. (Illetéki díjjegyzék 98. tétel, 3. jegyzete.)¹⁾

Bélyegilleték készpénzben fizetése váltóknál.

31. §. Ha a szabályszerű váltóbélyeg 50 K-nyi összeget meghalad, az illetéklerovás az adóhivataloknál készpénzben való befizetés útján is teljesíthető, mely esetben a befizetést tanúsító hivatalos elismervény a váltó-úrlapra, s a külföldön kiállított váltóknál szintén ugyanezekre rávezetendő.

Bélyegilleték lerovása kereskedői kötjegyek, utalványok és az előjegyzési Üzletről kiállított kötvényeknél.

32. §. Kereskedői kötjegyeknél, (v. ö. 59. tét.) s utalványoknál, (v. ö. 93. tét. 2. a. pt.) továbbá a kereskedők által árukra vagy értékpapírokra adott előlegről kiállított kötvényeknél a bélyegilleték akként rovandó le, hogy oly esetben, midőn nyomtatott minta nem használtatik, a megfelelő bélyegjegy az okirat első lapjára előzetesen felragasztassék és

¹⁾ Külföldi váltók után a meghatározott illeték akkor is teljes összegben jár a magyar államkincstárnak, ha a váltó a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok területén keresztül jött be a magyar korona területére és az ilyen váltó után a monarchia másik államterületén bélyegilleték nem rovatott le. (1884. évi Pénzügyi Közlöny 557. lap.)

az okirat szövegének első sora, a bélyeg-jegy alsó színes részén keresztül irassék.

Ha pedig nyomtatott minta használatik, a 36. és 42. §-ban megállapított eljárás követendő.

Az 1875: XVI. t.-cz. rendelkezései ezen §. intézkedései által nem érintetnek. (1881: XXVI. t.-cz. 5. §.)¹⁻²⁾

Bélyegilleték lerovása számlák s ehhez hasonló iratoknál.

33. §. Kereskedők és iparüzők által saját üzletükből származó követelések iránt kiállított számlák, jegyzékek, kimutatások vagy hasonló iratok, továbbá bankárok, pénzváltók, pénz- és hitelintézetek s egyéb vállalatok leszámítolási jegyei, nemkülönben a szállodák és vendéglők üzletében aláírás és kiegyenlítési bizonylattal, vagy ezek nélkül kiállított

¹⁾ A részletügyletek után, valamint *érték-papírok és árukra adott kölcsönök, illetve előlegek után járó illeték* lerovására nézve az 1887: XLV. t.-cz. 13. §-a a következőket rendel:

Mindazon kereskedelmi czégek (kereskedők és kereskedelmi társaságok), a melyek az 1883. évi XXXI. t.-cz. alapján szabályozott részletügyletekkel foglalkoznak és a melyek állami vagy egyéb értékpapírokra, vagy árukra kölcsönt, illetve előleget adnak, tartoznak:

a) a részletügylet megkötéséről kiállítandó okirattól (részletív) (v. ö. I. tét.) és az egyes részletfizetésekről kiállítandó nyugtától; (v. ö. 101. tét.)

b) a kölcsön vagy előlegezési ügyletről bármely alakban és elnevezés alatt kiállított okirattól, és az ügylet minden meghosszabbításától a fennálló bélyeg- és illetékszabályok értelmében az okirat természetéhez képest járó bélyegilletéket minden hó leteltével 14 nap alatt közzé kell benyújtani. A befizetés módjára nézve I. a 64. tételhez I. sz. alatt fűzött törv. szakaszt.

²⁾ Az 1875: XVI. t.-cz. a budapesti áru- és értéktőzsde, valamint a vidéki termény- és gabonacarnokok választott bíróságai előtt felvett jegyzőkönyvek, kötött egyességek és általuk hozott ítéletek, valamint az előttük használt kereskedelmi levelek és a náluk alkalmazott alkuszok könyvei, naplókirovatai és köteleveinek bélyegilletékéről rendelkezik úgy, a mint azok az illetéki díjjegyzék megfelelő helyein beosztva találhatók. A törvények teljes szövegét I. V. alatt.

számlák és számla-másolatok, végre oly könyvecskék után, melyekbe a kereskedők és iparüzők által felek részére szállított vagy kiszolgáltattott árucikknek, teljesített munkák vagy egyéb üzletbeli szolgáltatások s ezekből származó követeléseik bejegyeztetnek: a megfelelő bélyegjegyek úgy a számlák, valamint a könyvecskék első lapjára felragasztandók, s a számla vagy könyvecske egyik tételével keresztül irandók; ha pedig nyomtatott minták használatnak, a 36. és 42. §-ban megállapított eljárás is követhető. (1881: XXVI. t.-cz. 6. §.)¹⁾

Bélyegjegy felragasztása a fuvarlevelekre.

34. §. Szállító- (fuvar-) leveleknél a bélyeglerovás a szövegnek a bélyegjegyen való keresztül vezetése nélkül is megtörténik tekintet, ha a szállítmány átvételekor a bélyegjegyen az átadás kelte keresztüliratik, még pedig az évszám végszámjegye, és a hónap betűvel; m. kir. postai szállításoknál a szállító-levéltől járó bélyegilleték bélyegzett űrlapok használata által rovandó le. (v. ö. 78. tét. I. A. b.)

A vasúti fuvarlevelektől a bélyeg- és illetékszabályok értelmében járó 2, illetve 10 filléres bélyegilleték kincstári bélyegzett

¹⁾ A 2 és 10 filléres számlabélyegeknél bélyegjegyekben való lerovása helyett, 1890. november 1-től kezdve, a kitöltetlen számla-űrlapok a budapesti m. kir. belyegraktárral kapcsolatos bélyegjelzési hivatalnál dombornyomású színes bélyegjelzéssel láthatók el. Ügyfelek, kik a lerovás e módját akarják igénybe venni, a bélyegjelzéssel ellátandó számlák számát, a benyomandó bélyeg nagyságát és a bélyegilleték összegét feltüntetve s két példányban kiállítandó bélyegmentes nyilatkozatot tartoznak a budapesti m. kir. állampénztárnál bemutatni, s a bélyegilleték összegét ugyanott előzetesen befizetni. A bélyegjelzés a nyilatkozatnak visszaadott, s a befizetést igazoló megjegyzéssel ellátott példánya alapján teljesítetik. A bélyegjelzéssel ellátott, de használhatatlanná lett számla-űrlapok bélyegértéke ugyanazon bélyegjelzésnek új számlaűrlapokra való rányomása által térítetik meg. (1890. é. 91644. sz. p. m. k. P. K. 632. R. T. 1782. I.)

ürlapok használata által rovatik le; ehhez képest vasuti fuvarlevelet egyedül kincstári úrlapon szabad kiállítani.

Az ürlapok elkészítése, kiadása, valamint azok kötelező használatba vételének időpontja és közelebbi szabályozása iránt a pénzügyminister a kereskedelmi miniszterrel egyetértőleg rendeleti úton intézkedik.

Együttal felhatalmaztatik a nevezett két miniszter, hogy a kincstári bélyegzett ürlapok kötelező használatát a körülményekhez képest esetleg más számítási vállalatok fuvarleveleire is kiterjeszthesse. (1887. évi XLV. t. cz. 15. §.)

Különböző fuvarlevelek alkalmazandók (az ugynevezett nemzetközi fuvarlevelek) a nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó forgalomban, valamint a nemzetközi fuvarozás szempontja alá nem eső azon forgalmakban is, melyekben a német vasutigazgatóságok egyletének üzletszabályzata érvénnyel bír: és különbözők a belforgalomban, valamint a magyar és osztrák vasutak egymásközi forgalmában.

Ellenben a Szerbia-, Bulgária- és Törökországgal való forgalmakban, melyek az 1891. évi május hó 1-eje óta érvényes keleti köteléki üzletszabályzat hatálya alá esnek, ezentul is a kincstári bélyegnyomással el nem látott eddigi fuvarlevelek maradnak használatban.

A nem kincstári úrlapon kiállítandó fuvarlevelek után a szabályszerű bélyegilleték ezentul is bélyegjegyek felragasztása által rovandó le akként, hogy a bélyegjegy vagy szabályszerűen keresztülíratik, vagy pedig a szállítmányt átvéő vasuti állomás közegei által az állomási pecséttel felülbélyegeztetik.

A fuvarlevelek ára a benyomott bélyeg értékén felül.

a) a nemzetközi gyors- és teheráru-ürlapokra 1000 darabonként 23 K 98 f, a kicsinyben való eladásnál 3 f darabonként;

b) a belforgalomban és a magyar-osztrák forgalomban használandó gyorsáru-fuvarlevelek és másodpéldányok ára 1000 darabonként 13 K 54 f, darabonként 2 f; a teheráru-fuvarlevelek és másodpéldányok

ára pedig 1000 darabonként 9 K 64 f, darabonként 1 f, tehát egy darab 10 f-es bélyegű belföldi gyorsáru-fuvarlevél ára 12 f s egy darab teheráru-fuvarlevél ára 11 f. Az a fél, a ki, és az a vasuti intézet, a mely a központi bélyegraktárnál, illetve valamely kir. adóhivatalnál 1000 darab fuvarlevelet egyszerre vásárol, a vásárolt ürlapokba benyomott bélyegek értékéből $1\frac{1}{2}\%$ -tólí tözsdedij-jutalékot élvez (K. M. 1889. évi 9543.) (P. K. 366. R. T. 278. l.), továbbá 1892. évi 88464 (1893. évi P. K. 12. l., 1892. évi R. T. 3335. l.) és 1893. évi 53901. (P. K. 642. l., R. T. 1924. l. rendeletek).

A fuvarlevelekre könyvnyomdailag kivánt rányomatások a m. kir. államnyomda által is teljesíttetnek, ha a megrendelés teljes 2000 darabban megszabott csomag szerinti egységekben történik, s ha a rányomatási munkadíjak, melyek 2000 darab fuvarlevélnél azok egyik oldalára tett rányomatásáért 6 koronában, mindkét oldalra tett rányomatásáért pedig 6 koronában vannak megszabva, a megrendelés átadásakor az illető hivatalnál előre fizettetnek. Az ily megrendeléseknél a feleket a tözsdedij is megilleti (16093/89. P. M., P. K. 336. R. T. 278. l.)

Vaspálya- és gőzhajótársulatok felülbélyegzési joga.

35. §. Vaspálya- és gőzhajótársulatoknak közvetlen felelősség terhe alatt megengedtetik, hogy szállítóleveleken a szabályszerűleg keresztül nem irt bélyegjegyeket, állomási pecsétjökkel, saját közegeik által felülbélyegeztethessék.

Okirat-ürlapok felülbélyegzése.

36. §. Azon ürlapok könyebb használása tekintetéből, melyek bélyegköteles okirat kiállítására szánvák, megengedtetik, hogy az úrlapon a felhasználandó bélyegjegy, az okirat kiállítása előtt a 42. §. határozatai értelmében, a kir. adóhivatal által felülbélyegeztessék.

Bélyegilleték lerovása marha- és lóleveleknél.

37. §. A marha- és lólevelek után járó bélyegilleték csak kincstári bélyegzett őrlapok használata által róható le.

Az ebbeli őrlapok a községek előjáróinak, illetőleg vásárljog birtokosainak, utólagos leszámolás kötelessége mellett, az adóhivatalok által kellő számban kiszolgáltatandók.

A marhalevelek kiállításával megbízott közegek azért a kincstárból a bélyegárudáknak járó tózsdijszert nyerik. (1875. évi XXV. t.-cz. 15. §.)

A marhalevelek csak bélyeges kincstári őrlapokon állíthatók ki, melyeknek alakját és kezelési módját, nemkülönböztetve a marhalevelek érvényességének idejét s azt, hogy külföldi marhalevelek minő alakban fogadhatók el, a pénzügyminiszter s a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter rendeletileg állapítják meg.

Ha a marhalevéltre jegyzett állatok darabszáma szerint fedezendő bélyegilleték többet tesz, mint azon bélyegérték, melyről a marhalevéllől szól, a fizetendő többet a marhalevéltre még a kiállítás előtt bélyegjegyekben felragasztandó, s minden bélyegjegy színes alsó része a kiállítás keltével és a kiállító nevével kereszttülirandó.

Hasonló módon rovándó le a külföldön kiállított s a belföldön elfogadhatóknak nyilvánított marhalevelek után járó bélyegilleték is, mielőtt a belföldön használatba vétetnék. Ezen marhalevelekre felhasználandó bélyegjegyek a kiállítás ideje helyett a használatba vétetnek, illetőleg az azt megelőző bemutatásnak keltével s azon község előjárójának nevével irandók kereszttül, amely községben használatba vétetnek. (1887 : XLV. t.-cz. 16. §-ából.)¹⁻²⁾

¹⁾ Az 1890 : XVII. t.-cz. 37. §-a alapján új mintájú s értékszállazatu bélyeges kincstári marhalevéli-őrlapok bocsátattak forgalomba. (99149/1900. sz.)

²⁾ A külföldön kiállított marhalevéllől a belföldi forgalomban használatba vétel előtt az illető marhalevéltrekezelőnek bemutatandó, ki a megfelelő értékű bélyegget ráragasztja és azt a

Kereskedelmi és iparkönyvek felülbélyegzése.

38. §. A bekötött bélyegköteles kereskedelmi és iparkönyvekre nézve különösen megjegyeztetik, hogy aki ezeknél a felülbélyegzést eszközöltetni kívánja, tartozik a könyv első lapján annak rendeltetését kijelenteni, vajjon az, mint főegyenlegi számla (saldo conto), forgalmi számla (conto corrente) vagy egyéb kereskedelmi és iparkönyvként fog-e használatni, valamint a könyv iverinek összes számát, az évet, hónapot és napot megjelölni, s ebbeli állításainak valóságát, felelősség terhe alatt, sajátkezű aláírásával megerősíteni; továbbá egy szál erős fonalat a könyvön keresztül fűzni akképen, hogy annak egyik vége, a könyv első, másik vége pedig utolsó lapján keresztül érjen.

Az akképen elkészített könyv a kir. adóhivatalhoz viendő, ahol is megvizsgáltatik, vajjon a fent érintett feltételek kellőképp teljesítvék-e, különösen a fonál czélszerűen van-e keresztül fűzve, s illetékrövidítés ellen nyújt-e biztosságot, továbbá az első lapon már felragasztott bélyegjegyek megfelelnek-e a könyv minőségéhez és tartalmához képest lerovándó illetéknek? (v. ö. 45. §. és 58. tét.)

Ha a hivatal az említett feltételeket

kelettel és nevével átírja. Ha azonban a külföldről hozott állatot a fél haza hajtja, akkor a külföldi marhalevéltre bélyeglerovási czéljából nem tartozik bemutatni; de ha máshová szállítja, eladja vagy levágatja, a szállítás, eladás, illetve levágatás helyén tartozik a bélyeglerovásnak megfelelni.

Az állatok darabszáma szerint fizetendő többet a marhalevéllől hátlapjára ragasztandó, mely czélból szükség esetén a marhalevéllől egy tiszta lappal megtoldandó, s a bélyegyek mindegyike a kelettel és a kiállító nevével átírandó.

Különböző fajú, vagy egy fajú, de különböző jegyű állatok egy marhalevéltre nem jegyezhetők.

Ha a marhalevéltre jegyzett állatoknak csak egy része adatik el, ezekre a vevő által új marhalevéllől váltandó, az eladott darabok pedig az eredeti marhalevéllől hátlapján lejegyezendők, az utolsó részlet eladásánál az eredeti marhalevéllől bevonandó. (40000/1888. F. I. és K. M. rend.)

kellőleg teljesítve találja, a fonal egyik végét a könyv első, másik végét pedig utolsó lapján pecsétviaszszal a hivatalos pecsét rányomásával megerősíti és azután a bélyegjegyek felülbélyegzését eszközöndi.

Külföldi okiratok bélyegkötelezettsége.

39. §. A külföldön kiállított okiratok, melyek minőségüknel fogva belföldön kiállittatásuk esetében bélyegkötelezettség alá esnének, ha belföldön érvényes jogügyletet tartalmaznak, belföldre történt átszármaztatásuk után harmincz nap elforgása alatt, sőt még ezen határidő eltelte előtt is, előbb mintsem hivatalos használat alá kerülnének, vagy mielőtt a bennök foglalt kötelezettség teljesítenék, avagy általuk bármely jogérvényes cselekmény eszközöltetnék, a megfelelő bélyegjegyekkel ellátandók, s ezek hivatalosan felül is bélyegzendők. (v. ö. 22, §. 4. pt.)¹⁻²⁾

Hivatalos felülbélyegzést teljesítő közegek.

40. §. A hivatalos felülbélyegzés, amennyiben erre nézve már a megelőző

¹⁾ A Bosznia- és Hercegovinában kiállított s az ottani szabályoknak megfelelőleg bélyegzett okmányokra nézve is ez a szakasz alkalmazandó, (1885. 63474. sz. p. m. k. 86. évi P. K. 158. l.) viszont azonban a magyar birodalom területén kiállított s a kiállítás alkalmával magyarországi bélyeggel ellátott okiratok a megszálott tartományokba történt átvitelük alkalmából az ottani bélyegszabályok szerint újból felbélyegzendők. Ha azonban a közös nyugdíjalap terhére a *bosznia-hercegovinai pénztáraknál utaltványozott összegről szóló nyugták ugyanezen tartományok területén állittatnak ki*, akkor azokon a bélyeg csakis a boszniai bélyegszabályok értelmében rovandó le. (1885. évi 63487. sz. p. m. k. 1886. é. P. K. 159. l.)

²⁾ Külföldi nyerevénykölesönökre vonatkozó papírok az 1889. évben az 1889: IX. t.-cz. 3. §-ának f) pontja alapján a III. fok. szerinti voltak bélyeggel ellátandók, miből az is következik, hogy másnemű külföldi értékpapírok Magyarországon bélyeglerováás nélkül hozhatók forgalomba. (14593 1895. P. M.)

§§-ok külön rendelkezést nem tartalmaznak, teljesítettik:

1. A 22. §. 1., 2. és 4. pontjában és a 25. §-ban említett beadványok, melléletek és iratokra nézve, melyek bíróságok, hatóságok és hivatalokhoz érkeznek, továbbá a 22. §. 5. pontjában és a 27. §-ban említett jegyzőkönyvekre, végre a 24. §-ban említett bejegyzési illetékekre nézve a bíróságok, hatóságok és hivatalok iktatói és kiadóhivatalai, pénztáraknál pedig a számfejtéssel megbízott közegek és távirati kérvényeknél a távirai tisztviselő által.

2. A 22. §. 3. pontja alatt említett okiratok, valamint a 30. és 39. §§-okban érintett külföldi váltók és egyéb a külföldön kiállított okiratoknál a kir. adóhivatalok által, melyek a felülbélyegzés foganatosítása előtt saját felelősség terhe alatt kötelesek arról is meggyőződni, vajjon ezen váltók és okiratokra feleragasztott bélyegjegyek megfelelnek-e az azoktól lerovandó szabályszerű illetéknek.

Hivatalos felülbélyegzés feltételei.

41. §. A felülbélyegzés csak akkor foganatosítható:

a) ha a bélyegjegy sérületlen és annak semmi nyoma nincs, hogy az előbb már használtatott volna;

b) ha a 22. §. tartalmához képest a bélyegjegy keresztül írása elmaradhat;

c) ha az irat vagy okirat felülbélyegzés végett a 23. §. szabályaihoz képest a megállapított határidőn belül mutatott be.

Ha ezen feltételek meg nem tartattak, a felülbélyegzés meg nem teljesítendő, sőt ha szabály-áthágás esete forog fenn, leletfelvételnél lesz helye, mely a nem teljesített felülbélyegzés okának előadásával, további intézkedés végett az illetékkiszabásával megbízott hivatalhoz áttesendő.

Ezen szabályok pontos megtartásáért a 40. §-ban megnevezett hivatalok vezetői felelősek: azon bíróságoknál, hatóságok-

nál és közhivataloknál pedig, hol segédhivatalok nem léteznek, maga a bíróság, hatóság vagy közhivatal főnöke felelős.

Hivatalos felülbélyegzés.

42. §. A felülbélyegzés az arra kötelezett hivatalos személy által akként eszközözendő, hogy az iratra felragasztott bélyegjegyek mindegyike az átbélyegzés napját jelző hivatalos pecséttel átütessék; ilyen időjelző pecsét hiányában pedig, a bélyegjegyeknek hivatalos pecséttel való átütése mellett, egyszerűen az egyes bélyegjegyek felső részén az átbélyegzés napja téntával rájegyeztessék.

A felülbélyegzésre használt pecsét fele részét — időjelző átbélyegzőknél tehát az időt kitüntető számokat is — a bélyegjegy alsó részén, másik fele részét pedig az iraton tisztán kell lenyomni.

A felek kívánságára a bélyegjegyek átbélyegzése jelenlétükben teljesítendő. (1881: XXVI. t.-cz. 4. §.) (v. ö. 21. §.)¹⁾

A felülbélyegzésnek rendszerint előbb kell megtörténnie, mint az íromány az iktatóhivatalból kikerülni. A kiadóhivatalok tehát kötelesek felügyelni arra, hogy a felülbélyegzés kellőleg teljesítetett-e, valamint arra is, hogy a netalán elmulasztott felülbélyegzés az íromány kézbesítése, vagy az irattárba tétele előtt utólag teljesítették.

Pénztáraknál a felülbélyegzést a naplóba vezetése előtt kell fogatosítani.

A bélyegjegy mikor tekintendő nem létezőnek.

43. §. A bélyeg nem létezőnek tekintendő és az irattal, melyre a bélyegjegy felragasztatott, mint bélyegtelennel kell elbánni:

a) ha a bélyegjegy alakjára nézve csonka;

¹⁾ Arra nézve, hogy a felülbélyegzés alá tartozó bélyeg az illető beadvány v. jegyzőkönyv mely részére ragasztandók, a szabályok kötelező intézkedést nem tartalmaznak.

b) ha a bélyegjegy alkatrészei egymástól elválasztattak és ismét összeillesztettek;

c) ha a bélyegjegy az illetékköteles iratra nem szabályszerűleg ragasztott fel;

d) ha a bélyegjegy a keresztülírás eseteiben vagy éppen nem, vagy nem szabályszerűleg íratott keresztül;

e) ha azon esetekben, midőn a keresztülírás elmaradhat, a bélyegjegy felülbélyegzése nem szabályszerűleg teljesítetett.¹⁾

Bélyegrövidítés tényálladéka nem forog fenn, ha peres fél a felebbviteli beadványtól járó egész bélyegilletéket tévedésből nem a beadvány első, hanem másodpéldányán róttá le. (P. dt. 443. sz.)

Bélyegköteles ívek szabályszerű nagysága.

44. §. A bélyegköteles iratokhoz használandó papírv szabályszerű nagysága 1750 négyszögcentiméter térmértéket meg nem haladhat.

Ha az okirat vagy íromány ezen szabályszerű térmértéket meghaladná, ivenkint a szabályszerű bélyegilleték rendszerint kétszeresen fizetendő, amennyiben az egyszeres bélyegilleték 1 K-nál kevesebb; azon esetekben pedig, ahol az ennyi vagy több, a szabályszerű bélyegilletéken kívül, ivenkint 1 K fizetendő.²⁾

¹⁾ Amidőn a törvény rendelkezése szerint a beadványi bélyegilleték a beadvány első példányán rovanó¹⁾ le, — így pertári kezelés alá tartozó perekben a periratoktól, az 1894. évi XXVI. t.-cz. 22. §-a értelmében a felebbviteli beadványtól járó bélyegilleték — a nem az első példányon lerótt bélyeg nem létezőnek tekintendő. A lelet felvétele törvényes. A szabálytalanul bár, de tényleg lerótt bélyegilleték értéke azonban a felemelt illetékbe tartozatlan fizetés — sőt utólag indokolt — czímen beszámítandó.

²⁾ A papírv térfogata akként számítható ki, ha az ív magasságát a kiterjesztett ív egész szélességével szorozzuk: például a rendes használatban forgó papírv magassága 34, egész szélessége pedig 42 centiméter, térfogata tehát $(34 \times 42) = 1428$ négyszögcentiméter.

Ivek nagysága kereskedelmi és iparüzleti könyveknél.

45. §. A bekötött és hitelesített kereskedelmi és iparkönyvektől fizetendő illetékre nézve megállapítatik, hogy az egyes ivre rótt illeték annyszor fizetendő, a hányszor a szabályszerű iv mérvegsége, a könyv leveleinek összes térmértékben befoglaltatik, s ezen mérvegség ivenkint 50 fillér illeték alá eső könyveknél 5040—10 fillérnyi illeték alá tartozó könyveknél pedig 2640 négyszögcentimétert tesz. Ellenben egyes ivекből álló oly ipar-feljegyzések-nél, melyek 10 fillérnyi illeték alá esnek, ha az egyes iv 2640 négyszögcentimétert meg nem halad, ivenkint 10 fillérnyi illeték, — ha pedig 2640 négyszögcentimétert meghalad, de 5040-nél kisebb, 20 fillérnyi illeték, — végre ha 5040 négyszögcentimétert meghalad, 30 f-nyi illeték fizetendő. (v. ö. 38. §. és 58. tét.)

Ha pedig egyes ivекből álló oly ipar-feljegyzésekről van szó, melyek ivenkint 50 f-nyi illeték alá esnek, és ezen egyes ivек 5040 négyszögcentiméternyi térmértéket meghaladnak, minden ivtól 1 K bélyegilleték jár. (v. ö. 38. §. és 58. tét.)¹⁾

Egy iven több rendbeli okirat.

46. §. Ha egy iven több rendbeli okirat, iromány, hivatalos kiadvány vagy bizonyítvány állittatik ki, a megfelelő

¹⁾ A könyv összes leveleinek térfogata akként számítható ki, hogy a könyv egy lapjának magasságát a szélességével szorozzuk, az így nyert szorzatot, mely egy levélnek a térfogatát adja, megszorozzuk a könyv leveleinek (nem lapjainak) számával, s ez újabb szorzat fogja mutatni a könyv összes leveleinek térfogatát, amely most 50 fillérnyi illeték alá eső könyveknél 5040-nél, 10 fillérnyi illeték alá eső könyveknél pedig 2640-nel osztandó, s a hányados fogja mutatni, hogy az 50, illetve 10 fillérnyi ivbélyeg hányszor jár. Ha az osztásnál maradék marad, ez után a maradék után is 1 ivre eső bélyeg számítható.

bélyeg és illeték szabályszerűleg mind-egyik után lerovandó.

De az alkuszok naplói, melyekbe az általuk közvetített ügyletek bevezettetnek, továbbá a bélyegköteles kereskedelmi és iparüzleti könyvek, bélyegkötelezettség tekintetében, az azokba történt minden bejegyzésre nézve, csak egy okiratként tekintendők. — Ugyanez áll oly hivatalos jegyzőkönyvekről is, melyek ugyanazon egy ügyletről félbeszakasztva, két vagy több napon vétetnek fel és folytattnak.

Ezen szabály azonban ki nem terjeszthető azon esetekre, midőn a polgári törvénykezési rendtartás határozatai szerint, a per folyama alatt külön jegyzőkönyvek vétetnek fel, melyek mint ujonnan nyitottak, a szabályszerű bélyeg-
gel kellőleg ellátandók.

Több rendbeli okiratmásolatok mennyiben irathatnak ugyanazon ivre, az illetéki díjjegyzék határozza meg. (Illetéki díjjegyzék 69. tétele, 2. jegyzet.)

Több rendbeli felek közös beadványa.

47. §. Két vagy több rendbeli felek beadványa egyes beadványi bélyeg alatt csak akkor nyújtható be, ha azok a beadvány benyújtásakor oly közösségben állanak, hogy a beadvány tárgyára nézve egy személynek tekinthetők, vagy ha kérelmek rájuk nézve jogközösségből származik.

Kereszmárosoknak oly közös beadványára, melyben a községi előjáróságot az italmérési engedélyek számának leszállítását célzó lépések megtételére kéri fel, csak egyes beadványi bélyeg jár. (P. dt. 385. sz.)

Midőn a házastársak több adásvevési szerződés alapján közös, osztatlan állapotban szereznek különböző ingatlanokat, és ezen ingatlanokra vonatkozólag közös, osztatlan állapotban ugyanegy telekkönyvi hatóságnál egy beadványban kéri a tulajdonjog bekelezését, — ettől a bejegyzési kérvénytől járó költségekilleték csak egyszer rovandó le. (P. dt. 503. sz.)

Ha eladók a közös tulajdonukat képezett, s általuk több vevőnek együttesen eladott ingatlanokra nézve a tulajdonjog bejegyzését ugyan egy telekkönyvi hivatal által több

vevő javára egy kérvényben kéri fogantatni, ez a bejegyzési kérvény csak egyszeres beadványi bélyeggel látandó el. (P. dt. 601. sz.)

Több rendbeli kérelem egy beadványban.

48. §. Egyes fél beadványában több kérelem egyesítése rendszerint nem szolgálhat alapul arra, hogy a bélyegilleték a kérelem száma szerint rovassék le. De azon beadványokat illetőleg, melyek telekkönyvi bejegyzésekre, vagy a váltótörvényszékek által vezetett kereskedelmi czégbejegyzésekre vonatkoznak, megjegyeztetik, hogy ha ezen beadványokban az illetéki díjjegyzék »beadványok« című tételeiben megjelölt több ilyenmő hivatalos cselekmény fogantatása kérelmeztetik, akkor a beadvány első ívére azon bélyegösszeg alkalmazandó, mely a kért hivatalos cselekményektől külön járó bélyegilleték összegének megfelelő. (Telekkönyvi bejegyzésekre v. ö. 13. tét. IV. 15. pt., váltótörvényszéki bejegyzésekre 13. tét. VI. 16. pt.)

Elsőbírósági ítélet és a per előkészítésére vonatkozó végzés ellen egy beadványban érvényesített felebbezésen csakis az ítélet ellen irányzott felebbezésre járó bélyegilleték rovandó le. (P. dt. 165. sz.)

Bélyegmentes okirattalkatrészek.

49. §. Okirat vagy iromány alkateszeül, melyektől külön bélyegilleték nem jár, a következők tekintetnek:

a) a már teljesen kiállított okirathoz függesztett toldalékok, melyek által az okiratban foglalt jogügyletben a jogok vagy kötelezettségek helyére, idejére, nemére vagy terjedelmére nézve változás nem történik;

b) a meghatalmazott által kötött ügyletnek a felhatalmazó által okiratra vezetett jóváhagyása;

c) az ügyvédek és ügynökök által a helyettes kijelölése vagy a helyettesítés elfogadása iránt a meghatalmazványra vezetett nyilatkozatok;

d) a kézvonásnak névalírás általi igazolása és egy vagy több tanu aláírása;

e) az átvállalt adós részéről az engedményre vezetett elismervény arról, hogy a követelés átengedtetett és neki az új hitelező tudtára adatott, ugyancsak a tartozás valóságának az adós általi elismerése, ha az eredeti ügylet felett okirat állíttatott ki.

A kötelezvényre az aláírás megtörténte után a községi bírő és körjegyző mint tanuk által rávezetett és a község pecsétjével ellátott oly bizonyítvány, melylyel azt igazolják, hogy ez a kötelezvény az adósnak felolvasztatott, anyanyelvén megmagyaráztatott, és hogy az adós azt helybenhagyva sajátkezü keresztvonásával is megerősítette, bélyegmentes. (P. dt. 384. sz.)

Pontozatok bélyegkötelezettsége.

50. §. Pontozatok, melyek alatt bizonyos ügylet főpontjai felett készítet s a felek által aláírt szerződési vázlat értetik, bélyeg- és illetékkötelezettség szempontjából, valódi okiratoknak tekintendők. (v. ö. 91. tét.)

Ügyletújítás. a) Váltók és szerződések meghosszabbításai.

51. §. A váltó és az idő lejártával megszűnő szerződések minden hosszabbítása bélyegilleték tekintetében új ügylet feletti okiratnak tekintendő.

b) Ügyletújítás egyéb esetel.

52. §. Az előző §-ban említettekén kívül:

a) szerződések megerősítése, módosítása vagy megváltoztatása, ha ehhez harmadik személy járult hozzá, továbbá

b) a teljesen kiállított okiratokhoz függesztett olyanmő megállapodások, melyek által a szerződő felek harmadik személyek hozzájárta nélkül a szerződést akképen változtatják meg, hogy az előbbi jogalap helyett más jogalap, vagy a követelés főtárgya helyett más tárgy köttetik ki. — oly ügyletújítást képeznek, mely után a jogügylet természetéhez képest

az illetéki díjjegyzékben megállapított illeték fizetendő.

Ha azonban az 51. §-ban említett váltók és szerződések hosszabbításait kivéve, — az eredeti okiraton vagy külön írományban csak a fizetési határidő, vagy a fizetés helye, vagy a kamatláb változtatása iránt történik intézkedés, akkor az ily változtatás után csak az állandó bélyegilleték fizetendő, feltéve, hogy a jogügylettől járó illeték már lerovatott. (v. ö. 83. tét.)

A jelzálogkölcsonök átváltoztatásánál kivételesen adandó bélyeg- és illetékmentességek tárgyában, az 1881: LXX. t.-cz. a következő intézkedéseket tartalmazza:

1. §. A jelzálogintézeteknél, árvapénztáraknál, közalapoknál — *ide értve a káptalani alapokat is (1883. P. ü. Közl. 614. l.),* — takarékpénztáraknál és minden egyéb nyilvános számadásra kötelezett pénzügyintézeteknél fennálló jelzálogkölcsonköveteléseknek ezen testületek bármelyike utján történő átváltoztatása (conversio) alkalmával kiállítandó kötelezvények, bekelezési engedélyek, úgy az ezek alapján eszközlendő telekkönyvi bejegyzések után a szabályszerű fokozatos — illetőleg a bejegyzési százalékos — illeték nem jár azon összegtől, mely a bekelezett eredeti tartozásból még tényleg fennálló adósság összegét meg nem haladja, feltéve, hogy az átváltozott adósság kamatlába csekélyebb a régi tartozás után fizetett kamatlábnál, és hogy a fizetendő kamat és mellékjárulokok összege az eddig fizetett kamat és mellékjárulokok összegét meg nem haladja.

Ezen illetékmentesség az említett feltétel alatt a kölcsönátváltoztatási mivelet alkalmából kiállítandó engedményi okiratokra, valamint a törlési nyugtákra is kiterjed s ezen okiratok csupán az 1 K állandó okirati bélyeggel látandók el.

A bélyeg- és illetékmentességi kedvezménynek, az elősorolt feltételek alatt, az esetben is helye van, ha a kölcsönátvál-

toztatás nem az eredetileg érdekelt, hanem bármely más hitelintézet, mint új kölcsönadó közbenjárása mellett fogatosítottatik.

2. §. Az első szakasz alapján illetékmentességben részesülő kölcsönügyletek a pénzügyminister által rendeleti uton szabályozandó módon, az adó (esetleg a központi illetékkiszabási) hivatalnál bejelentendők.

3. §. Ezen bejelentés elmulasztása 10 K.-tól egész 200 K.-ig terjedő bírsággal büntetettetik.

4. §. Ezen törvény, melynek végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg, kihirdetésének napjával lép érvénybe, és 1886. évi december hó végéig marad hatályban.

A jelzálogkölcsonök átváltoztatásánál adandó bélyeg- és illetékmentességről szóló, az 1886: XXXVI. t.-cz. alapján 1889. évi december 31-ig érvényben fentartott 1881: LX. t.-cikknek hatálya 1895. évi december 31-ig oly hozzáadással meghosszabbítottatik, hogy az 1881: LXX. t.-cz. 1. §-ában körülírt feltételek alatt igényelhető bélyeg- és illetékmentesség a vasutak elsőbbségi kölcsöneinek átváltoztatásánál is alkalmazandó (1899: XLIII. t.-cz. 1. §.).

A jelzálogkölcsonök átváltoztatásánál adandó bélyeg- és illetékmentességről szóló, 1889: XLIII. t.-cz. alapján 1895. évi december 31-éig érvényben fentartott 1881. évi LXX. t.-cikknek, valamint az 1889. évi XLIII. t.-cikknek a vasuti elsőbbségi kölcsönök átváltoztatására vonatkozó határozmányainak hatálya 1900. évi december hó 31-éig meghosszabbítottatik.

Ha nyilvános számadásra kötelezett pénzügyintézeteknél fennálló és az 1876: XXXVI. t.-cikkben megállapított feltételeknek megfelelő jelzálogos kölcsönkövetelések oly pénzügyintézetre ruháztatnak át, amely a fennálló törvények értelmében záloglevelek kibocsátására van jogosítva, az ily átruházások szintén bélyeg- és illetékmentességben részesítettnek, még pedig az átruházott jelzálogos követelés engedményezése és bekebelezése után járó bélyeg és illetékre nézve.

A pénzügyminister egyttal felhatalmaztatik, hogy ezt a mentességet a jelen törvény életbelépte előtti időből függőben levő úy bélyeg- és jogilletékekre is kiterjeszthesse. (1895: L. t.-czikk.)

Az 1881: LXX., illetőleg az 1889. évi XLIII. törvényczikk hatályának meghosszabbításáról és a jelzálogos követelések bizonyos átruházásánál adandó bélyeg- és illetékkedvezményekről szóló 1895: L. törvényczikk hatálya a törvényhozásnak további intézkedéseig meghosszabbittatik. (1900: XXXV. t.-cz. 1. §.)

A convertálás esetén adandó illetékkedvezmény kicszközléséhez szükséges telekkönyvi kivonatok bélyegmentesek. (84838. 1892. P. M. sz.)

Convertálás esetén a bekebelezési kérvényen kívül bélyegmentesek a bekebelezés eszközölhetéséhez szükséges telekkönyvi kivonatok is. (87255 1898. P. M., 1899. P. K. 63. lap.)

Abban az esetben, ha a vevő a jelzálogi terhek elvállalásával veszi meg az ingatlant s külön nyilatkozatban vállal személyes fizetési kötelezettséget e terhekre nézve, ez a nyilatkozat — ha csak az adásvételi szerződés alapján ki nem szabottat már a II. fokozat szerinti illeték is, — II. fokozat szerinti illeték alá esik. (P. telj. ül. dt. V. sz.)

Az 1881: LXX. t.-cz. által nyújtott bélyeg- és illetékkedvezmények a jelzálogkölcsonők oly átváltoztatására (conversionjára), melynél az átváltozott adósság kamatába ugyanolyan, mint a régi tartozás kamatába volt, nem terjednek ki, habár az átváltozott kölcsöntől fizetendő kamat- és mellékjárulékok összege a korábban fizetett kamat és mellékjárulékok összegét nem is haladja meg. (P. telj. ül. dt. VI. sz.)

Jelzálogos kölcsönköveteléseknek az 1895. évi L. t.-cz. 2. §-ában említett átruházása alkalmából a telekkönyvi hatóságokhoz intézett kérvények bélyegmentesek. (P. telj. ül. dt. XII. sz.)

A jelzálogkölcsonők átváltoztatása alkalmával adandó bélyeg- és illetéki kedvezmény megállapításánál az 1881: LXX. t.-cz. sem

a) a lekötött új biztosítéki összegre; sem b) azokra az esetekre nem alkalmazható, amelyekben jelzálogilag biztosított váltókövetelés vagy biztosítéki okirat alapján bekebelezett zálogjoggal fedezett egyéb követelés tárgya az átváltoztatásnak. (P. telj. ül. dt. XVIII. sz.)

Az 1881: LXX. t.-czikben biztosított illetékmentesség kiterjed vételárhátralékból eredő jelzálogkölcson átváltoztatására is. (P. dt. 13. sz.)

Városok (községek) közönségénél fennálló jelzálogkölcson-követelések átváltoztatása (conversionjása) esetén az 1881: LXX. törvényczikben megállapított illetékmentesség nem igényelhető. (P. dt. 432. sz.)

Az 1881: LXX. t.-czikben engedélyezett (conversionális) illetékmentesség oly gazdasági és ipari hitelszövetkezeteknél fennállott tartozások átváltoztatásánál is igényelhető, amelyek a központi hitelszövetkezetnek tagjai. Mert a törvény az illetékmentességet nem köti ahhoz a feltételhez, hogy a régi tartozás felől kiállított okirattól s a tartozás bejegyzésétől illeték rovatott le. (P. dt. 604. sz.)

85.939. szám.

1881.

Pénzügymin. rendelet

az 1881: LXX. t.-cz. intézkedésének szabatos végrehajtása tárgyában.

Az 1881. évi LXX. t.-cz. intézkedésének szabatos végrehajtása végett a következőket rendelem:

1. Mindenekelőtt figyelemmel kell lenni arra, hogy a törvény 1. §-ában kimondott illetékmentesség csakis a kamatból kétségtelen le szállításának feltétele alatt, és csakis azon összegre nézve igényelhető, mely a bekebelezett eredeti tartozásból még tényleg fennálló adósság összegét meg nem haladja. Ehhez képest az utóbbi összeg és conversio czéljából felvett új kölcsönösszegek között netán mutakozó minden többletösszeg után az általános illetékszabályok határozmányai szerint járó illeték lesz kiszabandó, ha az már bélyegjegyekben le nem rovatott volna, s ettől egyedül a tulajdonképi kölcsöntöbbletet nem képező azon összegkülönbözetekre nézve lehet eltekinteni, melyek kétségtelenül a valuta (pénzürték) netáni kiegyenlítéséből származnak.)

2. A kamatból leszállításra végett eszközözlendő kölcsönátváltoztatási ügyletek az átváltoztatási művelethez szükséges okiratok kötelező, engedmény, törlési nyugta, bekebelezési engedély kiállításától számítandó 30 nap alatt a kir. adó-, (illetve a központi illetékszabási) hivatalnál bejelentendők. Kötelesek ehhez képest a felek az ezen bejelentést tartalmazó s az említett okiratok eredeti példányaival és azoknak bélyegmentesen hitelesített másolataival, a telekkönyvi kivonatokkal, valamint a netáni, egyéb igazoló adatokkal felszerelt bélyegmentes beadványt, a fent kitűzött határidőn belül azon kir. adó-, (illetve a központi illetékszabási) hivatalnál benyújtani, amelynek kerületében a jelzáloglak lekötött ingatlan felszában A bejelentés elmulasztása, a törvény 3. §-ában meghatározott bírság kiszabását vonja maga

után; ez azonban a feleknek a törvényben kimondott illetékmentességhez való igényét, önérthetőség nem érinti.

A kir. adó (illetve a központi illetékkiszabási) hivatal a nála bemutatott eredeti okiratokra — az ügylet minden előzetes bírálatánál — azonnal rávezeti a bejelentés megtörténtét tanúsító hivatalos igazolványt. A beadvány iktató-számának feltüntetése mellett és az ezen igazolvánnyal ellátott eredeti okiratokat, a bejelentő félnek haladéok nélkül visszaszolgáltatja.

Ennek megtörténte után alapos bírálat alá veszi a kir. adó, (illetve a központi illetékkiszabási) hivatal a nála bejelentett kölcsön-átváltoztatási ügyletet, azon szempontból, vajjon az egyáltalán megfelel-e a törvény követelményeinek, illetve, vajjon a jelen utasítás 1. pontjában említett azon kölcsönötlet után, melyre az illetékmentesség nem terjed ki, lerovatott-e a szabályszerű bélyegilleték?

Az esetleg szükséges illetékkiszabás szabályszerű módon eszközözendő, s a kiszabott illetékről szóló fizetési meghagyás rövid indokolást tartalmazó értesítvény kíséretében — a feleknek azonnal kézbesítendő.

A sérelmesnek talált illetékkiszabás ellen, önként érthetőleg, az 1881: XXXIV. t.-cz. 29. és következő §§-ban szabályozott rendes felelővitelnek van helye.

3. Oly jelzőlogkövetelések átváltoztatásánál, melyeknek összege — mellékjárművek nélkül — a 1000 K-nát nem haladja meg, felmentem a feleket az előző pontban körülírt azon kötelezettség alól, mely szerint a bejelentést tartalmazó beadvány az igazoló adatokkal felszerelendő. Ezen követelésekre nézve, hivatalosan kell megtenni a nyomozást az íránt, vajjon az illetékmentesség feltételei fennforognak-e, s a bejelentés megtörténtét egy felzet-másolatot kell tanusítania a kir. adó, (illetve a központi illetékkiszabási) hivatalnak.

4. Ha a kölcsönátváltoztatási művelat telekkönyvi keresztülvitelénél az eredeti okiratokra, vagy a bejelentési beadvány felzet-másolatára feljegyzett hivatalos igazolvány alapján arról szereznek meggyőződést a telekkönyvi hatóság kezelő-hivatalai, hogy a kölcsönügylet szabályszerűen bejelentett, az esetben a kérdéses eredeti okiratok a bélyegilleték szempontjából csak annyiban vonhatók hivatalos leletezés alá, amennyiben a törvény 1. §-ában meghatározott 1 K-nyi állandó okmánybélyeg le nem rovatott volna.

A telekkönyvi végzések azonban mindenkor szabályszerű módon közlendők a kir. adó (illetve a központi illetékkiszabási) hivatalokkal, s a végzés záradékában a bejelentési igazolvány iktató-számának feltüntetése mellett a bejegyzési illeték fejében netán megtörtént bélyeglerovásról is említés teendő.

A kir. adó, (illetve a központi illetékkiszabási) hivatalok a beérkezett telekkönyvi végzéseket,

a 2. pontban jelzett irányban, a bejegyzési illeték tekintetéből is bírálat alá veendő.

5. A kölcsön átváltoztatása alkalmából a telekkönyvi hatósághoz benyújtott és a netán felmerülő egyéb bírósági beadványok az általános illetékszabályok határozmányal szerint bélyegezendők.

c) Az áru- és értéktőzsde választott bírósága előtt kötött perbeli egyezségek.

53. §. A budapesti áru- és értéktőzsde, valamint a vidéki termény- és gabonacsarnokok választott bíróságai előtt a peres eljárás folyamában kötött egyezségek, a jegyzőkönyvi bélyegilletékek kivül csak 1 K állandó bélyegilleték fizetendő azon esetben, ha az egyezés által az eredeti jogügylet csak annyiban változtatik meg, hogy a szerződő felek az eredeti jogügyletben megállapított jogok és kötelezettségek helyett, csekélyebb értékű jogok és kötelezettségekben állapodnak meg.

De ha az egyezés folytán az eredeti jogok és kötelezettségek értéke nagyobb lesz, a jegyzőkönyvi bélyegen felül, az ügylet minősége szerinti fokozatos illeték azon mérvben rovandó le külön, amely az eredeti megállapodást felülhaladó értékötletnek megfelel. (1875: XVI. t.-cz. 6. §-a.) (v. ö. 83. tét. a) és b) pt.)

Egy okirat több jogügylet felett.

54. §. Ha ugyanazon okiratban oly különböző jogügyletek foglaltatnak, melyek a főügyletnek egymással összefüggő alkatrészeit nem képezik, a bélyegilleték, minden egyes ügylet figyelembe vételével, következőleg a különböző ügyletektől járó illetékek teljes összegével rovatik le. Oly kikötések azonban, melyek a végtétetnek, hogy általok a szerződésben elvállalt kötelezettségek teljesítése biztosíttassék — amennyiben a főügyletről kiállított okiratban előfordulnak — ezen ügylettől járó illeték meg-szabásánál számításba nem vehetők.

Sorsjegyvá-árlásra alakult csoport a vele szerződő eladóval szemben egy szerződő fél,

nek tekintendő, s a megvásárolt sorsjegyek együttes összértékétől jár a vételi illeték. (P. dt. 152. sz.)

Az özvegynek a hagyatéki tárgyalási jegyzőkönyvben tett oly nyilatkozata után, amellyel megengedi, hogy a haszonélvezettel átvett ingóérték biztosításául az ingó értékét tulajdonjoggal megillető örökös javára a saját tulajdonát képező ingatlanain a zálogjog bekebelezessék: fokozatos illeték kiszabásának helye nincsen. (P. dt. 263. sz.)

Ha törlési engedéllyel bizonyos eshetőségre kikötött oly kötbérösszegnek törlése is engedélyeztetik, mely kötbér a törlendő tőkével ugyanegy kötvény alapján kebelezetett be: ez esetben a törlési engedély bélyegilletékének megállapításánál a kötbér összege teljesen figyelmen kívül hagyandó. (P. dt. 359. sz.)

Több okirattól egy jogügylet felett.

55. §. A fokozatos illeték alá eső jogügyletek iránt kiállított okiratoknak, habár két vagy több egyenlő példányban szerkesztettek is, csupán első eredeti példánya vettetik a jogügylet természetének megfelelő fokozatos illeték alá, míg a többi példány ivenkint 1 K állandó bélyegilleték alá esik; ha azonban az első eredeti példánytól járó fokozatos illeték ennél csekélyebb összeget tesz, a többi példánytól ezen csekélyebb illetéknek csak fele jár.

E határozat alól kivétetnek mindazonáltal a váltók, melyekre nézve az illetéki díjjegyzék 98. tételének határozatai irányadók. (1868 : XXIII. t.-cz. 2. §-a.)

Az eredeti okirattól való bemutatásának határideje.

56. §. A szerződő felek kötelesek az 55. §-ban említett, s ugyanazon §. szerint illetékes bélyeggel ellátott eredeti példányokat 8 nap alatt az illetékszabással megbízott hivatalnak bemutatni, a végett, hogy ez az egyidejűleg előmutatandó eredeti első példány alapján rávezethesse azokra az első eredeti példánytól járó fokozatos illeték megtörtént lefizetéséről szóló hivatalos bizonyítványt.

Ha olyan eredeti szerződési példányok fordulnak elő, melyeken a most említett hivatalos bizonyítvány hiányzik, ezek után a fokozatos illeték feltétlenül háromszorosan megszabandó, s ez az illeték-kötelezett felektől beveendő.

A kir. közjegyző által felvett közokiratoknál azonban elégséges, ha az arról kiadott hiteles kiadványokban a közjegyző által bizonyíttatik, hogy az eredeti okirat mily bélyeggel láttatik el.

Bélyegjegyek kicserélése.

57. §. Használhatlanná vált bélyegjegyek, valamint ugyan olyan, de meg nem csonkított bélyegzett kincstári váltó-, igérvény-, marha- és lólevél-ürlapok ujjakkal csak azon esetben cserélhetők ki a kir. adóhivataloknál, illetve a fővárosban a közp. bélyegraktárnál, ha a szabályszerűleg felragasztott bélyegjeggyel ellátott okirat vagy iromány, illetőleg kincstári ürlap még teljesen nem állítottatott ki, vagyis névaláírással még nem láttatott el; kereskedelmi és iparkönyveknél pedig, ha azokban feljegyzések még nem történtek, továbbá ha a bélyegjegy sérületlen és netaláni előbbi használatnak nyomai nincsenek rajta, és ha jelen szabályoknak semminemű áthágása nem forog fenn.

A kicserélés feltételeinek megbirálása minden egyéb esetben a pénzügyi igazgatóság hatásköréhez tartozik.

A használhatlanná vált bélyegjegyek és bélyegzett kincstári ürlapokért a félnek csak hasonló nemű és értékű új bélyegjegyeket, illetőleg bélyegzett ürlapokat szabad kiszolgáltatni, a 2 K-nál nagyobb értékű bélyegjegyek és bélyegzett kincstári ürlapok kicserélésénél az illető fél neve és lakása is a kicserélt anyagra feljegyzendő.

A kicserélésnek nem lehet helye:

a) midőn hamisítás vagy ismételt használat gyanúja forog fenn, mely esetben a bélyeganyag lefoglalandó és a felveendő lelet kíséretében az előjáró pénzügyigaz-

gatóságához további kellő intézkedés végett felterjesztendő ;

b) ha a bélyegjegy alakjára nézve csonka, vagy az illetékköteles iratra nem szabályszerűleg ragasztott fel, keresztülírás esetében pedig vagy éppen nem, vagy nem szabályszerűleg iratot keresztül ;

c) ha a szabályszerűleg felragasztott bélyegjegyekkel ellátott okirat vagy iromány, illetőleg kincstári őrleap már teljesen kiállítva, vagyis névaláírással van ellátva.

Jóváhagyási záradék hiánya nem jogosít a kicserélésre, ha csak be nem bizonyítatik, hogy a megkívántató hatósági helybenhagyás megtagadott ;

d) mind olyan iratoknál, melyekről feltehető, hogy mint melléletek használtattak ;

e) kereskedelmi és iparkönyveknél, melyekbe már feljegyzések történtek ;

f) betéti ivec, vagy első és borítékiveknél, melyeken összefűzés nyomai láthatók és azért feltehető, hogy azok teljesen kiállított iratok részei, ideértve oly lapokat is, melyek felismerhetőleg kereskedelmi vagy iparkönyvekből származnak ;

g) félveknél, ha alaposan vélelmezhető, hogy az irat az ivenk lemesztett másik felén folytatott ;

h) oly irományoknál, melyek tintával vagy festékkel vannak leöntve, bemocskolva vagy oly vakarásokkal ellátva, hogy meg nem bírálható, vajjon volt-e azokon már teljesen kiállított irat vagy nem ? végre

i) a puszta névaláírással ellátott (ugynevezett «carte-blanche» vagy «carta bianca») őrleapoknál. (P. ü. min. rend. 1882. Pénzügyi Közl. 19. szám 247. lap.)

Kincstári őrleapon kiállított, vagy bélyegjegyekkel szabályszerűen ellátott intévényezett, de még el nem fogadott váltónál — amennyiben használhatatlanná válik, — az őrleap, illetve a bélyegjegyek kicserélésére nézve, az a körülmény, hogy az okirat a kibocsátási névaláírással már el van látva, nem képez akadályt abban az esetben, ha a váltó a kibocsátó saját rendeletére szól, a kibocsátói aláíráson kívül semmi-

jéle további névaláírással nincs ellátva és ha a kicserélés a váltó lejárta előtt szorgalmaztatik. (1887 : XLV. t.-cz. 12. §.) ¹⁻⁴⁾

Bélyegilleték lerovása készpénzben fizetés útján.

58. §. Okiratoktól és irományoktól az illetéklerovás rendszerint bélyegjegyek használata által történik, de az alább következő esetekben készpénzben való lefizetés által is, nevezetesen :

a) ha bizonyos okiratoktól és irományoktól az illeték készpénzben lefizetése és azoknak bélyegjegy nélküli kiadása

¹⁾ Számlákra és ezekhez hasonló egyéb iratokra felhasznált bélyeg, ha ez iratok aláírva nincsenek is, ki nem cserélhetők, mert ezekre nézve a 84. tét. B. 2. pontja szerint a bélyegkötelezettség tekintetében nem tesz különbséget, vajjon azok a kiállító névaláírásával ellátva-e vagy sem. (1885. é. 59843. sz. p. m. k. P. K. 823. 1.)

²⁾ Használhatatlanná vált vasuti fuvarőrleapok az illetéki szabályok 57. §-ának határozatai értelmében, de csakis minden darabért 1 fillér fizetése mellett, az illetékes pénzügyigazgatóság engedélye alapján. annak székhelyén lévő kir. adóhivatalnál (bélyegraktárnál), a fővárosban a központi bélyegraktárnál cserélhetők ki, ugyanoly őrleapokért. őrleapok bélyegkért nem cserélhetők ki. (1889. é. 16. 093. sz. p. m. k. P. K. 366. R. T. 278. 1.) A kicserélés azonban mindaddig teljesítendő, míg a fuvarőrleapokat a vasuti felvételi pénztár a felvételi bélyeggel el nem látta. (1889. é. 88628. sz. p. m. k. P. K. 1722. 1.)

³⁾ A halászat gyakorlására jogosítottak által elvesztett halászcjegyek csakis az előírt 4 K-nás illetőleg 1 K-nás bélyegilleték újólagos lefizetése mellett pótolhatók, ellenben az elromlott halászcjegyek, ha azok 1 K-nás bélyeggel ellátott folyamodvány kíséretében az azokat kiállító elsőfokú hatósághoz beterjesztetnek, újabb jegyekkel, a bélyegilleték lefizetése nélkül, cserélhetnek ki. Az elsőfokú hatóságok hivatalos kezelése folyamán elromlott halászcjegy-őrleapok az illető adóhivatalnál új őrleapokkal kicserélhetők, ha azok még teljesen kiállítva és aláírva nincsenek. (1889. é. 23053. sz. p. m. k. P. K. 470. R. T. 1123. 1.)

⁴⁾ Közhatalóságok által kiállított okiratoknál, ha azok a feleknek még ki nem adtak ; továbbá nyugtatóványoknál, melyek alaki vagy tartalmi hiány miatt a számfeltes alkalmával közpénztárak által visszautasítottak, ha e körülmény a nyugtán igazoltatik, a bélyegek kicserélhetők. (Bélyeganyagkezelési utasítás 71. §.)

kivételesen megengedtetik, minden ily engedély azonban közhirrre teendő;

b) ha a bélyegilleték feljegyeztetik és utólagosan fizettetik be; (v. ö. 59. és 60. §§.)

c) ha a bélyeg- és illetékszabályok át-
hágása eseteiben a bélyegilleték utóla-
gosan fizettetik be.¹⁾

¹⁾ Ily (a) pont) engedéllyel bír jelesül a pesti hazai első takarékpénztár (80. é. 43839. sz. p. m. r. P. K. 315.) és a pozsonyi takarékpénztár (82. é. 39374. sz. p. m. r. P. K. 775. l.) a jelzálogkölcsonők törlesztési részleteinek és kamatainak felvételéről szóló nyugták bélyegilletékének, továbbá a szegzárdi kir. selyemtenyészeti felügyelőség a selyembubók beváltási áráról kiállított nyugták bélyegilletékének (1890. é. 53350. sz. p. m. k. P. K. 420. l.), végül a m. kir. postatakarékpénztár igazgató-sága a postatakarékpénztár cheque- és clearing-forgalomban felhasznált cheque-ürlapok után az 1889: XXXIV. t.-cz. 9. §-a értelmében darabonként járó 2 fillér bélyegilleték lerovására nézve (1891. é. 9536. sz. p. m. k. P. K. 72. R. T. 177. l.) s több nyilvános számadásra kötelezett vállalat és egylet, jelesül:

A főváros törvényhatósága engedélyt nyert arra, hogy a tulajdonát képező, vagy a kezelése alatt levő alapokat illető vagyon gyűmlőcsöztetése alkalmából, a fizetésre kötelezett feleknek kiállított iratok után járó nyugta-bélyeg illeték készpénzben fizethesse. (99527/1898. P. M.)

A közönséges jelzálogkölcsonők tőketörlesztési részleteinek és kamatainak nyugtázása után járó II. fokozat szerinti illetéknek közvetlenül való fizethetősére engedélyt nyertek: az 1892. évben a székesfehérvári takarékpénztár, a debreczeni első takarékpénztár, a pancsovai népbank; az 1893. évben a szeged-csongrádi takarékpénztár; az 1894. évben a szombathelyi takarékpénztár, a moórvidéki takarékpénztár, a pécsi takarékpénztár, a balatonmelléki takarékpénztár, a debreczeni I-só takarékpénztár, az edelényvidéki takarékpénztár, a szentesvidéki takarékpénztár; az 1895. évben a háromszéki takarékpénztár, az ekei első takarékpénztár, a közégi általános takarékpénztár, a Kapuvártól székely sopron-megyei első takarékpénztár, az arad-csanádi gazdasági takarékpénztár, a balázsfalvi takarékpénztár, a szelístyeli takarékpénztár és a gyanafalvi takarékpénztár; az 1896. évben a dunaföldvári népbank, a balassa-gyarmati takarékpénztár, a károlyvárosi takarékpénztár, a losonczi takaré- és hitelbank részvény-társaság, a szentesi takarékpénztár, a dunaföldvári járási takaré- és hitelbank részvény-társaság; az 1897. évben a zombori takarékpénztár, a Corvincana vajdahunyadi pénztárat, az új-

Bélyegilleték feljegyzése.

59. §. A bélyegilleték feljegyzésének van helye, ha bírósági peres eljárásoknál a perrendtartás határozmányai szerint hivatalból rendeltetik képviselő, vagy az egyik peres fél szégyeniségi jogcímen folytatja perét, végül illetékmentes és

vidéki szerb kölcsönös segély- és takarékegylet, a bács-szenttamási I. magyar önszegélyző és hitelszövetkezet; az 1898. évben a hódmezővásárhelyi központi takarékpénztár, a székesfehérvári kereskedelmi bank, a dombóvári takarékpénztár; az 1899. évben a kolozsvári takarékpénztár és hitelbank, a makói keresztény hiteligylet, a magyar agrár- és járadék-bank részvény-társaság; az 1900. évben a sziraki takarékpénztár; 1902-ben a dunaföldvári takarékpénztár részvénytársaság.

Okiratok illetékének készpénzzel való lefizetésére engedéllyel bír: a pesti hazai első takarékpénztár (1880. évi P. K.), a pozsonyi takarékpénztár (1882. évi P. K.), a szombathelyi általános takarékpénztár és a fejérmegyei takarékpénztár (1891. évi P. K.), a jelzálogkölcsonők törlesztési részleteinek és kamatainak felvételéről szóló nyugták bélyegilletékének; továbbá a vespérmelegyei takarékpénztár a jelzálogra és közönséges kötvényekre adott kölcsönök, tőke és kamat törlesztései után járó illetéknek (1892. évi P. K.), a Szászvároson levő Ardeleana-hitelintézet pedig a jelzálogokra, váltókra és jótállási kötelezettség mellett adott kölcsönök törlesztési részleteinek és kamatainak felvételéről, az azon célra felhasznált ürlapokon kiállított nyomtatványok bélyegilletékének (1892. évi P. K.), valamint a szegzárdi kir. selyemtenyészeti felügyelőség a selyembubók beváltási áráról kiállított nyugták bélyegilletékének (1890. évi P. K.), nemkülönben a m. kir. postatakarékpénztár igazgató-sága a postatakarékpénztár cheque- és clearing-forgalomban felhasznált cheque-ürlapok után az 1889: XXXIV. t.-cz. 9. §-a értelmében darabonként járó 4 fillér bélyegilletéknek lerovására nézve. (1891. évi P. K.)

Az osztrák-magyar bank engedélyt nyert arra, hogy Magyarországon és Horvátországon általa kibocsájtott cheque után az ill. díj. 59. t. 2. pontja szerint darabonként járó 4 fillér bélyegilletéket szabadalmának lejártáig a budapesti, illetve a zágrábi m. kir. állampénztárnál készpénzben fizethesse le. (34073. 1901. P. M. sz.)

A részvények, illetve üzletrészek, részvények átruházása után járó II. fokozat szerinti illetéknek közvetlenül való fizethetősére a Pénzügyi Közlönyben megjelent rendeleték szerint engedélyt nyertek az 1892. évben: az

illetékkötelezett felek közt folyamatban levő peres ügyekben; de ha a feljegyzés oka elenyészik, a feljegyzésnek is azonnal meg kell szűnni. (v. ö. 60. §.)

Alapperben a feljegyzési jog nincs a szegényvédő ügyvéd közrendelésétől függővé téve. (P. dt. 64. sz.)

ungmezei takarékpénztár, az ungvári népbank, az új-aradi takarékpénztár, a Temesváron levő délmagyarországi közszékhelyi részvénytársulat, az első temesvári takaré- és hitel-egylet, az orczifalvi népbank, a nagykanizsai takarékpénztár, a kolozsvári takarékpénztár, a pozsonyi iparbank, az első vinkovcei hitelbank, a csatádi népbank, a szakálhízi takaré- és előlegegyelet, a temes-sághi téglagyár részvénytársaság, a temes-sághi takaré- és előlegegyelet mint szövöttek, a kézdi-vásárhelyi takarékpénztár, a torzsaai takarékpénztár, a jankováci takarékpénztár, a bács-ó-moravícai takarékpénztár, az új-verbászi I. gőzhengermalom részvénytársulat, az első palánkai gőzhengermalom részvénytársaság, az új-verbászi takarékpénztár, a zombori kereskedelmi és iparbank, a mezőtúri takarékpénztár, a karcsagi népbank, a törökszentmiklósi népbank, az ó- és török-kanizsai takarékpénztár, a verseczi hitelbank, a verseczi téglagyár és építési társulat, az adonyi takarékpénztár; az 1893. évben a kecskeméti központi takarékpénztár, a Csongrád és vidéke takarékpénztár, a czeplédi ipar- és kereskedelmi bank részvénytársaság, a kecskeméti sertiéshizlálók gőzmalma részvénytársaság, a békéscsabai takarékpénztár, a varasdi takarékpénztár, az esztergomi kereskedelmi és iparbank részvénytársaság, a czeplédi takarékpénztár, a verseczi takarékpénztár, a mármaros-szigeti népbank részvénytársaság, az alsó-kubini takarékpénztár és hitelintézet, a nagyterennai takarékpénztár, a nagybábróci önszolgáló szövöttek, a soroksár-haraszti-taksonyi takarékpénztár, a Paragon hirdetési részvénytársaság, a kun-szent-mártoni takarékpénztár, a karavukovai első segélyező szövöttek; az 1894. évben: a vásárosnaményi takarékpénztár, az adavideki közgazdasági bank részvénytársaság, a fegyverneki takarékpénztár; az 1895. évben: a kun-szentmiklós-dabas-szabadszállási takarékpénztár; az 1896. évben: a lalittyi segélyező és fogyasztási szövöttek, a bács-kulai takaré- és hitelintézet részvénytársaság, a zombori export gőzmalom részvénytársaság; az 1897. évben: a corvineana vajdahunyadi pénzintézet; az 1898. évben: a szilágysomlyói közgazdasági bank részvénytársaság; 1891. évben: a losonci takaré- és hitelbank részvénytársaság, a zágrábi szerb bank részvénytársaság; az 1902. évben: a délmagyarországi bank részvénytársaság, a galgóczi takarékpénztár.

Végrehajtási eljárásban bélyegilleték feljegyzésének helye nincsen. (P. dt. 144. sz.)

A hivatalból kirendelt ügygondnokot gondnoki díjainak megállapítása iránt a bírósághoz benyújtott beadványra nézve személyes illetékmentesség nem illeti meg. (P. dt. 478. sz.)

Illetékszabás bélyegjegyzék alapján.

60. §. A bélyegfeljegyzésre jogosított fél képviselője tartozik az ügyfele részéről felmerülő minden egyes perirattól járó bélyegilletéket jegyzékbe venni, azt a perhez csatolni és a per befejeztéig a bíróság felügyelete alatt pontosan folytatni. Ha ezen fél a pert megnyerte, és az ellenfél a perköltségekben is elmarasztaltatott, az említett bélyegjegyzék. a jogerőre emelkedett ítélet kíséretében, a bíróság részéről az illetékkiszabással megbízott hivatalhoz megszabás végett átteendő. ¹⁻³⁾

¹⁾ Az illetéki szabályok 59. §-a értelmében az illetékmentes és illetékköteles felek közt folyamatban levő peres ügyekben a bélyegilleték feljegyzésének lévén helye, az említett szabályok 60. §-a azt rendeli, hogy a bélyegfeljegyzésre jogosított fél képviselője tartozik minden egyes perirattól járó bélyegilletéket jegyzékbe venni, azt a perhez csatolni és a per befejeztéig a bíróság felügyelete alatt pontosan folytatni. E szabály alól kivételnek nem lévén helye, az eszményi bélyegjegyzék vezetésére a kincstár peres ügyeinek képviseletében eljáró uradalmi ispánok ép úgy kötelezve vannak, mint a kir. jogügyi igazgatóság is.

Az ill. szab. idézett 60. §-a értelmében tartoznak a bíróságok azon esetre, ha a bélyegfeljegyzésre jogosított fél a pert megnyerte és az ellenfél a perköltségekben is elmarasztaltatott, az említett bélyegjegyzéket, a jogerőre emelkedett ítélet kíséretében az illeték kiszabásával megbízott hivatalhoz az illeték megszabása céljából áttenni. Az illetékkiszabást teljesítő kir. adóhivatalok pedig kötelesek a bélyegjegyzék alapján az illetéket az illető fél terhére kiszabni és annak közigazgatási uton való behajtása iránt intézkedni. A per végleges befejezése után, nevezetesen a bíról végrehajtási eljárás folyamán felmerülő ily bélyegilletékre nézve a szabályokba ütköző az a gyakorlat feljövén ki, hogy az eszményi bélyeg a végrehajtás során felszámíttatik és a befolyt perköltségekből az illető állampénztárba való beküldés végett kihatósítatik; kijelentem, hogy a bélyegilleték feljegyzésének

III. FEJEZET.

Az illeték megszabásánál alapul veendő érték megállapításáról,

Szolgáltatások értéke.

61. §. Ha az illeték alá tartozó okirat tárgyát több egyes szolgáltatás képezi, illeték az összes szolgáltatás értékétől fizetendő.

Még pedig ha a jogügylet ismétlődő szolgáltatásokat foglal magában, az érték megállapítására nézve következő szabályok szolgálnak zsinórmértékül:

kötelezettsége a végrehajtási eljárás folyamán felmerülő bélyegilletékekre is kiterjed és ennél fogva a bélyegjegyzék a végrehajtási eljárás folyamán is vezetendő és annak befejezte után a feljegyzett bélyegilleték tekintetében az illető bíróságnak az iránti határozatához képest, hogy a költségeket ki tartozik viselni, ugyanaz az eljárás követendő, mint a bírói ítélet vagy végzés jogerőre emelkedéséig feljegyzett bélyegilletékekre nézve. (59677/1893. P. M.)

²⁾ A közadótartozások miatt ingatlanokra vezetett végrehajtásoknál az illetékmentes kincstár beadványaitól, valamint összes perirataitól járó bélyegilletéket a kincstár képviselője tartozik pontosan feljegyezni, s a per befejeztével, illetőleg a vételár felosztásakor kieszakoztatni, hogy azok a végrehajtási költségekkel együtt bíróság megállapíttassanak, s a kincstárt illető vételári részlettel együtt az adóhivatalba szállíttassanak.

Oly esetekben pedig, midőn az ingatlanokra vezetett végrehajtás annak keresztülvitele előtt beszünttetetik, vagy a feljegyzésbe vett bélyegilletékek a vételár felosztásakor fedezetet nem nyernek, a kir. adófelügyelők (most igazgató-ságok) intézkedni tartoznak az iránt, hogy a feljegyzés, az illeték közvetlen kiszabása végett az illetékkiszabási (most adó-) hivattalal közöltessék. (1878. évi 36974. sz. p. ü. min. rend. P. K. 696. 1.)

³⁾ A bélyegjegyzék az általános bírói ügyviteli szabályok értelmében a bíróság által készítendő, ha a szegényjogon perlekedő maga védekezik, vagy az 1868: LIV. t.-cz. 90. §-a alapján kirendelt ügyvéd által van képviselve. (2187/1894. Ig. Min., R. T. 59. 1.)

A bélyegjegyzék vezetésére a kincstár peres ügyeinek képviselőjében eljáró uradalmi ispánok és a kir. jogügyi igazgatóság is kötelezve van. (59677/1893. P. M., P. K. 769. 1.)

a) ha az ismétlődő szolgáltatás határozott, de tíz évre nem terjedő időtartamra kötött ki, az illeték az egész időtartamra eső pénzérték összege után fizetendő;

b) ha az ismétlődő szolgáltatás tíz évre, vagy ennél hosszabb időtartamra kötött ki, az illeték az évi szolgáltatás tizszeres értékösszege után fizetendő;

c) ha az ismétlődő szolgáltatás tartama bizonyos személy életidejére terjed ki, az illeték az évi szolgáltatás tizszeres értékösszege, és ha az említett szolgáltatás két vagy több személy életidejére terjed ki; a tizenötszörös értékösszeg, azon esetben pedig, ha az évi szolgáltatás értéke az egyik személy halálával csökken, az illeték az első személy haláláig kikötött évi szolgáltatás tizszeres összege, és az ezen időponttal beállandó csekélyebb évi szolgáltatás ötszörös értékösszege után állapítandó meg;

d) ha az okirat végnélküli visszaforduló szolgáltatásokat tartalmaz, vagy ha a szolgáltatás tartama határozatlan időre alakított testület vagy intézet fennállásához van kötve; az illeték az évi szolgáltatás huszszoros összege után fizetendő;

e) ha a szolgáltatás bizonytalan időre kötött ki, az illeték az évi szolgáltatás háromszoros értéke után jár;

f) ha pedig az ismétlődő szolgáltatás határozott időre, és ezenkívül még további bizonytalan időre is kikötött, az illeték mind a határozott, mind a bizonytalan időre számításba jön; de ez esetben a b) pont alatt meghatározott tíz évi mértéken túlmenni nem lehet;

g) ha a tíz éven túl terjedő évi szolgáltatások nem egyenlők, a szolgáltatás egy évi értéke az összes szolgáltatások átlaga szerint állapíttatik meg;

h) ha az okiratban a szolgáltatás határozott összegben nincs ugyan megállapítva, de annak legfőbb mértéke (maximum) ki van fejezve, vagy pedig két rendbeli jog avagy kötelezettség közti választás kötött ki, az illeték az első esetben a legfőbb mérték pénzértéke, a

másikban pedig a választástól függővé tett nagyobb pénzérték után fizetendő.

Földbérletek után járó illeték megszabásánál a bérlo által elvállalt talajjavítás értéke illetékköteles mellékszolgáltatásnak tekintendő, kivéve, ha a talajjavítás alatt trágyázás értendő. (P. dt. 392. sz.)

Házassági szerződések megilletékezésénél a házasság tartamára biztosított évi szolgáltatások értéke az évi szolgáltatás tiszszereiben állapítandó meg. (P. dt. 423. sz.)

Érték megállapítása részben meg nem becsülhető szolgáltatások esetében.

62. §. Ha a jogügylet, jogcselekmény vagy bélyegköteles okirat oly tárgyakra vonatkozik, melyeknek egy része megbecsülhető, másika nem: az illeték a megbecsülhető rész pénzértéke után szabatik meg, a meg nem becsülhető rész pedig annyiban nem vétetik számításba, a mennyiben ez által az illeték kevesebb nem lesz, mint lenne akkor, ha az okirat csupán meg nem becsülhető tárgyakra vonatkoznék.

Az érték kinyomozása.

63. §. Ha a jogügylet tárgyát nem pénzbeli összeg képezi, hanem az egyéb megbecsülhető dolgokból áll, ugy ennek pénzértéke azon időpont viszonyai szerint határozandó meg, melytől fogva a jogszerű fél, a tárgy átadását követelni jogosítva van, ennél fogva örökségeknél és hagyományoknál, a hagyatékai vagyon értékének meghatározása tekintetében, rendszerint az örökhagyó halála napja irányadó.

Ha pedig az érték kinyomozásakor az említett időpont nem tudatik, vagy annak még csak utóbb kell bekövetkeznie, különösen halasztó feltételhez kötött örökségeknél és hagyományoknál, ily esetekben az érték azon nap viszonyai szerint állapittatik meg, a mikor az értékkinyomozás történt. (v. ö. 138. c) p.)¹⁾

¹⁾ Az 1887: XLV. t.-cz. 20. §-ának 2. bekezdése szerint a most idézett törvénynek az értékelésre vonatkozó határozmányai általában mindazon jogügyleteknél és hagyatékoknál al-

Ingtalanok értékének megállapítása.¹⁾

(Az 1887: XLV. t.-cz. 3. §. a volt 64. §. helyett.)

Az illeték kiszabásánál az ingatlan értékének vétetik; (v. ö. 63. §.)

1. adásvevéseknél, ideértve a birói árveréseket is, a vételár az elvállalt mellékes szolgáltatások értékével együtt;
2. a szerzés egyéb nemeinél:

a) jogügyleteknél a szerződésben ki-tüntetett, vagy annak megállapodásaiból kiderített, — hagyatékoknál a hagyatéki eljárás folyamán eszközölt leltározás alkalmával felvett becserlték;

b) az előbbi pontban meghatározott érték hiányában az illetékkötelezett felek részéről bevallott becserlték;

Az 1. és 2. pontban meghatározott értékek azonban csak azon esetben vehetők az illetékkiszabás alapösszegéül, ha azok a következő 4. §-ban megállapított törvényszerű legkisebb értéknél nem csekélyebbek, — különben kivétel nélkül ezen törvényszerű legkisebb érték alapul vétele mellett szabadon ki az illeték. Ugyancsak a törvényszerű legkisebb érték alapján szabatik ki az illeték akkor is, ha a második pontban felsorolt becserltékek közül egyik sem áll rendelkezésre.

Vizont, ha különböző becserltékek forognak fenn, ezek közül mindig a nagyobb veendő a kiszabás alapjául, tekintet nélkül arra, hogy esetleg már a kisebb másik becserlték is meghaladja-e a törvényszerű legkisebb értéket.²⁾

kalmazandók, melyek a törvény hatálya alatt kerülnek elsőfoku illetékkiszabás alá. A hivatkozott törvénynek az értékelésre vonatkozó határozatait tehát visszaható erővel ruháztattak fel.

¹⁾ Az illetékszabályok 64., 65., 66., 67., 68. és 74. §§-ai az 1887: XLV. t.-cz. 2. §-a által hatályon kívül helyeztetvén, helyettük a most idézett t.-cz. 3., 4. és 5. §§-ainak intézkedései léptek érvénybe, azért a hatályon kívül helyezett §§-ok helyett az 1887: XLV. t.-cz. 3. és 4. §§-alt vettem fel.

²⁾ Bárminth állapittatott meg a leltározásnál az érték, azt a pénzügyi hatóságoknak a minimális értékekkel össze kell hasonlítaniok és az értéket annak alapján esetleg fel kell emelniök. (2572/1895. P. M., 1896. P. K. 3. l.)

Leégett fedelű ház vétele után járó illeték megállapításánál az 1887: XLV. t.-cz. 4. §. 2. és 3. pontjában meghatározott legkisebb értéktől eltekinteni nem lehet. (P. dt. 211. sz.)

Hagyatékok megilletékezésénél az ingatlanok értékeül a hagyatéki eljárás folyamán eszközölt leltározás alkalmával felvett becsérték helyett az örökhagyó által végrendeletileg megállapított becsérték alapul venni nem lehet. (P. dt. 242. sz.)

Ingatlanok legkisebb értéke.

(Az 1887: XLV. t.-cz. 4. §-a, a volt 65., 66., 67. és 68. §§. helyett.)

A törvényszerű legkisebb érték, melyen alul az illetékkiszabás alapjául szolgáló érték összegét az előző 3-ik §. rendelkezéséhez képest nem szabad felvenni:

1. *A földbirtoknál*, az 1881: XL. t.-cz. értelmében megállapított kataszteri tiszta jövedelemnek *huszszoros összege*; azonban oly földbirtoknál, mely valamely vízszabályozó vagy ármentesítő társulat kötelékébe tartozó község árterében fekszik, a tiszta jövedelemből a szabályszerű módon megállapított vízszabályozási járulék levonásába hozandó, hacsak ez a költség az 1881: XLII. t.-cz. 7., 14. és 15. §§-ai értelmében a kataszteri tiszta jövedelem megállapításánál már figyelembe nem vétetett.

2. *A házbéradó alá tartozó házaknál* a megelőző évben a házbéradó alapjául vett tiszta jövedelemnek:

a) Budapest fővárosban *tizenhatszoros összege*;

b) Budapest főváros ó-budai részében, valamint az 1868: XXII. t.-cz. 4. §-a értelmében az általános házbéradó alá tartozó városokban és községekben — *tizenötösörös összege*;

c) másutt *tizenkétszeres összege*.

3. *A házosztályadó alá tartozó házaknál* a megelőző évre kivetett házosztályadónak — a földtehermentesítési járulékkal együtt, *hatvanszoros összege*.

4. *A részben házbéradó, részben házosztályadó alá tartozó házaknál*, a 2. és 3. pont szerint meghatározandó értékek *együttes összege*.

5. A királyi kisebb *haszonvételeknél* az 1875: XXII. t.-cz. értelmében a járadékadó alapjául vett jövedelemnek *tizenötösörös összege*.

Ha az 1—5. pont alatt felsorolt ingatlanok, illetve dologi jogosítványok bármely természetű vagy terjedelmű kapcsolat folytán együttesen ruháztnak át: az átruházott vagyonnemek mindegyikére nézve külön-külön megállapítandó törvényszerű legkisebb értéknek együttes összege képezi azt a legkisebb értéket, melytől az illeték kiszabásánál eltérni nem szabad, hacsak a 3. §. szerint megállapított vételár, vagy becsérték azt felül nem mulja.

Azonban az együttes átruházás tárgyát képező ingatlanok, vagy dologi jogosítványok összértékének meghatározásánál nincsen helye annak, hogy az egyes vagyonnemek, illetve vagyonrészek, majd a törvényszerű legkisebb érték, majd a meglevő vételár, vagy becsérték alapján értékeltesse, hanem az egyik vagy másik értékelési alap alkalmazása mellett kell meghatározni azt a nagyobb összértéket, mely az előző pontban foglalt határozmányokhoz képest az illetékkiszabás alapjául veendő.

Az előző 3-ik és a jelen szakasz rendelkezésének megfelelőleg az 1881: XXXIV. t.-cz. 8. §-ának b) pontjában említett adóbizonnyaltok helyett oly bizonyítványok állítandók ki, melyekben a földbirtokra, a házbéradó alá tartozó házakra, és a királyi kisebb haszonvételekre nézve a megfelelő adó alapjául szolgáló és a jelen szakasz 1., 2. és 5. pontjaiban meghatározott tiszta jövedelem van kimutatva. ¹⁻⁴⁾

Ha az örökösödési illeték kiszabása végett beterjesztett hagyatéki leltárban az ingatlanok becsértékét az örökösök bevallják és

i) Oly szőlőterületek átruházásánál, melyek annyira elpusztultak, hogy műveltetésük teljesen megszűnő, parlagon hevernek és más művelési ág szerint nem használhatók, az 1887. évi XLV. t.-cz. 4. §-ának a minimális értéke-

ez az érték az 1887. XLV. t.-cz. 4. §-ában előírt legkisebb értéknek megfelel: a pénzügyi közegek niúcsenek jogosítva ezt a lel-tári becsértéket az 1894. XVI. t.-cz. 42. §-a alapján megváltoztatni. (P. dt. 114. sz.)

Pénznomúek értéknék megállapítása.

69. §. Ha valamely hagvaték vagy ajándék tárgyat kül- vagy belföldi arany- vagy külföldi ezüstpénz, avagy külföldi papírpénz képezi, vagy százalékos ille-ték alá eső jogügyletben fizetésül köt-tetik ki, s ezen ércz- és papírpénz-nemek a tőzsdei árjegyzékben előfordulnak: értékök ezen árjegyzék szerint (v. ö. 71. §.) különben pedig becslés útján ha-tározzatik meg.

Ha pedig az említett ércz- és papir-pénzek fokozatos illeték alá eső jogüg-yletekben köttetnek ki, vagy midőn érté-köket telekkönyvi bejegyzéstől vagy ítéllettől járó illeték megszabása végett kell meghatározni: azon értékben vétet-nek fel, melyben közpénztárnaknál el-fogadtatnak.

létre vonatkozó rendeletei nem alkalmazhatók, hanem a vagyonátruházási illeték a vételár vagy a bevallott becsérték alapján szabatik meg. (1891. é. I. t.-cz. 8. §-a.)

²⁾ Ha a vízszabályozási költségjárulékokat levonásba vétetni kívánják, kötelesek az érde-kelt felek az illető vízszabályozó vagy ármen-tesítő társulat által kiadandó bélyegmentes bizonyítvánnyal igazolni azt, hogy a fentebb jelzett költség a kat. tiszta jövedelem meg-állapításánál nem hozatott levonásba s hogy ezen költségből mennyi esik évenként az illeté-kész tárgyat képező földbirtokra. (72927 1887. P. M., K. 1447., R. T. 2513. I.)

³⁾ Az 1887. XLV. t.-cz. 4. §-a 5. pontja után következő második bekezdés oly esetekben is alkalmazandó, midőn a hagvatékhoz több köz-ségek telekkönyveiben előforduló s külön lel-tározott ingatlanok tartoznak, amennyiben mindezen ingatlanok együttes átruházás tár-gyát képezik. (8271 1891. P. M., P. K. 78. I., R. T. 184. I.)

⁴⁾ A „fundus instructus” hazai törvényeink szerint ingóság-nak lévén tekintendő, mint ingó-ság illetékezendő. (6424/1867. sz. P. M.) Erdélyben s az ország egyéb területein, ahol az osztrák polg. tkv. van hatályban, — ennek rendelkezési irányadók.

Értékpapírok értéke.

70. §. Allamadóssági kötvények és egyéb értékpapírok pénzértéke, a buda-pesti, esetleg bécsi tőzsdén jegyzett ár-folyam pénzrozata szerint vétetik fel. (v. ö. 71. §.) — Az említett tőzsdéken jegyeztetni nem szokott kötvények és értékpapírok névszerinti értékükben szá-mítandók, mely esetben mind az illeték-kötelezett félnek, mind a kincstárnak fenmarad azon joga, hogy az érték-meg-állapítás végett helyhatósági becslést követelhesen.

Abban az esetben, ha a névre szóló rész-vények másra ruháztatnak át, az ily átruhá-zástól a II. fok. illeték nem a részvényekre befizetett összegből, hanem az átruházáskori érték szerint fizetendő. (P. dt. 566. sz.)

Időpont, mely az érték megállapításánál irányadó.

71. §. A 69. és 70. §§-okban említett eseteknél az érték meghatározására azon időpont szolgál alapul, amelyben az államkincstár joga az illetékre megnyílt (16. §.), vagy ha azon napról a tőzsdei árjegyzés elmaradt volna, az érték meg-állapítása azon árkelet szerint eszközöl-tetik, amely a visszafelé számított három hónap alatt legközelebb történt árjegyzésnek megfelel.

Ingóságok értéke bevallás útján.

72. §. Egyéb ingóságok értékét tarto-zik az illetékkötelezett fél lelkiismeretesen bevallani, amennyiben azok iránt bírói becslés nem eszközöltetik, de ha ezen értékbevallás nem felelne meg a valóság-nak, a pénzügyi igazgatóság bírói becslést követelhet.

Szolgáltatások értéke kölcsönös megállapodás útján.

73. §. Azon esetekben, midőn az illeték-kiszabás tárgyat oly szolgáltatások és viszontszolgáltatások képezik, melyek terjedelme egyelőre még bizonytalan, azok értéke és terjedelme az illetékköte-lezett fél és pénzügyi igazgatóság közti

kölcsönös megállapodás után, a netalán létező adatok alapján legalább hozzávetőleg határoztatik meg, és az illeték ehhez képest megszabattván, az a törvényben időben befizetendő. Ha a megállapodás utólagos illetékkiegyenlítés fentartásával jött létre, joga van a félnek a netalán fölösen fizetett illetékrészt visszakövetelni, a kincstárnak pedig pótfizetést szorgalmazni, amennyiben kisebb illeték kiszabott és fizettetett volna, mint amennyi az utóbb beigazolt érték után járna.

Bizonytalan esélyektől függő oly jogügylet után, melyben a szolgáltatás értéke határozott összegben nincs kitüntetve, de annak legfőbb mértéke ki van téve, és az illeték a legfőbb mérték alapján szabatik meg, félnek joga van igényelni a kiszabott illeték utólagos kiegyenlítését. (P. dt. 31. sz.)

Ajándékozás esetén utólagos illetékkiegyenlítésnek van helye abban az esetben, ha az ajándékozó által az eltartási kötelezettség, vagy az azt helyettesítő életjáradék feltételeesen köttetett ki. (P. dt. 101. sz.)

Ha az illeték véglegesen és nem utólagos kiegyenlítés fentartásával szabattott meg: az illetékkiszabás jogerőre emelkedése után az illeték utólagos módosítását kívánni sem a félnek, sem a kincstárnak nem áll jogában. (P. dt. 403. sz.)

74. §. *Ez a szakasz az 1887: XLV. t.-cz. 2-ik §-a által hatályon kívül helyeztetett.*

Terhek levonása az értékből.

75. §. A tárgyak értékének meghatározásánál, abból csak a függő közhadók és azon terhek vonandók le, melyek nélkül a tárgyakat különben használni nem lehetne, amennyiben ezen levonás már magában az értékmegállapításban benn nem foglaltatik.

IV. FEJEZET.

A készpénzben fizetendő illetékekről.

Készpénzben fizetendő illeték megszabásának alapja.

76. §. A készpénzben fizetendő illeték megszabása, az illetéki díjjegyzékben minden egyes jogügyletre vonatkozó

határozat szerint, az ügylet tárgyának a III. fejezet rendelkezései értelmében megállapított pénzbeli értékének vagy pénzüsszegének alapján eszközöltetik, az állandó bélyegilletéknek, mely az illetéki köteles ügyletről kiállított okirattól külön lerovandó, az ügylettől járó százalékos illetékbe való betudása nélkül.

Az értékösszeg kiegészítése.

77. §. A százalékos illeték tizes számra kiegészített értékösszeg után szabatik meg akképen, hogy a 10 koronán felüli összeg 20 koronának vétetik, a 10 koronáig terjedő értékösszeg pedig illetékkiszabás alá nem esik.

Ezen tizes számra való kiegészítésnek azonban nincs helye, ha az egész értékösszeg 20 koronát meg nem üt, mely esetben a százalékos illeték az egész értékösszeg után megszabandó.

A koronaértékben való kötelező számítás behozatala folytán a százalékos illeték huszszal maradvány nélkül osztható számra kerekítendő értékösszeg után szabandó meg olyképen, hogy a 10 koronán felüli maradvány 20 koronának vétetik, a 10 koronáig terjedő maradvány pedig illetékkiszabás alá nem esik. (5020/1900. VI. 16. P. M., P. K. 659.)

Örökösödési illeték tárgya.

78. §. A megholtak mindazon hagyatéka, mely az azt terhelő adósságok, továbbá a betegségi és temetkezési költségek levonása után tisztza vagyonekép fenmarad, az örökösödési illeték tárgyat képezi, és ez, az örökösöknek az örök-hagyóhoz viszonyára való tekintettel szabatik meg.¹⁻²⁾

¹⁾ Az izraeliták imaházaiban levő imaszékek (melyek adásvétel s ajándékozás után az izraeliták közt forgalom tárgyát képezik), elörökös esetén is illeték alá esnek. (1873. évi 20590. sz. p. ü. min. rend.) Ezekre vonatkozólag a szükséges adatokat a pénzügyi hivatalok felhívására a rabbik tartoznak beszoolgáltatni.

A nő hozomány nem tárgya a férj hagyatékának.

79. §. A női hozomány rendszerint nem tartozik ugyan a férj hagyatékához, de ha az a hagyatékkal össze volna vegyítve, ezen körülménynek és az özvegy igényeinek igazolása esetén lehet csak az elkülönítést fogantatba venni.

A hagyaték tárgya.

80. §. Az örökhagyónak külföldön fekvő ingatlan javai, az illetékköteles hagyatékba nem vétetnek fel, valamint az ezen javakon fekvő terhek sem számítatók fel levonás végett.

Ellenben az örökhagyónak külföldön elhelyezett tőkéi és általában külföldiek elleni követelései, legyenek azok külföldi fekvőségeken biztosítva vagy nem, külföldi nyilvános alapoknál vagy magánosoknál elhelyezve, s álljanak bár váltókból, közönséges adósevelekből, vagy bárminemű értékpapirokból: az illetékköteles hagyatékhoz számítandók.

Adósságok levonása.

81. §. Az adósságok, melyek a megholtaknak külföldi ingatlan vagyonán és belföldi hagyatékán fekszenek, az összes vagyon ezen kétféle részének aránya szerint, a belföldi hagyatékból levonandók.

A hagyatékhoz tartozó követelések.

82. §. Az örökhagyónak azon követelései is az illetékköteles hagyatékhoz

(1874. évi 14567. sz. vallás- és közoktatásügyi min. rend.)

²⁾ Életbiztosítás folytán kifizetett összeg örökösödési illeték tárgyát nem képezi, mert ez még az örökhagyó életében az életbiztosítási jogügylet mint szerencsekötés létesítésétől fogva lett a biztosítási jegyben (névleg vagy általánosságban) megjelölt örökös tulajdonává. Az életbiztosítási jogügylet pedig mint szerencsekötés képezi illetékezés tárgyát. (86. tét. E.) (1872. évi szeptember 26-án kelt 48504. sz. p. t. min. rend.)

tartoznak, melyekkel az örökös vagy hagyományos a hagyatéki tömegnek tartozik.

Külföldön fekvő hagyaték.

83. §. Külföldön elhalálozott honpolgárok külföldön létező hagyatéka. kivételével az ottan fekvő ingatlan vagyonuknak, szintén örökösödési illeték alá esik. (v. ö. 80. §.)

Külföldiek belföldön fekvő hagyatéka.

84. §. A magyar korona területén elhalálozott külföldinek belföldön fekvő ingatlan vagyona hasonlóképp örökösödési illeték alá tartozik, ingó hagyatéka ellenben csak annyiban, amennyiben nem igazoltatnék, hogy azon külállamban, melynek az elhunyt polgára volt. magyarországi honpolgárok ingó hagyatéka semminemű adózás alá nem vonatik.

A követségi személyzet tagjainak ingó hagyatéka azonban, ha ezek idegen állam alattvalói, feltétlenül illetékmentes. ¹⁻⁸⁾

¹⁾ Ennek a viszonyosságnak alapján megilletkezendő a magyar korona területén elhalt azon külföldieknek itten levő ingó hagyatéka. kik angol (1874. é. 21687. sz. p. m. k. P. K. 129. l.), olasz (1874. é. 35026. sz. p. m. k. P. K. 278. l.), francia (1877. é. 41244. sz. p. m. k. P. K. 469. l.), görög (1878. é. 5702. sz. p. m. k. P. K. 36. l.), román (1880. é. 8373. sz. p. m. k. P. K. 67. R. T. 80. l.), orosz (1890. é. 54356. sz. p. m. k. P. K. 435. l.) alattvalók: ellenben nem illetékezhettek azon idegenek ingó hagyatékal, akik porosz (1879. é. 44991. sz. p. m. k. P. K. 618. l.) vagy szász királysági (1881. é. 14022. sz. p. m. v. P. K. 348. l.) alattvalók voltak. A magyar korona területén elhalt a St-Gallen svájci kantonban honossággal bírt egyének ingó hagyatéka után szintén nem jár illeték (1888. é. 63643. sz. p. m. k. P. K. 1263. l.) ezenkívül azonban a svájci alattvalók itt hátrahagyott ingó hagyatéka mindazon esetekben illeték alá vonandó, melyekben nem igazoltatik, hogy az örökhagyó oly kantonból való, mely kantonban a magyarországi honpolgárok ingó hagyatéka adózás alá nem vonatik. (56970/1879. sz. P. M. P. K. 112. l.)

²⁾ A viszonyosság elvénél fogva a Magyarországon elhalt Luzern kantonbeli illetékeséggel bírt svájci állampolgárok ingó hagyatéka

Illetékszabás a tulajdonjog és haszonélvezet átruházása esetében.

85. §. Ha valakire csak a tárgy haszonélvezete száll, ugyanazon tárgy állagát vagyis tulajdonát pedig egy harmadik személy öröklí, (v. ö. 87. §. második bek.) az illetékszabás tekintetében következő szabályok alkalmazandók:

1. Ha a haszonélvezet élethossziglan vagy legalább tíz évre, vagy ennél hosszabb időre terjed, tekintettel a haszon-

téka után mellőzendő az örökösödési illeték kiszabása abban az esetben, ha az örökösök vagy hagyományosok az örökshagyóhoz felvagy lemenő rokonsági viszonyban állanak. (11891/1902. P. M.)

²⁾ Orosz alattvalók ingó hagyatéka, ha azok itt halnak el, hagyatéki illeték alá esnek. (54356/1890. P. M.)

Olasz alattvalók ingó hagyatéka, ha azok itt halnak el, hagyatéki illeték alá esik. (35026/1874. P. M.)

Angol alattvalók ingó hagyatéka, ha azok itt halnak el, hagyatéki illeték alá esik. (21687/74. P. M.)

⁴⁾ A viszonyosság elve a megszállott tartományok alattvalóival szemben is követendő, s ez szerint a magyar korona országában elhalt boszniai és hercegovinai alattvalók után maradt ingó hagyatéktól a magyar államkincstár javára illetékkiszabásának nincs helye, s viszont a megszállott tartományokban elhalt magyar alattvalók ingó hagyatékától ottan illeték nem szedhető, hanem az a nevezett tartományok országos kormánya által közlendő adatok alapján szabályszerű módon itten szabandó ki. (1885. é. 82576. sz. p. m. k. 1886. é. P. K. 132. l. 1886. é. R. T. 118. l.)

⁵⁾ Porosz alattvalók ingó hagyatéka, ha azok itt halnak el, hagyatéki illeték alá nem esik. (44991/1879. P. M. sz.)

⁶⁾ Román alattvalók ingó hagyatéka, ha azok itt halnak el, hagyatéki illeték alá esik. (8373/1880. P. M.)

⁷⁾ Magyarországon elhalt Schvyz, Obwalden, Appenzell A. R., Tessin és Wallis svájci kantonban honossággal birt egyének ingó hagyatéka után nem jár illeték. (46933/96.) — A svájci alattvalók itt hátrahagyott ingó hagyatéka mindazon esetekben illeték alá vonandó, melyekben nem igazoltatik, hogy az örökshagyó oly kantonból való, mely kantonban a magyarországi honpolgárok ingó hagyatéka semminemű adózás alá nem vonatik. (56970/1879. P. M.)

⁸⁾ Szász alattvalók ingó hagyatéka, ha azok itt halnak el, hagyatéki illeték alá nem esik. (14022/1881. P. M.)

élvező és örökshagyó közti személyes viszonyra, és a tárgy jogi természetére, a haszonélvező az illetéket a tárgy értékének csak a fele része után fizetendi, a második felerész után járó illeték pedig arra háruland, kire a tulajdonjog ruházott.

2. Ha ellenben a haszonélvezet tartama tíz évnél rövidebb, a tárgy egész értékének öt száztólja egy évi haszonélvezet értéke gyanánt vétetik, és ezen érték a haszonélvezet egész időtartamára kiszámítatván, ezen alapon, a haszonélvezet összes értéke megállapittatik, s ettől az illeték a haszonélvező terhére megsabatik. A tárgy értékének azon részösszege után járó illetéket pedig, mely az említett módon kiszámított haszonélvezeti értékösszeget levonása után fennmarad, azon fél fizetendi, ki a kérdéses tárgy tulajdonjogát öröklötte.

3. Ha pedig halálemetek folytán egymás után több vagyonátruházás fordul elő valamely haszonélvezeti joggal terhelt ingatlanra nézve, ez esetben valamennyi átruházás után, a haszonélvezetre való tekintettel, szabandó meg az illeték.

Oly telepes birtoknak örökösödés utján történt átruházása, amelyre nézve még a kincstárral adásvételi szerződés nem kötöttvén, a tulajdonjog a kincstár illeti: mint haszonélvezeti szolgálat áthárulása illetékezendő. (P. dt. 15. sz.)

Átruházási és hagyományozási illeték.

86. §. Ha az örökség tárgya ingatlan, az annak átruházásától járó illetéket, az örökösödési illetéken felül, mind a két fél külön tartozik fizetni; még pedig az, kire a haszonélvezet szállott, a haszonélvezet értékéhez képest, az pedig, kire az ingatlan tulajdonjoga száll, mindig az ingatlan teljes értékétől; az illetékfizetés időpontja ez utóbbit félre nézve a 138. §. b) pontjában lévén meghatározva.

A 85. §-ban megállapított szabályok szerint kell eljárni, azon esetekben is, ha az örökség tárgya nyugdíj vagy évi járadék.

Halálesetre szülő vagyonszerzések.

87. §. Halálozás esetére történt ajándékozások és örökösödési szerződéseken alapuló vagyonszerzések után járó illetékek megszabására nézve ugyanazon elvek és szabályok szerint kell eljárni, melyek az előző §§-okban a hagyományokra és örökségekre nézve megállapítottak.

A haszonélvezetnek élők közti ajándékozásától járó illetékek megszabásánál szintén ezen szabályok alkalmazandók.

Százalékos és állandó bélyegilleték.

88. §. A százalékos illeték az illetékköteles jogügylettől csak egyszer fizetendő, habár az az iránti okirat több példányban állíttatott is ki; a többi példánytól azonban egyenkint 1 kor. állandó bélyegilleték jár. (v. ö. 14. §.)

V. FEJEZET.

Az illetéklerovás iránti kötelezettségről és jótállásról.

Bélyegilleték lerovása iránti kötelezettség.

89. §. A bélyegilleték lerovására kötelezettek:

a) kétoldalu jogügyletek felett kiállított okiratoknál, valamint általában nyugtványok, kötelezvények, váltók, (v. ö. 98. tét. 4. jegyz.) törlési nyilatkozatok és számláknál a kiállító és elfogadó (v. ö. 119. §.) egyetemlegesen;

b) egyoldalulag kötelező jogügyletek felett keletkezett okiratoknál, valamint bizonyítványoknál, ideértve a marha- és löveveket is, azon fél, kinek javára azok kiállíttattak;

c) üzletkönyveknél az, kinek üzlete felett azok vezettetnek;

d) beadványoknál, azok másodlatainál, felzetmásolatoknál, továbbá a beadványok és jegyzőkönyvek mellékleteinél az, vagy azok, kinek vagy kiknek érdekében a beadvány, vagy kérelem maga

a fél vagy felek, vagy meghatalmazott által benyújtott. Két vagy több személy közös beadványánál vagy jegyzőkönyvének a bélyegkötelezettség egyetemleges;

e) hivatalos kiadványoknál azok, kiknek ügyében a kiadvány kiállíttatott.

Ha a b) és e) pontok alatt említett bélyegkötelezettség többeket illet, a bélyegkötelezettség teljesítése egyetemlegesen terheli őket.

Ha sommás perben a felebbezési eljárás során a peres fél a tárgyaláson személyesen jelenik meg, és maga végzi a perbeli cselekményeket, ügyvédje pedig jelen nincs: az elkövetett bélyegconkitásért az ügyvédet felelősségre vonni nem lehet. (P. dt. 14. sz.)

Tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt halasztási kérelem bélyege a tárgyalási jegyzőkönyv bélyegétől külön rovandó le és mindig a halasztást kérő felet terheli. (P. dt. 62. sz.)¹⁾

Az ítélet kihirdetéséről hivatalból felvett jegyzőkönyvek bélyegmentesek. (P. dt. 395. szám.)

Az örökösödési ügyekben eljáró községi, illetve körjegyzők a leltári bélyegilleték lerovására személyesen nem kötelezhetők. Mert az 1894: XVI. t.-cz. értelmében az örökösödési ügyekben a községi, illetve körjegyzők a halálesetek felvétele és bejelentése, továbbá a hagyaték szükségesnek mutatkozó előleges biztosítása iránt és egyéb teendőkre nézve, mint bíról megbízottak járnak el. (P. dt. 607. sz.)

A kir. körjegyzők és az ügyvédek fizetési kötelezettsége.

90. §. A megelőző §-ban kimondott fizetési kötelezettség a visszkereseti jog fentartása mellett első sorban terheli:

a) a kir. körjegyzőket az 1874: XXXV. t.-cz. 172. §-a értelmében;

b) az ügyvédek a peres eljárásban. az általuk képviselt felek részére felmerülő minden bélyegilletékre nézve, kivéve az eredeti mellékletek után járó okirati bélyegilletéket. (1873: IX. t.-cz. 7. §.²⁻³⁾)

¹⁾ Azonban ellenkező ítéletek is vannak.

²⁾ A körjegyző minden általa kezelt ügyekre nézve a bélyeg- és illetéktörvény megtartásáért első sorban felelős.

A felelősség a körjegyző-helyettesekre is

Perhez csatolt kereskedelmi levél bélyegért az az ügyvéd, aki azt csatolta, felelősségre nem vonható. (P. dt. 84. sz.)

A királyi közjegyző, mint bíról megbízott, az általa tárgyalt hagyaték után járó örökösödési illeték bélyegjegyekben való lerovásának elmulasztásáért, ha a leletet felvette, felelősségre nem vonható. (P. dt. 391. sz.)

Színleges meghatalmazottak fizetési kötelezettsége.

91. §. Ha valaki világos vagy hallgatólagos meghatalmazás nélkül, más nevében okiratot állít ki, vagy feltételesen bélyegmentes okiratot bélyegkötelezettség alá tartozó cselekménynél használ, vagy hatóságoknál beadványt avagy mellékleteket nyújt be, vagy hivatalos kiadványra okot szolgáltat: az ezek alapján járó bélyegkötelezettség őt fogja terhelni, nem pedig azt, kinek nevében intézkedett, amennyiben ez utóbbi az intézkedésekből hasznot nem huz, vagy azokra nyilván vagy hallgatólag utólagos helyeslését nem adta.

Bélyegjegyzadás iránti kötelezettség kiadványoknál.

92. §. Ha a bélyegkötelezett fél a hivatalos kiadványhoz szükséges bélyegjegyet elő nem állítja, a hivatalos cselekmény mindaddig függőben marad, míg a bélyegjegy be nem adatik.

Ezen szabály alól kivételnek a telek-önnyvi ügyekben, valamint a bírói peres és csődeljárásokban előforduló hivatalos

kiterjed. (1874. XXXV. t.-cz. 172. §-ának 2. és 3. bek.) A közjegyző-segéd és jelölt mulasztásáért azonban a közjegyző felelős. (1874. évi XXXV. t.-cz. 17. §.)

²⁾ Az ügyvédjelölt mulasztásáért minden körülmények között az az ügyvéd felelős, akinél alkalmazva van.

A helyettes-ügyvédnek minden cselekményért a helyettesítő ügyvéd felelős: de ha a helyettesítés a fél előleges értesítése és bejegyzésével történt, akkor a helyettes-ügyvéd nem az ügyvéd helyettesének, hanem egyenesen az ügyfél képviselőjének tekintetik, s a felelősség a helyettes-ügyvédet terheli. (1874. évi XXXIV. t.-cz. 15. és 63. §§-ai.)

cselekmények és kiadványok, továbbá az ebbeli ítéletek és végzések, melyek, habár bélyegjegyek nem csatoltattak is hozzájuk, minden feltartóztatás nélkül kiadványozhatók bélyegtelenül is; de egyuttal a közbejött bélyegrövidítésről hivatalos lelet vétetik fel, mi is a kiadványon megjegyeztetvén, a lelet az illetékkiszabási hivatalnak haladéktalanul átküldendő. Leletfelvételnak van helye az esetben is, ha peres eljárásban a beadvány nem elegendő számú példányokban, vagy a megkívántató felzetekre nézve hiányosan felszerelve nyújtatik be.

A kiadványi bélyegjegy megvizsgálása.

93. §. A hivatalos kiadványokra alkalmazandó bélyegjegyek átvételére megbízott tisztviselőnek kötelessége azokat az illető fél jelenlétében, vagy ha az jelen nem volna, egy harmadik közbejöttével megvizsgálni, hogy valódiak-e, s nem voltak-e már használva, és ha e tekintetben nem aggályosak, szabályszerűleg felhasználandók; ellenkező esetben pedig az előző §-ban említett mód szerint lelet veendő fel.

A bélyegjegyek nehézség nélküli átvétele után a mulasztás következményei az átvevő tisztviselőt terhelik.

Bélyegilleték iránti kezesség.

94. §. A bélyegilleték lerovásáért, valamint a bélyegjegyek szabályszerű felhasználásáért a 89., 90., 91., 92. és 93. §§-ban megjelölt személyeken kívül, ezekkel egyetemlegesen kezessenek;

1. Mindazok, akik saját vagy más nevében bélyegköteles okiratot vagy irományt kiállítanak, elfogadnak, (v. ö. 119. §.) vagy feltételesen bélyegmentes, külföldön kiállított okiratot vagy irományt bélyegkötelezettséget alapító használatba vesznek.

2. Azok, kiknek kezei között a külföldön kiállított okirat akkor létezik, midőn arra nézve a 39. §. szerint a bélyegkötelezettség beállott.

3. Mindazok, kik más nevében valamely bélyegköteles beadványt, annak másodlatát, felzetmásolatot, vagy mellékletet hatóságnál benyújtanak, vagy bélyegköteles kiadványra alkalmat szolgáltatnak.

4. Az ügyvédek vagy meghitelt ügyvivők oly okiratokért vagy irományokért, melyek közbenjárásukkal kiállítottak vagy kiadványoztattak.

5. A közhivatalnokok oly okiratokért és irományokért, vagy ezek hivatalos kiadványozásáért, melyeket hivatalos állásuknál fogva állítottak ki, vagy mint ilyenek azok kiállításába befolytak.

6. Mindazok, akik illetékrövidítésben résztvesznek, ha szabály szerint büntetés alá nem vonhatók is, azon bélyegilletékért, melylyel a kincstár megrövidítettett.¹⁾

Ügyvéd ellenjegyzése mellett nem peres eljárásban benyújtott zálogjogtörlési kérvény után járó bélyegilletékért az ügyvéd elsősorban fizetési kötelezettséggel nem terheltető. (P. dt. 486. sz.)

Ügyvéd által külföldi peres fele nevében bíróság előtt használt feltételeesen illetékmentes kereskedelmi levél illetékeért, a külföldi peres felet képviselő ügyvéd felelős. (P. dt. 493. sz.)

A részvénytársaság a részvénytársaság alapítóinak illetéktartozásáért — ha azt a részvénytársaság kifejezetten magára nem vállalta — felelősségre nem vonható. (P. dt. 509. sz.)

¹⁾ Vannak felek, kik valamely illetékért nem az általános szabályok alapján, hanem a magánjogból vagy hivatalos állásukból kifolyólag tartoznak kezesség, illetve felelősséggel, akik ellen ez okból az illeték csakis bírói uton érvényesíthető. Ennek esetei az ill. kez. ut. 89. §-a szerint a következők:

1. Midőn valamely illeték a fizetésére kötelezettnek örökös, vagy jogutódja ellen érvényesíttetik, s az örökös, illetőleg jogutód, nem a fennálló illetéki szabályok, hanem csakis az örökhagyó, illetőleg jogelődj irányában fennálló magánjogi viszonya alapján kötelezhető az illeték fizetésére.

2. Midőn az, ki ellen az illeték érvényesíttetik, nem az illetéki szabályok értelmében kötelezhető az illeték fizetésére, hanem annak fizetését csakis magánjogi kötelezettséggel vállalta magára.

3. Midőn bírák és bírósági hivatalnokok:

Készpénzben fizetendő illeték lerovása iránti kötelezettség.

95. §. A készpénzben fizetendő illeték lerovására köteleztetnek:

1. Azok, kiknek a bélyegilleték lerovása (89. §.) kötelességek, oly bélyegköteles okiratoktól, melyek után az illeték nem bélyegjegyekben, hanem közvetlenül, azaz készpénzben fizetendő.

2. A nyilvános számadásra kötelezett társulatok, intézetek és vállalatok az illetéki díjgyűzék 64., 86., 89. és 101. tételeiben felemlített jogügyletektől.

3. A jogszerezők örökségeknél, hagyományoknál és ajándékoknál még pedig a nekik jutott illetéktárgytól mindegyik külön, ha pedig közösen jutottak az örökség vagy ajándék osztatlan birtokába, egyetemlegesen. (v. ö. azonban 1883: 44. t.-cz. 95. §.)

A hitbizományi helyettesítéssel kinevezett

ellen az 1881: XXXIV. t.-cz. 12. §-ának határozatai alkalmazandók.

4. Midőn a kir. közjegyzőket kivéve, a letelezésre köteleztettek ellen érvényesíttetik az illeték azon alapon, hogy a letelezést elmulasztották.

5. Midőn azok, kik az illetéklarovás miatt beszoigáltatott bélyegjegyek elfogadására jogosítva vannak, a beszedett illetékek vagy átvett bélyegjegyeket nem kijelölt célra fordították, s azok összegét megtéríteni tartoznak.

Szabályul szolgál, hogy az illetékek bírói uton való érvényesítésének csak akkor van helye, ha az illetéki tartozás közigazgatási uton be nem szedhető, továbbá, hogy azon fél, ki ellen valamely illeték bírói uton érvényesíttetik, előzetesen mindig a pénzügyigazgatóság által a jogalap és indokok közlése mellett a követelt illetéknek záros határidő alatt leendő felfizetésére felhívandó, és az illeték miatt per csak akkor indítható, ha e felhívás eredménytelen marad.

A per megindítása előtt, pedig az illeték fizetésére kötelezettnek vagyoni viszonyai iránt, s főleg az iránt is, hogy valóban részesültek-e tiszta örökségben, mindig alapos tájékozást kell szerezni, s e végből a kir. adóhivatal már ily illetékhátralék kimutatása előtt köteles a körülményekről alaposan meggyőződni, s puhatolási eredményét az illeték kimutatásával együttesen a pénzügyigazgatóság tudomására hozni. Az illeték összegéhez mért hatáskörön belül a pénzügyigazgatóság intézkedik a per megindítása, esetleg az illeték törlése iránt.

első örökös a hitbizományi helyettesítéssel terhelt örökség után járó teljes örökösödési illetéket tartozik megfizetni. (P. dt. 110. sz.)

Midőn az örökösre a hagyaték tulajdonjoga, a szülőre pedig a hagyaték haszonélvezeti joga száll, a haszonélvező illetékeért az örökös nem felelős. (P. dt. 351. sz.)

4. Kétoldalulag kötelező jogügyleteknél mindkét szerződő fél egyetemlegesen, de ha az egyik fél az illeték fizetését magára vállalta, első sorban ez, ha pedig a szerződés az illeték fizetése iránt külön megállapodást nem tartalmaz, vagyónát ruházásoknál első sorban az ingatlan tényleges birtokosa.

Ha illetékköteles és illetékmentes felek között létrejött kétoldalú jogügylet után készpénzben fizetendő illeték fizetését az illetékmentes fél szerződésileg magára vállalta: ez az illeték közigazgatási uton az illetékmentes féltől követelhető. (P. dt. 269. sz.)

Ha kétoldalulag kötelező jogügylet után készpénzben fizetendő illeték viselését az illetékmentes fél szerződésileg magára vállalta: ez az illeték az illetékmentes féltől első sorban követelendő. (P. dt. 301. sz.)

Ha illetékegyenérték alá eső jogi személy és magánfél közt létrejött adásvételi szerződésben az illetékegyenérték köteles, illetve illetékmentes fél a készpénzben fizetendő illeték fizetését magára vállalta: ez az illeték az illetékegyenérték-köteles féltől követelhető. (P. dt. 579. sz.)

Ingatlan átruházását tárgyzó szerződés illetéke a dologi kezesről csak akkor követelhető, ha az a személyes fizetésre kötelezett szerződő felektől be nem hajtható. (P. dt. 401. sz.)

5. Dologi jogok telexkönyvi bejegyzésénél azok, kiknek javára a bejegyzés történt; ha azonban a bejegyzést az kéri, aki a jogot adja, a bejegyzési illeték lefizetésére ez utóbbi is egyetemlegesen köteleztetik.

6. Ítéleteknél a perlekedő felek azon arányban, amint a perköltségekben elmarasztaltattak; ha pedig a perköltségek kölcsönösen megszüntetvük, vagy az ítéletben nem említettnek, az illetéket felerészben felperes, másik felében pedig alperes fizetendő, mely kötelezettség, amennyiben többeket illet, őket egyetemlegesen terheli.

Ha azonban az ítélet által valamely érték oda ítéltetik, az ítélettel járó egész illeték lefizetésére mindig azon fél is köteleztethetik, kire az értéket az ítélet átruházza, habár ő a perköltségekben éppen nem, vagy csak részben marasztaltatott is el, mely kötelezettség alól csak azon esetben oldatik fel, ha igazolandja, hogy a neki odaitélt tárgyat vagy nem kapta meg, vagy abból annyihoz sem jutott, amennyi a reá rótt illetéket fedezné.¹⁾

Az illetéki törvények és szabályok hivataltalosszállításának 95. §. b) pontja alapján járó ítéleti illeték az első sorban fizetésre kötelezett fél elhalálozása esetén a másod sorban fizetésre kötelezett féltől követelendő, s az elhalálozottnak örökösei a másod sorban, fizetési kötelezettség érvényesítése előtt bírói uton felelősségre nem vonhatók. (P. dt. 11. sz.)

Ha a perbe vont örökösök, mielőtt még a hagyatéki vagyont átvették, ítéletileg arra köteleztetnek, hogy örökösök tartozásának kielégítésére az örökösök hagyatékát képező ingatlanokból végrehajtás terhe mellett tőrjék, a végítélettel járó %-os illeték megfizetésében a perköltségben elmarasztalt örökösök saját személyükben nem marasztalhatók, hanem azért csupán az esetleg rájuk esendő hagyatéki ingatlan vagyonnal felelősek. (P. dt. 70. sz.)

Az a peres fél, aki a perköltségekben nem marasztaltatott el és követeléséből annyihoz sem jutott, amennyi a perköltségeket fedezi — a készpénzben lerovandó ítéleti illeték megfizetésére nem kötelezhető. (P. dt. 146. sz.)

¹⁾ Ha az első sorban kötelezett illetékköteles fél külföldön lakik, akkor tekintettel arra, hogy a követéseknek, illetve consulatusoknak kényszerítő eszközök nem állnak rendelkezésre, s így ezek közreműködése csak a fizetési meghagyások kézbesítésére s a fizetés teljesítése iránti felszólításra szorítkozhatik: ennek a felhívásnak eredménytelensége esetén a további egyetemleges kötelezettség, esetleg a tárgyi kezesség érvényesítendő. (119905/90. P. M.)

Külföldi lakosokkal szemben a 6. koronát meg nem haladó kincstári követelésekre nézve még a fizetési meghagyás kézbesítésére is mellőzendő, s amennyiben azoknak belföldön lefoglalható vagyonuk nincs, a további egyetemlegesség, esetleg a kezesség érvényesítendő. (24871 1892. P. M., P. K. 675. 1.)

Illetékfeljegyzés.

96. §. A készpénzben fizetendő illetékek feljegyzésének csupán telekkönyvi előjegyzéseknél van helye azon esetben, ha az előjegyzés oly személyek javára eszközöltetik ki, akiknek az előjegyzett követelés iránti pertől járó bélyegilletékek feljegyzése megengedett. (v. ö. 59. és 60. §§.)

A készpénzben fizetendő illetékek iránti egyetemleges kezesség.

97. §. A készpénzben fizetendő illetékek lerovásáért kezeskedni kötelesek:

1. Oly bélyegköteles okiratokra nézve, melyektől az illeték nem bélyegjegyek felhasználása, hanem készpénzfizetés által rovatik le, azok, kiket a 95. §. szerint a bélyegilleték lerovásának kötelezettége terhel.

2. Az örökösök, közösen a hagyományosokkal, a hagyománytól járó illetékre nézve ; az örökös azonban ezen illetéket a hagyományból levonhatja, hacsak az örökhagyó ennek kifizetését neki kötelességévé nem tette.

3. Tárgyak átadásánál nemcsak azon fél, kire a tárgy átmege, hanem az is, aki azt átadja, ha t. i. a tárgy az illetéklerovás előtt adatott át, vagy pedig illetékszabás tekintetéből az illető fél, az arra jogosított hatóságtól vagy hivataltól felvilágosítások és kimutatások szolgáltatására felszólíttatván, azt teljesíteni vagy elmulasztja, vagy az illeték megszabására nézve fontos valótlanságokat állít.

4. Az ajándékot elfogadó fél oly ajándekozásoknál, melyekhez valamely harmadik személy javára a megajándékozott fél által teljesítendő illetékköteles szolgáltatások köttetvék, ezen szolgáltatásoktól járó, és ama harmadik személyt közvetlenül terhelő illetékért, ez azonban a szolgáltatás teljesítésekor beszámítható.

5. A 95. §. 2. pontjában említett társulatok, intézetek és vállalatok, megbízott

üggyvivőikkel együtt, kiknek az üzletnél az illetékbeizetés kötelezettségökben áll. a kincstárnak járó illetékösszeg, valamint az ezt kitüntető kimutatás teljes és helyes volta, és azon terhes következmények s büntetések iránt is egyetemleges kezeséggel tartoznak, melyeket a társulati ügyletekre vonatkozó bélyeg- és illetékszabályok áthágása vonhat maga után.

6. Mindazok, akik valamely készpénzben fizetendő illeték megrövidítésében részt vesznek, a megrövidített illetékért. (v. ö. 138. §. utolsó és 158. §. 13-ik bek. ugy a 96. tét. jegyz. c) pontja.)

A megrövidített illeték lerovása.

98. §. Midőn bélyeg- vagy illeték-rövidítés miatt jövedéki büntető eljárás vétélik fogamatba, s a szabályszerű egyszerűes illeték épen nem, vagy csak részben rovatott le : a hiányzó rész a büntetési összegben kívül, utólagosan beizetendő.

Illetéktörlés : a) Ingatlanok iránti jogügyletek visszavonása esetében.

99. §. Ha ingatlanok átruházását tárgyzázó jogügylet a felek közös beleegyezésével visszavonattott, mielőtt fogamatba ment vagy a telekkönyvi bejegyzés megtörtént volna, az illetékkötelezett fél a megszabott százalékos illeték törleszt. vagy ha az már beizettettett volna. annak visszatérítését, az igazoló okmányok kíséretében kérelmezheti.

Ingatlan átruházása iránti jogügyletek visszavonása esetén az illeték törlése, illetőleg visszafizetése abban az esetben is igényelhető, ha a jogügylet alapján az ennek tárgyat képezett ingatlanra vonatkozó jog a telekkönyvben előjegyzettettett, de az előjegyzés töröltettett. (P. telj. ül. dt. XIII. sz.)

Ingatlanra vonatkozó és már jogerőre emelkedett árverés után kirott illeték törlendő vagy visszafizetendő, ha ez az árverés később az érdekelt felek kérelmére bíróság megsemmisítettik. (P. dt. 23. sz.)

Midőn ingatlanok átruházását tárgyzázó jogügylet a szerződő felek közös beleegye-

zésével — mielőtt a jogügylet foganatba ment vagy az ingatlan telekkönyvi bejegyzése megtörtént volna — megsemmisítették, de a megsemmisítés után a telekkönyvi bejegyzés mégis megtörténik; az illetékkötelezett fél az ezen jogügylet után előírt illetékek törlesztését, vagy visszafizetését igényelheti. (P. dt. 222. sz.)

Midőn az apa ingatlanát életfogytig tartó haszonélvezetének kikötése mellett fiára ajándék címén átruházza és az illeték az apa elhaltáig nyilvántartásba vétetik, ezen jogügylet után kivetett illeték törlése nem igényelhető azon az alapon, hogy a megajándékozott fia a haszonélvezet megszűnte előtt elhalt. (P. dt. 523. sz.)

Oly esetben, midőn a szerződő felek az adásvételi szerződéstől kölcsönösen azért állanak el, mert a vétel tárgyát képező ingatlanra feljegyzett utóöröklési jog miatt a tulajdonjog vevőre átruházható nem volt: az illetékkötelezett fél a megszabott százelekes illeték törlesztését, vagy ha az már befizetett, annak visszatérítését akkor is jogosan igényelheti, ha a vétel tárgyát képező ingatlanokat birtokába vette és használta is. (P. dt. 531. sz.)

Illetéktörlés: b) bíróság megsemmisített jogügyleteknél.

100. §. Ha valamely jogügylet, mely ingóságok vagy ingatlan javak iránt kötöttetett, jogérvényes bírói ítélet által megsemmisítették: a jogügylettől megszabott, vagy esetleg befizetett illeték, a tény kellő igazolása következtében töröltetik, illetőleg a félnek visszatérítetik, de az említett ítélet illetékszabás alá esik.

Illetéktörlés: c) Ingóságok iránt kötött jogügyleteknél.

101. §. Ha ingóságok iránt kötött kétoldalu szerződések a jogügylet teljesítése és foganatosítása előtt tökéletesen és végkép megszűnnek s ez a jogügylet meghiusulásától számítandó 30 nap alatt hitelesen igazoltatik, a jogügylettől megszabott vagy befizetett illeték törlendő, illetőleg visszafizetendő. (1868: XXIII. t.-cz. 12. §.)

Az ilyen szerződések után kiszabott vagy befizetett illeték arányos törlésének, illetőleg visszatérítésének azon esetben

is van helye, ha az illeték az ismétlődő szolgáltatásoknak jelen szabályok 61. §-a értelmében megállapított értékösszege alapján iratott elő, s a szerződés érvényessége bármely időközben megszűnik. (1881: XXVI. t.-cz. 12. §.)

Bérleti szerződés után kirótt illeték aránylagos része nem téríthető vissza, ha a bérlet lejártá előtt a bérszerződés bérbeadó hozzájárulásával harmadik személyre ruháztatik. (P. dt. 69. sz.)

Oly esetben, midőn a főbérlet felbontását s illetve átruházását tartalmazó szerződés illetékszabás végett 30 nap lejártá előtt mutatattott be: a régi szerződés illetékének visszatérítése iránti kérelem 30 napon tul is érvényesíthető. (P. dt. 96. sz.)

Bérleti szerződés után kirótt illeték aránylagos része nem téríthető vissza azon a címen, hogy a haszonbérleti szerződés módosítása folytán a még le nem járt bérleti időre az eredetileg kikötött haszonbérösszeg leszállítatott. (P. dt. 261. sz.)

Visszaforduló szolgáltatás iránti szerződéseknel, ha azoknak időközben történt megszűnése kellő időben igazoltatik: az előírt egész illetékből annyi tartandó fenn, amennyi a megszűnés napjáig teljesített szolgáltatások összege után jár. (P. dt. 276. sz.)

VI. FEJEZET.

Büntető határozatok.

Általános elv.

102. §. Az ezen részben foglalt határozatok ellen elkövetett cselekmények és mulasztások

A) vagy az illetékek felemelt illeték mérvben leendő alkalmazását, vagy pedig B) a jövedéki büntető eljárást alapján kimondandó büntetést vonják maguk után.¹⁻²⁾

A bélyeghiány címén kiszabott felemelt illeték fentartandó akkor, amidőn az egy-

¹⁾ Idegen államok képviselői által elkövetett jövedéki kihágás esetén a p. ü. hatóságoknak egyáltalán semmiféle eljárást nem szabad foganatba venniök, hanem ily esetben az összes iratok kapcsán a pénzügyminisztériumhoz azonnal jelentés teendő. (52192:1897. P. M., P. K. 475. l.)

²⁾ A fővárosi központi díj- és illetékkiszabási hivatal kivételes hatáskörénél fogva minden

szerez illeték jogosan állapítottatott meg és csakis később, közbejött körülmény folytán töröltetett, vagy vált visszakövetelhetővé, ha ellenben az egyszeres illeték megállapítása jogellenesnek mondatott ki, annak törlése a felemelt illetéknek törlését is maga után vonja. (P. telj. ül. dt. XI. sz.)

Ha valaki a költségvetési, vagy ezt pótló felhatalmazási (indemnityi) törvény nem léte (törvényen kívüli állapot, ex-lex) idejében a bélyegilletéket le nem rója, ez még nem szolgáltat jogalapot arra nézve, hogy töle felemelt illeték követeltessek. (P. dt. 235. sz.)

4) A felemelt illeték alkalmazása: 1) háromszoros összegben.

103. §. Azon felektől, kik az illeték lerovására egyetemlegesen kötelezettek, vagy kiket az egyetemleges kezesség terhel, behajtandó:

I. A megrövidített illeték *háromszoros összege*:

a) ha az illetékköteles okirat vagy iromány, vagy kereskedelmi és iparkönyv (kivéve a következő 106. §-ban felsoroltakat) épen nem, vagy a szabályszerűnél csekélyebb értékű bélyeggel láttatott el, vagy pedig a bélyegjegy szabályellenesen használtatván fel, emiatt nem létezőnek tekintetik; (v. ö. 43. §.)

b) ha valamely okirat vagy iromány, mely csak feltételesen volt bélyegmentes, a szabályszerű illeték lerovása nélkül vétetik illetékkötelezettséget alapító használat alá; (v. ö. 22. §. 3. pt.)

c) ha külföldön kiállított bélyegköteles okirat vagy iromány a meghatározott idő alatt a szabályszerű bélyeggel el nem láttatik, vagy az attól járó illeték le nem fizetetik; (v. ö. 30. és 39. §§.)

d) élők közti ajándékozások és biróilag tárgyalnt ingó hagyatékok azon eseteiben, midőn a százalékos illeték bélyegjegyek használata által rovandó le (4. §. 3. a)

által előírt felemelt illetéket és bírságot, ha a felemelt illeték vagy bírság 2000 K-át meg nem halad, a felek kérelmére méltánylást érdemlő körülmények figyelembe vétele és mérlegelése mellett mérsékelheti, különös figyelemre méltó okok fennállása esetében el is engedheti. (1521 1895. P. M., P. K. 335. 1.)

és b) pontjai), a lerovás pedig vagy éppen nem, vagy nem szabályszerűleg teljesítetett;

e) ha fokozatos illeték alá eső jogügyletekről *több* példányban kiállított okirat minden eredeti példány (56. §.) nem mutatatik be 8 nap alatt az illetékkiszabási hivatalnak.

Felemelt illeték: II) négyszeres összegben.

104. §. II. A megrövidített bélyegilleték *négyszeres összege*: a peres eljárást kivéve mindennemű más beadványoknál, azok mellékleteinél s felzetmásolatainál, valamint jegyzőkönyveknél s hivatalos kiadványoknál. (1881: XXVI. t.-cz. 9. §.)

A hatóságoknak és hivataloknak azonban szabadságukban áll, a bélyegtelen beadványt azon esetben, ha annak felvételét a közérdek nem kívánja, vagy a fél érdekeinek veszélyeztetése nélkül eszközölhető, tárgyalás alá nem venni, vagy ha a fél személyesen jelen nem volna, azt neki egyszerűen visszaadni.

Midőn a zálogjog telekkönyvi bejegyzése után az ill. díj. 16. t. B) és a) pontja szerint járó 10%-os illeték a bélyeg- és illetékszabályok 24. §-a értelmében bélyegeken rovandó le; a lerovás elmulasztása miatt a bélyeg- és illetékszabályoknak nem 104., hanem 103. §-a alkalmazandó, s a leróni elmulasztott illeték nem négyszeresen, hanem csak háromszorosan felemelt összegben követelhető. (P. dt. 43. sz.)

Felemelt illeték: III) ötszörös összegben.

105. §. III. A megrövidített illeték *ötszörös összege*: peres ügyekben benyújtott beadványoknál, azok mellékleteinél s felzetmásolatainál, valamint a perbeli jegyzőkönyveknél és kiadványoknál elkövetett bélyegcsontkitások esetén. (1881. évi XXVI. t.-cz. 9. §.)

Felemelt illeték: IV) tízszeres összegben.

106. §. IV. A megrövidített bélyegilleték *tízszeres összege*: ha következő okiratoknál és irományoknál, úgy mint:

a) engedményeknél melyek az illetéki díjjegyzék 32. tét. 2. b), c) és e) pontjai alatt említett kereskedői utalványokra és kötjegyekre, tengeri hajósok elismervényeire, valamint fuvarlevelekre, kiszolgáltatási jegyekre, raktárjegyekre (varrants), tengeri hajós kölcsönlevelekre, tengeri biztosítási jegyekre és az osztrák-magyar bank utalványaira vezettetnek,

b) az illetéki díjjegyzék 58. tét. b) alatt említett kereskedelmi iparkönyveknél,

c) fuvarleveleknél és másodlatainál (ill. díj. 78. tét. I. A. b),

d) az illetéki díjjegyzék 93. tét. 2. a) pontjában említett kereskedői kötjegyeknél és utalványoknál, ha ezek kiállítására ürlapok használtak,

e) váltók vagy más az I. fokozat alá tartozó okiratoknál, amennyiben az illetéki díjjegyzék határozatai alapján a II. fokozat szerinti bélyegilleték pótlandó (1881 : XXVI. t.-cz. 8. §-a),

f) a vaspályai, gőzhajózási és közuti vaspálya-vállalatok által szállított személyek felvételéről szóló jegyeknél (illetéki díjjegyzék 101. tétel d. bb) pontja) **a bélyegilleték vagy épen nem, vagy csak hiányosan rovatott le, vagy a bélyegjegy nem szabályszerűleg használtatott fel:**

g) az I. fokozat alá tartozó váltóknál, valamint az illetéki díjjegyzék 84. tétel B. 2. pontja alatt felsorolt számlák és iratoknál, nemkülönben a kereskedők és iparüzők mérlegei vagy mérlegezett számláinál s kereskedők és intézetek által kézi zálogra adott kölcsönügyleteknél (illetéki díjjegyzék 75. tétel, illetőleg 64. tétel 1. b) pontja), ha a bélyegilleték nem szabályszerűen rovatott le. (1881. évi XXVI. t.-cz. 7. §.)

Felémelt illeték : V) Ötvenszeres összegben.

107. §. V. A megrovidított illeték *ötvenszeres* összege a megelőző 106. §. g) pontjában említett váltók, számlák és egyéb iratoknál, ha a bélyegilleték

épen nem, vagy a törvényszerűnél kisebb mérvben rovatott le. (1881. évi XXVI. t.-cz. 7. §.)¹⁾

Bírság : marhaleveleknél.

108. §. Minden nem kincstári ürlapon kiállított marhalevél, habár az bélyegjeggyel el is volna látva, bélyegtelennek tekintendő, (v. ö. 37. §.) és az ilyen marhalevelet kiállító közeg vagy az azt használó fél a netalán elkövetett rendőri kihágáson felül, melyért külön felettre vonandó, bélyegcsonkítás miatt minden egy-egy marhalevéleért 50 krtól 2 frtig (1—4 K-ig) terjedhető bírságban marasztalendő *el a 120. §. f) pontjának rendelkezései szerint illetékes adó- (esetleg a központi) kiszabási hivatal által.* (1875 : XXV. t.-cz. 16. §-a és 1882. évi 34603. sz. p. ü. min. rendelet.)^{1—2)}

Bélyegrovidítések peres eljárásban.

109. §. A peres eljárásban elkövetett bélyegrovidítések miatt a 105. §. rendel-

¹⁾ A m. kir. p. ü. ministerium 1880. évi augusztus 24-én 55854. sz. a. kelt rendeletében a számlák és egyéb hasonló iratok (kivonatok, áruljegyzékek stb.) bélyegtelenisége folytán előírt felemelt illetékekre nézve kijelentette, hogy azok mérsékeltetni, vagy elengedtetni semmi szin alatt nem fognak. (1880. é. P. K. 375. 1.)

²⁾ Az 1887. évi 72927. sz. p. ü. min. rendelet XII. 7. pontja szerint (1887. é. P. K. 1159. 1.), ha a marhalevélen nem elegendő bélyeg használtatott, vagy pedig a szabályszerű keresztülírás elmulasztatott, a lelet a kiállító községi közegek ellen, — más esetekben pedig az állatok tulajdonosa ellen veendő fel. A megrovidított egyszerűs iratok a bírságon felül irandó elő. Ha azonban a lelet csupán a bélyegek keresztülírása körül elkövetett szabályellenességek miatt vétetett fel, az esetben csak a 117. és 118. §§-ok értelmében, s kizárólag a kiállító közeg ellen előírható ugynevezett rendbírság vétethető ki.

³⁾ Tekintve, hogy egy marhalevéltre több darab marha, 10 stb. is felvehető, az 50 krtól 2 frtig (1—4 K-ig) terjedhető bírság minden darab marha, 10, 10—10 darab sertés, juh vagy kecske után külön-külön számítandó. (1887. é. 72927. sz. p. ü. min. rend. 1887. é. P. K. 1159. lap 2. bekezdése és 1169. lap 4. pont R. T. 2513. 1.)

kezései szerint. Ötázrós összegben kirovarzó fejemelt illetékeket sem elengedni sem mérsékelni nem lehet, s ha a bélyeg-rövidítések ügyvédi képviselő mellett követettek el, azokat első sorban mindig a képviselő ügyvédek tartoznak megfizetni.

Ezen rendelet az eredeti mellékletekre csak alkalmazható. (1873: IX. t.-cz. 7. §.) (v. ö. 90. §.)

Aki a bélyegfelkötézettsége ellenére éppen nem, vagy csak hiányosan vagy szabály-ellenesen rotta le: az ennek alapján feltett letételnél jogra a fizetési meghagyás kézbe-rítése után 8 napon belül a megrövidített illeték kétszeres összegét köteles leróni.

Aki ez a lerovást a határidő alatt bármiképp nem teljesíti, a megrövidített egy-szeres illetéknek s a szabályszerűen kirótt fejemelt illetéknek teljes összegét fizeti.

A kétszeres összegnek 8 napon belül történt lerovása a kiszabott illeték és bír-ság jogossága és helyessége ellen a fele-beszít ki nem zárja. (1894: XXVI. t.-cz. 31. §.)

A peres eljárásban jegyzőkönyvről fel-rött és a bélyeg- és illetéki szabályok, illetőleg a jelen törvény rendelkezései szerint bélyeg-kötésről szóbeli bejelentéseknél elkövetett bélyegrövidítések eseteire a 31. §. szabályai és a leletjuttatásra vonatkozó törvényes rendelkezések szintén alkalmazandók. (1894. évi XXVI. t.-cz. 32. §.)

A peres eljárásban elkövetett bélyeg-rövidítések miatt kirótt bélyegilletéket a fejemelt részre nézve egyedül abban az esetben lehet mérsékelni vagy elengedni, ha a bélyegilleték a mulasztásért első sorban felelős ügyvédtől vagy peres féltől be nem hajtható. Ez a rendelkezés a függőben levő ily fejemelt illetékekre is kiterjesztetik. (1894: XXVI. t.-cz. 33. §.)

B. Jövedéki büntetés eljárás alkalmazása.

110. §. A 103—109. §§-okban megjelölt eseteken kívül ezen rész határozatai megsértésének minden egyéb eseteiben a jövedéki büntető eljárás alkalmazása-

nak van helye, az arra nézve fenálló szabályok értelmében.

Az ezen eljárás folytán megállapított kihágások büntetésére nézve, az ügy természetéhez képest, vagy az 1883. évi XLIV. t.-cz. 102. §-ában említett kir. törvényszékek vagy pedig a pénzügyi igazgatóságok illetékesek. (v. ö. 111. és 117. §§.)

Ilyen kihágások esetében, ha a fél eleget tesz a szabályszerű feltételeknek, enyhítő körülmények felhozása mellett, kérheti a vizsgálo hatóságnál, azaz a kir. pénzügy-igazgatóságnál, a vizsgálat megszünte-tését, melyet ezen hatóság elrendelhet; ellenkező esetben az ügy további tárgyalás-regetti a pénzügyi bíraskodással felruházott illető törvényszékhez átteendő. (1883. évi XLIV. t.-cz. 102. és 104. §§-ai.)

A kir. törvényszékek illetősége.

111. §. A kir. törvényszékek illetősége kiterjed mindazon ügyekre, melyeknek tárgyát a kincstár szándékos megrövidi-tését és károsítását célzó cselekmények, eltitkolások és kijátszások, valamint valótlan bementások miatt a következő §. szerint büntetés alá vonandó kihágás képezi.

Büntetés alkalmazása.

112. §. Büntetésnek van helye a következő esetekben:

a) ha oly okiratban, melynél annak tartalma vagy az abban kifejezett pénz-érték szolgál az illetékszabás alapjául, vagy közvetlen vagy más okiratra való hivatkozás által a szabályszerű illeték vagy illeték-egyenérték megállapítására befolyással levő valótlanságok állittat-nak, nevezetesen: midőn a vételár vagy más valamely visszteher csak részben fejeztetik ki, vagy ha valamely ügylet, mely részint visszteherrel, részint anélkül köttetett, hiányosan adatik elő, vagy ha visszteher nélküli ügylet visszteherrel járónak állittatik:

b) ha az illeték alapjául szolgáló adatok, vagy bizonyos tárgy, melynek értéke az illeték szabályszerű megszabásánál mérvadó, az illetékfizetéstől való menekülés vagy annak kisebb mérvbeni kiszabása céljából részben vagy egészen eltitkoltnak, vagy valótlanul közöltetnek;

c) ha valaki a b) pont alatt említett célból a maga számára álnokul szegénységi bizonyítványt eszközöl ki, melyhez igénye nincsen;

d) ha valaki a már használt bélyegjegyeket a keresztiírás vagy felülbélyegzés nyomainak bármilyen módon eszközölt elenyésztetése által újlagos használatra elkészíti, vagy másnak átengedi, vagy aki az ekképen elkészített bélyegjegyeket átveszi;

e) ha valaki az okiratokról a már használt bélyegjegyeket leszedvén, más iratokra felhasználja;

f) ha az ügyvédek és kir. közjegyzők, valamint ezek helyettesei, daczára annak, hogy a pénzügyi közegeknek hozzájuk intézett végzéseiből (határozataiból, fizetési meghagyásaiból) vagy külön írásbeli figyelmeztetéseiből a szabályszerűen járó bélyeg iránt alapos meggyőződést szerezhetnek, egy évi időközben ismételve hasonfajú bélyeggrövidítést követnek el, és az ezen bélyeggrövidítésekért kiszabott bírságokat a fizetési meghagyás jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt meg nem fizetik (1881: XXVI. t.-cz. 18. §.)

g) ha a bélyegjegyek árulására jogosított árusok a bélyegjegyeket névszerűn értéköknél magasabb áron adják el.

Büntető törvény alkalmazása.

113. §. Aki az állam által kiadatott bélyegjegyeket, illetőleg bélyegzett űrlapokat utánoz vagy meghamisít, ugyisintén aki ily bélyegeket vagy űrlapokat tudva forgalomba hoz, vagy azokat értéktelenítési jelek eltávolításával ismét használja, (112. §. d) pontja), az a 114. §. 1-ső pontjában kiszabott pénzbüntetésen

kivül, a büntető törvény (1878: V. t.-cz.) 412. §., illetve az 1879: XL. t.-cz. 59. §. helyébe lépett 1897: XXXVII. t.-cz. határozatai szerint is büntetettetik. (v. ö. 223. §.)¹⁾

¹⁾ Aki az állam által kiadott és forgalomban levő bélyeget, postajegyet, vagy az adó biztosítására szolgáló más jegyet, pecsétet, valamely edény irtartalmának vagy a fémek termézetének és beltartalmának bizonyítására szolgáló állami vagy hatósági jegyet felhasználás vagy forgalombahozás végett utánoz, vagy meghamisít, vagy aki ily bélyeget, jegyet, pecsétet tudva felhasznál vagy forgalomba hoz: a bélyeghamisítás vétsége miatt két évig terjedhető fogházzal és kétezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, valamint hivatalvesztéssel büntetendő.

A bélyeghamisítás vétsége miatt egy évig terjedhető fogházzal és ezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, valamint hivatalvesztéssel büntetendő továbbá az, aki a fentebb megjelölt valódi bélyegeket, jegyeket vagy pecsétet értéktelenítésük jelének eltávolítása után ismét tudva felhasználja vagy forgalomba hozza.

A jelen §. határozatai külföldi bélyegek, postajegyek, jegyek és pecsétetek tekintetében is alkalmazandók, amennyiben a magyar állam által kiadott bélyegek, postajegyek, jegyek és pecsétetek az illető állam törvénye vagy törvényerejű szerződés szerint a megfelelő esetben büntetőjogi védelemben részesülnek. (1897. évi XXXVII. t.-cz. 1. §.)

Aki oly minőségű érmekeket, emlékpénzeket, játékjegyeket, czímjegyeket, hirdetéseket, árujegyeket vagy más hasonló tárgyakat készít, melyek felületes megtekintés mellett könnyen forgalomban levő témpénznek, illetőleg papírpénznek, bélyegjegynek vagy postajegynek tekinthetők, továbbá aki forgalomban levő postajegyeket nem bérmentesítési czélokra utánoz, valamint az is, aki az ily minőségű tárgyakat nem bérmentesítési czélokra forgalomba hozza, kihágást követ el és négyszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Ezen szakasz határozatai külföldi postajegyek tekintetében is alkalmazandók, amennyiben a magyar állam által kiadott postajegyek az illető állam törvénye vagy törvényerejű szerződés szerint a megfelelő esetben büntetőjogi védelemben részesülnek. (1897: XXXVII. t.-cz. 2. §.)

Az 1878: V. t.-cz., illetőleg az 1879: XL. t.-cz. általános határozatai a jelen törvény szerint büntetendő cselekményekre is alkalmazandók. (1897: XXXVII. t.-cz. 3. §.)

Az ezen törvény 1. §-ában meghatározott vétség a kir. törvényszékek, a 2. §-ban meg-

Büntetés mérvé.

114. §. A 112. §-ban említett kihágásokhoz képest következő büntetések alkalmazandók: (v. ö. 115. §.)

1. A 112. §. d) és e) pontjaiban említett kihágások eseteiben a büntetés a megrovidított vagy rövidítés veszélyének kitett szabályszerű illeték *ötszörös, egész tizenötszörös* összege.

2. A készpénzben fizetendő illetékek rövidítése eseteiben a büntetés a megrovidított vagy rövidítés veszélyének kitett illeték *háromszoros egész hatszoros* összege.

3. A 112. §. f) pontja alatt említett kihágás esetében a 104. és 105. §§-okban, valamint a 106. §. g) pontjában és a 107. §-ban foglalt illetéki bírságok kettőztetett összege, mely be nem hajthatása esetére az 1876: IV. t.-cz. 19. és 20. §§-ainak rendelkezéséhez képest, elzárás-büntetésre átváltoztatható. (1881. évi XXVI. t.-cz. 18. §.)

4. A 112. §. g) pontja alatt említett tiltott bélyegárulás, valamint szándékos bélyegrovidítések egyéb eseteiben, a büntetés azon szabályszerű illeték *háromszoros, egész nyolcszoros összege*, melylyel a kincstár megrovidított vagy megrovidított szándékoltatott.

5. Ha a megrovidításnak és károsításnak kitett összeg nem tudatik, a büntetés 2—1000 koronáig terjedhet.

Büntetésminimum.

115. §. Az előző szakasz 1., 2. és 4. pontja alatt említett esetekben a büntetés ugyanazon fél ellen négy K-nál, ha pedig készpénzben fizetendő illeték megrovidítása forog fenn, 10 K-nál kevesebb nem lehet.

határozott kihágás pedig a kir. járásbíróságok hatáskörébe utaltatik. (1897: XXXVII. t.-cz. 1. §.)

Jelen törvény életbeléptetésével az 1878. évi V. t.-cz. 412. §-a és az 1879: XL. t.-cz. 59. §-a hatályukat veszítik. (1897: XXXVII. t.-cz. 5. §.)

Egyetemlegesség.

116. §. Az illetékrövidítés miatti büntetés az egyetemleges fizetésre kötelezett feleket egyaránt éri.

A kir. pénzügyigazgatóságok illetősége.

117. §. Oly kihágások bírságolására, melyeknél a kincstár megrovidításra irányzott szándék nem forog fenn, (v. ö. 187. és 207. §§.) első folyamodásilag a *pénzügyigazgatóság* és felebbezés esetében a pénzügyminister illetékes, (1883. évi XLIV. t.-cz. 102. §-a és 1884. *«Pénzügyi Közlöny» 290. lap.*) még pedig:

1. ha a bírósági kezelő személyzet, hatósági vagy más hivatalos személyek, kikre jelen szabályok megtartása, felügyelete és az elkövetett kihágások bejelentése iránt köteleességek vannak ruházva, azokat teljesíteni elmulasztják: (v. ö. 129. §. c) pt. és 130. §.)

2. ha másolatok hitelesítésénél, a hitelesítési záradékban az eredeti okiraton lévő bélyegjegyekről, vagy ha az illeték készpénzben fizetendő, a teljesített vagy elmaradt lefizetésről említés nem tétetik;

3. ha feltételeesen bélyegmentes kiadványokon, okiratokon és bizonyítványokon, sem ezek célja, sem a fél, akinek részére kiállítottak, meg nem jegyeztetik;

4. ha valaki bélyegjegyek, vagy bélyegzett őrlapok eladásával engedély nélkül foglalkozik.¹⁾

Bírság mérvé.

118. §. Az előző §-ban említett kisebb kihágások eseteiben 2—100 K-ig terjedő bírság alkalmazandó.²⁾

¹⁾ A közig. bír. 6430/1901. sz. határozatában magát az ill. szab. 117. és 118. §-aiban tárgyalt rendbírságok jogossága és helyessége ellen irányuló panaszok utolsó foku elbírálására illetékesnek mondotta ki. A pénzügyminister ez ellen nem tevén kifogást, a 19169/1884. és 68243/1884. körendeletnek a pénzügyministerium illetékeségére vonatkozó ollenkező rendelkezéseit hatályon kívül helyezte. (68222. 1902. P. M.)

²⁾ L. a 117. §. 1. jegyzetét.

Büntetés alóli felmentés.

119. §. Aki oly bélyegköteles okirat vagy okmányt fogad el, amelyen bélyegjegy vagy nincs, vagy ami van, kisebb a törvényszerűnél: felmentetik az ezen fejezet A) alatt meghatározott káros következmények terhe és a-B) alatt említett jövedéki büntető eljárás alól, ha a fenforgó illetékrövidítést, az okirat vagy iromány vételétől számítandó 30 nap elforgása alatt az adó- (v. a fővárosban a k. ill. kiszabási) hivatalnak feljeleníti.

A nem kincstári úrlapon kiállított belföldi váltók elfogadója forgatója és minden későbbi birlalója felmenti magát és váltó utódjait a felelősség alól, ha az ily váltót, mielőtt azt aláírná tovább forgatná vagy fizetés végett bemutatná, az adó- (vagy a fővárosban a k. ill. kiszabási) hivatalnál előmutatja, és váltó előzői ellen a bélyegleletet felvételi, aminek megtörténte a váltóra feljegyzendő. (1871: LXIII. t.-cz. 6. §.)

MÁSODIK RÉSZ.**A készpénzben lerovandó illetékek kezeléséről.*)****VII. (I.) FEJEZET.****Az illetékkiszabással megbízott hivatalok illetősége.**

120. §. (1. §.) *A közvetlenül lerovandó illetékek megszábasát az adóhivatalok teljesítik és pedig vagy végleg vagy a pénzügyi igazgatóság részéről kirendelt tisztviselő által teljesítendő előzetes felülvizsgálás mellett.*

Hogy mikor szabhatja meg végleg az adóhivatal a közvetlenül lerovandó illetéket s mikor csak a pénzügyi igazgatóság kirendeltje által teljesítendő előzetes felülvizsgálás mellett, azt a pénzügyminiszter úgy általánosságban, mint egyes igazgatóságok külön viszonyaira való tekintettel rendeleti úton állapítja meg. (1889. évi XXVIII. t.-cz. 17. §.)

A Budapest főváros területén működő pénzügyi igazgatóság, a kir. adófelügyelő s a központi díj-illetékkiszabási hivatal-

továbbra is fentartatnak. (1889: XXVIII. t.-cz. 37. §. első bek.)

a) az ingatlanok tulajdonának, haszonélvezetének, vagy használatának átruházására, és az ingatlanokat terhelő szolgáltatásokra vonatkozó jogügyletek és okiratok után járó illetékeket azon adó- (a fővárosban a k. d. ill. kiszabási) hivatal szabja meg, melynek kerületéhez az ingatlanok tartoznak, ha pedig a jogügylet tárgyát képező ingatlanok különböző hivatalok kerületeihez tartoznak: az a hivatal illetékes, melynek területén az okiratban első helyen felsorolt ingatlan fekszik; s ez illetőség kiterjed arra az esetre is, midőn ugyanazon okiratban az ingatlanokra vonatkozó intézkedés mellett másnemű jogügyletek is foglaltnak. (v. ö. 121. §. a) pt.)

b) hagyatékoknál az adó (a fővárosban a központi d. és ill. kiszabási) hivatalok illetőségét, ha a hagyatékok bíróság vagy

*) Átvétetett az 1881: XXXIV. t.-czikkből. Az illetékszabályok szakaszai mellett zárjel közt előforduló számok a most említett törvény szakaszainak számait jelentik; az 1889. évi XXVIII. t.-cz. által tett módosítások azonban mindenütt fel vannak tüntetve.

gyámhatóságilag tárgyalatik, az eljáró bíróság vagy gyámhatóság székhelye, egyéb esetekben az örökhagyó utolsó rendes lakhelye, ha pedig az örökhagyó lakhelye a magyar állam területén kívül volt, a magyar állam területén lévő hagyatéki vagyon főrészenek holléte szabályozza.

c) illetékegyenérték alá eső ingatlanok- és ingókra nézve azon adó- (a fővárosban a kp. d. és ill. kiszabási) hivatal illetékes, melynek kerületében a fizetésre kötelezett jogi személy székhelye, illetőleg a haszonélvező lakhelye, ha pedig az a magyar korona területén kívül van, hol az illetékköteles ingatlan vagyon főrésze fekszik;

d) ingók iránt hatóság (bíróságok, törvényhatóságok, katonai, állami és községi hatóságok), vagy királyi közjegyzők előtt létrejött jogügyletek és okiratok, továbbá bírói ítéletek és végzések, valamint a telekkönyvi előjegyzések és bejegyzésekre nézve az eljáró hatóság, illetőleg királyi közjegyzők székhelye határozó;

e) belföldön kiállított minden más szerződésnél, okirat- vagy irománynál az illetőséget szabályozza a felek lakhelye; ha különböző helyeken laknak, a legutóbb történt aláírás helye; külföldön kiállított okiratnál pedig azon fél lakhelye, ki az okiratot behozza vagy behozatja, s ha e lakhelye a magyar korona államterületén kívül esik, azon adó- (a fővárosban a központi d. és ill. kiszabási) hivatal illetékes, melynek kerületében az okirat használatba vétetik;

f) az illetékrövidítésekről felvett hivatalos leletek alapján járó illetékek a fizetésre kötelezett fél rendes lakhelyére (ha pedig az a magyar korona területén kívül lakik, a leletet felvevő hatóság székhelyére) nézve illetékes adó- (a fővárosban a központi d. és ill. kiszabási) hivatal által szabhatnak meg.

Ha valamely jogügylet nem az illetékes adó- (a fővárosban a központi d. és ill. kiszabási) hivatalnál jelentetett

be, ez tartozik a bemutatott okiratot hivatalból az illetékes hivatalhoz áttenni. (v. ö. 122. §.) és erről a bejelentő felet értesíteni.¹⁾

Kivételek.

121. §. (2. §.) a) A vasuti vállalatok részére egyezség vagy kisajátítás útján megszerzett ingatlanokra nézve a magyar korona területén a budapesti központi díj- és illetékkiszabási hivatal illetékes;

b) midőn a fél az illetéket legott a jogügylet bejelentése alkalmával lefizetni kívánja, az adóhivatal megállapított hatáskörén túl is (ill. kez. ut. 4. §.) teljesíti az illeték előzetes megszábasát;

c) hasonlóképp előzetesen szabhatják meg az illetéket a királyi közjegyzők is oly módon, hogy az alábbi VIII. (II.) fejezetben körülírt bejelentés eszközlése

¹⁾ A kir. központi díj- és illetékszabási hivatal kivételes illetékesség czimén teljesíti az összes kiszabási és kezelési teendőket:

a) mindama dologi jogok telekkönyvi bekebelezési után, melyekben a zálogjog elrendelése iránti bejegyzési végzéseket a *pestvidéki kir. törvényszék* telekkönyvi hatósága hozta, ha a dologi jogot nyelő s így az illetékért első sorban felelős fél Budapest főváros területén lakik;

b) a Budapest — fővárosban székelő magyar földhitelintézet, — az osztrák-magyar bank, — a magyar jelzáloghitelbank, — a magyar államos hitelbank, — a kisbirtokosok orsz. földhitelintézete és a pesti hazai takarékpénztár, továbbá fővárosi árvászek vagy közalap kölcsönéből eredő mindennemű százalékos és fokozatos illeték alá tartozó oly okiratok és bírósági kiadványok s telekkönyvi végzések után, — mely okiratok, bírósági kiadványok és telekkönyvi végzések alapján, — az azok után járó illetékért nevezett pénzügyintézetek, fővárosi árvászek vagy közalap első sorban vagy egyetemlegesen felelősek;

c) a Budapest fővárosban megjelenő összes hírlapokban közzétett hirdteményi és egyéb fogyasztási bélyegilletékekre nézve.

Elbírálja a felsorolt pénzügyintézetek, fővárosi árvászek vagy közalapnál Magyarországon bárhol fekvő ingatlanra bekebelezett jelzálogkölesönök átváltoztatására (*conversio*) felvett új kölcsönöknek, — az 1881. LXX. t. cz. (bélyeg- és illetékszab. 52. §-a) értelmében megengedett illetékmentességét. (1889. é. 492. sz. p. m. k. 10. és 11. §§. P. K. 1433. l.)

mellett kiszabási tervezetet tartalmazó utalványt állítanak ki, melynek alapján a befizetés a kir. adóhivatalnál teljesíthető.¹⁾

122. §. (3. §.) Felmerülő kétely, valamint kirendelési kérelem esetében, az illetőséget a pénzügyminister határozza meg.

VIII. (II.) FEJEZET.

Illetékköteles jogügyletek és okiratok bejelentése.

Bejelentési kötelezettség.

123. §. (4. §.) A kir. adóhivatalnál (1889: XXVIII. t.-cz. 19. §.) bejelentendők, illetőleg benyújtandók.

a) a jogerőre emelkedett bírói ítéletek és végzések, valamint a telekkönyvi előjegyzések és bejegyzések, amennyiben az illeték nem bélyegjegyekben lerovandó; ugyasintén a bíróság vagy gyámhatóságilag letárgyalt hagyatékok kimutatásai, a telekkönyvi hatóságok, illetőleg az eljáró bíróságok vagy gyámhatóságok által;

b) oly jogügyletek, cselekmények s okiratok, melyek hatóságok (120. §. d) vagy kir. közjegyzők előtt, illetőleg azok közbenjárásával jönnek létre, vagy hatósági jóváhagyáshoz vannak kötve, az eljáró hatóság, illetőleg kir. közjegyző által;

c) minden más jogügylet és okirat a szerződő felek, — oly esetben pedig,

¹⁾ A jelen szakasz b) és c) pontja értelmében előzetesen befizetett illetékekről a feleknek fizetési meghagyás utólag szintén adandó ki, és pedig megállapított hatáskörükhöz képest a kivetésnek az adóhivatal vagy a pénzügyigazgatóság kirendeltje által történt véglegesítése után; s ha ez alkalommal a véglegesen megállapított illeték a befizetett összeget meghaladja, a különbözet új A. számfőjtékönyvi tétel alatt beszedendő (III. kez. ut. 4. és 37. §§.); ha pedig a véglegesítésnél az tűnnék ki, hogy előzetesen a kellőnél több illeték lett kivétve és befizetve, a többlet visszatérítése iránt az 1887: XLV. t.-cz. 19. §-a második bekezdésének rendelkezéseire való tekintettel hivatalból intézkedés teendő.

midőn az okiratot kiállító fél a bejelentést nem eszközözi vagy nem eszközölheti, az okirat elfogadója, — világos vagy hallgatólagos meghatalmazás nélkül, más nevében létesített jogügyletek vagy iratok, a megbízás nélküli ügyvivő által; (v. ö. 91. §.) szerződő felek közül az okiratot első helyen aláíró fél köteles a jogügylet bejelentésére, ha az iránt a szerződésben eltérő intézkedés nem foglaltatik:

d) hivatalos beavatkozást nem igénylő hagyatékok kimutatásai, egyetemleges kötelezettség mellett, a törvényes vagy végrendeleti örökösök által.¹⁻³⁾

Közjegyzők oly jogügyletek bejelentésére nincsenek kötelezve, amelyeknél csupán a szerződő felek aláírását hitelesítették, de azok nem előttük jöttek létre. (P. dt. 265. sz.)

Ha valamely szerződő fél az illeték fizetésének kötelezettségét szerződésileg magára vállalta: a bejelentési kötelezettség egyedül őt terheli, nem pedig a többi szerződő felet is. (P. dt. 266. sz.)

Bejelentési határidők.

124. §. (5. §.) A bejelentés, illetőleg benyújtás eszközözlendő:

a) ha a jogügylet, cselekmény vagy okirat belföldön, kir. közjegyző közben-

¹⁾ Birtokrendezési, illetve tagosítási perekben a kihásítással foglalkozó mérnökök kötelesek a birtokrendezés folyamata alatt s a telekkönyvi átalakítás előtti birtokváltozásokra vonatkozó bemutatott okiratok másolatait az illető kir. adóhivatalnak beküldeni. (21676/74. P. M., P. K. 113. l.)

²⁾ Illetékkiszabás végett bejelentendő közjegyzői okiratok ezek ügyszámával és keltével ellátott vétbizonyítványok mellett küldendők meg az illetékes kir. adóhivatalhoz, Budapestén a központi díj- és illetékkiszabási hivatalhoz. Az adóhivatal, illetve a központi illetékkiszabási hivatal által portómentesen visszaküldendő vétbizonyítványok a közjegyzői irotárakban megőrzendő és a bélyegellenőrzési szemle alkalmával előmutatandók. (51030/96. Ig. Min.)

³⁾ A kir. közjegyzők által az illetékköteles okiratok vétbizonyítvány mellett küldendők meg az illeték kiszabásával megbízott hivatalokhoz, mely utóbbiak az átvételt tanúsító vétbizonylatot hivatalból 24 óra alatt portómentes levélben tartoznak a kir. közjegyzőkhöz visszaküldeni. (74370/1896. P. M., P. K. 654. l.)

járásával vagy anélkül jött létre, a létesítés napját követő naptól számítandó 8 nap alatt, illetőleg ezen határidő eltelte előtt is, mielőtt az okirat belföldön hivatalos használat alá vétetnék, és általában mielőtt a benne elvállalt kötelezettség teljesítették, vagy a jogügylet alapján más jogérvényes cselekmény foganatosítottatnék;

b) ha külföldön jött létre és belföldön érvényesítendő, az irat behozatalától számítandó 30 nap alatt, illetőleg ezen határidő lejártá előtt is, még mielőtt az okirat belföldön hivatalos használat alá vétetik, s általában mielőtt valamely elvállalt kötelezettség teljesítették, vagy a jogügylet alapján más jogérvényes cselekmény foganatosítottatnék;

c) bírói ítéletek- és végzések (123. §.) nézve, jogerőre emelkedésük napjától számítandó 15 nap alatt, telekkönyvi előjegyzések- és bejegyzésekre nézve pedig egyidejűleg az illető határozatok kiadványozása alkalmával;

d) hatóságok előtt (120. §. d), illetőleg ezek közbenjárásával létrejött, valamint hatósági jóváhagyástól függő jogügyletek, cselekmények és okiratokra nézve, a létesítés, illetőleg hatósági jóváhagyás napjától számítandó 15 nap alatt;

e) hagyatékok, melyeknél bírói vagy gyámhatósági beavatkozásnak helye nincs, az örökhagyó halálózása napjától számítandó 90 nap alatt, mely határidő kivételes esetekben az eljáró illetékkiszabási hivatal által indokolt kérelemre meghosszabbítható;

f) vasuti vállalatok által szerzett ingatlanokra nézve a vaspálya vagy pályarész megnyitása napjától számítandó 90 nap, megnyitás után szerzett ingatlanokra nézve pedig, a szerzési okirat létesítésétől számítandó 8 nap alatt (a) betű szerint.)¹⁻³⁾

1) Illetékkiszabás végett való bejelentési határidő meghosszabbítása iránti kérvények 1 koronás bélyeggel látandók el. (9674-1886. P. M., P. K. 151., R. T. 176. l.)

2) Illetékkivetéshez szükséges adatok, kimu-

Midőn valamely ingatlanra nézve szóbeli megállapodás oly módon jön létre, hogy a szerződés közjegyző előtt írásba lesz megkötendő: a jogügyletnek illetékszabás végett való bejelentésére megszabott határidő nem a szóbeli megállapodástól, hanem a közjegyzői okirat kiállításától számítandó. (P. dt. 94. sz.)

Midőn a szerződő felek szóbelileg abban állapodnak meg, hogy a szerződés a vételár kifizetése után fog írásba foglaltatni: a jogügyletnek illetékszabás végett való bejelentésére szabott határidő a szerződés kiállításától számítandó. (P. dt. 293. sz.)

Örökösödési szerződésnek illetékszabás végett való bejelentésére szabott határidő az örökhagyó halálózása napjától számítandó. (P. dt. 496. sz.)

Öröklési jogról való lemondás ellenében létrejött vagyonátruházási szerződés után járó százalékos illeték bejelentés után közvetlenül fizetendő. (P. dt. 520. sz.)

Illetékszabás végett posta után beküldött szerződéseknél a bejelentés napjául a postára történt feladás napja tekintendő. (P. dt. 575. sz.)

125. §. (6. §.) Midőn a határidő napja vasárnapra vagy ünnepnapra esik, az a legközelebbi köznapig terjed.

A bejelentés módja: a) bírói határozatoknál.

126. §. (7. §.) Bírói ítéletek és végzések (123. §. a)), ugyszintén a telekkönyvi előjegyzések és bejegyzéseket elrendelő határozatok, valamint a 124. §. d) pontja alatt említett jogcselekményekről kiállított okiratok, hitelesített hivatalos másolatban, rendszerint az illető felek lakhelyének rájegyzése mellett, közlendők.

A telekkönyvbe bejegyzett dologi jogok kitorlését elrendelő végzések pedig az illetékkiszabással megbízott hivatalhoz a következő esetekben teendők át:

1. Ha a tulajdonjogot korlátozó haszon-

tatások és okiratok benyújtási határidejének meghosszabbítása iránti kérvények 1 koronás bélyeg alá esnek. (III. díj. 14. t. p) p. j.) (9674-1886. P. M., P. K. 151., R. T. 176. l.)

2) A bíróságok kötelesek az ingatlan árveréséről szóló jegyzőkönyvet az árverés jogerőre emelkedése után 8 nap alatt az illetékkiszabással megbízott hivatalhoz áttenni. (37576-1873 lg. Min.)

élvezeti szolgalmak kitörlése rendeltetik el.

2. Ha a kitörlés a jogosított fél oly kérelme alapján rendeltetett el, melyben a kitörlendő jogot megszüntető jogügylet és az ettől járó szabályszerű illeték lerovása nem igazoltatott.

A bejelentés: b) jogügyleteknél és hatyatkoknál.

127. §. (8. §.) A felek, s ha kir. közjegyző közbenjárt, az utóbbi által, a felek rendes lakhelyeinek kitüntetése mellett, benyújtandók;

a) minden oly jogügylet- vagy cselekményről, melynek tárgya nem ingatlan dolog, a létesítő okirat eredeti vagy bélyegmentesen hitelesített példánya; ha az eredeti nyomban visszakívántatnék, annak egyszerű másolata is becsatolandó, máskülönben az eredeti irat, elismervény mellett, az illeték kiszabásáig visszatartatik, mindkét esetben a történt bejelentés az eredeti okiratra vagy annak hitelesített példányára hivatalból rájegyeztetik;

b) ingatlan javak iránt intézkedő jogügylet- vagy cselekményekről az okiratra vagy eredeti példánya, s ez esetben egyszersmind egyszerű másolata vagy pedig annak e célra bélyegmentesen hitelesített másolata, s mind a két esetben emellett még a fél által megszerzendő: az illető ingatlant terhelő föld- vagy házádonak azon évi összegét, melyben a jogügylet megkötött, vagy ha akkor a folyó évi adó még kiróva nem lenne, az előző évi adó összegét, az osztályadó alá tartozó épületeknél pedig ezek becsértékét, végre oly szolgáltatások iránt kötött jogügyleteknél, melyek értéke készpénzben kifejezve nincs, az illeték alapját képező szolgáltatás értékét kitüntető bizonyítvány.

Ezen bizonyítványt kis- és nagyközsegekben a bíró és jegyző, rendezett tanácsu városokban a polgármester és

tanácsnokok egyike, törvényhatósági joggal felruházott városokban az adótelekkönyv kezelésével megbízott hivatal főnöke köteles kiállítani.

Azon fél, ki az adó- és értékbizonylatokat a jogügylet bejelentése alkalmával be nem szolgáltatja, azoknak, amennyiben szükséges, 15 nap alatti pótlására, vagy a fenforgó akadály bejelentésére hivatalból felhivatik.

Az ingatlan javakra vonatkozó jogügyletek bejelentése, illetőleg a létesítő okiratra illetékkiszabás végett benyújtása, a telekkönyvi hatóság útján is érvényesen eszközölhető, ha a telekkönyvi bejegyzés iránti kérvény a telekkönyvi hatósághoz a 124. §. a) és b) betűje alatt meghatározott határidőn belül benyújtatik, és a kérvényhez illetékkiszabás céljára az okirat külön másolata is, valamint az adó- és értékbizonylatok hozzácsatoltatnak.

A telekkönyvi hatóságok kötelesek, az ingatlanok átíratása iránti kérvény felett hozott helybenhagyó vagy megtagadó végzéseiket, az okirat fentjelzett külön másolatával s az adó- és értékbizonylattal felszerelve, a 124. §. c) pontja alatt meghatározott időben megküldeni az illetékkiszabási hivatalnak.

Midőn ingatlanról intézkedő valamely jogügylet- vagy cselekményről okirat ki nem álltatott, az ügylet szóval bejelentendő, és ez esetben az hivatalos jegyzőkönyvbe foglaltatik, s a tett bejelentésről a félnek igazolvány adatik.

Benyújtandók továbbá:

c) ugy az ingók, mint az ingatlanok iránti jogügyleteknél, ha tárgyuknak, avagy valamely szerződési kikötménynek értéke magában az okiratban készpénzben kifejezve nincsen, s külön nem igazoltatik; a tárgy, illetőleg kikötmény készpénzbeli értékét magában foglaló bevallás;

d) a vasuti vállalatok által szerzett ingatlanok jegyzéke, a vétel- vagy megváltási áraknak tételenkénti kitün-

tése mellett, később létrejött szerzés esetében pedig a megfelelő okirat (b) szerint);

e) hagyatékokra nézve, a hagyatéki tömeg cselekvő és szenvedő állagát részletesen előtűntető kimutatás, a netáni leltár, valamint esetleg a végrendelet és osztálylevél eredeti vagy bélyegmentesen hitelesített másolati példányának hozzátűsítése mellett.

A kimutatásban pontosan kitűntetendők még: az örökösök és hagyományosok, rendes lakhelyük hozzájegyzése mellett; továbbá azoknak az örökhagyóhoz való rokonsági viszonyai, és az őket egyenkint a hagyatékból megillető osztály- vagy hagyományrész; a szenvedő állapotra nézve pedig azon ténykörülmény, vajjon az elismertett vagy igazolatott-e, és mily mértékben?

Midőn a hagyatékban oly cselekvő követelések is foglaltatnak, melyek az örökösök részéről kétségeseknek vagy behajthatatlanoknak nyilvánítatnak, általuk az erre vonatkozó körülmények, ha a hagyaték bíróság vagy gyámhatóságilag tárgyalatik, a tárgyalás befejezése előtt, máskülönben pedig a hagyatéki kimutatás benyújtása alkalmával igazolandó.

A kétségeseknek igazolt követelésekre nézve az örökösök maguk is javasolhatják azon összeget, melyet hozzátűtőleg behajthatni remélnek, s ha eziránt az örökösökkel méltányos megállapodás nem létesíthető, az illeték megszabása ily kétséges követelések után egy évig függőben marad, mely idő alatt általuk a behajthatatlanság vagy bizonytalanság hitelt érdemlőleg igazolandó, vagy a határidő meghosszabbítása kieszközölendő.

A hagyatéki tömegből levonni kívánt terhek és költségek, a betegségi, temetkezési és kegyeleti költségek kivételével, kellő okiratok és adatokkal igazolandók. (v. ö. 78. §.)

Aki valamely tárgyat, mely az örök-

hagyó haláláig bebizonyíthatólag ennek vagyonához tartozott, az illetékszabás alól azon szín alatt akar elvonni, hogy élők közti ajándékozás útján az az ő tulajdona: tartozik ebbeli állítását bebizonyítani, különben a kérdéses tárgy értéke az illetékköteles hagyatékhöz kapcsolatik;

f) az e) alatt körülírt bejelentési módtól eltérőleg megengedtetik, hogy oly esetekben, midőn a kisebb földbirtokosok osztályához tartozó és mezei gazdaságon kívül más üzlettel állandóan nem foglalkozott örökhagyók után maradt ingatlanok összesen 50 holdat meg nem haladnak, az illető örökösök a hagyatékok a megszabott határidő alatt (124. §. e) szövege és közvetlenül a községi előjárónál érvényesen bejelenthessék; ki ilyenkor legott kimutatásba foglalja az örökösöket, lakházuk számait, az örökhagyóhoz való rokonsági viszonyukat s a hagyatékból megillető osztályrészeit. továbbá az ingatlanok mennyiségét, végre az ezek után előírt egy évi földadót, s esetleg házbér- vagy házosztály-adót, és az így hivatalból megerősített kimutatást 8 nap alatt az illetékkiszabási hivatalnak beküldi; mely viszont másnemű értékelés mellőzésével, az ingatlanoknak adó alapján meghatározott értékéhez, ennek 10%-nyi összegét a hagyaték gazdasági ingóságai fejében hozzászámítja.

Hasonló módon bejelenthetők a községi előjárónál, városokban az e célra megbízott közeznél, mindazon kisebb hagyatékok is, melyek összes értéke a netáni terhek levonása nélkül, 2000 koronát meg nem halad; de ily esetben a hagyatéki ingóságok részletesen kimutatandók;

g) oly hagyatékokra nézve, mely részben az osztrák állam területén létezik, a hagyatéki kimutatásban az összes hagyatéki vagyon felveendő, s egyszersmind kitűntetendő, hogy az összes hagyaték tehertertelei az egyes államterületen létező hagyatéki vagyont mily arány-

ban terhelik. (L. 1899 : XLVI. t.-czikk 22. §.)¹⁾

Midőn valamely ingatlanra vonatkozólag kötött szóbeli szerződés a bejelentésre kitűzött 8 nap letelte előtt írásba foglaltatik : a bejelentésre megállapított határidő az írásbeli szerződés megkötése napjától veszi kezdetét. (P. dt. 143. sz.)

A hagyaték értékéből teherként levonandó a sirköfelállítással összekötött költség, amennyiben az az örökhagyó társadalmi és vagyoni állásával arányban áll. (P. dt. 314. sz.)

A bejelentés : c) bíróság tárgyalat hagyatékknál.

128. §. Mindazon halálesetekenél, melyekre nézve az 1894 : XVI. t.-cz., Horvát-Szlavonországokban a nem peres eljárás iránt érvényes szabályok, valamint a gyámsági és gondnoksági ügyek rendezéséről szóló 1877 : XX. t.-cz. határozatai hivatalos beavatkozást rendelnek, nemkülönben midőn a hagyaték tárgyalását bírói, illetőleg gyámhatósági, vagy az 1874 : XXXV. t.-cz. 128. §-án alapuló megbízás folytán, Horvát-Szlavonországokban a közjegyzői rendtartás értelmében, kir. közjegyző vezeti : a hagyatéki kimutatás az előző §. e) pontjának rendelkezései szerint szerkesztendő, s még mielőtt az örökrészek és hagyományok a jogosítottaknak átadatnának, illetőleg a telekkönyvi átíratás elrendeltetnék vagy kérelmeztetnék, hivatalos, illetőleg hitelesített példányban az illetékes ki-
szabási hivatalnak beküldendő. (v. ö. 129. §. c) és 131. §.)

Kivételnek egyedül az így tárgyalat oly kisebb hagyatékknál van helye, melyek

csak ingóságokból állanak, s ha az illeték 56 koronát meg nem halad. Ez esetekben az illeték bélyegjegyekben ro-
vandó le, melyek a hagyatéki kimutatásra vagy a tárgyalási jegyzőkönyvre ragasz-
tatnak fel és hivatalból bélyegeztetnek át.

IX. (III.) FEJEZET.

Büntetési határozatok a bejelentés el- mulasztásának eseteire.

Bírság mérve.

129. §. (10. §.) A 124. §. a), b), d), e) és f) pontjai alatt megállapított határidők meg nem tartása pénzbírság terhe alá esik, és pedig :

a) magánfelek, s amennyiben önkép-
viseletre nem jogosított személyek érde-
kelvők, ezek törvényes képviselői, nem-
különben kir. közjegyzők, a közben-
járásukkal létrejött jogügyletekre nézve :
ha a bejelentés a határidő végnapiját
követő 30 napon belül történik, a rendes
illeték negyedrésszével, ha további 60
napon belül önként pótoltatik, annak
felével, 90 napon túl eső mulasztás esetei-
ben, a végleges illeték összegével egyenlő
bírsággal rovatnak meg ; a bélyegjegyek
felhasználásával netalán lerótt összeg
azonban leszámittatik ;

b) ugyanazok, ha a 127. §. b) pontjában
körülírt adó- és értékbizonylatok pótlása
s netáni akadály bejelentése végetti fel-
hívásnak eleget nem tesznek : 2—50 K-ig
terjedhető bírsággal ;

c) hatóságok (120. §. d)) előtt létrejött,
vagy azok jóváhagyásához kötött jog-
ügyletek közlésére nézve, az eljáró ható-
ság belkezelése szerint megbízott tiszt-
viselő, tőzsde- és áru- vagy értékszar-
nokok választott bíróságai, valamint
választott bíróságok illetékköteles cselek-
ményeire és kiadványaira nézve, a válasz-
tott bíróság elnöke, esetleg helyettese,
kir. közjegyzők, az általuk bírói, vagy
gyámhatósági megbízás folytán ellátott
ügyletek (128. §.) bejelentésére nézve,
esetről-esetre 2—100 koronaig terjedő

¹⁾ Adóbizonylat benyújtásának akadályát a közjegyző felszólítás vagy felhívás folytán 15 nap alatt tartozik bejelenteni s ha ez irány-
ban hozzá intézett felhívásra 15 nap alatt
nem felelne, ellene az III. szab. 129. §. b) pont-
jában megállapított bírság alkalmazandó ;
ha azonban az akadályt 15 nap alatt bejelen-
tette, az adóbizonylat maguktól a felektől
szerzendő be s a mulasztás következményei
is a felekkel szemben érvényesítendők. (14792
94. P. M.)

bírsággal rovandók meg, s ezen kívül vagyonukkal mindazon kárért felelősek, amelyet mulasztások folytán a kincstárnak okoznak.¹⁾

A *tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése* esetében abból az okból, hogy a jogügylet vagy öröklés az illetékkiszabás végett kellő időben be nem jelentett, fel-emelt illeték vagy bírság az utolsó vagyonátruházás után, közbeeső vagyonátruházás hiányában pedig a közvetlen vagyonátruházás után nem szabandó ki akkor, ha a jogügylet a jelen törvény hatálybalépte előtt kötött, illetőleg az öröklés a jelen törvény hatálybalépte előtt nyílt meg. (1900: XV. t.-cz. 13. §.)

A jogügyleteknek és okiratoknak az 1881: XXXIV. t.-cz. 4. és 5. §-ai által illetékkiszabás végett követelt bejelentése körül felmerült mulasztás folytán az ugyanazon törvenyzikk 10. §-a alapján kiszabott bírság az ugyanazon jogügylet vagy okirat után kiszabott illeték törlése esetén is fentartandó akkor, amidőn az illeték az

érvényesen létrejött jogügylet, vagy kiállított okirat után jogosan vettett volt ki és az alapul szolgált jogügylet vagy okirat nem eredeti érvénytelenség, hanem az érvényes létrejövételt követően felmerült tény-körülmény folytán szűnt meg, vagy vált hatálytalanná;

ellenben nem tartható fenn a bírság akkor, ha a kiszabott illeték azért türöltetett, mert az alapul szolgált jogügylet vagy okirat önmagában semmisnek vagy eredetileg érvénytelennek bizonyult. (P. telj. ül. dt. X. sz.)

Kereskedelmi cég felosztására vonatkozó szerződés megilletékezése alkalmából a szerződő felek azért, mert a cég vagyonmérésének és leltárának hiteles másolatát az illetékszabást teljesítő hivatalhoz felhívás daczára be nem mutatták, az illetékszabályok 129. §-a alapján nem bírsághatók. (P. dt. 244. sz.)

Illetékügyekben a felek értékevallás-cmulasztása miatt nem bírsághatók. (P. dt. 336. sz.)

Bírság kiszabása.

130. §. (11. §.) A 129. §. a) és b) pontjain alapuló bírságokat a pénzügyigaz-

¹⁾ Az 1894: XVI. t.-cz. 60., 67. és 70. §-ai alapján a hagyatéki eljárás során felveendő külön jegyzőkönyvek, amennyiben azok mást, mint a bennük foglalt jogügyletre vonatkozó megállapodásokat nem tartalmaznak, az ill. dijj. 78. t. i), k) pont rendelkezése értelmében, mint okiratok bélyegzendők. Az a körülmény, hogy ezek az okiratok jegyzőkönyv alakjában állítatnak ki, magában véve nem szolgálhat okul arra, hogy azok az okirati bélyegen kívül még jegyzőkönyvi bélyeggel is elláttassanak. Ha azonban ezek a jegyzőkönyv alakjában kiállított okiratok a jogügyletre vonatkozó megállapodásokon kívül egyéb intézkedéseket vagy megállapodásokat is tartalmaznak, akkor a bélyeg- és illetékszabályok 18. §-a értelmében ugya a jegyzőkönyvi, mint az okirati bélyeg lerovandó.

Azokban az esetekben pedig, midőn a külön jegyzőkönyvekbe foglalt jogügyletek tárgyában a hagyatéki bíróságnak kell intézkednie, nevezetesen a telekkönyvi hatóságot az átírás iránt megkeresnie, a jogügyletnek illetékkiszabás végett való bejelentésére a hagyatéki bíróságot kell kötelezettnek tekinteni. A bejelentés 15 napi határidejét pedig ennek megfelelően a hagyatéki bíróság szóban forgó intézkedésétől kell számítani.

Ellenkező esetben azonban, ha a felek éltek az 1894: XVI. t.-cz. 60. és 67. §§-aiban nyert azon joggal, hogy a külön jegyzőkönyv tárgyát alkotó jogügylet telekkönyvi perfek-

tuálása a hagyatéki bíróság közvetítése nélkül történjék: a bejelentésre a kir. közjegyzőt, mint ebben az esetben a hagyatéki bíróságot helyettesítő hatóságot kell kötelezettnek tekinteni. A bejelentést ez esetben a kir. közjegyzőnek is csak 15 nap alatt kell teljesíteni, mert a jogügylet előtte, mint bírói meghívott előtt, tehát hatósági közreműködés mellett jött létre. A 15 napi határidőt pedig, ha csak az illetékszabályok erre nézve más későbbi időpontot nem állapítanak meg, attól az időponttól kell számítani, amidőn a felek az a megállapodásukat, hogy a jogügylet telekkönyvi foganatosítását a hagyatéki bíróság közbenjövete nélkül kívánják kieszközölni, a kir. közjegyzőnek bejelentették, mert csak ez által lett a kir. közjegyzőnek e részbeni eljárása bevezetett hatósági ténynyé és a kir. közjegyző csak akkor lép be a hagyatéki bíróságot helyettesítő intézkedési jogkörébe, és ennél fogva bejelentési kötelezettsége is csak ezzel a ténynyel hárul reá.

Az 1894: XVI. t.-cz. 70. §-a esetében ily megkülönböztetés lehetősége ki van zárva, mert az idézett §. értelmében felvett külön jegyzőkönyvek tárgyában a hagyatéki bíróságnak legalább a beleegyezés kérdésében mindenestre intézkedni kell. (1894: XVI. t.-cz. 94. §. ut. bek.), ennél fogva a bejelentésre is a hagyatéki bíróság van kötelezve. (1901/1901 Ig. Min.) (Ig. K. 10. k. 105. l.)

gatóság részéről kirendelt tisztviselő által teljesítendő előzetes felülvizsgálás mellett a kir. adóhivatal állapítja meg (1889. évi XXVIII. t.-cz. 20. §.); a c) ponton alapuló, s a 133., 165. és 166. §§-okban meghatározott rendbírságoknak kirovását pedig a kir. pénzügyigazgatóságnál hozza indítványba (ill. kez. ut. 5. §.). A kir. pénzügyigazgatóságok elmarasztalják az állami, törvényhatósági vagy közséégi (városi) közegeket a bélyeg- és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok, valamint a közvetlenül lerovandó illetékek kezeléséről szóló 1881: XXXIV. t.-cz. 10. §-ának (ill. szab. 129. §.) c) pontja alapján kiszabandó pénzbírságokban (1889. évi XXVIII. t.-cz. 8. §. 5. b) pt.) Az adóhivatal által megszabott bírság ellen a XIII. fejezetben megállapított felelősségnek, a kir. pénzügyigazgatóság által megállapított bírság ellen pedig a közigazgatási bizottsághoz (1889: XXVIII. t.-cz. 12. §. I. pt. és 15. §. III. 3. pt.) s innét a p. ü. miniszterhez van felelősségnek helye (1889: XXVIII. t.-cz. 16. §. 2. b) pont.)

A bírságok behajtása a közsadók módján eszközöltetik. A vagyoni felelősségen alapuló kártérítések megállapítására a mulasztással vádoltnak személynél bírsága illetékes s a megállapított kártérítési összeg is csak bírói uton hajtható be.

Bírák és bírósági hivatalnokok fegyelmi felelőssége.

131. §. (12. §.) Bírák és bírósági hivatalnokok, kik a 124. §. c) és d) pontjai, és a 128. §. rendelkezése ellenére e részbeni kötelességüket akár szándékosan, akár egyszerű mulasztásként nem teljesítik, ez által fegyelmi vétséget követnek el, és ellenök Magyarországon (Fiumét sem véve ki) az 1871: VIII. t.-cz. III. és IV. fejezetében foglalt határozatok alkalmazandók.

Horvát-Szlavonországban a bírákat és bírósági hivatalnokokat terhelő hasonló

felelősségre nézve, a bírák fegyelmi felelőssége iránt azon országokban érvényes 1874. évi február 28-iki törvény határozatai alkalmazandók.

X. (IV.) FEJEZET.

A fizetési meghagyásról.

Fizetési meghagyás kiállítása.

132. §. (13. §.) A kiszabott illetékről, amennyiben az legott a jogügylet bejelentésekor (121. §. b) pont) teljesen le nem fizettetnék, valamint a bírság esetében (130. §.) az adó (a fővárosban a közp. d. és ill. kiszabási) hivatal fizetési meghagyást állít ki, mely a kiszabási rendelvényt magában foglalja.

Egyetemleges fizetési vagy kezességi kötelezettség esetében tartozik az illeték-kiszabási hivatal fizetési meghagyásában a feleknek esetleg elkülönített részletfizetési tartozását vagy fizetési sorrendjét megállapítani, s ha az illetéknek egészben vagy részbeni be nem hajtása folytán, az egyetemleges vagy kezességi kötelezettség érvényesítésére újabb fizetési meghagyás kiállítása válik szükségessé, tartozik ennek okát az újabb fizetési meghagyásban pontosan kitüntetni.¹⁻²⁾

¹⁾ A fizetési meghagyásnak magában kell foglalnia:

a) a kiszabási rendelvény tartalmát; mihez képest az illetékek iránti törvények és szabályok azon §§-ai, illetőleg az illetéki díjjegyzék azon tételszámai, mindig pontosan idézendők, melyek a kiszabott illeték meghatározásánál alkalmaztattak. Oly esetekben pedig, melyekben bírság vagy felemelt illeték is kiszabott, a fizetési meghagyás illető helyén röviden megjelölendő az a mulasztás is, mely miatt a bírság vagy felemelt illeték kiszabott;

b) az illetékre vonatkozó d) számfeltek könyvi tétel számát;

c) az illetékkiszabás alapjául szolgáló jogügylet, eslekmény vagy irat rövid megjelölését;

d) az illetékkiszabás alapjául vett értéket, s azon esetben, ha az érték nem a felek által bevallott, vagy nem az iratban kitüntetett összegben vétezt fel, az eltérő értékalap rövid indokolását;

e) az illeték fizetésére köteles felek nevét

Fizetési meghagyás kézbesítése: a) vidéken.

133. §. (14. §.) A fizetési meghagyások kézbesítését nagy- és kisközségekben a bíró és jegyző egyetemleges felelősség mellett, rendezett tanácsú városokban a polgármester, törvényhatósági joggal felruházott városokban a városkapitány köteles 8 nap alatt eszközölni, és a kézbesítési vevényt a kézbesítést követő 8 nap alatt — a postára feladás napját ide nem számítva — azon hivatalnak beküldeni, melytől a fizetési meghagyást vette; s aki ezt tenni elmulasztja, a késedelem minden napjáért, a kincstár javára 2—20 K-ig terjedhető bírságban marasztalando el.

A közigazgatási uton behajtandó bírságot a kir. pénzügyigazgatóság rója ki, és felfolyamodás esetén a közigazgatási bizottság, utolsó fokban pedig a pénzügy-minister határoz. (1889: XXVIII. t.-cz. 8., 12. és 16. §§.) (v. ö. 130. §.)¹⁾

(netaláni melléknevét) s külön az illeték fizetésére felhívott fél nevét és lakhelyét (ház számát);

f) egyetemleges fizetési vagy kezességi kötelezettség esetében a feleknek esetleg elkülönített részletfizetési tartozásait vagy fizetési sorrendjét (1881: XXXIV. t.-cz. 13. §.);

g) a teljesítendő illetékfizetés idejét és helyét; oly esetben pedig, midőn az illeték esedékessége csak válamely bizonytalan esemény bekövetkeztével áll be, annak megjelölését, hogy csak ennek beálltával lesz fizetendő; végre;

h) oly esetben, midőn a fizetésre kötelezett fél az adóhivatal székhelyén kívül lakik és az illetéktartozás 40 koronát meg nem halad, azon figyelemztetést, hogy az illeték a községi előjárásnál is, nyugtatvány mellett befizethető. (1881: XXXIV. t.-cz. 20. §.) (Ill. kez. ut. 34. §.)

²⁾ Nem szükséges fizetési meghagyást kiállítani a meghatározott időben fizetendő illeték-átalányokról, a részvénytársulatok, pénzintézetek s egyéb vállalatok által közvetlenül befizetett bélyegilletékekről, s azon bírságokról, amelyek külön hozott végzések s a feleknek kiadott értesítvények alapján iratnak elő; ez utóbbi esetben a kézbesített végzések és értesítvények helyettesítik a fizetési meghagyást. (Ill. kez. ut. 37. §.)

¹⁾ Oly fizetési meghagyások, melyek nem az eljáró adóhivatal kerületében, hanem a magyar korona területén lévő más adóhivatali kerületben lakó feleknek szólnak, szintén az ille-

Fizetési meghagyás kézbesítése: b) Budapesten.

134. §. (15. §.) Budapest főváros területén a fizetési meghagyások kézbesítése iránt a központi díj- és illetékkiszabási hivatal intézkedik.

Kézbesítés posta útján.

135. §. (16. §.) Ha a kézbesítő a felet hon nem találja, vagy az, avagy háznépe a fizetési meghagyást elfogadni vonakodik, ez esetben a kézbesítés postán, feladási vevény mellett eszközöltetik, mely vevény által a kézbesítés fogyanatosítottnak tekintetik.

Jegyzet. A fizetési meghagyást tartalmazó levelekről, melyek a boríték címsoroldalán a »fizetési meghagyás« megjelölésével ellátandók, a postahivatalok feladó-vevényt tartoznak kiállítani. Az ily levelek az ajánlási díj alól mentesek és súlyukhoz képest csak a pótlék nélküli egyszeres levéldíjjal vannak megterhelve, mely a kézbesítés alkalmával a címzettől beszedendő.

Ha pedig a címzett a levelet nem fogadja el, a postahivatalok azt az 1878. évi Postai Rendelet Tárában 157. lapján foglalt 15832. sz. rendelet értelmében a kényszerkézbesítés fogyanatosítása végett a helyi hatóságnak adják át. (1881. évi Pénzügyi Közlöny 937. lap.)

A püspöki helynök a püspököknek közliette s mint ilyen a reá bízott egyház-

tékes községi bíró, polgármester vagy városi kapitány utján, Budapest fővárosában pedig a központi díj- és illetékkiszabási hivatal útján, kézbesítettnek a feleknek. A birodalmi tanácsban képviselt királyságokban és országokban lakó felekre nézve az illetékes cs. kir. kerületi pénzügyigazgatósághoz, bécsi lakosokra nézve Bécs főváros tanácsához, külföldön lakó felekre nézve pedig a pénzügyigazgatósághoz kell az adóhivatalnak a fizetési meghagyások kézbesítése végett fordulnia. (Ill. kez. ut. 56. §.)

Viszont az itteni összes pénzügyi hatóságoknak kötelessége valamely cs. kir. pénzügyi hatóság vagy hivatal megkeresése alapján a fizetési meghagyások kézbesítését azonnal eszközölni. (1886. évi 16122. sz. p. m. k. P. K. 191. 1.)

megye terhére kiszabott illeték ellen jogérvénnyel felelbezzhet. (P. dt. 280. sz.)

A földbirtokos terhére kirótt illetékről szóló fizetési meghagyás a gazdatisztnek — külön meghatalmazás nélkül — jogérvénnyel nem kézbesíthető. (P. dt. 289. sz.)

Kézbesítés nyilvántartása.

136. §. (17. §.) A kézbesítés végett tett fizetési meghagyásokról kis- és nagyközségekben, valamint rendezett tanácsú városokban az előjáróság, illetőleg polgármester rendes sorjegyzéket vezet, melybe a fizetési meghagyások adatait, valamint az eszközölt kézbesítés napját hivatalból bejegyezni köteles.

A törvényhatósági joggal felruházott városokban követendő eljárást, a városi hatóság meghallgatása alapján, a pénzügyminister állapítja meg.

XI. (V.) FEJEZET.

Az illeték befizetéséről és a késedelmi kamatokról.

Fizetési határidő.

137. §. (18. §.) A kiszabott illeték s esetleg bírság (129. §.) a fizetési meghagyás kézbesítése napjától 30 nap alatt befizetendő.

Kivételek az illeték befizetési idejére nézve.

138. §. (19. §.) Kivételeknek van helye: a) a 148. §. a) pontja és a 160. §-ban körülrít esetekben;

b) midőn valamely tárgy tulajdonjoga a haszonélvezeti jog szolgalmával, visszteher nélkül oly személyre ruháztatik át, ki a haszonélvezővel nem ugyanazon egy háztartásban él, ez esetben a fizetési határidő az új tulajdonjog szerzésétől járó illetékre nézve, a tulajdonjognak szolgálatom általi terhelteséhez képest, csak a szolgálatom megszűnésétől számítható 30 nap;

c) ha pedig a jogügylet teljesedése valamely felfüggesztő feltételtől van

függővé téve, valamint oly örökségek-nél, vagy hagyományoknál, melyek csak bizonytalan esemény bekövetkeztével nyílnak meg vagy szállanak át másra, az illetékfizetési határidő a feltétel, illetőleg esemény bekövetkezésének napjától kezdve számítatik; de ezen esetekben az illeték addig is megfelelő módon, azon személy által biztosítandó, kiról a kérdéses tárgy a felfüggesztő feltétel bekövetkeztével másra száll.

Ezenkívül köteles a szerző fél a hasznosító feltétel teljesülését azon időponttól, midőn az esemény bekövetkezése tudomására jutott, számítható 8 nap lefolyása alatt az illető hivatalnak bejelenteni, máskülönben a 129. §. c) pontja szerint 2—100 K-ig kiszabható bírsággal terhelhetik.

Ugyanezen bejelentési kötelezettség terheli jogügyleteknél a másik felet, sőt halálozása esetére örököseit is; oly tárgyaknál pedig, melyek ajándékozás, szerződés vagy végrendelet által szállanak másra, azon ajándékozót vagy rendelkezőt, vagy ha nem volna már életben, annak örököseit, ki az illető tárgy iránt szerződött vagy rendelkezett.

Mulasztás eseteiben (129. §. c) pontja szerint) a kincstárra háramlandó károkért egyetemlegesen felelősek.

Ha a kőszénkiaknázási jog vételénél a vételár akkor fizetendő, midőn a reménylett kőszén feltárják és annak termelését megkezdik: az illetékfizetés kellő biztosítása mellett a feltétel bekövetkezéséig függőben tartandó. (P. dt. 156. sz.)

A cseléd, habár az ajándékozó házigazdának háznépéhez tartozik is, mint ilyen az ajándékozó által fentartott haszonélvezet megszűntéig az illeték fizetésének felfüggesztését igényelheti. (P. dt. 167. sz.)

Ha a vállalkozó a szerződésileg elvállalt munkaszállítást a szerződésben meghatározott időn túl további évekre csakis a megbízó fél kívánására teljesítheti: ezen utóbbi évekre eső illeték fizetése a jelzett feltétel bekövetkeztéig függőben tartandó. (P. dt. 271. sz.)

Oly esetben, midőn a bérlő a meghatározott időre kötött bérszerződést a lejárat után saját akaratától függőleg további évekre is meghosszabbíthatja: a bérelti szerződés után járó fokozatos illeték a feltételen

kötött időre eső bérllet után is kiszabandó, ezen illetékre nézve azonban a fizetési határidő attól a naptól számítandó, amely napon a feltételtől függő bérllet idő kezdetét veszi. (P. dt. 326. sz.)

Ha ajándékozó az átadott vagyon hasznélvezetét életfogytiglan fentartja és a megajándékozottat terhelő illeték fizetését szerződésileg magára vállalja: ez az illeték a haláleset bekövetkeztéig nyilvántartandó. (P. dt. 405. sz.)

Ha a szolgálati szerződésben valamely fizetés teljesítése felfüggesztő feltételhez van kötve, a jogügyletnek ezen része után kirótt illeték a feltétel bekövetkeztéig nyilvántartandó. (P. dt. 544. sz.)

Az illeték befizetése.

139. §. (20. §.) A kiszabott illeték azon pénztárnál (adóhivatalnál) fizetendő be, mely a fizetési meghagyásban megjelöltetik.

A felek az illetéki összeget a fizetési meghagyás hozzácsatolása vagy a tájékoztató adatok közlése mellett postai uton is beküldhetik a jelzett pénztárba, mely esetben az 1883: XLIV. t. cz. 42. §-ában foglalt határozatok irányadóak.

40 koronát meg nem haladó illetéktartozásokra nézve pedig megengedtetik, hogy oly községekben lakó felek, hol kir. adóhivatali pénztár nincs, ily összegű illetéktartozásukat a községi előjáróság útján is leróhatják.

A községi bíró, illetőleg pénztárnok vagy városi adóhivatal köteles az így lefizetett összegekről a félnek ideiglenes nyugtát kiállítani, ezen kezelés iránt külön vezetendő befizetési napi jegyzékben egyszersmind az illetéktartozás ismertető adatait tételesen kitüntetni, s a beszállítást a kir. adóhivatalhoz az 1883: XLIV. t. cz. 45. és 46. §§-ainak rendelkezése szerint eszközölni.

Az ideiglenes nyugták a kincstár irányában teljes bizonyító erővel bírnak.¹⁾

¹⁾ Az adók és illetékeknek postautalványon való beküldetése tárgyában a m. kir. pénzügy-minister által 1881. évi 5989. sz. a. (P. K. 118. R. T. 86. l.) kibocsátott rendelet alapján nemcsak az egyenes adók, hanem az illetékek

Pénztári nyugták kiállítása.

140. §. (21. §.) A kir. adóhivatal a törént fizetést a fél által megjelölt illetéktartozásra számba veszi, s erről a hivatalos elismervényt vagy a bemutatott eredeti okiratra (fizetési meghagyásra) vezeti vagy pedig külön nyugtát állít ki.

Az előző §. szerint a községek által eszközölt beszállítás eseteiben a nyugták felek és tételesen állítandók ki.

Késedelmi kamatok.

141. §. (22. §.) Az illetékek lejárat-szerű fizetésének elmulasztásáért, a két koronán alóli összeget számba nem véve, a késedelem egész tartamára, a tényleges lerovás napjáig bezárólag, öt százalék késedelmi kamattal jár s ezt fizetési halasztás engedélyezése meg nem változtatja.

Bíróilag vagy gvámhatóságilag tárgyalt hagytékok illetéktartozása után késedelmi kamattal csak a hagytéki tömeg átadását elrendelő végzés keltétől számít-ható.

Közbejött csodeljárás esetében késedelmi kamattal a csodnyítás napján tul nem igényelhető.

Felemelt illetékösszegek, birságok és bíróilag kezelt hagytékok után késedelmi kamattal nem követelhető.¹⁻³⁾

is postautalványok útján küldhetők be. Az egyenes adókra nézve sárga, az illetékekre nézve pedig szürke papíron nyomtatott utalvány-úrlapok vannak forgalomban. A portó-költséget a felek ezek után szabályszerűleg tartoznak leróni. Az utalványban a fizetési meghagyás számára hivatkozni kell. A késedelmi kamatok vagy kamattérítések kiszámításának alapjául az a nap veendő, melyen a pénz postára feladatott. A postai vevény az adófizető részére a feladott adóösszeg lefizetéséről ideiglenes nyugtául szolgál mindaddig, míg ugyanaz a kir. adóhivatal által hivatalosan nem nyugtáztatik. A végérvényes nyugta a fizetést teljesítő félnek hivatalból postán nem küldetik meg, hanem azok kiállítását az illetékhivatalnál maga a fél tartozik szorgalmazni.

¹⁾ A befizetett összegekből mindenekelőtt a fél egész tartozása után járó végrehajtási költségek és késedelmi kamatok vonandók le.

A késedelmi kamat iránti egyetemleges fizetéssel kötelezettség.

142. §. (23. §.) A meghatalmazó és jogutód a késedelmi kamat viselésére nézve saját meghatalmazottja, illetőleg azon személy fizetési mulasztásáért felelős, akinek jogába lépett.

Az illetékkötelezett felek egyetemleges illetékfizetési kötelezettsége a késedelmi kamatokra nem terjed ki, ezeket az illetékkötelezett fél csak azon naptól kezdve köteles fizetni, midőn rá nézve az illetékfizetési kötelezettség beállott.

Késedelmi kamatok megtérítése.

143. §. (24. §.) A kincstár a helytelenül kiszabott, illetéktelenül bevett és visszatérítendő illeték után a jogosított félnek, — a befizetés napjától a visszaul-

csak az ez után megmaradó összeg fordítandó az illeték törlesztésére. (III. kez. ut. 64. §.)

Ha az illeték részletekben fizetetik, az első részletfizetésekor a kamatok az egész illeték-tartozás után esedékessége napjától, illetőleg a hagyaték átadását tárgyzó bírói végzés kelteétől az első befizetés napjáig, a második és további részletfizetések alkalmával pedig mindig a még hátralékban lévő tőkeösszeg után a megelőző részletfizetés napjától az újabb befizetés, illetőleg postára való feladás napjáig veendő számba. (III. kez. ut. 66. §.)

Oly esetekben, midőn az illetékegyenértéki tartozás évnegyedi részletet az esedékesség napjáig, vagyis az illető évnegyed közepéig (február, május, augusztus és november 15-éig) be nem fizettetnek, a késedelem egész tartamára 6% késedelmi kamat jár. Ezen kamat a fent nevezett hónapok 16. napjával kezdve a lerovás napjáig bezárólag számítatik. (III. kez. ut. 149. §-a és 150. lapja.)

A 213. §. értelmében fizetendő hírlapi beiktatási bélyegilletéknek késedelmes fizetése esetén késedelmi kamatok nem szedhetők, mert arra nézve törvényes intézkedés nem tétetik. (89. é. 34400. sz. p. m. k. 90. é. P. K. 320. l.)

²⁾ Késedelmi kamat a lelet-folytán előírt 2 koronát meghaladó „egyszeres” illeték után is jár. (39271/77. P. M.)

³⁾ Azok után a különbözőzetek után, melyekkel a kir. pénzügyigazgatóság a hozzá megfélebbezett illetékeket felemeli s melyről a fél a pénzügyigazgatóság végzéséből értesül, késedelmi kamat a végzés kézbesítését követő 30 naptól számítható. (59794/93. P. M., P. K. 644. l.)

ványozásról kiadott értesítés kézbesítése napjáig bezárólag számítva — szintén öt százaléknyi kamatot térít meg.

Ha valaki tévedésből bélyegjegyekben a szabályszerűnél nagyobb összeget fizetett, a fölösen lerótt összeg visszatérítését a lerovás napjától számítandó három év elforgása alatt követelheti.

A visszafizetendő felemelt illeték után is jár késedelmi kamat. (P. dt. 347. sz.)

XII. (VI.) FEJEZET.

Az illetékegyenértéket illetőleg.

Az illetékegyenérték tárgyalnak kimutatása és bevallása.

144. §. (25. §.) Az illeték-egyenérték tárgyait képező ingatlan és ingó vagyon adóhivatalonkint kataszteri sorkönyvben nyilvántartandó.

E célra az illeték-egyenérték alá tartozó alapítványok és javadalmak élvezői, illetőleg az érdekelt jogi személyek, templomok, egyházi és világi közösségek, egyletek, intézetek és egyéb testületek és társulatok képviselői kötelesek ezen törvény érvénybe lépésétől számítandó 90 nap alatt:

a) az ingatlan javak birtokállását, s a mennyiben azokkal kisebb királvi hasznávételek is egybekötve vannak, ezeknek az előző évben az 1875: XXII. t.-cz. értelmében járadékadó alapjául vett jövedelmét részletesen kimutatni;

b) az ingó vagyont leltár alakjában a cselekvő és tartozási állapot részletes előtüntetése mellett bevallani;

c) az így szerkesztett kimutatásokat névaláírásaikkal, valamint a 127. §. b) pontja első és második kikezdésében említett adó- és értékbizonylatokkal ellátva, a nyilvántartást vezető adóhivatalhoz beküldeni. (120. §. c) pont.)

A változások bejelentése.

145. §. (26. §.) Az év folyamala alatt a vagyon állagára vagy jellemére nézve felmerülő változás és pedig:

a) ingatlan dolog szerzése, kicserélése, vagy magánfélre való átruházása esetről-easetre a szerzés, csere vagy átruházás létesítésének időpontjától számítandó 8 nap alatt (124. §. a) pont);

b) ingó vagyont illetve pedig a változást követő naptári év első havában, a 127. §. a) pontjában körülírt módon jelentendő be.

Oly esetekben, midőn a tiz évi időtartam közben valamely új illetékköteles jogi személy keletkezik, vagy midőn az ingatlan vagy ingó vagyon állagára nézve időközben változás merül fel, ez az 1881: XXXIV. t.-cz. 26. §-a értelmében bejelentendő s a bejelentés alapján, figyelemmel a jelen törvény 6. §-ában (95. tét. D. 3. jegy.) foglalt határozmányokra, az illetékegyenérték a tiz évből még hátralevő időre irandó elő, illetve igazítandó ki megfelelően. — Az új kivetés, illetve kiigazítás jogossága és helyessége ellen ugyancsak a törvényszerű jogorvoslatok vehetők igénybe.

A jelen §., valamint az 5. (95. tét. D. 3. pt.) és 8. §§-ok (l. 148. §) értelmében történő új illetékkiszabások, illetve helyesbítések jogérvényessé váltáig — az utólagos kiegyenlítés fenntartása mellett — a tényleg előírásban álló illetékegyenérték folytatódólag fizetendő. (1887: XLV. t.-cz. 9. §.)¹⁾

Bírság alkalmazása.

146. §. (27. §.) Az előző 144. és 145. §§. szerint határidőhöz kötött bejelentések elmulasztása a 129. §. a) és b) pontja alatt meghatározott bírság alá esik.

Illetékegyenérték befizetése.

147. §. (28. §.) Az eljáró kiszabási hivatal által kiállított fizetési iven előírt illetéktartozás az egyenes adók mód-

jára évnegyvedi részletekben a 139. és 141. §§. határozataihoz képest lerovandó.

Minden következő évi tartozást a fél által bemutatandó fizetési iven az illető adóhivatal a megelőző évi kirovás alapján tünteti ki, s az évközben netán beállott változások folytán történt előírásokat és törléseket is bejegyzi.

XIII. (VII.) FEJEZET.

Jogorvoslatok.

Felbbezési határidő: a) fizetési meghagyás ellen.

148. §. (29. §.) A kiszabási hivatalok által megszabott illetékek és bírságok jogossága és helyessége ellen:

a) a fizetési meghagyás vagy rendelvénnyel kézbesítése napjától számítandó 30 nap alatt birtokon belül; (v. ö. 160. §.)

b) ez utóbbi határidőn túl pedig további 60 nap alatt birtokon kívül felbbezésnek van helye.

Kilenczven nap lefolyása után beadott felbbezések hivatalból visszautasítandók.

A felbbezések és igazolások (150. §.) az adóhivatalnál nyújtandók be, amelyeket azokat a kiszabásra vonatkozó összes iratokkal felszerelve a p. ü. igazgatósághoz haladéknélkül feljelterjeszteni tartozik.

Az adóhivatal annak bírálatába, hogy a felbbezés és igazolás a törvényes határidőn belül érkezett-e be, nem bocsátkozhatik. (1889: XXVIII. t.-cz. 21. §.) ellenben a kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatal a 148. és 149. §§-okban körülírt határidő eltelte után beadott felbbezéseket hivatalból visszautasítja (1889. évi 492. sz. p. ü. k. 14. §-a P. K. 1434. l.)

Az illetékegyenérték 1888. évtől kezdve 10 évre való érvénnyel szabatik ki.

Az illetékegyenérték érvényessége tekintetében 1888. január hó 1-jével megkezdett első értizednek, valamint minden későbbi értizednek leteltétől számított 90 nap alatt szabadságában áll az illetékkötelezett félnek

¹⁾ Ha a vagyoni állagának csökkenéséről az adóhivatal a nála bejelentett ügyletekből tudomást szerezhetett, ily esetben a törlés hivatalból fogantatosítandó. (III. kez. ut. 135. §.)

új bevallást benyújtani s annak alapján a terhére előírásban levő illetékegyenérték helyesbítését kérelmezni.

Viszont a kincstár is jogosítva van minden évtized kezdetével akár egyes illetékkötelezett jogi személyekre nézve, akár általánosságban új bevallást elrendelni.

Ha az illetékköteles fél a fentebb megállapított 90 nap alatt újabb bevallást nem nyújt be, akkor az évtized végével terhére előírásban álló illetékegyenérték folytatólag további tíz évre érvényben marad.

A kivetett illetékegyenérték jogossága és helyessége ellen az illetékköteles fél az 1881. évi XXXIV. t.-cz. 29—36. §§-ában meghatározott jogorvoslatokkal élhet.

A felebbezési orvoslatozók kimerülése vagy azok elmulasztása folytán jogérvényessé vált illetékegyenérték változatlanul fennmarad egész tíz évi időtartam alatt. (1887: XLV. t.-cz. 8. §.)¹⁻²⁾

Illetéktartozás fejében lefoglalt, házbér-jövedelemből befolyt összeg visszautaltványozása iránt a végrehajtási eljárásnál közvetlenül nem érdekelt harmadik személy által előterjesztett kérelem érvényesítése nincs határidőhöz kötve. (P. dt. 25. sz.)

Ítéleti illetékek visszatérítése iránt az ill. Djj. 48-dik tételének 4-dik jegyzete alapján érvényesített kérelem nincs határidőhöz kötve. (P. dt. 60. sz.)

Oly esetben, midőn az illeték elévültén szabadtott ki: az érdekelt felek elévülési kifogásuk előterjesztésében határidőhöz kötve nincsenek. (P. dt. 68. sz.)

Midőn a féltől az illeték tévesen, avagy elnézésből követeltetik, ily esetben a felebbezésnek benyújtása határidőhöz kötve nincs. (P. dt. 183. sz.)

Midőn az örökös az örökhagyót terhelő illeték megfizetésének kötelezettsége alól azon a címen kéri magát felmentetni, mert ezért az illetékért nem felelős, ennek a kére-

lemnek érvényesítése nincs záros határidőhöz kötve. (P. dt. 264. sz.)

Az illetékegyenérték alá vont vagyoni állagában történt változás következtében az illetékegyenérték kiigazítása és a fölőlen befizetett illeték visszatérítése iránt benyújtott felszólamlás nincs határidőhöz kötve. (P. dt. 342. sz.)

Midőn a fél a befizetett illeték visszafizetését azon az alapon kéri, mert az illeték a kataszteri tiszta jövedelem hibás kimutatása alapján szabadtott ki: ezt a kérelmet a befizetéstől számítandó 3 éven belül bármikor érvényesítheti. (P. dt. 383. sz.)

Ha a fél az örökösödési illetéket azért kéri töröltetni, mert a hagyatékok peressé vált és abból mit sem kapott: az ily kérelemnek érvényesítése nincs határidőhöz kötve. (P. dt. 449. sz.)

Midőn a kereskedelmi cég a cég bejegyzése után előírt illetéket az illeték alapjául szolgált adó leszállítása miatt kéri helyesbítettetni, ennek a kérelemnek érvényesítése nincs határidőhöz kötve. (P. dt. 459. sz.)

Midőn a fél azért kéri az illeték helyesbítését, mert az illetékszabás alapjául szolgált legkisebb érték kiszámításánál olyan ingatlanok kataszteri tiszta jövedelme véteztett tényezőül, amelyek a jogügylet tárgyát nem képezték: ennek a kérelemnek érvényesítése nincs határidőhöz kötve. (P. dt. 482. sz.)

Kereskedők terhére kirótt illetékekről szóló fizetési meghagyások azok üzletében alkalmazott üzletvezetőknek jogérvényenyle nem kézbesítetők. (P. dt. 524. sz.)

Midőn a fél az illetéket azért kéri töröltetni, mert a perben felmerült bélyegilleték lerovására nem ő, mint alperes, hanem egyedül felperes volt köteleztető: ily esetben a felebbezésnek benyújtása határidőhöz kötve nincs. (P. dt. 550. sz.)

A jelzálogos hitelező az árverési vételárból az ő követelése előtt sorozott adók és illetékek jogossága és helyessége ellen jogérvényenyle felebbezhet. (P. dt. 296. sz.)

Peres eljárásban a peres felet képviselő ügyvéd által előterjesztett bélyeggróvidítás miatt az ügyvéd terhére kiszabott illeték ellen a peres fél jogérvényenyle felebbezhet akkor is, ha részére fizetési meghagyás kézbesítve nem lett. (P. dt. 381. sz.)

Ha a biztosítási okirat szerint eszközözlendő bekelezések költségeinek viselését az ezen okirat alapján a zálogjogot adó fél vállalta magára s a történt bekelezés után előírt illetékről szóló fizetési meghagyás nem neki, hanem a zálogjogot nyelő félnek kézbesítetik: ez ellen a fizetési meghagyás ellen a zálogjogot adó fél jogérvényenyle felebbezhet. (P. dt. 414. sz.)

¹⁾ A kir. pénzügyigazgatóságok által a másodfoku végzésben az is felemlítendő, hogy az ellen 15 nap alatt lehet a kir. pénzügyigazgatóság útján a közigazgatási bíróságnál panaszt emelni. (2249/97. P. M.)

²⁾ Ügyvédi képviselő mellett beadott felebbezésekre hozott határozatok, mindenkor a képviselő ügyvédnek kézbesítendő; a meghatalmazás a tárgyatoknál megőrzendő. (13445/99. P. M. P. K. 99. l.)

Felebbezési határidő: *b)* a másodfoku határozat ellen.

149. §. (30. §.) A másodfoku határozatok különbség nélkül csak a kézbesítésük napját követő *15 napi határidőn belül* (1839: XXVIII. t.-cz. 13. §.) felebbezhetők.

Igazolás esete.

150. §. (31. §.) Midőn az érdekelt fél, illetőleg ha önrendelkezési joggal nem bír, törvényes képviselője, tőle független s általa el nem háriható akadály miatt felebbezvényét a 148. §. *b)* pontjában szabott határidőben be nem adhatta, igazolási orvoslattal élhet.

A hitelt érdemlőleg indokolandó igazolási kérelem ez esetben együttesen az érdemleges felebbezéssel 30 nap alatt az eljáró adóhivatalnál adandó be. (v. ö. 148. §.)

E határidő azon határnapot követő naptól számíttatik, amelyen a felebbezés legkésőbbben benyújtandó lett volna; s ezen határidő elmulasztása esetében további orvoslathoz nincs helye.

Az igazolás kérdésének elintézése.

151. §. (32. §.) Az igazolás kérdése az ügy érdemével együtt tárgyalatik s mindkettő közös határozatban döntetik el; kivévn, ha az igazolási kérelem megtagadtatnék, mely határozat ellen külön folyamodásnak van helye.

Igazolás kizárásának esete.

152. §. (33. §.) A 148. §. *a)* pontjában szabott határidő elmulasztása esetére, az igazolási orvoslathoz nem terjed ki.

Felebbezési hatóságok.

153. §. (34. §.) A felebbezések és igazolási kérdések tárgyalására és eldöntésére:

a) a pénzügyigazgatóság;

b) utolsó fokban pedig a közigazgatási bíróság illetékes.

Midőn a felebbezés egyszersmind a bírság kiszabása ellen is irányoztatik, a felebbezési hatóság egyuttal az iránt is határoz: van-e a bírságnak helye vagy nincs?

Oly esetben, midőn a közigazgatási bíróság a pénzügyigazgatóság által megtagadott igazolási kérelemnek helyt ad (151. §.), utóbbi az ügy érdemét illetőleg másodfoku határozat hozatalára utasítja.¹⁻³⁾

Helybenhagyó másodfoku határozat elleni felebbezés: *a)* birtokon kívül.

154. §. (35. §.) Az adó- (a fővárosban a kp. d. és ill. kiszabási) hivatalok fizetési meghagyásait vagy rendelményeket helybenhagyó pénzügyigazgatósági határozatok ellen, további felebbezésnek csak *birtokon kívül* van helye.

Helybenhagyó másodfoku határozat elleni felebbezés: *b)* birtokon belül.

155. §. (36. §.) Az előző 154. §-ban említett helybenhagyó határozatok ellen a felebbezésnek *birtokon belül* csak következő esetekben van helye:

a) ha a fizetési kötelezettség személyazonosság vagy megbízás kellékének hiánya miatt, nem a felebbező ellen érvényesítendő;

¹⁾ A m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatal reá utalt hatáskörénél fogva a már kivetett illetékek helyesbítésére is jogosult, ha a felek kérelme *egészben teljesíthető*. (89. é. 492. sz. p. m. k. 8. §. P. K. 1433. l.)

²⁾ Határozat szövegezése illetékügyekben. Bélyeg- és jogilleték-ügyekben hozandó határozatokban nemcsak az illeték előírási tételszáma és az illeték összege legyen feltüntetve, hanem azok az illeték tárgyának és az érdekelt feleknek tüzetes megjelölésével olyképp legyenek fogalmazva, hogy az érdekelt felek abból minden további kutatás nélkül felismerhessék az ügyet, amelyre az vonatkozik. (49316/902. P. M.)

³⁾ Az 1896: XXVI. törvényeziknek a közigazgatási bíróságnak bélyeg- és illetékügyekben hatáskörét szabályozó részét l. VI. alatti.

b) ha az egyetemleges fizetési kötelezettség, vagy a kezesség nem őt terheli;

c) ha azon kérdés döntendő el, hogy valamely jogügylet képezi-e illetékkövetelés tárgyát, vagy sem;

d) ha az illeték elévültnek állittatik;

e) ha a bírság önképviselőre nem jogosított félre rovatott ki;

f) ha a panaszolt határozat érthetetlen, vagy végre nem hajtható.

Bírság mérséklése és elengedése.

156. §. (37. §.) Az adó- (a fővárosban a kp. d. és ill. kiszabási) hivatalok által kirótt, valamint a 153. §. rendelkezése szerint jogerőre emelkedett bírságok mérséklése vagy elengedéseért, a 149. §-ban megállapított határidőn belül benyújtandó, s kellően indokolandó folyamodványokra nézve első sorban:

a pénzügyigazgatóság és felfolyamodás esetében.

a pénzügyminister végérvényesen határoz.¹⁾

XIV. (VIII.) FEJEZET.

Az illetéktartozások biztosítása és behajtása.

Illetékek és bírságok biztosítása, behajtása és elévülése.

157. §. (38. §.) Az esedékessé vált illetéktartozások és bírságok biztosítására, behajtására és elévülésére nézve, az 1883: XLIV. t.-cz. határozatai irány-

¹⁾ A fővárosi kir. központi díj- és illetékkiszabási kivatal kivételes hatáskörénél fogva minden általa előírt felemelt illetéket és bírságot, — kivéve a kötelezvények, nyugtatványok, váltók, számlák és könyvkirovatok után előírottakat, továbbá a 109. §. eseteit, — ha a felemelt illeték vagy bírság 200 K-át meg nem halad, a felek kérelmére méltánylást érdemlő körülmények figyelembevételére és mérlegelése mellett, egész egy tizedrészig mérsékelhet. (89. é. 492. sz. p. m. k. 17. §-a P. K. 1433. L.)

adók azon hozzáadással, hogy a tévesen befizetett vagy jogellenesen beszédett illetékek és bírságok visszakövetelése tekintetében a felek igénye az illeték vagy bírság befizetésének napjától számítandó 3 év alatt évül el. (Bélyegeken főlösen lerótt illetékekről l. 143. §.)

Az egyenes és közvetett adók, az egyenes adók módjára beszédendő követelések és tartozások, végre az illetékek elévülnek:

1. ha csak nem vettetnek ki öt év alatt, számítva azon naptól, melyen:

a) az adótárgy, illetőleg a követelés, a tartozás keletkezett;

b) az illetékkiszabás alapját képező jogügylet illetékkiszabás végett bejelentett;

c) felfüggesztő feltételhez vagy kezdeti időponthoz kötött jogügyleteknél a feltétel teljesült vagy az időpont bekövetkezett;

d) a bírói beavatkozást nem igénylő haláleset beállott;

e) a bíróság tárgyalat hagyatékoknál a hagyatéki eljárás befejezetett;

Azon illetékköteles felekre nézve, akiket a bejelentési kötelezettség nem terhel, valamint azon szerződő félre nézve, ki a jogügylet kikötései szerint az illetékfizetésre kötelezve nincsen, az illetékfizetési kötelezettség a jogügylet létrejöttétől számított 10 év alatt akkor is elévül, ha a jogügylet bejelentése elmulasztatott;

2. ha a kivétel évétől kezdve öt év alatt nem szorgalmaztatnak vagy nem biztosítatnak. Szorgalmazásnak vették az adóbeszédéssel megbízott közegek által történt s revénnyel igazolt megintés.

Vétkes mulasztás folytán bekövetkezett behajthatatlanságok esetében az államnak e részbeni kárát az tartozik megtéríteni, aki azt a végrehajtás vagy biztosítás elmulasztása által okozta.

Az elévült közvetett adók és illetékek leírását első fokon a kir. pénzügyi igazgatóság, második fokon és véglegesen a közgazgatási bíróság rendeli el. (1883: XLIV. t.-cz. 90. §-a.)

Az illetékhátralékok kellő időben bekebelezetésének elmulasztásából az állam-

kincstárra háramló károkért az adótárnok és az illetékek könyvelésével megbízott tisztviselő anyagi felelősséggel tartoznak.

Ha az illetékhátralékok bekebelezése alkalmából követett törvényellenes eljárás folytán magánfeleknek költség vagy kár okoztatott, a vétkes közegek ellen az 1883: XLIV. t.-cz. 85. §-ának határozatai alkalmazandók. (1883: XLIV. t.-cz. 92. §-a.). (v. ö. 169. §.)

A bekebelezett tartozásoknak teljes kifizetése után 8 nap alatt köteles a kir. adóhivatal a hátralék törlesztésének eszközése régett az illető telekkönyvi hatóságot hivatalból megkeresni.

Ha ezer forintot meghaladó illetéknek legalább egyharmada befizettetett, a megjelölő összeg törlesztésének elrendelésére az illető telekkönyvi hatóságot a kir. adóhivatal hivatalból megkeresni köteles. (1883. évi XLIV. t.-cz. 93. §.)

Azon illetékek, melyek valamely ingatlant terhelnek a törvényesen megállapított elévülési határidőn belül a tényleges birtokos által fizetendők. Magánkézből megvett ingatlan birtokokat terhelő ilyenmű hátralék a vevőre száll át. (1883: XLIV. t.-cz. 95. §.)

A kir. adóhivatalok kötelesek, egyes felek kívánatára saját könyveik utmutatása szerint a megjelölt birtokot terhelő illetékeket díj nélkül tudtúl adni, s ha kívánatának, azok felől ívenként I K-nás bélyeggel ellátott bizonyítványt is kiadni. Ezen bizonyítványok az államkincstár irányában is bizonyító erővel bírnak. (1883: XLIV. t.-cz. 96. §.)

Ha ilyen bizonyítvány kivétellett vagy kiadatot, úgy a vevő csak az abban kimutatott összeg erejéig felelős, fennmaradván minden esetben birtokelőde elleni visszereseti joga.

Az ingatlant terhelő illetékek a tényleges birtokos által fizetendők, ha azonban az illeték fizetését az illeték tárgyat képező ügylet határozmányai szerint oly szerződő fél vállalta magára, kit az illetéki szabályok értelmében különben is fizetési kötelezettség terhel, az illeték első sorban mindig ezen

félről követelendő. (1883: XLIV. t.-cz. 95. §.) (v. ö. 95. §. 4.pt.)¹⁻⁶⁾

Mindazokban az esetekben, midőn a közvetlenül lerovandó illetékekre vonatkozó kiszabási iratok felülvizsgálása alkalmával megállapíttatik, hogy az illetékek hibás kiszámítása vagy az illetéki törvények és szabályok helytelen alkalmazása következtében az államkincstár kárt szenvedett, az az összeg, melylyel az államkincstár megrövidültetett, az illetékköteles fél terhére pótlólag elbírandó és arról új fizetési meghagyás állítandó ki.

Vizsgált amennyiben a felülvizsgálat alkalmával az tűnnék ki, hogy az illetékköteles fél hasonló módon meg van rórittve, a helytelenül kiszabott és befizetett illeték hivatalból visszatérítendő.

A közigazgatási bíróság által meg-

¹⁾ Elévülés: 1868. évig illetékek elévülésének helye nem volt. Az elévülés tárgyában intézkedő törvényeink: a) 1868: XXI. t.-cz. 86. §-a; b) 1876: XV. t.-cz. 68., 85. §-al; c) az ezidő szerint irányadó 1883: XLIV. t.-cz. 90. §-a.

²⁾ Azokban az esetekben, melyekben valamely illetékre nézve akár az előírási, akár a behajtási stádiumban a törvényes elévülés fennforgása a p. ú. hatóság által minden kétséget kizáró módon megállapítható, ennek az illetéknek a féllel szemben való követelésbe vétele mellőzendő, s egyuttal a törles iránti tárgyalás — figyelemmel az esetleges mulasztásokra alapítható törvényes kártérítési kötelezettségre — hivatalból megindítandó. (1881/6/1893. P. M., 94. P. K. 489. l., 94. R. T. 534. l.)

³⁾ Kellő időben kivetett illeték az előzetes bekebelezés által és annak erejéig már a kivetéstől számítva biztosítottnak tekintendő. (16438/1891. P. M., P. K. 146. l.)

⁴⁾ A helytelenül kiszabott és befizetett illetékeknek hivatalból történendő visszatérítésére nézve a p. ú. m. 1887. évi 72927. sz. a. kiadott körrendeletében (1887. évi P. K. 1161. R. T. 2513. l.) kijelenti, hogy miután az illetékkiszabásoknak számvevőességi felülvizsgálata hivatalból történik, a felek részéről esetleg benyújtandó oly folyamodványok, melyekben a hivatalos felülvizsgálatnak elrendelése kérelmezettik, nem szolgálhatnak alapul a hivatalból felülvizsgálat elrendelésére, hanem az ily folyamodványok az illeték kiszabása vagy visszatérítése iránt beadott felebbezéseknek tekintendők s tartalmukhoz képest a pénzügyigazgatóságok avagy a közigazgatási bíróság elbírálása alá terjesztendők.

⁵⁾ Amiatt, hogy az egyetemlegességnél másod-

állapított illetékek után pótilleték követelésének helye nincsen.

Az eredeti kiszabás végérvényes megállapításától, vagyis az arra vonatkozó fizetési meghagyásnak s ha az ellen a fél jogorvoslattal élt, az erre kiadott végzésnek kézbesítésétől számítandó 2 éven túl a pótilletékekre vonatkozó fizetési meghagyás többé nem kézbesíthető. (1887. XLV. t.-cz. 19. §.)

Fokozatos illeték alá tartozó okiratok után járó illeték akkor is az okiratok kiállításától számított öt év alatt évül el, ha az illeték 50 koronát meghalad. (P. dt. 58. sz.)

a) Zálogjognak illeték biztosítása végett való bekebelezése az olyan fél személyes fizetési kötelezettségének az elévülését, aki a bekebelezés idejében az ingatlanra már nem telekkönyvi tulajdonosa, nem szakítja meg.

b) Vagyombukott fél illetéktartozásának elévülése a csőd tartama alatt akkor is

szorban fizetésére kötelezett felekkel szemben az elévülés az alatt az idő alatt, míg a behajtás az első sorban kötelezett ellen folyik, be ne következhesék, a p. ü. minster elrendelte, hogy az öt évi elévülési időn belül a fizetési meghagyás a másodsorban kötelezett felé kiadassék; azonban az illeték ezektől csak akkor követelhető, ha az, az első sorban kötelezettől behajtathatlannak bizonyult. (1885. évi 54535. sz. p. m. k. P. K. 389. R. T. 1772. I.)

*) Az illetékhátralékok azokra az ingatlanokra biztosítandók zálogjogi bekebelezés által, melyekre az illetékek vonatkoznak; a dologi jogok bejegyzésétől kiszabott illetékek pedig a bejegyzett dologi jogokra való felülbekebelezés által biztosítandók.

Hasonlólag felülbekebelezés által biztosítandó a haszonélvezeti szolgálat után, nevezetesen az övezeyi haszonélvezet után kiszabott illeték is, ha maga ezen szolgálat vagy haszonélvezeti jog valamely ingatlanra telekkönyvileg bekebelezve van.

Oly esetekben pedig, midőn az illeték tárgyat több ingatlan képezi, a telekkönyvi biztosítást nem csupán egy, hanem az összes ingatlanokra és pedig egyetemleges jelzálogi hatálylyal kell kieszközölni.

Oly illetékekre nézve ellenben, melyek tárgyat nem valamely ingatlan képezi, vagy melyek nem valami dologi jog bejegyzésétől irattak elő, csakis a felek beleegyezésével vagy a biztosítási végrehajtás folyamán szorgalmazható a felek ingatlanaira való zálogjogi bekebelezés, mely az 1881: XXXIV. t.-cz. 39. §-a (III. szab. 158. §-a) 4-ik bekezdésében körülírt joghatálylyal bír. (Illetékezelési utasítás 91. §.)

szűnetel, ha az illetékkövetelést nem jelentik be. (P. dt. 88. sz.)

A bélyegilleték akkor is elévül, ha a birtokon belül beadott felebbevezést öt évig nem intézik el. (P. dt. 132. sz.)

Részvények után szolgáltatandó osztalékok szelvényeitől készpénzben fizetendő fokozatos illetékre nézve az elévülés ideje a szelvény fizetésének lejáratí napjától veszi kezdetét. (P. dt. 519. sz.)

Ha a fizetési meghagyás az elévülési határidőn belül kézbesítve nem lett, a telekkönyvi előleges biztosítás nem szakítja meg az illeték elévülését. (P. dt. 522. sz.)

Az okirattól járó illeték követelésének joga — tekintet nélkül arra, vajjon az okirat bejelentési kötelezettség alá esett-e vagy sem — elévül, ha az illetékkövetelés keletkezésétől számított öt év alatt nem vettetik ki. (P. dt. 555. sz.)

Törvényes zálogjog.

158. §. (39. §.) Az ingatlan vagyon átruházása után járó illeték a vagyonátruházás tárgyát képező ingatlant terhel, és két évig a telekkönyvi bejegyzés által biztosított magánjogczimból eredő követeléseket feltétlenül megelőzi.

Ezen két évi idő a vagyonátruházást tartalmazó jogügyletnek illetékszabás végett történt bejelentésével, felfüggesztő feltételhez vagy kezdeti időponthoz kötött jogügyleteknél pedig a feltétel teljesülésével, illetőleg az időpont bekövetkeztével veszi kezdetét; és érvényesíthető az elsőség akkor, ha ezen két évi határidő a jogerőre emelkedett árverés határnapjáig még le nem telt.

Ha az illeték az átruházott ingatlanra ezen két évi határidőn belül beadott szabályszerű beadvány folytán telekkönyvileg bejegyeztetik: az illetékkövetelésnek törvényes elsősége a vagyonátruházást tartalmazó jogügylet bejelentésétől, illetőleg a feltétel teljesülésétől, vagy az időpont bekövetkeztétől számítandó öt évig áll fenn, azontul pedig az illeték csak a telekkönyvi bejegyzés által nyert elsőbbséggel bír.

A fentebbi két évi utáni telekkönyvi bejegyzés a bejegyzési sorrendnek megfelelő elsőséget biztosít, és csak akkor

rendelhető el, ha időközben harmadik személyek jóhiszemmel tulajdonjogot nem nyertek.

A bejelentés elmulasztása miatt kiszabott bírságra (129. §.) a törvényes elsőség ki nem terjed.

Árverési vételárfelosztásoknál a fentebbiekben szabályozott törvényes elsőség — amennyiben annak feltételei fennforognak — a kincstár választása szerint csak egy illetékre nézve vehető igénybe; a többi illeték pedig a kincstár választása szerint vagy az illeték telekkönyvi bejegyzésének, vagy pedig az illeték alapjául szolgáló vagyónátruházás telekkönyvi bejegyzésének rangsorozatában nyer kielégítést.

Az ingatlanok hasznélvezetére vezetett bírói végrehajtás esetében a zárgondnoki kezelés folytán a függő termésből befolyt összegből s illetve a bérösszegeből minden más követelést megelőzőleg törvényes elsőséggel bíró tételként kifizetendő azon illeték, mely az előző határozatok értelmében ugyanazon ingatlant terhelő, melynek hasznélvezetére a bírói végrehajtás intéztetett. (1883 : XLIV. t.-cz. 88. §.)

Ugyanezen szabályok érvényesek az örökségektől és a hagyományoktól járó örökösödési illetékekre nézve is.

Bírói vagy gyámhatósági eljárás alá eső hagyatékoknál az eljáró bíróság vagy gyámhatóság köteles — amennyiben az illeték még le nem rovatott volna — a hagyaték átadása, illetőleg telekkönyvi átíratása előtt, a 129. és 131. §§-okban körülírt felelősség mellett, az illeték megfelelő biztosítása végett intézkedni.

Csód esetekben a bélyeg- és közvetlen fizetendő illetékek akként osztályozandók, mint a közadók egyéb nevei.

A csódtömeget terhelő illetékkövetelések elsőbbségének meghatározására nézve az 1881 : XVII. t.-cz. határozmányai irányadók. A kincstárt megillető elsőbbség a csód elrendelésének napjától visszafelé számítandó. (v. ö. második bek.)

A csód tartamának ideje alatt keletkezett jogügyletek után járó illetékek, mint ren-

des folyó kiadások, a tömeg jóvedelméből lejárát szerint a tömeggondnok által fizetendők.

Nem fizetés esetében az említett illetékkövetelések első sorban a csódtömegeből, másodsorban azonban a tömeggondnoktól hajtandók be, ha ez a tömeg jóvedelméből a fizetést nem teljesíti akkor, midőn a tömeg jóvedelméből teljesíthető lenne vagy teljesítendő lett volna.

A mennyiben a csódtömeget terhelő illetéktartozások a csódtömeg elleni követeléseknek bejelentésére kitűzött határnapon túl jelentettek be, az 1881 : XVII. t.-cz. 195. §-ának intézkedései mérvadók. (1883. évi XLIV. t.-cz. 94. §.)

Ha valamely elárverezett ingatlant vételárának felosztásánál vagy csód esetében helytelen kimutatások alapján illetékek illetéktelenül fizetettek ki: valamely érdekelt fél kérelmére az illetéktelenül felvett összegek az illető bírósághoz fizetendők vissza, és ezen összeg felosztása vagy utalványozása iránt a bíróság intézkedik. A visszafizetést első fokon a kir. pénzügyi igazgatóság, másodfokon és véglegesen a közigazgatási bíróság rendeli el. (1883. évi XLIV. t.-cz. 96. §.)

Mindazon esetekben, midőn az illeték a fizetésre első sorban és személyileg kötelezett féltől vagyonhiány miatt be nem szedhető, s az illeték tárgyát képezett ingatlan időközben olyképp ment át egy harmadik személy birtokába, hogy az illeték az átruházás idejében az ingatlanra telekkönyvileg már biztosítva volt, a kincstár részéről szerzett zálogjogon alapuló tárgyi kezesség érvényesítése végett nem szükséges formászerű fizetési meghagyást kiállítani, hanem az ingatlan tényleges birtokosa írásbelileg felhívandó, hogy az ingatlanára bekebelezett illetéket 30 nap alatt fizesse be. Ellenben mind azon esetekben, midőn az illetékhátralék az annak tárgyát képező ingatlanra bekebelezve nincsen, és az illeték eszerint a birtokutód, vagyis a tényleges birtokostól nem a kincstár javára már fennálló zálogjog, hanem az 1883 : XLIV. t.-cz. 95. §-ban foglalt határozmányok

alapján szedendő be, az ingatlan tényleges birtokosa terhére kellően indokolt szabályszerű fizetési meghagyás állítandó ki.

Mindkét esetben azonban csakis a fizetési felhívás, illetve meghagyás jogérvényessé válik, vagyis a törvényszerű felebezés elmulasztása vagy kimerítése után indítható meg a végrehajtás a birtokutód ellen, mely esetben a hátraléki kimutatás a fizetési kötelezettség rövid indokolása mellett önerthetőleg annak terhére állítandó ki. (1888. évi 19397. sz. p. m. k. 2—3-ik bek. 1889. évi P. K. 134. R. T. 84. l.)

Ha a hagyatékot az örökhagyó által még életében eladott ingatlan vételára képezte és az örökösödési illeték a vételártól szabotott ki: ez az illeték az eladott ingatlant dologi kezességnél fogva nem terheli, s ezen a címen az az ingatlan birtokosától nem követelhető. (P. dt. 308. sz.)

A dologi kezesség, illetve tényleges birtokosnak felelőssége nem terjed ki a szerződő feleket személyileg terhelő bírságra. (P. dt. 341. sz.)

14394. szám.

1895.

Igazs. min. rendeletből

az örökösödési illeték biztosítása tárgyában.

Az 1894: XVI. t.-cz. végrehajtása tárgyában kibocsátott 14394/1895. Ig. Min. rendelet így intézkedik:

82. §. Ha a hagyaték csupán ingóságokból áll és az ez után járó 56 K-át meg nem haladó örökösödési illeték az 1881: XXXIV. t.-cz. 9. §-ának utolsó bekezdése értelmében, a hagyatéki kimutatáson vagy a tárgyalási jegyzőkönyvön bélyegjegyekben rovandó le, a hagyatéki bíróság a bélyeglerovást az átadó végzésben tanúsítja és az átadó végzést hagyatéki kimutatás nélkül küldi meg az adóhivatalnak, illetőleg Budapesten a magy. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatalnak.

Ha ily esetben az örökösödési illeték nincs bélyegjegyekben leróva, a bíróság végzésileg felhívja az örökösöket, hogy az örökösödési illetéket nyolcz napi záros határidő alatt rójják le — s amennyiben az örökösök a végzésben foglalt felhívásnak a kitűzött határidő alatt eleget nem tennének, — hivatalos lelet felvételére nézve intézkedik és a leletfelvételi jegyzőkönyvet az illető kir. adóhivatallal, illetőleg Budapesten a magy. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivattal késedelem nélkül

oly megkereséssel közli, hogy a felemelt illetékek hatáskörébe tartozó behajtása végett haladéktalanul intézkedjék és az intézkedéseket 14 nap alatt közölje, mert különben a hagyaték-átadó végzés foganatosítására vonatkozó intézkedések az illetékre való tekintet nélkül fognak megtétni.

83. §. Ha a hagyaték csupán ingókból áll, de az illeték 56 K-át meghalad, a hagyatéki bíróság az átadó végzés megküldésekor felhívja a kir. adóhivatalt, illetőleg Budapesten a magy. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatalt, hogy az örökösödési illetéket 14 nap alatt szabja ki, a fizetési meghagyást az örökösök részére adja ki és az eszközölteket ugyanazon idő alatt közölje. Az értesítés vétele után pedig a hagyatéki bíróság az örökösöket a kivetett illeték kifizetésének nyolcz napi zárhatáridő alatti igazolására hívja fel.

Ha az örökösök e felhívásnak eleget nem tesznek, a bíróság, ha a hagyatékot vagy annak egy részét hatóságilag kezelt pénz vagy egyéb érték (ideértve a jelzálogilag nem biztosított követelésekre vonatkozó okiratokat is) képezi, arra nézve intézkedik, hogy a hatóságilag vagy más személy által kezelt pénzből vagy értékből az örökösödési illetéknek megfelelő összeg vagy érték az illeték kifizetésének igazolásáig visszatartassék és ezen intézkedésről az illető adóhivatalt, illetőleg Budapesten a magy. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatalt is értesíti.

A hagyatéki bíróság a felek kérelmére az örökösödési illetékre szükséges összeget ki is utalványozhatja.

A kiszabott illeték kifizetését igazoló beadványok bélyegmentessége tárgyában 1893. évi január 21. napján 2644. I. M. sz. a. kiadott rendelet érvényben marad.

84. §. Ha a hagyaték tárgyát ingatlanok vagy telekkönyvileg bejegyzett jogok (jelzálogilag biztosított követelések stb.) is képezik, a hagyatéki bíróság az átadó végzés megküldésekor felhívja az adóhivatalt, illetőleg Budapesten a m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatalt, hogy az illetéket 30 nap alatt szabja meg, a fizetési meghagyást az ismert örökösök részére adja ki és az eszközölteket ugyanazon idő alatt közölje. Az értesítés vétele után pedig a hagyatéki bíróság az örökösöket a kivetett illeték kifizetésének 8 napi zárhatáridő alatti igazolására felhívja.

Ha ezen felhívásnak az örökösök eleget nem tesznek, a bíróság a hagyatékátadó végzést átteszi ugyan az illetékes telekkönyvi hatósághoz, de egyszersmind az örökösödési illeték biztosítására nézve is intézkedik és pedig akként, hogy az illetékes telekkönyvi hatóságot a hagyatékátadásból folyó jogok telekkönyvi bekebelezésének eszközésére és egyszersmind a végett is megkeresi, hogy a kivetett örökösödési illeték és ennek a hagyatéki tömeg átadását

elrendelő végzés keltétől (1881: XXXIV. t.-cz. 22. §-ának második bekezdése) járó 5 % kamatai erejéig a zálog-, illetve alzálogjognak bekebelezését is rendelje el.

85. §. Ha a hagyaték tárgyát oly községben fekvő ingatlanok képezik, amely községben fekvő ingatlanok még nincsenek telekkönyvezve, az esetben a hagyaték átadására illetékes kir. járásbíróság a 84. §. szerint felhívott adóhivataltól nyert értesítés beérkezése után — az örökösöket a kivetett illeték kifizetésének nyolcz napi zárhatáridő alatti igazolására szintén felhívja; ha pedig ezen felhívásnak az örökösök eleget nem tesznek, az illetéknek biztosítása, illetve előjegyzésbe vétele végett az illető telekkönyvi hatóságot keresi meg.

A megkeresett telekkönyvi hatóság az örökösödési illetéket és annak a hagyaték átadását elrendelő végzés keltétől járó 5 % kamatait megfelelő nyilvántartásba veszi és erről az illető kir. adóhivatalt, illetőleg Budapesten a m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatal végzésileg értesíti; amely hivatal a telekkönyvi hatóság által nyilvántartásba vett örökösödési illetékről szintén külön előjegyzést vezet a végből, hogy a telekkönyvek elkészültével kibocsátott hirdetményi határidő alatt — amennyiben az illeték időközben be nem hajtatót volna — a kir. kincstár érdekeinek megóvása végett a szükséges lépések az arra hivatott pénzügyi hatóság által megtétethessenek.

86. §. Oly esetekben, melyekben a hagyatéki kimutatásnak vagy az ezt kiegészítő átadó végzésnek hiányossága az illeték kiszabására nézve akadályt képez, vagy a hagyatéki kimutatásra, esetleg az átadó végzésnek a hagyatéki kimutatást kiegészítő tartalmára nézve észrevétel merül fel s erről a hagyatéki bíróság a kitűzött záros határidő alatt értesítettik: az illetéknek kiszabására és közlésére nézve ingó hagyaték esetében ujabb 14 napi, ingatlanokból álló hagyatéknál pedig 30 napi határidő állapítandó meg, mely határidő azon naptól kezdve számítandó, amelyen a bíróságnak cbbeli végzése az adóhivatalnak, illetőleg Budapesten a m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatalnak kézbesítettetik.

Amennyiben az adóhivatal, illetőleg Budapesten a m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatal a 83. és 84. §§. szerint a hagyatéki bíróság felhívásának sem az első ízben kitűzött, sem a meghosszabbított határidőben nem tenne eleget: a hagyatéki bíróság az illetékre való tekintet nélkül teszi meg az átadó végzés fogatósítására vonatkozó intézkedéseket és erről az adóhivatalt, illetőleg Budapesten a központi díj- és illetékkiszabási hivatalt is értesíti.

92. §. Ha az örökösödési vagy hagyományi bizonyítvány (1894: XVI. t.-cz. 99. és 106. §§.) kiadása iránti kérvényhez az örökösödési illetékre vonatkozó fizetési meghagyás és annak kifizetését igazoló nyugta csatolattik, a bíróság

az örökösödési illeték tárgyában semminemű intézkedést nem tesz.

Ha a kérvényhez az örökösödési illeték kiszabását tartalmazó fizetési meghagyás csatolattik, az illeték kifizetése azonban nem igazoltatik: a bíróság elrendeli, hogy a tulajdonjog bekebelezésével egyidejűleg a zálogjog az örökösödési illeték és 5 % kamat erejéig a kir. kincstár javára bekebelezettség.

Ha a kérvényhez sem az illeték kifizetését igazoló nyugta, sem a fizetési meghagyás nincs csatolva: a bíróság az örökösödési, illetőleg hagyományi bizonyítvány megküldése mellett felhívja a kir. adóhivatalt, illetőleg Budapesten a m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatalt, hogy annak vételétől számított 30 napon belül közölje az örökösödési illeték megszabását tartalmazó fizetési meghagyást a bírósággal, mert ellenesetben a bizonyítványt az örökösödési illetékre való tekintet nélkül a telekkönyvi hatósághoz fogja áttenni. Ezen határidő a 86. §. megfelelő alkalmazásával meghosszabbítható. Ha a kir. adóhivatal, illetőleg Budapesten a m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatal az első ízben kitűzött vagy a meghosszabbított határidő alatt átteszi a fizetési meghagyást: a bíróság az örökösödési, illetőleg hagyományi bizonyítvány áttételével egyidejűleg megkeresi a telekkönyvi hatóságot, hogy a zálogjogot az örökösödési illeték és 5 % kamata erejéig a kir. kincstár javára bekebelezze be.

Törvényes elsőség bejegyzési illetékeknél.

159. §. (40. §.) A dologi jogok telekkönyvi bejegyzéseért járó illeték, az előző szakaszban megállapított törvényes elsőséggel, az ott megvont korlátok között a bejegyzett dologi jogot terheli.¹⁾

¹⁾ A záloglevelek biztosításáról szóló 1876-ik évi XXXVI. t.-cz. 17. §-a értelmében a záloglevelek kibocsátására jogosított pénztintézetek jelzalogilag biztosított kölcsönköveteléseit az általuk kibocsátott összes záloglevelek biztosításul szolgálnak, s ezen követelésekre végrehajtás nem intézhető, sőt a csod esetében értékesítést kivéve, azokra harmadik személy jogot egyáltalán nem szerezhet.

Miután a törvény ezen határozmányai a kincstár irányában is teljes jogérvénnyel bírnak, rendeltetik, hogy a záloglevelek kibocsátására jogosított pénztintézetek jelzalogilag biztosított kölcsönköveteléseire kincstári adó- vagy illeték tartozások miatt jövőre se biztosítási, se kielégítési végrehajtás ne intéztessek

A behajtás fölfüggesztésének esetei a) felebbezésnél.

160. §. (41. §.) A birtokon belül engedélyezett felebbezés eseteiben a közbevetett felebbezés vagy felfolyamodás a kiszabott illetékek és bírságok végrehajtás útján való behajtását megakasztja.

A behajtás fölfüggesztése: b) fizetési halasztásnál.

161. §. (42. §.) A kir. *pénzügyigazgatóság* a fél indokolt kérelmére fizetési halasztást engedélyezhet, mely azonban az illeték és bírság esedéki napját követő 90 napon túl ki nem terjeszthető.

Midőn valamely jogügylet részletenkint hajtatik végre, az illetéknek részletenkint lefizetése engedélyezhető.

A kir. *pénzügyigazgatóság* végzése a kézbesítéstől számítandó 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz, Horvát-Szlavonországokban az orsz. *pénzügyigazgatósághoz* felebbezhető.

További felebbezésnek a *pénzügyminister*hez csak eltérő végzések ellen van helye.¹⁾

162. §. (43. §.) Ennél hosszabb halasztást kérelmező más folyamodványokra, valamint rendkívüli esetekben hátralékok törlesztésére nézve, a *pénzügyminister* az illető hatóság (161. §.) meghatalmása után határoz.

s a mondott kincstári követeléseknek telekönyvi felülkebelezése se kérelmeztessek.

Oly esetekben, midőn a kincstári követelések biztosításának vagy végrehajtásának szükség merül fel, a biztosítás vagy végrehajtás a pénzintézetek egyéb ingó vagyonára, vagy a nevükre kebelezett s a kibocsátott záloglevelek biztosításául a törvény értelmében le nem kötött ingatlanokra lesz vezetendő. (1878. évi 12542. sz. p. m. k. P. K. 123. és 124. R. T. 164. l.)

¹⁾ Ha az illeték 40 K-t meg nem halad, az esedékesség napjától egy hóig terjedő halasztást a *pénzügyigazgatóság* által a kezelés ellenőrzésére időnkint kiküldött tisztviselő is engedélyezhet. (1890/1893. P. M., 1894. évi P. K. 734. l.)

A behajtás fölfüggesztése: c) a végrehajtási eljárásnál.

163. §. (44. §.) Midőn a behajtás folyama alatt a végrehajtást szenvedő fél hitelt érdemlően igazolja:

a) hogy névazonossági, úgy nyilvánvaló más tévedés miatt a végrehajtás ellene illetéktelenül érvényesítették; vagy

b) hogy a követelt tartozás az előzőleg történt részfizetések vagy hatósági elengedés vagy törlés összegével nem egyezik s ez okból a tartozás megállapítása végett leszámolást kér: a végrehajtást intéző közeg csak a zálogolás fogantatására szorítkozik, s a további eljárást a felmerült nehézség rendbhozataláig a kir. *pénzügyigazgatóságnak* nyomban teendő bejelentés mellett függőben tartja.

A kir. *pénzügyigazgatóság* vagy megbízottja a közbejött kifogást illetőleg kérdést a helyszínen, s esetleg az illető kir. adóhivatal közreműködésével, a szabási iratok alapján rendezi.

164. §. (45. §.) Hasonló eljárás kövendő, midőn bírsághozjárás végett a végrehajtás árva vagy önrendelkezésre nem jogosított személyek vagyona ellen a gyám, gondnok vagy törvényes képviselő mulasztása miatt intéztetik, mely bírság utóbbiakat terheli, (v. ö. 129. §. a) s ellenük érvényesítendő.

XV. (IX.) FEJEZET.

Vegyes intézkedések.

Halálesetek közlése.

165. §. (46. §.) A községek előjárói, városokban az illető megbízott hivatali közegek, köteleztetnek az előforduló halálozásokat esetről-esetre, legkésőbbben 15 nap alatt az adó- (a fővárosban az illetékkiszab.) hivatalnak előszabott nyomtatványon bejelenteni, máskülönben a késedelem minden napjáért a 133. §. rendelete szerint 2—20 K-ig terjedhető rendbírsággal rovandók meg.

Hatósági tisztviselők kötelessége a kiszabási adatok beszolgáltatása iránt.

166. §. (47. §.) A törvényhatósági tisztviselők, városi hatóságok és községi előjárók kötelesek az adó- (a fővárosban az illetékkiszabási) hivatal által kívánt adatokat, adó- és értékbizonyítványokat (127. §. b) pontja szerint) a kijelölt időben beszolgáltatni és esetleges akadály esetében a határidő kiterjesztését szorgalmazni, máskülönben a 133. §-ban megállapított bírsággal terhelendők.

Hatósági nyomozás örökösödések esetében.

167. §. (48. §.) Oly örökösödések esetében, melyeknél bírói vagy gyámhatósági beavatkozásnak nincs helye, s amelyek bejelentése iránt az örökösök a 127. §. e) pontja alatti rendelkezésnek meg nem felelnek, ha azok a hagyatéki kimutatást az adó- (a fővárosban a k. d. és ill. kiszabási) hivatal felszólítására 30 nap alatt sem terjesztik be, vagy ha a beterjesztett kimutatásra nézve alapos kételyek merülnek fel, és ezekre a felvilágosításokat meg nem adják, a járásbeli szolgabírák, illetőleg a rendezett tanácsú városok, valamint a törvényhatósági hatáskörrel felruházott városok polgármesterei, személyes felelősség s a 129. §. c) pontja szerinti kártérítés terhe alatt köteleztetnek a kiszabással megbízott hivatal megkeresésére, a hagyaték álladékát haladéktól nélkül kinyomoztatni, s az erről készített leltárt hat hét lefolyása előtt a megkereső hivatalnak megküldeni.¹⁾

¹⁾ A közigazgatási hatóságok csak akkor szólíthatók fel a hagyaték kinyomozására, ha az örökösök a hagyatéki kimutatást vétbizonylat mellett történt felhívásuk daczára sem terjesztik be, vagy a kimutatásra nézve alapos kételyek merültek fel; s a megkeresésben az a körülmény, hogy az örökösök felhívása eredménytelen maradt, esetről-esetre kitüntetendő. (1889. évi 34861. sz. p. m. k. 1890. évi P. K. 15. lap.)

Okozott költségek viselése.

168. §. (49. §.) Ha a nyomozásból kiderülne, hogy a kételyek alaposak voltak, ez esetben a nyomozás költségei az örökösök terhére esnek, s azoktól a kiszabással megbízott hivatal fizetési rendelvevénye alapján, mely a 148-ik §. határozataihoz képest felebbezhető közigazgatási uton hajtandók be.

A károsított fél javára fizetendő bírság.

169. §. (50. §.) Az illetékek és bírságok beszedése, biztosítása és behajtása alkalmával jogtalanul okozott költségek vagy károk megtérítése fejében, a törvényesen érvényesíthető igények épségben hagyásával, a károsított felek javára 5—100 frtig (10—200 K-ig) fizetendő bírság iránt első fokban a *kir. p. ü. igazgatóság* (1889. évi XXVIII. t.-cz. 8. §. 9. pt.), másodfokban a közigazgatási bizottság (1889. évi XXVIII. t.-cz. 12. §. 1.) és harmadfokban a közigazgatási bíróság (1889. évi XXVIII. t.-cz. 16. §. 1. g. pt. és 1896. évi XXVI. t.-cz. 82. §. 6. pt.) határoz.

XVI. (X.) FEJEZET.

Életbeléptetés.

170. §. (51. §.) Ezen törvény 1881. évi július hó 1-ső napján lép életbe, és az átmenetre nézve rendeltetik:

a) hogy az illeték tárgyait képező mindazon jogügyletek és hivatalos leletek után, melyek illetékkiszabás végett ezen törvény hatálybalépte előtt bejelentettek, az illeték megszabását az I. fejezetben körülírt illetőség ellenére is, azon kiszabási hivatal s a hivatalos leletekre nézve azon pénzügyigazgatóság teljesítse, melynél a tárgyalás folyamatban van;

b) hogy ezen összeállítás IX. (a törvény III.) fejezetében a bejelentés elmulasztásának eseteire határozott büntetések, amennyiben az eddigieknel nem

szigorúbbak, visszahatólag azon esetekre is alkalmazandók, melyek iránt a büntetés ezen törvény életbelépte napjáig első fokon még kiszabva nincs;

c) hogy ezen összeállítás XIII. (a törvény VII.) fejezetében említett pénzügyi közigazgatási bíróság hatás-

köre ezen bíróság törvényszerű alkotáság a pénzügyministerre ruháztatik.

171. §. (52. §.) A közvetlenül lerovandó illetékek kezelésére vonatkozó összes törvények és rendeletek ezen törvény életbelépte napjával hatályon kívül helyeztetnek.

HARMADIK RÉSZ.

A fogyasztási bélyegilletékekről.

Fogyasztási bélyegilleték tárgya.

172. §. A fogyasztási bélyegilletékek tárgyai: a játékkártyák. (1881: XXVII. t.-cz. 1. §.)¹⁻²⁾

XVII. FEJEZET.

A játékkártyák bélyegilletékéről.³⁾

A bélyegilleték mérvel.

173. §. (2. §.) Belföldön gyártott, valamint behozott mindennemű kártya után, mely a külföldre hivatalos ellenőrzés

mellett ki nem vitetik, bélyegilleték fejében:

a) 36 vagy ennél kevesebb lappal bíró minden játszmatól 30 fillér;

b) 36-nál több lapból álló minden játszmatól 60 fillér;

c) fényezett vagy mosható kártyák után a lapok számához képest az a) és b) alatt meghatározott illeték kétszeres összege fizetendő.

Azon játékkártyákra nézve, melyek az osztrák állam területen a gvártás vagy bevétel alkalmával bélyegilleték alá vonattak, míg erre nézve a viszonyosság fennáll, újabb illeték követelésének nincs helye.

Jegyzet Mosható kártyáknak tekintendők és a c) pont alatt megállapított nagyobb illetékmérv alá esnek:

a) a tisztán olajfestékek alkalmazása mellett nyomott:

b) a fényezett vagyis lakkkal bevont, valamint

c) azon kártyák, melyeknél a festékek a lakhoz hasonló mázzal (u. m. gyanta,

melyek szerint a törvény intézkedései a gyakorlatban keresztül viendők. A most hivatkozott utasításból az illető helyeken közölve azok a részek, amelyek a bélyeg- és illetékszabályokba felvett törvényt közelebbről megvilágítják. A zárjelben levő §§-ok a most említett törvény szakaszainak számát jelentik.

¹⁾ Az összes fogyasztási bélyegilletékek, a az azokra vonatkozó törvények és szabályok alapján kirótt bírságokra vonatkozólag a végérvényes határozat meghozatalára a pénzügyminister illetékes. (1889: XXVIII. t.-cz. 12. §. III. c) pt.)

²⁾ A fogyasztási bélyegilletékek tárgyai voltak még: a naptárak, hirdetmények, hírlapi beiktatások, külföldi hírlapok és időszakos lapok. Ezeknek bélyegkötelezettségét az 1900. évi X. t.-cz. megszüntette. A naptárak bélyegkötelezettsége 1900. évi december hó 31-én, a többi tárgyaknak bélyegkötelezettsége 1900. évi június hó 30-án szűnt meg. L. XVIII. fejezet.

³⁾ Átvétetett az 1881: XXVII. törvény-czikkből. Ennek a törvény-czikknak végrehajtása tárgyában kiadott 1881. évi 73679. sz. p. m. k. (P. K. 1033. R. T. 1735. I.) mellékletét képező törvény és utasítás-ban foglaltatnak mindazok az adminisztratív eljárási szabályok,

parafin, stearin stb.) való vegyítés vagy bevonás által a piszkolódás és nedvesség ellen tartósabbakká tételnek.

Mindezen kártyák nehézség nélkül többször is tisztíthatók és könnyen ellentállanak a nedvesség befolyásának.

Eme tulajdonságuk legegyszerűbben akként állapítható meg, ha az ujj rizzel kissé megnedvesítve a kártyalapon ennek széleig vonatik — ezen eljárásnál a fentebb említett kártyák változatlanul megtartják a fényt és a szint, míg a nem mosható kártya fényét veszti — és a festék is megtámadatik.

A külföldről, különösen a német birodalomból oly játékkártyák is hoznak be, melyeknél csak az egyik oldal lakkal — vagy igen tartós és mosható festékanyaggal van bevonva, a másik oldal pedig oly anyaggal láttatik el, mely megnedvesítve elveszti ugyan fényét, de azt azonnal ismét visszanyeri, mielőtt a száradás után megdörzsöltetik. Ilyen kártyák szintén moshatóknak tekintendők és a külföldről való behozataluk alkalmával a c) pontban megállapított magasabb illeték szerint bélyegzendők. (1884. Pénzügyi Közlöny 492. l.)¹⁾

Külföldre való kivitel és külföldről behozatal.

174. §. (3. §.) A külföldi kivitelre szánt kártyák bélyegmentesek, ha azokat az illetékkötelezett fél, a lakhelyéhez legközelebb fekvő vám- vagy jövedék-

hivatalnak kiviteli bevallás mellett átadja, és aláveti magát a kivitelre szánt belföldi áruk áttulajása iránt megszabott eljárásnak, mely szerint a vámbarczában megjelölt határidő alatt a kártyák külföldre eszközölt kivitelét igazolni tartozik.

Aki viszont játékkártyákat külföldről behoz vagy behozat, köteles azokat a vámvonal átlépésénél, illetőleg az átvételnél, a játszmák mennyisége és minősége, valamint a kártyalapok száma szerint — egyszersmind annak bejelentése mellett, vajjon belföldön maradnak vagy átvitelre szánvák-e — bevallani és a belföldi használatra szánt kártyákat az illeték lerovása és hivatalos bélyegzés végett előterjeszteni.

Hasonló módon bevallandók a külföldről behozott felső kártyaképek is (178. §.), rendeltetésük pontos megjelölése mellett.

A Bosznia és Herzegovinába való kivitelre szánt játékkártyák után a 173. §-ban megállapított különböző méretek szerint járó illeték lerovandó.

Ellenben oly játékkártyákra nézve, melyek nerezett országokban a gyártás vagy bevitel alkalmával bélyegilleték alá vonatnak, a 173. §. végpontja értelmében újabb illetékkövetelésnek nincs helye. (1882. évi Pénzügyi Közlöny 755. lap.)¹⁾

Hivatalos zárjegy alkalmazása.

175. §. (4. §.) A bélyegilleték lerovása céljára a játékkártyák játszmánként hivatalos zárjeggyel ellátandók, és hivatalos bélyegzés végett az erre rendelt hivatalnak benyújtandók.

Ilyen hivatalos zárjegyek, a bélyegilleték lerovására kötelezetteknek elszámolás mellett, ingyen szolgáltatnak ki s azok részéről egymagukban tovább nem adhatók.

¹⁾ A külföldről behozott és belföldi használatra szánt kártyák után a 173. §-ban megállapított bélyegilletéken kívül még a bevitel-vámat is kell fizetni, az érvényben levő vámszabályok szerint. (1881. évi P. K. 1038. l.)

¹⁾ Tapa-ztatott, hogy Máramaros vármegyében nemcsak a kvittáló kártyák elnevezése alatt oly játékkártyák vannak használatban, melyeknek egyes lapjai nem kártyaképekkel, hanem 1-től 12-ig folyó arab- számjegyekkel vannak ellátva, és a kártyajátékokra akként tételnek alkalmasokká, hogy a számozott lapok használat előtt különböző színes jekyekkel vagy pontokkal láttatnak el.

Mint hogy a szóban levő kártyák, habár azok kártyaképekkel ellátva nincsenek, a kártyajátékokra alkalmasak s erre tényleg használatnak is, szigorú muheztartás végett kijelöltem, hogy az említett kártyák az 1881. XXVII. t.-cz. 1. §-a értelmében fogyasztási bélyeg alá esnek. (1887. évi 55484. sz. p. m. k. P. K. 1063. R. T. 2145. lap.)

A bélyegjelző és a zárjegyek alakját és színét, valamint a bélyegzési eljárást a pénzügyminister állapítja meg.¹⁾

A játékkártyák gyártása és elárúsítása.

176. §. (5. §.) A játékkártyák gyártása, valamint azoknak üzletszerű árusítása, jóváhagyási felügyelet és ellenőrzés alá esik.

Gyártási engedély.

177. §. (6. §.) A kártyagyártási ipar-üzlet az iparhatóságtól, az ipartörvény értelmében nyert iparendély alapján, csak pénzügyigazgatósági engedély mellett kezdhető, s az engedély egyedül oly helyekre adható meg, hol pénzügyigazgatóság vagy adóhivatal van.

Ezen engedélyért folyamodó köteles az általa használandó összes üzleti lak- vagy egyéb czélokra szolgáló helyiségek rajzát és pontos leírását — minden egyes helyiség rendeltetésének megjelölésével — két egyenlő példányban kérvényéhez csatolni, s az engedély megadása esetében az egyik példány, jóváhagyási záradékkal ellátva, a folyamodónak visszaadatik.

A vállalkozó által használandó helyiségek olyanok legyenek, hogy a hivatalos ellenőrzés a czélnek megfelelően, nehézség nélkül eszközölhető legyen.

Ha az üzleti helyiség nagyobbitása, átalakítása vagy áttétele czélba vétetik, mindenben az első kérvényre nézve megszabott eljárás követendő, és a követelt

feltételek teljesítéséig az üzlet folytatása beszüntethető.

A gyártási helyiség — mint olyan — az épület külsején is ismertető felirással látandó el.¹⁾

A gyáron kívül eszközölhető munkák.

178. §. (7. §.) A 177. §. szerint bejelentett gyártási helyiségeken kívül — a pénzügyi hatóság külön engedélye és az ellenőrzési feltételek megtartása mellett — egyedül csak a felső kártya- képek nyomtatása vagy a kártyalapok színezése eszközölhető.

Egyéb gyártási feltételek.

179. §. (8. §.) A gyártani szándékolt játékkártyák minden neméből három-három be nem csomagolt bélyegzetlen játszma, a hozzá tartozó borítékokkal együtt, mintaképpen a pénzügyi hatóságnak benyújtandó.

Az egyik játszma, miután a megerősítési záradék arra, valamint a borítékra rávezettetett, a vállalkozónak, a második az illető bélyegzőhivatalnak, és a harmadik az államnyomdának kiadatik.

A kártyagyáros köteles a készített mindennemű kártyák játszmáinak egy-egy lapját nevével és a gyártás helyével, továbbá a hivatalos bélyegzésre rendelt másik kártyalapot, a gyártás helyét szintén előtűntető saját czégbélyegével megjelölni; emellett pedig a játszma-borítékokra külső felirásként rávezetlni:

- a) a gyáros nevét, illetőleg czégirását;
- b) a gyártás helyét;
- c) a becsomagolt játszma nemét;
- d) az abban foglalt kártyalapok számát;

¹⁾ Egyelőre a következő hivatalok rendeltették a játékkártyák bélyegzésére: a m. kir. központi bélyegraktár és bélyegjelző hivatal Budapesten; azonkívül a debreczeni, temesvári, fiumei és a zágrábi adóhivatalok.

A bélyegzés rányomására a következő kártyalapok használatnak: Német kártyáknál és pedig az ugynevezett kétfelűeknél a tőkhetes, az egyfelűeknél pedig a tőknyolcas; — Coeur (vörös) ászkt tartalmazó játszma-áknál a Coeur-ász; Trapulier s ezekhez hasonló kártyáknál a Denari tízes; oly esetekben pedig, ha a bélyegrányomás akadályokba ütközik, a p. ü. ministerium által megállapított lap. (1881. évi P. K. 1043. l.)

¹⁾ Az iparhatóságok úgy a kártyagyártási, mint a kártyaárusítási iparüzletek bejelentéséről szóló igazolványok másolatait esetről-esetre, kötelesek az illető iparos lakhelye szerint illetékes kir. pénzügyigazgatósággal közölni. (1881. évi 49524. sz. földmívelési, ipar- és keresk. min. rend. 82. évi R. T. 3. l.)

e) a bejelentett kártyaminta számjelét, és

f) ha fényezett vagy mosható kártyák, ezen minőség megjelölését.

Azonkívül a gyáros által minden egyes borítékon egymás fölé helyezett köralakú két kimetszvény teendő, melyek egyikén a czégbélyeg, másikon a hivatalos bélyeg lenyomása történik.

Ezen boríték a bélyegköteles egyes játszmák becsomagolásánál, még mielőtt ezek hivatalos bélyegzés miatt beterjesztetnek, a hivatalos zárjegy (175. §.) felragasztása által tartós pépanyaggal lezárandó, s maga a zárjegy a czégbélyegzővel, fekete olajfesték alkalmazása mellett, oly módon átbélyegzendő, hogy a czégbélyeg egyik része a zárjegyen, másik része a borítékpapíron egyszerre lenyomva legyen.

Kártyakészlet kezelése.

180. §. (9. §.) Az elkészített és hivatalosan még nem bélyegzett játékkártyák a gyártási helyiségben elkülönítve, s e célra bejelentett szekrényekben a gyáros által szoros zár alatt tartandók.

Szintugy elkülönítve gyűjtendő és zár alatt tartandók a számfelletti, valamint a selejtes kártyalapok is, melyeknek a gyártási helyiségből eltávolítása mindaddig tiltva marad, míg azok mind, a pénzügyi hatóság által kitűzendő időben, az ellenőrző közeg felügyelete alatt játszásra használhatatlanná nem tétek.

Szigoruan tiltva van az eladási helyiségben más játékkártyákat tartani vagy elhelyezni, s egyáltalán bármiként és bárhol elárusítani, mint amelyek játszmákba osztható, a 175. és 179. §§. rendelkezéseihez képest, lezárva és csomagokint hivatalosan bélyegezve vannak.

Bélyegilleték lerovása.

181. §. (10. §.) A bélyegilleték a hivatalos bélyegzés végett bemutatott

játszmák száma és neméhez képest. rendszerint a bélyegzés foganatossítása előtt készpénzben fizetendő.

Mindazonáltal a belföldön gyártott kártyák után járó illeték lerovására nézve a pénzügyi hatóság, kellő biztosíték mellett, legfeljebb három óra terjedő fizetési halasztást adhat. Az így engedélyezett fizetési határnapon túl fizetetlen maradt illetékösszeg után 6% késedelmi kamat jár, s azonkívül a mulasztás a hitelkedvezmény veszteségét vonja maga után.

Az illeték elengedését, vagy visszatérítését a pénzügyminister egyedül csak belföldi kártyagyártmányokra nézve oly esetben engedélyezi, midőn hivatalosan bélyegzett kártyajátszmák a gyártási helyiségben, tartásukra rendelt szekrényekben, vagy a szándékolt elküldés alkalmával valamely véletlen balcsesemény folytán használhatlanná váltak. s ha erről az elromlott kártyajátszmáknak — amennyiben egészen el nem vesztek — előterjesztése mellett a pénzügyi hatóságnak 48 óra alatt jelentés tétetik.

Játékkártyák üzletszerű árusítása.

182. §. (11. §.) A játékkártyák üzletszerű eladásával foglalkozni kívánó köteles ezen szándékát 8 nappal előbb, mielőtt az árusítást megkezdi, a pénzügyi hatóságnál írásban bejelenteni, továbbá üzleti helyiségét külsőleg is, mint kártyaeladási üzletet megjelölni, és a játékkártyákat kizárólag csak a bejelentett helyiségben tartani, s egyedül abban elárusítani.

Az üzlethelyiség változtatása 3 nap alatt a pénzügyi hatóságnál bejelentendő.

Meg van engedve, hogy az üzleti helyiségben az elárusítandó játékkártyák egy-egy nem bélyegzett de a játszásra használhatlanná tett játszmája, a minőség megsemmisítése végett, készen tartassék; de az ilyen feltárt játszmákra a pénzügyi hatóság által azok rendelkezése rájegyeztetik.

Ezen §. határozatainak a kártyagyáros

is alá van vetve, ha saját gyártmányú vagy más származású játékkártyák iparszerű eladásával foglalkozni kíván.

A házaló kereskedésből a játékkártyák feltétlenül ki vannak tiltva.¹⁾

A kártyagyárosok és kereskedők egyéb kötelezettségei.

183. §. (12. §.) A kártyagyárosok és kereskedők (176. §.) kötelesek a készletben levő újlag elkészített, megszerzett, eladott, vagy bármi más módon használatba vett játékkártyák, valamint a külföldről behozott felső kártyaképek, s ezek mikénti felhasználása iránt a pénzügyi hatóság által hivatalosan átfűzött külön jegyzékeket (sorkönyveket) pénzügyministeri szabályrendelettel megállapítandó módon vezetni, s azokba minden beállító változást legott bejegyezni.

Az e célra szükséges nyomtatványok a kiállítási költség megtérítése mellett kiszolgáltatnak.²⁾

Szemletartás.

184. §. (13. §.) A 183. §-ban említett iparúzők, illetőleg a családjaikhoz tartozók, valamint segédjeik és helyetteseik kötelezve vannak a felügyelettel és szemle-

tartással megbízott hivatalos közegek mindenkor felszólítására a játékkártyák iránt vezetendő jegyzékeket felmutatni, és tért s időt engedni, hogy azokból kivonatok készíttessenek, valamint a készletben lévő játékkártyákat előterjesztetni, s egyáltalán a jövedéki közegeknek azon segédkezést nyújtani vagy szolgáltatni, amely hivatalos teendőik szabályszerű végzésére szükséges.

Büntetői határozatok: I. Felelőt illeték alkalmazása.

185. §. (14. §.) Ezen törvény rendelkezéseinek megszegése esetében, az erről felvett hivatalos lelet alapján, jövedéki büntető eljárás mellőzésével a megrovított bélyegilleték *ötvenszeres* összegével egyenlő bírsággal terheltetik:

a) aki nem bélyegzett, vagy a hivatalos zárjeggyel (175. és 179. §§.) szabályszerűen el nem látott játékkártyákat a belföldi fogyasztásra való eladás céljából készletben tart;

b) elárusít, terjeszt, megszerez, tudva magánál tart; vagy

c) aki bélyegzetlen kártyákkal játszik.

A kártyagyárosok és kereskedők az üzlethelyiségeikben vagy lakásaikban talált ilyen kártyák után eső bírságösszegért kezkeskednek.

Ha oly helyen, ahol a játékkártyák üzletszerűen fogyasztatnak, ugymint kávéházakban, vendéglőkben s társaskörökben, nem bélyegzett kártyák használatnak, az illető vállalkozó — egyesületeknél az ügyvezetéssel megbízott személy — a reá háruló felelősség, illetőleg kezesség mellett esetről-esetre 200—600 K-ig terjedhető pénzbírság alá esik, hacsak nem igazolja, hogy ilyen kártyák használása tudomása nélkül történt.

A pénzügyigazgatóság vizsgálatot eszközölthet a fentnevezett helyiségekben, ahol hitelt érdemlő értesülés szerint a bélyegrovíditás tárgyai tartatnak vagy használatnak.

¹⁾ Az erre vonatkozó iparigazolványok másolatainak megküldésére nézve l. a 177. §-hoz fűzött rendeletet. Azok, kiknek már oly kereskedésre iparigazolványuk van, melynek keretében a kártyaárusítás beilleszthető (pl. papírkereskedés, vegyeskereskedés) külön iparigazolványt váltani nem tartoznak; s így ily üzletekkel bíró dohánytőzések sem; ellenben azok a dohánytőzések, kik egyéb kereskedéssel nem foglalkoznak, ha játékkártya-árusítással kívánnak foglalkozni, iparigazolvány kiváltására kötelezettek. Önként értetik, hogy minden egyes esetben játékkártya-árusítással csak annak szabad foglalkozni, aki arra pénzügyigazgatósági engedélyt is nyert. (1889. évi 50356. keresk. m. rendeletről P. K. 1672. l.)

²⁾ A kártyagyárosok a pénzügyministerium által megállapított módon három rendbeli jegyzéket tartoznak vezetni és pedig „Gyártási”, „Felhasználási” és „Elárusítási sorkönyvet”.

Oly esetben, midőn a kihágás következményeivel terhelendő fél a törvényt sértést, még mielőtt arról a pénzügyi hatóság más úton tudomást szerzett volna, önként bejelenti, a máskülönbén járó bírságösszegnek csak felerésze szedetik be, ha utóbbit a bejelentő fél a megrovíditott bélyegilletékekkel együtt legott lefizeti.

II. Jövedéki büntető eljárás esetei.

186. §. (15. §.) Jövedéki büntető eljárásnak van helye:

a) ha valaki a játékkártyák gyártását a pénzügyi hatóság megelőző engedélye nélkül, vagy kiadott tilalma ellenére, vagy nem a bejelentett és helyeselt, hanem más helyiségekben eszközli vagy eszközölteti;

b) ha a nyomdatulajdonos kártyaképeket állít elő a nélkül, hogy a pénzügyi hatóság e részbeni engedélyét és a kártyagyáros írásbeli megrendelését bírná;

c) ha a játékkártyáknak hivatalos bélyegzés végett előterjesztése alkalmával helytelenül oly adatok jelentetnek be, melyek a bélyegilleték magasságára vonatkoznak;

d) ha valaki játékkártyákat oly időben vagy oly helyen, mikor s ahol azoknak szabályszerűen bélyegezve lenniök kell, hamisított, utánzott, más kártyákról átvitt, vagy magasabb bélyegilletékre átváltoztatott bélyegjellel, vagy hamisított, utánzott vagy egyszer már használt zárjeggyel ellát, vagy pedig, habár ezen körülményről tudomása volt, magánál tart, megszerez, elárúsításra ajánl, másnak elad, vagy más módon terjeszt vagy terjesztteni igyekszik;

e) ha a kártyagyáros saját gyártmányú kártyáit idegen czéggel ellátja;

f) ha külföldi játékkártyák behozatalánál vagy átvitelénél a 174. §-ban körülírt kötelezettségek valamelyike figyelmen kívül hagyatik;

g) ha nem bélyegzett játékkártyák a vám- és ellenőrzési szabályok megtar-

tása nélkül külföldre küldetnek vagy kivitetnek;

h) ha hivatalos zárjegyek a tilalom ellenére tovább adatnak; vagy

i) ha a 183. §-ban megállapított könyvezetés a kártyagyárosok által oly módon történik, hogy ez által az üzlet terjedelme, menete és minősége helytelenül mutattatik ki, a jövedéki kihágások felderítése nehezítettik, vagy lehetlenné tétetik, s általában a követett eljárás szerint a jövedék kijátszására irányzott szándék vélemezhető.

Ezen súlyos kihágások eseteiben a büntetés 1000 K-val és a kihágás ismétlése esetében 2000 K-val szabandó meg.

Ha azonban a kihágás tárgyát 50-nél több kártyajátzsma vagy zárjegy képezi, a büntetés minden további játszma vagy zárjegyért 20—20 K-ra, ismétlés esetében pedig 40—40 K-ra emelendő.

Ezen kívül a súlyos kihágás tárgyai, ugymint:

egészben vagy részben elkészített kártyák, zárjegyek, képek, és ezek előállítására szolgáló szerek és anyagkészletek elkobzás alá esnek.

Kiseb kihágások.

187. §. (16. §.) A megelőző 186. §-ban fel nem sorolt egyéb kihágások, nevezetesen a 179., 180. és 182. §§-ban, valamint a 183. §-ban a kereskedőkre nézve foglalt rendeletek megszegése, mint kisebb kihágások eseteiben: 10 K-tól 200 K-ig ismétlés esetében pedig 400 K-ig terjedhető pénzbírság alkalmazandó.

Gyártási engedély és áruírási jogosultság megvonása.

188. §. (17. §.) A kártyagyárostól, illetőleg kereskedőtől, ki a 186. §-ban említett súlyos kihágások egyike miatt egy ízben már büntetve, vagy a 185. és 187. §§-ban felsorolt cselekmények vagy mulasztások miatt két ízben pénzbírsággal terhelve volt, a gyártási enge-

dély (177. §.), illetőleg az üzletszerű kártyaárulás jogosultsága (182. §.) meghatározott időtartamra vagy véglegesen is megvonható.

Megróvidített bélyegilleték lerovása.

189. §. (18. §.) A pénzbírságon kívül a megróvidított bélyegilleték is a kihágás időpontjától számítandó késedelmi kamattal (182. §.) együtt fizetendő.

Kezesség.

190. §. (19. §.) A kártyagyárosok és kereskedők, valamint a 185. §-ban említett vállalkozók kezeskednek azon pénzbírságért, mely a családjaikhoz tartozók, ugyszintén segédjeik vagy szolgálk ellen ezen törvény határozatai alapján kimon-datott.

Ha azonban igazolják, hogy a kihágás tudomásuk nélkül történt, a kezesség csak a megróvidított bélyegilletékre szorítkozik.

Illetékesség és felfolyamodási orvoslát.

191. §. (20. §.) A jövedéki büntető eljárás (186. és 188. §§.) alá eső kihágások fölött, amennyiben a büntető eljárás beszüntetése nem engedélyeztetett, az 1871 : LXVI. t.-cz. által megjelölt első felyamodási törvényszékek és az 1872 : XXXVIII. t.-cz. alapján a kir. tábla mint második és utolsó bíróság határoznak ; Horvát-Szlavonországokban pedig az 1871 : LXVI. t.-cz. által fen-tartott pénzügyi- törvényszékek illeté-kesek.

A 185. §. által tiltott cselekmények eseteiben, valamint oly kisebb kihágások felett (187. §.), melyeknél a kincstár megróvidítására irányzott szándék nem vélelmezhető, első felyamodásilag a pénz-ügyigazgatóság és felfolyamodás esetében a pénzügyminister (1889 : XXVIII. t.-cz. 12. §. III. c) pt.) határoz.

Hátralékok behajtása.

192. §. (21. §.) A jelen törvény alapján járó bélyegilletékek, hátralékok összegei s ezek kamatai, a közadók módjára, az 1883 : XLIV. t.-cz. értelmében, végre-hajtás utján hajtandók be.

Feljelentők és tettenérők jutaléka.

193. §. (22. §.) Az elkövetett kihágások, tiltott cselekmények és mulasztások fel-jelentői, illetőleg a tettenérők, a be-hajtott pénzbírság egy harmad, illetőleg felerészében jutalékképen részesíttetnek.

XVIII—XX. FEJEZET.

A naptárak, hirdetmények, hirlapi be-iktatások, külföldi hirlapok és időszaki lapok bélyegkötelezettségének megszün-tetéséről.

194.—216. §§-ok. A naptárak bélyeg-kötelezettsége 1900. évi decz. hó 31-én, a hirdetmények, hirlapi beiktatások, külföldi hirlapok és külföldi időszaki lapok bélyegkötelezettsége ellenben 1900. évi junius hó 30-án megszűnik ; az ezen időpontokig bezárólag esedékessé váló ilyenmü bélyegilleték azonban szabály-szerűen lerovandó s el nem engedhető. (1900 : X. t.-cz. I. §.)

Az 1900. évre szóló el nem kelt bélyeg-zett naptárak után lerótt bélyegilleték, amennyiben a naptárakat a kiadó az illetékes pénzügyi hivatalhoz 1900. évi deczember hó 1-ig beszolgáltatja s mennyiben azokon a használatnak semmi nyoma nem látható, készpénzben vissza-térítendő. Más jogczimen az 1900. évre szóló naptárak után lerótt bélyegilleték sem részben, sem egészben vissza nem téríthető.

Az 1901. évre szóló naptárak már az 1900. év folyama alatt bélyegtelenül kiad-hatók és áruba bocsáthatók. (1900 : X. t.-cz. 2. §.)

NEGYPEDIK RÉSZ.

Vegyes intézkedések.

XXI. FEJEZET.

Hivatalos lelet felvétele iránti kötelezettség.

217. §. Olyan kötelezvényeknél, váltóknál, kölcsönöknél, áruszerzési vagy szállítási kötéseknel, bérleti, építési, társasági vagy szegődési szerződéseknel, vagy ingók iránt kötött egyezségeknél és adásvevési okiratoknál, és általában minden bélyeg- és illetékköteles beadványnál, melyektől a bélyeg és illeték vagy épen nem, vagy csak hiányosan, vagy szabályellenesen rovatott le, az illető bíróságnak vagy hivatalnak személyes felelősség melletti kötelessége a leletet felvenni és ezt az illető adó- (a fővárosban a k. díj- és ill. kiszabási) hivatalnak további szabályszerű eljárás végett átküldeni. A lelet felvétele az illető által név aláírása és a felvétel idejének megjelölése mellett az okiraton és irományon feljegyzendő.

A leletfelvevőknek azon felemelt összegek fele része, melyek a lelet következtében behajtottak, jutalomképen kiszolgáltatik.

Ha a leletet a bíróságok vagy hivatalok dijnokai vagy kezelési hivatalnokai veszik fel, a lelet tartalmának valódisága mindig egy felebbvaló tisztviselő által bizonyítandó.

A jutalék ezen esetben is a lelet felvevőjét illeti. (1873 : IX. t.-cz. 14. §.)¹⁻⁵⁾

I. 48600/85. sz. a. közm. és közlek. m. kir. minister által kiadott utasításból (Pk. 1885. évi 97. lap):

Ha a belföldön kiállított mellékletek a törvény által kijelölt módon kellő értékű bélye-

gekkel ellátva nincsenek, azon postahivatal, melyhez a postai megbízás intézve volt, leletet vesz fel, a felvételt a mellékletre feljegyzi, és azt betűzőjével igazolja, a leletet pedig a legközelebbi pénzügyi igazgatóságának további eljárás végett megküldi.

A megletelezett mellékletet szokott módon, ha a címzett azt beváltja, a címzettnek ki kell adni, ha be nem váltja, azt a feladóhoz vissza kell küldeni.

Osztrák területen kiállított mellékletek kel-

673. és 685. §§-ai értelmében a feljelentőt $\frac{1}{3}$ -a tettenérőt pedig $\frac{1}{4}$ -rész illeti meg. A harminczad hivatali utasítás 685. §-ának 1. pontja szerint tettenérési jutalékra igényt tarthat (a tettenérési jutalékból való részesedésből tiszti minőségénél fogva ki nem zárt) az a személy, ki hivatalánál vagy szolgálatánál fogva kötelezve van jövedéki kihágásokat felfedezni; más egyének csak feljelentőknek tekintendők. Tettenérő nemcsak a pénzügyőrség, hanem az adóhivatal tiszti személyzete is lehet; az adóhivatali szolgát azonban, tekintettel rendes foglalkozásának természetére, csakis feljelentőnek lehet tekinteni. Jutalék abban az esetben nem jár, ha az adóhivatal hivatalos tárgyalás közben jut tudomására annak, hogy valamely ügylet bejelentése elmulasztatott, valamint akkor sem, ha nem a bejelentés elmulasztásáról, hanem csak elkészt bejelentéséről van szó. (1890. évi 126317. sz. p. m. körrendeletből 1891. évi P. K. 93. l.)

Valamely befizetett illeték után járó lelet-jutalékot előbb kifizetni nem szabad, míg a jogorvoslatokra nézve a felelősségi és igazolási határidők le nem jártak, illetve míg a beadott felelősségek jogérvényes határozat nem hozatott.

A leletjutalékok felvételéről szóló nyugtákat a leletfelvevő személyazonosságának igazolásul annak közvetlen hivatali főnöke láttamozni és a hivatalos pecséttel ellátni tartozik. (1890. évi 87530. sz. p. m. körrendeletből 1891. évi P. K. 241. lap.)

²⁾ Ügyvédi kamarához intézett bélyegtelen beadványokra vonatkozóan az Ill. szab. 217. §. szerinti lelet veendő fel. (21593/1875. I. M.)

³⁾ A lelet felvétele, az azt teljesített hivatali közeg által, a felvétel idejének (év, hó és nap) megjelölése mellett az illető beadványnon, okmányon vagy iraton nevének aláírásával minden esetben feljegyzendő.

¹⁾ A 129. §. a) pontja alapján előírt bírságból, valamint a jövedéki büntető eljárás folyamában megállapított bírságokból feljelentés, illetve tettenérés esetén a harminczad hivatali utasítás

lően bélyegzetteknek tekintendők, ha megfelelő összegű osztrák bélyegjegyekkel vannak ellátva.

Ha sem elegendő osztrák, sem magyar bélyeggel ellátva nincsenek, szintén leletet kell felvenni és azt a legközelebbi pénzügyi hatóságnak megküldeni.

Külföldön kiállított számlák, nyugták, kereskedelmi utalványok, bonok, váltók és kötelezővények, ha a külföldön előírt bélyegjegyekkel el is vannak látva, belföldi bélyegilleték alá esnek. Minthogy azonban a külföldi kiállított magyar bélyegjegyekkel nem rendelkezik, a bélyegilletéket, úgy mint a postautalványi díjat, a beszédett összegből kell levonni és ezt az utalvány szelvényére részletesen feljegyezni.

Azon kir. postahivatal, mely a bélyegilletéket levonja, *köteles* megfelelő bélyegjegyeket az illeték alá eső okmányokra (mellékletre) ragasz-

tani és azokat betűzőjével akként lebetűzni, hogy annak fele része a bélyegre, fele része pedig a mellékletre essék.

Külföldön kiállított okmányokról leletet csak akkor kell felvenni, ha a belföldi osztrák vagy magyar bélyegilleték lerovása előtt belföldön (Ausztriában vagy Magyarországon) kötelező nyilatkozat reávezettetett, mely esetben az okmány úgy tekintetik, mintha belföldön keletkezett volna.

II. A közmunka és közlekedésügyi miniszternek körrendelete (1888. é. P. K. 294. lap):

Tekintettel arra, hogy Ausztriában a husz koronánál nem nagyobb összegről szóló kereskedői számlák bélyegmentességet élveznek, a postai megbízások mellékleteként Ausztriából

A hivatali közeg a felvett leleteket a nagyobb ügyforgalmu kir. bíróságnál minden hó 14-ik és utolsó napján, a kisebb ügyforgalmuaknál pedig minden hó utolsó napján a bíróság vezetőjének jegyzék mellett beterjesztli, amely jegyzékbe azon iktatószámok irandók, amely alatt a megleletezett beadvány, okmány vagy egyéb irat a bírósághoz érkezett, ha pedig a lelet a pertárba beadott beadványra, okmányra vagy egyéb íratra vonatkozik, a keresetlevél iktatószáma irandó és amellet megfelelő rövidítéssel azon perirat vagy egyéb irat is megjelölendő, amelynél elkövetett bélyegcsontkítás folytán a lelet felvételre (p. o. 2345/1881. p. ell., 2345. 1881. vval., vagyis a 2345/1881. sz. keresettel folyamatba tett perben beadott ellenírat, illetve válasz.)

A bíróság vezetője a beterjesztett jegyzékeket előzőleg beiktattatja, az összes leletekről az ügyiratok iktató számának sorrendjében jegyzéket készítet és ezen jegyzék kapcsán a felvett leleteket mindenik hó 15-ik és első, illetve kisebb ügyforgalmu bíróságnál minden hó 1-én az illetékkiszabási hivatalnak megküldi.

A jegyzéknek tartalmaznia kell:

a) bíróság megnevezését,
b) az elküldés idejét az év, hó és nap kitételével és
c) a megleletezett beadványok, okmányok és iratok iktatószámait, a második pontban meghatározott módon.

Az illetékkiszabási hivatal, a megküldött jegyzékben, a leletek átvételének napját az elküldés ideje alá, továbbá a leleteknek beküldési tételezelmét a jegyzékben felsorolt bírósági iktatói számok alá és azoknak megfelelőleg beírja és azon jegyzéket hivatali pecsétjével ellátva, legfeljebb nyolcz nap alatt a bíróság vezetőjének visszaküldi.

A bíróság vezetője intézkedik, hogy a visszaküldött jegyzék a leletet felvett hivatali köze-

geknek külön jegyzékeivel együtt összegyűjtve, megőriztessék és a bélyegszemle alkalmával a kiküldött pénzügyi hivataloknak rendelkezésére bocsáttassék.

A kir. ügyvédségeknél, a központi telekkönyvnl, a fegyintézeteknél és kerületi börtönknél ezen rendelet hasonszerűen alkalmazandó. (40041/1881. I. M.)

Nagyobb forgalmu bíróságoknál és igazságügyi hatóságoknál, ahol a leletjuttatásokat a segédhivatalok alkalmazzák, a közfelosztani szokták, a leleteket a segédhivatal nevében, vagy a segédhivatali igazgatóság nevében, a leletet felvő tisztviselő vagy díjnok is írja alá és a lelet tartalmának valóságát a segédhivatali igazgató a hivatalos pecsét alkalmazása mellett aláírásával bizonyítja. (57199/1897. Igazságügymin. I/A. sz. rend.)

⁴⁾ Ha a pénzügyőri biztosok nem a 219. §. értelmében tartott bélyegszemlék, hanem hivattasszerűleg teljesített ellenőrzés alkalmával, avagy magánkutató alkalmával a hivatalbeli kötelesség keretén túlmenő tevékenység eredményeül bélyegrovíditéseket fedeznek fel, vagy amidőn az általuk vagy egyes magánfelek által tett feljelentések folytán, esetről-esetre elrendelt bélyegszemlék megajtására kiküldetvén, ebbeli eljárásukban különös buzgalom és ügyesség által a jövődek érdekében megkívánható felfedezéseket tesznek: az általuk felvett leletekre nézve jogos igényt tarthatnak a törvényszabta jutalékok kiszolgáltatására. (7143. 1892. P. M., P. K. 549. l.)

⁵⁾ Minthogy az ujrafelvételi eljárás megindítása a főeljárás folyamában hozott jogerős ítélet végrehajtását nem akadályozza: a jogerős kirovár folytán betízett vagy behajtott felemelt illetékek és bírságokból a leletfelvevőket megillető jutalékok az esetleges ujrafelvételre való tekintet nélkül mindig kiutalandók. (3302 1896. P. M.)

érkező 20 K.-ról vagy 20 koronán aluli összegről szóló számlák a bélyeg hiánya miatt nem letelezendők meg; de beváltásuk esetén, úgy mint az a fent idézett rendeletben a külföldön kiállított számlára nézve elrendeltetett, a nálunk ivenkint járó 2 filléres bélyeggel ellátandók, mely bélyeget az illető kézbesítő postahivatal köteles átbetűzni, illetőleg a levélhordó a kelet és neve aláírásával megsemmisíteni. Ezen bélyeg értéke a beszedett összegből levonatik.

III. A m. kir. belügyministernek 1888. évi 33165. sz. körrendeletéből (R. T. 919. lap):

A házi pénztári számadások felülvizsgálatánál eddigelő követett azon eljárást, mely szerint a kellő bélyeggel el nem látott okmányok nem leteleztettek, hanem azok a számadó tisztviselők irányában észrevételezve és terhükre nyilvántartva, a hiányzó bélyeg egyszerű pótlása végett visszaküldettek, pénzügyminister urnak f. évi márczius hó 29-én és május hó 2-án 14824., illetőleg 24525. szám alatt hozzámmintézett átirattal folytatni megszüntetendőnek találván, egyidejűleg elrendeltem, hogy az említett bélyeghiányos okmányok után ezentul a hivatalos lelet vétessék fel, miután nem szenved kétséget, hogy a házi pénztári számadások mellékletei is oly iratoknak tekintendők, melyek után a fennálló illetékszabályok szerint a szabályszerű bélyegilletéket bélyegjegyek felhasználása által, és pedig a 20. §-ban körülírt módon az okirat kiállítása előtt kell leróni, s miután az idézett §. végpontjában határozottan ki van mondva, hogy az okiratra a kiállítás után utólag felragasztott bélyegjegy nem létezőnek tekintetik, miből kifolyólag önként értetik, hogy oly okiratok után, melyek a kiállítás alkalmával épen nem, vagy pedig hiányosan bélyegcizettek, az illetékszabályok 217. §-ának rendelkezési értelmében a hivatalos lelet felveendő s ez további intézkedés végett az illetékkiszahással megbízott hivatalnak megküldendő.

A tisztviselők felelőssége.

218. §. A törvényhatóságok, rendes és választott bíróságok, állami vagy törvényhatósági és községi tisztviselők és előjáróságok a leletek pontos felvétele, valamint a hivatalos kiadványoknak a megfelelő bélyeggel való ellátása iránt felelősek.

A sommás eljárás szerint elsőfokulag tárgyalt peres ügyekben és a községi bíróságnál maga a tárgyalást vezető bíró, a felelőviteli tárgyalásnál a tanács jegyzője, a rendes eljárás alá tartozó peres ügyekben a pertárnok, végre a bizonyítás felvétele

vagy ítélőbíró előtt lefolyt tárgyalás esetén általában a kiküldött vagy megkeresett bíró köteles a tárgyalás vagy a jelenléteben lefolyt eljárás közben felmerülő bélyegilletékek megfelelő mérvben és szabályszerű módon való lerovására ügyelni.

Ha a lerovásra nézve mulasztást vagy hiányt észlel, a bírósági hivatalnok és a községi bíró köteles a hivatalos leletet maga felvenni, az ítélőbíró pedig köteles a bírósági hivatalnokok valamelyikét a hivatalos lelet felvételére utasítani.

Különösen kötelessége a sommás eljárásban a bírónak, a rendes eljárásban a pertárnoknak, hogy az ítéletek és peregyezések után lerótt bélyegjegyek alatt feljegyezze a bélyegjegyek összegét, valamint azt, hogy azokat ki, mily czímen és mely napon szolgáltatta. Ugyanez a kötelesség terheli a bírót a szóbelileg bejelentett felelőviteltől a 22. §-hoz képest járó bélyegjegyekre nézve.

Az a bíró vagy bírósági hivatalnok, aki a jelen szakaszban megállapított kötelességeket és általában a bélyeglerovás pontos teljesítése körüli gondoskodást nem teljesíti, a mulasztásából a kincstárra háramló kárért vagyoniilag felelős. E részben a bíró vagy bírósági hivatalnok ellen a felelősség csak az esetben érvényesíthető, ha a bélyeg vagy illeték, az annak fizetésére kötelezett feleltől be nem hajtható. A kár összegét, amennyiben az a bíró vagy bírósági hivatalnok ellen érvényesíttetik, határozatilag a pénzügyigazgatóság állapítja meg, melynek határozata ellen a közigazgatási bírósághoz van felebbezésnek helye.

A bélyegjegyek alatt történt feljegyzés a szabályszerű felülbélyegzés szükségességét meg nem szünteti. (1894: XXVI. t.-cz. 30. §.)¹⁻²⁾

¹⁾ Fizetési meghagyásos eljárásban elkövetett bélyegrovíditás esetén a letelezés és ennek, valamint a szabályszerű felülbélyegzésnek elmulasztásából az illető hivatalos közegre háruló felelősség tekintetében az általános szabályok alkalmazandók. (13975/1894. P. M. P. K. 30. sz., R. T. 186. sz.)

²⁾ Bíróvizsgáló bizottság előtt a bélyeg-

Bélyegellenőrzési szemlék megtartása.

219. §. A jelen szabályokon alapuló bélyegkötelezettség pontos teljesítésének ellenőrzése szempontjából a pénzügyminister kiküldött biztosa által:

a) az állami és törvényhatóságok, továbbá községi előjáróságoknál és a kir. közjegyzőknél, továbbá

b) a rendes bíróságoknál, a kisebb polgári peres ügyekben eljáró közegeknek, valamint a budapesti áru- és értéktőzsde és a vidéki termény- és gabonacsarnokok választott bíróságainál;

c) közjegyzői, ügyvédi, kereskedelmi és iparkamaráknál;

d) társaságoknál, intézeteknél, egyesületeknél és iparvállalatoknál és ezek ügynökeinél, végre

e) kereskedők- és iparüzőknél időről-időre szemlést tarthat, és az a), b), c), d) alatt nevezettek kötelesek a megbízólevéllel ellátott pénzügyi hivatalnok felhívására igazolni, hogy megtartják-e a bélyeg- és illetékekre vonatkozó, őket illető határozmányokat, az e) alatt említett kereskedők és iparüzők pedig kötelesek felmutatni bélyegköteles könyveiket, hogy kitűnjék, kellően bélyegezvék-e azok? *A részletügyletekkel foglalkozóknál a bélyegellenőrzési szemle ezen üzletekre is kiterjeszthető.* (1883 : XXXI. t.-cz. 12. §.)

A pénzügyminister felhatalmaztatik, hogy a jelen törvényszakasz határozmányai alá eső kereskedőknél (t. i. mindazon kereskedelmi czégeknek — kereskedők és kereskedelmi társaságoknál — amelyek az 1883 : XXXI. t.-cz. alapján szabályozott részletügyletekkel foglalkoznak és amelyek állami vagy egyéb értékpapirokra vagy árukra kölcsönt, illetve elő-

leget adnak) közegei által az 1868. évi XXIII. t.-cz. 13. §-a rendelkezéseinek megfelelő bélyegellenőrzési szemlést tartasson. (1887 : XLV. t.-cz. 14. §.)

Ha ezen felszólításnak eleget tenni vonakodnának vagy az igazolást hiányosan teljesítenék, akkor a megbízott pénzügyi tisztviselő feljogosittatik, hogy helyhatósági személy jelenlétében fogatosítsa a vizsgálatot.¹⁾

¹⁾ Bíróságoknál a szemlebiztosnak teljesen tájékozottnak kell lennie az illető bíróságnál előforduló összes ügyekről, azok kezeléséről és az azok után járó illetékek mérve és lerovási módjáról; ugyanott a leletekről vezetett jegyzékekben foglalt adatok a leletezett ügyiratokkal, valamint az adóhivatal könyvelési adatával egybevetendők. (84697/1881. P. M., 82. P. K. 7. l.)

A főszolgabírák és városi rendőrkapitányok, mint első folyamodású iparhatóságoknál különösen vizsgálandó, hogy az iparendelvények kiállítására iránti kérvények kellően bélyegezvék-e; továbbá ugyanazeknél, valamint a községi előjáróságoknál, hogy a tánczvizigalmak és nyilvános előadások után járó bélyegilletékek szedettek-e és pontosan lerovatnak-e. (29223. 1875. P. M., P. K. 627. és 631. l.)

Bélyegszemle oly kereskedők egész üzletére fogatosítható, kik részletügyletekkel, áruk vagy értékpapirokra előlegezéssel foglalkoznak; mert az 1868 : XXIII. t.-cz. 13. §-a szerint a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek egész üzlete vizsgálható, ezt a törvényczikket pedig az 1887 : XLV. t.-cz. 14. §-a az említett kereskedőcégekre is kiterjesztette. (2151/1897. P. M.)

Ha egy kir. közjegyzői állás megszűnik (elhalálozás, lemondás vagy elmozdítás következtében), az illető irattárban haladéktalanul bélyegszemle fogatosítandó, az illetékek soronkívül előirandók és azok részletes kimutatása a kincstári jogügyek igazgatóságához átteendő, még pedig oly időben, hogy az az óvadék feloldása iránt az 1874 : XXXV. t.-cz. 43. és következő §§-ai értelmében megteendő tárgyalásoknál a követelt illetékeknek az óvadék ellen leendő érvényesítése végett a szükséges lépéseket megtehesse. (52174/1880. P. M., P. K. 395. l.)

Nyilvános számadásra kötelezett társulatok és vállalatoknál a bélyegszemle minden, akár közvetlen fizetendő, akár bélyegben lerovandó illeték alá tartozó irat, okirat és ügyre kiterjeszthető. (15255/1897. P. M.)

köteles úgydaraboknál a bélyegjegyek alkalmazására, felülbélyegzésére és a bélyegilleték megrövidítése esetében követendő eljárásra nézve az e részben fennálló általános szabályok szolgálnak zsinórmértékül. (4030/1892. I. M. 16. §.)

A büntetés elévülése.

220. §. Azon kihágás, melyért az illető tettes a vétkes cselekmény vagy mulasztás napjától számítandó 3 év alatt kérdőre nem vonatott, büntetés tárgya többé nem lehet.

Bírságon kívüli illetékfizetési kötelezettség.

221. §. A bírság lefizetése, elengedése vagy elévülése nem ment fel senkit azon illeték befizetésének kötelessége alól, mely a kihágás tárgyát képezte.

Be nem hajtható pénzbüntetés átváltoztatása.

222. §. Ha a jogérvényes ítélettel kiszabott pénzbüntetés az elmarasztalttól egészben vagy részben behajtható nem volna, vagy pedig ennek behajtása csakis az elmarasztalt minden ingatlanai eladása által ugy lenne eszközölhető, hogy ennek folytán az elmarasztalt végelszegényedése és adózási képtelensége következne be, a pénzbüntetés helyett az 1880 : XXXVII. t.-cz. 13. §-ának megfelelőleg :

a) ha a pénzbüntetés 600 K-nát meg nem halad, elzárás,

b) ha a pénzbüntetés 600 K-nát meghalad, fogház alkalmazandó akkép, hogy minden be nem hajtott 10 K után egy-egy napi elzárás, illetve fogház essék.

Jogérvényes ítélettel kiszabott pénzbün-

tetéseknek részben vagy egészben elengedését a fél kérelmére a pénzügyminister O Felségének ajánlhatja. (1883 : XLIV. t.-cz. 108. §.)¹⁾

Illetékes bíróságok.

223. §. Ezen szabályokban elősorolt kihágások eseteiben, amennyiben a megszabott jövedéki büntetéseken kívül rendszeres bünvádi eljárásnak is van helye (v. ö. 113. §.) az ez iránti intézkedés megtételére az 1871 : LXVI. t.-czikk által megjelölt elsőfolyamodási törvényszékek vannak hivatva.

¹⁾ A pénzbüntetést helyettesítő szabadságvesztésbüntetés tartamára az 1878 : V. t.-cz. 53. és 102. §§-al, illetve az 1879 : XL. t.-cz. 22. és 30. §§-al irányadók. Ezek szerint: a) a fogházbüntetés tartamának maximuma hat hónap, halmozat esetében ennek kétszerese — egy év; b) az elzárásbüntetés tartamának maximuma 30 nap; halmozat esetén 45 nap.

Az átváltoztatás meghatározásánál az 1893. évi XLIV. t.-cz. 108. §-ának az a rendelkezése, hogy minden be nem hajtott 10 K után egy-egy napi elzárás, illetve fogház essék, fogházbüntetés esetében most is érvényes, mert az 1878 : V. t.-cz. 53. §-ában foglalt rendelkezés határai között marad. Elzárás esetében ellenben a Kbtkv 22. §-ának rendelkezésére tekintettel odamódosul, hogy az átváltoztatásnál 4 K-t felül nem haladó pénzbüntetés helyett 12 óránál hosszabb ideig tartó elzárás nem állapítható meg; 4 K-tól 20 K-ig egy napi, azonfelül pedig minden 20 K-ig terjedő összeg helyett egy-egy napi elzárás állapítandó meg.

ÖTÖDIK RÉSZ.

A két államterület lakosai között a bélyeg s jogilleték körül előforduló érintkezések iránti szabályok.

XXII. FEJEZET.

224—267. §-ig. Az 1868. évi egyezményen alapuló szabályok az 1900. évi január hó 1-jével életbe lépett 1899. évi XLVI. t.-cz. folytán hatályukat veszítették. Helyökbe lépett az 1899: XLVI. t.-czikk.

1899: XLVI. törvényozikk

a magyar korona országainak pénzügyministere és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyministere között a bélyeg- és közvetlen illetékek, fogyasztási bélyeg és díjak iránt létrejött egyezményről.

Az osztrák-magyar monarchia két államának egymáshoz való kölcsönös viszonyában a bélyeg- és közvetlen illetékek, fogyasztási bélyeg és díjak körül felmerülő kérdések szabályozása végett egyrészről a magyar korona országainak pénzügyministere, másrészről a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyministere között létrejött megállapodások, a magyar országgyűlés, által elfogadtatván: az erre vonatkozó egyezmény és pótegyezmény Ő császári és apostoli királyi Felsége szentesítésének hozzájárultával az ország törvényei közé iktattatnak és azok végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

I.

Az egyezmény szövege a következő:

Egyezmény,

mely egyrészről a magyar korona országainak pénzügyministere s másrészről a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyministere között

a bélyeg- és közvetlen illetékek, a fogyasztási bélyeg és díjak iránt

kötöttetett:

ELSŐ RÉSZ.

A jogügyletek, okiratok, irományok és hivatalos cselekmények után járó illetékekről.

I. FEJEZET.

Az illetékekre jogosult állam meghatározása.

Okiratok, jogügyletek, segédiratok.

1. §. Az okiratok, jogügyletek és segédiratok rendszerint (4., 16. és 17. §§.) ott vonandók illetékezés alá, ahol először állt be az a körülmény, mely az illeték vagy a magasabb illeték fizetésének kötelezettségét megállapítja.

2. §. Ehhez képest azoktól az okiratoktól és segédiratoktól, amelyeknél az illeték vagy bélyegjegyek használatát által, vagy az okirat kiállítása előtt köz-

vetlenül rovatik le, a kiállításakor már esedékes illeték ott rovandó le, ahol az okirat vagy segédirat kiállíttatik.

Ha az okiratot vagy segédiratot több személy különböző helyen írta alá, a kiállítás helyének az a hely tekintetik, ahol a bélyegköteles kiállítók egyike az okiratot vagy segédiratot először írta alá, és pedig akkor is, ha az utólagos jóváhagyás vagy megerősítés fentartott.

3. §. Azoktól az okiratoktól és jogügyletektől, amelyekre nézve hivatalos illetékkiszabásnak van helye, az illeték ott rovandó le, ahol a jogügylet megkötöttet.

Ha a jogügylet okirati megkötése több szerződő fél aláírásától van feltételezve, és ez az aláírás különböző helyeken történik; az illetékkiszabást és befizetést ott kell teljesíteni, ahol a kiállítók részéről a jogügylet megkötéséhez szükséges utolsó aláírás az okira vezettetik.

Ha ily okiratban az utólagos jóváhagyás vagy megerősítés kifejezetten fentartott, vagy ha ez a szerződő felek egyikenél a jogügylet önálló megkötése tekintetében hiányzó személyes képesség miatt megkívántatik, az illeték kiszabása és befizetése abban az államban eszközölendő, amelyben a jogügylet jóváhagyása vagy megerősítése bekövetkezett.

Ha azonban a jogügylet megkötése valamely cs. és kir. közös ministerium jóváhagyásától van függővé téve, az illeték azt az államot illeti meg, amelyben az okirat a jelen szakasz első és második bekezdése értelmében kiállíttatik.

4. §. Az 1—3. §§-ban felállított szabályok alól a következő esetekben van kivételnek helye:

a) valamely állami, községi vagy más nyilvános pénztár által — ideértve a cs. és kir. hadsereg és haditengerészet pénztárait is, — kifizetett pénzüsszegekről kiállított vétbizonyítvány után az illeték rendszerint annak az államnak a javára rovandó le, amelyben ez a pénztár

fekszik; ellenben a cs. és kir. közös ministeriumok pénztárainál (közös központi pénztár, a közös külügyministeriumnak, hadügyministeriumnak és haditengerészetnek fizető hivatalai, a közös legfelsőbb számvevőszék pénztára) kifizetett pénzüsszegekről szóló nyugták után az 1—3. §§-ban foglalt szabályok szerint rovandó le az illeték;

b) a két állam egyikében fekvő valamely ingatlan tulajdonjogának, hasznélvezeti vagy használati jogának. okirat kiállítása mellett vagy e nélkül való átruházása után járó százalékos illeték, abban az államban szabandó ki és rovandó le, amelyben az ingatlanok fekszenek.

Ingatlanoknak csere útján való átruházásánál az illeték mindegyik államot a saját területén fekvő ingatlanok teljes értéke után illeti meg;

c) a vasuti és gőzhajózási vállalatok személy- és málhajegyei után járó illetékek, tekintet nélkül az úttávolságra, melyre vonatkoznak, annak az államnak a javára rovandók le, amelyben a személy- és málhajegyek kiadatnak, vagy kiállíttatnak, ha pedig a jegyek kiállítása vagy kiadása mellőztetik, amelyben a személyek vagy málhák felvételnek;

d) a biztosítási és társulati ellátási intézetek által különleges törvényintézkedés alapján készpénzben fizetendő illetékek annak az államnak a javára rovandók le, amelyben az intézet vagy társaság székhelye van; ha azonban az intézet vagy társaság a másik állam területén fióküzlettel vagy ügynökséggel bír, a fióküzlet vagy ügynökség által megkötött vagy közvetített ügyletek után az illetékek, tekintet nélkül arra, hogy a fióküzlet vagy ügynökség az ügyletek végleges és önálló megkötésére jogosítva van-e vagy sem, annak az államnak a javára és az abban érvényes törvények mérvéhez képest mutatandók ki és rovandók le, amelyben a fióküzlet vagy ügynökség székhelye van.

Oly társulatok és intézetek alkalma-

zottjainak nyugdíj- vagy nyugbér (ellátási) intézetei, melyek alapszabályaik szerint a két államnak nem csupán egyikében, hanem mindkét államban egyaránt birnak székhellyel, — valamint az oly közlekedési vállalatok nyugdíjintézetei, amelyek forgalmi üzeme mindkét állam területére kiterjed, kötelesek a jelen pont első bekezdésében említett illetékeket a birodalmi tanácsban képviselt királyságok- és országokban lakó tagok részéről a cs. és kir. osztrák államkincstár javára az osztrák állam területén érvényes törvények szerint, — a magyar korona országaiban lakó tagok részéről pedig a magyar kir. államkincstár javára a magyar állam területén érvényes törvények szerint kimutatni és befizetni. A nyugdíjintézet azon tagjait illetőleg, akik a két állam területén kívül laknak, — ezekre az illetékekre annak az államnak van igénye, amelyben az intézet pénzügyi szolgálata elláttatik;

e) a különleges törvényes intézkedések alapján közvetlenül lerovandó egyéb illetékek annak az államnak a javára mutatók ki és fizetendő, amelynek területén az illetékköteles fél lakhelye van.

Társulatoknál, egyleteknél, testületeknél és intézeteknél a székhely tekintetik a lakhelynek.

Ha azonban a két állam egyikében törvényesen megalakult valamely részvénytársaság (részvényekre alakult betéti társaság) vagy közkereseti és gazdasági szövetkezet a másik állam területén fiókteleppel bir, az ennek a fióktelepnek közvetlen üzletére vonatkozólag különleges törvényes intézkedése alapján készpénzben lerovandó illetékek, annak az államnak a javára mutatók ki és fizetendő, amelynek területén a fióktelep székhelye van és pedig az ebben az államban érvényes törvények mérvéhez képest.

Ha valamely részvénytársaság (részvényekre alakult betéti társaság) az egyik államban oly céllal alapítatik, hogy közvetlen üzleti működését kizárólag a másik állam területén folytassa,

ez esetben a részvénytársaság a szelvényi bélyegilletéket is ez utóbbi állam javára és az abban érvényes törvény mérvéhez képest tartozik kimutatni és befizetni.

Halálesetre szóló vagyonátruházások.

5. §. A halálesetre szóló vagyonátruházások után járó illetékek tekintetében a következő határozatok érvényesek:

a) Az ily átruházások után járó illetékek, amennyiben ingatlanok tulajdonjogára, haszonélvezetére vagy használatára, továbbá oly ingó dolgokra vonatkoznak, amelyek hitbizományi vagy hűbériségi kötelék alá tartoznak, vagy pedig más indokból bizonyos meghatározott célra szolgáló rendeltetésüknél fogva nyilvános kezelés vagy felügyelet alatt állanak, abban az államban szabandók ki és rovandók le, amelyben az ingatlanok fekszenek, illetőleg amelyben az említett ingó dolgok kezelésére vagy felügyeletére hivatott hatóság székhelye van;

b) az egyéb ingó hagyaték után az illeték azt az államot illeti meg, amelynek állampolgára volt az örökhagyó. Ha azonban az örökhagyó mindkét államban birta az állampolgári jogot, az illetékre az az állam jogosult, amelynek területén az örökhagyó születési helye van, illetőleg ha az örökhagyó külföldön született, amely államban az örökhagyó elhalálozott. Ha az elhalálozás is a külföldön következett be, a szabad rendelkezés alatt álló ingó hagyaték után járó illeték a két államot fele-felelészben illeti meg.

Ezek a határozatok a hadsereghez tartozó örökhagyókra nézve is mérvődök.

6. §. A részben az egyik, részben a másik állam területén létező hagyatéki vagyon terhei tekintetében a következő szabályok irányadók:

a) azok a tartozások, amelyek a hagyaték bizonyos tárgyát kizárólag és olyképp terhelik, hogy a hagyaték többi része érték nem szavatol, az illeték kiszabá-

sánál a hagyatéknak csakis annál a részénél vehetők tekintetbe, amelyhez a megterhelt tárgy tartozik;

b) azok a tartozások, amelyek az egész hagyatékot terhelik, akár biztosítvák a hagyaték egyes tárgyaira, akár nem, első sorban az ingó hagyatékból vonandók le. Ha ettől az ingó hagyaték-tól mindkét állam javára jár valamely illeték (5. §.) és a terhek az ingó hagyatékot ki nem meritik, ezek felosztása az ingó hagyatékban való kölcsönös részesedés arányában eszközzendő;

c) ha a tartozások az azokkal terhelt ingó hagyatékból nem fedezhetők, a fedezetlen rész a b) pontban megjelölt arány szerint az ingatlan hagyaték terhére veendő számba;

d) a b) és c) pontok értelmében eszközzendő felosztásnál azonban az egyes résztömegek csak abban az összegben veendők számításba, amely az ezeken az egyes résztömegeken az a) pont értelmében kizárólag fekvő különleges terhek levonása után fennmarad, amennyire ugyanis ezeket a terheket az általános terhekkel szemben az elsőbbség megilletné.

7. §. Elők közti oly vagyónátruházásoknál, melyek a fennálló törvények értelmében ugyanazon illeték alá esnek, mint a halálesetre szóló vagyónátruházások (pl. vagyónátadások szülőkről gyermekekre, »hozományok és kelengyék« okirati megállapítása), arra nézve, hogy a bélyegjegyekben vagy közvetlenül le-rovandó illetékek melyik államot illessék meg, az 1—4. §§-okban foglalt határozatok irányadók.

Illetékegyenérték.

8. §. Az ingó vagyontól járó illetékegyenérték azt az államot illeti, amelynek területén az illetékköteles fél lak-helve van. Társaságoknál, egyleteknél és intézeteknél a székhely tekintendő lak-helyül. Az ingatlan vagyontól járó illetékegyenérték azt az államot illeti, amelyben az ingatlanok fekszenek.

Beadványok, melléletek, felzetmásolatok.

9. §. A beadványok, melléletek és felzetmásolatok után járó illetékek rendszerint azt az államot illetik, amelynek területén azok legelőbb benyújtattak.

Ez a szabály akkor is alkalmazható, ha a beadványt, melléketet vagy felzetmásolatot az a hatóság, amelynél benyújtatott, a másik állam területén levő valamely személyhez, hivatalhoz vagy intézethez hivatalból átteszi vagy át-küldi, ha ugyanis a fennálló szabályok értelmében a közvetlen benyújtás helyett ily közvetett benyújtásnak van helye.

10. §. Az Ő Felségéhez és a közös hatóságokhoz (közös ministeriumok, közös főszámvevőszék, katonai hatóságok, konzulátusok, követségek és más közös intézetek) benyújtott beadványok, valamint ezek mellékletei és felzetmásolatai annak az államnak a bélyegjegyeivel látandók el, amelynek területén a folyamodó fél tartózkodik.

11. §. Ha a beadvány egyszersmind okiratként is illeték alá esik, az 1—4. §§-okban foglalt határozatok alkalmazandók.

Ily esetben azonban úgy kell eljárni, mintha az okiratnak tekintendő beadványok, amennyiben ezek a 9. §. alá esnek, azon a helyen, ahol benyújtattak, amennyiben pedig a 10. §-ban említett beadványokhoz tartoznak, azon a helyen, ahol a küldő fél lakik, irattak volna alá.

Bejegyzési illeték.

12. §. A bejegyzési illeték azt az államot illeti, amelyben a bejegyzésre szolgáló nyilvántartások vezetettek.

Azon egy, habár részben meg is szűnt jognak több ingatlanra való bejegyzése, annak ugyanazon tulajdonos egyik ingatlanáról valamely más ingatlanára való átkebelezése, végre pedig a több ingatlanra bekebelezett jogra vonatkozó ke-zességnak az egyes ingatlanokra való fel-

osztása (az egyetemleges zálogjog megszüntetése) esetében igényelhető illetékmentesség azokra az esetekre szoríttatik, midőn a zálogjog tárgyául szolgáló ingatlanok ugyanazon államban fekszenek.

Hivatalos kiadványok.

13. §. A hivatalos kiadványok (másolatok, láttamozások, honossági bizonyítványok, utazási okmányok, jegyzőkönyvek, ítéletek, képesítési okmányok, másodlatok, nyilvántartásokból való kivonatok, bizonyítványok és más hivatalos kiadványok) után járó illeték rendszerint (14. és 15. §§-ok) azt az államot illeti, amelyben azok kiállítottak.

14. §. Ha a hivatalos kiadvány egyúttal mint okirat is illeték alá esik, az 1—4. §§-okban foglalt határozatok mérvadóak.

15. §. Ha azonban az ítéletben valamely ingatlan tulajdonjoga, haszonélvezete vagy használata ítéltetik meg és az ítélet a vagyonátruházások után járó általános illeték alá esik, ez az illeték feltétlenül azt az államot illeti, amelyben az ingatlan fekszik.

Kereskedelmi és iparkönyvek.

16. §. A kereskedelmi és iparkönyvek és az ezekhez hasonló feljegyzések után az illeték azt az államot illeti, amelyben azok vezetettek.

Az O Felsége személye körüli m. kir. ministerium.

17. §. Az O Felsége személye körüli m. kir. ministeriumnál szolgálatban álló hivatalnokok és alkalmazottaknak járandóságai felől kiállított nyugták, az ehhez a ministeriumhoz benyújtott beadványok, valamint ezek mellékletei és felzetmásolatai, végre ennek a ministeriumnak hivatalos kiadványai után a magyar állam javára jár az illeték.

Közös intézetek és társulatok.

18. §. Oly intézetek és társulatok tekintetében, melyek alapszabályaik szerint a két államnak nem csupán az egyikében, hanem mindkét államban egyaránt birnak székhellyel, az az alapelv irányadó, hogy a különleges törvényintézkedés alapján közvetlenül lerovandó illetékek, valamint az ingó vagyontól járó illeték egyenértékű, a két pénzügyi kormányzat által esetről-esetre megállapítandó és rendeleti uton kijelölendő felosztási kulcs szerint mindkét államot illetik meg.

Egyúttal arra az esetre, ha oly közlekedési vállalatoknál, melyek forgalmi üzeme mindkét állam területére kiterjed, azok szervezetének alapját érintő változások következnenek be, nevezetesen a vagyonkezelés kettéválasztásának esetére, a két pénzügyi kormányzatnak a jelen szakasz első bekezdésében említett illetékek lerovása tekintetében hasonlólag külön megállapodásra kell jutni és rendeleti uton megfelelően intézkedni.

II. FEJEZET.

A bélyeg- és közvetlen illetékek megállapításáról és lerovásáról, továbbá az illetékköteles okiratok és hivatalos cselekmények bejelentéséről.

A bélyegilletékről.

19. §. Mindkét államban külön bélyegjegyek (ürlapok) lesznek érvényben, melyek, amennyire a jelen egyezmény ellenkező intézkedést nem tartalmaz, csak az illető állam területén belül használhatók. A bélyegköteles okiratok és irományok ehhez képest rendszerint csakis annak az államnak bélyegjegyeivel látandók el, amelyet az első fejezet értelmében a bélyegilleték megilleti. Ha az ily okiratokon és irományokon a másik állam bélyegjegyei használtak fel, ezek nem létezőknek fognak tekintetni.

A közvetlenül lerovandó illetékről.

20. §. Jogügyletek, melyek mindkét államban fekvő többrendbeli ingatlanok tulajdonjogának, hasznélvezetének vagy használatának átruházására vonatkoznak, a törvényes határidőn belül és a törvény által előírt módon jelentendők be, még pedig: vagy az illeték kiszabásával megbízott annál a hivatalnál, melynek föld- vagy házadó-kataszterében az átruházott ingatlanok egyike bejegyezve van, vagy (amennyiben az ingatlan ily adó alá nem esik) amelynek területén az ingatlanok valamelyikének nyilvánkönyveit vezető bíróság székhelye van, vagy végre (amennyiben az ingatlan sem a kataszterben, sem valamely nyilvánkönyvben bevezetve nem volna) amelynek kerületében az ingatlan fekszik.

21. §. Az ingatlanok átruházására meghatározott illeték alá eső bírósági ítéletek, ha az ingatlanok nem abban az államban fekszenek, amelyben a bíróság székhelye van, hasonlólag a 20. §. értelmében illetékes hivatalnál jelentendők be az illeték kiszabása végett.

22. §. Azokról a hagyatékokról, amelyek után az illeték mindkét államot megilleti, mindkét államban az illeték kiszabásával megbízott illetékes hivatalainál elkülönített hagyatéki kimutatás terjesztendő be.

Mindegyik kimutatásnak azt az összes hagyatékot kell magában foglalnia, melytől az egyik vagy a másik államban illeték jár s abban egyszersmind az is kitüntetendő, hogy a cselekvő és szenvedő állagból mennyi esik az egyik és mennyi a másik államra.

23. §. Ez a hagyatéki kimutatás, amennyiben a hagyatéki illető részére nézve bírói eljárásnak van helye, a kiszabással megbízott annál a hivatalnál terjesztendő be, amelynek kerületében a hagyatéki bíróság székhelye van.

24. §. Ezt az esetet kivéve, a hagyatéki kimutatás arról az ingatlan vagyonról, továbbá arról a leköttött ingó vagyon-

ról (5. §. a) p.), mely abban az államban fekszik, amelynek az örökhagyó kizárólagosan állampolgára volt, végre a szabad rendelkezés alá eső ingó vagyonról (5. §. b) p.) annál a kiszabásra rendelt hivatalnál nyújtandó be, amelynek kerületében az örökhagyó utolsó lakhelye volt. ha ugyanez a lakhely annak az államban a területén van, mely az illetékre jogosult. Ellenkező esetben a jelzett vagyonra vonatkozó hagyatéki kimutatás a kiszabásra rendelt annál a hivatalnál terjesztendő be, amelynél a 20. §. értelmében valamely ingatlanra vonatkozó jogügylet bejelentendő volna, vagy amelynek kerületében a leköttött ingó vagyon (5. §. a) p.) kezeltetik. Ha ilykép több hivatal volna a kiszabásra illetékes, az illetékköteles félnek szabad választása van arra nézve, hogy a kiszabásra illetékes hivatalok közül — a többiek értesítése mellett — melyik hivatalnál terjeszse be a hagyatéki kimutatást.

Ha a hagyatékhhoz sem ingatlan, sem leköttött ingó vagyon nem tartozik és ha az örökhagyó lakhelye az illetékre jogosult állam területén kívül volt, a hagyatéki kimutatás, amennyiben az illeték a birodalmi tanácsban képviselt királyságokat és országokat illeti, a bécsi központi díj- és illetékkiszabási hivatalhoz, amennyiben pedig az illeték a magyar korona országait illeti, a budapesti központi díj- és illetékkiszabási hivatalhoz terjesztendő be.

25. §. Arra az illetékköteles ingatlan vagyonra és szabad rendelkezés alatt nem álló ingó vagyonra vonatkozólag, (5. §. a) p.), amely nem fekszik abban az államban, amelynek kizárólag volt honpolgára az örökhagyó, a hagyatéki kimutatások a kiszabásra rendelt annál a hivatalnál nyújtandók be, amelynél a 20. §. értelmében ingatlanokra vonatkozó valamely jogügylet bejelentendő lett volna, vagy amelynek kerületében a szabad rendelkezés alatt nem álló ingó vagyon kezeltetik. Ha ilykép a kiszabásra több hivatal volna illetékes, az illetékköteles

félnek szabad választási joga van arra nézve, hogy a kiszabásra illetékes hivatalok közül — a többiek értesítése mellett — melyik hivatalnál terjeszse be a hivatéki kimutatást.

26. §. A magánvasuti vállalatok által megszerzett ingatlanok után járó illetékek, ha az ingatlanok nem fekszenek abban az államban, amelynek területén a vállalat igazgatóságának székhelye van, annak az államban, amelyben az ingatlanok fekszenek, esetről-esetre meghatározandó vagy rendeleti uton megjelölendő valamely kiszabási hivatalánál szabandók ki és rovandók le és ugyanott eszközrendő a szabályszerű bejelentés is.

III. FEJEZET.

Az egyik államban szabályszerűen eszközött illetékezésnek a másik államban való hatályáról.

27. §. Okiratok, melyek az egyik államban kiállítottak és oly minőségűek, hogy amennyiben a másik államban állítottak volna ki, ugyanott illeték alá esnének (1—3. §§.), rendszerint a másik állam területére történt átvitelüket követő 14 nap alatt, vagy e határidő letelte előtt is, mielőtt hivatalos használatba vétetnének, vagy az általuk elvállalt kötelezettség teljesítették, vagy az okirat alapján valamely más jogcselekmény fogantatottatnék, az ebben az államban érvényes törvények mérvéhez képest ugyanott vonandók illetékezés alá.

Oly okiratoktól ellenben, amelyek abban az államban, ahol kiállítottak, annak törvényei szerint szabályszerű illetékezés alá vonattak, vagy amelyek ugyanezen törvények szerint illetékmentességet élveznek, a másik államban történő átvitelük esetében, amennyiben ott csupán állandó bélyegilleték alá esnének, további illeték nem követelhető.

Az okiratokhoz tartoznak a 11. és 14. §§-ban említett irományok is.

A kiállítás helyén érvényes törvények szerint szabályszerűen illeték alá vont.

vagy attól mentesített okiratnak a kiállítója, az okiratnak a másik államban történt átvitele esetében, az okirattól az utóbbi állam törvényei szerint járó illeték fizetésére nem kötelezhető.

28. §. Az előző §. értelmében eszközrendő illetékezésnél a hazai törvények alapján teljesítendő szolgáltatásból levonandó az az összeg, mely az 1—3. §§-hoz képest, annak az államban, a javára, ahol az okirat kiállított, bélyegjegyekben vagy készpénzben igazoltan szabályszerűen lerovatott.

29. §. Ha oly okiratról van szó, amely után az illeték közvetlenül róható le és amely a 27. §-ban említett időpont letelte előtt annak az államban, amelynek területén az okirat kiállított, a kiszabásra rendelt valamely hivatalánál kiszabás végett már bejelentett, a félnek jogában áll abban az esetben, ha a pótkiszabásnál (27. §.) a beszámításnak a 28. §-ban megállapított feltétele nem fogott fenn és ehhez képest a teljes illeték kirovatott és beszedetett, a 28. §. alapján kiszabott illetékből utólag azt az összeget levonásba hozatni és visszakövetelni, amely később abban az államban, hol az okirat kiállított, egyszeres illeték fejében bebizonyíthatólag lefizetett.

Ez a visszakövetelési jog azonban a visszatérítendő illeték befizetése után csakis három éven belül érvényesíthető.

30. §. Oly okiratoknál, amelyekről az illeték bélyegjegyek használata által rovandó le, a 27. és 28. §§. értelmében teljesítendő illetéklerovás akként történik, hogy oly értékű bélyegjegyek, melyek a kiállításnál szabályszerűen felhasznált bélyegjegyek, illetőleg az okirat kiállítása előtt készpénzben lerótt bélyegilleték levonása után fenmaradó törvényes illetéknek megfelelnek, az okiratra felragasztatnak és az arra hivatott közegek által hivatalosan felülbélyegeztetnek.

31. §. A hivatalos kiszabás alá eső okiratokra nézve a 27. és 28. §§-ban előírt

illetékkiszabást, az általános szabályok szerint a kiszabásra illetékes hivatalnál 14 nap alatt (27. §.) eszközözlendő bejelentés alapján kell foganatosítani.

32. §. Ha a két állam területén kívül kiállított valamely okirat az egyik állam területén át a másik államba behozatik, az utóbbiban eszközözlendő illetékezésnél az az összeg levonásba hozandó, mely a másik államban bélyegjegyekben vagy készpénzben szabályszerűleg beigazoltan lerovatott.

33. §. A 27—32. §§. rendelkezései, a 4. §. a) pontjában említett okiratoknál, továbbá a 4. §-ban megjelölt azoknál az okiratoknál, melyektől az illeték különleges törvényintézkedés alapján közvetlenül rovandó le, végre a 17. §-ban említett vétbizonyítványoknál, nem alkalmazhatók.

34. §. Az előbbi 27. és következő §§-oknak rendelkezései, az egyik államban kiállított és a másik államba átvitt bizonyítványoknál is megfelelő alkalmazást nyernek.

Az egyik államban kiállított hivatalos kiadvány, — amennyiben ez a másik államban hivatalos használatba vétetnek, — csakis ez utóbbi állam törvényei szerint járó mellékleti bélyegilleték alá esik, de emellett a 28. §. is megfelelően alkalmazandó.

35. §. Ha kereskedelmi és iparkönyvek az egyik államból a másikba átvitetnek és ott tovább vezettetnek, az utóbbi államban eszközözlendő illetékezésnél nem számítatik be az az összeg, amely a másik államban illeték fejében lerovatott.

IV. FEJEZET.

Közös rendelkezések.

36. §. A bélyeg- és illetéki szabályok tekintetében a két állam egyikében valamely meghatározott fizikai vagy jogi személynek a törvény alól kivételképp jogérvényesen már biztosított, vagy a két állam közt létesült megállapodás alap-

ján jövőben biztosítandó kedvezmények, amennyiben azok kifejezetten nem bizonyos helyhez kötvék és nem vonatkoznak az ingatlanok tulajdonjogának, haszonélvezetének vagy használatának átruházására, vagy törvénykezési és bejegyzési illetékekre, a másik államban is hatályosak.

37. §. A személy minőségéhez képest igényelhető általános mentességek azoknak a személyeknek is megadandók, akik nem honpolgárai annak az államnak, amelyben a mentesség igénybe vétetik, úgy hogy az egyik államhoz tartozó személyek, hatóságok, intézetek stb. az őket megillető mentességek tekintetében a másik államban is ugyanazon elbánás alá esnek, mint az ebben az államban hasonló viszonyok közt levő személyek, hatóságok, intézetek stb.

38. §. A jogügyletek bejelentésére, vagy valamely más cselekmény teljesítésére vonatkozólag a bélyeg- és illeték-szabályokban előírt határidők nem szenvednek változást az által, hogy az arra kötelezett személynek lakhelye nem abban az államban, ahol a bejelentés eszközözlendő vagy a cselekmény teljesítendő, hanem a másik államban van.

MÁSODIK RÉSZ.

A játékkártyák és naptárak után járó fogyasztási bélyegilletékről.

39. §. A játékkártyák és naptárak után járó illetékekre vonatkozó törvényhozás, az adóztatás mérvét és lerovás módját illetőleg, mindkét államban ugyan azon alapra fektetendő.

40. §. Alapelvül szolgál, hogy a 39. §-ban megjelölt tárgyak tekintetében az adóztatás annak az államnak a javára eszközözlendő, amelynek területén a tárgyak készítettetnek, vagy ahová a külföldről behozatnak, továbbá pedig, hogy azoknak a másik államba való átvitele esetén, további adóztatásnak nincs helye.

HARMADIK RÉSZ.**A díjakról.**

41. §. Ha valamely díj kirovásánál a már korábban fizetett díj figyelembe veendő, ennél úgy mint eddigelé, ezentul sem tesz különbséget az, vajjon a korábbi díj az egyik vagy a másik államban rovatott-e le.

42. §. A díj alóli mentesség tekintetében, különösen az őrzési díjakat illetőleg, a 37. §-ban foglalt intézkedések megfelelően alkalmazandók.

NEGYEDIK RÉSZ.**Általános határozatok.**

43. §. A két állam a jelen egyezmény tárgyára vonatkozólag az egymáshoz való viszonyában nem tekinthető külföldnek.

44. §. A két pénzügyi kormányzat köteles egymást jövedéki kihágások feljelentése, leletek felvétele által és a célnak megfelelő minden más módon támogatni.

Az egyik államot megillető illeték-hátralékok, a másik államban az ennek saját illetékei tekintetében előírt módon biztosíthatók és behajthatók.

45. §. Ezeknek a szabályoknak a felek vagy a hatóságok részéről való megszegése az általános és különösen az illetéki törvények büntető határozatai alá esik.

46. §. Ez az egyezmény a monarchia két állama közt a bélyegek, illetékek és díjak tekintetében 1868-ban kötött egyezmény helyébe lép és a két pénzügyi kormányzat által rendeleti uton megállapítandó időponttól érvényes.

Mindkét félnek jogában áll az egyezménytől egy évi felmondás után visszahátrálni.

47. §. A jelen egyezmény határozmányai, a monarchia két államának Bosznia és Herzegovinához való kölcsönös viszonyában — a teljes viszonosság alkalmazásának feltétele alatt — azzal a kiegészítéssel nyernek megfelelő alkalmazást,

hogy a Bosznia és Herzegovina kormányzatával megbízott közös pénzügyminis-
teriumnál szolgálatban levő bosznia-her-
cegovinai hivatalnokok- és alkalmazot-
taknak járandóságai felől kiállított nyug-
ták, az ezen ministeriumhoz mint Bosz-
nia és Herzegovina kormányzatához
benyújtott beadványok, valamint ezek
mellékletei és felzetmásolatai, végre en-
nek a ministeriumnak a jelzett hatás-
körében keletkező hivatalos kiadványai
után járó bélyegilletékek Bosznia és Her-
cegovina kormányzatát illetik meg.

Budapeston
Bécsben, 1896. évi december 26-án.

Lukács, s. k.
Bilinski, s. k.

II.

A pótegyezmény szövege a következő:

Pótlék

az egyezményhez, mely egyrészről a magyar korona országainak pénzügy-
ministere s másrészről a birodalmi tanács-
ban képviselt királyságok és országok
pénzügyministere között

**a bélyeg- és közvetlen illetékek, a
fogyasztási bélyeg és díjak iránt 1896.
évi december hó 26-án**

kötöttet.

Az 1896. évi december hó 26-án kötött
egyezmény 39. és 40. §§-ai megváltoztat-
nak és következőkép fognak hangzani:

39. §. A játékkártyák után járó ille-
tékekre vonatkozó törvényhozás, az adóz-
tatás mérvét és lerovás módját illetőleg,
mindkét államban ugyanazon alapra fek-
tetendő.

40. §. Alapelvül szolgál, hogy a játék-
kártyák megadóztatása annak az állam-
nak a javára eszközözendő, amelynek
területén a tárgyak készíttetnek vagy
ahová a külföldről behozatnak, továbbá
pedig, hogy azoknak a másik államba

való átvitele esetén, további adóztatásnak nincsen helye.

Ez az alapelv egyelőre a naptárbélyeget illetőleg is érvényes. Amennyiben azonban a két államban a naptárak megadóztatására vonatkozó törvényes rendelkezésekre nézve idővel netán különbség merülne fel, az esetben mindegyik állam jogosítva lesz a másik állam területén megjelenő s onnét áthozott naptárak megadóztatása tekintetében megfelelő intézkedéseket tenni.

Budapestén
Bécsben, 1898. évi április hó 20-án.

Lukács, s. k.
Dr. J. Kaizl, s. k.

Pénzügymin. rendeletek.

I.

3185. szám.
1899. decz. 31.

A magyar korona országainak pénzügyministere és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyministere között a bélyeg- és közvetlen illetékek, fogyasztási bélyeg és díjak iránt kötött egyezmények tárgyában.

A cs. kir. pénzügyministerium vezetőjével egyetértőleg a következőket rendelem:

1. §. A m. kir. pénzügyminister és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyministere között a bélyeg- és közvetlen illetékek, fogyasztási bélyeg és díjak iránt — Budapestén
Bécsben — 1896. évi december hó 26-án kötött egyezmény és a — Budapestén
Bécsben — 1898. évi április hó 20-án kötött pótegyezmény mint 1899: XLVI. t.-cz. az ország törvényei közé iktattatván, mindkét egyezményt az 1896. évi december hó 26-án kelt egyezmény 46. §-ában nyert felhatalmazás alapján 1900. évi január hó 1-étől kezdve életbeléptetem.

2. §. Az 1. §. alatt említett egyezményeknek és pótegyezményeknek határozatai a monarchia két államának Bosznia és Hercegovinához való viszonyában a teljes viszonyosság alkalmazásának feltétele alatt az említett egyezmény 47. §-ában foglalt rendelkezések értelmében megfelelően alkalmazandók.

II.

12035. sz.
1900. márcz. 7.

A magyar korona országainak pénzügyministere és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyministere között a bélyeg- és közvetlen illetékek, fogyasztási bélyeg és díjak iránt létrejött egyezmény (1899: XLVI. t.-cz.) tárgyában.

A magyar korona országainak pénzügyministere és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyministere között, a bélyeg- és közvetlen illetékek, fogyasztási bélyeg és díjak iránt — Budapestén
Bécsben — 1896. évi december hó 26-án kötött egyezmény és Budapestén
Bécsben — 1898. évi április hó 20-án kötött pótegyezmény az 1899: XLVI. törvénytől kezdve felvételvé, mint törvény, az 1900. évi január 1. napján életbe lépett, aminek következtében a bélyeg- és illetékek iránti törvények és szabályok hivatalos összeállításának ötödik részében, illetve az annak XXII. fejezetében, a 224—267. §-ban felvett, a két államterület lakosai között a bélyeg- és jogilletékek körül előforduló érintkezésre vonatkozó szabályok érvénye ezen időtől kezdve megszűnt.

Az új egyezmény és pótegyezmény, habár a hatályon kívül helyezett szabályokban letéményezett alapelveken épült fel, mégis számos igen lényeges új megállapodásokat tartalmaznak, amelyekre nézve annak megjegyzésével, hogy az új egyezmények határozománya, az egyezmény 47. §-a szerint a monarchia mindkét államának Bosznia és Hercegovinához való kölcsönös viszonyában is — a teljes viszonyosság feltétele alatt — megfelelően alkalmazandók, a következőekben figyelemztetem a czímet:

a) Az új egyezmény 3. §-ának utolsó bekezdése szerint, ha a jogügylet érvénye valamely cs. és kir. közös ministerium jóváhagyásán van függővé téve, az illeték nem azt az államot illeti meg, amelyben a jóváhagyás ez közöltetett, — amint eddig volt, — hanem annak az államnak javára rovandó le, amelynek területén a jogügylet megkötötetett, vagy ahol az annak megkötéséhez szükséges utolsó aláírás történt.

b) A 4. §. a) pontja értelmében, állami községi vagy más nyilvános pénztárnál — a cs. és kir. hadsereg és haditengerészet pénztárnál is — kiiltetett pénzügyi eszközök felől kiiltetett vétbizonyítványok (nyugták) után, az illeték annak az államnak jár, amelyben a kiiltetett pénztár fekszik, a vétbizonyítvány nyugtá kiiltetésének helyére való tekintet nélkül; ellen-

ben irányadó az 1—3. §§-ban foglalt tűzetes meghatározásoknak megfelelően *a kiállítás helye akkor*, ha a kiállítás a cs. és kir. közös ministeriumok pénztárával által (közös központi pénztár, a közös külügyministeriumnak, hadügyministeriumnak és hadi tengerészetnek fizető hivatalai, a közös legfelsőbb számvérvészeti pénztára) történik.

c) Ugyan a 4. §. b) pontjának második bekezdése értelmében ingatlanoknak csere útján való átruházásánál, ha a csere tárgyát képező ingatlanok mindkét állam területén fekszenek, az illeték mindegyik államot a saját területén fekvő ingatlanok teljes értéke után illeti meg; az illetéki díjegyzyék 24. tételében foglalt és az 1877. évi Pénzügyi Közlöny 12. számában kiadott 1877. évi 15234. számú körrendelettel szabályozott eljárás tehát ily esetekben már nem nyerhet alkalmazást.

d) A különleges törvényes intézkedések alapján társulatok, egyletek, testületek és intézetek által közvetlenül lerovandó illetékek annak az államnak javára fizetendők, amelynek területén székhelyük van;

az új egyezmény tehát e részben megfelel a hatályon kívül helyezett szabályok rendelkezéseinek.

e) Lényeges változás jelentkezik mégis az egyik államban székhellyel bíró biztosítási és társulati ellátási intézeteknek a másik államban levő főközfűzet és ügynökségek által megköthető vagy közzvetített ügyletek után fizetendő illetékek tekintetében; a 4. §. d) pontja első bekezdése értelmében ugyanis *ezen illetékek feltétlenül annak az államnak javára roandók le, amelyben a főközfűzet vagy ügynökség székhelye van, tekintet nélkül a régi szabályok szerint fennállott arra a megkülönböztetésre, rajjon fel van-e fogosítva a főközfűzet vagy ügynökség az ügyletek önálló és végleges megköthésére vagy sem.*

f) Különös figyelembe részesítendő ugyan csak a 4. §. d) pontja második bekezdésének határozománnyal, amelyek a társulatok és intézetek stb. nyugdíj- és nyugbér- (ellátási) intézetei által fizetendő illetékekre vonatkoznak abban az esetben, ha ezen intézetek alapszabályaik szerint a két államnak nemcsak egyikeben, hanem mindkét államban egyaránt bírnak székhellyel.

g) A 4. §. e) pontja harmadik bekezdése szerint az egyik államban székhellyel bíró részvénytársaság (részvényekre alakult betéti társaság) vagy közkereseti és gazdasági szövetkezeteknek a másik állam területén levő főközfűzeteknél közvetlen tőzéből folyólag fizetendő illetékek annak az államnak javára roandók le, amelyben a főközfűzet székhelye van, és végre ugyane 4. §. e) pontjának utolsó bekezdése értelmében az egyik államban alapított, de közvetlen üzletüket *kizárólag* a másik államban folytató részvénytársaságok a *szelvényi bélyegilletéket* (illetéki díjegyzyék 89. tétel

IX. pont) annak az államnak javára tartoznak leróni, amelyben üzletüket folytatják, és pedig ez utóbbi államban érvényes törvény mérvéhez képest.

h) A *mindkét államban* egyaránt székhellyel bíró intézetek és társulatok ingó vagyonától járó illetékegyenérték és a különleges törvényes intézkedések alapján közvetlenül fizetendő illetékek tekintetében, továbbá oly esetekre nézve, ha oly közlekedési vállalatoknál, amelyeknek forgalmi üzeme a monarchia mindkét államára kiterjed, oly szervezeti változások következzenek be, amelyek a vagyonkezelést kettéválasztják: az új egyezmény 18. §-ában foglalt megállapodás szerint az illetékek és az ingó vagyon után kivetett illetékegyenérték a *két állam pénzügyi kormányzata által esetről-esetre megállapítandó és rendeleti uton kijelölendő kulcs szerint mindkét állam között lesz felosztandó.*

A czimnek kötelessége leendő tehát, amint ilyen esetekről tudomást szerez, hozzájárul, illetőleg közvetlen felettes hatóságához azonnal jelentést tenni.

i) Egészben vagy részben a régi szabályoktól eltérő rendelkezéseket tartalmaznak az egyezmény 10., 17., 20., 21., 27. és 32. §§-ai is. A 27. §-t illetőleg figyelemzettem a czímet, hogy annak első bekezdése szerint az illetéklarovásra kitűzött határidő a hatályon kívül helyezett szabályok 256. §-ában megjelölt 15 nap helyett 14 napon alapítottat meg, mely határidő az új egyezmény 31. §-a értelmében a hivatalos kiszabás alá eső okiratok bejelentésére is érvényes (rég 259. §.).

Ennél lényegesebbek a 27. §. második és utolsó bekezdésében foglalt határozatok. Ezek szerint az egyik államban kiállított okirat után a másik államban abban az esetben, ha itt az okirat csak állandó bélyegilleték alá esik (pl. kereskedői számlák és könyvvivonatok, bizonyítványok, anyakönyvivonatok stb. hasonló), az ezen állam törvényei szerint netalán járó nagyobb illeték lerovásának nincs helye, még akkor sem, ha az okirat, a másik államban fennálló illetékmentesség folytán egyáltalában illetéklarovás tárgyát nem is képezte.

De fontos a 27. §. utolsó bekezdésének rendelkezése is, melynek értelmében valamely a kiállítás helyén érvényes törvényeknek megfelelő mérvben szabályszerűen illeték alá vont vagy illetékmentes okirat *kiállítását* nem lehet ezen okból, az okiratnak a másik államba történt átvitele alkalmából felmerült további illeték lerovására kötelezni.

Ez a kötelezettség csak azzal szemben érvényesíthető, aki az ilyen okiratot a másik államba átvitte. (Önként értetik, hogy ha maga a kiállító az, aki az okiratot a másik államba átvitte, akkor ő mint okirátátvivő fizetésre kötelezhető).

k) A 35. §. rendelkezik a kereskedelmi és iparkönyveken lerovandó illetékekre nézve, ha

ezek az egyik államból a másikba átvitetnek és ott tovább vezetettek; ebben az esetben a kereskedelmi és iparkönyveken az egyik államban lerótt bélyegilleték a másik államban eszközölt illetékezősénél be nem számítható.

Az egyezmény ezen rendelkezése által csak megerősítést nyer az 1891. évi 98770. számú, az 1892. évi „Pénzügyi Közlöny” 2. számában közölt körrendelettel már szabályozott eljárás.

l) Miután végre az egyezmény 44. §-ában mind a két államnak pénzügyi kormányzata a kölcsönös támogatásra nézve kötelezettséget vállalt, s ebben a szakaszban mind a két állam területre nézve egyszersmind a kölcsönös illetékhátralékoknak a saját illetékkel tekintetben előírt módon való biztosítása és behajtásáról is külön gondoskodva lett: köteleességében álland az illetékes m. kir. pénzügyi hatóság-vagy hivatalnak, a cs. kir. osztrák államkincstár kárára jelentkező bélyeg- és illetékhiányokat is megfigyelni és a károsodás elhárítására szükséges szabályszerű intézkedéseket megtenni és a nevezett államkincstár illetékhátralékainak behajtása és biztosítása körül épen oly kötelelősségszerűen eljárni, amint azt a magyar államkincstár követeléseire nézve tenni tartozik.

m) Sulyt fektetnek arra, hogy a két állam lakosai között a bélyeg- és jogilleték körül előforduló érintkezésekből folyólag surlódások fel ne merüljenek és hogy e mellett mégis a m. kir. államkincstár érdekei is mindenkor meg legyenek óva, mi végből kötelezem a m. kir. pénzügyi hatóságokat és hivatalokat, hogy mindenkor, ha valamely ezen egyezmény határmányait érintő illetékre nézve kételye lesz, esetről-esetre kérjen utasítást; a kir. pénzügyigazgatóságoknak még különösen megahagynom, hogy a társulatokat, intézeteket és egyleteket az általuk a különleges törvényes intézkedések alapján közvetlenül lerovandó illetékekre nézve teljesítendő kötelelősségeik pontos teljesítése tekintetében szigorúan ellenőrizze.

III.

74963. szám.

1900. szept. 12.

A biztosítási és társulati ellátási intézetek által készpénzben fizetendő illetékek tárgyában, tekintettel az Ausztriával kötött és az 1899: XLVI. törvénycikkbe felvett illetékegyezményre.

A monarchia mindkét államának pénzügyministerei között a bélyeg- és közvetlen illetékek a fogyasztási bélyeg és díjak iránt 1896. évi december 26-án létesített egyezmény 4. §) pontjának végrehajtása tárgyában a cs. kir.

pénzügyminiszterrel egyetértőleg a következőket rendelem:

1. §. A fennebb említett egyezmény 4. §) d) pontja szerint a biztosítási és társulati ellátási intézetek a különleges törvényintézkedések alapján készpénzben fizetendő illetékeket általánosságban annak az államnak javára tartoznak leróni, amelyben az intézet vagy társulat székhelye van. Eszerint a magyar intézetek Magyarországon, az osztrák intézetek pedig Ausztria javára tartoznak ezen illetékeket leróni.

2. §. Ha az 1. §-ban említett magyar intézetek vagy társulatok a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országokban főintézetekkel vagy ügynökségekkel bírnak, az ezen főintézetek vagy ügynökségek által kötött vagy közvetített ügyletek után járó illetékek — a 3. §-ban foglalt átmeneti rendelkezések sérelme nélkül — az osztrák cs. kir. államkincstár javára mutatandók ki és rovandók le az Ausztriában érvényes törvényeknek megfelelő módon és mérvben, tekintet nélkül arra, hogy fel vannak-e jogosítva ezen főintézetek vagy ügynökségek az ügyletek végleges megkötésére vagy sem.

3. §. A 2. §-nak olyan eseteire nézve, amelyekben az eredeti biztosítási szerződés az 1900. évi január 1-vel napját megelőző időben létesült, de az abból eredő fizetések az 1899. évi december 31-ike utáni időben is folytatódóan teljesítendő, a következők szolgáltatnak irányadóul.

Illeték tárgyat képezik mindkét államban:

I. A biztosított vagy társulati ellátási szerződés megkötése (a szerződéstől járó illeték).

II. A biztosított vagy társulati ellátásban részesülők által teljesített szolgáltatások felől az intézet által kiállított vétbizonyítványok (díjnyugta-illetékek).

III. Az intézet által a biztosított vagy társulati ellátásban részesülők részére teljesített fizetések felől kiállított vétbizonyítványok (kárnnyugta-illetékek).

Az I. és II. alatti illetékek fejében Magyarországon az 1883: VIII. törvénycikk értelmében megállapítandó százalékos illetékösszeg fizetendő, és külön százalékos illeték fizetendő a III. alatt felsorolt illetékköteles vétbizonyítványok után; ellenben Ausztriában az 1862. évi december hó 13-án kelt törvény (R.-G.-Bl. 89. sz.) szerint az I—III. alatt felsorolt tárgyak után elkülönített és a II. fokozat szerint járó illetékek fizetendők.

A szerződés utáni illetékekre nézve (I.) meg kell különböztetni, vajjon az Ausztriában székelő intézetek a magyarországi főintézetek vagy ügynökségek által létesített ügyletektől járó illetékeket eddig

a) az 1862. évi december 13-iki törvény (R.-G.-Bl. 89. sz.) kiegészítő részét képező díj-jegyzék 57. tételének E) és F) pontjának megfelelően a szerződés egész tartománya az osztrák

illetéktörvény 16. §-ának alkalmazásával teljes összegben már a szerződés létesítése alkalmával rótták-e le, vagy pedig

b) külön kérelem folytán a cs. kir. pénzügyminisztérium által 1866. évi április 28-án 18840. szám alatt (V. B. Nr. 19.) kiadott rendelettel megengedett módon, vagy esetleg átalányozás útján rótták-e le?¹⁾

Tekintettel arra, hogy az a) alatti esetekben a szerződések után az illeték Ausztriában már teljesen lerovatott, az 1883: VIII. törvény-cikk 11. §-a szellemében megengedettnek, hogy az ilyen a szerződés folyamánként 1900. évi január 1-től kezdve esedékes és a most említett időponttól kezdve a magyar államkincstár javára illetékkötelezettség alá eső fizetések után járó illetéknek csak feleértéze szedessék be akkor is, ha a biztosítási szerződés az 1883. évi VIII. törvény-cikk életbelépte után, de az 1900. évi január hó 1-je előtt megkötöttet.

A b) alatti esetekben azonban az illetékek 1900. évi január hó 1-től kezdve az 1883. évi VIII. törvény-cikk 3. és 4. §-ai értelmében a magyar államkincstár javára teljes összegben lerovandók.

4. §. Ha az 1. §-ban említett osztrák intézetek vagy társulatok a magyar korona országában főkintézetekkel vagy ügynökségekkel bírnak, az ezen főkintézetek vagy ügynökségek által kötött vagy közvetített ügyletek után járó illetékek — az 5. §-ban foglalt átmeneti rendelkezések sérelme nélkül — a magyar kir. államkincstár javára mutatandók ki és rovandók le a Magyarországon érvényes törvényeknek megfelelő módon és mérvben, tekintet nélkül arra, fel vannak-e jogosítva ezen főkintézetek és ügynökségek az ügyletek végleges megkötésére, vagy sem.

5. §. Azon ügyletek tekintetében, amelyek magyarországi biztosítási vagy társulati intézeteknek a birodalmi tanácsban képviselt királyságok- és országokban levő főkintézetei vagy ügynökségei által az 1900. évi január 1-je előtti időben létesítettek, és amelyek után az új egyezmény 4. §. d) pontja értelmében az 1899. évi december 31-ike után eső időben az illetékek már nem a magyar, hanem az osztrák államkincstár javára lesznek lerovandók, a következők rendeltetnek:

Ha ezek a főkintézetek és ügynökségek engedélyt nyerne arra, hogy a szerződési illetékeket (3. §.) a cs. kir. pénzügyminisztériumnak 1866. évi április 28-án 18840. szám alatt (V. B. Nr. 19.) kiadott rendelettel megengedett módon róhassák le, akkor a biztosítási díj-

nyugták és a kifizetett károk feldől kiállított nyugták után járó illetékeken kívül az 1900. évi január 1-je előtti időben kötött vagy közvetített ügyletekre vonatkozó szerződések után járó és az 1899. évi december 31-ike utáni időben teljesített díjfizetések alapján kiszámított illetékek is a cs. kir. osztrák államkincstár javára rovandók le.

Ellenben megengedte a cs. kir. pénzügyminisztérium, hogy ha a fennebb említett főkintézetek és ügynökségek a szerződési illetékeket a 3. §. a) pontjában említett módon, vagyis az 1862. évi december 13-án kelt törvény (R. G. Bl. 89. sz.) kiegészítő részét képező díjjegyzék 57. tételének E) és F) pontjaiban foglaltakhoz képest egy összegben egészben fizetnek le: az ezen illetéknek a szerződés tartamára való tekintettel történő megállapításánál beszámításuk az az idő, amely a szerződés létesítésétől számítva az 1900. évi január hó 1-éig már lejárt.

Ugyancsak az osztrák államkincstár javára rovandók le az illetékek a magyar intézetek osztrák fiókjai és ügynökségeinek biztosítási díjrészletek és kifizetett károka vonatkozó nyugtái után is, amennyiben ezek a nyugták az 1899. évi december 31-ike utáni időben teljesített fizetésekre vonatkoznak.

6. §. Ha a biztosítási vagy társulati ellátási szerződés az osztrák intézeteknek magyarországi fiókjai vagy ügynökségei által az 1899. évi december hó 31-ike utáni időben kötöttet vagy közvetítettet, az abból eredő fizetések azonban a jövőben Ausztriában teljesítettnek, az ezen fizetéseknél megfelelő illetékek a magyar államkincstár javára rovandók le és viszont, ha a magyarországi intézeteknek Ausztriában levő fiókjai által az 1899. évi december 31-ike utáni időben kötött vagy közvetített szerződéseikből eredő fizetések a jövőben Magyarországon teljesítettnek, az ezen fizetéseknél megfelelő illetékek az osztrák államkincstár javára lesznek fizetendők.

Ezek a rendelkezések egyszersmind az anyai intézetek és társulatok által kötött vagy közvetített ügyletekre is érvényesek.

7. §. A Magyarországon székhellyel bíró biztosítási és társulati ellátási intézetek, az 1883: VIII. törvény-cikk 9. §-a értelmében évnegyedenként beküldendő naplókivonatokban elkülönítve tartoznak kimutatni azt, hogy a biztosítottak által Magyarországon befizetett és az intézetek és társulatok által a biztosítottak részére kifizetett mely összegek után rovandó le az illeték az előző 6. §. értelmében az osztrák államkincstár javára.

Ugyancsak kötelezettek erre az osztrák intézetek és társulatoknak magyarországi fiókjai és ügynökségei is.

8. §. A biztosítási és társulati ellátási intézetek által az 1899. évi december 31-ike utáni időben biztosítási okmányokra adott előlegek vagy kölcsönök (1883: VIII. t.-cz. 5. §-a)

¹⁾ Jegyzet. Az 1866. évi április hó 28-án 18840. szám alatt kelt rendelet szerint a szerződés időtartamára való tekintet nélkül a biztosítási díj fejében időszakonként fizetett egyes összegek után a II. fokozat szerinti illeték készpénzben lefizethető.

után járó illetékek, ha az előlegek az osztrák intézeteknek magyarországi fiókjai által adatnak vagy közvetítettnek a magyar, és ha magyar intézeteknek osztrák fiókjai által adatnak vagy közvetítettnek, az osztrák államkincstár javára mutatatandók ki és rovandók le, tekintet nélkül arra, hogy az eredeti biztosítási szerződés az 1899. év letelte előtt vagy azután létesült-e?

Előlegek meghosszabbításai új előlegügyletnek tekintendők.

9. §. A biztosítási okmányok visszavásárlásáért az 1883: VIII. t.-cz. 6. §-a értelmében járó illetékek, amennyiben az ez iránti ügyletek az 1899. évi december 31-ike utáni időben osztrák intézeteknek magyarországi fiókjai vagy ügynökségei által kötöttek vagy közvetítettek, a magyar államkincstár javára rovandók le a fennebb idézett törvénynek megfelelő módon; a magyar intézeteknek Ausztriában levő fiókjai vagy ügynökségei által közvetített vagy megkötött ilyen ügyletek után pedig az illetékek az osztrák államkincstárt illetik meg, az Ausztriában érvényes illeték-törvénynek megfelelő mérvben.

10. §. Ezen rendelet határozmányai a monarchia mindkét államának Bosznia és Herzegovinához való kölcsönös viszonylatában is megfelelő alkalmazást nyernek.

11. §. Ez a rendelet a Budapesti Közlönyben történt kihirdetésének napján lép életbe és az abban érintett tárgyakra 1900. évi január hó 1-től kezdve alkalmazandó.

22342. szám.

1873.

Igazs. min. rendelet

az osztrák bíróság megkeresése tárgyában.

Ha a magyar bíróságtól osztrák bírósághoz megkeresvény érkezik, melynek teljesítése tanu-kihallgatás, eskükiívétel, végrehajtás stb. végett jegyzőkönyv felvételét teszi szükségessé, de a kellő osztrák bélyeg, vagy annak beszerzésére szükséges pénzüsszeg se be nem küldött, se a megkeresett bíróság székhelyén lakó és fizetésre kötelezett ügyféltől be nem vehető: ez esetben a megkereső bíróság a kért hivatalos cselekvény elrendelése alkalmával az osztrák bíróság által átirattal keresendő meg, hogy a használandó bélyeg mennyiségéhez képest számszerint meghatározott pénzüsszeget azonnal küldje be, s ez, beérkezte után, a kért hivatalos cselekmény teljesítésével megbízott bírói közegnek átadandó. Ha a cselekmény teljesítéseig a kért pénzüsszeg be nem érkeznék, ez esetben a jegyzőkönyv bélyeg nélkül vecendő fel s beterjesztése alkalmával a lelet felvétele eszközözlendő, anélkül azonban, hogy a jegyzőkönyvnek a megkereső bírósághoz való átküldése elhalasztatnék. Ugyanez az eljárás követeendő a magyar bíróságok által is, ha azokat osztrák bíróság keresi meg.

II.

ILLETÉKI DIJJEGYZÉK.

A)

A bélyegilletéki fokozatok táblázata

az okiratoktól járó s az érték arányához képest emelkedő bélyegilletékek kiszámítására.

I. fokozat.

(1881 : XXVI. t.-cz. 3. §-a.)

Összeg	Illeték		Összeg	Illeték		Összeg	Illeték		Összeg	Illeték	
koronáig	K	f	koronáig	K	f	koronáig	K	f	koronáig	K	f
150	—	10	57.000	88	—	141.000	94	—	225.000	150	—
300	—	20	60.000	40	—	144.000	96	—	228.000	152	—
600	—	40	63.000	42	—	147.000	98	—	281.000	154	—
900	—	60	66.000	44	—	150.000	100	—	234.000	156	—
1.200	—	80	69.000	46	—	153.000	102	—	237.000	158	—
1.500	1	—	72.000	48	—	156.000	104	—	240.000	160	—
1.800	1	20	75.000	50	—	159.000	106	—	243.000	162	—
2.100	1	40	78.000	52	—	162.000	108	—	246.000	164	—
2.400	1	60	81.000	54	—	165.000	110	—	249.000	166	—
2.700	1	80	84.000	56	—	168.000	112	—	252.000	168	—
3.000	2	—	87.000	58	—	171.000	114	—	255.000	170	—
6.000	4	—	90.000	60	—	174.000	116	—	258.000	172	—
9.000	6	—	93.000	62	—	177.000	118	—	261.000	174	—
12.000	8	—	96.000	64	—	180.000	120	—	264.000	176	—
15.000	10	—	99.000	66	—	183.000	122	—	267.000	178	—
18.000	12	—	102.000	68	—	186.000	124	—	270.000	180	—
21.000	14	—	105.000	70	—	189.000	126	—	273.000	182	—
24.000	16	—	108.000	72	—	192.000	128	—	276.000	184	—
27.000	18	—	111.000	74	—	195.000	130	—	279.000	186	—
30.000	20	—	114.000	76	—	198.000	132	—	282.000	188	—
33.000	22	—	117.000	78	—	201.000	134	—	285.000	190	—
36.000	24	—	120.000	80	—	204.000	136	—	288.000	192	—
39.000	26	—	123.000	82	—	207.000	138	—	291.000	194	—
42.000	28	—	126.000	84	—	210.000	140	—	294.000	196	—
45.000	30	—	129.000	86	—	213.000	142	—	297.000	198	—
48.000	32	—	132.000	88	—	216.000	144	—	300.000	200	—
51.000	34	—	135.000	90	—	219.000	146	—	303.000	202	—
54.000	36	—	138.000	92	—	222.000	148	—	306.000	204	—

És így tovább, minden 3000 koronától 2 koronával több; a 3000 koronánál kisebb maradvány-összeg teljesen veendő.

Illetékl díjjegyzék.

II. fokozat.

Összeg	Illeték		Összeg	Illeték		Összeg	Illeték		Összeg	Illeték	
koronáig	K	f	koronáig	K	f	koronáig	f	f	koronáig	K	f
40	—	14	27.200	85	—	52.800	165	—	78.400	245	—
80	—	26	28.000	87	50	53.600	167	50	79.200	247	50
120	—	38	28.800	90	—	54.400	170	—	80.000	250	—
200	—	64	29.600	92	50	55.200	172	50	80.800	252	50
400	1	26	30.400	95	—	56.000	175	—	81.600	255	—
600	1	88	31.200	97	50	56.800	177	50	82.400	257	50
800	2	50	32.000	100	—	57.600	180	—	83.200	260	—
1.600	5	—	32.800	102	50	58.400	182	50	84.000	262	50
2.400	7	50	33.600	105	—	59.200	185	—	84.800	265	—
3.200	10	50	34.400	107	50	60.000	187	50	85.600	267	50
4.000	12	—	35.200	110	—	60.800	190	—	86.400	270	—
4.800	15	—	36.000	112	50	61.600	192	50	87.200	272	50
6.400	20	—	36.800	115	—	62.400	195	—	88.000	275	—
8.000	25	—	37.600	117	50	63.200	197	50	88.800	277	50
9.600	30	—	38.400	120	—	64.000	200	—	89.600	280	—
11.200	35	—	39.200	122	50	64.800	202	50	90.400	282	50
12.800	40	—	40.000	125	—	65.600	205	—	91.200	285	—
14.400	45	—	40.800	127	50	66.400	207	50	92.000	287	50
16.000	50	—	41.600	130	—	67.200	210	—	92.800	290	—
16.800	52	50	42.400	132	50	68.000	212	50	93.600	292	50
17.600	55	—	43.200	135	—	68.800	215	—	94.400	295	—
18.400	57	50	44.000	137	50	69.600	217	50	95.200	297	50
19.200	60	—	44.800	140	—	70.400	220	—	96.000	300	—
20.000	62	50	45.600	142	50	71.200	222	50	96.800	302	50
20.800	65	—	46.400	145	—	72.000	225	—	97.600	305	—
21.600	67	50	47.200	147	50	72.800	227	50	98.400	307	50
22.400	70	—	48.000	150	—	73.600	230	—	99.200	310	—
23.200	72	50	48.800	152	50	74.400	232	50	100.000	312	50
24.000	75	—	49.600	155	—	75.200	235	—	100.800	315	—
24.800	77	50	50.400	157	50	76.000	237	50	101.600	317	50
25.600	80	—	51.200	160	—	76.800	240	—	102.400	320	—
26.400	82	50	52.000	162	50	77.600	242	50	103.200	322	50

16000 K tul minden 800 K után 2 K 50 f többlet fizetendő, megjegyeztetvén, hogy 800 K-nál esékélyebb maradványösszeg teljesnek tekintendő.

A II. fokozat egészben véve 2/10%-nak felel meg, s a III. fokozatnak fele.

Illetéki díjjegyzék.

III. fokozat.

Összeg	Illeték		Összeg	Illeték		Összeg	Illeték		Összeg	Illeték	
koronáig	K	f	koronáig	K	f	koronáig	K	f	koronáig	K	f
20	—	14	13.600	85	—	26.400	165	—	39.200	245	—
40	—	26	14.000	87	50	26.800	167	50	39.600	247	50
60	—	38	14.400	90	—	27.200	170	—	40.000	250	—
100	—	64	14.800	92	50	27.600	172	50	40.400	252	50
200	1	26	15.200	95	—	28.000	175	—	40.800	255	—
300	1	88	15.600	97	50	28.400	177	50	41.200	257	50
400	2	50	16.000	100	—	28.800	180	—	41.600	260	—
800	5	—	16.400	102	50	29.200	182	50	42.000	262	50
1.200	7	50	16.800	105	—	29.600	185	—	42.400	265	—
1.600	10	—	17.200	107	50	30.000	187	50	42.800	267	50
2.000	12	50	17.600	110	—	30.400	190	—	43.200	270	—
2.400	15	—	18.000	112	50	30.800	192	50	43.600	272	50
3.200	20	—	18.400	115	—	31.200	195	—	44.000	275	—
4.000	25	—	18.800	117	50	31.600	197	50	44.400	277	50
4.800	30	—	19.200	120	—	32.000	200	—	44.800	280	—
5.600	35	—	19.600	122	50	32.400	203	50	45.200	282	50
6.400	40	—	20.000	125	—	32.800	205	—	45.600	285	—
7.200	45	—	20.400	127	50	33.200	207	50	46.000	287	50
8.000	50	—	20.800	130	—	33.600	210	—	46.400	290	—
8.400	52	50	21.200	132	50	34.000	212	50	46.800	292	50
8.800	55	—	21.600	135	—	34.400	215	—	47.200	295	—
9.200	57	50	22.000	137	50	34.800	217	50	47.600	297	50
9.600	60	—	22.400	140	—	35.200	220	—	48.000	300	—
10.000	62	50	22.800	142	50	35.600	222	50	48.400	302	50
10.400	65	—	23.200	145	—	36.000	225	—	48.800	305	—
10.800	67	50	23.600	147	50	36.400	227	50	49.200	307	50
11.200	70	—	24.000	150	—	36.800	230	—	49.600	310	—
11.600	72	50	24.400	152	50	37.200	232	50	50.000	312	50
12.000	75	—	24.800	155	—	37.600	235	—	50.400	315	—
12.400	77	50	25.200	157	50	38.000	237	50	50.800	317	50
12.800	80	—	25.600	160	—	38.400	240	—	51.200	320	—
13.200	82	50	26.000	162	50	38.800	242	50	51.600	322	50

8000 K tul. minden 400 K után 2 K 50 f többlet fizetendő, 400 K-nál csekélyebb maradvány-összeg teljesnek tekintendő.

A III. fokozat egészben véve 3/4%-nak felel meg, s a II fokozatnak kétszerese

B)

Betűsoros illetéki díjjegyzék tételszámok szerint.

1. tétel.

Adásvevési szerződések.

A) Az okiratoktól:

a) ha a dolog ingó érték szerint
III. fok.

b) ha a dolog ingatlan ivenkint 1 K.

B) a jogügylettől, ingatlan dolog adás-
vevéseért érték szerint $4^3/10^0/0$.

1. jegyzet. Értékül tekintendő a vételár minden mellékszolgáltatással együtt, s így amennyiben a vételtárgyat adósságok terheli, melyeket a vevő szintén elvállalt, ezek is az értékhez számítandók; ellenben nem tekinthető mellékszolgáltatásnak oly kikötés, midőn az eladó fél az adás-vevés tárgyára nézve akár időleges, akár élethossziglani használati jogot tartott fenn önmagának.

A mellékszolgáltatások oly esetekben nem jönnek figyelembe, midőn az adás-vevés tárgyát képező ingatlanoknak ezen összeállítás 65. és 66. §-ai (illetve az azok helyébe lépett 1887: 45. t.-cz. 4. §-a) értelmében eszközözlendő értékelése által oly összeg áll elő, mely a vételárral s a mellékszolgáltatás értékét együttvéve túlhaladja.

Szólódézsma-váltság hátralékának elvállalása nem képez illetékköteles mellékszolgáltatást.

2. jegyzet. Ha ingatlan és ingó dolgok együttes tárgyai az adásvevésnek és a vételár nincs külön kitéve, úgy tekintetik, mintha egyedül ingatlan dolgok képeznék a szerződés tárgyát. De ha az illetékkötelezett felek utólag hitelesen kimutatják, mennyi esik a vételárból az ingóságokra, az illetékszabás ahhoz képest kiigazítottatik.

3. jegyzet. Ha ingatlanok felett kötött szerződésben a valódi vételár tisztán nincs kifejezve, hanem az meghatározott s években keresztül fizetendő törlesztési részletekben rovandó le, melyekben nemcsak a vételár, hanem annak

kamatai is befoglaltatnak: ezen esetben a kamatok a törlesztési részletekből levonandók és a tisztán kitüntetett vételár lesz az illetékszabás alapja.

4. jegyzet. *Próbátételek* vagy jobb vevő fenntartása mellett kötött adásvevések az illetékfizetésre nézve feltétlen adásvevési szerződésnek tekintendők.

5. jegyzet. Valamely ingatlanra szerzett vételjognak átruházása, mint magának az ingatlan dolognak átruházása tekintetik.

6. jegyzet. Ugyanazon illeték alá esnek a tárgy különbsége szerint a közárverés útján létrejött adásvevések.

Ha valaki bírói árverésen ingatlan dolgot vesz, de ugyanazon ingatlan a vevő részéről a feltételek nem teljesítése miatt bírói végzéssel újabb árverésre bocsátatván, harmadik kézre kerül, mielőtt az, az első vevő nevére tulajdonjogilag telekkönyveztetett volna, az első vételtől megszabott illeték letörlendő, esetleg visszafizetendő; de az utóbbi vevő az első árverési vétel alapján illetékbeengedést nem igényelhet.

7. jegyzet. Ha valamely ingatlan vagyon zálogbirtokosa örökképen veszi meg azt a tulajdonostól, akkor a százalékos illeték az ingatlan vagyon teljes értékének csak felétől szabandó meg. (1868: XXXIII. t.-cz. 14. §.)

8. jegyzet. Midőn illetékegyenőrték alá tartozó személy és magánfél közt köttetik adásvevési szerződés, akkor az illetéknek csak fele fizetendő. (1881: XXVI. t.-cz. 26. §.)

9. jegyzet. Mennyiben van a jelen tétel B) betűje alatt kiszabott százalékos illetékre nézve leengedésnek helye, az az illetékszabás 95. tételében (vagyonátruházások) van meghatározva.

10. jegyzet. *Oly adásvevési szerződések, melyek a Horvát-Szlavonországgal egyesített Határőrvidéken valamely határőri házközösséghez tartozó ingatlanl egyezben vagy részben szabad rendelkezés alá eső tulajdonná változtatnak és az 1882: XL. törvényzikk hatálybalépésétől kezdve 3 év alatt költetnek, ha a szerző 18 az eddigi*

házközséghez tartozó egyén, bányag- és illetékmentesek; ha pedig a szerző fél a házközséghez nem tartozik, úgy az ily szerződésektől a fent érintett 3 év alatt a törvény szerint járó bányag- és kövesség illetéknek csak fele fizetendő. (1882. évi XL. t.-cs. 4. §.)¹⁾

Gásgyárral és a földterülettel közvetlen összeköttetésben álló és a gyártelep csőhlaira szolgáló tartályok, csőhálózat, lámpák, kandallók, óramérők, légvezeték- és világítási berendezések a gyártelep tartozékainak minősítvén, mint ilyenek a földolog jogi természetét követik, és illeték szempontjából ingatlanoknak tekintendők. (P. dt. 39. sz.)

Abban az esetben, midőn a haszonbérleti az alhaszonbérletre oly épületeket ruház át, amelyeket ő emelt a haszonbérlet ingatlanon és amelyeket a haszonbérleti szerződés le-

járta után sem maga, sem az alhaszonbérlet meg nem tarthat, hanem amennyiben azokat a tulajdonos vagy más bérlet át nem venné, csupán lebontani s az anyagot elvinni van jogosítva: a vételártól nem 4-3 %-tól át ruházási, hanem III. fokozat szerinti illeték fizetendő. (P. dt. 95. sz.)

Ha a nő férjére adósság áthárításával és eltartás kikötésével ruház át ingatlant, akkor az adós-vételei illeték csak a vételártól követelhető. (P. dt. 100. sz.)

Oly esetben, midőn valaki az erdő talaját és fáját egy napon külön-külön kötött szerződéssel veszi meg, az erdő fájának megvétele után nem 4-3 %-tól, hanem csak III. fokozatu illeték követelhető. (P. dt. 104. sz.)

Ha a hitbizományi birtokos magánvagyonát magára a hitbizományra átruházza,

¹⁾ A törlesztési részletekben foglalt tőkeösszeg kiszámítása nagyobb számítás művelet alapján eszközölhető. Ennek elkerülhetése végett a m. kir. pénzügyminiszterium 1887. évi 49177. sz. a. kelt rendelete kapcsán a követ-

kező számítású kulcsot adta ki, amelynek segítségével a törlesztési részlet alapján a tőkeösszeg, illetve a vételár kiszámítható az esetben, ha a törlesztési részletekben a tőke mellett 5 %-tól kamat foglaltatik.

A törlesztés éve	A tőke értéke az időszak kezdetén		A törlesztés éve	A tőke értéke az időszak kezdetén		A törlesztés éve	A tőke értéke az időszak kezdetén		A törlesztés éve	A tőke értéke az időszak kezdetén	
	frt	kr.		frt	kr.		frt	kr.		frt	kr.
1	0	95	13	9	30	26	14	38	39	17	02
2	1	86	14	9	90	27	14	64	40	17	16
3	2	72	15	10	38	28	14	90	41	17	29
4	3	55	16	10	84	29	15	14	42	17	42
5	4	33	17	11	27	30	15	37	43	17	55
6	5	08	18	11	69	31	15	59	44	17	68
7	5	79	19	12	09	32	15	80	45	17	77
8	6	46	20	12	46	33	16	—	46	17	88
9	7	11	21	12	82	34	16	19	47	17	98
10	7	72	22	13	18	35	16	37	48	18	08
11	8	31	23	13	49	36	16	55	49	18	17
12	8	86	24	13	80	37	16	71	50	18	36
			25	14	09	38	16	87			

Ez a táblázat évi 1 frttal teljesített törlesztésről szól, mely 1 forintban a tőkerészlet mellett 5 %-tól kamat is befoglaltatik, tehát ha 15 éven át évenként 1 forint fizetetik, mint törlesztési részlet, akkor a vételár tőkeösszege az ügylet kötések 10 frt 38 kr volt (l. a táblázatban). ha pedig az évi törlesztési részlet nem 1 forint, akkor az 1 forintra eső s a táblázatban található tőkeösszeget szorozzuk az évi törlesztési összeggel, pl. ha 15 éven át a törlesztési részlet évi 250 forint, akkor a vételár tőkeösszege, az ügylet kötések (10-38 × 250 =) 2595 forint volt. Ot százöttnél nagyobb vagy kisebb kamatláb kikötésénél ez a táblázat önérthetőleg nem használható.

Midőn a vételár kamat kikötése nélkül több éven át egyenlő részletekben törlesztetik, az illeték az egyes részletek teljes összege után

szabandó ki, mert ily körülmények közt a vevő, ha a részletfizetésektől szabadulni akar, bármely időben a hátralévő részletek teljes összegét kénytelen fizetni. Oly irányu kikötés figyelembe vétele, hogy a tőkerészletekben bizonyos meghatározott kamatláb is bebefoglaltatik, de vevőnek nem áll jogában a hátralékos tőkeösszeget bármikor egyszerre kifizetni: a kincstár megrövidítésével járna.

²⁾ Ha az eladó az eladott ingatlan haszonélvezetét nemcsak a maga részére, de mással közösen vagy kizárólag más harmadik személy javára tartotta fenn, az ily fentartás értéke sem üthető hozzá a vételárhoz. (60972/1882. P. M.)

³⁾ Vételnél az 1875 : XLV. t.-cz. 1. §-a szerinti illetéklegengedésnek egyáltalán helye nincs.

ezen átruházás után a rendes vagyonátruházási illeték fizetendő. (P. dt. 128. sz.)

A közkereseti társaság egyik tagja részéről valamely ingatlan haszonélvezetének a közkereseti társaságra történt átruházása a vagyonátruházásokra megszabott illeték alá esik. (P. dt. 129. sz.)

Ha a valamelyik tag halála folytán feloszló közkereseti társaság vagyonát az életben maradt tag vagy tagok veszik is át, akkor is az egész vagyonra kiterjedő visszatérhes átruházási jogügylet létesül. (P. dt. 133. sz.)

Midőn valamely házépítő szövetkezet teletömböt magánföltől oly czélből vesz, hogy azt kisebb telkekre felosztva a szövetkezet tagjainak átadja: a szövetkezet és annak tagjai között oly új vagyonátruházás létesül, amely a rendes vagyonátruházási illeték alá esik. (P. dt. 150. sz.)

Midőn ingatlanoknak bíróság történt elárverezésénél a részvénytársaság igazgatója a részvénytársaság részére meghatalmazotti minőségének igazolása nélkül ingatlant vesz: árverési vevőül a részvénytársaság igazgatója saját személyében tekintendő s ha ezen minőségében az ingatlant a részvénytársaságra ruhazza, új vétel létesül. (P. dt. 241. sz.)

Ha a bírói árverésen az ingatlant oly jogi személy szerzi meg, amelyik az illetékegyenértéket a szerzés idejétől fizeti, töle a 43 %-től vételi illeték nem követelhető. (P. dt. 255. sz.)

Ha a vétel tárgyát nem a telek, hanem csupán az azon épült malom és malomfelszerelés képezi és szerződésileg ki van kötve, hogy vevő meghatározott idő alatt a malomépületet és tartozékait lehordani tartozik, ily esetben a malom és tartozéka illetékezés szempontjából ingóknak tekintendő. (P. dt. 360. sz.)

Ha a bérli oly épületek és épületalkatrészekhez való jogát, melyeket akként emelt, hogy azokat a bérlet tartama alatt lebonthatja és elviheti, nem a bérbeadóra, vagy ennek jogutódjára, hanem másra ruhazza át: ezek az épületek és épületalkatrészek illetékezés szempontjából ingóknak tekintendők. (P. dt. 362. szám.)

Ha ingatlan és az azon levő reáljogi gyógyszerár együttes tárgyai az adásvetésnek, de a vételár külön van kitéve, ily esetben a gyógyszerári reáljog mint ingóság illetékezendő. (P. dt. 367. sz.)

Ha ingatlan átruházása iránt folytatott szóbeli tárgyaláson a felek írásbeli szerződésben egyeznek meg: a szerződés addig nem tekinthető megkötöttnek, míg a szerződő felek az írásbeli szerződést alá nem írják. (P. dt. 371. sz.)

Földterülettel együtt eladott vízhasználati jog illetékezés szempontjából ingatlanak tekintendő. (P. dt. 376. sz.)

Görögkeleti román főesperesség illetékegyenérték alá eső jogi személynek tekintendő. (P. dt. 543. sz.)

Ingóknak okirat nélkül alapítványkép való átadása illeték alá nem esik. (P. dt. 581. sz.)

2. tétel.

Ajándékozások.

A) Az ezek iránti okiratok:

a) élők között ivenkint 1 K.

b) halál esetére az 1. ivtól 2 K.

B) A jogügylet az A). a) és b) betű alatt említett ajándékozások iránt, melyek közé különösen ingyen való ellátások, vagy ellátási segélyezések, valamely jogokról más javára ingyen való lemondások, engedményezések, továbbá a haszonélvezetnek vagy más szolgáalomnak szintén ingyen való átruházása is tartozik;

I. Az ajándékozáskor törvényesen el nem vált házastársak, valamint szülők és törvényes vagy természetes gyermekek vagy ezek utódjai, örökbe fogadó szülők és fogadott gyermekeik között, továbbá a szülőktől vőre vagy menyre, mostoha szülőktől mostoha gyermekekre és ezek utódjaira, ide értve azon ajándékozásokat is, melyeket a jegyesek házasság esetére egymásnak biztosítanak az ajándékozás értékétől $13/100$ -

II. Más rokonok között az unokatestvérekig bezárólag; ezen illetékmérv alá esnek az ajándékozó részéről:

a) saját édes vagy mostoha testvéreinek,

b) testvérei utódjainak,

c) azok testvéreinek, kiknek utódja az ajándékozó,

d) saját szülői, testvérei gyermekeinek. vagyis a szoros értelemben vett unokatestvéreknek tett ajándékozások az ajándékozás értékétől $50/100$.

Ezen illetékmérv a házasságon kívül származott ily rokonságok eseteiben is alkalmaztatik.

III. Minden más esetben az ajándékozás értékétől $100/100$.

C) Ha az ajándékozás tárgya ingatlan dolog, úgy a B) betű egyes pontjai alatt meghatározott százalékos illetéken kívül még az ingatlanok értékétől külön fizetendő az ajándékozás értékétől $1\frac{9}{10}\%$.

1. jegyzet. A B) alatt meghatározott illeték az ingyen átruházott tárgy azon értékességétől szabandó meg, mely az ajándékozott tárgyat terhelő és a megajándékozottra szálló, hitelt érdemlően igazolt adósságok és az ajándékozás által a megajándékozottra rótt viszonyszolgáltatások vagy egyéb kötelezettségek levonása után fennmarad.

De ha az említett viszonyszolgáltatásokat és egyéb kötelezettségeket oly fenntartások képezik, melyeket az ajándékozó az ajándékozott tárgy élvezetére nézve maga részére időlegesen kikötött, például szabad lakást, vagy tőkepénz utáni kamatokat stb., az esetben a fenntartások értéke nem vonatik le az ajándék értékéből, hanem elkülönítetik, és az arra eső illeték-részeség csak az időleges fenntartások megszűntével fizetetik be, addig azonban biztosítandó. (1881: XXXIV. t.-cz. 19. §.)

Ha a viszonyszolgáltatások vagy kötelezettségek egy harmadik személy számára ingyen köttettek ki, úgy ezen harmadik személy a kötelezettségek és viszonyszolgáltatások értékétől az ajándékozási illetéket B) tekintettel az ajándékozóhoz való személyes viszonyára, befizetni tartozik.

2. jegyzet. Amennyiben az ajándékozás tárgyat ingatlanok képezik, a jelen tétel C) alatt említett $1\frac{9}{10}\%$ illetékre nézve az 1. jegyzetben megengedett értéklevonásoknak helye nincs.

A B) betű I. pontjában megjelölt felek, mindenkor az ingatlanok teljes értékétől fizetik ezen illetéket. Ellenben azok, akik a II. és III. pontban vannak megjelölve, ugyanazon illetéket a nekik ajándékozott ingatlanok csak azon részüértékétől fizetik, mely után az ajándékozási öt vagy tizszázalékos illeték is rájuk rovatott; míg az ingatlanok megterhelt értéke tekintetében a jogügylet illetékszabás szempontjából adásvévesnek tartatik, s attól a $4\frac{1}{2}\%$ százalékos illeték megszabatik.

3. jegyzet. Mennyiben van a C) betű s illetőleg a 2. jegyzet alatt említett illetékre nézve százalékleengedések helye, az a »vagyon-átruházások« című tételben van meghatározva.

Ajándékozások — illetékmentesek, (I.

4. tétel jegyzetét.)

Szülő és gyermek között ingatlannak átadása iránt kötött és adásvételnek címzett jogügylet, amennyiben a szerződésileg vállalt visszteher értéke az átadott ingatlan értékénél kisebb, mint ajándékozási szerződés illetékezendő. (P. dt. 20. sz.)

Az illetéki díjjegyzék 2. tétel B) 1. pontja alatt felsorolt személyek között létrejött

ajándékozásoknál az ajándékba adott ingatlan értékének a megajándékozott által elvállalt terhek értéke nem vehető. (P. dt. 157. sz.)

Oly nyilatkozat, melyben az özvegy haszonélvezeti jogának telekkönyvi törlesztését megengedi, egymagában véve oly okirattal nem tekinthető, amely jogról való lemondást is tartalmaz s mint ilyenről az ajándékozási illeték nem követelhető. (P. dt. 163. sz.)

Templom, papi és harangozó lakás építésére szolgáló telkek ajándékozásától a szabályszerű teljes illeték fizetendő. (P. dt. 537. sz.)

Midőn a katonatiszti házassági biztosíték fejében a menyasszony által lekötött ingatlan értéke a biztosíték értékét meghaladja és a menyasszony anyja és testvérei ingatlanait — a katonai szabályok értelmében követelt több érték kényszerű szolgáltatása miatt — a házassági biztosíték nagyobb fedezetűl kötik le jelzálogilag, ily esetben a házassági biztosíték a mátká vagyonából előállítottak lévén tekintendő, a menyasszony és anyja, illetve testvérei között ajándékozás nem létesül. (P. dt. 556. sz.)

3. tétel.

Ajánlatok vagy ígéretek valamely szerződés megkötéséhez ivenként 1 K. Aláírási jegyek, i v e k illetékmentesek, míg bíróság előtt nem használtatnak.

Alamizsnák végetti folyamódások és

Alamizsnáról szóló nyugtatványok feltétlenül illetékmentesek.¹⁾

4. tétel.

Alapítványok:

- a) valamely alapítvány felől kiállított okirat (az alapítványi oklevél) ivenként 1 K
- b) az alapítványnak szánt vagyontól

¹⁾ Iparosoknak és kereskedőknek üzleti levél alakjában egyes hivatalos személyekhez címzett olyan ajánlatok és iratok, amelyekkel üzletük körébe eső cikkeket ajánlanak, feltételeesen bélyegmentesek, de ha ezeket nem személyhez, hanem magához a hivatalhoz intézik, úgy azok bélyegköteles beadványoknak tekintendők. (78820/1900. P. M.)

mint ajándékozásoknál vagy halál esetére való vagyonátruházásoknál.

Jegyzet. A tudományi, közoktatási és közjótékonyági célokra rendelt örökségek, hagyományok és ajándékozások, bélyeg- és illetékmentesek. (1868 : XXIII. t.-cz. 21. §.)

Alapok. javadalmazottak és nem javadalmazottak, lásd »személyes mentességek«.

Alhaszonbérletek, mint bérleti szerződések.

Alkalmazást vagy előléptetést kérő folyamodványok ivenkint 1 K.

Kivételnek azonban oly kérvények és ezeknek mellékletei, melyeket kiszolgált altisztek nyújtanak be, miután azok az 1873 : II. t.-cz. 18. §-a szerint bélyegmentesek.

Alku feletti jegyzőkönyvek, amennyiben valamely jogügylet megkötését tartalmazza, azon illetéknek vannak alávetve, mely a jogügylet minősége szerint jár.

5. tétel.

Alkuszok azon naplói, melyeket az általuk közvetített üzleti kötésekéről vezetnek, lásd »Kereskedelmi és iparkönyvek«.

Alkuszok naplóinak kivonatai ivenkint 1 K

ha ezek bíróság előtt használatnak, további illeték alá nem esnek.

Alkuszok kötlevelei darabonkint 10 f.

Ha a felek aláírják az alkuszok kötleveleit, ezek addig, míg az alkuszoknál vannak, vagy általuk a bíróságnak előmutattnak és amennyiben a kötlevelek tárgyai az alkuszok rendes üzletköréhez tartoznak, darabonkint 1 K állandó bélyegilleték alá esnek.

Midőn ellenben a felek aláírásával is ellátott kötlevelek a felek kezéhez visszakérülnek és egyszersmind olyan ügyleteket tartalmaznak, melyek az alkuszok rendes üzletköréhez nem tartoznak, az efféle kötlevelek úgy tekintetnek, mint

valódi szerződések, melyektől az illeték az általános szabályok szerint fizetendő, az ebbeli személyes fizetési kötelezettség első sorban mindig az alkuszt terhelvén. (1868 : XXIII. t.-cz. 15. §.)

Ezen szabály alól azonban kivételnek a budapesti áru- és értéktőzsdénél, valamint vidéki termény- és gabonacsarnokoknál alkalmazott alkuszoknak (tőzsdei jogosított ügynököknek) a rendes üzletkörükhöz tartozó tárgyakról kiállított kötlevelei, melyek, ha a felek aláírásával is el vannak látva, tekintet nélkül arra, hogy ezen kötlevelek az alkuszoknál (ügynököknél) maradnak-e vagy a felek kezéhez visszakérülnek, darabonkint 2 korona állandó bélyegilleték alá esnek. (1875 : XVI. t.-cz. 5. §.)

Jegyzet. Áru- és értéktőzsdénél, valamint vidéki termény- és gabonacsarnokoknál alkalmazott alkuszoknak tekintendők mindazon egyének, akik kereskedelmi vagy ipari üzletek megkötésére a tőzsde és csarnokok bizottságai által írásbeli felhatalmazást nyernek és üzletük lelkiismeretes gyakorlására a bíróság előtt meghiteltetnek, vagy arra előtte fogadalmat tesznek és a felhatalmazás kiszolgáltatása előtt Budapesten 100 K, egyéb helyeken pedig 50 K felvételi díjt lefizettek. (1875 : XVI. t.-cz. 4. §. 1868 : XXIII. t.-cz. 29. §.)

6. tétel.

Anyakönyvi kivonatok, azaz kivonatok a születési, kereszteleési, esketési vagy halálozási sorkönyvekből, vagy születési, kereszteleési, egybekelési, halotti bizonyítványok ivenkint 1 K

Jegyzet. Ha két vagy több születés, kereszteleés, egybekelés vagy halálozási eset egy kiadványban bizonyíttatik, az 1 koronás illeték annyiszor fizetendő, ahány eset tanúsíttatik.

Oly anyakönyvi kivonatok (családi értesítők) azonban, melyek katonakötelezett, de még be nem sorozott egyének által nősülési engedély végett, vagy már hadiszolgálatban álló egyének által szabadságoltatás vagy a hadseregbe törvényes igényt nem nyújtó ok miatt leendő elbocsátás végett benyújtott, tehát bélyegköteles folyamodványokhoz csatoltatnak vagy amelyek katonakötelezettek hagyatékának tárgyalása esetében az eljáró katonai hatóságok által hivatalból bekívántatnak: tekintet nélkül az azokban foglalt több személy kereszteleési,

esketési és halálozási eseteire, egyes ívről csak egyszer 1 koronás bélyeg alá esnek.

Az illetékmentes kivonatokat lásd: »bizonyítványok illetékmentesek«, u/ betű. 1—5)

7. tétel.

Árvakönyvecskék, azaz oly könyvek, melyek az árvahivatal által a gyámoknak és gondnokoknak az árvapenzárba letett árvavagyonról, vagy az árvák adósainak a nekik kölcsönzött vagyon felől

1) 69444/1902. B. M. sz. alatt kiadott körrendelet szerint az óvoda- és tanköteles iskolai beiratás céljára születési anyakönyvi kivonat helyett díj- és bélyegmentes »tanusítvány« szolgáltatandó ki. (1902 július 10. P. K. 1902. 20. sz.) Ez a körrendelet, miután a szóban forgó anyakönyvi tanusítványokra többé szükség nincs, 2741/1904. B. M. sz. a. 1904 január 15-én kelt körrendelettel hatályon kívül helyeztetett. (P. K. 1904. 7. sz.)

2) A bécsi »Arbeiter Unfallversicherungs-Anstalt für Niederösterreich« társaságnál biztosítottak részére az igényjogosultság igazolására szükséges anyakönyvi kivonatok bélyegmentesek. (101817/1899. XI. 14. belügymin. rend.)

3) A belügymin. megengedte, hogy az anyakönyvvezetők a »Fehér Kereszt« országos lelenckház-egyesület részére a dajkaságba kerülő gyermekek gondozására vonatkozó szerződések megkötéséhez szükséges adatok bizonyítására teljes születési anyakönyvi kivonatok helyett rövid tanusítványokat állíthassanak ki, melyek külön szegénységi bizonyítvány felmutatása nélkül is díj- és bélyegmentesek. (63951/1900. VII. 10. sz. belügymin. rend., 1900. P. K. 830. 1.)

4) Anyakönyv kiállítására kérdésében tartott közigazgatási és bírói eljárás során az összes beadványok, jegyzőkönyvek, határozatok s általában az egész eljárás bélyegmentes. (60000/1895. sz. belügymin. utasítás 99. §. R. T. 452. 1.)

5) Újból összeállított anyakönyvek ellen beadott felszólamlások körül bírói eljárás bélyegmentes. (27199/1895. I. M. r. 11. §., R. T. 703. lap.)

6) Ha a korábban kiállított családi értesítő a felekezeti anyakönyvvezető által 1 koronás bélyeg felhasználásával megújítási záradékkal látatik el, akkor ugyanarra az állami anyakönyvvezető által rávezetett megújítási záradékra további bélyeg nem kell, de ha a korábbi keletű családi értesítő csak az állami anyakönyvvezető lát el megújítási záradékkal, ez esetben az egy korona bélyegilleték ennek a megújítási záradékával irandó keresztül. (79361. 1898. belügymin. rend. P. K. 1220., R. T. 188.)

kiadatnak, habár ezek a kamatfizetés felől elismervényt is tartalmaznak, feltehetően illetékmentesek, amennyiben az adósoknak kölcsönzött tőkepénzek, és ezeknek visszafizetése iránt különös okiratok állíttatnak ki, és ezektől a szabályszerű illeték megfizettetik.

Ha azonban az árvapénzek nem kölcsönöztenek ki egyes feleknek, hanem az 1877: X. t.-cz. 295. §. 4. pontja értelmében a kir. adóhivatalnál helyeztetnek el, úgy a kamatokról, mint a kiszolgáltatás alkalmával a tőkéről kiállított vétbizonyítványok mindig a másodfokozat szerint bélyegzendők. (Pénzügyministeri rendelet 1880. évi november 1-ről 66529. sz. 1880. évi Pénzügyi Közlöny 42. sz., 455. l.)

Árvagyűgyek, mely esetben illetékmentesek: lásd »Személyes mentességek« 13. pontját. Gyámhatósági rendelvevények árvavagyon átadása iránt mentesek.

Árvaszámadások feltételelesen illetékmentesek.

Árverési hirdetésmények a bírói végrehajtás folytában illetékmentesek feltétlenül. (v. ö. 209. §.)

Árverési jegyzőkönyvek; a jegyzőkönyvi bélyegre nézve lásd »jegyzőkönyvek«. Amennyiben azok okiratoknak is tekintendők, a bennük foglalt jogügyletekre megszabott illetékek alá esnek. Az árverési jegyzőkönyvek alapján kiállított szerződések mint ezek példányai tekintendők.

Az ingóságok feletti árverési jegyzőkönyvek, ideértve a kisebb polgári perekben felvetteket is, még azon esetre is, ha ezeket a vevők alá nem irták, illeték tekintetében okiratoknak tartatnak, és az árverésen bevett pénzüsszegtől az árvereltető fél a III. fokozat szerinti illetéket tartozik fizetni.

Nyilvános árverési jegyzőkönyvek, ha jogügyletet tartalmaznak, a jegyzőkönyvi szabályszerű bélyegen kívül még az okiratra a jogügylet minőségéhez képest megkivántató illeték alá is esnek. (V. ö. 1. §. 4. p.)

E szabály alapján tehát oly esetekben, midőn a bírósági árverési jegyzőkönyvben több ingatlan javak foglaltatnak, és ezek különböző felek által megvétettek, az állandó 1 koronás bélyegilleték a jegyzőkönyvre illesztendő bélyegjegyek által annyszor rovandó le, ahány a vevő.

Az árverési feltételek, ha ezek az árverési jegyzőkönyv kiegészítő részét képezik, azaz, ha a vevő felek előtt felolvastatván, azok által aláíratnak, ivenkint 1 K (1884. évi 4925. sz. pü. min. rendelet.)

Az árverési feltételek tervezete azonban, mely a végrehajtási eljárásról szóló 1881. évi LX. t.-cz. 144. §-a értelmében az árverés elrendelése iránti kérvénnyel bemutatandó, az ill. díj. 73. tétele alatt megállapított illetékmérv alá esik azon esetben is, ha nem külön mellékletként mutatattik be, hanem magában a kérvényben vételet fel. (1883. évi 38916. sz. pü. min. rendelet.)

Jegyzet. Ha valamely bíról árverésen, valamely ingatlan vevője az árverési jegyzőkönyv aláírása előtt, vagy annak alkalmával jegyzőkönyvileg nyilatkoztatja ki, hogy ő az említett ingatlant egy harmadik fél számára, vagy pedig ezzel közösen vette meg és ennek felhatalmazását — az 1881. LX. t.-cz. 174. §-ában kitűzött nyolcz napi határidő alatt — utólag előmutatja, ugy ezen nyilatkozat kizárja azon vélelmet, mintha a vevő az ingatlant az érintett harmadik személyre tovább átruházta volna. ¹⁻⁴.)

Ha árverelő meghatalmazotti minőségét s azt, hogy az ingatlant egy harmadik személy részére vette, csak az árverési jegyzőkönyv lezárása után jelenti be, vevőnek tekintetik akkor is, ha a meghatalmazást az árveréstől számítandó nyolcz napon belül be is mutatja. (P. dt. 442. sz.)

¹) Árlejtési jegyzőkönyv, ha azt a legkedvezőbb ajánlattevő fél aláírta, okiratnak, illetőleg a jegyzőkönyv alapján kiállított szerződés egyik példányának tekintendő: ennél fogva a jegyzőkönyvre, mint a szerződés egyik példányára, az illető fél által, ki legkedvezőbb szóbeli ajánlatával kötelezettségben maradt, ivenkint 1 K bélyeget kell beszolgáltatni s azt hivatalosan átbélyegeztetni, magát a szerződést pedig, miután ő az illetékszabás kilenczedik tétele alá esik, illetékmegszabás végett nyolcz nap alatt bemutatni. (31185/1874. I. M.)

Árlejtési tárgyalásról szóló közzegyzői jegyzőkönyv, ha abban ügylet jön létre: az ügylet

8. tétel.

Árverési kérvények az első ívtől 2 K.

A többi iv, valamint a többi példány minden egyes ive, amennyiben a kereset 100 koronát meg nem halad, 40 filléres, egyéb esetekben 1 koronás bélyeggel látandó el. (1873: IX. t.-cz. 4. §.) (v. ö. 13. t. IV. 9. p.)

Áru be-, ki- és átviteli engedélyek illetékmentesek, kérvények az ily engedélyek megadásáért, vagy oly áruk be- vagy kivitelének megengedéseért, melyekre nézve különös engedély szükséges. (v. ö. 32. t. c.) p.) az 1. ívtől 1 K.

Áru engedmények, miszerint az áruk nem az árubevallásban megnevezett félnek, hanem másnak szolgáltatassanak ki a vámhivatali raktárakból, feltétlenül illetékmentesek.

Áruismeret és vámügyi eljárás iránt letett vizsgák feletti bizonyítványok az első ívtől 2 K.

Árujegyzék, lásd »Számadások«.

9. tétel.

Áruszerzési kötések vagy szállítási szerződések, melyek által valaki kikötött ár mellett bizonyos tárgynak vagy

minőségéhez képest járó bélyegilleték alá tartozik. (38411/1875. P. M., R. T. 446. 1.)

¹) Közigazgatási hatóságok és községek által ingók eladása iránt megtartott nyilvános árverésekről felvett s a vevők által alá nem írt jegyzőkönyvek a jegyzőkönyvi és fokozatos bélyegilleték alul csak akkor mentesek, ha az árverésen befolyt összeg nem a hatóság vagy község vagyonát növeli, hanem rendeltetésénél fogva közszélokra szolgál. (33899/1894. P. M.)

²) Árvakönyvesekében foglalt tőke és kamat törlesztésének nyugtatása is bélyegmentes, de csak oly feltétel alatt, ha a tőkének visszafizetése iránt kellően bélyegzett külön okiratok állítatnak ki. (18938/1896. P. M.)

⁴) Ha a gyümölcsözés végett az adóhivatalnál elhelyezett készpénzt és annak kamatait nem közvetlenül a fél, hanem az árvaszék veszi fel, akkor a feltétlenül járó fokozatos nyugtáilletéket a jogosult fél a vagyonának az ő kezéhez való kiszolgáltatása alkalmával köteles leróni. (34440/1895. P. M.)

munkának az anyaggal együtti szállítása iránt kötelezettséget vállal, a kikötött ár szerint III. fok., ha pedig a munka szállítása vállaltatott el, vagy az anyagnak forgalmi értéke nincs, vagy ezen érték viszonylag elenyészően csekély (mint pl. legtöbb esetben a föld, közönséges víz, kavics vagy tört kő, homok, porond stb.) érték szerint II. fok.

Midőn valamely vállalat felett szerkesztett költségekben, tervezetben, előirányzatban a kizárólagos munkaszállítás és a vegyes szállítás tételenként vannak megjelölve, az illeték mérvének meghatározásánál ezen tételenkénti megkülönböztetések figyelembe veendőek.

Jegyzet. Az állami hatóságok — ide értve a vármegyéket is (1883. P. ú. K. 603. l.) — és magánfelek között kötött áruszállítási, fuvarozási és építkezési szerződések után járó fokozatos illeték akkép rováendő le, hogy a szerződés alapján a kincstár részéről történő kifizetések alkalmával a fél által kiállított minden nyugtatvány nemcsak a nyugtatványi bélyegilleték czímén a II. fokozat szerint járó bélyegjegyekkel láttatik el, hanem hogy arra még külön a szerződés után a II., illetőleg a III. fokozat szerint járó illeték fejében az utalványozott összegnek megfelelő értékű bélyegjegyek is felragasztatnak.

Az illető hatóság köteles a szerződés szövegében vagy annak jóváhagyási záradékában külön felemlíteni, hogy a szerződéstől járó illeték a fentebb megállapított módozat szerint rovatik le. (1881: XXVI. t.-cz. 10. §.)

Jegyzet. A pénzügyminister elrendelheti, hogy az állami hatóságok és hivatalok, az állami üzemek és vállalatok, ugyszintén a törvényhatóságok, ha fizetési kötelezettségeket a m. kir. postatakarékpénztár cheque- és clearing-forgalma vagy az Osztrák-Magyar Bank giro-forgalma útján egyenlítenek ki, a pénzfelvételre jogosult által

a) lerovandó nyugtatványi bélyegilletéket, b) az 1881: XXVI. t.-cz. 10. §-a szerint lerovandó szerződési bélyegilletéket a jogosult járandóságából levonják és közvetlenül az állam-pénztárba szállítják. (1901: XIV. t.-cz. 1. §.)

Ezek az illetékek a pénz felvételére jogosult járandóságából akkor is levonandók s az állami pénztárakba beszállítandók, ha az 1. §-ban jelzett módon teljesítendő fizetésekről nyugtatvány nem állítatik ki.

Ha pedig a pénz felvételére jogosult nyugtatványt állít ki, ez a nyugtatvány bélyegmenteséget élvez, mely körülmény a jelen szakaszra való hivatkozással, a fizetési kötelezettséget teljesítő hatóság (hivatal, üzem, vállalat) által

a nyugtatványon feltüntetendő. (1901: XIV. t.-cz. 2. §.)

Azokat a módozatokat, amelyek mellett a jelen törvény rendelkezése értelmében a nyugtatványi és szerződési bélyegilleték készpénzben való fizetése teljesítendő, a pénzügyminister rendeletileg állapítja meg. (1901: XIV. t.-cz. 3. §.)

Az 1881: XXVI. t.-cz. 10. §-a (III. díj. 9. t. alkalmazandó a m. kir. Operaház, a Nemzeti Színház és Várszínház intendánsával kötött áruszállítási szerződésekre is. (P. dt. 5. sz.)

Artézi-kút furása iránt kötött szerződés után a kikötött vállalati összegtől a III. fokozat szerinti illeték akkor is jár, ha a vállalkozó a kút nem sikerülése esetén a szerződés értelmében a kútfurásért mítssem követelhet. (P. dt. 216. sz.)

Villamos világítás elvállalása iránt kötött szerződés mint áruszállítási szerződés illetékezendő. (P. dt. 390. sz.)

Oly esetben, midőn az állam és a magánfelek között kötött áruszállítási szerződésben az, hogy a szerződés után járó illeték a kiutalványozott vételár felvételéről szóló nyugtán lerovandó, felemlítve nem lett: a magánféltől felemlített illetéket azért, mert a nyugtán a szerződés után járó illetéket le nem róttá, követelni nem lehet. (P. dt. 513. sz.)

Magyarországban működő vasúti központi leszámítoló hivatal (amely több magyar, osztrák, román vasutigazgatóság és hajózási vállalat által állítottatott fel) pénztára közpénztárnak tekinthető nem lévén, ennél a pénztárnál a magánfelek részéről áruszállításból folyólag kifizetés végett bemutatott számlák mint nyugták II. és III. fokozat szerinti bélyegilleték alá nem esnek. (P. dt. 514. sz.)

10. tétel.

Átadási és átvételi okiratok:

a) oly okiratok vagy jegyzőkönyvek, melyek által a szerződés tárgyainak szerződésszerű átadása és átvétele foganatosittatik, ha a jogügyletről van okirat, s az ettől járó illeték lefizettetett, ivenkint 1 K különben a jogügylettől járó illeték lerovandó; ¹⁾

¹⁾ Ide tartoznak az államépítészeti hivatal által szerződésszerűleg megrendelt munkák átvételéről felvett jegyzőkönyvek is. (1888. évi 9040. sz. p. m. k. 1888. évi P. K. 164. l.)

b) átvételi okiratok, melyek oly felek közt keletkeznek, kiknek egyike a másikának számot adni tartozik, l. »Számadások» A) betűjét.

Áthelyezési kérvények
ivenkint 1 K.

11. tétel.

Átíratási engedélyek, melyek a tulajdonosok részéről külön okiratban a vagydon tulajdonának a telekkönyvben leendő bekebelezése végett állíttatnak ki, ivenkint 1 K.

Átviteli engedélyt (árukat illetőleg) kérő folyamodványok az első ívtől 2 K.

az ebbeli engedélyek feltétlenül illetékmentesek.

12. tétel.

Bányaügyekben :

Folyamodások bányaadományozás-vagy engedélyezésért, melyeknek bejegyzése a bányatelekkönyvekben hivatalból eszközendő, az első ívtől 3 K.

Folyamodások külmértékek adományozásáért szintén 2 K.

A statisztikai üzletkimutatások, szolgálati rendtartások és a társulások rendszabályai feltétlenül illetékmentesek.

Panaszos beadványok a szabad kutatási és bányamértéki illetékek tárgyában feltétlenül illetékmentesek.

A bányaadományozási és engedélyezési okiratok, mint hivatalos kiadványok, nem tárgyai az illetéknek.

Bányajárási jegyzőkönyvek ivenkint 1 K.

Határkövezési jegyzőkönyvek rendszertől illetékmentesek, ha azonban felek közötti egyezményt tartalmaznak, ivenkint 1 K.

Vitás határok felmérése iránt bíróságon kívül felvett jegyzőkönyvek ivenkint 1 K.

bíróság által felvett ebbeli jegyzőkönyvek ivenkint 72 f.

Bányatelekkönyvben eszközölt bekebelezései a bányaadományozásoknak vagy engedélyezéseknek azon esetekben, midőn a jogügylet vagy szerzési jogczim, melynek alapján a bekebelezés eszközendő, a vagyonátruházásra meghatározott illeték alá esik, feltételesan illetékmentesek;

ha pedig ezen illeték nem jár, a telekkönyvi bekebelezés után szabatik meg. a bekebelezett tulajdon vagy más jog értéke szerint 19/100^oo.

Ezen vagyonátruházási és telekkönyvi bejegyzési illetéknek azonban nincs helye oly esetekben, midőn egyes bányáknak résztulajdonosai az őket illető bányarészszerrel felhagynak és ezen részek a többi bányatársra felhagyás következtében átruháztatnak, illetve átíratnak.

Folyamodványok kutatási engedélyért, ily engedély meghosszabbításáért, továbbá szabad kutatási bejelentések ivenkint 1 K.

Folyamodványok a felkutatott ásványokkall rendelkezhetés engedélyezéséért, az első ívtől 2 K.

Szabad kutatások felőli üzletkimutatások, feltétlenül illetékmentesek.

Kutatási engedélyek, jogosítványok az első ívtől 2 K.

A bányahatóságok bizonyítványai a szabad kutatási bejelentések iránt, nem tárgyai az illetéknek.

Bányarészek (Kuxen) felőli okiratok, melyek a bányatársulat keletkezésekor állíttatnak ki, lásd »Társulati szerződések»;

azok visszteher melletti átruházása a kikötött vételár szerint III. fok., a visszteher nélküli átruházás, mint más ingóságok ingyen való átruházása.

Bányabérletek, lásd »Illetéki díjjegyzék 20. tétel 2. jegyzetét».

Bejegyzései a vétel útján, vagy más jogczimen szerzett bányarészeknek a bányatársulat könyvébe, feltétlenül illetékmentesek.

Kivonatok a bányatelekkönyvből, valamint minden más hivatalos bányügyi irományokból, ivenkint 2 K.

Könyvei a magánbányatársulatoknak, lásd »Kereskedelmi és iparkönyvek«.

A bányarészek felhagyására vonatkozó beadványok, melyekkel a felhagyás, vagy a többi bányatársak által történt átvállalás bejelentetik, ivenkint 1 K.

A felhagyott bányarésznek a többi bányatársakra való átruházása feltétel nélkül illetékmentes.

Bárczák másodlati ivenkint 1-2) 2 K.

Bányajogi jutalékok mint ingók illetékzenedők. (III. díj. 12. pont.) (P. dt. 310. sz.)

Minden bányabirtok, amely bányatársulati birtokot nem képez, ingatlannak tekintendő, és az ilyen bányabirtok vételétől 4-3 %-tól illeték jár. (P. dt. 438. sz.)

13. tétel I—III. pontjai.

Beadványok, melyek magánszemélyek által a fejedelemhez, országgyűléshez, kormány- és törvényhatóságokhoz, vagy ezek képviselőihez, bíróságokhoz, községekhez, közhivatalokhoz és állami intézetekhez, állami igazgatóság alatt levő vállalatokhoz, kereskedelmi, ipar-, ügyvédi és közjegyzői kamarákhoz, vagy az azokat képviselő hivatalos személyekhez nyújtatnak be :

¹⁾ Kutatási engedély meghosszabbításáért való folyamodványok ivenkint 1 K bélyeg alá esnek.

Kutatási engedély meghosszabbítása új engedélynek tekintendő s mint ilyen 2 K bélyeg alá esik, tekintet nélkül arra, hogy a meghosszabbítási záradék az eredeti engedélynyománnyra, vagy egy ahhoz toldott további ívre iratik-e.

Kutatási engedély meghosszabbításához való bélyeg be nem szolgáltatása a kutatási jogosítvány meghosszabbításának megtagadására okul nem szolgálhat s a már birt jogosítvány megszűnését bélyegilleték lerovásától függővé teszi, illetve a jogosítványt a záradéki bélyeg be nem küldése címén megszüntetni nem lehet. (71904/500. P. M.)

²⁾ Több zártkutatmánynak egy beadványban való bejelentése esetén csak egyszer követelhető az 1 K illeték. (F. I. és K. M., 1876.)

I. Peres eljárásban, még pedig:

1. rendes polgári, váltó-, telekkönyvi és házassági perekben, ugyszintén kisebb polgári peres ügyekben a járásbíróságok előtt indított igénykereseteknél (1877. évi XXII. t.-cz. 71. §.), ha a tárgy értéke 100 K-t meg nem halad, ivenkint 40 f., ha a tárgy értéke 100 K-t meghalad, ivenkint 1 K.

2. kisebb polgári peres ügyekben:

a) a községi bíráskodás alá tartozóknál az írásban (v. ö. 14. tét. II) pt.) benyújtott kereset, a peres ügynek a járásbíróséghez vitele iránti szándék bejelentése (1877 : XXII. t.-cz. 25. §.), valamint a végrehajtási eljárásban szóval vagy írásban beadott panasz és a végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránt írásban benyújtott kérvény ivenkint 24 f.

b) a községi bíráskodás alá nem tartozó ügyekben az írásban (v. ö. 14. tét. II) pt.) benyújtott kereset és igazolási kérelem, valamint a végrehajtási eljárásban beadott panasz és a végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránt írásban benyújtott kérvény ivenkint 40 f.

Jegyzet. Az a) és b) alatt meghatározott bélyegilletékek perujtás esetében is lerovandók.

3. A budapesti áru- és értéktőzsde, valamint a vidéki termény- és gabonacsarnokok választott bíróságai előtt folyó perekben :

ha a tárgy értéke 100 koronát meg nem halad, ivenkint 24 f.

ha a tárgy értéke 100 koronát meghalad, vagy meg nem becsülhető, ivenkint 72 f.

(1873 : XVI. t.-cz. 1. §.)

II. Perenkivüli birói eljárásban:

ha a tárgy értéke 100 koronát meg nem halad, ivenkint 24 f.

ha a tárgy értéke 100 koronát meghalad, ivenkint 72 f.

Jegyzet. Ezen határozatok szerint járó bélyeg az 1877 : XX. t.-cz. 6. fejezetében említett

hagyatéki ügyekben a gyámhatóságokhoz intézett beadványok is ellátandók. (1883. évi P. K. 511. lap.)

III. Közigazgatási ügyekben, tekintet nélkül az értékre, ivenkint ¹⁻⁰) 1 K.

407. I. M. és 695. P. M. sz.
1878.

Szabályrendelet.

(P. K. 878. évi 133. l. Rend. T. 878. évi 82. l.)

Kisebb polgári peres ügyekben használandó bélyegilletékek mérve és lerovási módjára nézve az 1877 : XXII. t.-cz. 91. §-ában nyert felhatalmazás alapján — a törvényhozás további intézkedéseiig rendeljük:

1. §. Községi bíraskodás alá tartozó kisebb polgári peres ügyekben (1877 : XXII. t.-cz. 14. §.) a jelen rendelet 8. §-ában említett ügyek

kivételével az írásban benyújtott kereset, valamint a bíróság által felvett tárgyalási jegyzőkönyv ivenkint 12 krajczáros bélyeggel látható el.

Az illetéki hozatalért szintén 12 kros bélyeg jár.

Ha a kereset (panasz) szóval terjesztetik elő — bélyeg nem fizetendő.

2. §. A felperes köteles az 1. §-ban meghatározott értékű bélyegjegyeket a keresetre illeszteni, illetőleg a tárgyalás alkalmával a bíróságnak átadni.

A bíróság a bélyegjegyeket a jegyzőkönyvre felragasztja s azokat keresztülírja, vagy a hivatalos pecséttel átéli.

3. §. A községi bíraskodás alá tartozó ügynek a járásbírósághoz vitele (ld. törvény 25. §.) iránti szándék bejelentése alkalmával az illető fél az eljáró községi bíróságnak 12 kros bélyegyet átadni tartozik.

A bíróság a bélyegjegyet a jegyzőkönyvben azon helyen, hol a bejelentés feljegyzetik, felragasztja s keresztülírja, vagy hivatalos pecsétjével átbélyegzi.

4. §. A községi bíraskodás alá nem tartozó

1) Bortermelő- és kereskedőknek a zárt városokba behozandó bor után járó fogyasztási adó havi leszámolás alapján való leróhatása iránti kérvények bélyegkötelesek (1923/83. P. M. sz. P. K. 286. l.); — ellenben a borfogyasztási adónak nyílt községekben a bor- és husfogyasztási adószabályok 23. és 24. §-ai alapján megengedett utólagos befizetésére vonatkozó beadványok — mint amelyek nem tetszés szerint megadható kedvezmény iránt nyújtottak be — a 14. t. p) pontja értelmében belyegmentesek. (30570/86. P. M. sz. P. K. 312. l.)

2) Halászejegyek kiszolgáltatására vagy elromlott halászejegyek kicserélésére irányzott kérvények, vagy az azok helyett felvett jegyzőkönyvek bélyegkötelesek. (23053/89. P. M. sz. P. K. 470. l. R. T. 1123. l.) — A halászatról szóló 1888 : XIX. t.-cz. határozatainak végrehajtása érdekében az egyesek által a hatóságokhoz intézett kérvények és bejelentések bélyegkötelesek. (96122/1890. P. M. sz. P. K. 4. l.)

3) Az ill. díj. 13. t. I., illetve II. p. szerint járó bélyeggel az 1877 : XX. t.-cz. 6. fejezetében említett hagyatéki ügyekben a gyámhatóságokhoz intézett beadványok is ellátandók. (1883. évi P. K. 511. lap.)

4) A kisebb polgári peres ügyekben használandó bélyegilleték mérve és lerovási módja tárgyában kibocsátott 695/78. sz. P. M. szabályrendelet a 40 koronát meg nem haladó érték iránti perekre nézve a Horvátországban érvényes bagatell-eljárásban is alkalmazandó, de ottan a szóval előterjesztett végrehajtási kérclem után is lerovandó a 20 filléres bélyeg-

illeték, mivel az említett eljárásban a végrehajtás külön kérelmezendő. (30907/94. P. M.)

5) Szelvény beváltása végett az állampénztárhoz intézett kérvény az ill. díj. 13. t. III. p. szerint 1 korona bélyeg alá esik. (53599/94. P. M.)

Szelvény értékének postán való megküldése végett az állampénztárhoz intézett kérvény az ill. díj. 13. t. III. p. sz. 1 K bélyeg alá esik. (53599/94. P. M.)

6) Telekkönyvi kivonat megrendelése után az ill. díj. 13. t. II. pontjában meghatározott 72 filléres bélyegilleték abban az esetben rovandó le, ha a megrendelés a telekkönyvi hatóságokhoz intézett és címzett alakszerű folyamodványban történik, mert ezek a beadványok az iktatóba vezetendők és ennél fogva szabályszerű bírósági elintézésben részesítendők. Ellenben a telekkönyvi hatóságokhoz vagy a telekkönyvi iroda vezetőjéhez címzett levél vagy postautalvány alakjában történt megrendelések feltétlenül belyegmentesek, mint-hogy a telekkönyvi rendtartás 175. §-a értelmében, a telekkönyvi kivonatok másolatainak kiadásához előzetes bírói engedély nem szükséges, ezek a megrendelések csupán a megrendelési lajstromba vezetendők és ekkép külön bírói intézkedést vagy határozatot nem igényelnek, az ill. szab. 1. §-ának C) 2. pontjában jelzett belyegkötelesek beadványok minőségével nem bírnak. (34359/90. P. M., P. K. 593. l.) (Ill. díj. 68. t.)

Az országos központi hitelszövetkezetbe rendes tagul belépett községi szövetkezetek részére a szövetkezeti kölcsön felvétele céljából szükséges telekkönyvi kivonatok belyeg-

kisebb polgári peres ügyekben (a 8. §-ban foglaltakat kivéve) következő bélyegilletékek rovandók le:

1. Az írásban benyújtott kereset 20 kros bélyeggel látandó el.

2. A tárgyalási jegyzőkönyv ivenként 20 kros bélyeg alá esik.

3. Az ídél hozataláért 1 forintos bélyeg jár.

A 2. és 3. pontban meghatározott értékű bélyegjegyeket köteles felperes a tárgyalási jegyzőkönyv berekesztése előtt átadni az eljáró bírónak, ez utóbbi pedig a bélyegjegyeket a jegyzőkönyvre felragasztja s azokat keresztülírja, vagy hivatalos pecsétjével átbélyegzi.

A szóval előterjesztett kereset (panasz) s a tárgyalás közben hozott végzések után bélyeg nem jár.

5. §. Az egyszerű (nem hitelesített) másolatok, melyek az írásban szerkesztett keresethez, vagy a tárgyalási jegyzőkönyvhöz csatoltatnak — a kisebb polgári peres ügyekre vonatkozó eljárásban (a községi bíróság előtti eljárást is ideértve) bélyegmentesek.

6. §. A meghatalmasvány, amennyiben a meghatalmazás nem a bíróság előtt szóval

mentesek. E kivonatokon a czél, melyre azok kiadatnak, a 61543/99. X. 25. Ig. Min. rend. számára való hivatkozás mellett feltüntetendő. (99. P. K. 2289. 1.)

A 61543/99. és 13984/900. I. M. sz. rendeletekben meghatározott bélyegmentesség azokra a telegkönyvi kivonatokra vonatkozik, amelyek az országos központi hitelszövetkezet kötelekbe tartozó szövetkezetek részéről egyeseknek nyújtandó kölcsönökhöz szükségesek, de ezen bélyegtelen kivonatok nem a kölcsönt kérő egyének kezéhez, hanem csak a kölcsönt nyújtó és az országos központi hitelszövetkezet kötelekbe tartozó szövetkezet kérelmére és annak részére adhatók ki. (34639/9000. I. M.)

7) Telegkönyvi vizsga-kérvény 1 koronás bélyeg alá esik. (299/70. I. M.)

8) Az előjegyzési eljárás igénybevétele nélkül bizonytalan eladásra külföldre kivitt s onnan eladatlanul visszaérkező vámköteles áruk vámmentes kiadását czélzó kérelmek, az értékre való tekintet nélkül az ill. díj. 13. t. III. p. értelmében ivenként 1 koronás bélyeggel látandók el. Ezen illeték akkor is követelendő, ha a vámszabályok értelmében a rendes írásbeli beadványt az árubevalláson történt feljegyzés által lehet pótolni. (654/98. P. M.)

9) Víz használatára szükséges hatósági engedély, illetőleg a lejárt engedély megújítása iránt az 1885: XXIII. t.-cz. 157. §-ában megállapított elsőfoku közigazgatási hatósághoz a törvény 161. §-ának rendelkezéseivel képest intézendő beadványok az illetéki díjjegyzék

13. tétel III. pontja alatt megállapított 1 koronás, a mellékletek pedig 30 filléres bélyeggel látandók el. (2245/90. Földm. Min., P. K. 118. 1.) történi — 50 krajczáros bélyeggel látandó el s a bíróság által visszatartandó.

Ezen rendelkezés által az 1877: XXII. t.-cz. 34. §. második bekezdésében felsorolt személyeknek azon joguk, hogy a bíróság előtt külön meghatalmasvány nélkül megjelenhetnek, nem érintetik.

7. §. A tárgyalási jegyzőkönyvnek az idézett törvény 53 §. utolsó bekezdése értelmében egész terjedelemben kiadott hiteles másolata 50 kros bélyeggel látandó el s a bíróság által keresztülírandó.

8. §. Mivel rendőri ügyekre és a vadak által okozott kártérítési keresetekre vonatkozó eljárás ugy a községi, mint a kisebb polgári peres ügyekben eljáró többi bíróságok előtt — teljesen bélyegmentes.

9. §. Az írásban beadott *igazolási kérelem* 20 kros bélyeg alá esik; ha ezen kérelem szóval terjesztetik elő, bélyeg nem fizetendő.

Az ezen kérelem tárgyában hozott bírói határozat bélyegmentes.

10. §. *Semmiségi panasz* (ld. törvény 57. §.) 1 forintos bélyeggel látandó el. Ha az szóval jelentetik be, az 1 forintos bélyegjegy a bíróságnak 3 nap alatt átadandó. A bíróság a bélyegjegyet a tárgyalási jegyzőkönyvre felragasztja s keresztülírja, vagy hivatalos pecsétjével átbélyegzi.

A törvényszéknek a semmiségi panasz felett hozott határozata bélyegmentes.

11. §. Perújítás esetében a bélyegilletékek oly mérvben s módon rovandók le, amint azok jelen szabályrendelethez képest a letárgyalt főügyben voltak fizetendők.

12. §. A teljesített végrehajtásról (összeírás, foglalás, árverés) felvett jegyzőkönyv a mennyiben a községi bíróság alá tartozó ügyben hozott ítélet alapján foganatosttatik, ivenként 12 kros, egyéb esetekben 20 kros bélyeggel látandók el.

Ezen jegyzőkönyvi bélyegen felül még az árverésen befolyt összeghez képest a III. fokozat szerint járó bélyegilleték külön rovandó le.

Ugy a jegyzőkönyvi állandó bélyegilletéket, mint az utóbb említett fokozatos illetéket köteles a végrehajtató fél az eljáró bírónak, illetőleg kiküldöttjének bélyegjegyekben a végrehajtás alkalmával átadni, a bíró vagy kiküldöttje a bélyegjegyeket a jegyzőkönyvre felragasztja s azokat keresztülírja vagy a hivatalos pecséttel átbélyegzi.

13. §. Az id. törvény 71. §-a értelmében a járásbíróság előtt indított igénykeresetek bélyegzésére nézve az érvényben levő általános bélyeg- s illetéki szabályok irányadók.

14. §. A végrehajtási eljárásban beadott panasz (id. törv. 78., 79. §§.), ha a végrehajtás közszégi bíraskodás alá tartozó ügyben hozott ítélet alapján foganatossítottattott, 12 kros, egyéb esetekben pedig ivenként 20 kros bélyeggel látandó el.

Ha a panasz szóval jelentetett be, tartozik az illető fél a megfelelő bélyeget a bírónak átadni, ki azt a végrehajtási jegyzőkönyvre illeszti s keresztüllírja vagy a hivatalos pecsétel átűti.

A kir. törvényszéknek a panasz felett hozott határozata után bélyegilleték nem jár.

15. §. A végrehajtás megszüntetése, vagy korlátozása (id. törv. 84. §.) iránt írásban szerkesztett kérvényt köteles a végrehajtást szenvedő fél, amennyiben az közszégi bíróság ítéletére vonatkozik, 12 kros, egyéb esetekben pedig 20 kros bélyeggel ellátni.

Ha az említett kérelem szóval terjesztetik elő, bélyegilleték nem fizettetik.

A bírónak ezen kérelem felett hozott határozata bélyegmentes.

16. §. A végrehajtásnak a marasztalt fél ingatlanságaira való elrendelése iránti kérvénynek (id. törv. 86. §.) első példánya 1 frtos, a többi példány pedig 20 kros bélyeggel látandó el.

17. §. A kisebb polgári peres ügyekre vonatkozó eljárásban jelen szabályrendelet megszegésével elkövetett bélyegrovidítások miatt háromszoros (az 1881: XXVI. t.-cz. életbelépte óta *ötszörös* összegben kirovandó felemlt illetékek elengedésének vagy mérséklésének helye nincs.

18. §. A kisebb polgári peres ügyekben eljáró bíróságok, illetőleg az arra rendelt közegek a jelen szabályrendeletben megállapított bélyegilletékek megrövidítéséről leletet felvenni s azt az illetékes kir. pénzügyigazgatóságnak megküldeni tartoznak.

Ha ezen, vagy a bélyegjegyek keresztüllírása, illetőleg átbélyegzése iránti köteleességüket elmulasztják, ezen mulasztásaikért felelősséggel tartoznak, s amennyiben a felektől be nem hajthatók, a kiszabott (felemlt) bélyegilletéket megfizetni kötelesek.

Ezenfelül a mulasztással terhelt hivatalos személyek az öket terhelő mulasztás miatt a pénzügyigazgatóság által esetről-esetre 1—10 frtig terjedhető pénzbürséggel rovandók meg.

Az érdekelt hivatalos személy a pénzügyigazgatóság határozatát 15 nap alatt s birtokon belül a pénzügyminisiterhez felebbezheti.

19. §. Az ezen rendeletben foglalt szabályok mikénti foganatossításának ellenőrzése szempontjából a kisebb polgári peres ügyekben eljáró bíróságok irattárait a pénzügyminisiter időről-időre kiküldendő biztossal által megvizsgáltatja.

20. §. Jelen rendelet folyó (1878.) évi márczius 1-én lép hatályba.

31529. szám.

1890.

Pénzügymin. rendelet.

(P. K. 258. I. Rend. T. 747. I.)

A bélyeg- és illetéki szabályok általános rendelkezései értelmében a magánfelek személyes érdekében a közhatalóságokhoz benyújtott és hatósági jellegű elintéztést igénylő beadványok *bélyegkötelesek* lévén, tekintve, hogy a kereskedelmi és iparkamarák állása a bélyegkötelezettségre nézve az 1868: VI. t.-cz. 25. §-a értelmében a közhatalóságokéval egyenlő, a most említett törvénynek a kamarák hivatásukat és köteleességüket szabályozó 3. §. d) és // pontjaiból kifolyólag benyújtott beadványok kétségtelenül az illetéki díjjegyzék 13. tétel III. pontja értelmében bélyegkötelezettség alá esnek.

Ellenben azok a beadványok, melyek a kereskedő- vagy iparososztály általános érdekeit illetik, valamint oly levelek, melyekben magánfelek a kamarák által hozzájuk intézett megkeresésekre vagy felszólításokra válaszolnak, az illetéki díjjegyzék 14. tételének, illetve a 79. tétel c) pontjának határozatali értelmében bélyegmentességben részesülvén, ebből kifolyólag a fentebb idézett törvény 3. §. a), b), c) és g) pontjaiban körülírt törvényes hivatáson és kötelezésen alapuló beadványok nem képezik bélyegilleték tárgyát, megjegyezvén, hogy miután a hites alkuszok intézményét a kereskedelmi törvény megszüntette, a többesör említett 3. §. c) pontja tekintetében a kamarák minden ténykedése megszűnt.

Ezenfelül azonban a kereskedelmi és iparkamarákhoz oly beadványok is érkeznek, melyek tekintetében a kamarák ténykedése és nevezetesen a magánfelektől a kamarákhoz érkező kérdészköddésekre adott válaszok hatósági intézkedési jellegével nem bírnak, és ezekre vonatkozólag a kamarák nem közhatalóságoknak, hanem a kereskedők és iparosok által választott bizalmi férfiakból álló magántestületeknek tekintendők, minélfogva a most említett iratok a bélyeg- és illetéki szabályok 1. §-ának C) 2. pontjában jelzett bélyegköteles beadványok fogalma alá nem sorolhatók.

Eme *bélyegmentes* beadványok között leggyakoribbak az iparosok és kereskedők azon beadványai, amelyekben a) felvilágosítást kérnek törvények és rendeletek intézkedésével, ezek értelmezése vagy végrehajtása iránt; b) tanácsot kérnek törvények vagy rendeletekből folyó kötelezettségeik tekintetében; c) utbaigazítást kérnek közlekedési vállalatok szállítási feltételei, díjszabályzatai stb. tekintetében; d) tudakozódások bel- és külföldi ipari és kereskedelmi cégek, ipari és gyári telepek vagy egyéb ipari, kereskedelmi és forgalmi berendezések és intéz-

mények iránt; e) utbaigazítás iránti kérés állami és hatósági vagy külföldi szállítások tekintetében; f) tudakozódások vásárok ügyében; g) levelezések kiállítások tárgyában stb. Az itt felsorolt példákkal eme bélyegmentes beadványok és levelezések összes faja! önként érthetőleg nincsenek kimerítve, miért is a kamarákhoz intézett egyes beadványok és levelezések bélyegkötelezettségük vagy bélyegmentességük megállapításánál a fent kimondott általános elvi határozatok szem előtt tartandók.

Felperesnek a perbíróóság felhívására a bírósághoz intézett oly beadványa, amelyben alperesnek helyes lakását bejelenti, ivenkint 50 kr., illetve 20 kr. bélyeg alá esik. (P. dt. 33. sz.)

Kielégítési végrehajtási kérvény peres beadványt képez. (P. dt. 497. sz.)

Községi jegyzők önművelődési egyesületeinek beadványai bélyegkötelesek. (P. dt. 208. sz.)

Az érdekelt községek lakosai részéről szomszédos pusztának átcsatolása érdekében kiállított nyilatkozatok bélyegmentesek. (P. dt. 221. sz.)

Körjegyző vagy községi jegyzőhöz adóbizonylat kiállítása iránt intézett kérvény bélyegmentes. (P. dt. 350. sz.)

Denaturált szesz elárutásának engedélyezése iránt benyújtott kérvény ivenkint 1 koronás bélyeggel látandó el. (P. dt. 353. szám.)

Bélyegárulási jogról való lemondási kérvények ivenkint 1 korona bélyegilleték alá esnek. (P. dt. 547. sz.)

13. tétel. IV. 1—4. pontjai.

— Beadványok. —

IV. Kivételek az I., II. és III. alatti szabályok alól:

1. valamely szabadipar önálló üzemének a hatóságnál való bejelentései, vonatkoznak azok fő- vagy főkötelepre, vagy az iparüzlethez, nemkülönben magánügynökségek gyakorolhatóságához megkívántató engedélyek megadására vonatkozó folyamodványok — ideértve tehát az ipartörvényt (1884: XVII. t.-cz.) 4., 42., 46. és 56. §-ában jelzett, valamint általában ezen törvényben említett mindazon újabb bejelentéseket, melyek annak 4. §-a értelmében az iparhatósági igazolvány kiállítása céljából teljesíten-

dők, — továbbá az idézett törvény 10. §-ában felsorolt iparágakra nézve szükséges engedély kiszolgáltatása iránti kérvényeket is (34025/1884.) és pedig:

a) oly városokban, melyek népessége 50,000-et meghalad, az első ívtől 8 K. más községekben, melyek népessége: b) 10,000—50,000-ig terjed, az első ívtől 6 K.

c) 5000—10,000-ig terjedő lakossággal az első ívtől 4 K.

d) egyéb helyeken az első ívtől 3 K.

Azon esetre, ha az illető iparüzlettlő járó egyenes adók egy évi összegének tíz százaléka a beadvány első ívétől fizetendő állandó bélyegilleték összegét meghaladná: ezen többlet az illetékes hivatal által kiállított fizetési meghagyás alapján készpénzben lerovandó. (1885. évi Pénzügyi Közlöny 111. lap.)

2. Kérvények, melyek valamely vállalat vagy kereset üzletére megkívántató jogosítvány végett az 1. alatt már fennebb említett eseteken kívül benyújtatnak, továbbá folyamodványok egyes keresetmód gyakorolhatása végett, mire külön hatósági engedély szükségeltetik, ugymint a vendéglők, csapszékek és kávéházak rendőri órán túl leendő nyitvatartása, belépti díj melletti színelőadások, az ipartörvényről szóló XVII. t.-cz. 51. és 52. §§-ában említett végeladások (34025/1884.) stb., az első ívtől 2 K.

3. Folyamodványok, illetőleg a helyhatóságokhoz intézett bejelentések, táncvigalmak, hangversenyek, zene- és dalestélyek, tűzijátékok, műlovardai előadások, erőmutatványok, nyilvános helyeken tartott előadások — a színházak kivételével — és bármi látványosságok iránt, ha legfeljebb 40 fillér belépti díj mellett vagy kizárólag jótékonyági célokra egyletek vagy magánosok által oly módon rendeztetnek, hogy a bevételekből a társulati tagok vagy rendezők magánhasznára semmi nem fordítatik, az első ívtől 2 K.

A 40 fillért meg nem haladó díj mellett nyilvános helyen vagyis korcsmában ren-

dezt mulatságok megtartása iránt, tekintett nélkül arra, vajjon a szabályrendeletek értelmében külön hatósági engedély kieszikölése szükséges-e vagy sem, a törvényszerű 2 koronányi bélyeggel ellátott kérvény nyújtandó be a községi előjárósághoz. Ezen bélyegzett kérvény benyújtására, aszerint amint a multság vagy egyes községi lakosok, vagy maga a korcsmáros által rendeztetik, az illető rendezők, illetve a korcsmárosok vannak kötelezve.

Ellenben a községekben nem nyilvános helyen, vagyis egyes községi lakosok magánháznál, belépti díj nélkül tartott táncvigalmak nem esnek a fentebbi rendelkezések alá s e részben az sem tesz különbséget, ha ily multságoknak rendőri felügyelet szempontjából a községi előjárónál vagy szolgabírónál való bejelentése a szabályrendeletek értelmében előírva van. (1882. évi Pénzügyi Közlöny 8. sz. 126. l.)

Jegyzet. Az 1., 2. és 3. ponthoz. Ha a kérelem szóval adatik elő, anélkül, hogy arról jegyzőkönyv vétetnék fel, úgy a beadvány első ívré meghatározott bélyegjegy a kérelmező félnek kiszolgáltatandó hivatalos kiadványaira szabályszerűleg felragasztandó.

4. Ha a 3. pontban felsorolt vállalatok a rendezők magánhasznára és 40 fillérnél magasabb belépti díj mellett rendeztetnek, ez esetben következő bélyegilleték fizetendő.

a) Budapesten :

ha a legmagasabb belépti díj 40 fillért meghalad és 1 K-nál nem nagyobb, 6 K,

ha a legmagasabb belépti díj 1 koronát meghalad és 2 koronánál nem nagyobb, 12 K,

ha a legmagasabb belépti díj 2 koronát meghalad és 4 koronánál nem nagyobb, 24 K,

ha a legmagasabb belépti díj 4 koronát meghalad és 6 koronánál nem nagyobb, 36 K,

ha a legmagasabb belépti díj 6 koronát meghalad és 8 koronánál nem nagyobb, 48 K,

ha a legmagasabb belépti díj 8 koronát meghalad és 10 koronánál nem nagyobb, 60 K.

ha a legmagasabb belépti díj 10 koronát meghalad, 80 K.

A legmagasabb belépti díj meghatározásánál ott, hol páholyok is vannak, egy páholy ára négy belépti díj értékével egyenlőnek tekintetik.

Nyilvános helyeken tartott táncvigalmaktól, zene- és dalestélyektől és mindenemű előadásoktól akkor is fizetendő bélyegilleték, ha nem belépti díj mellett, hanem több rendező által összetett költségen tartatnak.

Ez esetben a bélyegilleték egy részvény összegének, s ha a rendezők a költségekhez nem egyenlően járulnak, a legmagasabb részvényösszegnek 25 százalékából áll.

b) egyéb helyeken az a) alatt megállapított illetéknek csak fele fizetendő.

Az a) és b) pontokban megállapított illetékek a napok száma szerint számíttatnak, olyképen, hogy ha az említett vigalmak, előadások vagy mutatványok több napon át folytatólag tartatnak, az előző 3 nap mindegyikén az illeték egész összege, azontúl pedig minden napon, amelyen még előadás, mutatvány vagy vigalom tartatik, az illetéknek csak fele fizetendő.

1. jegyzet. Az említett illetékek olyformán rovatnak le, hogy a hatósági engedélyért benyújtott kérvényhez a megfelelő bélyegjegyek mellékeltetvén, ezek a hatósági engedély megadásakor hivatalból felragasztatnak; elutasítás esetén pedig a folyamodónak visszaszolgáltatnak.

Midőn az említett célokra hatósági engedély nem szükséges, köteles a vállalkozó vállalatáról, a községi előjáróságnak az a), b) pontok szerint bélyeggel ellátandó írott nyilatkozatban jelentést tenni.

A szabályszerűen bélyegzett kérvények és jelentések jegyzőkönyvbe vezetendők, annak mellékleteül az engedélyező hatóságnál megtartandók és a pénzügyigazgatóság küldöttein felhívására előmutatandók.

Midőn az előadások vagy mutatványok több hétre vagy hónapra engedélyeztetnek vagy jelentetnek be, megengedtetik, hogy a vállalkozó a bélyegilletéket hetenkint előre fizethesse. A fizetés elmulasztása esetében a vállalat folytatása azonnal betiltatik.

2. jegyzet. Az illeték lerovása nélkül az emli-

tett vállalatokra engedély nem adható; ha mégis kiadatik, a le nem rótt illeték kétszeres összege azon hatósági tisztviselőtől, ki az ily engedélyt adta, a községek módjára hajtatik be. (1875 : XXV. t.-cz. 7—13. §§.)

3. jegyzet. Ha a táncvigalmak vagy a 3., illetőleg 4. pontban előírt illetékek tárgyát képező egyéb előadások, mulatságok és látványosságok az 1. jegyzetben említett hatósági engedély kiadásának, illetőleg az előírt bejelentésnek elmulasztása mellett rendezetnek, ez esetben az illető hatósági tisztviselő, illetőleg községi előjáróság által a fovelelt kihágást elkövető jé ellen a szabályszerű hivatalos lelet nyomban felveendő és az illetékes pénzügyigazgatóságnak további megfelelő intézkedés végett azonnal megküldendő. (1883. évi Pénzügyi Közl. 601. l. 1. —)

Belépti díj nélkül tartandó táncmulatság engedélyezése iránti kérvény, ha az engedély több napra is kéri, csak 2 korona bélyegilleték alá esik. (P. dt. 236. sz.)

13. tétel. IV. 5—11. pontjai.

— Beadványok. —

5. Nemesség bármily fokainak adományozását, megerősítését vagy átruházását, rendjelek adományozását, külföldi rendjelek elfogadása és viselhetése iránti engedelmet, családi czimerek megváltoztatását, czimerlevél kiállítását vagy név-átruházás megengedését, méltóságokat, diszhivatalokat, czimeket, czimereket, vagy más előjogokat és kitüntetések

1) Szemes italok kimérése és kismértékben való előrusításának gyakorolhatása szükséges engedély iránt a kir. pénzügyigazgatóságnál benyújtott folyamodvány első 2 koronás bélyeggel látandó el s a folyamodványhoz az engedélyokmányra szükséges 2 koronás bélyeg is melléklendő. (33450/89. P. M., ut. 5. §. P. K. 529. l.)

2) Iparengedély megadása iránti kérvény bélyegilletéke tekintetében csak a lakosok száma irányadó, tekintet nélkül arra, hogy a községet szervezésénél fogva a város- vagy más elnevezés illeti meg. (81. é. 28376. sz. p. m. k. P. K. 815. l.) A lakosok számának meghatározásánál mindig az utolsó általános népszámlálás adatait veendő irányadón. (39065/93. sz. p. m. k. P. K. 461. R. T. 1793. l.)

3) A 13. tétel IV. 3. pontja szerint járó 1 frtos bélyegilleték akkor sem rovandó le többszörösen, ha ugyanazon beadványban az előadás vagy táncmulatság engedélyezése több napra kéri, mert a 13. tétel IV. 4. pontjának utolsó bekezdése csak ugyane 4. p.

kérő folyamodványok, ideértve az iparvállalatok iránti kitüntetések is, az első ivtól 10 K.

6. Névváltoztatást kérelmező beadványok ivenkint 1 K

bélyeg alá esnek. Ha egy beadvány több névváltoztatás kérelmét tartalmazza, annak mindegyike után ugyanazon bélyegilleték rovandó le. (1881 : XXVI. t.-cz. 21. §.) Ha pedig egy beadványban egy családhoz tartozó több egyén részére a családó által egy és ugyanazon névváltoztatás kéri, az esetben a beadvány csak 1 korona bélyegilleték alá esik.

7. Szabadalmak, melyek alatt kizárólagos iparszabadalmak is értetnek, adományozása, elismerése vagy megerősítése iránt benyújtott folyamodványok az első ivtól 6 K.

ha azonban a már birt szabadalmak meghosszabbítása vagy átruházásának megengedése kéri, ivenkint 1 K.

8. Honosítást, községi polgárjog adományozását vagy a községben való letelepedhetést kérő beadványok az első ivtól 4 K.

9. Árverési folyamodványok, továbbá oly felhívási keresetek első példánya, melyekben valamely eltűnt egyén holt-nak nyilvánítása vagy valamely elvesztett okirat megsemmisítése kéri, nemkülönben az ismeretlen tartózkodású felek ellen beadott keresetek (1883. évi 38933. sz. pü. min. rendelet) s általában a polgári bíróságokhoz intézett oly beadványok, melyek rendszerinti elintézéséhez felhívás kibocsátása szükséges, ideértve tehát a végrehajtási eljárásnak az 1881 : LX. t.-cz. 102. §-a értelmében hivatalból leendő eszközése iránti kérvényeket (1883. évi

a) és b) pontjaiban meghatározott illetékekre vonatkozik. (88. é. 41042. sz. p. m. k. 89. é. P. K. 364. R. T. 1121. l. és p. b. 5711/89.)

4) Nyilvános helyen tartott előadásokhoz és táncvigalmakhoz szükséges hatósági engedély kiadásához végett benyújtott kérvények akkor is 2 korona bélyegilleték alá esnek, ha sem a rendező költségén nem tartatnak, sem belépti díjak nem szednek. (194288. P. M., 89. P. K. 364., R. T. 1121. l.)

61555. sz. pü. min. rendelet), az első ívtől 2 K.

a többi példány minden egyes íve, ha a kereset 100 koronát meg nem halad, valamint egyáltalában kisebb polgári peres ügyekben 40 f.

ha a kereset 100 koronát meghalad, 1 K.

Jegyzet. Kielégítési végrehajtási kérvények a fentebbi I.-s pont határozatalá esnek.

10. *Konyhasó*, dohány és lőpor be-, ki- és átvitelére megkívántató engedélyek megadása, továbbá bizonyos áruk be- és kivitelének megengedése iránti folyamodványok, amennyiben erre különös engedély szükséges, az első ívtől 2 K.

11. *Hűbizomány* felállítása, kiterjesztése, cserélése, megváltoztatása és megterhelése iránti folyamodványok az első ívtől 2 K.

Magyar állam czimere használatának engedélyezése iránti folyamodványok az első ívtől 5 frt = 10 korona bélyeg alá esnek. (P. dt. 197. sz.)

Ezüst érdemkereszt adományozása iránt benyújtott kérvény első ívére 10 koronás bélyegilleték jár. (P. dt. 441. sz.)

Gondnokság alá helyezés iránti kérvény nem sorolható az illetéki díjjegyzék 13. t. IV. 9. pontja szerint bélyegzendő beadványok közé. (P. dt. 372. sz.)

13. tétel. IV. 12. pontja helyett

az 1894: XXVI. t.-cz. 21—24. §§-ai.

— *Beadványok.* —

A *felebbviteli beadványok* első példányának első ívétől, illetőleg a felebbvitel bejelentésétől (1894: XXVI. t.-cz. 2. §.) a következő bélyegilleték jár, még pedig:

I. A kir. járásbíróság ítélete ellen intézett felülvizsgálati kérelemtől (1893. évi XVIII. t.-cz. 180. §. b) pont) 2 K.

II. A felebbezéstől úgy a rendes, mint a sommás eljárásban:

a) ha a felebbezés tárgyának értékéhez képest (1894: XXVI. t.-cz. 8., 9. §§.) állandó határozati bélyegilleték fejében 20 koronát meg nem haladó összeg járna, ugyanannyi, mint amennyi ugyanily ér-

ték iránt indított perben az ítélettől vagy végzéstől lerovandó volna;

b) ha az a) pontban említett állandó határozati bélyeg 20 koronát meghaladna, vagy ha a felebbezés tárgyához képest a hozott ítélet az 1894: XXVI. t.-cz. 11. §-a szerint százalékos illeték alá esnék (1894: XXVI. t.-cz. 20. §.), 40 K.

c) minden egyéb esetben, különösen ha a felebbezés tárgya összegszerűleg meg nem becsülhető, ha vagyonjogi igényt nem képez, vagy ha értéke a tárgyalás során meg nem állapítottatott (1894: XXVI. t.-cz. 20. §.) 20 K.

Sommás eljárásban a felebbezési kérelem fölemelése esetén (1893: XVIII. t.-cz. 149. §.) a felebbezési bélyeg az 1894: XXVI. t.-cz. 7. §-a értelmében a felemelt értékhez képest pótlandó.

III. A sommás eljárásban a felebbezési bíróság ítélete ellen intézett felülvizsgálati kérelemtől (1893: XVIII. t.-cz. 180. §. a) pont) és a rendes eljárásban a másodbíróági határozat elleni felebbezéstől a II. a), b), c) pontokban megállapított bélyegilleték egy ötödreszával magasabb összegű bélyegilleték fizetendő.

Az 1873: IX. t.-cz. 5. §-a hatályon kívül helyeztetik.

Ha azonban az alsóbb bíróság ítélete a bíróság helytelen eljárása miatt feloldatott s új eljárás folytán újabb felebbezés szüksége merült fel, azon fél, ki egy ízben a felebbezési bélyeget felragasztotta, erre való hivatkozással, azt újabban leróvni nem tartozik.

IV. A felfolyamodástól a rendes és sommás eljárásban:

1. az elsőfoku bíróság végzése ellen:

a) 100 K perértékig 2 K;

b) ha a per tárgyának értéke 100 koronát meghalad, ha a per tárgya megbecsülhetetlen, vagy értéke a tárgyalás során meg nem állapítottatott, 4 K;

2. a felsőbíróásznak a felebbezési eljárás során vagy felfolyamodás következtében hozott végzése ellen:

a) az 1. a) pont esetében 4 K;

b) az 1. b) pont esetében 8 K.

A felebbviteli beadvány helytelen elnevezése esetén a felebbviteli bélyeg a szerint jár, amint a bíróság a beadvány tartalma szerint felebbezésnek vagy felfolyamodásnak minősíti (1881. évi LIX. t.-cz. 25. §.)

Az 1894 : XXVI. t.-cz. 3. §. második bekezdésében említett szabály a sommás eljárásban háromnál több példányban beadott felebbvitel esetére is kiterjesztetik. (1893 : XVIII. t.-cz. 133., 208. §§.) A felebbvitel harmadik és következő példányainak mellékletei bélyegmentesek. (1894 : XXVI. t.-cz. 21. §.)

A szóval bejelentett felebbviteltől a 21. §. szerint járó bélyegilletéket a bejelentésről felvett jegyzőkönyvre, a felebbviteli beadványtól járó egész bélyegilletéket a beadvány első példányára szabályszerűen alkalmazott bélyegjegyekben kell leróni.

A felebbviteli bélyegilleték a felebbviteli beadvány benyújtásával, illetőleg a felebbvitel szóbeli bejelentésével válik esedékessé. A felebbvitel visszavonása nem ad igényt a bélyegilleték visszatérítésére vagy a lerovás aluli felmentésre. (1894 : XXVI. t.-cz. 22. §.)

A felebbezéshez, vagy a felülvizsgálati kérelemhez való csatlakozás iránti nyilatkozat, ha a csatlakozás önálló felebbezésnek, illetőleg felülvizsgálati kérelemnek tekintendő (1893 : XVIII. t.-cz. 147., 208. §§.), a felebbviteli bélyegilleték alá (1894 : XXVI. t.-cz. 21. §. I., II., III. pont), egyéb esetekben a peres eljárásra nézve megállapított rendes beadványi bélyegilleték alá esik. (1894 : XXVI. t.-cz. 23. §.)

A felebbezési tárgyalást előkészítő irat (1893 : XVIII. t.-cz. 141. §.) első és a többi példányától a perbeli beadványokra szabott rendes beadványi bélyegilleték jár. (1894 : XXVI. t.-cz. 3. §. második bekezdés.)

Az ügyvédtől ügyvédnek közvetlenül kézbesített ilyen iratpéldányok és az ezek mellékletei után járó összes bélyeg-

illetéket a felebbezési bíróság jegyzőjénél letett első példányon kell leróni. (1894. évi XXVI. t.-cz. 24. §.)¹⁾

13. tétel. IV. 13—14. pontjai.

— Beadványok. —

13. *Semmiségi panaszok* peres eljárásban az első példánytól, ha a tárgy értéke 100 koronát meg nem halad és az 1877 : XXII. törvenycikkben szabályozott eljárásra utalt kisebb polgári peres ügyekben az első ívtől 2 K, ha a tárgy értéke 100 koronát meghalad, az első ívtől 4 K.

Jegyzet. Az illető perrendtartás által megengedett esetekben, ugyancsak a kisebb polgári peres ügyekben szóval bejelentett semmiségi panaszok után a bélyegilleték az 1894 : XXVI. t.-cz. 22. §-ában említett módon rovandó le.

14. *Felfolyamodások*, valamely alsófoku hatóságnak intézkedése vagy rendelete ellen a felsőbb hatósághoz, melyek a jelen tétel 12. pontjában nincsenek befoglalva, nemkülönben a birói bíróságok ellen benyújtott felebbezések, valamint a kegyelmi folyamodványok a jövedéki büntető eljárásban, az első ívtől 2 K,

ha pedig azok a másodfolyamodási hatóság olyan határozata ellen nyújtatnak be, mely az első folyamodási hatóság határozatát hagyta helyben (1873. évi IX. t.-cz. 9. §.), az első ívtől 4 K.

Alsóbbfoku hatóság alatt oly bíróság vagy vezénylő közigazgatási hatóság értetik, mely az ügyvitel folyamában intézkedési joggal van felruházva, ennél fogva panaszok, melyek valamely végrehajtó hivatal vagy közeg eljárása ellen intézvék, nem tekinthetnek az ezen pont alá tartozó felfolyamodásoknak. (v. ö. 100. t. 3. bekezdés.)²⁻⁴⁾

¹⁾ Az ítélkezést l. az 1894 : XXVI. t.-cz.

²⁾ Csódeljárásban hozott határozatok ellen a csódtörvény 78. §-a szerint igénybevehető felfolyamodásoknak első íve az ill. díj. 13. t. IV. 14. p. sz. az értékre való tekintet nélkül

Állami becsütők illetményeinek megállapítása tárgyában hozott alsófoku határozat ellen irányuló felebbviteli beadvány első ívré 2 korona bélyeg jár. (P. dt. 210. sz.)

Illetékmentes ítéletek ellen beadott felebbesések nem az 1894: XXVI. t.-cz. 21. §-ában megjelölt, hanem az illetéki díj. 13. tétel IV. 14. pontjában meghatározott bélyegilleték alá esnek. (P. dt. 378. sz.)

A m. kir. szabadalmi hivatal bejelentési osztályának határozata ellen irányuló felfolyamodás első ívré 2 koronás bélyeg jár. (P. dt. 413. sz.)

13. tétel. IV. 15. pontja.

— Beadványok. —

15. *Beadványok* az ingatlan felett vezetett telekkönyvekbe eszközözlendő bejegyzések végett különbség nélkül, vajjon a bejegyzés dologi jogok feltétlen vagy feltételes szerzése (betáblázás, előjegyzés) vagy bejegyzett jogok kitörlése czéljából történik:

ha a bejegyzendő vagy kitörölendő jognak az illetéki díjlegyzék 16., illetve 92. tételei értelmében meghatározott értéke 100 koronát nem halad meg, vagy meg nem becsülhető, pl. perfeljegyzések, kis-korúság kitörlése, névkiigazítások stb. 72 f,

ha 200 koronát meg nem halad, az első ívtől 1 K 50 f,

azon túl az első ívtől 3 K,

valamely már benyújtott és a megfelelő bélyeggel ellátott folyamodvány kiegészítéseül beadott pótkérvény az első ívtől 72 f.

A telekkönyvekbe már bejegyzett zálogjogra végrehajtási zálogjog felülkebelezését kérő beadványok, ha a bejegyz-

zendő jog értéke mellékjárulékon kívül 100 koronát meg nem halad, ivenkint 24 f és ha 100 koronát meghalad, ivenkint 72 f.

1. *jegyzet.* Ha egy beadványban több telekkönyvi hivatalnál eszközözlendő bejegyzések kérelmeztetnek, úgy a fennebbi illeték a beadvány első ívtől annyiszor fizetendő, amennyi hivatalnál a bejegyzés kértetik.

2. *jegyzet.* Tagadó végzések feljegyzéseinek kitörlésére irányzott folyamodványok, akár kérossák a kitörlés bejegyzése csak egy vagy pedig több hivatal által vezetett könyvrbe, egyaránt a jelen (13.) tétel II. pontja szerinti bélyegilleték alá esnek.

3. *jegyzet.* Ha ugyanazon egy telekkönyvi hivatal által foganatosítandó több rendbeli jogok bejegyzése vagy kitörlése kértetik egy beadványban, az attól járó bélyegilleték csak egyszer számítható.

Telekkönyvi rangsor feljegyzése iránti kérvény ivenkint 72 fillér bélyegilleték alá esik. (P. dt. 516. sz.)

Egynél több jog bejegyzésére, illetőleg törlésére irányuló telekkönyvi beadvány bélyegilletékek meghatározásánál, a bejegyzetelni, illetőleg töröltetni kért jogok összértéke veendő alapul. (P. telj. ül. dt. IX. sz.)

Telekkönyvi ügyekben csak azok a beadványok tekintendők 36 kros bélyegilleték alá eső *pótkérvényeknek*, melyek az eredeti folyamodvánnyal kapcsolatban annak *érdelemes elintézése előtt*, a kérelem megengedésére szükséges adatok pótlólagos bemutatása czéljából, vagy pedig a telekkönyvi rendelet 129. §-ának végpontja értelmében a bíróság által — a telekkönyvi bejegyzést *érdemben megongedó* határozatában — jelzett alaki hiányok megigazítása végett adtnak be.

Minden egyéb, a telekkönyvi rendelet most idézett 129. §-a értelmében hozott elutasító bírói határozat folytán, az abban jelzett hiányok pótlása végett benyújtott bejegyzési kérvény pedig *megújított*, vagyis *önálló* telekkönyvi kérvény természetével bír. (P. M. rend. 1891. május 15-én 42403. sz. — P. K. 1891. 11. sz. 220. l.)

13. tétel. IV. 16—18. pontjai.

— Beadványok. —

16. *Beadványok*, melyekkel a váltótörvényszékek által vezetett kereskedelmi jegyzőkönyvekbe a következő bejegyzések kértetnek:

a) kereskedelmi cégek, vagy már be-

2 koronás bélyeggel látandó el. (27416/82. P. M., P. K. 250., R. T. 453. l.)

^{a)} Fegyelmi határozat elleni felfolyamodványa a vádlottnak a 13. tétel IV. 14. pontja alatt megállapított illeték alá esik. (1874. Pénzügyi Közlöny 292. l.) (Ill. díj. 14. t. 44) p. 2. bek. és 33. t.)

^{a)} Kis-korúság meghosszabbítása ügyében hozott határozat elleni felfolyamodás első ívré 2 koronás bélyeg alá esik. 14. p.) (20791/80. P. M., R. T. 1072. l.)

jegyzett cég vagy cégbírlalók változásának bejegyzése az első ívtől 20 K,

ha azonban a bejegyzett vállalat egy évi egyenes adó fejében — tekintettel a bejegyzési művelet időpontjára — 200 koronánál többet tartozik fizetni, úgy ezen adótöbblettől tíz százalék készpénzben fizetendő, mely százaléknak kivetése — az illetékes hivatal (1881. évi P. K. 111. lap) — által eszközöltetik ;

b) valamely társasági szerződésnek, alapszabályoknak vagy ezek bármely módosításának bejegyzése az első ívtől 20 K,

c) valamely főtelep váltótörvényszékének kereskedelmi jegyzőkönyvében már bejegyzett cégnek egy másik váltótörvényszéknél való bejegyzése, melynek területén a főtelep fiókteleppel bír, az első ívtől 20 K,

d) a jogosított címzetetőnek, részvénytársulatoknál igazgatósági tagoknak (procura) bejegyzése minden jogosított bejegyzéseért 10 K,

e) a felszámoló (liquidator) bejegyzése az első ívtől 10 K,

f) a kereskedők nejei által házassági szerződésvények alapján szerzett vagyoni jogok bejegyzése az első ívtől 10 K.

17. Azon beadványok, melyek egyzersmind jogügylet iránti okiratot is tartalmaznak, a beadványra szabott állandó bélyegilletéken kívül még a jogügylettől járó illeték alá is esnek, hacsak nem igazoltatik, hogy a jogügylettől a szabályos illeték már külön lerovatott.

18. Oly beadványoknak, melyek több példányban állítatnak ki, másodlati, harmadlati stb., a jelen tétel I., II., III. pontjaiban megállapított illeték alá esnek.

Jegyzet. Oly peres ügyekben, melyekben a perrendtartás szerint a beadványok több példányban benyújtandók, meg van engedve, hogy úgy a keresetlevélnek, valamint a per folyamában felmerülő többi beadványoknak s nevezetesen a végrehajtási és árverezési kérvényeknek csak három példánya és csak két példány mellékleti szereltesenek fel szabályos bélyegjegyzekkel; ellenben a többi példányok a felzetekre szabott bélyegilleték alá

esnek, még pedig, csak az első ívet illetőleg, a többi ívek, valamint a keresetlevél minden további példányának mellékleti bélyegmentesek.

Horvát-Szlavonországokban a bíróságok köteleztetnek a periratokon pontosan meglegyezni a feleket, kiknek kézbesítették a kellő bélyeggel ellátott perbeli beadványok és a bélyegzett mellékletek. (Ugyanly értelemben 55582/88. P. M. sz. P. K. 1216. l.)

Jegyzet. Az a szabály, melynél fogva a perrend szerint több példányban benyújtandó beadványnak csak három példánya szerelendő fel szabályos bélyegjegyzekkel, míg a többi példányoknak első íve a felzetekre szabott bélyegilleték alá esik: a (sommás eljárásban az idézésre vagy közlésre szükséges) jegyzőkönyvi másolatokra is kiterjesztetik. (1894: XXVI. t.-cz. 3. §.)

A 3. §. esetében, ha több jegyzőkönyvi másolat szükséges és ezek az eredeti jegyzőkönyvhöz csatolt mellékletek másolataival felszerelendők: a mellékleti bélyeg csak az egyik jegyzőkönyvi másolat mellékleteitől jár. (1894: XXVI. t.-cz. 6. §.)

A 3. §. 2. bekezdésében említett szabály a sommás eljárásban háromnál több példányban beadott felebbvitel esetére is kiterjesztetik. (1893: XVIII. t.-cz. 133., 208. §§.) A felebbvitel harmadik és következő példányainak mellékletei bélyegmentesek. (1894: XXVI. törvényczikk 21. §.)

Részvénytársulatok igazgatósági tagjai bejegyzésének kérelme után járó s az ill. díj. 13. t. IV. 16. d) pontján alapuló 5 rtos (10 koronás) bélyegilleték minden egyes bejegyzetnél kért tag után lerovatandó, tekintet nélkül arra, hogy az illető tag bir-e cégjegyzési jogosultsággal vagy sem. (P. dt. 17. sz.)

Hitelintézeti alapszabályokból egészen függetlenül alkotott nyugdíjszabályzat bejegyzése iránti kérvény az alapszabályok módosításának bejegyzésére irányuló beadványnak nem tekinthető, s mint ilyen nem esik az illetéki díjjegyzék 13. t. IV. 16. b) pontjában megállapított illeték alá. (P. dt. 75. sz.)

Részvénytársulatok igazgatósági tagjai bejegyzésének kérelme után járó s az illetéki díjjegyzék 13. t. IV. 16. d) pontján alapuló 10 koronás bélyegilleték csakis a jogosított (procura) cégjegyzők bejegyzése után követhető. (P. dt. 380. sz.)

Ha a kereskedelmi cégjegyzékbe a cs. és kir. udvari szállító jelzőnek, vagy annak bejegyzése kértik, hogy az üzletkör kisebbedett, anélkül, hogy a cég nevében vagy a cégbírlaló személyében változás állott volna be, ez a kérvény ivenként csak 72 fillér bélyegilleték alá esik. (P. dt. 386. sz.)

Ha a cégbejegyzési kérvény még elintézése előtt visszavonattott, az azon lerótt (az ill. díj. 13. t. IV. 16. pontja alapján járó)

bejegyzési illeték visszatérítendő. (P. dt. 431. sz.)

Ha valamely bejegyzett cég a törvényszéknél a cég birtokosának közelebbi megjelölésére szolgáló adatoknak a cégjegyzékben való kitüntetése iránt folyamodik: ez a kérvény nem esik az illetéki díjjegyzék 13. tétel IV. 16. a) pontjában meghatározott, hanem az idézett tétel II. pontja alatt megszabott illeték alá. (P. dt. 480. sz.)

A kárbiztosító társulatnak a keresk. és váltótörvényszékhez benyújtott oly beadványa, melylyel bejelenti, hogy a társulat üzletkörét a balesetbiztosításra is kiterjesztette: a beadvány első ívére 20 korona bélyegilleték jár. (P. dt. 490. sz.)

Elhalt cégtag kitörlésének a kereskedelmi cégjegyzékbe való bejegyzését kérő beadvány az illetéki díjjegyzék 13. t. IV. 16. a) pontjában meghatározott bélyegilleték alá esik. (P. dt. 507. sz.)

14. tétel a)–o) pontjai.

Beadványok bélyegmentések:

a) felfolyamodások alamizsnáért, szegények járadékának adományozásáért vagy oly intézetekbe való felvételeért, melyek szegények vagy keresetre képtelenek tartására vagy ápolására, illetőleg azok gyermekeinek nevelésére rendelvek;

b) az iskola- és tanpénz elengedéseért és ösztöndíj elnyeréseért, ha a folyamodványok hiteles szegénységi bizonyítvánnyal el vannak látva;

c) illeték alóli felmentésért, valamely már megindított vagy megindítandó peres ügyben, vagy jogképviselőnek hivatalból kirendeléseért, ha a folyamodvány szegénységi bizonyítvánnyal van ellátva;

d) a hivatalból kirendelt jogképviselőknek a rájuk bízott peres ügyekben illeték alóli felmentésökért, ezen illetékek feljegyzéseért, halasztásért, vagy törléseért, vagy a képviselőtől leendő felmentésükért; (v. ö. 40. tétel »Gondnokok«.)

e) oly beadványok, melyekkel az állam részére történt kiadások felőli számadások vagy az államhatóságok vagy községek közvetlen igazgatása alatt álló közintézetek számadásai nyújtatnak be;

f) beadványok az állam vagy község érdekében, valamely károsodás eltávolítása czéljából tett költségek megtérítéseért, vagy oly kártalanításért, melynek megtérítése az államot vagy községet illeti;

g) oly beadványok, melyek közügyekre vonatkozó jelentéseket vagy javaslatokat tartalmaznak, és azokban benyújtó magánérdekü keresetét nem támaszt, valamint a törvényhatóságok közérdekü intézkedései ellen beadott felelőbevezések.

Ha a beadványban egyszersmind jutalmazás vagy elismerés is kérelmeztetik, az a bélyegmentességet nem szünteti meg. Ezen illetékmentes beadványokhoz tartoznak különösen:

h) oly feljelentések, melyeket valaki avégból tesz, hogy az államot, községet vagy közintézetet illető tárgyat károsodástól vagy veszélytől megóvja, legyen ó bár ezen tárgy haszonvétele iránt érdekelve vagy sem;

i) oly cselekvények vagy mulasztások iránti feljelentések, melyeknek megtorlását a fennálló törvények szerint közérdek teszi szükségessé, még azon esetben is, ha a bírói eljárás a feljelentéstől függ, vagy a feljelentés jutalomadásra, elégtételre vagy kártérítésre volna is irányozva;

k) kérvények a fejedelemhez, az országgyűléshez és a köztörvényhatóságokhoz, amennyiben azok nem egyes személyek magánérdekeit, hanem a honpolgárok egész osztályainak, az államnak vagy községeknek érdekeit illetik;

l) beadványai a vádlottaknak vagy ezek kezeseknek, a bűnügyi, rendőrségi, mezei rendőri, jövedéki és sajtóvétségek miatti eljárásokban, egyedüli kivételével a jövedéki ügyekben beadott kegyelmi folyamodványoknak. (v. ö. 57. tétel »Kegyelmi folyamodványok« című kiindulással.)

Ide tartoznak a felemelt illetékek s az illetéki szabályokban gyökerező egyéb bírságok elengedése iránti folyamodások, ugyancsak az italmérési jog ellen elköve-

tett kihágások miatt a közigazgatási hatóságokhoz intézett panaszok;

m) panaszok hivatalos közegek bánásmódjának minősége iránt, melyek közén azonban felfolyamodások hivatalos intézkedések és végzések ellen, vagy azoknak megváltoztatását kéro folyamodványok nem soroltatnak, továbbá beadványok az atyai hatalommal való visszaélés, a gyámok és gondnokok köteleesség-ellenes eljárása miatt, végre panaszok, melyek a magánszemélyeknél levő lelen-cek hiányos ápolása miatt benyujtának;

n) az m) betű alatt megjelölt személyek iratai és nyilatkozatai, amennyiben ezek csak igazolást, vagy oltalom és elégtétel iránti kérelmet tartalmaznak;

o) felvilágosítások, melyek hivatalos közegek a számadásaikra tett észrevételek elintézése céljából benyujtának; továbbá folyamodványok a felvilágosításra megszabott határidő meghosszabbítása végett, és oly kérvények, melyekben a számadási észrevételek hatósági elintézése szorgalmaztatik.

Ha azonban a számadási végelintézés már megtörtént, és a beadványok ez ellen intézvék, azok többé az illetékmentességben nem részesülnek.¹⁻⁷⁾

¹⁾ A Magyar földhitelintézethez benyujtott beadványok (1871: XXXIV. t.-cz. 25. §.): bélyegmentesek. (Ill. díj. 14. t. *kk*) p. is.)

²⁾ Tudományos, művészeti, gazdasági, kegyeleti és jótékony egyletek, amennyiben céljuk nem pénzbeli nyereségre van irányozva, a közhatóságokhoz és hivatalokhoz intézendő beadványaikra és irataikra nézve, a peres eljárás kivételével, bélyegmentesek. (1869: XVI. t.-cz. 3. §.) (Ill. díj. 89. t. XII. a) p.)

³⁾ A határörvidéki házközösségi intézmény megszüntetéséről szóló 1885: XXIV. t.-cz.-kel szabályzott eljárásra vonatkozó mindennemű beadványok és okiratok mellékletejikkel együtt bélyegmentesek. (1885: XXIV. t.-cz. 47. §.)

⁴⁾ Italmérési kártalanítási ügyben az igényjogosultság tekintetében megjelölt bírói eljárás és ítélet bélyegmentes. (1888: XXXVI. t.-cz. 27. és 12. §.)

Az 1888: XXXVI. t.-cz. 27. §-ában megállapított illetékmentesség csakis *maguk a kártalanításra jogosult felek* irányában eszköz-

Állami kezelésbe vett erdők erdőgazdasági teendőit szabályzóó eljárással kapcsolatos beadványok bélyegmentesek. (P. dt. 500. sz.)

Város, község stb. részéről vámszedési jog meghosszabbítása iránt benyujtott kérvény bélyegmentes. (P. dt. 19. sz.)

Községi adófizető részéről községi számadások megvizsgálása tárgyában érvényesített észrevételeket tartalmazó beadvány bélyegmentes. (P. dt. 118. sz.)

Községi számadások felett hozott határozat ellen benyujtott felebbezés bélyegmentes. (P. dt. 136. sz.)

lendő eljárásra szorítkozik és nem terjeszthető ki a bírói eljáráshoz ualt oly vitás kérdések tárgyalására, melyeknek tárgyat *harmadik személyeknek* a kártalanításra jogosultak ellen fennálló követeléseknek érvényesítése képezi. Ezekhez képest az igazságügyminister 45896/899. számú (R. T. 2485. l.) rendeletével szabályzott eljárás, az 1888: XXXVI. t.-cz. 21. §-ának I. pontjában az igényjogosultság iránti kétséget illetőleg felsorolt esetekre nézve, miután ezek maguk a kártalanításra jogosultak — illetve jogutódjaiknak igényjogosultsága iránt felmerült kételyekre vonatkoznak, az idézett 27. §. határozatai alapján, bélyeg- és illetékmentes; — ellenben az 1888: XXXVI. t.-cz. 21. §-ának II. és III. pontjai, valamint e törvény 28. §-a alatt a zálogjogos hitelezők bejelentése, peres igények, a letiltás vagy foglaltások, avagy engedményezések és zálogul adásokat illetőleg felsorolt esetekre nézve, minthogy eekben *harmadik személyek* által a kártalanításra jogosultak ellen támasztott igények iránti vitás kérdések forognak szóban, az általános illetéki szabályok rendelkezései alá esik. Ennek szem előtt tartásával a hivatkozott igazságügyministeri rendelet által szabályzott eljárásban az utolsó sorban említett kérdésekre vonatkozólag benyujtott beadványok, előterjesztések, igazolási kérvények, tárgyalási, illetve szakértői- vagy tanukihallgatási és szemlejegyzőkönyvek az értéknek megfelelőleg 20 vagy 50 kros (40 fill., ill. 1 koronás) bélyeggel látandók el. A szabályszerű illetékmérvnek megfelelő bélyegjegyet azon fél köteles beszállgatni, akinek érdekében a jegyzőkönyv felvételét; — ha pedig több igénylő érdekében közös jegyzőkönyv vétetik fel, a jegyzőkönyvi bélyeget minden egyes igénylő külön-külön tartozik leróni.

A többször hivatkozott rendelet 14. pontjában említett egyezségek után a jegyzőkönyvi bélyegen felül külön egyezségi bélyeg vagy illeték nem jár.

A hivatkozott eljárás során hozott ítéletek, miután ezek csak az igényjogosultságra vonatkoznak — ideértve a részesedési arány és a jogutódlás kérdését is, ha ez utóbbi nem örökösösen alapul — vagyis az 1888: XXXV

Községi bírói állásra való jelentkezést tartalmazó beadvány bélyegmentes. (P. dt. 184. sz.)

Italmérsi üzletvezető személyében beállott változás bejelentését tartalmazó beadvány bélyegmentes. (P. dt. 186. sz.)

Községi közlekedési utak építési és fenntartási költségeinek az érdekelt községek között való felosztása tárgyában hozott vármegyei közigazgatási bizottsági határozat ellen a község által érvényesített panasz bélyegmentes. (P. dt. 204. sz.)

Községi (városi) nyugdíjszabályrendeletek megalkotása tárgyában hozott törvényhatósági határozatok ellen a községi lakosok által benyújtott felebbezések bélyegmentesek. (P. dt. 346. sz.)

t.-cz. 21. §-a I. pontja alatt felsorolt esetekben hozatnak, az idézett törvény 27. §-ában biztosított bélyeg- és illetékmentességi kedvezményeknél fogva nem képezik bélyeg- vagy illetéklerovásának tárgyát. Ellenben minden egyéb vitás kérdésben hozandó *érdemleges végzés*, az illetéki díjjegyzék 48. tétel A), b) és B) pontjai értelmében azon esetre, ha a vitás tárgy értéke járulékok nélkül 100 koronát meg nem halad, 2 koronás, ha pedig annak értéke 100 koronánál nagyobb, 5 koronás állandó bélyegilleték alá esik. A szóban levő bírói eljárás során hozott egyéb végzések az illetéki díjjegyzék 49. tétel a) pontjában foglalt határozatok alapján nem képezik illetéklerovás tárgyát.

Az elsőfoku bírói ítéletek ellen benyújtott felebbezések, valamint az ezen felebbezések folytán hozott másodfoku bírói ítéletek ellen benyújtott további felebbezések az 1888. évi XXXVI. t.-cz. 27. §-a alapján bélyegmentesek.

A bélyegköteles elsőfoku érdemleges bírói végzések ellen benyújtott felfolyamodványok első íve az érdemleges végzés után járó bélyegilletékek mérvének megfelelőleg 2 koronás vagy 5 koronás bélyeggel — minden további íve pedig 1 koronás bélyeggel látandó el.

Az úgy érdemere nézve egybehangzó két bírói végzés ellen beadott felfolyamodvány első íve után kétszer annyi bélyegilleték rovandó le, mint amennyi a fentebbiekhez képest az elsőfoku bírói határozat ellen intézett felfolyamodvány után jár.

A bélyegmentes elsőfoku bírói végzések ellen benyújtott felfolyamodványok, amennyiben ezek nem az 1888. évi XXXVI. t.-cz. 21. §-ának I. pontjában említett igényjogosultsági kérdésekben adatnak be, a tárgy értékéhez képest az első ív után 2 koronás vagy 4 koronás bélyegilleték alá esnek.

Minthogy a vonatkozó igazságügyministeri rendelettel szabályozott bírói eljárás a polgári törvénykezési rendtartás elve szerint

Denaturált szesz eladására jogosultnak a pénzügyigazgatóságokhoz intézett oly beadványa, melyben a denaturált szesznek honnan történt beszerzését bejelenti, bélyegmentes. (P. dt. 354. sz.)

A vásárljog bérője által pótvásár engedélyezése iránt benyújtott kérvény ivenként 1 korona bélyeggel látandó el. (P. dt. 363. sz.)

Községi lakosnak oly beadványa, melyben a tűzrendészeti szabályok betartására a község többi lakosait is köteleztetni kéri, bélyegmentes. (P. dt. 444. sz.)

Sértésvész megakadályozására irányuló magánérdekű beadvány bélyegmentes. (P. dt. 320. sz.)

Sértésvész miatt elrendelt zárlat feloldása iránti kérvény bélyegmentes. (P. dt. 131. sz.)

keresztülviendő, vagyis a keresettel megindítandó peres eljárással nem vagy össze, hanem megfelel azon eljárásnak, amely az 1881. évi LX. törvénycikkben az árverésnél befolyt vételár felosztásának sorrendi és az elsőbbségi igények megállapítása tekintetében szabályozást nyert, ennél fogva mulasztások esetében felvett hivatalos leletek alapján kiszabandó felemelt illetékek megállapításánál az illetéki szabályok 104. §-ában foglalt határozatok lesznek alkalmazandók.

A szóban levő bírói eljárás során a rendes perre utasított felek által megindított perekre nézve a beadványok — ezek mellékletei, a hozott ítéletek és az ezek ellen benyújtott felebbezések az ill. díj. vonatkozó határozatal alá esnek. (386/890. P. M. sz. P. K. 146. l.) Az eljárást a 45896/899. Ig. M. rend. szabályozza (R. T. 2485. l.)

⁴⁾ A gyermekek vallására nézve az 1894. évi XXXII. és 1895. évi XLIII. törvénycikknek értelmében létrejött egyezségekről, ezen egyezségekre megváltóztatásáról a kir. járásbíró, polgármester vagy főszolgabíró által fölvetett jegyzőkönyvek, vagy a kir. közjegyző által fölvetett közokiratok, továbbá az említett jegyzőkönyveknek vagy közjegyzői okiratoknak a felek és az anyakönyvvézetők részére kiadandó hiteles másolatai bélyegmentesek. (23167/96. P. M., P. K. 312. l., R. T. 1176. l.)

⁵⁾ Hadapródiskolába való felvételt kérő felfolyamodványok bélyegmentesek, mert a hadapródiskolák csapatiskolákat képeznek, és ekkép az ily iskolákba való felvétel a hadseregbe sorozással egyenlő hatályú. (Ill. díj. 57. t. (16995/89. P. M., P. K. 433. l.)

⁷⁾ Az ill. díj. 14. t. l) pontja alapján bélyegmentesek az ipartörvény (1884. évi XVII.) VI. fejezetében említett kihágások iránti eljárásra vonatkozó összes jegyzőkönyvek, beadványok. nemkülönben a határozatok és felebbviteli beadványok (59809/85. sz. P. M., P. K. 651. l., R. T. 1244. l.)

Községi előjáróság választása ellen benyújtott felebbezés bélyegmentes. (P. dt. 135. sz.)

Községeknek postahivatal felállítására iránti kérvények bélyegmentesek. (P. dt. 187. sz.)

A hazai ipar emelése érdekében közhatalóságokhoz benyújtott beadványok bélyegmentesek. (P. dt. 474. sz.)

Szabadalombitolás miatt folyamatba tett ügyben benyújtott felfolyamodás bélyegmentes. (P. dt. 159. sz.)

A kerületi betegsegélyező-pénztárba való be nem jelentés miatt indított kihágási ügyben hozott határozat ellen irányuló felebbezés bélyegmentes. (P. dt. 417. sz.)

Ipari kihágási ügyben benyújtott felebbezés bélyegmentes. (P. dt. 448. sz.)

Szegénységi bizonyítvány kiadására irányuló beadvány bélyegmentes. (P. dt. 93. sz.)

A szolgabírói hivatalhoz intézett oly beadvány, melyben a fél személyes biztonságának megóvása és bűncselekmények elhárítása végett csendőri fedezetet kér, bélyegmentes. (P. dt. 559. sz.)

14. tétel p)—y) pontjai.

— *Beadványok bélyegmentesek.* —

p) oly beadványok, melyek az illeték megszabása céljából nyújtatnak be, vagy melyek a köz- és községi adók s hasontermészetű közszolgáltatásoknak a törvény által megengedett esetekben eszközözendő leszállítását, törlesztését, visszatérítését, a fizetési határidő halasztását vagy a biztosított adó- és illetéktartozás teleklönyvi kitáblázását tárgyzazzák, vagy melyek az elromlott iratokra alkalmazott bélyegjegyeknek a szabályok által megengedett kicseréltetését célozzák, valamint azon beadványok is, melyek a megszabott bélyeg- vagy készpénzben fizetendő illetékek helyessége vagy jogossága ellen intézvék, feltétlenül illetékmentesek.

Ilyenmü beadványokra az elsőfolyamodási hatóságok részéről hozott határozatok ellen benyújtott panaszok és felebbezések:

1. ha a tartozás 100 koronát meg nem halad, ivenkint 30 f,

2. ha a tartozás 100 koronát túlhalad, szintén 72 f;

Jegyzet. Ha a p) betű alatt felsorolt beadványok valamely kedvezmény megadására

irányulnak, bélyegmentességben nem részesülnek és ivenkint az állandó 1 koronás bélyegilleték alá esnek.

q) bevallások, bejelentések, okiratok stb. a vám-, fogyasztási adó vagy jövedéki ellenőrködési eljárásban, melyekkel az adókötelezett fél az ezen eljárásra nézve meghatározott feltételeket teljesíti, hacsak nem kivétel vagy kedvezmény, vagy olyasmi forog kérdésben, mire a vonatkozó törvények vagy szabályok értelmében külön engedély kívánatik;

r) felszólalások, melyek a törvényes határidő alatt a választási jognak, vagy az államtörvényhatóságok és községek irányában tartozó személyes szolgáltatásoknak, pl. katonai szolgálat, esküdtzéki hivatal s több effélék meghatározása iránti jegyzékek tartalmát illetőleg nyújtatnak be a végből, mivel valakinek a fennálló szabályok szerint a jegyzékbe fel kellett volna vétetnie, de abból kihagyott, vagy mivel abba jogtalanul vétetett fel; továbbá az ily felszólalásokra hozott határozatok ellen törvényes határidőben benyújtott felfolyamodások;

s) beadványok a külföldön létező osztrák-magyar consulokhoz és követsekhez, ha azok az országban nem tartózkodó honpolgár által nyújtatnak be;

t) beadványok, melyek a posta-, távírda- és vasutigazgatóságokhoz s hivatalokhoz, levelek, értékpapírok és áruk tovaszállítása, kézbesítése, vagy levelek és málhákért való megtérítés, vagy a vitelbér visszafizetése tekintetéből nyújtatnak be;

u) beadványok kincstári gyárakhoz s iparvállalatokhoz, valamint az államjavak és kincstári kezelés alatt álló közalapok javainak igazgatóságaihoz, ha ezek csupán a vállalatok vagy igazgatóságok közvetlen ügyleteinek tárgyát illetik, s oly természetűek, hogy ha azok hasonló ügyben valamely magánszemélyhez intéztetnek, illetékkötelezettség alá nem esnek;

v) beadványok a hagyatékok tárgya-

lásánál, ha az összes hagyaték értéke a terhek levonása nélkül 50 koronát meg nem halad ;

y) gyámok és gondnokok beadványai, melyek a gyámhatósághoz nyújtnak be ; ezen beadványok alatt csak azok értetnek, melyeket a gyámok vagy gondnokok az 1877 : XX. törvényczikkben foglalt kötelezettségekből kifolyólag az árvaszékekhez benyújtani tartoznak s melyek az árvaszékek által saját hatáskörében érdemileg el is intéztetnek. Nem sorolhatók tehát ide oly beadványok, melyek az árvaszéknek nyújtnak ugyan be, de felebbvitel természetével bírván, érdemileg felsőbb hatóság által intéztetnek el ; ilyen beadványok az illetéki díjjegyzék 13. tétele 14. pontjának határozatai alá esnek. (1882. évi 76046. sz. pénzügym. rendelet.)

y) beadványok, melyek a törvényes szabályok alapján az urbéri vagy tizedtartozások megszüntetése tárgyában, az ezekért fizetendő kármentesítések kimutatása, beszédése és kiszolgáltatása, a kárpótlási tőkék biztosítása, a megszüntetett szolgáltatások törlése és általában a birtokállapot rendezése végett nyújtnak be. (v. ö. 14. t. ss) p.)

Ezen mentesség azonban oly beadványokra nem vonatkozik, melyek a felek által a kármentesítési tárgyhoz való ígények érvényesítése és foganatosítása céljából közigazgatási vagy bírói hatóságoknál nyújtnak be ;¹⁻⁵⁾

Közmunkatartozás fejében kavicsalmok kihordására vonatkozó községi előjárásági, illetve képviselőtestületi határozat ellen benyújtott felebbezés bélyegmentes. (P. dt. 82. sz.)

¹⁾ A 14. tétel g) pontja alá tartoznak a használatba vétel előtt megsérült játékkártya-zárjegyek kicserélését kérő beadványok. (81. évi 73679. sz. p. m. k. P. K. 1042. R. T. 1735. l.)

²⁾ A postaútvány-másodlatok kiállítása végett a posta- és távirda-igazgatóságokhoz benyújtott kérvények bélyegmentesek (91. é. 30520. sz. p. m. k. P. K. 175. l.).

³⁾ A kézhezvétel napjától számított egy hónapon belül fel nem mutatott postaútványok utólagos érvé-

nyesítésére íránt benyújtott bélyegmentes kérvény elintézését sürgető beadvány is bélyegmentes. (P. dt. 166. sz.)

Községeknek a községi közlekedési közutak fenntartási költségéhez való hozzájárulás arányának megállapítása tárgyában benyújtott felebbezésel és panaszai bélyegmentesek. (P. dt. 169. sz.)

Az általános jövedelmi pótdadó kivételénél figyelembe veendő kamatterhek bevallásának elmulasztása miatt előterjesztett igazolási kérelmet tartalmazó beadvány bélyegmentes. (P. dt. 316. sz.)

Községi szemétkihordási díj tárgyában hozott végzés ellen benyújtott felebbezés az ill. díj. 14. t. p) pontjában meghatározott bélyegilleték alá esik. (P. dt. 418. sz.)

A betegsegélyző pénztári járulékok ellen irányuló felebbezés az illetéki díjjegyzék 14. tétel p) pontjában meghatározott bélyegilleték alá esik. (P. dt. 422. sz.)

Közigazgatási uton behajtandó egyházi adó ellen benyújtott alapfelebbezés bélyegmentes. (P. dt. 479. sz.)

Az államvasutakhoz benyújtott oly beadvány, melyben a fél az utánvételi összeget az elvesztett utánvételi igazolvány nélkül kiutaltatni kéri, bélyegmentes. (P. dt. 557. sz.)

Megrongált postacsomagok kézbesítése alkalmából a postai igazgatóságokhoz benyújtott panaszok és az ezek alapján hozott határozatok ellen közbevetett felebbezések bélyegmentesek. (P. dt. 589. sz.)

A m. kir. államvasutak igazgatóságához és felügyeletéhez fűlő menetjegy váltására jogosító igazolványért az igényelők részéről benyújtott kérvény bélyegmentes. (P. telj. ül. dt. VIII. sz.)

14. tétel aa) — az) pontjai.

— Beadványok bélyegmentesek. —

aa) a községekhez, községi előjárókhöz vagy a községek hivatalaihoz és intézeteihez benyújtott oly beadványok, melyek

nyesítésére íránt a posta- és távirdaigazgatóságokhoz benyújtott kérvények bélyegmentesek. (17490/92. P. M., P. K. 598. l.) (Ill. díj. 14. t. t) pontja.)

⁴⁾ Szőlődezmaváltsági tartozások bekebelezése, behajtása és törlése bélyegmentes. (Ill. díj. 14. t. y) p.) (30040/74. P. M.)

⁵⁾ Urbéri tartozások bekebelezése, behajtása és törlése bélyegmentes. (Ill. díj. 14. t. y) p.) (49513/74. P. M., P. K. 319. l.)

a folyamodó és a község vagy községi intézetek közti magánjogi viszonyokat illetik;

bb) hivatalos levelezések, lásd »hivatalos levelezések«;

cc) beadványok, utlevelek, illetőségi igazolványok, vándorkönyvek és cseléd-könyvek kiadatása iránt;

dd) beadványok fegyver- és lőszerküldeményekhez megkivántató kísérőjegy kiadatásáért;

ee) beadványok a lottóigazgatósághoz és általában azzal való levelezések, a reábizott oly sorsjegyek árultatása tárgyában, melyek közhasznú célokra szánva; (v. ö. 83. t. Sorsjáték.)

ff) beadványok valamely okmány hitelesítéseért;

gg) a bírósághoz intézett beadványok a királyi közjegyzőknél levő iratok eredetijének, hiteles másolatainak, kivonatainak vagy hiteles kiadványainak kiadása iránt, továbbá a közjegyzői díjak megállapítása iránt (1875. évi Pénzügyi Közlöny 34. sz. 1885. évi 38411. sz. pü. min. rend. 16. pont); lásd különben »közjegyzők«;

hh) a bírósági végrehajtók beadványai a végrehajtási díjak megállapítása, valamint a meg nem fizetett díjak iránti fizetési meghagyás kibocsátása végett (1875. P. K. 77. lap.);

ii) tisztí keresetek törvényhatósági tisztviselők ellen; és az eljárás folyamában felmerült többi iratok és határozatok.

De a vádlottnak a fegyelmi határozat ellen intézett felfolyamodványa a 13. t. IV. 14. pontja alatt megállapított illeték alá esik (1874. Pénzügyi Közl. 292. lap.)

kk) a magyar földhitelintézethez benyújtott mindennemű beadványok (1871. évi XXXIV. t.-cz. 25. §.);

ll) a kisebb polgári peres ügyekben szóval bejelentett keresetek és igazolási kérelmek (1878. évi Pénzügyi Közlöny 133. lap);

mm) beadványok fegyvertartási engedélyekért (1876. évi Pénzügyi Közlöny 223. lap);

nn) A kir. bírának és a bírósági segéd- és kezelő személyzetnek az 1883. évi XXXIII. t.-cz. 11. §-ában, illetőleg az 1883 : XLIII. t.-cz. 4. §-ában biztosított szabadságidő iránti kérvények és bejelentések.

Rendkívüli vagy hosszabb szabadságért benyújtott folyamodványaik azonban, továbbá a kir. ügyészek s azok kezelő személyzete, valamint a hivatalszolgák szabadsági kérvényei ivenként 50 krajczáros bélyeg alá esnek. Bármely a szabadságidőre vonatkozó elsőfoku intézkedés ellen beadott folyamodványok a 13. tétel IV. 14. pontjának határozatai alá esnek; (1879. évi P. K. 615. lap és 1883. P. K. 434. l.)

oo) a kincstári szegődött bányamunkások és hozzátartozóiknak nyugbér iránti folyamodványai (18230/1877. sz. pénzügyministeri rendelet, 1878. évi P. K. 393. lap);

pp) a horvát-szlavonországi házközösségek rendezése ügyében benyújtott folyamodványok (1870 : LIX. t.-cz.); (v. ö. 79. t. t) p.)

qq) a záloglevelek telekkönyvi bejegyzését vagy a vonatkozó törlést kérő beadványok (1876 : XXXVI. t.-cz. 9. és 21. §§.);

rr) beadványok az irtványföldek birtokviszonyainak (1871 : LIV. t.-cz. 16. §.), valamint a telepítvényi földbirtok rendezése ügyében (1873 : XXII. t.-cz. 24. §.); (v. ö. 79. tétel y) p.)

ss) beadványok a szőlőbirtok után járó tartozások (1868 : XXIX. t.-cz. 14. §.), az erdélyi arányosítás és tagosítás (1878 : XXVIII. t.-cz.), valamint a horvát-szlavonországi irtványok, hegybér és telken kívüli földek megváltása ügyében (1875 : LII. t.-cz. 3. §.); (v. ö. 14. tétel y) pont.)

tt) a véderőről szóló 1868 : XL. t.-cz. és annak végrehajtási utasítása értelmében benyújtott következő beadványok:

1. A rendes állítás vagy a tényleges szolgálati kötelezettség alóli ideiglenes felmentés, valamint a hadseregbeli való

elbocsátás iránti kérelmek, ha a törvényben gyökerező igény alapján támasztatnak.

2. Az egyéves önkéntessé leendő felvételt, valamint az egyéves szolgálatra megkívánt magasabb foku képzettség igazolásához szükséges vizsgát szorgalmazó folyamodások,

3. A haditengerészetbe hajósinas és hajó-gépésznövendék minőségben leendő felvételt kérő beadványok.

4. A megelőző három pontban érintett beadványokra hozott határozatok elleni felfolyamodások.

5. A hadsereg, hadi tengerészet vagy honvédség kötelékébe tartozók nyilvántartása végett szerkesztett, különösen pedig a hadkötelesek hazajövetelére, tartózkodására és utazására vonatkozó beadványok, végre

6. a tényleges szolgálatban levő vagy rövid időre szabadságolt katonák, tengerészek és honvédek nősülési kérvényei. (1878. évi Pénzügyi Közlöny 118. lap.)

uu) a magyarországi vasutak és csatornák külön összpontosított telekkönyvezése céljából benyújtott beadványok (1868 : I. t.-cz. 49. §.)

vv) honvédségélezési ügyekben (1868. évi Rendeleték Tára 48. l.) ;

xx) a telekkönyvek átalakítása folytán szükséges beadványok (1869. évi Rendeleték Tára 67. lap) ;

yy) A néptanulóknak ; a szolgabírói hivatalhoz, kir. tanfelügyelőhöz vagy a közigazgatási bizottsághoz intézett beadványai az 1868 : XXXVIII. t.-cz. 143. §-a szerint nekik terményekben kiszolgáltatandó illetmények behajtása iránt (1882. P. K. 880. lap és 1883. P. K. 596. l.)

zz) az ipartörvény (1884. évi XVII. t.-cz.) 41., 44., 55., 73., 79., 103., 106. és 110. §§-ai alapján az iparhatósághoz teendő bejelentések, valamint azon bejelentések is, melyek az idézett törvény 46. §-a értelmében főktelpek nyitása esetében a jötelepre nézve illetékes iparhatósághoz teendők. (34025. 1884. sz. p. min. rend.)

A közigazgatási bíróság előtti eljárás a

hatósági közegekre nézve minden esetben, a magánfelekre nézve pedig csak azon esetekben bélyeg- és illetékmentes, melyekre nézve a közigazgatási eljárásban is bélyeg- és illetékmentesség állott fenn. (1896. évi XXVI. t.-cz. 148. §.)

Az országgyűlési képviselőválasztások feletti bíráskodásról szóló 1899 : XV. t.-cz. alapján a kir. Curia előtt folytatott eljárás bélyeg- és illetékmentes. (1899 : XV. t.-cz. 177. §.)

A találmányi szabadalmakról szóló 1895 : XXXVII. t.-cz. alapján kiadott szabadalmi okirat ép úgy, mint a szabadalmi hivatal többi kiadványai, nemkülönbben a felszólalást (35. §.) tartalmazó beadványok bélyegmentesek. Minden egyéb tekintetben a bélyeg- és illetékszabályok változatlanul alkalmazandók. (1895. évi XXXVII. t.-cz. 48. §.)

A községi és némely más erdők és kopár területek állami kezeléséről, továbbá a közbirtokosságok és volt urbéreszek osztatlan tulajdonában levő, közösen használt erdők és kopár területek gazdasági ügyvitelének szabályozásáról szóló 1898 : XIX. törvényben szabályzott eljárással kapcsolatos beadványok és iratok bélyeg- és illetékmentesek. Ez a bélyeg- és illetékmentesség nem terjed ki a közös birtokosok és alkalmazottaik és más harmadik személyek közt létrejött jogügyletekre és a jatermékek nyilvános árverésénél felvett árverési jegyzőkönyvekre. (1898 : XIX. t.-cz. 60. §.)

A m. kir. központi statisztikai hivatal intézkedései ellen az 1897 : XXXV. t.-cz. 12. §-a alapján a keresk. miniszterhez intézett felszólamlások bélyegmentesek. (1897. évi XXXV. t.-cz. 12. §.)

A tömegesen visszatelepülők a visszahonosulást akár valamennyien, akár ha különböző helyekre települtek, az egy helyre települtek együttesen és ugyanegy folyamodványban kérhetik és ezért semmi nemü illetéket vagy díjat fizetni nem tartoznak. (1886 : IV. t.-cz. 3. §.)

Betétszerkesztési beadványok bélyegmentesek. (1900 : XV. t.-cz. 14. §.)

Az összejérhellenségi ügyekben a bejelentés, a névalírásoknak hitelesítése és minden más irat bélyeg- és illetékmentes. (1901: XXIV. t.-cz. 28. §.)¹⁻³⁾

A telekkönyvi betétszerkesztés alkalmából a telekkönyvi tulajdonos által a tényleges birtokos bejegyzését kifogásoló ellenmondásra hozott határozat ellen intézett felfolyamodvány bélyegmentes. (P. dt. 304. sz.)

Oly beadvány, melyben az atya hadköteles fiának szabadságolását aggkorára és munkaképtelenségére való tekintettel kéri, bélyegmentes. (P. dt. 517. sz.)

Az iparosnak oly beadványa, melyben az iparhatóságnál fiát tanoncznak a lajstromba vezetés végett bejelenti, bélyegmentes. (P. dt. 605. sz.)

¹⁾ Bírósághoz intézett beadványok a kir. közjegyzőknél levő iratok eredetijének, hiteles másolatainak, kivonatainak vagy hiteles kiadványainak kiadása iránt (1875. évi Pénzügyi Közlöny 34. sz. 1885. évi 38411. sz. p. m. rend. 16. p.): bélyegmentesek. (Ill. díj. 14. t. 99. p.)

²⁾ A tényleges szolgálatban levő vagy szabadságot katonák (honvédek) nősülési engedély iránti kérvényei bélyegmentesek (1891. évi 4874. sz. P. M., P. K. 619. l. (Ill. díj. 14. t. 11) 6. p.)

³⁾ A telekkönyvek átalakítására kapcsolatos bélyegmentesek átnézete: (a vonatkozó törvényeknek a bélyeg- s illetéket érdeklő részét I. VI. alatt.)

Betétszerkesztési bírói határozatok bélyeg- és illetékmentesek. (1900: XV. t.-cz. 14. §.)

A betétszerkesztési eljárás során bemutatott vagy a felvett jegyzőkönyvekhez csatolt vázrajzok, helyhatósági bizonyítványok, anyakönyvi kivonatok, családi értesítők, lelkészi bizonyítványok, és bírói határozatok, ugyanintén a bemutatott vagy jegyzőkönyvbe vett nyilatkozatok és pótnyilatkozatok bélyegmentesek. (1900: XV. t.-cz. 14. §. 2. bek.)

Betétszerkesztési eljárásban felvett jegyzőkönyv bélyegmentes. (1900: XV. t.-cz. 14. §.)

Oly anyakönyvi kivonatok, melyek a telekkönyvi betétek szerkesztésére vonatkozó eljárásban a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése czéljából kívántatnak: bélyegmentesek. (1892: XXIX. t.-cz. 13. §.) (Ill. díj. 22. t. u) p.)

Köteles a betétszerkesztő-bizottság lehetőleg a betét szerkesztése közben, vagy a körülményekhez képest a szerkesztési munkálat befejezése után az alább ismertetett rovatokkal bíró kimutatásába, a külön jegyzőkönyvhöz csatolt írásbeli, illetve az abban körülírt szóbeli utolsó, valamint az 1892: XXIX. t.-cz. 12. §-ának kedvezményében nem részesülő (1892. december 30-ika után létesült) közben-

15. tétel.

Becslés, becslevél, ha bizonyíték gyanánt, vagy felek ügyeiben valamely tárgyalás alapjául kell szolgálniok, mint bizonyítványok.

Amennyiben a hatóság vagy hivatal felszólítására csupán a tényállás felvilágosítására adatnak, feltétlenül illetékmentesek,

ha pedig bélyegköteles okiratnak vagy jegyzőkönyvnek, pl. a leltárnak alkotórészét képezik, szintén illetékmentesek, kivéve, ha külön mellékeltettek, vagy

első átruházások feltüntetése mellett esetről-esetre bevezetni mindazokat a tulajdonjogi bejegyzéseket, amelyek az 1886: XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 8., 11. és 12. §§-ain alapulnak.

A fentebb említett kimutatás tíz rovata a következő adatokat tünteti fel: Az 1. a folyószámot; a 2. az ügy iktatószámát; a 3. az átruházó, illetve örökhagyó s a szerző, illetve örökös vagy hagyományos neveit és az átruházás tárgyát; a 4. az átruházásnak, illetve az örökhagyó elhalálozásának idejét; az 5. az átruházott ingatlan betéti, a 6. ugyanannak helyrajzi számát; a 7. az átruházott ingatlan kataszteri tiszta jövedelmét; a 8. a vételárt, vagy a felek által megállapított szerzési értéket; a 9. a szerzési jogügylet címét annak feltüntetése mellett, hogy a szerződés szóbeli-e vagy írásbeli; a 10. az esetleges észrevételeket.

Az 1889: XXXVIII. t.-cz. 21. §-ának esetében az illeték kiszabása végett szükséges másolatra a kimutatás 8. rovatában hivatkozni kell és a másolatot hivatalból hitelesítve a jegyzékhez kell csatolni.

Ha a fél azt állította, hogy a jogügyletet illetékkiszabás végett már bejelentette, sőt az illetéket is megfizette, de ezt az állítását kétséget kizárólag igazolni nem tudja: a jogügylet a kimutatásba szintén felveendő, de az észrevételek rovatában feltüntetendő az állítólagos bejelentés, illetve fizetésnek helye és ideje.

Ha valamely jogügylet 1892 december 30-ika után kötött és az okiratnak illetékkiszabás végett történt bemutatása hitelesen igazolva nincs; az észrevételek rovatában feltüntetendő az a nap, amelyen az okirat a bizottság elé terjesztett.

Ugyancsak az észrevételek rovatában feltüntetendő az a körülmény, hogy a vagyontátruházás egyenes ágbeli rokonok között szülő és vő, vagy meny között, avagy házastársak között jött létre; valamint ez esetek bármelyi-

pótlólag adatnak be, feltételeken illetékmentesek.

Beírási könyvecskék, amelyekben ezekben a jogosult részéről a kötelezettségek teljesítése, vagy a kötelezett részéről az elvállalt kötelezettségek, vagy kölcsönösen mindkét részről bizonyíthatnak, mint okiratok, különben pedig mint számlák tekintendők.

Ez utóbbi esetben ezen könyvecskék évenként 30 filléres bélyeggel ellátandók. (1881: XXVI. t.-cz. 6. §. c) pont; l. különben »számlák» tételét.)

16. tétel A—C) pontjai.

Bejegyzések a telekkönyvekbe.

A) Valamely ingatlan dolog tulajdonjogának, haszonélvezeti vagy haszonvételei szolgalmának szerzése végetti be-

keben feltüntetendők az illeték kiszabása végett bejelentett azon naptól előbbi birtokváltások, amelyeknél fogva az 1887: XLV. t.-cz. 1. és az 1892: XXIX. t.-cz. 12. §-a értelmében a kiszabandó illeték mérséklésének van helye; és illetve az a körülmény, hogy az ilyen előbbi birtokváltás után kiszabott illeték megfizetett. Az előbbi birtokváltás feltüntetése azonban csak az esetben teljesítendő, ha az ez után járó illetékkiszabás végett történt bejelentés az átruházási okira vezettet hivatalos nyugttával igazoltatik.

Vagyonátruházás alatt az örökösödés utján történt átszállás is értendő.

A betétszerkesztő-bizottság a kitöltött kimutatást lehetőleg azzal az alkalommal, mikor az elkészült betéteket az 1886: XXIX. t.-cz. 58. §-ának értelmében bemutatja, közvetlenül annak a kir. adóhivatalnak köteles megküldeni, melynek kerületéhez az illető község tartozik.

Olyan esetben, amikor a tulajdonjog bejegyzése az 1886: XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 8., 11., 12. §§-ainál fogva okirat alapján történt, az illetékkiszabásra hivatott pénzügyi hatóság megkeresésére köteles a telekkönyvi hatóság az irattárban eredetben vagy hiteles másolatban meglevő okiratot a pénzügyi hatóságnak megküldeni, annak a kijelentésével, hogy az áttett okirat 15 napon belül a telekkönyvi hatósághoz visszaküldendő. (1966/593. I. M.) (III. szab. 127. §.)

Betétszerkesztési hirdetvényről való értesítés iránti kérvény (1886: XXIX. t.-cz. 59. §.) bélyegköteles. (1900: XV. t.-cz. 14. §.)

jegyzések, ha a jogügylet vagy a szerzési czim, melynek alapján a bejegyzés eszközözendő:

a) az élők közötti, vagy haláleseti vagyonátruházásokra meghatározott illeték alá esik, feltétlenül illetékmentesek;

b) ha az említett illeték alá nem esik, érték szerint $1\frac{9}{10}\%$.

B) Más dologi jogok szerzése végett, tekintet nélkül a jogügylet után járó illetékre:

a) ha a tárgy megbecsülhető, és értéke 200 K-át meghalad, érték szerint $7\frac{1}{10}\%$;

b) ha meg nem becsülhető, vagy ha annak értéke 200 koronát meg nem halad, feltétlenül illetékmentes.

1. jegyzet. A kisbirtokosok országos földhitelintézete alapító tagjai által be nem fizetett alapítványi részletek iránt eszközözendő bekebelezések után a rendszerinti illetéknek csak fele részé fizetendő. (1879: XXXIX. t.-cz. 4. §.)

2. jegyzet. Oly esetben, midőn a haszonbéri jog a bérlo javára bejegyeztetik, a $\frac{1}{10}\%$ illeték a haszonbéri összegnek, az illetéki szabályok 61. §-a szerint megállapított értéke negyedrésze után szabadandó meg. (1871. évi 34988. sz. p. ü. miniszt. rendelet.)

3. jegyzet. Ha a bérbeadó biztosítja a szerződést a bérlo ingatlanára, akkor az egyévi haszonbérösszeg veendő az illetékkiszabás alapjául.

C) Dologi jogok szerzésére vonatkozó előjegyzéseknél az illetékmentességet, vagy az illeték mérvét tekintőleg, ugyanazon határozatok lépnek alkalmazásba, melyek a feltétlen telekkönyvi bejegyzésre nézve fennállanak.¹⁾

Ha a szerződő felek az adásvételi szerződés megkötése után külön nyilatkozatban elismerik, hogy az adásvétel tárgyát nemcsak azok az ingatlanok képezték, amelyek a vételi szerződésben felsorolva, hanem mások is, és ezen tévedésből kimaradt ingatlanokra nézve a vevők a tulajdonjogot szintén megszerzik, ettől a bejegyzéstől az illetéki díjjegyzék 16. tétel A) b) pontja értelmében járó $1\frac{9}{10}\%$ -os illeték nem követelhető. (P. dt. 61. sz.)

¹⁾ A kisbirtokosok országos földhitelintézete alapító tagjai által be nem fizetett alapítványi részletek iránt eszközözendő bekebelezések után a rendszerinti illetéknek csak fele részé fizetendő. (1879: XXXIX. t.-cz. 4. §.) (III. díj. 16. t. b) p. 1. jegyzet.)

Midőn az özvegy közszerzeményi jogából folyó illetményeire nézve az osztályos egyezség szerint az örökösökkel megegyezőleg legnagyobb részben ingatlan vagyonnal elégitetik ki: ezeknek az ingatlanoknak a felére nézve az elkülönítést létesítő közös tulajdonosok között vagyonátruházás nem létesült és a jelzett ingatlanok egész értékétől csak 1 $\frac{1}{4}$ %-tőli bejegyzési illeték követelhető. (P. dt. 274. sz.)

Ervénytelen szerződés alapján eszközölt helytelen telekkönyvi bejegyzés törlése után bejegyzési illeték nem követelhető. (P. dt. 590. sz.)

Az örökagyót illetett zálogjognak az örökösök javára történt bejegyzése után 1 $\frac{1}{2}$ %-tőli illeték jár. (P. dt. 237. sz.)

Zálogjoggal biztosított követelésre vonatkozó tulajdonjognak engedmény jogcímén eszközölt bejegyzése után 0.7 %-tőli illeték jár. (P. dt. 476. sz.)

Kielégítési végrehajtási zálogjog feljegyzése esetén bejegyzési illeték nem jár. (P. dt. 481. sz.)

Utóöröklési jog telekkönyvi bejegyzése illetékmentes. (P. dt. 606. sz.)

A bérleti jog telekkönyvi bejegyzésétől járó illeték megszabása alkalmával a bérleti jog értékéül (épügy, mint a haszonbérli jog bejegyzésénél) a bérösszeg egy negyede veendő. (P. dt. 424. sz.)

16. tétel D) pontja.

— *Bejegyzések a telekkönyvekbe.* —

D) Illetékmentesek az A) a) és B) b) alatt említett eseteken kívül még a következő bejegyzések:

aa) a tudományi, művészeti, gazdasági, közoktatási és közjótékonyági célokra tett alapítványok vagy hagyományok bejegyzése (1870: LVIII. t.-cz. 2. §.);

bb) a tulajdonjog bejegyzése azon hagyatéki ingatlanok iránt, melyekre nézve a 95. tétel B) f) pontja illetékmentességet határoz;

cc) valamely bejegyzett jog teljes vagy részbeni kitörlésének bejegyzése, kivéven az 1881: XXXIV. t.-cz. 7. §-a szerint az adó (a fővárosban a központi díj- és illetékszabási) hivatalhoz áttendő törlési végzések alapján netán szükséges illetékkiszabás eseteit;

dd) mindazon bejegyzések, melyek külön szabályok által az urbéri kötelek megszüntetése, a földtehermentesítés, a telekkönyvek behozatala, a földbirtoknak rendezése, az erdei szolgalmaknak a határorvidéken való megváltása stb. tekintetéből bélyegmentességet nyertek;

ee) ismételt bejegyzése ugyanazon kölcsönkövetelésnek ugyanazon hitelező javára.

Ezen illetékmentességnek tehát nincs helye, ha egyszersmind a jogosított félre nézve történt változás lenne bejegyzendő, és nem terjedhet ki azon értéktöbbletre, amelylyel az új bejegyzés folytán szerzett zálogjog értéke emelkedett;

ff) több rendbeli ingatlan dologra vonatkozó, ugyanazon egy, habár részben megszünt jognak egy vagy más különböző hivatalok telekkönyveibe való bejegyzése, továbbá ilyenmű jognak ugyanazon tulajdonos egyik fekvőségéről a másik fekvőségére való átiratása, a bejegyzett jognak ugyanazon fekvőség egy részére való szorítása; több rendbeli ingatlanra bejegyzett kezességnek felosztása az egyes ingatlanokra, illetőleg az együttes kezességnek megszüntetése;

gg) midőn valamely bejegyzett osztatlan tulajdonnak vagy haszonélvezetnek a bekebelezett részbirtokosok közötti felosztása bejegyeztetik;

hh) valamely jognak a jótálló ingatlanaira eszközölt telekkönyvi bejegyzése azon esetben illetékmentes, ha ugyanazon jognak bejegyzése a kötelezett fél ingatlanaira is foganatosítottatott és ettől a bejegyzési illeték megfizettetett (1868. évi XXII. t.-cz. 17. §.);

ii) bejegyzése azon jogoknak, melyeket valamely ingatlan dolognak, vagy a nyilvankönyvekbe bekebelezett jognak tulajdonosa, haszonélvezője, jogának teljes vagy részbeni átruházása esetében, saját személyére nézve ugyanazon dologt illetőleg magának fenntartott vagy kikötött, mint: vételárkövetéseknek, járadékoknak vagy más kikötéseknek stb. bejegyzése;

kk) oly személyek jogainak bejegyzései, kiknek az örökösödési vagy ajándékozási jogon alapuló igényei törvényesen fel nem osztható ingatlanok értékéből, élők közti vagy haláleseti átruházás folytán kielégítendőek, vagy ha ily fekvőségek a birtokos részéről törvényes örökösei egyikére részben visszteher mellett ruháztatnak át;

ll) oly bejegyzések, melyek arra szükségesek, hogy a telekkönyvekben bejegyzett valamely jognak utolsó szerzőjét, mint jogutódot lehessen bejegyezni;

mm) katonatisztek házassági biztosítékai iránt kiállított okiratok alapján történt telekkönyvi bejegyzések azon esetben, ha a biztosíték a mátka vagyónából állítottatott elő (l. a díjjegyzék 57. tételét);

nn) a magyar korona országaiban lévő vasutak és csatornák külön összpontosított telekkönyvében ezen vasutak és csatornák bejegyzése (1868: I. t.-cz. 49. §.); továbbá

oo) *bélyeg- és illetékmentesek a jelzálogi bekebelezések a Tiszavölgy ármentesítése érdekében az 1884: XXIII. t.-cz. 1. és 2. §-ai alapján felveendő kölcsön azon részének biztosítására nézve, mely az idézett törvényben érintett adóvisszatérítés által nem fedeztetik.* (1884: XXIII. t.-cz. 3. §.)

Jegyzet *cc)*-től *gg)*-ig:

Az *cc)*-től egész *gg)* betűk alatt elősorolt esetekben illetékmentességeknek csak akkor van helye, ha az eredeti vagy első bejegyzés vagy illetőleg az első dologra eszközölt bejegyzés alkalmával a szabályszerű illeték lefizettetett. Ha ezen körülmény az illető hivatali könyveiből nem világlik ki, úgy azt a fél tartozik kimutatni.

Jegyzetek a 16. tételszámhoz:

1. Ha valamely betáblázás vagy előjegyzés felfolyamodás következtében megszüntetetik vagy megváltoztatattik, úgy a fél e körülmények bebizonyítása mellett a befizetett egész illetéknek, vagy az illeték aránylagos részének visszafizetését bélyegtelen beadványban kérheti.

Az illeték kitérítésének vagy visszafizetésének igazolniban nincs helye, ha az előjegyzés bírói ítélet, vagy a felek közt létező egyezség alapján töröltetett ki.

2. Ha az előjegyzés igazolttván, végleges bejegyzéssé válik, az előjegyzésért fizetett ille-

ték, a végleges bejegyzési illetékbe betudatik. (1868: XXIII. t.-cz. 18. §.)

3. Az érték szerint járó bejegyzési illetéket, azon jogügyletek iránti határozmányok figyelembe vételével, melyek bejegyzése kérdésben forog, ugyanazon egy kérvény alapján, s ugyanazon egy szerző javára, ugyanazon hivatali nyilvántartásba bejegyzendő jogoknak is minden melléjárulékoknak, nemkülönbön az esetleges óvadéknak is a bejegyzéskor létező összes értékétől kell megszabni.

Ha követelések hátralékban lévő kamatokkal együtt nyilvántartásba bejegyeztetnek, a kamatok illetékszabás tekintetében a bejegyzési kérvény benyújtása napjáig számíttatnak.

Az elsőszéki jogok átengedésének bejegyzésétől, ha az átengedés visszteher mellett történt a bejegyzési illeték a visszteher értéke szerint szabatik meg. Ha pedig az átengedés ingyen történt, ezen esetben bejegyzési illetéknek helye nincs.

4. A bejegyzési illeték alapjául veendő érték nem lehet nagyobb, mint maga az ingatlan értéke, amelyre a bejegyzés történik.

5. Takarékpénztárakból, árvapénztárakból, vagy valamely közhatalintézetből ászándékol kölcsönvétel esetében, midőn a kölcsön az említett intézett javára előzetesen telekkönyvi-
leg bejegyeztetik, ezen bejegyzés azonban ismét kitérölletetik, mivel a kölcsönvétel nem jött létre, az illetékkötelezett az érintett bejegyzésért járó illetéknek törlését vagy visszafizetését a kölcsönügylet létre nem jöttének hiteles igazolása mellett igényelheti. (V. o. 92. t. 3. jegyz.)

6. Ha a telekkönyvbe való bejegyzés oly okirat vagy jogügylet alapján kérelmezettik, mely készpénzben fizetendő illeték alá esik, azon esetre, ha az illeték befizetése magából az okirathoz ki nem vehető, igazolni kell az e körülményt, hogy az illeték már valószínnel befizetettik, vagy hogy annak megszabása végett a szükséges bejelentés már eszközöltetett.

Ha ezen igazolás megtörtént, úgy a illetékbíró az illetékszabással megbízott hivatalnak szánt telekkönyvi végzésben ezen igazolásra világosan hivatkozni tartozik, az okirat másolatának az említett hivattalall leendő közlése azonban elmaradhat.

Ellenben, ha az illeték lefizetése nem igazolttatik, úgy azon esetben is, ha a folyamodásnak hely nem adatik, az okirat másolata az illetékszabási hivattalall közlendő.

Bejelentési jegyek az érkező idegenek részéről feltétlenül illetékmentesek.

Békebíróságok (a Horvát és Szlavonországgal 1881. évben egyesített horvát-szlavon határörvidéken). A vonatkozó tárgyalások, ha a kereset 25 forint

összeget vagy értéket meg nem halad, bélyeg- és illetékmentesek. (1882: XL. t.-cz. 4. §.)¹⁾

Igazolástól függővé tett telekkönyvi előjegyzés után lerótt bejegyzési illeték azon a czímen nem téríthető vissza, hogy az előjegyzés nem igazoltatott. (P. dt. 195. sz.)

Készfűzető kezességi okirat alapján elvállalt biztosítéki összeg erejéig a kezességre ingatlanra eszközölt telekkönyvi bejegyzés után illeték nem követelhető, ha a jelzett biztosítéki összeg erejéig a bejegyzés az egyenes adós ingatlanain is foganatosított és ettől a bejegyzési illeték megfizettetett. (P. dt. 331. sz.)

Váltóhitel biztosítéki okiraton lerótt, ugyancsak ezen váltóhitelből származható követelések biztosítása végett történt zálogjogi bejegyzéstől járó, valamint a bejegyzési kérvényen és felzetein felhasználott illetékek nem téríthetők vissza azon a czímen, hogy a biztosított váltóhitel igénybe nem vétetett. (P. dt. 530. sz.)

17. tétel.

Bekebelezési engedélyek, a telekkönyvi hatóság részéről feltétlenül illetékmentesek,

a kötelezett fél részéről külön kiadványban (v. ö. 54. t.) ivenkint 1 K.

Jegyzet. Ha a főügyletről kiállított okiratban jelzálogi biztosítás nem adatott, ily esetben a bekebelezési engedély egyszersmind jelzálogi szerződésnek is tekintendő, és mint ilyen a jelzálogi szerződésektől járó fokozatos illeték alá esik. (Díjjegyzék 54. tétele.)

18. tétel.

Beleegyezések, hivatalosak, feltétlenül illetékmentesek.

magánszemélyek részéről, amennyiben azok egy harmadik személy által kötött vagy kötendő jogügylet érvényességéhez szükségesek, és magában az okiratban

¹⁾ Magyar földhitelintézet javára előzetesen bekebelezett, de tényleg létre nem jött intézeti kölcsönök meghiusulásának igazolására s így a bejegyzési illeték törlesztése elegendő az intézet igazgatóságának czégaláírással ellátott nyilatkozata. (4891/88. P. M. P. K. 165., R. T. 143. I.) (Ill. díj. 16. t. 5. j.)

fel nem vétettek, hanem külön állíttatnak ki (v. ö. 55. t.), ivenkint 1 K.

Beleegyezései a telekkönyvi hitelvezőknek, vagy valamely hitbizomány várományosainak, miszerint az ingatlan birtokosa vagy a hitbizomány élvezője bizonyos jogügyletet köthessen, ivenkint 1 K.

Bélyegárulhatási jogosítvány iránti folyamodások (l. dohány- és bélyegárulhatási jogosítvány).

Bélyegjegyárusok (l. dohány- és bélyegjegyárusok).

19. tétel.

Bérfűzetési jegyzék ha abban az arra jogosítottak által bérfelvétel bizonyítatik, minden egyes felvett bérösszeg a II. fokozat szerinti illeték alá esik.

20. tétel.

Bérleti jegyek (abonnement) feltétlenül illetékmentesek, míg bíróság előtt nem használatnak.

Bérletiszerződések, melyek által valamely el nem használható dolog valakinek bizonyos időre meghatározott árért használatra kiadatik, a bérérték szerint II. fok.

1. jegyzet. Az értéket képezi minden szolgáltatás, melyeknek teljesítésére a bérlo magát kötelezte.

Az összes értéknek kiszámítása a 61. §. szerint eszközöltetik. Ha a bérlet ideje meg van határozva, de a mellett a korábbi felmondhatóság joga is fentartatott, ezen fentartás az illeték megszabására nincs befolyással.

2. jegyzet. Bányabérleteknél, melyek a termés bizonyos hányadért köttetnek, mindazon esetekben, midőn a termés kiszolgáltatandó hányada egy meghatározott minimális összegben is ki van kötve (pl. a termés egy tizede, mely azonban 100 mázsánál kevesebb nem lehet) ezen minimális mennyiségnek, valamint netán egyéb készpénzbeni kiszolgáltatásoknak értéke veendő a II. fokozat szerint járó illeték kiszabásánál alapul.

Ha azonban szolgáltatásképp csak a termésmennyiség valamely hányada fizetendő, az illetéki díjjegyzék 78. tételenek I. 1. i) pontja értelmében egyedül az állandó 1 K okirati bélyeg jár.

3. jegyzet. A készpénzben letett biztosítéknak a bérlo részéről benyújtott kamatja nem képez illetékköteles mellékszolgáltatást.

4. jegyzet. A bérlo által átvállalt házberkrajczárok nem képeznek illetékköteles mellékszolgáltatást.

B e t á b l á z á s o k : lásd »Bejegyzések»; betáblázási kérvények: lásd »Beadványok»; betáblázási engedély a kötelezett részéről: lásd »Bekeblezési engedélyek»; betáblázási bizonylatok, kivételével a betáblázott okiratra vezetett bélyegmentes bizonyításnak, az illető telekkönyvi végzés foganatosításáról — mindenkor ivenkint 2 K bélyegilleték alá esnek.

B e v a l l á s o k közadó megszabása czéljából feltétlenül illetékmentesek.

B e v i t e l i e n g e d é l y t szorgalmazó folyamodványok az első ívtől 2 K.

B e v i t e l i e n g e d é l y feltétlenül illetékmentes.

B i r t o k r e n d e z é s i ügyekben minden beadvány, okirat, íromány, írásbeli tárgyalás és csere, amennyiben azok szorosan csak a létezett urbéri viszony, vagy a közbirtokosság közti birtokrendezésre, közlegelő elkülönítésére, vagy az erdei urbéri szolgáltatások megváltására, tagosításra vagy egyéb az urbéri kötelékből származó viszonyok rendezésére vonatkoznak, és mindezen munkálatok a fennálló törvényes szabályok értelmében vitetnek keresztül, illetékmentesek feltétlenül. (V. ö. 14. y), rr) 16. t. D) dd) és 79. t. k).¹⁾

Köszöntelepek kiaknázási joga használatának meghatározott bérfizetés mellett bizonyos időre történt átengedése, haszonbérleti ügyletet képez. (P. dt. 87. sz.)

Tagosítás alkalmából a közbirtokosság részére kihatandó földilletmények kölcsönös felcserelése illetékmentes. (P. dt. 92. sz.)

¹⁾ A magy. kir. honvédség elhelyezése végett laktanyául átengedett helyiségek iránt kötött bérszerződésnek, ha a kérdéses helyiségek csak a beszállásolási törvény szerint járó illetmények mellett lettek átengedve, a m. kir. honvédelmi miniszternek a m. kir. pénzügy-miniszterrel egyetértőleg 1870. január 29-én 2937. sz. a. kiadott körrendelete értelmében (R. T. 160. l.) bélyegmentesek.

21. tétel.

Bizonyítványok bélyegkötelesek:

a) mindazok, melyekre valamely nagyobb vagy csekélyebb illeték határozottan nem rovatott:

aa) ha államhatóságok vagy törvényhatóságok vagy állami közhivatalok által adatnak ki, az első ívtől 2 K.

bb) ha törvényhatósági joggal fel nem ruházott városok, községek, intézetek vagy magánszemélyek által állíttatnak ki, ivenkint 1 K.

Jegyzet. Ezen határozatok értelmében a r. r. hajtási eljárásról szóló 1881. LX. t. cz. 145. §-a által előírt adóbizonylatok, ha ezek kiállítására a kir. adóhivatalok rannak hivatalra, 2 K —, ha azok a községi (városi) előjáróságok által kiállíttatnak, 1 K bélyegilleték alá esnek. P. m. minist. rend. 1882. P. ü. K. 27. sz. 606. l.

b) cselédek, legények, inasok, nap-szamosok és általában a közönséges nap-számot meg nem haladó keresetből élők részére szolgálattuk, magaviseletük, személyes tulajdonságaik és viszonyaik iránt — ideértve az 1884. XVII. t. cz. (ipar-törvény) 104. és 108. §§-aiban jelzett esetekben kiállítandó bizonyítványokat is, (1884. évi 34025. sz. p. m. r.), ivenkint 30 f.

e) iskolai és tanulmányi bizonyítványok, melyek félév vagy évfolyam végén lettek egy vagy több vizsga felől köztanintézetek által adatnak ki (kivételezé az illetéki díjjegyzék 22. tételének e), g), i) betűi alatt elősorolt bizonyítványoknak és végleges bizonyítványoknak), továbbá az egyetemeken szokásos félévi lecke-hallgatási bizonyítványok még akkor is, ha több tantárgy hallgatása az illető tanárok által igazoltatik, ivenkint 30 f.

Iskolai és tanulmányi bizonyítványok, melyekben több félévi vagy több egész évi vizsgák eredménye egyszerre tanusíttatik anélkül, hogy végleges bizonyítványok volnának, ezen illeték alá annyiszor esnek, ahány félév vagy évi tanulmány bennök foglaltatik; lásd különben »tanulók bejelentési könyvei» és »gymnasiun bizonyítványok»;

Jegyzet. Az ipartörvény (1884: XVII. t.-cz.) 67. §-ának határozatai alapján a tanoncok részére a tanriszony befejeztével az iparhatóság által kiállítandó bizonyítványok az a), bb) pont értelmében ívenként 1 K bélyeggel látandók el. (34025/1884.)

d) alkuszok kötlevelei, lásd ezeket;

e) kivonatok és bizonyítványok a telekkönyvekből, továbbá a bírói letétek feljegyzéseiből, az illetéki díjjegyzék 63. tétele szerint ívenként 2 K,

f) fordítások hiteles tolmácsok által az első ívtől 2 K.

g) a közjegyzők által kiállított bizonyítványok, lásd »közjegyzők«.

1. jegyzet. Az illeték mérvére nézve azon körülmény nincs befolyással, hogy a bizonyítványt két vagy több személy állította ki.

2. jegyzet. A községek által egyesek családi viszonyairól kiadott bizonyítványok rendszerint csak 1 koronás állandó bélyeggel látandók. Ha azonban a bennük igazolt születésnek, esketésnek vagy halálozásnak idejét is magukban foglalják és az anyakönyvvezető lelkész által is aláíratnak az anyakönyvi kivonatokra vonatkozó szabályok alá esnek. (1878. »Pénzügyi Közlöny« 197. lap.)^{1—4)}

¹⁾ A járási szolgabírák, illetőleg a városi polgármesterek által a tenyésztési célokra vásárolt lovaknak kedvezményes ár mellett leendő szállíthatása céljából kiállított tenyésztő-szállítási igazolványok a 21. tét. bb) pontja alapján 1 koronás bélyegilleték alá esnek; ellenben azok az igazolványok, melyeket ugyanazok a lótenyésztői minőség igazolása céljából csakis hivatalos ellenőrzésre adnak ki, s amelyek felmutatása alapján a szállítás alkalmával a most említett bélyegköteles igazolványok kiszolgáltatnak, a 79. tét. c) pontja értelmében bélyegmentesek. (1890. évi 122546. sz. p. m. k. 1891. évi D. K. 7. l.)

²⁾ Az ily (bb. jegyzet.) magánüzérra szolgáló adóbizonylatok kiállításáért a községi községek által a szabályrendeletileg esetleg megállapított levő díjak szedhetők. (1882. évi 29118. sz. belügymin. k. r. R. T. 745. l.) Az illeték-kiszabás céljából kiállítottakért azonban semmiféle díj nem szedhető. (1881. évi 31920. sz. belügymin. r.)

³⁾ A végrehajtási eljárásról szóló 1881: LX. t.-cz. 145. §-a által előírt adóbizonylatok csak abban az esetben esnek 1 K bélyegilleték alá, ha azok törvényhatósági joggal fel nem ruházott városok, községek által adnak ki. De ha ezek a bizonyítványok államhivatalok (adóhivatal) vagy törvényhatósági joggal felruházott városok által állíttatnak ki, 2 K bélyeggel látandók el. (87271/1900. XI. 8. P. M., 1900. P. K. 882. l.)

Több személy egészségi állapotáról szóló bizonyítvány ívenként csak egy korona bélyegilleték alá esik. (P. dt. 585. sz.)

22. tétel.

Bizonyítványok bélyegmentesek:

a) szegénységről általában feltétlenül illetékmentesek.

Ezek a bélyegköteles beadványokhoz is bélyegtelenül mellékelhetők;

b) azok, melyek valamely könyöradomány elnyerése, vagy kór-, szülő- vagy lelencházba, általában keresetnélküli szegények ellátása s ezek gyermekeinek eltartása és nevelése végett fennálló jótékony intézetbe ingyen leendő felvétel iránt állíttatnak ki, addig, míg más célra nem használtatnak, feltétlenül illetékmentesek;

c) lelenczeket ápolásba venni szándékozó személyek erkölcsiségéről, vagyoni viszonyairól vagy egészségi állapotáról

⁴⁾ Hivatalsszolgák s ezekkel hasonló állásban levő egyének az Ill. díj. 21. tét. b) pontja alatt felsoroltak közé nem tartoznak. (85049/1893. P. M.)

⁵⁾ A telekkönyvi bejegyzések alapjául szolgáló s nem az állam hivatalos nyelvében szerkesztett okiratok hiteles magyar fordításban is csatolandók; ezek a fordítások bélyegmentesek és »Telekkönyvi használatra« felirással látandók el. (947/1888. I. M. rend. 11. §., R. T. 182. l.) (Ill. díj. 21. t. f) p.)

⁶⁾ Telekkönyvi vizsgáról szóló bizonyítvány 2 K bélyeg alá esik. (2630/1870. I. M.)

⁷⁾ Váloperekben a gyermektelenség vagy a gyermekek számának igazolására vonatkozó bizonyítványok, ha azok Fiume város és a törvényhatósági joggal felruházott többi városok polgármesterei, vagy a székesfőváros ker. előjárói által állíttatnak ki, 2 K-ás, ha pedig a rendezett tanácsú városok polgármesterei vagy községek előjáróságai által állíttatnak ki, 1 K-ás bélyegilleték alá tartoznak. (76263/99. belügymin. rend. R. T. 196.) (Ill. díj. 21. t.)

⁸⁾ A végrehajtási eljárásról szóló 1881: LX. t.-cz. 145. §-a által előírt adóbizonylatok, ha ezek kiállítására a kir. adóhivatalok vannak hivatva, 2 koronás, s ha azok a községi (városi) előjáróságok által állíttatnak ki, 1 K-ás bélyegilleték alá esnek. (P. ü. minist. rendelet. 1882. »P. ü. K.« 27. sz. 606. lap.) (Ill. díj. 21. t. bb) p. j.)

szóló bizonyítványok egyedül ezen célra feltételelesen illetékmentesek ;

d) tartózkodási és lakási bizonyítványok, utlevél vagy illetőségi jegy elnevezése végett, csupán ezen használatra feltételeesen illetékmentesek ;

e) bizonyítványok az elemi vagy népiskolákban — *ideértve az iparos tanulók iskolái által kiállított bizonyítványokat is (4060/81884.)* — ugyszintén a polgári és az alsó reáliskolákban letett vizsgák felől, nemkülönben a népiskolai, felső népiskolai és polgári iskolai tanító-képesség felől kiadott oklevelek feltétlenül illetékmentesek ;

f) orvosi bizonyítványok, melyek által a tanulóknak az iskolából való elmarádása igazoltatik, egyedül ezen használatra feltételelesen illetékmentesek ;

g) a vallástani lecke-hallgatás felől általában feltétlenül illetékmentesek ;

h) a hitelemzótan- és neveléstanból letett vizsgák felől hittanulók számára kiadott bizonyítványok feltétlenül illetékmentesek ;

i) a jegyesek részére a vallási oktatás iránt kiállított bizonyítványok feltétlenül illetékmentesek ;

k) az egyik vallásfelekezetről a másikra való átlépés bejelentését tanusító bizonyítványok feltétlenül illetékmentesek ;

l) a himlőoltási bizonyítványok feltétlenül illetékmentesek ;

m) melyek egészségi tekintetéből valamely hatóság vagy hivatal által hivatalos használat végett kívántatnak, azon használatnál, mely végett benyújtandók, feltételeesen illetékmentesek ;

n) melyeket azok tartoznak előmutatni, kik az államtól vagy községtől, köz- vagy magánnyugdíj- vagy jótékony intézetektől bármilyen néven nevezendő tartási járadékot vagy könyöradományt huznak, azon körülmények igazolása felől, melyektől az élvezet járandósága feltételeztetik, ezen használatra feltételeesen illetékmentesek ;

o) életbizonyítványok az államkötvé-

nyek kamatainak felvétele végett, ezen használatra feltételeesen illetékmentesek ;

p) a misemondás kötelességének teljesítéséről szóló bizonyítványok, melyek a végből állíttatnak ki, hogy ezek alapján az ebbeli járadék kiszolgáltatassék, feltétlenül illetékmentesek ;

q) melyekkel a közhatóságok vagy községek, amennyiben közügyeket kezelnek, számadásaikat felszerelni tartoznak, feltétlenül illetékmentesek ;

r) oly záradékok, melyek különös szabályok alapján ellenőrzés vagy hitelesítésként egy-egy okiratokra hivatalosan vezetendők, feltétlenül illetékmentesek ;

s) oly bizonyítványok, melyek a hatóságok vagy községek vagy közintézetek számára tett szerződészerű szolgáltatásokról szóló számlákra vagy ellennyugtákra a szolgáltatás minősége, vagy a szerződés feltételeinek teljesítése felől a végett állíttatnak ki, hogy a vállalkozók követeléseik kielégítéséhez juthassanak, ha ezen bizonyítványok nem más, mint az említett célra használtatnak, feltételeesen illetékmentesek ;

t) mérlegjegyek feltételeesen illetékmentesek, amíg mint mellékletek bírósági vagy más hivatalos használat alá nem vétetnek ;

u) kivonatok a kereszteselési, születési, esketési és halotti anyakönyvekből vagy az ebbeli bizonyítványok (családi értesítők), melyek külföldi hatóságok által államkövetség útján, viszonyos eljárás mellett kívántatnak, addig, míg a külföldön használtatnak, feltételeesen illetékmentesek ;

melyek a katonai (honvédségi) kötelezettség alóli felmentés céljából vagy a törvényes okok beállta miatt szolgálatból leendő elbocsátás végett benyújtott kérvények, avagy a szabadságolt katonák nősülési engedélyeinek kieszakölésére irányult folyamodványokhoz, vagy a katonai nyilvántartás céljából teendő bejelentésekhez csatoltatnak : (84874 91. P. M., P. K. 619. l., R. T. 1653. l.) ;

melyek a kir. törvényszékek és bírósá-

goknak, gyámhatóságoknak, vagy az 1894. évi XVI. t.-cz. 27. §-a alapján eljáró kir. közjegyzőknek vagy gyámhatósági közegeknek, végre községi jegyzőknek (de utóbbiaknál csak amennyiben az 1894. : XVI. t.-cz. 19. §-a alapján és csupán kiskoruak születésére nézve kéretnek) megkeresése folytán hivatalból és hivatalos czélra kiállíttatnak addig, míg a mondott hivatalos czélra használtatnak, feltételesen illetékmentesek (1878. évi P. K. 794. lap és 1879. évi P. K. 644. l.);

melyek az illetőségi, rendőri s egyéb közigazgatási ügyek tárgyalásánál hivatalból szükségeltetnek és az alispán, polgármester vagy szolgabíró részéről hivatalos megkeresés útján beszereztetnek; melyek a pénzügyi hatóságok és illetéksizabással megbízott hivatalok által hivatalos czélokra bekívántatnak (1883. évi P. K. 23. sz. 426. lap), feltételesen illetékmentesek;

Azokat az anyakönyvi kivonatokat, melyek a családi összeköttetés igazolására szükségesek s melyeket a hagyatéktárgyalást vezető kir. közjegyző hivatalból tartozik beszerezni, továbbá a hagyatéki ügy elintézéséhez szükséges s a közjegyző által hivatalból beszerzendő előjárósági bizonyítványokat az anyakönyvvezetők, illetőleg az előjáróság, a kir. közjegyző hivatalos megkeresésére haladéktalanul kötelesek kiállítani, még pedig az érdekelt fél igazolt szegénysége esetében díjtalanul és bélyegmentesen. (43194/95. Ig. min. rend. 73. §.)

A házasságkötés czéljából kiállított anyakönyvi kivonatokat bélyegmentesek. (1894. évi XXXIII. t.-cz. 50. §.)

Az érdekelt igazolt szegénysége esetén, valamint hivatalok megkeresésére közérdekben az anyakönyvi kivonatokat és egyéb bizonylatokat díjtalanul állíttatnak ki. (1894. évi XXX. t.-cz. 33. §.)

A polgári tisztviselő köteles a házasság megkötéséről a házasságkötés bélyeg- és díjmentes tanusítványt azonnal kiszolgáltatni. (1894. : XXXIII. t.-cz. 62. §.)

Az anyakönyvvezető által a halotti anyakönyvbe történt bejegyzésről csupán a teme-

tés kieszközlésénél való használatra kiadott rövid tanusítvány bélyegmentes. (60000—1895. belügymin. ut. 72. §.)

A telekkönyvi betétek szerkesztésére vonatkozó eljárásban a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése czéljából kívánt anyakönyvi kivonatokat bélyegmentesek. (1892. : XXIX. t.-cz. 13. §.)

Jegyzet. Az anyakönyvvezetők a bélyegmentesen kiadott kivonatokra vagy bizonyítványokra a czélt, melyre azokat kiszolgáltatták, a hivatalos megkeresés számának idézése mellett, mindig pontosan rávezetni tartoznak, és a megkereső hatóságok kötelesek a hivatalos [czélra kívánt anyakönyv-kivonatokat (családi értesítőket), melyek a feleknek semmi szín alatt sem adandók ki, mindig saját íratárukban megőrizni.

v) külföldön kiállított bizonyítványok, ha különben is jelen tétel kivételei alá nem esnek, míg hivatalosan nem használtatnak, feltétlenül illetékmentesek;

x) a vándor- és szolgálati könyvekbe hivatalosan bejegyzett szolgálati és magaviseleti bizonyítványok feltételesen illetékmentesek;

y) a szarvasmarhákrol és más kérődző állatokrol törvény által kiadatni rendelt egészségi bizonyítványok, ugyszintén oly bizonyítványok is, melyek bélyegzett kincstári űrlapon kiállított marhaleveleknél azoknak hátlapjára a végett rávezetendők, hogy a marha iránti tulajdonjognak a vevőre átruházása igazoltságos. (1875 : XXV. t.-cz. 17. §.);

z) orvosi bizonyítványok, melyek a szolgálatra behívott tartalékos vagy szabadságolt katonák és honvédek betegségének igazolása végett kívántatnak (32863/1876. p. min. rend.); v. ö. 14. t. tt) pont);

aa) bizonyítványok, melyek a községi előjáróság által a szolgálatba lépni szándékozó egyének részére a szolgabírák hivatalos használatára a czélból állíttatnak ki, hogy azok alapján a cselédkönyvek törvényszerű kiállítása lehetővé tétessék (47238/1877. p. min. rend.);

bb) tenyésztési jutalmak kieszközlése czéljából a ló tulajdonosa által beszolgáltatandó bizonyítványok, amelyekben azon-

ban a kiállítás céljának és azon személy megnevezésének, kinek részére a bizonyítvány kiállítottatott, fel kell jegyeztetni;

cc) a telekkönyvi hatóságok által az 1881. évi LX. t. cz. 180. §-a értelmében az ingatlan végőjének kiadott vételei bizonyítványok (1883. P. K. 695. lap).

Jegyzet. A feltételesen mentes bizonyítványok, ha rájuk nézve az illetékháztartási kötelezettség beáll, a bizonyítványoktól általában járó bélyegilleték alá esnek.

Bizonylatok a végrehajtási bekelezésről ivenkint 2 K

Biztosítási jegyek és szerződések, lásd »Szerencsekötések«.

Biztosítéki okirat (cautio) a biztosítéki összeg szerint II. fok.

Biztosíték visszavételét tanúsító bizonyítványok ivenkint 1 K

Jegyzet. Készpénzben letett és a biztosító javára kamatozó biztosítékok visszavételét tanúsító bizonyítványok, mint vétibizonyítványok a pénzösszeg értéke szerint II. fok.

Biztosító intézetek, l. »Társulatok«. 1-4)

1) Oly anyakönyvi kivonatok, melyek a kir. törvényszék és bíróságoknak, gyámhatóságoknak megkeresése folytán hivatalból és hivatalos célra állíttatnak ki, addig, míg a mondott hivatalos célra használtatnak, feltételesen illetékmentesek. (1878. évi P. K. 794. lap és 1879. évi P. K. 644. lap.) (III. díj. 22. t. u) p.)

2) Egyházi házasságkötés igazolására szolgáló lelkészli bizonylatok 1895. október 1 óta kizárólag az egyházi ténykedéseknek, illetve a vallási kötelezettség teljesítésének igazolására szolgálván, tehát egyedül vallási célokból állíttatván ki: azokat az III. díj. 22. t. g), h) és i) p. sz. határozmányok szellemében a feltételek bélyegmentesség illeti meg. E bizonylatokon a kiállítás célját feltűnően fel kell jegyezni. (91488/1895. P. M. 1896. P. K. 85. l.)

3) Közjegyzői biztosítékot bemutató jelentés a beadványi 1 K bélyegen felül az III. díj. 22. t. sz. II. fok. bélyegilletékkel látandó el. (15213/1894. I. M.)

4) Az 1874: XXXV. t. cz. 103. §-ában említett tanusítványokról felvett jegyzőkönyvek bélyegmentesek. (III. díj. 65. t. e) p.)

Oly gyermekek születésének bejegyzése alkalmával, kik még megkeresztelve nincsenek, az anyakönyvvizető a keresztesítésnél leendő felmutatás céljából, a szülők és a gyermekek utónevét tartalmazó bélyegmentes tanusítványt ad. (60000/1895. belügymin. ut. 56. §., R. T. 452. lap.)

23. tétel.

Horitékívek azaz azon horitékok, melyeken csupán a beadvány felzete foglaltatik, a beadvány alkatrészeinek tekintendők, s úgy bélyegkötelesek, mint a beadvány minden iveri, lásd különben »ivek«.

Butorkárpótlás fejében a tisztviselők áthelyezése alkalmával általuk felvett összegekről kiállított nyugták a felvett összeghez képest II. fok.

Bűnvádi eljárásban — ide értve az 1884: XVII. t. czikkbe iktatott ipartörvényben jelzett kihágási ügyeket is (34025—1884.) — a beadványok és ezek mellékletei bélyegmentesek (illetéki díjjegyzék 14. tétel i) és l) betűje).

Családi értesítők, lásd »anyakönyvi kivonatok«.

Cselédék magaviseletéről, szolgálati idejéről, személyes tulajdonairól és viszonyairól kiadott bizonyítványok ivenkint 30 f.

Utlevelek azok részére, minden utlevéltől 30 f.

Cseléd bér-követelések iránti keresetek, jegyzőkönyvek és határozatok, ha az eljárás az 1876: XIII. t. cz. értelmében a rendőri ügyekkel megbízott közigazgatási hatóság előtt folyik, mentesek, de bírói eljárásnál bélyegkötelesek. (37307/1876. és 33365—1878.)

Cselédkönyvek darabja 30 f.

Cselekvő és szenvedő állapot kimutatása a vagyon átadásánál ivenkint 1 K.

Csendháborítás miatt folyamatba tett kihágási ügyben benyújtott felebbezések bélyegmentesek. (P. dt. 538. sz.)

24. tétel.

Csereszserződés, melyek által valamely tárgy egy másikért átengedtetik.

A) Az okirat:

a) ha a kölcsönösen kicserélt tárgyak ingók, érték szerint III. fok.

b) ha a kölcsönösen kicserélt javak ingatlanok, vagy azok egyike ingatlan ivenként

1 K.

B) A jogügylet az A) b) alatti esetben érték szerint

$4\frac{3}{10}\%$

1. jegyzet. Ha a kölcsönös csere tárgyai értékben hasonló, úgy az illeték mindegyik cseretárgy fele értéke szerint szabandó meg; ha az egyik fél által cserébe adott tárgy a másik fél által cserélt tárgynál csekélyebb:

a) úgy a kisebb értékű tárgy értékének fele;

b) a nagyobb értékű tárgy egész értékéből az a) alatt már tekintetbe vett összeg levonása után fennmaradó részösszeg veendő az illeték megbszálásának alapjául.

2. jegyzet. Mennyiben van a csere tárgyat képező ingatlanok egyikére vagy mindkettőjére nézve illeték-leengedésnek helye, a »vagyon-átruházások« című tételnek C) betűje alatt van meghatározva.

3. jegyzet. Midőn a csereszerződés tárgyat képező ingatlanok közül az egyik a magyar, a másik ellenben az osztrák állam területén fekszik, a jelen tétel B) betűje szerint járó származékos illeték [az ingatlanok mindegyikére eső hányadrész tekintetében] azon pénzügyi kerületben szabandó meg, melyben az ingatlan fekszik. (A zárjelben [] tett szavak az 1889: 46. t.-cz. 4. §. b) pontja folytán hatályon kívül.)

Az okirattól járó állandó bélyegilleték, valamint az okiratban netán foglalt egyéb kikötmények után fizetendő fokozatos illeték tekintetében az 1899: XLVI. t.-cz. 1—4. §§-ai irányadók.

4. jegyzet. Oly csereszerződések, melyek a Horvát-Szlavonországgal egyesített határörvidéken valamely határvárosi házközösséghez tartozó ingatlant egészen vagy részben szabad rendelkezés alá eső tulajdonná változtatnak és az 1882: XL. t.-cz. hatályba léptét követő 3 év alatt költetnek, ha a szerző fél az eddigi házközösséghez tartozó egyen: bélyeg- és illetékmentesek; ha pedig a szerző fél a házközösséghez nem tartozik, úgy az ily szerződésektől, a fentírtint 3 év alatt a törvény szerint járó bélyeg és közvellen illetékeknek csak fele fizetendő. (1882: XL. t.-cz. 4. §.)

Csöd:

A csödtörvényről szóló 1881: XVII. t.-cz. rendelkezései által szabályozott csöd-eljárás folyamán lerovandó bélyegek és illetékek iránt a magyar állam azon területén, melyre nézve az idézett csödtörvény érvényes, következő szabályok mérvadók:

1. A csöd-eljárásban hozott határozatok ellen a csödtörvény 78. §-a alapján igénybe vehető felfolyamodás eseteiben az illetéki

díjjegyzék 13. tétel 14. pontja alatti határozatok alkalmazandók.

2. A csödtörvény 81. §-a szerint a csödbiztos rendelkezései ellen megengedett előterjesztések mint egyszerű peres beadványok az illet. díj. 13. tétel I. pontja alatt meghatározott 40 f, illetőleg 1 K bélyegilleték alá esnek és a csöd nyitása végett benyújtott kérvény (csödtörvény 82., 84. §§-ai), valamint a hitelezőknek a követelések bejelentéseit tárgyzó beadványai, s általában az eljárás folyamában a hitelezők részéről benyújtott minden egyéb beadvány, avagy azoknak jegyzőkönyvbe vett nyilatkozatai is ugyanazon határozatok szerint bélyegzendők.

3. A csödtömeg értékesítése céljából (158. §.) a törvénykezési rendtartás értelmében eszközölt vagyoneladásról felvett jegyzőkönyvek az ill. díj. 7. tételének »Arverési jegyzőkönyvek« vezérszava alatt foglalt határozatok alá esnek.

4. A csödtörvény 135., illetőleg 143. §-a szerint a felszámolási tárgyalásról felveendő jegyzőkönyv után az ill. díj. 52. tét. B) I. 1. pontjának határozmányai szerint járó 40 fillér, illetőleg 1 K bélyegilleték tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyvben minden egyes bejelentett követelésre nézve a tárgyalás eredménye bejegyzetetik, minden egyes hitelező, illetőleg meghatalmazottja által külön-külön akként rovandó le, hogy a tárgyalás alkalmával a csödbiztosnak átadott bélyegjegyek a tárgyalási jegyzőkönyvre felragasztatnak és az illetékszabályok 42. §-a értelmében felülbélyegezetnek. A csödbiztos köteles azon hitelezők, illetőleg meghatalmazottjaiknak neveit, akik a jegyzőkönyvi bélyegyet benyújtani, illetőleg a tárgyalási jegyzőkönyv berekesztéseig pótolni elmulasztották, a jegyzőkönyvön kitüntetni s egyszersmind a hivatalos leletek felvétele iránt is intézkedni.

5. Ugyanazon határozatok szerint a felszámolási terv ellen beadott észrevételek tárgyalásáról a csödtörvény 186. §-ának rendelkezéseire képest felveendő jegyzőkönyv után is a 40 f, illetőleg 1 K bélyegilleték minden

hitelező által, aki a felosztási tervezetet kifogásolta, külön-külön lerovandó, a csődtörvény 188. §-a szerint a jegyzőkönyvbe vett nyilatkozatok azonban nem képezik külön illeték tárgyát.

6. A csődtörvény 141. §-a értelmében a hitelezők kívánságára kiszolgáltatót hiteles jegyzőkönyvi kivonatokat az illet. díjj. 63. tét. alatt meghatározott 2 K béléggel látandók el.

A hitelezőknek visszaadott eredeti okiratokra a megállapított összeg és járuléka, nemkülönbön az osztályozás kitüntetése végett a csődbiztos által irt feljegyzések azonban mint egyszerű hivatalos értesítvények nem tárgyai az illetéknek.

Ugyszintén illetékmentesek azon jegyzőkönyvi kivonatokat is, melyeket a csődbiztos a perre utasított hitelezőknek a csődtörvény 147. §-a alapján kiállítani tartozik.

7. A felszámolási tárgyalásnál, a valódiság tekintetében megámadott követelések érvényesítésére, a csődtörvény 145. §-a értelmében megindított külön perben hozott jogérvényes birói határozatok után az illet. díjj. 48. tétel C—D) a) pontjai szerint járó illeték lerovandó.

Ugyanazon illetéknek vannak alávetve azon birói határozatok is, melyek a tömeg hitelezői részéről, továbbá azok részéről, kiket visszakövetelési vagy külön kielégítési jog illet, igényeiknek érvényesítése végett a csődtörvény 152. §-a értelmében a tömeg gondnok ellen intézett külön perekben hozatnak; a fizetési kötelezettségre nézve azonban, tekintettel a gondnokot megillető személyes mentességre, az illetéki szabályok 11. §-ának rendelkezési irányadók.

8. A felszámolási tárgyalásnál az osztályozás tekintetében megámadott követelések érvényesítésére a csődtörvény 145. §-a értelmében megindított külön perekben hozott első folyamodású birói határozatok, mint közben eső peres kérdésekben hozott birói határozatok után az illet. díjj. 48. tétel B) pontjának rendelkezései szerint 2 K, illetőleg 5 K jár (mely illeték egyik fele a felperest, másik fele pedig a beperelt hitelezőt terheli: ha azonban, a per a tömeg-

gondnok ellen van intézve, az esetben az állandó bélégyilleték az illetéki szabályok 11. §-ának rendelkezéseihez képest ro- vandó le).

9. Az előző 7. és 8. pontokban említett külön perekben hozott birói határozatok után járó illetéket a perre utasított hitelező oly esetben, midőn a követelés a csődtörvény 251. §-a alapján társasági csődtömegben kívül a társasági tagok külön csődtömegei ellen is bejelentetett, csak egyszer és pedig a társasági csődtömeg ellen lefolytatott perben tartozik leróni.

10. A csődtörvény 220. §-ának határozatai szerint a csődbíróság által birói egyezség alakjában az összes érdekletteknek kézbesítendő jogérvényes jóváhagyott egyezség az illet. díjj. 83. tét. rendelkezései alá esik (melyeknek értelmében az egyezség megállapodásai szerint, a közadós által az egyes hitelezőknek fizetendő összegek sommája után a 11. fok. szerinti illeték lerovandó).

(Ezen illetéket, mely a csődbíróság részéről az illetéki szabályok (most adó-) hivatalal hiteles másolatban közlendő egyezség alapján kiszabás után megállapítatik, a kézbesített fizetési meghagyásban előírt teljes összegben, első sorban a közadós tartozik fizetni, önként értetvén, hogy a közadós, amennyiben a kényszeregyezségben az ellenkező ki nem kötetett, az illetéki szabályok 95. §-ában kimondott egyetemleges fizetési kötelezettségnél fogva jogosítva lesz, az illeték felét, hitelezőknek a kényszeregyezség értelmében járó követelésekből, azok arányában, a követelések kiegyenlítésekor lerovába hozni.)

11. A csődtörvény rendelkezései szerint, magára a csődeljárásra vonatkozólag hozott határozatok az illet. díjj. 49. tét. rendelkezései értelmében illetékmentesek, megjegyeztetvén, hogy miután az új csődtörvény intézkedései szerint valódisági és osztályozási ítéletek Magyarországon nem hozatnak, az ezen törvény alapján tárgyalt csődperekre az illet. díjj. 48. tétel A) e) D) c) határozmányai már nem jöhetnek alkalmazásba.

12. Az előző pontokban nem említett tárgyalási jegyzőkönyvek, iratok és hivatalos kiadványok, minthogy ezek a csődtömeg kezelésére, illetőleg az ezzel kapcsolatos eljárásra vonatkoznak, az illet. díj. 85. tét. 10. pontja szerint nem tárgyai az illetéknek; önként értetik azonban, hogy ezen mentesség a tömeggondnok és a hitelezők választmánya által felperesként folytatott cselekvő perekre, valamint a csődtömeget illetőleg más személyekkel kötött jogügyletekre nem terjed ki. (P. ü. m. rendelet, 1882. P. ü. Közl. 19. sz. 250. lap.) (V. ö. 85. tét. 10. pont.)

Csőd alá került vagy vagyonbukott nem élvez illetékmentességet.

Csőd elállási nyilatkozatok, ivenkint 1 K.

Csőd követelések valódisága iránt a csődbíróság által hozott ítéletek — (a magyar állam azon területén, melyre az 1881. évi XVII. törvénycikkbe iktatott csődtörvény érvénye nem terjed ki) — lásd 48. tételt.

Csődtömeggondnok és perügylő, valamint a hitelezők választmánya személyes mentességére nézve lásd »személyes mentességek«.

Chequek, lásd »kereskedelmi és iparügyletek«.

Czímerek megváltoztatását vagy czimerlevelek kiállítását kérő folyamodványok (v. ö. 13. tét. IV. 5. pt.) az 1-ső ívtől 10 K.

Czimerlevelek, mint hivatalos kiadványok, nem tárgyai az illetéknek.

Czímvezetésre jogosítottaknak a váltótörvényszéki cégjegyzékbe leendő bejegyeztetése iránti kérvények, lásd a 13. tétel 16. pontját.¹⁻⁴⁾

¹⁾ A csődfelszámolási jegyzőkönyv bélyege ugy is leróható, hogy a bélyegek már a csődbejelentési kérvényhez csatolva (de nem arra ragasztva) szolgáltatnak be, amely bélyegek a felszámolásig elnöki letétben őrzetnek. A bélyegek illetéknek ily módon való lerovása esetén azonban a csődbejelentés kiállapján

Csereszerződészek illetékezésénél az illetéki díjjegyzék 24. tétel B) pont 1. jegyzet a), b) pontjai akkor is alkalmazandók, midőn a csereszerződés tárgyát képező ingatlanok közül az egyik a magyar, a másik ellenben az osztrák állam területén fekszik. (P. dt. 393. sz.)

Csődnýtás iránt benyújtott kérvény, daczára annak, hogy az ily kérvény folytán a csődeljárás elrendelése esetében hirdetmény bocsátandó ki, nem az ill. díj. 13. tétel IV. 9. pontjában megállapított 1 frtos, hanem az ill. díj. 24. t. »csőd« vezérszó alatt foglalt rendelkezések 2. pontja értelmében, a behajtatni célzott követelés összegéhez képest 20, esetleg 50 kros bélyeggel látandó el. (P. dt. 36. sz.)

A csődtömeggondnoknak a csődbírósághoz a csődtörvény 260. §-a alapján intézett oly beadványa, melyben a szövetkezeti tagokra kivetett járulékokat az egyes szövetkezeti tagoktól végrehajtás útján behajtatni vagy a végrehajtásnak hivatalból leendő foganatosítását elrendelni kéri: bélyegmentes. (P. dt. 288. sz.)

A csődtömeg ellen elrendelt zálogjogi előjegyzés érvénytelenítése iránt a csődtömeggondnok részéről benyújtott felfolyamodás bélyegmentes. (P. dt. 499. sz.)

szembetűnően kiteendő: — kros csődfelszámolási jegyzőkönyvi bélyeg mellékeltetett. (1890. évi 67615. sz. p. m. k. P. K. 538. R. T. 1286. lap.)

²⁾ A csődleltárak is, mint a csődtömeg kezelésére vonatkozó iratok bélyegmentesek. (1885. évi 41909. sz. p. m. k. P. K. 356. lap.)

³⁾ A »Csőd« vezérszó alatt a 8-ik és 10-ik pontnak zárjel felvett részei az 1894: XXVI. t.-cz. 10., illetve 25—28. §-ai folytán hatályukat veszítették. Ehhez képest: a) a 8. pontban említett határozati bélyegilletéket az 1894: XXVI. t.-cz. 10. §-a értelmében a felperes tartozik leróvni. Az egyezségi illetékre pedig az 1894: XXVI. t.-cz. rendelkezései irányadók.

⁴⁾ A m. kir. igazságügyministernek a m. kir. pénzügyministerrel egyetértőleg 1885. évi 28848. sz. a. (P. K. 356. R. T. 671. l.) kiadott körrendelete szerint a csődválasztmánynak a csődvagyon ajánlat útján való eladására vonatkozó jegyzőkönyvei azon esetben, ha a csődvagyon értékesítése foganatosítottatik, mint a csődválasztmány és a szerző fel közt ígők iránt létrejött adásvételi szerződésről szóló okiratok, az illetéki díjjegyzék 1. tét. A), a) pontja alatt megállapított III. fok. szerinti illeték alá esnek; a szerződés nem létesítése esetén pedig ezen jegyzőkönyvek bélyegmentesek.

25. tétel.

Dohány. Bejelentések a dohány-nak saját használatra való termelhetése-ért, vagy az ebbeli bejelentésekre hozott végzések elleni felfolyamodások feltét-lenül illetékmentesek.

Kérvények külföldre való dohány-termelésnek engedélyezéseért, bármily alakban szerkesztve, minden kérelmező részéről 2 K.

Kérvények dohánynyal való kereskedelem engedélyezéseért az 1-ső ívtől 2 K.

Kérvények rendkívüli dohányelölégért, ivenkint 1 K.

Kérvények a kincstár számára való dohánytermelés engedélyezéseért, bár-mily alakban adassanak azok elő, vala-mint az ezen kérvényekre hozott végzé-szek elleni felfolyamodványok, és általa-ban minden beadvány, mely a termesztett dohányynak ellenőrzésére, vagy a kincstár részére köteles beszállítására, ugyszintén a rendes előlegek vagy egyéb fizetések utalványozására vonatkozik, továbbá vétbizonyítványok minden oly dohányért járó bármínemű fizetésekről, mely a dohányjövédéki szabályok szerint a meg-határozott beváltási áron a kincstár számára beszállítandó, feltétlenül illeték-mentesek.

Dohány- és bélyegárusok beadványai jövédéki ügyekben feltét-lenül illetékmentesek.

Ugyanezeknek kötelezvénnyei, melyeket a hitelbe átvett dohányanyag értékének biztosítására kiállltanak, érték szerint II. fok.

Dohány- vagy bélyegjegvárulhatási jogosítványt kérő folyamodások, az 1-ső ívtől 2 K.

Az ebbeli jogosítvány az 1-ső ívtől 2 K. Ha azonban a jogosítvány valakinek hivatalból megadatik, ez illetékmentes.

Egészségibizonylatok mint bizonyítványok.

Egyenértékeazilletéknek, l. a 95. tétel D. betűjét.

26. tétel.

Egyezkedések, melyek közadók vagy községi adók lerovása iránt a kincstár és az illető községek vagy egyes adó-kötelezettek közt köttenek, feltétlenül illetékmentesek.

Egyezmények, a hitelezők és adós, vagy egy harmadik személy között, ki a hitelezők kielégítését átvállalja, melyeknél fogva a hitelezők a közadónak a tartozások egy részét elengedik és a maradványösszeg kifizetésével megelé-gesznek, a kifizetendő összeg értéke szerint II. fok.

27. tétel.

Egyezségek:

a) ha az egyezés tárgya meg nem becsülhető, ivenkint 1 K.

b) ha azok által valamely ingatlan dolog tulajdona vagy birlalása egyik félről a másikra átruháztatik, az ok-irattól szintén 1 K.

Az egyezségi jogügylettől pedig, az érték szerint $4\frac{3}{10}\%$.

c) más esetekben:

aa) ha az egyezés valamely jogról visszteher melletti lemondást tartalmaz, a visszteher értéke szerint III. fok.:
bb) minden egyéb esetekben, az egyez-ményi összeg szerint II. fok.

Jegyzet. A bíróság előtt a per folyamában kötött egyezésekre nézve, lásd »perbeli egyez-ségek« című tételt, örökösök között kötött osztály-egyezségekre nézre pedig lásd »elkülön-ítési okiratok« és »örökösödési osztályok« című tételt.

Egyezségről szóló értesi-tések bíróságiak, ha ezekben a bíróság előtti egyezés tartalma befoglaltatik, ivenkint 2 K.

Ha azonban az egyezés tárgya 100 K értéket meg nem halad, szintén 1 K.

Egyletek, lásd »társulatok«.

Eladási megbízások, azaz oly szerződések, melyek által valakinek ingó-ságok bizonyos áron oly feltételt alatt adatnak át, hogy az átvevő meghatá-

rozott idő alatt vagy a megállapított vételár küldje meg, vagy az ingóságot adja vissza, a kikötött vételár szerint III. fok. 1)

Peres felek által perbeszűntetés iránt benyújtott közös kérvény nem tekintendő per-egyezségnek, hanem oly elállási nyilatkozatnak, amely ivenkint 50, illetve 20 kr. bélyegilleték alá esik. (P. dt. 28. sz.)

Mídon az ingatlan tulajdonosa ingatlanát meghatározott értékben egy harmadik személyre azért ruházza át, mert a harmadik személy az átruházó helyett adósságot fizetett, illetve vállalt magára: ettől a jogügylettől járó 4·3 %-től illeték nem a kifizetett adósság összege, hanem az ingatlan értéke után szabandó kl. (P. dt. 446. sz.)

Ügyvédi panaszügyben létrejött egyezség, mint perenkívüli egyezség illetékezendő. (P. dt. 515. sz.)

28. tétel.

Elállási nyilatkozatok a peres eljárásban, ivenkint 1 K.

Ha pedig a per tárgya 100 K-t meg nem halad, ivenkint 40 f;

kisebb polgári peres ügyekben a 13. tétel I. 1. és 2. pontjaiban foglalt határozmányok irányadóak.

Jegyzet. Ha a peres eljárásban az alperesnek beismerése folytán a további eljárás, mielőtt a főügyben ítélet hozatott volna, megszüntetik, akkor a bíróság ezen perletételről az adó (a fővárosban a k. d. és illetékszabási) hivatalt értesíteni tartozik, mely a perbeli egyezségekre meghatározott szabályok szerint fog eljárni.

Elbocsátási beadványok ivenkint 1 K.

Elbocsátási okiratok.

Ha magánszolgálatban volt személyek szolgálati viszonyainak megszüntetését tárgvazzák, mint bizonyítványok feltétlenül illetékmentesek.

29. tétel.

Elelmezési szerződések, bizonyos személynek kötelezettség szerinti eltartását

Az Ipartörvény 176. §-ában jelzett surlódások iránt felvett jegyzőkönyvekben létrejött egyezségek külön illeték tárgyat nem képezik. (59809/1885. P. M. sz. körrend. P. K. 631. R. I. 1244. l.)

illetőleg a tartási összeg értéke szerint II. fok.

Amennyiben azonban valaki bizonyos személyek eltartását minden kötelezettség nélkül elvállalja, úgy, mint járadék ajándékozása.

Elemi iskolai bizonyítványok feltétlenül illetékmentesek.

Elemi károk; nyugtatványok azok megtérítésétől feltétlenül illetékmentesek;

biztosítások azok ellen, lásd »szerencsekötések«; beadványok, melyekben azok következtében az adónak leszállítása vagy törlése kéretik, lásd »beadványok mentesek« 14. tétel p) betűjét. Az e célra szükséges okiratok, lásd »okiratok mentesek« 79. tétel e) betűjét.

Eletbiztosítás, lásd »szerencsekötések«.

Eletjáradéki szerződések, lásd »szerencsekötések« 86. tétel F. betűjét.

Elfogadása az ajánlatoknak, mint okirat.

Elismervények, amennyiben azok alatt vétbizonyítványok értetnek, mint ezek.

30. tétel.

Elkülönítési okiratok vagy jegyzőkönyvek, melyek által két vagy több fél közös vagyona állagára vagy használatára nézve elválasztatik, anélkül, hogy azáltal azok közt vagy harmadik személyre vagyonátruházás létesítenék, ivenkint 1 K.

Ha azonban az egyik fél a közös vagyon tárgyaiból saját illetőségén tul visszteherrel vagy ajándékozás útján többet vesz át, ezen többletre nézve új vagyonátruházás jön létre, mely a jogcím minőségéhez képest illeték alá esik. (V. ö. 81. tét.)

Jegyzet. Örökösödési osztályegyezségek után, ha ezek a hagyatéki tárgyalási jegyzőkönyvekben foglaltatnak, a jegyzőkönyvi rendes bélyegkiról nem jár külön okirati bélyegilleték. (1883. éri 38.933. sz. p. ü. minist. rendelet.)

Ellátási intézetek, lásd »társaságok« című tétel V. pontját.

Ellennyugták, lásd »okiratok mentesek« 79. tétel a) betűjét.

Ellenőrzési szemlék. Tartalékos és szabadságolt katonai személyeknek az azokról való elmaradást igazoló beadványaik lásd »beadványok« 13. tétel III.

Előfizetési jegyek, elismervények, ívek feltételeken illetékmentesek, míg bíróság előtt nem használatnak.

Előjegyzés igazolása iránti nyilatkozat, lásd »bekelezési engedélyek«.

Előjegyzése bizonyos jognak a telekkönyvekbe, lásd »bejegyzések«.

Az ezekérti folyamodványok, lásd beadványok 13. tételének 15. pontját.

Illeték nem jár olyan nyilatkozat után, amelyben osztályos örökösök a nevükre tévesen bekelezett ingatlanokat kölesönösen átcsereilik azért, hogy az osztályjegyzésben foglalt megállapodás létesüljön. (P. dt. 65. sz.)

A közkereseti társaság feloszlása alkalmából kiállított okirattól az ill. díj. 30. tétele szerint állapítandó meg az illeték. (P. dt. 337. sz.)

31. tétel.

Előlegezési, fogyasztási és más segélyzőegyletek beadványaik, mellékleik és okirataik tekintetében nem részesülnek illetékmentességben.

Az ily egyletek könyvei- és okirataira nézve lásd »társaságok«.

Előlegezések az állami vagy más értékpapirokra vagy árukra lásd »kölcsonszorozások« 64. tétel első pontját.

Előlegezési nyugták, azaz nyugták oly előlegekről, melyek kölcsönképen, visszafizetés mellett adatnak az értékhez képest II. fok., — oly előlegekről, melyek hivatalos személyeknek számadás terhe mellett adatnak feltétlenül illetékmentesek.

Előtt emezések feltétlenül illetékmentesek.

Elsőségi kötvények ezek

szelvényei után járó illetékre nézve lásd illetéki díjjegyzék 64. tét. 2 b) pontját. (1884. évi 9155. sz. p. ú. min. rendelet.)

Elsőségi jog átengedése felőli okiratok, ha a jogügylet visszteher mellett történik, lásd »engedmények« 32. g), ha pedig ingyen történt az átengedés. Ivenkint 1 K.

Elsőségi jog iránti keresetek ivenkint 1 K;

ha azonban a peres tárgy értéke 100 K-t meg nem halad, ivenkint 40 f.

az ebbeli bírói ítéletek, lásd »ítéletek«; az ily vitás elsőségi jog iránti egyezségek, lásd »egyezségek«.

Engedélyezések oly áruk hozatalára, melyeknek bevitelére különös engedély szükségeltetik, mint hivatalos kiadvány feltétlenül illetékmentesek; ezekérti folyamodványok az 1. ívtől 2 K;

fegyver tarthatására (1876. évi »Pénzügyi Közlöny« 223. lap) feltétlenül illetékmentesek.

Engedélylevelek, illetve felhatalmazások arra nézve, hogy a házasság más anyakönyvvezető előtt köttethessék meg, bélyegmentesek. (27243. sz. I. M. utasítás 50. §. R. T. 72. sorsz.)

32. tétel.

Engedmények, tartozási követelések és más jogok átengedése iránt:

1. visszteher nélküliek, mint ajándékozások;

2. visszteherrel járók:

a) forgatmányok oly váltókon, melyek I. fokozati illeték alá esnek, illetékmentesek;

más váltókon az engedélyezett összeg értéke szerint II. fok.

b) a 93. tétel 2. a) betűje alatt említett utalványok engedményezései, minden engedmény után 10 f.;

c) a kereskedők kötjegyein, a tengeri hajósok elismervényein, a fuvarosok fuvarlevelein, a kiszolgáltatási jegyeken, a raktárjegyeken (warrantsokon), a ten-

geri hajós kölcsönleveleken és tengeri biztosítási jegyeken, minden engedmény után 10 f;

A budapesti közraktárak által kiadott közraktári jegy és mindkét részének (árugyegy — cédul — és zálogjegy — warrant) akár külön, akár együttes minden átruházása bélyegmentes, kivéve a zálogjegy (warrant) első átruházását; az arra adott kölcsöntől bélyegjegyen levendő 2 K állandó bélyegilleték jár (1887: XLV. t.-cz. 17. §.);

d) államkötvényeken és azokkal egyenlőknek tekintett kötvényeken feltétlenül illetékmentesek;

e) az osztrák-magyar bank utalványain minden engedmény után 10 f;

az illetéki díjjegyzék 59. tételének 2. pontja alatt említett chequesre vezetett engedmények bélyegmentesek;

f) a részvények (névre szólók) és minden más kötelezvények engedményezéseért, a visszteher értéke szerint II. fok.

g) minden más jogok (a kötelezvényeket kivéve) engedményezései, mint adásvételi szerződések tekintetnek.

Építkezési események, és az építkezés befejezéséről szóló bizonylatok, mint bizonyítványok; az e felőli jegyzőkönyvek ivenkint 1 K;

ha azonban csak a végből állíttatnak ki, hogy azok alapján a vállalkozók a szerződésileg kikötött követeléseiket megkaphassák, a 22. tétel s) betűje szerint feltételeesen bélyegmentesek. (1875. Pénzügyi Közl. 129. lap.) (V. ö. 33. tét.)¹⁻³⁾

¹⁾ A váltókra vezetett „Ad incasso” és más hasonló jelentésű forgatmányok, amennyiben azok az első bélyegilletéki fokozat alá eső váltókra vezetettek, az illetéki díjjegyzék 32. tétele 2. a), illetve 79. tétele o) pontjában foglalt határozmányok értelmében bélyegmentesek.

Ha azonban a második bélyegilletéki fokozat alá eső váltóra vezetett oly forgatmány, mely „Ad incasso”, „Behajtás végett”, „Meghatalmazásul” vagy más, a meghatalmazást kifejező megjegyzést foglalt magában, az efféle forgatmányok, amennyiben ezek által maga a váltó iránti tulajdonjog nem ruháztatik át, tekintettel kiállításuk céljára, meghatalmazások jogi természetével bírván, mint ilyenek

Ha a férj feleségét a közszerzemény egy részére nézve még életében készpénzkövetelés átengedésével kielégíti, ezen kielégítés után nem ajándékozási, hanem az ill. díj. 32. tétel f) pontja értelmében járó II. fok. szerinti illeték jár. (P. dt. 303. sz.)

Az I. fokozat alá eső váltóra a fizetés hiánya miatti óvás felvételére rendelt határidő eltelte után vezetett forgatmány illetékmentes. (P. dt. 553. sz.)

33. tétel.

Építkezési szerződések:

ha a vállalkozó egyedül a munka teljesítésére köteleztetik, érték szerint II. fok;

ha azonban a munka mellett az építkezéshez megkívántató anyagot is szolgáltatja (lásd különben 9-ik tételt): érték szerint III. fok.

Jegyzet. Azon építési okiratok, nevezetesen az előmért, terv, szerződési feltételek, költségvetés, árlejtési jegyzőkönyv stb., melyek a vállalkozók által aláíratnak, vagy a szerződéshez fűzetnek, mint okiratok ivenkint 1 K. (1875. Pénzügyi Közlöny 129. lap.)

Erdők használatára kötött szerződések, ha az erdőknek a gazdálkodás körén túl nem terjedő használata ruháztatik bizonyos bérért és bizonyos időre másokra, mint „bérleti szerződések”.

Ha azonban az erdők állagának sérelmével azok faállománya ruháztatik át, visszteher mellett másokra, mint ingók iránti adásvételek vonandók illeték alá. (1880. évi „Pénzügyi Közlöny 81. lap.)

Erkölcshégi bizonyítványok, lásd „bizonyítványok”, az illeték-

az illetéki díjjegyzék 71. tétele alatt megállapított 1 korona bélyegilleték alá esnek. (87. é. 14532. sz. p. m. k. P. K. 202. l.)

²⁾ Czukor- és szeszkeverési jutalmakról kiállított utalványokra vezetett forgatmány (giro) II. fokozatu bélyegilleték alá esik. (135009/90. P. M. 91. évi P. K. 4. l.)

³⁾ Az illetékszabályok 1. §-ának A), valamint 32. tételének f) pontja értelmében, a részvények átruházása után a II. fokozatu illeték akkor is jár, ha az átruházás engedmény, hátrát vagy átirás mellett történik, de ez esetben az illeték bélyegkeken rováendő le. (100993/91. P. M., 92. é. P. K. 676., R. T. 1352. l. — III. díj. 89. t. I. B), a) p. utolsó bekezdés.)

menteseket, lásd »bizonyítványok bélyegmentesek«.

Esketési bizonyítványok, ivenkint 1 K, amennyiben csak egy házaspár összekelése tanusztatik, különben lásd az »anyakönyvi kivonatok« című 6. tétel jegyzetét.

Fegyelmi ügyekben beadványok, melyeket a vádlott a vizsgálat tartama alatt, önvédelme céljából, az ellene eljáró hatósághoz benyújtott, ugyszintén a tőle bekívánt nyilatkozatok; ezek bélyegmentesek.

A fegyelmi határozatok ellen intézett felfolyamodványokra nézve, lásd 13. tétel IV. 14. pontját.¹⁻³⁾

Ügyvédek az ügyvédi kamara fegyelmi bírósága által ellene hozott vád alá helyezési határozat ellen közvetett felebbezése vagy felfolyamodása az ill. díj. 33. tétele s a 13. tétel IV. 14. pontja szerint 2 koronás bélyeggel látandó el. (P. dt. 35. sz.)

¹⁾ A közmunka- és közlekedésügyi minster által a pénzügyministerrel egyetértőleg az építkezési és szállítási munkák iránt az államépítészeti hivataloknál kiállított jegyzőkönyvek és iratok bélyegzése tárgyában 1888. évi 2671. sz. a. (P. K. 163. l.) kiadott körrendelete szerint a kiviteli tervek és iratok közül mindazok, melyek tisztán csak hivatalos czélokra hivatalból készítettnek, ugymint az építési napló, munkatöbbslet-kimutatás, leszámolási terv, az áttekintő kimutatás, a visszanyert anyag elszámolása és a pénzanyag- és munkaszámadások, nem tárgyai a bélyegilletéknek.

²⁾ 12992/889. közm. és közl. m. sz. (P. K. 439. lap.) körrendelet:

I. A kereseti kimutatások, tekintettel arra, hogy azok az idézett utasítás 36. és 37. §§-ainak határozmányai értelmében, az érdembe hozott összegek megállapítása és kiutalványozása céljából állítatnak ki, s így az illető vállalkozó által a hatóság irányában felszámított köteleéseknek részletezését tartalmazzák, úgy rendeltetésüknél, mint tartalmuknál fogva az illetéki díjjegyzék 84. tét. B) 2. pontjában jelzett számlakimutatások jellegével bírnak, s mint ilyenek, az ezen pont rendelkezései szerint ivenkint 2 vagy 10 fillér állandó bélyegilleték alá esnek.

Ha azonban az e kimutatásokra használandó nyomtatvány iv nagysága az illetéki szabályok 44. §. 1. bekezdésében előszabott (1.750 cm²) szabályszerű mértéket meghaladná, ez esetben ugyanazon §. 2. bekezdése értelmében, a fent-

34. tétel.

Felajánlási okiratok, azaz oly okiratok, melyekkel valamely dolog biztosítékul vagy zálogképen lekötöttetik, mint zálogkötések.

De ha ilyen okiratok a főügyletben kötött feltételt teljesítéseül, vagy valamely ajánlat vagy ígéret biztosításául adatnak át, ivenkint 1 K.

Oly felajánlási okiratok, melyeknek kiállítására valamely kincstári vállalkozó — magánjog szerint — köteles nem lenne, és amelyek csak a pénztári kezelési tekintetéből a készpénzben vagy értékpapirokban adott biztosítékoknál követeltetnek, ha ezek egyszersmind beadványoknak nem tekinthetők, feltétlenül illetékmentesek.

Felebbezesek, lásd »beadványok«.

Felfolyamodások, lásd »bead-

említett szabályszerű bélyegilleték kétszeres értékének megfelelő bélyegjegyet kell a kimutatásra felragasztani.

Megjegyzem továbbá, hogy az ill. díj. 84. t. B) 2. c) pontja alatt foglalt határozatok a szóban levő kimutatásokra nem jöhetnek alkalmazásba, mert ezen kimutatások nem nyújtatvány gyanánt nyújtatnak be, hanem az azok alapján kiutalványozott összegek felvételéről az ill. díj. 9. tételéhez tartozó jegyzetben foglalt törvényes határozmányok értelmében, külön nyugták állítandók ki.

II. Minthogy ismételtelen előfordult, hogy a szolgálati utasítás 39. §-a értelmében kiállítandó iratoknak bélyegkötelezettsége körül eltérő eljárás jött alkalmazásba, ennél fogva, midőn az egyöntetű eljárásnak biztosítása céljából ez alkalommal azon iratokat, melyek a kereseti kimutatásokon kívül még bélyeg alá esnek, az alábbiakban felsorolom, egyuttal ezen rendeletem pontos és szigorú betartásáért a hivatalfőnökök személyes felelőssé teszem.

Ivenkint 1 koronás bélyeggel látandók el az általános utasítás 39. §. 15. pont A) alatt említett iratok, ugymint a) a tervrajzok, b) a költségvetés, d) előmérték, e) általános feltételek, f) vállalati részletes feltételek, g) műleírás, továbbá a B) a) pont alatt említett árjelzési jegyzőkönyv. A B) pont a) alatt említett ajánlatok, mint beadványok a beadványi bélyeggel látandók el, önként értetvén, hogy a B) b) alatt említett szerződés is illetékköteles.

Az utasítás 39. §. 15. pontjának C) alatt fel-

ványok» 14. pontját; a menteseket lásd »beadványok mentesek» l), r), y) betűit.

A kedvezményezettekre nézve lásd »beadványok mentesek» p) betűjét.

sorolt iratok közül az a) alatt említett átadási jegyzőkönyv 1 koronás bélyeg alá esik.

Az utasítás idézett §. 15. pontja A) alatt említett iratok között az árelemzés is szerepel.

Mínthogy azonban az árelemzés kizárólagosan hivatalos czélokra készítették és az vállalkozóval nem is közölhető, ennél fogva az — miként azt az utasítás 74. §-a határozza is — bélyegilleték tárgyát nem képezheti, miért is utasítom a hivatalt (kirendeltséget), hogy azt továbbra is titokban tartván, a szerződéshez hozzá ne fűzze.

Ugyancsak ivenként 1 koronás bélyeggel látandók el az eredeti szerződési feltételektől eltérő tervmódosítások, nemkülönben az ezen tervmódosításokra vonatkozó előmérték és költségvetések (vagyis az ugynevezett pótelómérték s pótköltségvetések) is.

Ezen most felsorolt és bélyegilleték alá eső okiratokra nézve a hivatalfőnök személyes felelősségének terhe alatt szigoruan utasítom a hivatalt (kirendeltséget), hogy azokat jövőre minden szerződéshez hozzáfűzni el ne mulasztssa.

A számadások okmányolására vonatkozó iratokat, ugymint bizonylatokat, nyugtákat stb. az illetéki szabályok idegőgő határozmányai értelmében járó illetékmértvnek megfelelő bélyeggel kell ellátni.

Ertesítem továbbá a hivatalt (kirendeltséget), hogy a kiviteli költségvetések és előmértékek ivenként egy koronás bélyegilleték alá esnek.

Végül utasítom, hogy a felsőbb jóváhagyásnak fenntartott szerződések s mellékleteik bélyegzési ideje körül szorosan az utasítás 76. §-ának 3. pontja értelmében járjon el. (Ide vonatkozik 90 P. K. 302. l.)

Ezt a rendeletet kiegészíti a kereskedelemügyi miniszternek a p. ú. miniszter átiratára kibocsájtott 90. é. 11016. sz. körrendelete (P. K. 302. l.), melynek lényege a következő:

Az ill. díj. 32. tétele »Építkezési leletek» vezérső alatt foglalt határozatok 2. bekezdése szerint az építkezés befejezéséről szóló bizonyítványok is részesülnek bélyegmentességben, ha azok csak a végből állítatnak ki, hogy azok alapján a vállalkozók a szerződésileg kikötött követeléseiket megkaphassák.

E határozatok azonban, tekintettel arra, hogy a bélyegmentességi kedvezmények iránti intézkedések szigorú magyarázatot igényelnek, a fentebb említett utasítás 39. §-ának 13. pontjában jelzett bizonylatokra nem jöhetnek alkalmazásba, mert ez bizonylatokat, mint ez a most idézett pont 2. bekezdésében világosan ki van mondva, nem a fentebb említett czélra.

F e l m e n t é s (dispensatio) iránti kérvények, ivenként 1 K; az ebbeli engedélyek feltétlenül illetékmentesek.

mint inkább a végből állítatnak ki, hogy a vállalkozó ezen bizonylat alapján az általa teljesített építkezés felülvizsgálatáért folya-modhassék, a felülvizsgálat főczélja pedig abban áll, hogy a kerületi kir. felügyelő meggyőződjék, vajjon a munka a szerződési feltételeknek megfelelőleg teljesített-e, illetve hogy a netáni hiányokat állapítsa meg s ezek pótlása végett intézkedjék.

Eszerint a szóban levő bizonylatok ebbeli külön rendeltetésüknél fogva az ill. díj. 32. t. »Építkezési leletek» vezérső alatt foglalt határozatok első bekezdése értelmében ivenként 1 korona bélyegilleték alá esnek.

Ugyanazon határozatok alapján maga a felülvizsgálati jegyzőkönyv is, tekintettel a felülvizsgálat fentebb említett czéljára; szintén ivenként 1 korona bélyegilletéknek van alávetve.

A fennebb idézett szolgálati utasítás, valamint a mult évi márczius hó 26-án 12992. sz. a. kiadott rendeletem kapcsán az utasítás 74. §-ának hatályon kívül helyezése mellett szigoruan utasítom tehát czímet, hogy a szóbanforgó okmányoknak az illető vállalkozók által szabályszerű bélyegjeggyel való ellátására felelősség terhe alatt ügyeljen.

*) Városi vagy községi előjáróság által kiadott építési engedély bélyegmentes. (6070. 97. P. M.)

Építési engedély megadhatása végett tartott helyszíni szemlének jegyzőkönyve bélyegmentes. (73521/92. — P. M., P. K. 1257. l.)

Építkezési engedélyek az ill. díj. 46. tét. 4. pontja szerint bélyegmentesek. (68656/96. P. M.)

Építkezési engedély iránt a közigazgatási hatóságokhoz intézett kérvény az ill. díj. 13. t. III. p. sz. 1 koronás bélyeg alá esik. (73521/92. P. M., P. K. 1257. l.)

Az építkezési engedély iránti kérvények alapján az eljáró hatóság által a helyszíni szemléről felvett jegyzőkönyvek, mint kizárólag hivatalos czélra szolgálók a 46. tétel »Hivatalos levelezések» című kikezdése értelmében bélyegmentesek. (73521/92. P. M., P. K. 1257. l.)

Építkezési leletek és az építkezés befejezéséről szóló bizonylatok olyan illeték alá tartoznak, mint a bizonyítványok; az e felől jegyzőkönyvek ivenként 1 korona bélyeg alá esnek, ha azonban csak a végből állítatnak ki, hogy azok alapján a vállalkozók a szerződésileg kikötött követeléseiket megkaphassák, a 22. tétel a) betűje szerint feltétlenül bélyegmentesek. (1875. Pénzügyi Közöny 129. l.)

Felmentvények magánszemélyek számadásai iránt, bíróságiak vagy bíróságon kívüliek, ivenkint 1 K.¹⁻⁵⁾

35. tétel.

Felmondások, bíróságon kívüliek, ivenkint 1 K;
bíróságiak, ivenkint 72 f.

¹⁾ A házassági czélokra kért fölmentések és tanusítványok elnyerésére irányuló eljárásnál szem előtt tartandó bélyeg-szabályokat az I. M. következőleg állította össze:

Házassági czélokra kért fölmentések és tanusítványok. A házassági jogról szóló 1894: XXXI. t.-cz. 7., 11., 17., 18., 20., 23., 24., 27. és 113. §§-ai, illetőleg az állami anyakönyvekről szóló 1894: XXXIII. t.-cz. 51. és 57. §§-ai értelmében adható fölmentések iránt benyújtott kérvények az illetéki díjjegyzék 34. t. felmentés vezérszó alatt foglalt határozmányai szerint ivenkint 1 korona bélyegilleték alá esnek, mert ezekre mint kivételes kedvezménynek elnyerése végett beadott folyamodványokra az 1894: XXXIII. t.-cz. 32. §-ában megállapított bélyegmentesség nem terjed ki, ellenben maguk a felmentések az ill. díj. 34. tétel értelmében bélyegmentesek.

A házassulók ama szóbeli kijelentéséről felvett jegyzőkönyv, hogy legjobb tudomásuk szerint köztük házassági akadály nem forog fenn (1894: XXXIII. t.-cz. 57. §.), az ill. díj. 79. tételének c) pontja szerint bélyegmentes, ha azonban a jegyzőkönyvben a fölmentésre irányuló kérelem is belefoglaltatnék, akkor a jegyzőkönyv az ill. díj. 52. tételének A) 1. pontja értelmében a fölmentés iránti kérvényre megállapított 1 korona bélyeg alá esik.

A Magyarországon kívül házasságra lépni szándékozó magyar községi illetőségű magyar állampolgár részére az 1894: XXXIII. t.-cz. 59. §-ának 2. bekezdése értelmében a m. kir. igazságügyminiszter által kiállítandó tanusítvány arról, hogy házasság Magyarországon törvényei szerint akadályba nem ütközik, az ill. díj. 21. tételének a) aa) pontja értelmében 2 korona bélyeg alá, a tanusítványkiállítás végett benyújtott kérvény pedig az ill. díj. 13. tételének III. pontja értelmében ivenkint 1 korona bélyeg alá esnek, mert az 1894. évi XXXIII. t.-cz. 32. §-ában említett bélyegmentesség ezekre sem terjed ki.

Akár a fölmentések, akár az 1894. évi XXXIII. t.-cz. 59. §-ának 2. bekezdésében említett tanusítványok kiadására irányuló kérvényekhez csatolt mellékletek az ill. díj. 73. tétel értelmében darabonként és ivenkint 30

Felszabadító levél iparsegéd-
dek részére, ivenkint 1 K.

Felszólalások adóügyekben, amennyiben ezek illetékmentességben vagy kedvezményben részesülnek, lásd »beadványok mentesek» p) betűjét;

a választási jog vagy az állam és községek iránt személyes szolgáltatások tekintetében, lásd »beadványok mentesek» r) betűjét.

állér mellékleti bélyeg alá esnek, még pedig akkor is, ha magukban véve az 1894: XXXIII. t.-cz. 50. §-a alapján bélyegmentesek. Ellenben azok az iratok, amelyek bélyeggel szabályszerűen már el vannak látva, mellékleti bélyeg alól az ill. díj. 74. tételének e) pontja alapján mentesek, ideértve az Ausztriában kiállított és osztrák bélyeggel szabályszerűen ellátott iratokat is.

Az 1891: XXVI. t.-cz. 14. §-át, mely szerint azok a személyek, kiknek szegénysége (az ill. szab. 85. tétele 12. pontjának megfelelő) hiteles bizonyítvánnyal igazoltatik, úgy a bírói, mint a közigazgatási intézkedés tárgyát képező ügyekben benyújtott kérvények és azok mellékletei tekintetében bélyegmentességben részesülnek; alkalmazni kell a fölmentések, továbbá az 1894: XXXIII. t.-cz. 59. §-ának 2. bekezdésében említett tanusítványok elnyerése végett benyújtott kérvényekre és mellékleteikre, valamint magukra a szóban forgó tanusítványokra is. Külföldiek szegénység czimén csak úgy élveznek bélyegmentességet, ha az állammal, melynek alattvalói, e részben viszonyosság áll fenn. (55727/95. Ig. Min. — Ig. K. 5. k. 117. l.)

²⁾ Házasság kihirdetésénél való közreműködés megtagadása tárgyában hozott határozat ellen az 1894: XXXIII. t.-cz. 60., 61. §§-aiban megengedett egész bírói eljárás bélyegmentes. (27198/95. Ig. Min. r. 8. §., R. T. 706. l.)

³⁾ Házasságkötés céljából kiállított anyakönyvi kivonat, a törvényes képviselőnek és a szülőnek beleegyezése, illetőleg a gyámhatóság jóváhagyása és az annak elnyerése végett beadott kérvény és fölötti jegyzőkönyv bélyegmentes. (1894: XXXIII. t.-cz. 50. §. 2. bek. — Ill. díj. 22. t. u) p.)

⁴⁾ Házasságkötés más anyakönyvvezető előtt. Engedélylevelek, illetve felhatalmazások arra nézve, hogy a házasság más anyakönyvvezető előtt köthetessék meg, bélyegmentesek. (27243. 95. sz. I. M. utasítás 50. §., R. T. 72. sorsz. — Ill. díj. 31. t.)

⁵⁾ Házasságkötésnél való közreműködés megtagadása tárgyában hozott határozat ellen az 1894: XXXIII. t.-cz. 60., 61. §§-aiban megengedett egész bírói eljárás bélyegmentes. (27189/95. I. M. r. 8. §., R. T. 706. l.)

36. tétel.

Felvételi bizonylatok, jegyek és okiratok :

a) ha azokkal a kiállító által elvállalt kötelezettség bizonyítatik, és ez meg nem becsülhető, ivenkint 1 K ;

b) ha pedig megbecsülhető, a kötelezettség értéke szerint II. fok. ;

c) ha azok bizonyítványok, mint ilyenek.

Felvételi jegyek szállító vállalatok részéről, lásd az illetéki díjjegyzék 101. d) e) 102. b) tételét.

Felülkeblezések, lásd »bejegyzések«.

Felülzálogolások, lásd »zálogolási jegyzőkönyvek«.

37. tétel.

Felzetmásolatok, azaz a beadványok felzetének másolatai, melyek a beadványokkal együtt a bíróságnál a végből nyújtatnak be, hogy ezek folytán az érdeklettek a kérelem, vagy annak elintézése felől értesíttessenek, vagy valamely más hivatalnak a szükséges utasítás adathassék, ivenkint 30 f ;

ha azonban a per tárgya 100 K értéket meg nem halad, ivenkint 20 f.

Ha a perrend szerint felzet szükséges és ezt a kérelem szóbeli előterjesztése miatt a perbeli fél helyett a bíróság pótolja : a felzettől járó szabályszerű bélyegilleték szintén az eredeti jegyzőkönyvön rovandó le.

Ellenben a törvénykezési eljárásban hivatalból kiállított és felhasznált olyan felzetek, amelyeket a felek benyújtani vagy pótolni nem kötelesek : a bélyegilleték tárgyát nem képezik. (1894 : XXVI. t.-cz. 4. §.)

Jegyzet. Ha a törvénykezési rendtartás szerint a felzetek benyújtása és ezek száma is el van rendelve, akkor ezeknek éppen nem, vagy nem kellő számban történt benyújtása miatt a 92. §-ban említett eljárás követendő.

Fizetési iverk, könyvecs-kék, lásd »beirási könyvecskek«.

A fizetési meghagyásokról szóló 1893. évi XIX. törvénycikkkel szabályozott

eljárásban felmerülő bélyegilletékek mérvére és lerovásának módjára nézve az idézett t.-cz. 26. §-ában nyert felhatalmazás alapján a törvényhozás további intézkedéséig rendeljük :

A fizetési meghagyás kibocsátása iránt szóval vagy írásban előterjesztett kérelem, a felek részéről becsatolt minden melléklet, a fizetési meghagyás ellen írásbeli beadványban vagy szóval előterjesztett ellentmondás, valamint a fizetési meghagyás kibocsátását megtagadó végzés elleni felfolyamodás a bélyegkötelezettség tekintetében ugyanazon rendelkezések alá esik, amelyek a vonatkozó törvények és a bélyegilletékszabályok általános határozmányai szerint a sommás eljárásban és a községi bíráskodásnál alkalmazandók.

A szóval előterjesztett kérelemtől vagy ellentmondástól járó bélyegilleték szabály szerűen felhasználandó bélyegjegyekben a fizetési meghagyás iránti ügyvekről a bíróságnál vezetett naplón rovatik le.

Az 1893 : XIX. t.-cz. 8. §. második bekezdésének engedélyénél fogva, a kézbesítési iverre irt ellentmondás bélyegmentes.

Ugyszintén bélyegmentes a bíróságnak az ellentmondásról szóló hivatalos értesítése vagy bizonyítványa.

A fizetési meghagyástól a követelés összegéhez képest a következő bélyegilleték fizetendő :

100 K-ig 40 f ;

100 K-án túl 200 K-ig 1 K ;

200 „ „ 500 „ 2 K ;

500 „ „ 3 K.

A bélyegilleték mérvének megállapításánál a követelés járulékok nélküli összege, ha pedig több követelés iránt egy fizetési meghagyás kibocsátása kéretett, a követelések együttes összege irányadó.

Az ellentmondástól járó bélyegilleték csak annak az összegnek alapul vétele mellett rovandó le, melyre az ellentmondás kiterjed.

A fizetési meghagyástól járó bélyegilleték bélyegjegyekben a fizetési meghagyás iránti kérvényre, szóbeli kérelem esetében a bírósági naplóra illesztendő.

Ha a bíróság a fizetési meghagyás iránti kérelmet jogerejüleg visszautasította: a fizetési meghagyástól előzetesen lerótt bélyegilleték az 1881: XXVI. t.-cz. 13. §-a negyedik bekezdésének megfelelő alkalmazásával, a félnek visszatérítendő.

A lerótt bélyegilleték visszatérítésének nincs helye, amikor az adós a fizetési meghagyásnak ellentmondott, vagy annak hatálya az 1893: XIX. t.-cz. 11. §-a alapján megszűnt.

Ha azonban a fizetési meghagyásnak ellentmondással történt megtámadása folytán a követelés érvényesítése végett az 1893: XIX. t.-cz. 17. vagy 19. §-hoz képest peres eljárás keletkezik: a per folyamán hozott ítélettől vagy megkötött bírói egyezségtől járó bélyegilletékbe az illeték beszámíttatik, mely a fizetési meghagyástól ugyanazon követelés után már lerovatott.

Egyebekben a fizetési meghagyás kibocsátása folytán keletkező peres és végrehajtási eljárásban a bélyegkötelezettség tekintetében az általános szabályok alkalmazandók.

Ugyancsak az általános szabályok alkalmazandók bélyegrövidítés esetén a leletezés és ennek, valamint a szabályszerű felülbélyegzésnek elmulasztásából az illető hivatalos közegre háruló felelősség tekintetében. (1894. évi 73975. P. M., 38708. I. M. sz., P. K. 30. sz., R. T. 18. sz.)¹⁾

¹⁾ Negyven koronát meg nem haladó összegre vonatkozó fizetési meghagyás kibocsátása iránt szóval előterjesztett kérelem bélyegmentes, de a fizetési meghagyásról a tárgy értékéhez képest járó 40 fillér határozati bélyeg lerovatandó. Ha pedig a fizetési meghagyás ellentmondással támadtatik meg, az ennek folytán keletkezett perben és a perből kifolyó végrehajtási eljárásban a sommás perekre megállapított bélyegilleték rovandó le. (68588/96. P. M.)

38. tétel.

Fizetési sorjegyzékek, ha ezek az átvevő által aláíratnak, mint ugyanannyi vétbizonylatok tekintendők, ahány átvevő van aláírva. (V. ö. 101. tétel 2. jegyz.)

Ha több személy által oly fizetés bizonyíttatik, mely őket osztatlanul nem illeti, akkor az egyes átvevőknek részletei az illeték megszabásakor össze nem számítandók.

39. tétel.

Fizetési utalványok:

a) visszteherrel járók, lásd »utalványok«;

b) visszteher nélküliek, mint »ajándékozások«.

Fogyasztási adó iránti egyezkedések, lásd ezeket; bérleti szerződések, melyek a bor-, hus-, czukor-, kávé- és sörfogyasztási adónak beszedése iránt az államhivatalok vagy egyes községek és a vállalkozó bérlők közt kötöttek, a bérleti összeg értékéhez képest II. fok.

40. tétel.

Fordítmányok, hiteles tolmácsok által az első ívtől 2 K:
a kir. közjegyzők által 1 K:
különben lásd »közjegyzők«.

Forgatmányok, lásd »engedelmények« és az illetékmentesekre nézve. lásd »okiratok — mentesek«.

Fuvarjegyek, lásd »vétbizonyítványok«; fuvarlevelek, illetékkötelesek. lásd »okiratok« I. A b) pontját; mentesek. lásd »okiratok mentesek« n) betűjét.

Gondnokok, mennyiben illeti ezeket meg a mentesség, vagy az illetékek feljegyzése, lásd »személyes mentességek« tételének 10. és 13. pontjait és az illeték-szabályok 59., 60. §§-ait. (V. ö. 14. tétel d) pont.)

Gőzhajózási vállalatok személyjegyei, lásd »társaságok« című 89. tétel VI. pontját.

Gőzkazánok megvizsgálataáról adott műszaki bizonylat, mint hivatalos kiadvány feltétlenül illetékmentes;

beadványok ezek megvizsgálata végett, ivenkint 1 K.

Gyámi rendelvevények feltétlenül illetékmentesek.

Gyámi vagy gondnoki számadások, lásd »számadások«.

Gymnasiunai bizonyítványok a tanulók által letett vizgákról, azok menetele és erkölcsi magaviselete iránt ivenkint 30 f;

érettségi vizgáról ivenkint 1 K.

Gyűjtési engedélyek hatóságok részéről kárvallottak számára vagy más emberbaráti célokra, nem tárgyai az illetéknek; nyugták a gyűjtött összegekről feltétlenül bélyegmentesek.

Hagyatéki tárgyalások:

Beadványok, jegyzőkönyvek, lásd ezeket.

Az illetékmenteseket ugyanott.

A bírói rendeletek, végzések nem tárgyai az illetéknek.

A hagyatéki átadási végzéseknek az egy-egy illetékmentes eredeti kiadványon kívül a feleknek kiszolgáltatott további kiadványai vagy másodpéldányai ivenkint 2 K

bélyegilleték alá esnek.

Hagyatékok és hagyományok, lásd »vagyonátruházások halál-esetre« B) betű.

Házassági szabadalmazvány, az 1. ívtől 2 K.

Halálzási bizonyítványok ivenkint 1 K;

különben lásd az »anyakönyvi kivonatok« tételjegyzetét.

Hálasztási kérelmek a peres eljárásban a tárgy értékéhez képest, ha ez 100 K-t meghalad, ivenkint 1 K;

ha 100 K-t meg nem halad, ivenkint 40 f;

kisebb polgári peres ügyekben a 13.

tétel I. 2. a) és b) pontjainak határozmányai irányadók.

Jegyzet. A jegyzőkönyvbe foglalt halasztási kérelmekre nézve, lásd az ill. díj. 52. tétel B) 1. 1. pontját.

Hálasztási kérvények a közadók lerovására nézve, ivenkint 1 K; bélyegmentesek, l. 14. tét. p) pontját.

41. tétel.

Haszonkölcsön-szerződések, azaz oly szerződések, melyek által valakinek valamely el nem használható dolog bizonyos időre ingyen kölcsön adatik, ivenkint 1 K.

Ha a kölcsönadásért fizetés köttetik ki, akkor a bérleti szerződésekre nézve fennálló határozatok alkalmazandók.

Haszonvételi szerződések, lásd »szolgalmak«.

42. tétel.

Határjárási okiratok, melyek ingatlan javak birtokosai által birtokálladéuk határai iránt felvételnek, ivenkint 1 K.

Határleírások, szintén 1 K.

Házalási engedélyek az 1. ívtől 2 K.

ezeknek meghosszabbításai hasonló illeték alá esnek.

43. tétel.

Házassági szerződések, melyek a házasságkötés alkalmából a vagyonra nézve köttetnek, amennyiben általuk ingó dolog haszonélvezete ruháztatik át, érték szerint II. fok. ingatlan dolog haszonélvezetének átruházása esetében, lásd »szolgalmak«.

Oly jogok, melyek csak az egyik vagy másik házastárs halálával érvényesíthetők (mint a hitbér), a házassági szerződéstől járó illeték megállapításánál nem jöhetnek tekintetbe, hanem azoktól a szabályszerű illeték csak a feltétel beállta után szabadandó meg. Ugyiszintén.

a fokozatos illeték megszabásánál nem vehetők számításba a kiházasítási azon tárgyak sem, melyek közös használatra nem alkalmasak.

Ha a jegyesek saját vagyonuk tulajdonját maguk közt átruházzák, vagy pedig vagyontársaságot állapítanak meg, az »ajándékozások« című tétel szabályai szerint kell az illetéket megszabni.

Ha a házassági vagyont, például női hozományt, nászajándékot, hitbért vagy más bármily vagyont, melyről a jegyesek a házassági szerződésben rendelkeznek, az érdekelt egyesek azelőtt tulajdonul még nem bírtak, hanem az rájuk csak a házasság alkalmából szülőik vagy más harmadik személy által ruháztatott át, akkor ezen szóban levő vagyonátruházástól mint ajándékozástól az illeték, tekintettel az ajándékozónak a megajándékozott félhez való rokonsági viszonyára, mindenkor külön megszabandó és lefizetendő: megjegyeztetvén, hogy ha ajándékozott vagyon ingóságokból áll, a külön illetékfizetésnek csak úgy van helye, ha a házassági szerződést az ajándékozó fél is aláírta, vagy erről külön okiratot állított ki.

Jegyzet. A házassági szerződésektől fizetett illetékek azon esetben, ha a házasság tényleg létre nem jött, és e körülmény bebizonyíttatik, visszafizettetnek.

Házassági szerződések bejegyzése iránti folyamodványok, melyeket a kereskedők nejei az illető törvényszékhez benyújtanak (ill. díj. 13. tétel IV. 16. pontjának f) betűje, az 1. ívtől 10 K.

Házassági válóperekben a beadványok és az ezekben hozott ítéletek minden tekintet és különbség nélkül a bíróságra, mely előtt azon perek megindítottak és tárgyalattak, egváránt illetékkötelesek. (1868: XXIII. t.-cz. 19. §.)

Helyettesítések felhatalmazványokon feltétlenül illetékmentesek.

Himlőbeoltási bizonyítványok feltétlenül illetékmentesek.

Hirdetmények (bírószágiak) feltétlenül illetékmentesek;

az ezekérti folyamodványok az 1. ívtől 2 K.

44. tétel.

Hitbizományok:

a) kérvények a hitbizomány felállítására, nagyobbitására, elcserélésére, átváltoztatására szükséges engedély megnyerése céljából, az első ívtől 2 K;

b) ezen engedély megadása, vagy a hitbizomány feloldásának engedélyezése nem tárgyai az illetéknek.

Hitbizományi örökösödéseknél az illeték, tekintettel a hitbizományi örökösnek a hitbizomány utolsó birtokosához való személyes viszonyára, a haláleseti vagyonátruházásokra érvényes szabályok szerint szabatk meg.

A koridősbségi hitbizományokat lásd 95. tétel D) betűjét.

Hiteles helyek (Loca credibilia). Azok által kiadott hitelesített másolatai a nálok létező eredeti okiratoknak, lásd »Másolatok« 2. b) pontját.

45. tétel.

Hitelesítések, vagyis valamely okiraton levő aláírások valódiságának tanúsításai, melyek hatóságok, hiteles helyek vagy hivatalok által eszközöltetnek:

a) egyes fél aláírásának hitelesítéseért 2 K,

b) minden további fél aláírásának hitelesítéséért minden további aláírásért 1 K

A kereskedelmi czégek és a társasági szerződések aláírásának hitelesítései az a) és b) alatti illetékek alá esnek.

A tanúk aláírásának hitelesítése, mely a felek aláírásainak hitelesítésével egyidejűleg eszközöltetett, külön illetéket nem igényel.

A hitelesítési záradék az illetéknek megfelelő bélyegjegyeken keresztülírandó.

A hitelesítés eszközlése tekintetéből be-

nyújtott folyamodások és felvett jegyzőkönyvek bélyegmentesek.

Külföldi hitelesítések az okiratok bélyegmentes alkatrészeiül tekintendők.

Valamely okira vezettetett következő szavak: »előttem« vagy »láttam« hitelesítésnek nem tekintetnek.

A kir. közjegyzők által teljesített hitelesítéseket lásd »közjegyzők«.

Hitelesítések, mentesek:

a) melyek a névre szóló államkötelezvények kamatnyugtatványainak és engedményeinek aláírására vonatkoznak;

b) melyek szekerpostaküldeményekről szóló átadási vévényeknek oly esetekben történt aláírását igazolják, midőn az aláíró felek az átadás helyén kívül tartózkodnak;

c) a vámtalási eljárásban előforduló biztosító okiratok aláírásainak hitelesítése, lásd az ill. díj. 79. t. c) betűjét;

d) a katonai házassági biztosítékok kamatairól szóló nyugtatványok hitelesítései. (1881. évi P. K. 18. sz.)

Hitellevelek (accréditive), ha ezek fizetési utalványok, mint ilyenek, ha pedig meghatalmazványok, mint az utóbbiak.

Jegyzet. Ha a hitellel csak azt tartalmazza, hogy bizonyos egyőnnek valamely a legnagyobb összegben meghatározott pénzösszeg nem lakhelyén, hanem más helyen kívánságához képest bizonyos időben adassék rendelkezése alá, akkor a hitellevek az illetékre nézve mint meghatalmazások tekintendők, amennyiben az utalványokról szóló szabályok alkalmazásánál a fokozat szerinti illeték kisebb összeget nem tesz.

A fizetés végett megkeresett személynek értesítése feltétlenül illetékmentes. ¹⁻²⁾

¹⁾ Másolatok hitelesítési záradékában határozottan kifejezendő, el van-e az eredeti okirat vagy iromány bélyegjeggyel látva és minővel? és amennyiben az készpénzben való illetékfizetés alá esik, vajon ezen fizetés teljesítése bizonyított-e az okiraton hivatalosan?

Ha azon okirat vagy iromány, melynek másolata hitelesítettik, eredetileg illetékköteles volt és ezen kötelezettségnek elég nem tette, a hitelesítési záradékban, továbbá még megjegyzendő az is, hogy az illetékrövidítés miatt a lelet felvételre és mely hivatalhoz küldetett át. (Ill. díj. 69. t. 4. j.)

46. tétel.

Hivatalos kiadványok:

1. Melyek hatóságok vagy közhivatalok által valamely nem a polgári magánjog czimén alapuló szabadsalom, jog vagy kiváltság engedélyezése, vagy valamely képesség elismerése iránt kiadatnak, ivenkint 2 K.

2. Másodpéldányai az 1. alatt megjelölt kiadványoknak kivétel nélkül, ivenkint 2 K.

3. Másnemű illetékköteles hivatalos kiadványok, ugymint másolatok, ítéletek, végzések, jegyzőkönyvek, közjegyzői kiadványok stb. az illetéki díjjegyzék külön tételei alatt tárgyalatnak.

4. Minden egyéb hivatalos kiadványok, melyek sem okiratoknak, sem bizonyítványoknak, sem hivatalos másolatoknak nem tekinthetők, illetékmentesek; de ha mellékletekül használtatnak, az ezekre szabott bélyegkötelezettség alá esnek.

5. Külföldi hivatalos kiadványok közül csak azok illetékkötelesek, melyek okiratot vagy bizonyítványt képeznek; a többiek csak mint mellékletek kerülhetnek bélyegkötelezettség alá.

A szabadalmi okirat ép úgy, mint a szabadalmi hivatal többi kiadványa, bélyegmentesek. (1895: XXXVII. t.-cz. 48. §.)

Hivatalos levelezések, azaz a hatóságok, hivatalok és hivatalos személyek egymás közti tiszti iratváltásai, habár egyes magánfelek ügyeit tárgvazák is, feltétlenül illetékmentesek.

Honosítási kérvények az első ivtól 4 K

Hitelesítési záradék az illetéknek megfelelő bélyegjegyeken keresztülrándó. (Ill. díj. 45. t.)

Bíróság által hitelesített másolatokra vezetett hitelesítési záradékban mindenkor megjegyzendő, hogy az eredeti okmány el volt-e látva bélyeggel s ha igen, milyennel. (14915. 77. I. M.)

²⁾ Vasuti terveknek a közigazgatási bejárás alkalmával hitelesítései a 45. t. b) pontjának 7. bekezdése értelmében bélyegmentesek. (26197 94. P. M.) L. 53. t. 4. jegyzet.

ezekre kiadott határozatok feltétlenül illetékmentesek.

Honvédségélezési ügyekben beadott folyamodványok és mellékleteik, valamint minden az országos honvédségélezési alakra vonatkozó tárgyalási és egyéb okiratok bélyegmentesek. (1868. évi Rendeleték Tára 48. lap.)

Hullák tovaszállítására kiadott hatósági engedélyek feltétlenül illetékmentesek.

Idéiglenes nyugták, lásd »vét-bizonyítványok«.

Idézési hirdetmények a polgári bírói eljárásban feltétlenül illetékmentesek.

Az ezekérti folyamodványok az első
2 K.

Igazolási keresetek iven-
kint 1 K.

ha pedig a tárgy értéke 100 koronát meg nem halad: továbbá a kisebb polgári peres ügyekben, ha írásban benyújtatnak, ivenkint 40 f

Igazolványok, melyek a philo-
xeramentes községekből más községekbe
menő szőlőmunkások számára az 1876. évi
XIII. t.-cz. 84. §-a értelmében a községi
előjáróság által kiállítandók, bélyegmen-
tesek (p. min. rend. 1882. évi Pénzügyi
Közlöny 30. sz., 699. lap) — ugyszintén
melyek a vadászatról szóló 1883. XX.
t.-cz. 38. §-a értelmében a vadak eladásá-
nál, szállításánál vagy vásárlásánál a vad
jogos szerzését jogosító igazolványokként
előmutatandók, bélyegmentesek. (1883. évi
Pénzügyi Közlöny 702. lap.)¹⁻⁵⁾

Ügyvédi vizsga letétele iránti kérvényhez
csatolt oly bizonyítványok, melyekkel az
ügyvéd az ügyvédjelöltnek hozzá történt

bélepését vagy tőle való kilépését igazolja,
bélyegmentesek. (P. dt. 212. sz.)

A bírósághoz benyújtott oly kérvény,
melyben a tanu annak a bíróságnak területén
kérelmezli kihallgatását, amelyen lakik:
bélyegmentes. (P. dt. 307. sz.)

Házadómentesség engedélyezése iránti
kérvényhez becsatolt építési és beköltöz-

1890. évi 22543. sz. a. kiadott körrendeletében
a következő kijelentések foglaltatnak:

A kérdéses kivonatok bélyegkötelezettsége
iránt felmerült kételyek eloszlátása végett álta-
lam megkeresett kir. pénzügyminister ur folyó
évi június 13-án 55635. sz. a. kelet átrátában
kimondotta, hogy azon esetben, ha az ügyvéd-
jelölt kérvényéhez az ügyvédi kamara részéről
az 1874: XXXIV. t.-cz. 14. §-a értelmében a
joggyakorlatról kiállított és a szabályszerű
(2 koronás) bélyeggel ellátott külön bizonyít-
ványát az 1874. évi december 31-én 38200. sz.
alatt kiadott szabályrendelet 2. §-ának meg-
felelően csatolja, az ügyvédi kamara által
készített külön kivonat tisztán csak hivatalos
célokra kiállítottnak tekintendő és mint ilyen
az ill. díj. 46. t. »hivatalos levelezések« vezér-
szó alatti határozatok, illetve a 79. t. e) pontja
alapján bélyegmentességben részesül.

Ha azonban az ügyvédi vizsgára becsátás
iránti kérvény a joggyakorlatról szóló ilyen
külön bizonyítvánnyal felszerelve nincs, akkor
az ügyvédi kamara által készített kivonat egy-
szersmind bizonyítvánnyul is szolgál és ebbeli
minőségénél fogva az ill. díj. 21. t. a) pontja
alatt megállapított 2 korona bélyegilleték alá
esik.

³⁾ Utazási előleg. Ha a hivatalos utazásra
kiküldött tisztviselő utazási előleget kér, a kér-
vény mint hivatalos jelentést tartalmazó
bélyegmentes. (79210/97. P. M., 97. é. P. K.
66. lap.)

⁴⁾ Iparhatósági határozatok munkaadók és
segédek vitás ügyeiben, melyek az ipartörvény
176. §-a alapján hozatnak, bélyegmentesek.
(Ill. díj. 46. t. 4. p. — 59809/85. P. M., P. K.
632., R. T. 1244. l.)

⁵⁾ Vadak szállításához szükséges igazolvány.
Igazolványok, melyek a vadászatról szóló
1883: XX. t.-cz. 38. §-a értelmében a vadak
eladásánál, szállításánál vagy vásárlásánál
a vad jogos szerzését bizonyító igazolványok-
ként előmutatandók, bélyegmentesek. (1883.
évi Pénzügyi Közlöny 702. l. — Ill. díj. 46. t.)

Az 1883: XX. t.-cz. 18. §-a alapján a bé-
kerített helyeken a tilalmi időn belül előtt
vadak elszállítatása céljából kiállítandó ig-
azolványok bélyegmentesek. (Ill. díj. 79. t. c)
pont. — 74525/87. P. M., 88. é. P. K. 94. l.)

A vadászatról szóló 1883: XX. t.-cz. 38. §-a
alapján a vadak jogos szerzését tanúsító bizo-
nyítvány bélyegmentes. (Ill. díj. 79. t. c) p. —
56624/83. P. M., P. K. 702., R. T. 1236. l.)

¹⁾ Az 1848/49. évi honvédeknek a magyar
országos honvédségélező egylettől nyert nyug-
díjakról kiállított nyugták bélyegmentesek.
(12770/92. P. M., P. K. 569., R. T. 775. l.)

²⁾ A joggyakorlatról szóló a az ügyvédjelöl-
tek által az ügyvédi vizsgára való becsátás
iránt benyújtott kérvényekhez csatolandó
kamara bizonyítványok illetve kivonatok bé-
lyegkötelezettsége tárgyában az igazságügy-
ministernek a pénzügyministerrel egyetértőleg

hetési engedélyek bélyegmentesek. (P. dt. 323. sz.)

Tanuk és szakértőknek oly beadványai, melyekkel a bíróságnál bejelentik, hogy a kitűzött határnapon megjelenésükben akadályozva vannak, bélyegmentesek. (P. dt. 399. sz.)

Néptanítóknak oly beadványai, amelyek alapján a m. kir. földm. miniszternek felhívására a tanfelügyelő útján gazdasági tanfolyamra jelentkeznek: bélyegmentesek. (P. dt. 453. sz.)

A hadkötelezettségnek eleget tett katonáknak a katonai végleges felmentést tartalmazó igazolványok kiállítása iránt benyújtott kérvényei — mint hivatalos levelezést pótlók — bélyegmentesek. (P. dt. 598. sz.)

Hagyatéki ügyben kibocsátott idéző végzést tartalmazó irat bélyegmentes. (P. dt. 599. sz.)

47. tétel.

Igervényjegyek, melyek az érvényben álló külön szabályok szerint belföldi kölcsönsorsjegyekből remélt nyereséménynek megengedett eladására vonatkoznak.

Az igervényjegyeiktől járó bélyegilleték minden egyes sorsjegy után egy meghatározott napon leendő sorshuzás alkalmára 1 koromát tesz, mely áron a bélyegzett igervényürlap az erre jogosított árusoktól megszerzendő.

Ha egy igervényjeggyel nem egy, hanem több sorsjegy iránti nyeresémény árusíttatik el, úgy annak kiállítása előtt, a járandó illetéktöbbség, vagy bélyegjegyek felragasztása által, melyek szabályszerűleg felülbélyegzendők, vagy pedig készpénzben lefizetés által rovatik le.

Az ezután kiállított igervényjegy birtokosának, ezen igervényjegy hitelesített másolatának benyújtása mellett, a bélyeganyag eladásával megbízott hivatal annyi bélyegzett ürlapot tartozik ingyen kiszolgáltatni, amennyi a bélyegjegyek által vagy készpénzben lefizetett illetékek megfelel, és azon hivatal ezen kiszolgáltatást az eredeti igervényjegyen feljegyzi, egyúttal pedig az ürlapokba az ugyanazon egy huzás napját beírja.

Az igervényjeggyel tökéletesen egyenlőknek tartandók azon okiratok is, me-

lyek nyeresémény elárusításának jogosítványát tárgyzazzák, habár az idevonatkozó igervényjegyek még nem állíttattak is ki.

Illetékegyenérték, lásd »vagyonaátruházások« 95. tételének D) betűjét.

Illetőségi bizonyítványok, lásd »bizonyítványok« 21. tételének a) és b) betűit.

Indokai a bírói ítéleteknek s végzéseinek polgári peres ügyekben bármely fokozatu bíróság részéről, ha a fél kérelmére az ítélettől vagy végzéstől külön íven a félnek kiadatnak, ivenkint 2 K

amennyiben pedig a peres tárgy 100 korona értékét meg nem halad, ivenkint 1 K

Jegyzet. Indokok, melyek az ítélet szövegében foglalvák, és a feleknek külön nem adatnak ki, nem tárgyai az illetéknek.

Ipari könyvek, lásd »kereskedelmi könyvek«.

Iparüzletilevelezések, lásd »kereskedelmi és iparügyletek«.

Irtványok. Az azok megváltása iránt létesítendő ügyletekért, telekkönyvi átíratásokért, és teljesített bírói eljárásért bélyeg és illeték nem fizetetik. (1871. évi LIV. t.-cz. 16. §.)

Iskolai bizonyítványok, l. »bizonyítványok«; az illetékmenteseket lásd »bizonyítványok bélyegmentesek«.

Iskolalátogatási bizonyítványok ivenkint 30 f

48. tétel A - B) pontjai.

Ítéletek vagy határozatok, bíróságiak (választott bíróságokat lásd 96. tétel), melyek alatt a külhoni bíróságok által hozott ítéletek végrehajtása iránti határozatok, valamint a válóperekben hozott ítéletek is értendők, különösen:

A) első folyamodásu bírósági ítéletek a következő tárgyakban, ha a C) pont alatti határozat alapján csekélyebb illetéknek nincs helye:

a) birtokháborítási keresetet illetőleg (sommás ügyekben);

b) elsőégi jog iránti keresetre vonatkozó csódban vagy árverési vételár felosztásánál;

c) valamely haszonbér, vagy haszonbérleti szerződés felmondásának érvényére vonatkozó

d) felhívási keresetekben az ítélet hozataláért

e) csódbeli felszámolások (valódisági ítéletek, liquidatiók) a magyar állam azon területén, melyre az 1881: XVII. törvénycikkbe iktatott csódtörvény érvénye nem terjed ki, hasonlóképp az ítélet hozataláért

ha a követelés 100 koronát meg nem halad

f) a községi biráskodás alá tartozó polgári peres ügyekben az ítélet hozataláért (1894: XXVI. t.-cz. 29. §.) 40 f

B) Ha a főügy tárgyának értéke 100 koronát meg nem halad,

ha 100 koronát meghalad vagy meg nem becsülhető (12. §.),

állandó bélyegilleték fizetendő a következő elsőbírósi határozatoktól:

1. úgy a sommás, mint a rendes eljárásban:

a) a perköltség és az ítéleti illeték fedezésére szolgáló biztosíték adásának kérdésében hozott végzéstől (1893: XVIII. t.-cz. 9—12., 220. §§.);

b) az igazolás kérdésében hozott végzéstől (1881: LIX. t.-cz. 64. §., 1893. évi XVIII. t.-cz. 57. §.);

c) a perújítás kérdésében hozott ítéletől (1868: LIV. t.-cz. 320. §., 1893. évi XVIII. t.-cz. 13. §.);

d) a számadási kötelezettségnek vagy a számadás helyességének kérdésében hozott határozattól (1893: XVIII. t.-cz. 16. §., 1881: LIX. t.-cz. 85—86. §§.);

2. a sommás eljárásban:

a) a pergátló kifogások kérdésében hozott végzéstől (1893: XVIII. t.-cz. 28. §.);

b) a követelés alapjának fennállását megállapító közbenszóló ítélettől (1893. évi XVIII. t.-cz. 105. §.);

3. a rendes eljárásban:

a) a hatáskör vagy az illetékesség kérdésében hozott végzéstől (1881: LIX. t.-cz. 16. §.);

b) az 1868: LIV. t.-cz. 8., 9., 12., 13. §-ai alapján hozott megszüntető végzésektől;

c) az 1881: LIX. t.-cz. 32. §-ának 3. pontjában felsorolt végzésektől, melyek ellen felebbezésnek van helye;

4. a végrehajtási eljárásban:

a) a végrehajtás megszüntetése, korlátozása vagy felfüggesztése, valamint az ingatlan végrehajtás alá vonásának megszüntetése iránti perben hozott ítélettől (1881: LX. t.-cz. 30., 216., 168. §§.);

b) az igényperekben hozott ítéletektől (1881: LX. t.-cz. 94. §.);

c) a végrehajtás útján befolyt összeg felosztása és a kielégítési sorrend megállapítása tárgyában hozott végzéstől (1881: LX. t.-cz. 119., 196. §§.).

A 3. a) és b) pont esetében bélyegilleték csak akkor jár, amikor a bíróság a kérdés tárgyalása folytán hozta a per megszüntető végzést.

Az igazolás kérdésében a felebbeviteli bíróság végzése is bélyegilleték alá esik, ha az 1893: XVIII. t.-cz. 132., 163. és 189. §§-ai értelmében a fél a felebbeviteli eljárásban elől igazolással (1894: XXVI. t.-cz. 8. §.)

Jegyzet. Községi bíróság elé tartozó polgári peres ügyekben a közbenszóló bírói határozatok, kivéve az igénypereket, nem tárgyai az illetéknek.¹⁾

¹⁾ Az III. díj. 48. t. A) c) pont alatt jelzett csódban hozott felszámolási határozatoknál (liquidatiók), valódisági ítéleteknél a 2 K 50 f. illetve amennyiben a követelés 100 K-át nem halad meg, 1 K-ás bélyegilleték az ítélet tárgyát képező csódkeresetek száma szerint külön-külön akképen rovandó le, hogy a kihirdetésnél megjelent hitelező, illetve annak képviselője által beszolgáltatott bélyegjegyek az ítéletet tartalmazó bírósági előadmányi ívről alkalmaztatnak, azok az érdekelt hitelező nevével keresztül iratnak és azon bélyegjegyek még a csódbíróság hivatalos pecsétjével is szabályszerűen felülbélyegzetnek.

Amennyiben ezen bélyegilleték lerovása elmulasztatik, a hivatalos lelet felveendő. (1890. évi Pénzügyi Közlöny 29. sz.)

Sommás visszahelyezési perben hozott ítélet bélyegilletéke az 1894: XXVI. t.-cz. hatálya alatt is az ill. díj. 48. tétele A) pontjában meghatározott mérvben rovandó le, és az ily perben hozott ítélet csak akkor esik 2 frt 50 kr. (5 kor.) bélyegilleték alá, ha az idézett tétel C) a) pontja értelmében csekélyebb illetéknek nincsen helye. (P. dt. 2. b) sz.)

48. tétel C—D) pontjai.

— Ítéletek. —

C) Az elsőfoku bírósági ítélettől — kivéve azokat az ítéleteket, amelyek a 8. §. 1. d), 2. b), 4. a) és b) pontjai alá tartoznak — úgy a sommás, mint a rendes eljárásban, ha a per tárgyát pénzkövetelés vagy megbecsülhető vagyoni jogi igény képezi, a peres tárgy értéke szerint járulékok nélkül

100 koronáig	2 K
100 koronán túl	400 K-ig 4 K
400 „ „	1000 K-ig 10 K
1000 „ „	1600 K-ig 16 K
1600 „ „	2000 K-ig 20 K
2000 „ „	5000 K-ig minden megkezdett 200 K után további 2 K

állandó bélyegilleték jár, mely a bélyeg- és illetékszabályokban megállapított módon bélyegjegyekben rovandó le.

Ugyanezek a rendelkezések a váltó-bírószági sommás végzésekre és a közjegyzői okiratok alapján kért végrehajtást elrendelő végzésekre is alkalmazandók. (1894: XXVI. t.-cz. 9. §.)

D) Ha az ítélet alá kerülő peres tárgy értéke 5000 koronát meghalad,

a) a jogerejű végítélettől úgy a sommás, mint a rendes eljárásban — kivéve a 8. §. a) és b) pontjaiban felsorolt pereket — a megítélt pénzkövetelés vagy perérték 1 és $\frac{1}{10}$ százaléka jár illeték fejében, mely kiszabás alapján készpénzben fizetendő.

Ha a per tárgya csak részben ítéltetik meg, az illeték 50 koronánál kisebb nem lehet.

Teljes elutasítás esetében az illeték 50 K. (1894: XXVI. t.-cz. 11. §.)

Olyan ítélettől, mely összegszerűleg meg nem becsülhető, vagy egyáltalában

nem vagyoni jogi peres igény felett hozatik, rendszerint 24 K illeték jár kiszabás alapján.

Ha a nem vagyoni jogi igényből a peres fél megbecsülhető, s az illetékmérv tekintetében a 9. és 11. §§-ok rendelkezései alá eső vagyoni jogi igényt származtat és azzal összekapcsol: az illeték kiszabásánál csak az egyik, és pedig a nagyobb illeték alá eső igény jön figyelembe. (1894: XXVI. t.-cz. 12. §.)

Ha a per tárgyát érték szerint meg nem határozott, de megbecsülhető vagyoni jogi igény képezi, az az érték, melyet a bíróság az illetékességnek vagy a felebbezés, felülvizsgálat, vagy felfolyamodás megengedhetőségének eldöntése végett megállapít, a határozati bélyeg és illeték kiszabásánál irányadó.

Ilyen értékmegállapítás hiányában a peres tárgy értékének meghatározására nézve az 1893: XVIII. t.-cz. 4. §-ában foglalt rendelkezések a határozati bélyeg és illeték tekintetében is alkalmazandók. (1894: XXVI. t.-cz. 13. §.)

Az érték megállapításánál az odaitélt kamatok és költségek csak azon esetben jöhetnek tekintetbe, ha a kereset kizárólag azokra irányult.

Zálogjogi törlesztés iránt indított pereknél csak a főzálogjognak (1883. évi Pénzügyi Közlöny 998. lap) értéke vehető számitásba.

b) ha valamely 100 koronánál többet érő ingatlanok tulajdona, haszonélvezete vagy haszonvételi joga oly jogcímen ítéltetik meg, mely a törvényes örökösödéstől különböző valamely törvényrendeletén, és nem egy bizonyos szerződésen vagy végintézkedésen alapszik, érték szerint $4\frac{3}{10}\%$;

Jegyzet. Teljes elmozdítás esetében a D) b) alatti ítéletektől a pertárgy értékéhez képest járó illeték 10 K-nál kisebb és 50 K-nál magasabb összegben nem szabhatók meg; azon esetekben pedig, amidőn a pertárgynak csak egy része ítéltetik meg, az ítélettől járó illeték a D) b) alatti szabályok szerint megszabandó, de ez 10 K-nál csekélyebb összegben meg nem szabható. (1873: IX. t.-cz. 8. §.)

c) a magyar állam azon területén, melyre az 1881: XVII. törvénycikkbe iktatott csódtörvény érvénye ki nem terjed, oly jogérvényes bírói határozatoktól, melyek által a csódtömegi hitelezők kielégítésének sorozati rendje állapittatik meg (osztályozási ítéletek), ha a csódtömegnek a hitelezők közt felosztandó cselekvő állapot 1600 koronát meghalad, annak értéke után 1%;

ha az 1600 koronát meg nem halad, annak értéke után $\frac{7}{10} \cdot \frac{1}{10}$ 1—2)

1) Az előbbi birtokváltozás közelsége czimén a 4 $\frac{1}{2}$ %-os ítéleti illetékre nézve (D) b) pont) illetékmérséklésnek helye nincs.

2) Az 1893: XVIII. t.-cz. 4. §-ának rendelkezései a következők:

„Ha az érték az eljárás megállapítása szempontjából vitássá válik, a felett a bíróság az eljárás neme ellen tett kifogásról tartandó tárgyalás eredményéhez képest, belátása szerint határoz.

Amennyiben valamely fél más bizonyító adatot nem szolgáltat, szőlők és házosztályadó alatt álló ingatlanok értéke a legközelebbi múlt évi állami adó kétszázszoros, házheradó és földadó alá eső ingatlanoké pedig annak százszoros összegében állapítandó meg. Az ingatlan után fizetendő általános jövedelmi pótdadó, utódó, törvényhatósági és a községi adók számításba nem veendő.

Nem pénzkövetelés iránt indított perekben, kivéve az 1893: XVIII. t.-cz. 1. §. 2. és 3. pontjában felsorolt ügyeket, az elsőbíróság a felelőssel megengedhetőségének és a felülvizsgálat vagy felfolyamodás eldöntésére hivatott bíróságnak megállapítása végett a tárgyalás során hivatalból is lehetőleg tisztába hozni tartozik, hogy a per tárgyának értéke, illetőleg az 1893: XVIII. t.-cz. 1. §. 5. d), f), g), h), i) és k) pontjainak alapján nem pénzkövetelés iránt indított perekben az egyévi bérösszeg 50 frtot, 200 frtot vagy 500 frtot meghalad-e?

Azokban az ügyekben, amelyek a per tárgyának értékére való tekintettel tartoznak sommás eljárás alá, a per tárgyának értéke, a felelősviteli eljárás során sem tehető magasabbra, mint az 1893: XVIII. t.-cz. 1. §. 1., illetőleg 2. és 3. pontjaiban meghatározott értékhatár; kivéve ha a felelősviteli bíróság által az a kérdés döntendő el, hogy az ügy sommás eljárás alá tartozik-e?

Az 1893: XVIII. t.-cz. 3. §-a:

„A peres tárgy értékének megállapításában irányadó:

1. ingatlanok tulajdonát vagy birtokát tárgyzó perekben az ingatlanok, illetőleg az

Zálogjogok törlése iránti perekben hozott bírói ítéletek illetékének megállapításánál, amennyiben a zálogjoggal terhelt ingatlan értéke kisebb a zálogjog értékénél, a pertárgy értéke nagyobb nem lehet, mint a zálogjoggal terhelt ingatlan értéke. (P. dt. 546. sz.)

48. tétel.

— Jegyzetek. —

1. A 8. és 9. §§-okban meghatározott állandó bélyegilletéket teljes összegében rendszerint a felperes, a viszonykereseti követelésre nézve (16. §.), valamint akkor, ha felperes az el-

ingatlan azon részének értéke, melynek tulajdona vagy birtoka vitás;

2. telki szolgáltatásokat tárgyzó perekben a szolgáló telek értéke; az uralkodó telek tulajdonosa azonban a rendes eljárás megindítása czéljából igazolhatja, hogy a szolgálatom az uralkodó telek értékét a szolgáló telek értékén felül emeli;

3. osztályperekben a felosztandó vagyon, határperekben pedig a vitás terület értéke;

4. a járadékok és más időszakos szolgáltatások vagy haszonvételek követelhetőségét megalapító jogviszonyok iránt indított perekben, ha a jogviszony fennállásának időtartama korlátozott, de bizonyítatlan: az évi szolgáltatások értékének tizszerese, és ha ezen időtartam korlátlan, akkor huszszoros, határozott időtartam esetében pedig az összes nem teljesített szolgáltatások értéke, és amennyiben a határozott időtartam husz évet meghaladna, az évi szolgáltatásoknak huszszoros összege;

5. haszonbérleti viszony fennállása vagy tartama iránti perekben, amennyiben az összegre való tekintet nélkül a sommás eljárás alá nem tartozik, az egyévi haszonbérösszeg;

6. a számadások megállapítása iránt indított perekben a követelések összege és ha a tartozások a követeléseket meghaladják, a tartozások összege, számadási kötelezettség megállapítása iránt indított perekben pedig az az összeg, amelyet felperes keresetében a számadás elő nem terjesztésének esetére felszámít.

A peres tárgy értékének meghatározására nézve irányadó szabályok az 1893: XVIII. t.-cz. nemcsak 4-ik, hanem 3-ik §-ában is foglaltatnak; sőt a főrendelkezéseket éppen ez a §. tartalmazza. Annak az 1894: XXVI. t.-cz. 13. §-ában fel nem említése azért csak elnézésből történhetett. Amiből következik, hogy törvénykezési eljárásban a peres tárgy értékének megállapításánál az 1893: XVIII. t.-cz.-nek nemcsak 4-ik, hanem 3-ik §-a is irányadó. E §-nak mellőzésével az 1894: XXVI. t.-cz. 13. §-ának nem volna értelme.

tárgyalási határnapon meg nem jelen és a megjelent alperes az ügy érdemében határozatot kér (1893: XVIII. t.-cz. 50.), az alperes, igazolásnál az ezt kérő fél, perújításnál az újító fél, a 8. §. 4. c) pontjának esetében a végrehajtató és ha több a végrehajtató, ezek egyenlő arányban kötelesek lerovni. (1894: XXVI. t.-cz. 10. §. első bek.)

Ha -- eltekintve a rendes eljárástól -- a bélyegilletékek lerovására köteles fél a határozat hozatalakor (15. §.) nincs jelen: a bíróság ezt a felet írásban felhívja, hogy a bélyegilletéket három nap alatt rója le.

A felhívás a lakhelyre czímezve, ajánlva postára adandó és a postáraadást követő harmadik napon kézbesítettnek tekintendő. (1894: XXVI. t.-cz. 10. §.)

A 8. és 9. §§-okban meghatározott állandó bélyegilleték a rendes eljárásban az utolsó perirat beadásakor, illetőleg a tárgyalás befejezésekor, egyéb esetekben határozat hozatalakor rovandó le megfelelő bélyegjegyek szolgáltatása és szabályszerű alkalmazása által. (30. §.) (1894: XXVI. t.-cz. 15. §.)

Az A) c) pont alatt jelzett, csődben hozott felszámolási határozatok (liquidatók, valódisági ítéleteknél) a 2 K 50 f, illetve amennyiben a követelés 100 K-át nem halad meg, 1 K-ás bélyegilleték az ítélet tárgyát képező csődkeresetek száma szerint külön-külön akképen rovandó le, hogy a kihirdetésnél megjelent hitelező, illetve annak képviselője által beszo-gáltatott bélyegjegyek az ítéletet tartalmazó bírósági előadmányi ívre alkalmazatnak, azok érdekelt hitelező nevével keresztül íratnak és azon bélyegjegyek még a csődbírósi hivatalos pecsétjével is szabályszerűen felülbélyegeztetnek.

Amennyiben ezen bélyegilleték lerovása elmulasztatik, a hivatalos lelet felveendő. (1880. évi Pénzügyi Közlöny 29. sz.)

A D) c) pont határozatait értelmében az osztályozási ítélettől járó százalékos illetéket a tömegmondnok a csődhitelezők kielégítése előtt személyes felőlösség terhe alatt köteles lefizetni.

Váltóbírósiag sommás végzéseknél, valamint a közjegyzői okiratok alapján kért kielégítési végrehajtást elrendelő végzéseknél a felperes tartozik az állandó bélyegilletéket bélyegjegyekben a benyújtandó keresethez, illetőleg végrehajtási kérvényhez csatolni.

Az állandó bélyegilletékek megfelelő bélyegjegyek az iratjegyzékre, vagy a tárgyalási jegyzőkönyvre szabályszerűleg felragasztandók és az iratjegyzék ügyszámanak, illetőleg a felvétel keltének bejegyzése után, hivatalosan felülbélyegzendők. A váltóbírósiag sommás végzése, valamint a közjegyzői okiratok alapján kért kielégítési végrehajtást elrendelő végzésekre szükséges bélyegjegyek a felperesnek kézbesítendő végzés példányára ragasz-tandók és rajtok a végzés szövege keresztül-

írandó. Azonkívül az utóbb említett végzések szövegében a bélyegilletékek lerovását is kell felemlíteni, illetőleg ha a lerovás elmulasztása esetében a fél ellen hivatalos lelet vétetett fel, ezen körülményt a végzés fogalmazványát tartalmazó előadmányi ívre mindig ráírni. (1883. évi Pénzügyi Közlöny 10. sz. 196. lap.)

Ha az ítélet alá kerülő peres tárgy értéke 5000 K-át meghalad (11., 17. §§.), ha a per tárgya összesszerűleg meg nem becsülhető, vagy egyáltalában nem vagyoni jogi igényt képez (12. §.), végre ha megbecsülhető vagyoni jogi igény képezi a per tárgyát, de ennek értéke a tárgyalás során meg nem állapított (13. §.), a bíróság az illeték kiszabása végett a jogerőre emelkedett véghatározat másolatát, a netalán rendelkezésére álló értékadatokkal együtt közli az illeték kiszabásával megbízott hivattal.

Az 5000 K-át meghaladó összeg erejéig hozott váltóbírósiag sommás végzés, valamint a közjegyzői okirat alapján végrehajtást elrendelő végzés amennyiben a végrehajtás 5000 K-át meghaladó érték erejéig kóretett, vagy a végrehajtás összesszerűleg meg nem állapított, vagy meg nem állapítható követelés megvétele végett rendeltetett el, az illeték kiszabásának ezéjára a jogerőre emelkedés bevárása nélkül közlendő.

Ha az illeték kiszabása végett közölt váltóbírósiag sommás végzés ellen kifogások adattak be, erről az illeték kiszabásával megbízott hivatal szintén értesítendő és a kifogások utáni eljárásban hozott jogerős véghatározat, ideértve a perbeszűntető végzést is, esetleg pedig a létrejött bírói egyezség ugyanazzal közlendők. A kifogások beadása az illeték előírását és a már előírt illeték esedékességét és behajthatóságát a jogerejű véghatározat, perbeszűntető végzés vagy bírói egyezség beérkezéig felfüggeszti. Ha a jogerejű véghatározat a sommás végzést egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, az 1894: XXVI. t.-cz. 11. §. 2. és 3. bekezdéseinek, bírói egyezség létrejötté esetében az 1894: XXVI. t.-cz. 25. §-ának rendelkezései alkalmazandók.

Ha a per, illetőleg a végrehajtás tárgyának értéke nincs megállapítva, de a tárgy egyébként megbecsülhető: az illeték kiszabásával megbízott hivatal az illetékköteles felet az érték megállapítására alkalmas adatok és esetleg az illeték kiszabásának ezéjára bélyegmentes értékbizonyítvány beszo-gáltatására záros határidő kitűzésével felhívja.

Ha az illetékköteles fél ennek a felhívásnak eleget nem tesz és a netalán akadályt sem jelent be: 2 K-tól 50 K-ig terjedő bírsággal büntethető; az értékadatok pedig hivatalból beszerzendők, vagy az érték hivatalból megállapítandó. (1894: XXVI. t.-cz. 20. §.)

2. A bírói határozatokra szabott illetékek különbség nélkül fizetendők, a határozat a törvénykezési rendtartás szerint akár végzés, akár pedig ítélet alakjában hozott.

3. A bírói határozatok egy-egy példánya a fel- és alperesek részére illetékmentesen kiadandó.

Ha azonban a határozatnak ennél több kiadványa, vagy abból kivonatok szükségeltetnének, úgy minden további kiadványtól és minden kivonattól ívenként 2 K, de ha a per tárgy értéke 100 K-t meg nem halad, ívenként 1 K állandó bélyegilleték fizetendő.

4. Ha nem hozzaték (értve ez alatt a kiadványozást, illetőleg kihirdetést) azon bírói határozat, melytől az illeték előlegesen lefizetett vagy oly módon szüntettetett meg, hogy a kereset felett azon bíróság által, melynél ez benyújtatott, további ítélet nem hozathatik, úgy a lefizetett illeték visszatérítetik, és e célra a bíróság által az illetékkiszabással megbízott hivatalhoz átteendő végzésben a határozatért előre fizetett illetékösszeg megjegyeztetik, s ezen összeg a bírói végzésben megnevezett félnek készpénzben visszafizetetik.

Ha a váltóbíróság részéről nem adatik ki a sommás végzés, nemkülönben, ha a közjegyzői okirat alapján kért kielégítési végrehajtás el nem rendeltetik, akkor a fel nem használt bélyegjegyek az illető félnek visszaadandók. Ha ugyanazon bíróság által a megszüntetett határozat helyett más hozatik, mely állandó illeték alá esik, úgy az újabb határozattól további illeték nem fizetendő. Ha a százalékos illetéknek alávetett ítéletet megszüntetik vagy megváltoztatják, melytől az illeték már megfizetett: úgy ezen összeg azon illetékből, mely a folytatott eljárás következtében hozott utóbbi ítélettől jár, levonatik és ha az utóbbi illeték az előbbinél kisebb lenne, a fizetett többlet visszatérítetik. Ezen szabály szerint kell eljárni házassági ügyekben is, ha a kimondott időleges elválás utóbb véglegessé változtatik át.

Ha több kötelezettnek elmarasztalása egy és ugyanazon bíróság által különböző ítéletekkel történik, de az elmarasztalás egy és ugyanazon keresetre vonatkozik, ez esetben az ítéleti illeték csak egyszer követelhető. (P. M. rendelet 63153/1878.)

5. Ha illetékköteles jogügylet szolgál valamely pernek alapul, úgy a bíróság köteles az illető félről annak igazolását követelni, hogy a jogügylettől járó illeték lerovatott, és ha a fél ezt nem igazolná, e körülményről az illetékszabással megbízott hivatalt a meglevő adatok közlése mellett tudósítani.

Ha az ítélet kereseti és viszonkereseti követelés érdemében dönt: a követelések külön értéke szerint kell leróvni, illetőleg kiszabni az ítéleti bélyegilletéket. (10. §.)

Ha a bíróság a viszonkereset értelmében nem határoz, a viszonkereseti követelés az illeték megállapításánál nem jön figyelembe. (1894. évi XXVI. t.-cz. 16. §.)

Az egy keresetben érvényesített több követelésnek csak némelyikére vagy a kereseti köve-

telés egy részére korlátozott ítélet hozatala esetében (1893: XVIII. t.-cz. 42. §.) csupán a peres tárgynak ítélet alá kerülő része után rovandó le, illetőleg szabandó ki az ítéleti illeték. Ugyanazon peres tárgyra nézve a pertársak ellen hozott részítéletek a bélyegilleték szempontjából együtt egy ítéletnek tekintendők.

Több pernek egyesítése és egy ítélettel eldöntése esetében (1893: XVIII. t.-cz. 43. §.) az ítéleti bélyegilleték minden egyes pár tárgyra (9. §.), illetőleg minden egyes perből megítélt követelés vagy perérték után (11. §.) külön jár. (1894: XXVI. t.-cz. 17. §.)

Ha felpores keresetét a tárgyalás közben módosítja, az ítéleti illeték összegének megállapításánál a peres tárgy értékének a módosított igény tekintendő (7. §.). (1894: XXVI. t.-cz. 18. §.)

6. Ha egy bírói határozatban az ügy érdeme és az 1894: XXVI. t.-cz. 8. §-ban felsorolt valamely kérdés együttesen nyerne megoldást: a megfelelő illeték úgy a 8. §., mint az 1894. évi XXVI. t.-cz. 9., illetőleg 11. §. szerint rovandó le. (1894: XXVI. t.-cz. 19. §.)¹⁾

Közjegyzői okirat alapján hozott végrehajtás elrendelő végzés után — amennyiben a végrehajtás 2500 frtot meghaladó érték

¹⁾ Az 1894: XXVI. t.-cz. hatályba lépte előtt megindított perekben hozott azon illetékköteles határozatok bélyegilletékére nézve, amelyek az említett törvényczikk hatályba lépte előtt is illetékkötelesek voltak, az átmeneti időszakban, tekintettel az illetéki díjjegyzék 48. tételeinek az idézett törvény életbe lépte előtt érvényben állott 1. jegyzetére, irányadó az: vajjon sommás perekben a tárgyalási jegyzőkönyv berekesztése, rendes perekben pedig az utolsó perirat beadása, illetőleg jegyzőkönyvi tárgyalás esetén az utolsó perbeszéd beiktatása az 1894. évi november hó 1-éig megtörtént-e már, vagy sem? és pedig tekintet nélkül arra, hogy az utolsó perirat vagy perbeszéd, az illetékköteles fél vagy ellenfele részéről nyújtott.

Ha a tárgyalási jegyzőkönyv berekesztése, az utolsó perirat beadása, illetőleg beiktatása 1894. évi november hó 1-éig már megtörtént, a határozat után járó illeték mérvére és leróvási módjára nézve, a bélyeg- és illetékek iránti törvények és szabályok hivatalos összeállításának addig fennállott határozománál mérvadók még abban az esetben is, ha oly ítéleti illetékről van szó, amely közvetlenül kiszabás alapján fizetendő.

Az ily határozatokra nézve tehát sem az annak idején szabályszerűen lerótt bélyegilletékek kiegészítésének, sem az illetéknek bélyegjegyekben utólagosan leendő leróvásnak, sem pedig a lerótt bélyegilletékek visszatérítésének nincs helye, különösen még abban az esetben sem, ha a bíróság póttárgyalás elrendelése vagy igazolási kérelem folytán hoz

erejéig kéretett — az 1894 : XXVI. t.-cz. 9. és 20. §-ai alapján csak attól az értéktől jár az ítéleti illeték, amely összeg erejéig a végrehajtás elrendeltetett. (P. dt. 24. sz.)

Rendes eljárásban a felek kérelmére az 1894 : XXVI. t.-cz. hatálya alatt hozott permegszüntető végzés bélyegmentes. (P. dt. 76. sz.)

Oly esetben, midőn a sommás váltókeresetre sommás végzés nem hozatott és magán a kereseten a sommás végzés után bélyegjegyekben járó illeték lerovatott: a fél az újonnan benyújtott sommás váltókereseten a sommás végzés után járó illetéket ismét bélyegjegyekben köteles leróni. (P. dt. 402. sz.)

Sommás váltókereseten lerott határozati bélyegilleték a benyújtó félnek visszatérítendő, ha a bíróság a kereset visszautasítása mellett sommás váltóvégzést nem bocsájt ki. (P. dt. 560. sz.)

A közjegyzői okirat alapján elrendelt végrehajtás ellen beadott kifogás felett hozott határozat után, amennyiben a végrehajtást elrendelő határozattól a határozati illeték lerovatott, külön határozati illeték nem követelhető. (P. dt. 561. sz.)

csak az 1891 : XXVI. t.-cz. életbelépte után érdemleges határozatot, vagy ha az ítéletnek a felsőbb bíróság részéről való feloldása folytán új tárgyalás tartatik, vagy újabb ítéletet hoznak.

A közbeszóló vagy mellékkérdésekre vonatkozó oly határozatok után lerott bélyegilletékek, amelyekre nézve a lerovási kötelezettség már 1894. november 1-je előtt állott be, a lerott bélyegilleték abban az esetben sem téríthető vissza, ha a határozat 1894. november elseje után hozatnék meg, és ez a határozat az 1894. évi XXVI. t.-cz. 8. §-a szerint, esetleg illeték alá vonható nem volna; viszont ha oly határozatról van szó, amely eddig bélyegmentes volt és csak a most idézett törvényszakas szerint soroztatott a bélyegkötelesek közé, a határozati bélyeg lerovása nem követelhető, ha a határozati illeték már 1894 november elseje előtt lerovandó volt. (III. díj. 48. t.) (29749/1895. P. M., P. K. 217. l., R. T. 1462. l.)

²⁾ A közjegyzői okiratok alapján kért kielégítési végrehajtást elrendelő végzéseknél a felperes tartozik az állandó bélyegilletéket bélyegjegyekben a végrehajtási kérvényhez csatolni.

A közjegyzői okiratok alapján kért kielégítési végrehajtást elrendelő végzésekre szükséges bélyegjegyek a felperesnek kézbesítendő végzés példányára ragasztandók és rajtuk a végzés-zövege keresztfülirandó. Azonkívül a végzések-zövegében a bélyegilletéknek lerovását is fel kell említeni, illetőleg ha a lerovás elmulasztása esetében a fél ellen hivatalos levet vétetett fel, ezen körülményt a végzés fogalmazványát tartalmazó előadományi ívre mindig rá kell írni. (1883. évi „Pénzügyi Közlöny” 10. sz. 196. lap.)

49. tétel.

Ítéletek, melyek illeték alá nem esnek :

a) semmisségi határozatok ;
b) bírósági illetéktelenség alapján hozott leszállító határozatok ;

c) bíróság elleni keresetek felett hozott ítéletek ;

d) az ügynek egyik perutról másikra áttételét rendelő határozatok ;

e) holtnak nyilvánítási ítéletek ;

f) csődnýitási vagy megszüntetési határozatok ;

g) gondnokság alá helyezés vagy annak megszüntetése, valamint a kiskorúság meghosszabbítása és az atyai hatalom megszüntetésére vonatkozó ügyekben (1880. évi Pénzügyi Közlöny 294. lap) ;

h) halasztási, nemkülönben biztosítási végrehajtás elrendelése iránti kérelem tárgyában hozott határozatok ;

i) részvénytársulati közgyűlések határozatainak érvénye vagy megsemmisítése iránt ;

k) telekkönyvi előjegyzések igazolása iránti ügyekben ;

l) perletétel tárgyában hozott határozatok ;

m) perfeljegyzések fennállása vagy megsemmisítése iránt ;

n) az ügy bővebb felderítését tárgyzó határozatok ;

o) mezei rendőri ügyekben, valamint a vadak által okozott kártérítési keresetekre vonatkozó eljárásban hozott határozatok ;

p) az ügyvédi rendtartásra vonatkozó 1874 : XXXIV. t.-cz. 66. §-a alapján hozott határozatok ;

q) telepítvényesek és szőlőválság kötelezettek válságtartozásai és járulékainak behajtása végett, nemkülönben a maradványföldek és egyéb megváltás tárgyát képező követeléseknek behajtása iránt hozott ítéletek (1873 : XXII. t.-cz. 24., 1868 : XXIX. t.-cz. 14. §., 1871 : LIII. t.-cz. 54. és 85. §§.) ;

r) kisebb polgári peres ügyekben az igazolási kérelem tárgyában, továbbá a vég-

rehajtási eljárásban beadott panasz felett, valamint a végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránti kérelem felett hozott bírói határozatok (1878 február 5-iki szabályrendelet 9., 14. és 15. §§-ai 1878. évi Pénzügyi Közlöny 10. szám);

s) az illetéki díjjegyzék 48. tételében meg nem jelölt első vagy felsőbb folyamodású bírósági határozatok;

t) a magyar korona országaiban létező vasutak és csatornák külön összpontosított telekkönyvezése céljából hozott ítéletek. (1868 : I. t.-cz. 49. §.)¹⁻³⁾

Peren kívüli (telekkönyvi) ügyekben hozott bírói határozatok illetékmentesek. (P. dt. 89. sz.)

Tőzsdebírósnak az illetékesség kérdésében hozott határozatai illetékmentesek. (P. dt. 140. sz.)

Ágy- és asztaltölí ideiglenes elválasztást kimondó ítéletek illetékmentesek. (P. dt. 160. sz.)

Zárlat elrendelése iránti kérvény tárgyában hozott bírói határozatok bélyegmentesek. (P. dt. 278. sz.)

Okiratok, adósságok vagy értékekre vonatkozó felfedező eskü iránt az 1868 : LIV. t.-cz. 238. §-a alapján alkereset alakjában indított közbeneső peres kérdésben hozott első folyamodású bírósági határozatok illetékmentesek. (P. dt. 394. sz.)

Biztonság hiánya miatt biztosítás iránt benyújtott váltókereset alapján hozott bírói határozatok illetékmentesek. (P. dt. 445. sz.)

Végrehajtási zárlati ügyben a zárgondnok által benyújtott számadásra tett észrevételek tárgyában hozott határozatok illetékmentesek. (P. dt. 473. sz.)

50. tétel.

Ivek. Az illetéki díjjegyzék az okiratoktól és írományoktól járó bélyegilletéket rendszerint csak azok első ívétől hatá-

rozza meg; a többi ivenk bélyegilletékére nézve következő szabályok állanak:

1. Ha az okirat vagy íromány állandó bélyegilleték alá esik, és az első ívtől 1 korona vagy ennél magasabb bélyegilleték jár, úgy a második és többi ivenktől 1 korona bélyegilleték fizetetik. kivéve a hitelesített hivatalos másolatokat. kivonatokat és a hivatalos kiadványok másodlatait, melyeknek minden iven egyaránt 2 korona bélyeggel ellátandó.

Ha az okirat fokozatos illeték alá esik. a második és a többi ivenk 1 korona bélyegilleték alá esnek, és ezen szabály alól csak akkor van kivételnek helye, midőn már az első ívtől 1 koronánál csekélyebb fokozatos illeték jár; ily esetben az okirat többi ivenre is csak azon csekélyebb illeték fizetendő, de ezen okiratok második- stb. példányaitól és ezek ivenitől, az 55. §. értelmé szerint, ezen csekélyebb fokozatos illetéknek csak fele jár.

2. A bírói peres beadványoknál vagy azokat képviselő jegyzőkönyveknél, ha ezek okiratot nem tartalmaznak, a második és minden további ivenre, ha a pertárgy 100 koronát meghalad, 1 K és ha a tárgy értéke 100 koronát meg nem halad, 40 i.

A kisebb polgári peres ügyekben előforduló semmiségi panaszoknál és a végrehajtásnak az ingatlanokra való elrendelése iránti kérvényeknél a második és minden további ivenre jár 40 i.

A kisebb polgári peres ügyekben előforduló egyéb illetékköteles beadványoknál és jegyzőkönyveknél, valamint azoknál, melyek a tőzsde vagy gabnacsarnok választott bíróságai előtti eljárásban felmerülnek, a második és minden további ivenre az első ivenre meghatározott illetéknek megfelelő bélyeg alkalmazandó.

3. Perenkívüli bírói eljárásban a második és további ivenk után annyi jár. amennyi a díjjegyzék 13. tétel II. pontja alatt az első ivenre van meghatározva.

4. Közigazgatási ügyekben 1 K vagy amennyiben az első ivenre ennél

¹⁾ A községi bíróságtól a kir. járásbírósig elé vitt s ott folytatólag tárgyalott ügyekben a 2 K ítéleti bélyegilleték lerovandó (mert ez nem felebbezési eljárás); a 2 K bélyegilletékbe azonban a községi bíró előtt már lerótt 24 fill. illetve 40 fill. bélyegilleték beszámítandó. (60840/1895. P. M. sz. P. K. 469. I. Rend. T. 862. lap.)

²⁾ Periratok beadásának halasztása tárgyában hozott határozatok illeték alá nem esnek. (III. díj. 49. t. h) p.) (2332 1776. P. M., P. K. 142. lap.)

kevesebb illeték járna, az első ivre meghatározott bélyegilleték fizetendő.

Izraeliták imaszékei, ha szerződési vagy hagyatéki vagyonátruházásnak képezik tárgyát, ingó javaknak tekintetnek.

Járadékkötések vagy járadékbiztosítási szerződések, amennyiben nem életjáradéki szerződések (szerencsekötések *F*) betűje), mint valamely tőkepénz élvezete iránti szerződések, lásd »szolgalmak«.

51. tétel.

Javadalmak. Amelyek az illetékegyenérték alá tartoznak, lásd »vagyonátruházások« *D*) betűjét.

Azok adományozását kérő folyamodványok:

a hatóságokhoz ivenkint 1 K magánkegyurhoz feltétlenül illetégmentesek.

Oly javadalmakat illetőleg, melyek fejedelmi adományozás vagy kormányi kinevezés útján ruháztatnak át, lásd »szolgalmi szerződések, javadalom-adományozások« című tételt.

Jéggár elleni biztosítások, lásd »szerencsekötések« és »társaságok«.

Városokhoz (községekhez) plebánia elnyerése iránt intézett folyamodványok bélyegkötelesek. (P. dt. 318. sz.)

52. tétel.

Jegyzőkönyvek, bélyegkötelesek:

A) 1. Mindazon jegyzőkönyvek, melyek beadvány helyett vétetnek fel. Ezek az általok pótoltt beadványokra határozott illeték alá esnek.

2. Mindazok, melyekben okirat foglaltatik. Ezek az illető okirat első ivére megszabott illetéken kívül ezen tétel *A*) 1. pontja, vagy a következő pontjai szerint, a jegyzőkönyvekre rótt illeték alá is esnek.

Ha valamely perbeli nyilatkozat vagy

kérelem — ideértve a meghatalmazást és a felebbvitelt is — mely írásban kiállítva vagy beadványba foglalva bélyegilleték alá esnek, a peres fél szóbeli előterjesztése alapján jegyzőkönyvbe vétetik: a fölvettt jegyzőkönyvön bélyegjegyekben lerovandó az az illeték, amely a perbeli nyilatkozat vagy kérelem írásbeli előterjesztése esetében az irattól, illetőleg a beadvány első példányától járna.

Ha a szóbeli előterjesztésről jegyzőkönyv nem vétetik fel, a bélyegilleték a bírói naplón rovandó le. (1894: XXVI. t.-cz. 2. §.)

Azok a jegyzőkönyvi másolatok, melyek idézésre vagy a perbeli cselekménynek az ellenféllel való közlésére szükségesek, a szabályszerű jegyzőkönyvi bélyegilleték alá esnek. Ez az eredeti jegyzőkönyvön bélyegjegyekben rovandó le. (1891: XXVI. t.-cz. 3. §. első bekezdés.)

B) A bíróságok által felvettt jegyzőkönyvek, még pedig:

I. a peres eljárásban:

1. Rendes polgári, váltó-, telekkönyvi és házassági, valamint a kisebb hatalmaszkodási polgári perekben minden jegyzőkönyv (ideértve a perfelvételi jegyzőkönyveket, valamint az azokban a törvény által megengedett, első halasztáson túl a felek kölcsönös beleegyezésével iktatott halasztási feljegyzéseket is); ha a tárgynak értéke 100 koronát meg nem halad, ivenkint 40 f; ha a tárgynak értéke 100 koronát meghalad, ivenkint 1 K. (1873: IX. t.-cz. 2. §.)

A felebbezés szóbeli tárgyalásáról, ugyancsak a felülvizsgálati bíróságnál az 1893: XVIII. t.-cz. 197. §-ának 3. bekezdéséhez képest és az igazolás kérdésében felvettt jegyzőkönyv, ha a felebbvitel tárgyának értéke 100 koronát meg nem halad, ivenkint 1 K, minden más esetben ivenkint 2 K állandó bélyegilleték alá esik. (1894: XXVI. t.-cz. 5. §. első bekezdés.)

Azok az iratok, melyek a perrend szerint megengedett esetekben a jegyző-

könyv kiegészítő részeként mellékeltek, ivenkint a kiegészített jegyzőkönyv egyes iveitől járó béléggel látandók el. (1894. XXVI. t.-cz. 6. §. utolsó bek.)

Ha a kereseti követelésnek utólagos módosításánál fogva a pertárgy értéke oly arányban emelkedik, mely az értékhez képest megállapított magasabb illetéktétel alkalmazását vonja maga után: a magasabb illetéktétel csak a követelés módosításától kezdve felmerülő bélyegköteles perbeli cselekményeknél és iratoknál alkalmazandó.

A kereseti követelés módosítása következtében beálló értékleszállítás szintén csak a módosítástól kezdve felmerülő bélyegköteles cselekményeknél és iratoknál jön figyelembe. (18. §.) 1894. évi XXVI. t.-cz. 7. §.);

az árverési jegyzőkönyvek ivenkint 72 f;

ha pedig a vitás tárgy járulékei nélkül 100 K értéket meg nem halad, ivenkint (1873. IX. t.-cz. 4. §.) 24 f.

2. Kisebb polgári peres ügyekben a tárgyalási jegyzőkönyvek ivenkint 24 f.

3. A budapesti áru- és értéktőzsde, valamint a vidéki termény- és gabonacsarnokok választott bíróságai előtti eljárásban:

ha a tárgy értéke 100 koronát meghalad, vagy meg nem becsülhető, ivenkint 72 f;

ha a tárgy értéke 100 koronát meg nem halad, ivenkint 24 f.

II. a perenkívüli eljárásban:

ha a tárgy értéke 100 koronát meghalad, ivenkint 72 f;

ha a tárgy értéke 100 koronát meg nem halad, ivenkint 24 f

bélyegilleték alá esnek.

C) Más hatóságok által felvett jegyzőkönyvektől, amennyiben az A) pont alá nem tartoznak, jár:

a) két magánfél közötti vitályoknál:

ha a vitatárgy értéke 100 koronát meghalad, ivenkint 72 f;

ha a vitatárgy értéke 100 koronát meg nem halad, ivenkint 24 f;

b) leletek, tanu- vagy egyéb kihallgatások, ténykörülmények vagy viszonyok kinyomozása végett, melyekről valamely fél magának hivatalos bizonyítványt kiadatni kérelmezett, vagy melynek alapján valamely hivatalos engedélynek megadásáért folyamodott, valamint az ügyvédi könyvek hitelesítése iránt felvett jegyzőkönyvek után: ivenkint i K.

Jegyzet. Ha a tárgyalás nem külön jegyzőkönyvben, hanem csak valamely hivatalos könyvben jegyeztetik fel: az illető jegyzőkönyvi bélyegilleték a hivatalos könyvben, a megfelelő bélyegjegyek felragasztása és szabályszerű keresztül írása által, royandó le: kir. közjegyzők által felvett jegyzőkönyvek. lásd az ill. díj. 62. tételét. 1—2)

53. tétel.

Jegyzőkönyvek, bélyegmentesek:

Jegyzőkönyvek bélyegmentesek:

a) melyek valamely végrendeleti intézkedés felől a végrendelkezővel vagy a tanukkal vétetnek fel, vagy a végrendelet kihirdetését tartalmazzák; továbbá peren kívüli bírói eljárásban oly cselekmények felől felvett jegyzőkönyvek (a vagyonteltárak és a beadványt vagy okiratot pótló jegyzőkönyvek kiadásával), melyekben a bíró hivatalból köteles eljárni anélkül, hogy a fél kérvényét bevérná;

b) oly hagyatékok tárgyalási jegyzőkönyvei, melyeknek összes értéke a terhek levonása nélkül 50 koronát meg nem halad, habár a jegyzőkönyvben örökösödési nyilatkozat is foglaltatnék:

¹⁾ Az 1893. XVIII. t.-cz. 160. és 208. §§-ai szerint a felebbviteli tárgyalásról a felek közbejöttével felvett jegyzőkönyvekhez mellékelhető ténybeli állításokat tartalmazó iratok az illető jegyzőkönyv iveire járó bélyegilletékekkel látandók el. (72846 1894. P. M. IV. p. ut. bek.. P. K. 538. R. T. 550. l.)

²⁾ Ügyvédi könyvek hitelesítésekor a kamara által felveendő jegyzőkönyv 1 K bélyeg alá esik. (52294 1875. P. M.)

c) jegyzőkönyvek, melyek az államszolgálat bizonyos szakmájára kellő képesség felől valakivel felvételnek;

d) a cselédbér-követelések iránt közgazgatási (rendőri) hatóságoknál felvett jegyzőkönyvek (37307/1876., 33365. 1873. sz. p. min. rend.);

e) a bélyegmentes beadványok helyett felvett jegyzőkönyvek.

J e l e n t é s e k hivatalos személyek részéről, mint »hivatalos levelezések«.

A felebbezés nyilvános előadásáról felvett, nemkülönben a felülvizsgálati tárgyalásról a fentebbi eseteken kívül felvett hivatalos jegyzőkönyv bélyegmentes. (1894: XXVI. t.-cz. 5. §. 2. bek. — V. ö. »a fentebbi eseteken kívül« értelmére a §-nak első bekezdését l. 52. tétel B) I. 1. pont.)^{1—4}

Válóperben a békéltetési eljárásról felvett jegyzőkönyv bélyegmentes. (P. dt. 565. sz.)

54. tétel.

Jelzálog-lekötések, azaz oly okiratok melyek által valamely kötelezettség biz-

¹⁾ Az 1884: XVII. t.-cz. 176. §-ában említett surlódásokból kifolyólag teendő panaszok alkalmával a panaszos jegyzőkönyv még az esetben is felveendő, ha panaszló fél a szükséges bélyegjegyet beszolgáltatni nem képes, mindazonáltal az ilyen jegyzőkönyv az 1885. évi 59809. sz. a. kadott pénzügyministeri rendeletben foglaltakhoz képest továbbra is bélyegköteles marad.

Ilyen esetben a bélyeghiány miatt a jegyzőkönyv vagy megleletezendő s a bélyeglelet további elbánsá végett az illetékes kir. adóhivatalhoz teendő át, vagy pedig a kellő bélyeggel el nem látott jegyzőkönyvvel a törvényesített illetékszabályok 104. §-ának 2. bekezdése értelmében kell eljárni, mely szerint a hatóságoknak és hivataloknak szabadságában áll a bélyegtelen beadványt (és ez a rendelkezés a beadványt pótló jegyzőkönyvekre is megfelelően alkalmazható) azon esetben, ha annak felvételét a közérdek nem kívánja, vagy a fél érdekeinek veszélyeztetése nélkül eszközölhető, tárgyalás alá nem venni.

A szerződési (munka) viszony megszüntetése vagy a visszatartott munkakönyv kiadására irányuló panaszjegyzőkönyvek a már idézett 59809/85. sz. pénzügyministeri rendelet értelmében és az abban foglalt indokolás szerint

tosítása végett jelzálog adatik, azon kötelezettség értéke szerint, melyért a jelzálog adatik II. fok.

Oly esetben, ha a jelzálogilag biztosított kötelezettség tárgya meg nem becsülhető, továbbá a pénzintézeti hitelegyletek tagjai által a nekik nyitott hitelről kiállított jelzálogi lekötések után, amennyiben a hitel csak külön kiállítandó váltó vagy egyéb illetékköteles okirat alapján vehető igénybe, ivenkint 1 K állandó bélyegilleték jár. (1873. évi 3406. sz. p. min. rend.)

1. jegyzet. Ha a kötelezettség határozottan és annak értéke megközelítőleg sem állapíttatik meg, úgy az illeték a jelzálog értéke szerint fizetendő, amennyiben ez megelőzőtt jelzálogi biztosítások által nincsen kimerítve; de ez utóbbi esetben is 1 koronán alól nem szabathatik meg.

2. jegyzet. Ha a jelzálog már a főügylet iránti okiratban a szerződő felek által kikötöttet, úgy ez az ugyanazon okirattól járó illeték meg szabásánál nem jön számításba.

3. jegyzet. Midőn valamely haszonbéri szerződésen alapuló bérleti jog biztosítására a jelzálog külön okiratban köttetik ki, ez esetben a hérósszegnek az illetékszabályok 61. §-a sze-

szintén bélyegkötelesek, mert ezek a vitás kérdések is az ipartörvény 176. §-ában felsoroltak közé tartoznak és az érdekelt felek közt fennállott magánjogi viszonyra vonatkoznak. (85893/901. K. M.)

²⁾ Magánvasutak és iparvasutak közigazgatási bejárásáról (26197/94. P. M.) és e vasutakon végzett póttépitkezések műszaki felülvizsgálatáról felvett jegyzőkönyvek, amennyiben az említett eljárások közérdekből történnek, bélyegmentesek. (39155/94. P. M.) (III. díj. 32. t.)

³⁾ A házassulók azon szóbeli kijelentéséről felvett jegyzőkönyv, hogy legjobb tudomásuk szerint köztük házassági akadály nem forog fenn (1894: XXXIII. t.-cz. 57. §.). bélyegmentes, ha azonban a jegyzőkönyvbe a felmentésre irányuló kérelem is belefoglaltatnók, akkor a jegyzőkönyv 1 koronás bélyegilleték alá esik. (7870/96. I. M. R. T. 31. I.)

⁴⁾ Magánhasználatu és iparvasutak közigazgatási bejárása mint közérdekből fogantatosított hivatalos vizsgálatról felvett jegyzőkönyvek az ill. díj. 53. t. utolsó bekezdése szerint, a kellően felbélyegzett terveknek a közigazgatási bejárás alkalmával hitelesítései pedig a 45. t. b) pontjának 7. bekezdése szerint bélyegmentesek. (26197/94. P. M.)

rint megállapított értékének csak $\frac{1}{4}$ -része vendő az illeték alapjául. (Lásd illetéki díjjegyzék 16. tétel B. pont 2. jegyzetét.)

Jogositványt, valamely ipar-üzlet, vállalat vagy bárminemű kereseti üzemek gyakorolhatására kérő folyamodványok, lásd »beadványok«.

Jónyok (bons), ha azok okiratok, és pedig kereskedői kötegyek, mint ezek, lásd »kereskedelmi és iparügyletek«; különben pedig azon illeték alá esnek, mely a jóny lényegének megfelelőleg jár.

Ha a haszonbéri szerződésben a bérleti jognak jelzálogi biztosítása a bérlo kívánóságától tétetik függővé, ezen szerződésből folyólag külön okiratban adott bekebelezési engedély csak 50 kr. bélyeg alá esik. (P. dt. 147. sz.)

55. tétel.

Jóváhagyások, melyek magára a helybenhagyott jogügylet felett kiállított okira vezettetnek, a 49. §. szerint az okirat alkatrészeül tekintendők; ha azonban ezek külön okiratban kiállittatnak, és ezekben semmi egyéb nincs kifejezve, mint az okiratilag megkötött jogügyletbe való beleegyezés, ivenkint 1 K.

Ezen eseten kívül a jóváhagyások az általuk pótoltt okiratok után jelen szabályok szerinti illeték alá esnek.

Hivatalos jóváhagyások nem tárgyai az illetéknek.

Jutalmazási kérvények ivenkint 1 K

Jutalmazási utalványok, lásd »utalványok« című tételt.

56. tétel.

Kamatok :

a) hátraléki bizonylatok, mint bizonyítványok; ha azok államkötvények átíratása, vagy ezek kamatainak átutalása végett bemutatandók, feltételelen bélyegmentesek;

b) szelvények vagy ezek utalványai, az államéi, illetékmentesek: ha mellékletekül használtatnak, szintén bélyeg-

mentesek; magánkötvények szelvényei, lásd »utalványok« 93. tétel 2. pont c) betűjét, és »mellékletek, bélyegmentesek« 74. tétel b) betűjét; kamatok felőli nyugtátványok, lásd »vétebizonyítványok«.

Jegyzet. Azon okiratok, melyek valamely kölcsönre nézve a kamatlábot változtatják meg, ha a kölcsönkötvényről járó illeték megfizettetett, ivenkint 1 K bélyegilleték alá esnek.

Különben a kamatláb megváltoztatása iránt lásd az illetéki szabályok 52. §-át.

57. tétel.

Katonasorozás (ujonczozás).

Minden erre vonatkozó beadvány, jegyzőkönyv, okirat, valamint a kitűzött határidőben beadott felszólalás; továbbá bizonyítványai a községeknek, lelkészeknek stb., melyeket a katonakötelezettség az ebbeli általános kötelezettség alóli felmentés feltételeinek igazolására beadni tartoznak, ugyszintén az ezen felszólalásokra hozott végzések elleni felfolyamodások, végre beadványok, melyekben a szolgálatban lévő katonáknak törvényes okok beállta miatt a hadseregből leendő elbocsáttatása kérelmezettetik. mellékleteikkel együtt, és az ezen beadványokra kiadott határozatok ellen benyújtott felfolyamodványok bélyegmentesek, különben lásd »beadványok bélyegmentesek«, és »bizonyítványok bélyegmentesek«.

Jegyzetek: 1. A katonamentesítési beadványokra vonatkozó okiratok, midőn más célokra használtatnak, illetékkötelezettség alá esnek.

2. Ha a hadseregből leendő elbocsáttatás más, mint törvényes okok alapján kérelmezettetik, a beadványok és mellékleteik bélyegkötelesek.

Katonaszemélyek illetékmentességére nézve, lásd »személyes mentesség«.

Katonatisztek házassági biztosítékai iránt kiállított okiratok, ha a biztosíték a mátká vagyónából állittatik elő, ivenkint 1 K

Az ilyenmü biztosítéki okiratnak te-lekkönyvi bejegyzése illetékmentes.

Azon esetben, midőn a házassági biztosíték egy harmadik személy által visszteher mellett fedeztetik, az illeték a visszteherrel járó jogügyletekre vonatkozó szabályok szerint rovandó le.

Ha a házassági biztosíték visszteher nélkül a vőlegény részéről adatik, úgy az okirattól jár az első ívtől 2 K., a vagyonátruházástól járó százalékos illeték pedig csak a férj halála bekövetkeztevel fizetendő.

Ha továbbá a biztosíték szülők vagy más harmadik személy által ingyen állítatik elő, úgy tekintettel a fennforgó személyes viszonyokra és a 85—87. §§-ok határozataira, az ajándékozási illeték szabandó meg.

A menyasszony részéről kiállított biztosítéki okiratnak kivételével, minden más személy által kiállított házassági biztosítéki okiratok telekkönyvi bejegyzésétől, a biztosított jog értékéhez képest 10 százaléki illeték jár.

A házassági biztosítékok visszaadásáról szóló vétbizonyítványok feltétlenül illetékmentesek.

Katonatiszteknek és katonafeleknek kiadott szabadsági és élelmezési bizonylatok, ha a szabadság nem utazás céljából adatik, nem tárgyai az illetéknek; különben pedig mint utazási okiratok tekintendők.

Katonatiszteknek kilépési térítményei feltétlenül illetékmentesek.

Katonatiszti házassági biztosíték fejében *felajánlott értékpapirokról, ezek kötményezése céljából kiállított jegyzékek, mint beadványok* *ivenkint 1 K bélyegilleték alá esnek. (27135/1883. sz. utasítás 4. §. P. Közl. 629. lap.)*

Kedvezményt kérő folyamodványok, *ivenkint 1 K.*

Kegyadományok. Az ezekérti folyamodványok (ha nem mint alamizsnák tekinthetők), *ivenkint 1 K,*

az ezek felőli nyugtatványok, ha nem mint alamizsnák jelöltnak meg, az összeg szerint II. fok.

Kegyelmi folyamodványok *ivenkint 1 K,*

mentesek, lásd »beadványok mentesek« 1) betűjét;

jövedéki büntető eljárásban, az első ívtől 2 K.

Kérdőpontok, l. »mellékletek«.

Kereskedelmi czeit illetőleg, lásd »beadványok« 13. tétel 16. pontját.

A foganatosított czégbejegyzések és kitörlések jegyzékei, melyeket az illető törvényszékek különböző intézeteknek vagy vállalatoknak kiszolgáltatnak, minden ívtől 2 K.¹⁻⁴⁾

58. tétel.

Kereskedelmi és iparkönyvek:

a) a kereskedők, gyárosok és iparüzők főkönyvei, folyószámlái (Conto corrente), egyenleti számlái (Saldo conto) *ivenkint 50 f,*

b) a kereskedelmi vagy iparüzletről vezetett következő könyvek, egymint: a napló, strazza, vagy boltkönyv, a pénztárkönyv, az első feljegyzési könyv, az árujegyzéki vagy árueladási könyv, raktárkönyv, továbbá a leltári és a mérlegkönyv, különbség nélkül vajjon kötve

¹⁾ A hadapródiskolába való felvételt kérő folyamodványok bélyegmentesek, mert a hadapródiskolák csapatiskolákat képeznek és ekkép az ily iskolákba való felvétel a hadseregbe sorozással egyenlő hatályu. (1889. é. 16995. sz. p. m. P. K. 443. l.)

²⁾ Az 57. tételben megállapított szabályok irányadók akkor is, ha harmadik személyek által államadóssági kötvények ajánlatnak fel házassági biztosítékul. (1890. é. 9871. sz. p. m. P. K. 537. l.)

³⁾ A közös hadsereg tartalékából a honvédséghez áthelyezett katonatiszteknek egyenruhabeszerzési átalány engedélyezése iránti beadványa 1 K bélyeg alá esik. (III. díj. 57. t. 14400/1900. P. M., P. K. 511. l.)

⁴⁾ Katonatiszti házassági biztosíték fejében felajánlott értékpapirokról, ezek kötményezése céljából kiállított jegyzékek, mint beadványok *ivenként 1 K bélyegilleték alá esnek. (27135/83. sz. utasítás 4. §. P. Közl. 629. lap.) (III. díj. 57. t.)*

vagy füzve vannak-e, vagy csak egyes szabad lapokból állanak (v. ö. 75. tétel első bek.), ivenkint 10 f.

A belső üzletről és kezelésről vezetett könyvek, különösen a feljegyzési könyvecskék (zsebkönyvek), melyeket a kereskedők és iparosok magukkal hordanak, nem esnek bélyegilleték alá.

Ellenben az *a)* és *b)* betűk alatti könyvekhez készített név- vagy tárgymutatók mint amazoknak kiegészítő részei, bélyegkötelesek.

A cukor- és sörfogyasztási adó alóli kivétel megállapítására szolgáló és az 1883: V. t.-cz. 7. §-a szerint vezetendő kiviteli árujegyzékek bélyegmentesek. (Végreh. utasítás 10. §. P. K. 5. sz., R. T. 29. sorsz.)

Azon bejegyzési könyvek, melyeket a munkaadó a munkásnak az átadott anyagról vagy teljesített munkáról ad, még akkor is feltételesan illetékmentesek, ha a munkaadó a munkabér kifizetését azokba bevezeti.

c) Az iparvállalatoknak, üzleti közvetítéseknek, különösen az alkuszoknak minden egyéb az *a)* alatt meg nem nevezett üzleti könyvtől, kivéve levélmásolási könyveiket, ivenkint 10 f.

d) a társaságok üzletkönyvei mennyiben bélyegmentesek? lásd »társaságok» tételét.¹⁻³⁾

A váltólejárati, a kimenő és beérkező értékek ellenőrzésére, ugyanzintén a tőzsedülgyleteknek különféle szempontokból való ellenőrzésére szolgáló könyvek bélyegmentesek. (P. dt. 404. sz.)

Pénzüntézeteknél vezetett váltólejárati könyvek bélyegmentesek. (P. dt. 527. sz.)

¹⁾ A sajtótörvény értelmében hivatalos ellenőrzés céljából a nyomdatulajdonosok által vezetendő könyvek és ezeknek hitelesítése bélyegmentes. (93.310/1891. P. M.) (III. dijj. 58. t.)

²⁾ Ha valamely ipar vagy kereskedelmi könyv kellő bélyegekkel ellátva felülbélyegzetett, akkor az később bármikor, tehát akkor is akadálytalanul használatba vehető, ha időközben más színű és alakú bélyegek hozattak forgalomba. (33883/98. P. M., P. K. 694. I.)

³⁾ A kereskedelmi és ipar-könyvek bélyegkötelezettségére nincs befolyással az a körül-

Hitelintézeteknek »Folyószámla» című könyvei ivenkint 50 fillér bélyegilleték alá esnek. (P. dt. 528. sz.)

Hitelintézeteknek »Gyűjtőnapló» című könyvei ivenkint 10 fillér bélyegilleték alá esnek. (P. dt. 529. sz.)

59. tétel.

Kereskedelmi és iparügyletek:

1. A kereskedők kötgjegyei pénzbeli szolgáltatásokról vagy értékesíthető dolgok mennyiségéről, vagy értékpapirokról anélkül, hogy azokban az érintett szolgáltatás teljesítésének kötelezettsége viszonsszolgáltatástól tétetnek függővé:

a) ha a szolgáltatás pénzből áll, mint váltók;

b) ha a szolgáltatást nem pénz képezi. és az értékhez képest a II. fokozat szerint kisebb illeték nem jár, ivenkint 1 K.

2. Cheques-ek vagyis utalványok oly intézetekre, melyek alapszabályaik értelmében pénzeknek idegen számlára való átvételére feljogosítják, azon esetben, ha a cheques-ek a pénztelevő által az intézet részéről adott úrlapon kiállítottak, darabonkint 4 f.

különbön pedig az utalványokra rótt általános bélyegilletékek alá esnek.

Hitelüzlettel foglalkozó s folyószámlára pénzátvételekre jogosított pénzüntézetek által kiállított ilyen okiratokra nézve, lásd »társaságok» című tétel XII. f) pontját.

3. Kereskedőknek utalványai, vagy azokra intézett utalványok, lásd »utalványok» 2. pontja *a)* betűjét.

mény, ha azok héber nyelven vagy más nyelven, de héber betűk alkalmazása mellett vezetettek; mert az illeték lerovása iránti kötelezettség attól a körülménytől, hogy az üzleti könyvek és feljegyzések a kereskedelmi törvény határozatai értelmében bírnak-e bizonyító erővel, függővé téve nincsen, s az illetékszabályok az 1. §-ban felsorolt bélyegköteles okiratok, iratok és üzleti könyvekre nézve a nyelv tekintetében, melyben azok kiállíttatnak, illetőleg vezetettek, kivételt nem tesz. (38825/85. P. M., P. K. 356. R. T. 840. I.) (III. szab. 1. §. C) 3. p.)

4. A kereskedők és iparüzők által saját kereskedelmi vagy iparüzletük tárgyra vonatkozólag kiállított levelek, legyenek ezek bár más személyekhez is intézve, amennyiben azok üzletük tárgyra vonatkozó jogügyletet tartalmaznak, feltétlenül illetékmentesek.

Ha azonban a levélalak váltó, kötelezés, zálogjegy, utalvány vagy hitellevél, vagy tartozási követelmények felőli engedmény, vagy számla, számlakivonat, mérlegezett számla vagy állandó bélyegilleték alá eső szállítmányi okmány, ígervény, hajókölcsön, biztosítási vagy társasági szerződés, vagy kereskedelmük és iparüzletük körén kívül eső tárgyak feletti okirat kiállítására használtatik, úgy ily esetekben a levelek okiratoknak tekintetnek és mint ilyenek a jelen szabályok szerint illetékkötelezettség alá vétetnek.

5. A feltételesan illetékmentes levelezések, ha azok bíróságok előtt vagy az illetéki díjjegyzék 79. tétel d) és e) betűi alatt megjelölt eseteken kívül más hivatalos célokra használatnak, az illető jogügyletre és okiratokra nézve megállapított illetékek alá esnek.

Ha ilyen levelezések a *budapesti áru- és értéktőzsde és a vidéki termény- s gabonacsarnokok* választott bíróságai előtt nem a levelezések által megkötött jogügylet érdemének, hanem csak az ebből eredő mellékkérdéseknek, minőségi érték- és árkülönbözeteknek érvényesítése végett használatnak: ez esetben csak a szorosan vett peres tárgy értéke-nek s a jogügylet minőségének megfelelő fokozatos illeték rovandó le a panaszló fél által.

Ha minőségi különbözet egyáltalában nem állapíttatik meg a választott bíróság által, akkor a felek által felmutatott minden egyes levél, és ha az többt ívből áll, minden egyes ív 1 K állandó bélyeg alá esik, de ha a vonatkozó értékhez képest ennél kevesebb lenne a fokozatos illeték, ily esetben ezen csekélyebb ösz-

szeg fizetendő a felek által. (1875 : XVI. t.-cz. 2. §.)

A peres tárgy értékét maga a választott bíróság állapítja meg és szedi be az ezután járó bélyegilletéket akként, hogy vagy az annak megfelelő bélyegjegyeket a levelekre felragasztja s azokat átbélyegzi, vagy az illetéket készpénzben az adóhivatalhoz beszállítja, ha pedig azon illetéket bármi okból nem szedhetné be, a bíróság a leletet a panaszoló fél ellen felveszi s azt az illetékkiszabási hivatalnak átküldi. A bíróság köteles a tárgyalási iratokban az érték meghatározását kitüntetni s azt is világosan felemlíteni, vajjon lerovatott-e, s mily összegben a levelezéstől járó illeték vagy minő intézkedés tétetett annak behajtása iránt? Mindaddig, míg az illeték le nem rovatott, a bíróság sem az ítéletet ki nem hirdetheti és ki nem szolgáltatathatja a feleknek, sem pedig a felek közt netalán létrejött egyezségnek fogamatot nem szerezhet. (1875 : XVI. t.-cz. 3. §.)

6. Kereskedelmi jegyzékek, számlák, kimutatások, számadások, lásd »számadások«.

Kereskedelmi vagy iparüzleti társulatok, lásd »társasági szerződések«.

Kereskedelmi és iparkamarák, lásd »személyes mentességek«.

Kereskedők kötlevelei, l. »kereskedelmi és iparügyletek«.

Keresztelő levelek, iven-
kint 1 K¹⁾

különben l. »anyakönyvi kivonatok«.

Jogügyletet tartalmazó s bíróság előtt bemutatott feltételesan illetékmentes kereskedelmi levél csak az esetben esik az illető jogügyletre vonatkozó illeték alá, ha az a bíróság előtt felperes részéről keresetileg, vagy alperes részéről kifogás alakjában érvényesítették. (P. dt. 40. sz.)

¹⁾ Az áru- és értéktőzsde választott bírósága előtt folytatott perekben akkor is csak a szorosan vett peres tárgy értékéhez képest rovandó le a jogügylet minőségének megfelelő illeték, ha a per a vételár hátralekös része iránt indítottatott meg. (82013 94. P. M.) (III. díj. 59. t. 5. p. 2. bek.)

A kereskedelmi alkalmazottak felvételére vonatkozó szolgálati szerződést tartalmazó levelek feltételeken illetékmentesek. (P. dt. 138. sz.)

Tőzsdéi vételi megbízások feltételeken illetékmentesek. (P. dt. 455. sz.)

60. tétel.

Kezességi okiratok, ha a kötelezett-ség, melyért a kezesség elvállaltatik meg nem becsülhető, ivenkint 1 K ha pedig megbecsülhető, a kötelezett-ség értéke szerint II. fok.

mentesek, lásd »okiratok mentesek« 79. c) betűjét.

1. *jegyzet.* Ha a kezesség a főügylet iránti okmányban a szerződő felek által kikötöttet, ugy ez az ugyanazon okmánytól járó illeték megszabásánál nem jön számításba.

2. *jegyzet.* A pénzügyeti hitelegyletek tagjai által a nekik nyújtott hiteiről kiállított kezességi okiratok bélyegilletéke nézve lásd a díjgyezék 54. tételét.

Kiegyenlítési bizonylatok számlákon, számadásokon stb., lásd »számadások« 84. B) 2. és 3. pontját.

teherjegyeken, lásd »vétbizonyítványok mentesek« 102. b) betűjét.

Kihirdetés alóli felmentések feltétlenül illetékmentesek.

az ezekérti folyamodványok ivenkint 1 K

Kihirdetésről kiadott bizonyítványok bélyegmentesek. (27243/95. sz. I. M. ut. 45. sz.)

Kiigazítási perek a telek-jegyzőkönyvekre nézve lásd »Telekjegyzőkönyvek« vezérszó alatti határozatokat.

Kijelölések egyházi javadalmak vagy pedig valamely alapítványi hely adományozására, melyeket magánszemélyek hatóságokhoz intéznek mint beadványok, ivenkint 1 K

melyeket hatóságok, hivatalok, intézetek tesznek, nem tárgyai az illetéknek.

Kinevezési rendelvények, lásd »szolgálatvételi szerződések«¹⁾

¹⁾ A házasság kihirdetésének elrendelése végett a magyar anyakönyvezetőhöz intézett írásbeli beadvány és mellékletei bélyegmentesek.

Ha magyar állampolgár külföldön, külföldi

61. tétel.

Kisajátítások. A kisajátítási törvény alapján eszközözlendő kisajátítási eljárásra vonatkozó minden beadvány, terv, összeírás, leírás, egyezség, jegyzőkönyv, becslevél, bizonyítvány vagy nyilatkozat, határozat, panasz és felebbezés bélyegmentes. Magántársulatok vagy magánfelek által eszközölt kisajátítások esetei-

hatóság előtt kíván házasságot kötni, arról, hogy házassága hazájának törvényei szerint akadályba nem ütközik, az igazságügyminister ad tanusítványt. Az ily tanusítvány kiállítása végett az igazságügyministerhez intézett kérvény 1 koronás, mellékletei pedig 30 filléres bélyegilleték alá esnek, azonkívül a kérvényhez a tanusítványra járó 2 koronás bélyeg vagy ennek ára is melléklendő.

Ha az anyakönyvvezetőhöz a kihirdetés iránt beadott, s magában véve bélyegmentes kérvény, vagy a helyett felvett jegyzőkönyvben az is kéri, hogy az anyakönyvvezető a kihirdetési eljárás befejezése után az iratokat az említett tanusítvány kiállítása végett az igazságügyministerhez terjessze fel, akkor ez a kérvény illetve jegyzőkönyv s mellékletei látnadók el az előző bekezdésben említett 1 koronás illetéggel 30 filléres bélyegekkel. (7870/96. Ig. Min.)

Akkor is elég egy drb. 1 koronás bélyeg, ha a törvényhatóság első tisztviselője a kihirdetés alól leendő felmentés iránti (tehát már magában véve is bélyegköteles) beadványban vagy a helyett felvett jegyzőkönyvben kéri arra, hogy a fentemlített tanusítvány végett az iratokat az igazságügyministerhez terjessze fel. (91425/96. P. M.)

Ha a most említett kérvények külföldről érkeznek, bélyegek helyett azok értékét is lehet csatolni.

Ha a fél bélyegkötelezettségének egyáltalán nem tesz eleget, akkor az anyakönyvvezető a felterjesztés iránti kérelmet nem teljesítheti, hanem a hozzá bemutatott iratokat a kihirdetési eljárás befejezése után a kihirdetési bizonyítvánnyal együtt oly értesítés kíséretében juttatja el a félhez, hogy a tanusítvány elnyerése végett az igazságügyministerhez intézendő kérvényhez a fent megjelölt bélyegeket vagy azok értékét is csatolni kell.

Az ill. díj. 85. t. 12. pontja szerint a szegényeket megillető bélyegmentesség az itt felsorolt bélyegilletékekre is kiterjed, mégis azzal, hogy szegénység címén külföldiek csak úgy élveznek bélyegmentességet, ha az állammal, amelynek alattvalói, e részben viszonyosság áll fenn. (7870/96. I. M.)

ben azonban a fentebb felsorolt okiratok csak addig maradnak bélyegmentesek, míg más czélokra, mint a kisajátítási törvényben megállapított kisajátítási s telekkönyvi eljárás keresztülvitelére nem használatnak.

Az illetéki díjjegyzékben meghatározott vagyonátruházási s telekkönyvezési illetékek a közcélokra történt kisajátításoknál nem járnak.

A nyereségre alakult vállalatok tartoznak azonban a kisajátítás után tulajdonukba átment földterületekről a fizetett kártalanítási összegek alapján megszabandó vagyonátruházási $4\frac{3}{10}\%$ -nyi illetéknek felerészét fizetni.

A kisajátítás után megvett és lebontandó építmények megszerzéseért vagyonátruházási illeték nem jár.

A kisajátítások alapján fizetett kártalanítási összegekről szóló nyugták ellenben a II. fokozat szerint járó bélyegilleték alá esnek. (1881 : XXVI. t.-cz. 20. §.)

Kisajátításoknál vagyonátruházási illeték akkor sem jár, ha a kisajátítási jogkal bíró fél a kisajátítható ingatlant nem bírói uton, hanem a kisajátítás czéljára megindított tárgyalás folyamán magán egyezséggel szerzi meg. (P. dt. 27. sz.)

Kisajátítási eljárás folyamán felmerülő műveletek biztosításául szolgáló zálogjogbejegyzések illetékmentesek. (P. dt. 239. sz.)

Az olyan kisajátítási egyezség alapján, amelynek értelmében a kisajátítást szenvedő a kisajátítási összeg fejében terjedékeket vesz át, ezen terjedékek értéke után vagyonátruházási illeték nem követhető. (P. dt. 306. sz.)

Utcaszabályozás alkalmából a közmunkatanács részéről csere után eszközölt kisajátításoknál a vételi illeték csak attól a többlétől szabható ki, amelylyel a kisajátítást szenvedő fél által átvett telek értéke a tőle kisajátított telek értékét meghaladja és ennek az illetéknek is csak fele követhető. (P. dt. 475. sz.)

62. tétel.

Kiskorúság telengedését tárgyzó folyamodványok ivenkint 1 K,

az ezekre hozott nagykorúsítási nyilatkozatok feltétlenül illetékmentesek.

Kitáblázási határozatok peres eljárásban, lásd »ítéletek«.

Kitáblázási kérvények, l. »beadványok« 15. pontját.

Kitáblázások illetékmentesek.

Kitüntetés végetti folyamodványok (v. ö. 13. t. IV. 5. p.) az első ivtől 10 K.

Kivándorlásifolyamodványok, ivenkint 1 K,

az ebbeli engedélyek feltétlenül illetékmentesek.

Kiviteli engedély feltétlenül illetékmentes;

az e végetti folyamodványok az első ivtől 2 K.

63. tétel.

Kivonatok a telekkönyvi hatóságok vagy bányabíróságok által vezetett nyilvankönyvekből, továbbá bírói letétek feljegyzéseiből, szintugy a közhivatalok irataiból, vagy hivatalosan őrzött magánírományokból és ügyvédi könyvekből, ivenkint 2 K;

a kisbirtokosok országos földhitelintézete alapító tagjai által be nem fizetett alapítványi összegek iránt eszközözendő bekelezések czéljából szükséges telekkönyvi kivonatok (1879 : XXXIX. t.-cz. 4. §.), ivenkint 1 K.

A telekkönyvi hatóság köteles az 1894. évi XVI. t.-cz. értelmében hagyatékot feltárazó közeg szóbeli vagy írásbeli felszólítására az örökhagyó ingatlan vagyonát tárgyzó telekkönyveket kivonatos hiteles másolatokban sürgősen elkészíttetni és ezeket, valamint az örökhagyónak telekkönyvileg bejegyzett köteleseit és jogait tárgyzó adatokat bélyegmentesen kiszolgáltatni. (1894 : XVI. t.-cz. 45. §. 2. bek.)

Az 1881 : LIX. t.-cz. 6. §-a értelmében kiállítandó, nemkülönb az árvaszékek részéről hivatalos czélokra kívánt telekkönyvi kivonatok bélyegmentesek. (1882. évi Pénzügyi Közlöny 18. sz. 242. l., illetégek 50. sz. 908. lap.)

A bélyegmentesen kiadandó telek-

könyvi kivonatok hitelesítési záradékai-
ban a bélyegmentes kiállítás célja és
az illető hagyatéki ügy mindenkor pon-
tosan kiteendő, és ezen kivonatok a
feleknek semmi szín alatt sem adhatók
ki, hanem a hagyatéki iratoknál meg-
örzendők.

Kivonatok az anyaköny-
vekből, az illetékköteleseket, lásd
»anyakönyvi kivonatok«;

a bélyegmenteseket lásd »bizonyítvá-
nyok bélyegmentesek«.

Kivonatok, közjegyzőiek,
lásd »közjegyzők« tételét.

Kórházak, amennyiben községi
intézetek, lásd »személyes mentességek«
85. tétel 2 pontját, és a vétbizonyítvá-
nyokra nézve lásd »vétbizonyítványok
mentesek« 102. tétel 7) betűjét.)¹⁻⁵⁾

64. tétel.

**Kölcsönszerződések, ugymint kötvé-
nyek, adóslevelek :**

1. Állam- vagy más értékpapírokra
vagy árukra adott előlegekről :

a) az előlegezési üzletekre jogosított

¹⁾ A kataszteri egyéni birtokosoknak az azok
helyességéért felelős községi közegek (városi
adóhivatalok, községi jegyzők) által hitelesített
másolatai ivenkint 2 koronás bélyeg alá tar-
toznak. (42752 92. P. M., P. K. 731. 1.) ; ha az
illető papír nagysága az 1750 négyszögcenti-
métert meghaladja, az ivenkint járó 2 koronás
bélyegen kívül ivenkint még külön 1 koronás
bélyeg is alkalmazandó. (50306/92. P. M., P.
K. 1143. 1.)

²⁾ A kataszteri telekkönyvekről és egyéb föld-
adó sorozati munkarészekről a közegek részé-
re a községi nyilvántartás és adókezelés cél-
jából kiállítandó kivonatok bélyegmentesek.
(9084/86. P. M.)

³⁾ A kir. pénzügyigazgatóságok kataszteri
levéltárában elhelyezett földadósorozati mun-
karészekről kiadott hitelesített másolatok és
kivonatok ennek a tételnek értelmében iven-
kint 2 koronás bélyeggel látandók el.

⁴⁾ Árvaszék részéről hivatalos czélokra kívánt
telekkönyvi kivonat bélyegmentes. (1882 : P.
K. 18. sz. 242. illetőleg 50. sz. 908. lap.)

⁵⁾ Törlési keresetekhez szükséges telekkönyvi
kivonatok az 1881 : LIX. t.-cz. 6. §. értelmé-
ben bélyegmentesek. (1882 : Pénzügyi Közlöny
18. sz. 242. 1. illetőleg 50. sz. 908. 1.)

társulatok által adottakra nézve, lásd
»társaságok« czimű tételt.

b) ha a kötvények árukra vagy érték-
papírokra adott előlegek iránt a keres-
kedők által állíttatnak ki, mint váltók
(v. ö. 89. tét. II. pt.)

A kézizálogra adott kölcsönügylet
iránt kiállított zálogjegyek, amennyiben
a II. fokozat szerinti illeték nem keve-
sebb, ivenkint 1 K

és ha ily zálogjegy a kereskedő által
nyolcz napot túl nem haladó időtartamra
állíttatott ki, ivenkint 20 f.

Az itt kijelölt illeték alá esik ezen köl-
csönügylet minden meghosszabbítása is.

Zálogjegyek, ha 4 koronát el nem érő
összeg iránt állíttatnak ki, bélyegmen-
tesek.

c) Ha ily kötvények más személyek
által vagy hosszabb időre állíttatnak ki,
az előlegezett összeg szerint II. fok.

Az 1887 : XLV. t.-cz. 13. §-ában emlí-
tett kereskedő czégek kötelezetnek az 1869.
évi XVI. t.-cz. 21. §-ához képest a bélyeg-
és illetékszabályokban előírt módon külön
bélyegjövődéki naplót vezetni és az esedé-
kessé vált bélyegilleték befizetését e napló
kivonata alapján, illetve ennek egyidejű
beterjesztése mellett teljesíteni.

A naplókivonatok teljes és helyes vol-
taért az üzlet tulajdonosa, a közkereseti
társaságok beltaggjai, valamint a bélyeg-
kötelezettség teljesítésének nyilvántartásá-
val megbízott üzleti ügyvivő, — az épen
nem, vagy a törvényszerűnél kisebb mérré-
ben befizetett bélyegilleték ötvenszeres össze-
gében meghatározott bírság terhe alatt
egyetemlegesen felelősek.

A pénzügyminiszter felhatalmazatik,
hogy a jelen törvényszakasz határozmányai
alá eső kereskedőknél közegei által az 1868.
évi XXIII. t.-cz. 13. §-a rendelkezései-
nek megfelelő bélyegellenőrzési szemlét
tarthasson.

2. Más adóslevelek :

a) ha az előmutatóra szólnak, a köl-
csönözött tárgy értéke szerint III. fok.
amennyiben azonban ily adóslevelek
meghatározott időtartamra, de tíz évnél

nem hosszabb időre szólanak, úgy az előmutatóra szóló adóslevelek csak a II. fokozat alá esnek.

De ha a kölcsön tartama meghosszabbíttatik, az illeték a III. fokozat szerint kiegészítendő.

b) Ha nem szólnak az előmutatóra, mindenkor a kölcsönzött tárgy értéke szerint II. fok.

Oly kölcsönöknél, melyek részletkötvények kiadása mellett köttethetők, az illeték azok kiadása előtt a kölcsöntervnek részletes bemutatása mellett készpénzben befizetendő és a főkötvény továbbbi illeték alá nem esik.

Az illetékkiszabás az egyes részletkötvényekért járó illetékösszegek össze-számitása által eszközöltetik.

A kölcsönbeli kamatokról szóló szelvények minden kiadása az illetékkiszabással megbízott hivatalnak előlegesen bejelentendő és ezen szelvénykiadás azon kötelezettséggel jár, miszerint minden egyes kamatszervénny után az *illetéki díj-jegyzék 93. tétel 2. c) pontja értelmében* eső illeték a kamatszervények összes száma szerint minden lejáratkor közvetlenül befizetessék. A lejárt kamatok után esedékes illetéknek készpénzben leendő befizetésére mindazok is kötelesek, kik a bemutatóra szóló adósleveleket, habár szelvények nélkül is, kiadják.

1. *jegyzet.* Záloglevelekben nyújtott kölcsönöknél azoknak névértéke veendő az illetékkiszabás alapjául.

2. *jegyzet.* Az egyes törvényhatóságoknak az inség által sujtott községek s illetőleg a szűkölködő községi lakosok felesegélyezése céljából az államkincstárból vagy a kormány rendelkezése alatt álló közalaphól engedélyezett inségi kölcsönök iránt kiállítandó szerződések bélyegmentesek s az ezen kölcsönök bekebelezése sem tárgya az illetéknek.

3. *jegyzet.* Kölcsönök fizetési határidejének meghosszabbításai, a fent 2. a) és b) alatt említetteket kivéve, az általános illetékszabályok alá tartoznak.

Költségjegyzékek, lásd »számadások«.

Könyvecskék, lásd »beiratási könyvecskék« tételét.

Könyvkiadási szerződések, melyek által valamely írott mű szerzője valakit annak kinyomatására és áruba bocsátására feljogosít, mint »szolgáltatási szerződések«.

Kötelezvények, államiak s ezekkel egyenlőknek tartottak, feltétlenül illetékmentesek.

Magánkötelezvények, lásd »kölcsön-szerződések«.

65. tétel.

Közjegyzők vagy helyetteseik által kiállított közjegyzői okiratok s általában minden általuk szerkesztett más irat és beadvány tartalma és minőségéhez képest, az illetéki díjjegyzék vonatkozó tételei alatt megállapított bélyeggel láttandók el.

Ezen általános szabálytól eltérésnek mennyiben van helye, a közjegyzők ügyködésére vonatkozó iratok után járó bélyegilleték mérvét és annak mikénti lerovását szabályozó következő pontok határozzák meg, ugymint:

a) közjegyzői jelöltek részére a gyakorlatból kilépés alkalmával kiállított bizonyítványok, ivenkint 1 K;

b) közjegyző által a fegyelmi bíróság határozata ellen intézett felebbezés az első ívtől 2 K;

c) az 1874 : XXXV. t.-cz. határozataihoz képest a közjegyző által felvett jegyzőkönyvek közül azok, melyek:

1. százalékos illeték alá eső jogügyletet tartalmaznak, ivenkint 1 K;

2. az idézett törvény 81., 83., 84. és 145. §§-ai (a felek kész magánokiratainak közjegyzői okirat minőségével leendő felruházása, továbbá a kész végrendelet átnyújtása, valamint annak visszaadása és az ismételt kiadvány kiadása) esetében vétetnek fel, ivenkint 1 K;

3. az idézett törvény 106., 107., 108. s 110. §§-ai (a közjegyzőknek őrizet végett átadott okiratok, valamint készpénz és értékpapírok letétele és azoknak

kiszolgáltatása) esetében felyett jegyzőkönyvek ivenkint 1 K,

illetőleg amennyiben a tárgy értékéhez mérten a II. fokozat szerinti illeték csekélyebb lenne, ezen csekélyebb bélyeggel látandók el.

Ha azonban közjegyzői letétek fizetése képen egy harmadik személynek szolgáltatnak ki, ez esetben az illetéki díjjegyzék 101. tétel a) pontja és 1. jegyzete nyerne alkalmazást;

Jegyzet. Ha valamely őrizet végett letett okirat vagy egyéb értékneműek visszaadásáról külön jegyzőkönyv nem vétetik fel s a visszavétel magán a letéti jegyzőkönyvön, vagy pedig az ezt helyettesítő iraton bizonyítatik, az 1 korona állandó, illetőleg a II. fokozat szerinti csekélyebb illeték a letéti jegyzőkönyv vagy az ezt pótló irat azon részére illesztendő, hol a visszavétel igazolatik.

d) névaláírásoknak közjegyzők általi hitelesítésénél az első fél aláírásának hitelesítésétől 1 K,

minden további fél aláírásának hitelesítésétől pedig 50 f,
az arról felvett jegyzőkönyv azonban bélyegmentes;

Jegyzet. A katonai házassági biztosítékok kamatairól szóló nyugtatrányok a kir. közjegyzők, vagy az azok helyett ténykedő kir. járásbírók által bélyegmentesen hitelesítendők. (1881. évi Pénzügyi Közlöny 18. sz.)

e) minden közjegyzői kiadvány, ugyszintén a közjegyző által kiadott kivonatok, hiteles másolatok, fordítások és általában, minden általuk láttamozott íromány, ivenkint 1 K,

illetőleg, ha az eredeti okirat első ívétől 1 koronánál csekélyebb bélyeg jár, a kiadvány minden iver csak ezen csekélyebb bélyeggel látandó el.

Az 1874: XXXV. t.-cz. 103. §-ában említett tanusítványokról felvett jegyzőkönyvek azonban bélyegmentesek;

f) ha valamely közjegyzői okirat több önálló jogügyletet foglal magában (1874. évi XXXV. t.-cz. 142. §.) az általános illetéki szabályok 54. §-a szerint a különböző jogügyletektől járó illetékek külön rovandók le.

g) a közjegyző által az 1874: XXXV.

t.-cz. 151. §-a szerint vezetendő ügykönyv, továbbá a 153. §. c) és d) alatt megjelölt óvási és letétkönyv ivenkint 10 fillér, ha azonban a használt papírovek a törvényes (2640 négyszögcentiméter) térmértéknél nagyobbak, a szabályok 45. §-ának rendelkezései szerint ivenkint 20, illetőleg 30 fillérnyi bélyegilleték alá esnek.

Ezen illeték akként rovandó le, hogy az illető ügykönyv minden egyes ívére a használt papír nagyságának megfelelő bélyegjegy az iv használata vételének megkezdésekor felragasztassék, és az illető ívre vezetett szöveg első szavaival keresztül irassék;

h) a közjegyzők által felvett váltóóvások után, az 1. ívtől 2 K;
a többi iv után pedig 1 K bélyeg jár;

i) az 1874: XXXV. t.-cz. 84. és 106. §§-ai eseteiben a feleknek kiadott átvételi elismervények bélyegmentesek;

k) a közjegyzői okiratok alapján az 1874: XXXV. t.-cz. 111. és következő §§-ai értelmében eszközölt végrehajtási eljárás alapjául szolgáló végrehajtási kérvény s az annak folytán felmerülő egyéb beadványok és jegyzőkönyvek az ill. díj. 13. tét. I. 1. pontja, illetve 8. tét. és 52. tét. B) 1. pontjának határozmányai alá esnek, és a végrehajtást elrendelő bírósági végzésekre a 48. tétel C) és D) alatti rendelkezései alkalmazandók;

l) a közjegyzőknél levő iratok eredetijének, hiteles másolatainak, kivonatainak vagy hiteles kiadványainak kiadása iránt a felek által a törvényszékhez intézett beadványok, a törvényszéknek e tekintetben hozott végzései, továbbá az eredeti okiratok kiadásakor a közjegyző részére készített másolatok és ezek hitelesítései (közjegyzői törvény 135. §.), ugyszintén a közjegyzői díjak megállapítása iránt a közjegyzők vagy felek által a bírósághoz intézett beadványok, az erre vonatkozó tárgyalás s a bíróság végzése illetékmentesek.

De ezen kedvezmény nem terjed ki azon kérvényekre, melyeket a közjegyzők a már

biróilag megállapított díjak behajtása czéljából a kielégítési végrehajtás jogának elvégzése végett a bíróságokhoz benyújtának. Ezen beadványokra nézve az illetéki díjjegyzék idevonatkozó határozatai mérvadók. (1882. évi 21940. számú p. ü. m. rendelet.)

A közjegyzői törvény 144. §-ában említett megtagadó végzés ellen beadott felebbezés pedig az illetéki díjjegyzék 13. tétel 14. pontja szerint 2 K-ás bélyeg alá esik:

m) oly esetekben, midőn a közjegyzők bírósági vagy gyámhatósági megbízásból működnek, tartoznak az ezen minőségükben kiállított illetékköteles iratokra illesztett bélyegjegyeket - az 1881: XXVI. t. cz. 4. §-ának (az illetéki szabályok 42. §-ába átvett) határozataihoz képest felülbélyegezni; minden más esetben a bélyegjegyek átíratása, illetőleg hivatalos felülbélyegzése tekintetében jelen szabályok 20. és következő §§-ainak határozmányai a közjegyzőkre nézve is alkalmazandók (1879. évi 8947. számú p. ü. m. rendelet);

n) a közjegyző köteleztetik az általa kiállított iratokra felhasznált bélyeg mennyiségét, készpénzben fizetendő illeték alá eső jogügyletekről szóló okiratoknál pedig azoknak az adó (a fővárosban az illetékkiszabási) hivattal történt közlését vagy azon körülményt, hogy az illeték lefizetése az eredeti okiraton van igazolva, ügyviteli és letéti könyveiben is feljegyezni és az általa kiállított kiadványok hitelesítési záradékában azon okiratok bélyegének mennyiségéről, illetőleg a készpénzben fizetendő illeték lerovásáról is említést tenni, amely okiratokra az általa felvett iratokban hivatkozás történik;

o) az illetékkiszabás tárgyát képező jogügyletekről szóló okiratok, valamint a hagyatékok körüli eljárás eseteiben a hagyatéki kimutatások bejelentése iránt a közjegyzőt terhelő kötelezettséget jelen szabályok második része szabályozza meg;

p) a közjegyző az 1874: XXXV. törvénycikkben említett bármely czélból előtte felmutatott vagy nála letett s

szabályszerűen nem bélyegzett iratok felett leletet felvenni s azt haladéknélkül az illetéki kiszabással megbízott hivatalnak megküldeni tartozik.

E kötelezettség alól kivételnek csak azon esetben van helye, ha törvényszerű illeték lerovása vagy a már korábban történt letelezés magán a felmutatott vagy letett okiraton igazolva van. (1881. évi »Pénzügyi Közlöny« 34. sz.)

Közössége a tulajdonnak és egyéb jogoknak. Szerződések, melyek által vagyonszövetség eszközöltetik, lásd »társasági szerződések«, »házassági szerződések«, a közösség megszüntetése felőli okiratok, lásd »elkülönítési okiratok«, »örökösödési osztályok«.

Jegyzet. Ha valamely dolgot vagy jogot két vagy több személy közösen szerez, ezek összesen egy személynek tekintendők. Ha a nyilvánkönyvekbe már bejegyzett egyedüli tulajdonos egy vagy több személyt közös társtulajdonosul felvesz, a birtokba lépett ezen társtulajdonosok a rájuk ruházott jog arányához képest tartoznak az illetéket lefizetni, még pedig ha a vagyonszövetség visszteher nélkül történt, mint ajánldozástól, ha pedig visszteher mellett törtétt, mint adásvételi jogügylettől.

Ha a vagyonszövetségbe lépett társtulajdonos része nincsen meghatározva, úgy közte és a korábbi egyedüli tulajdonos között két egyenlő részben történt osztály vélelmezettik. Ha az egyik társtulajdonos kitörése által a többiek vagyonszáma nagyobbodik, vagy a közös tulajdon egyedüli tulajdonná válik, a fennmaradt társtulajdonosok, illetőleg az egyedüli tulajdonos az illetéket ugyanazon arányban tartozik fizetni.

Községek, mennyiben élveznek illetékmentességet, lásd »személyes mentességek«;

beadványok azokhoz, ivenkint 1 K; bélyegmentes beadványok, lásd »beadványok mentesek«.

Községi adók befizetése felőli nyugták feltétlenül illetékmentesek.

Községi meghatalmazások oly ügyekre melyekre nézve a község magánszemélynek tekintetik, ivenkint 1 K.

más esetben bélyegmentesek.

Külföld; a külföldiek között belföldön kötött jogügyletek oly vagyon-

átruházások iránt, melyek belföldön jogi következményekkel nem bírnak, a vagyonátruházásokra szabott illeték alá nincsenek vetve, hanem az ily jogügyletek felett belföldön kiállított okiratok ivenkint 1 K bélyegilleték alá esnek.

Ha utólagosan a szabályok 39-ik §-ában felsorolt körülmények állanak be, melyek szerint a külföldön kiállított okiratok az illető jogügyletnek a belföldön célba vett hatályossága arányában válnak illetékkötelesekké, úgy a fentemlített okiratok illeték tekintetében a külföldön kiállított okiratokkal egyenlőknek tartandók, az azoktól már lerótt 1 K állandó bélyegilleték beszámítandó lévén.

Belföldiek között belföldön kötött oly jogügyletek, melyek külföldön lépnek hatályba, továbbá belföldi és külföldi közt kötött jogügyletek különbség nélkül, akár bel- vagy külföldön birjanak azok jogi következményekkel, az általános szabályok szerinti illetékkötelezettség alá esnek.

Kivételnek egvedül a külföldi ingatlanok tulajdonjogának vagy haszonélvezeti szolgalmának átruházása iránti jogügyletek, minthogy ezektől vagyonátruházási illeték nem jár, és csak az azok iránt kiállított okiratok esnek ivenkint 1 K-ás állandó bélyegilleték alá.

Lakbérfelmondás és lakás-kiürítés iránti ügyekre nézve a m. kir. igazságügyminister 1894. évi 4873. I. M. E. számú rendeletével (R. T. 288. szám 723. l.) szabályozott eljárásban felmerülő bélyegilleték tekintetében az 1894. XXVI. t.-cz. 35. §-ában nyert felhatalmazás alapján rendeljük:

1. A bíróságnál előterjesztett felmondás, illetőleg felhívás, ugyszintén az idézett rendelet 1—8. §-aiban szabályozott eljárás során a bíróságnál előterjesztett egyéb kérelmek és nyilatkozatok a bélyeg- és illetékszabályok általános rendelkezései szerint a perenkívüli bírói eljárásra vonatkozó beadványokra nézve megállapított illetékkötelezettség alá esnek. Ha a fel-

mondás, illetőleg felhívás szóval terjesztetik elő, az ettől járó bélyegilleték az 1894. XXVI. t.-cz. 2—4. §-ai értelmében az eredeti jegyzőkönyvön rovandó le.

Ezenkívül a bíróságnál előterjesztett felmondás, illetőleg felhívás költségeért 2 K állandó bélyegilleték jár, melyet a felmondó, illetőleg felhívó fél a beadvány első példányán, esetleg a felmondásról, illetőleg a felhívásról felvett eredeti jegyzőkönyvön köteles leróni, s mely abban az esetben, ha a felmondás, illetőleg felhívás visszautasítottatik, az 1881. évi XXVI. t.-cz. 13. §-ának harmadik bekezdése értelmében visszatérítendő. azonban abban az esetben, ha kifogás folytán az eljárás perré alakul át, az idézett rendelet 12. és 17. §-a értelmében hozott ítélet után járó illetékbe be nem számítottatik.

2. A kir. közjegyző útján eszközölt felmondás, illetőleg felhívás esetében a kir. közjegyzőnek az idézett rendelet 7. és 8. §§-aiban említett ügyködése ezentul is csak az alá az illetékkötelezettség alá esik, melyet a fennálló szabályok a közjegyzői tanusítványokra nézve megállapítanak.

3. Ha a felmondás, illetőleg felhívás kifogással támadtatik meg: a kifogásokra és a további eljárásra — ideértve az idézett rendelet 15. §-ában említett igazolási kérelmet is, — az illetékkötelezettség tekintetében azok a szabályok alkalmazandók, melyeket az 1894. évi XXVI. t.-cz., illetőleg a bélyeg- és illetékszabályok általános határozmányai a sommás eljárásra nézve megállapítanak. Az idézett rendelet 12. és 17. §-ai értelmében hozott elsőbírósági ítéletek után abban az esetben, ha a per tárgyának értéke 100 K-t meg nem halad: 2 K, ha 100 K-t meghalad: 5 K állandó bélyegilleték fizetendő. A kir. járásbíróság ítélete ellen az idézett rendelet 15. §-a alapján intézett felülvizsgálati kérelem-től minden esetben 2 K állandó bélyegilleték jár.

4. A kifogással meg nem támadott

felmondás, illetőleg felhívás alapján, ugyancsak az idézett rendelet 12. és 17. §-a értelmében hozott ítélet alapján folyamatba tett végrehajtási eljárásban a bélyegkötelezettség tekintetében a végrehajtási eljárásra vonatkozó általános szabályok alkalmazandók. A végrehajtást elrendelő végzés akkor sem esik bélyegilleték alá, ha a felmondás, illetőleg felhívás kir. közjegyző útján eszközöltetett.

5. Egyebekben az idézett rendelettel szabályozott eljárásban a bélyegkötelezettség és a bélyeg lerovása tekintetében az általános szabályok alkalmazandók.

Ugyancsak az általános szabályok alkalmazandók bélyegrövidítés esetén a letelezés és ennek, valamint a szabályszerű felülbélyegzésnek elmulasztásából az illető hivatalos közegre háruló felelősség tekintetében.

Az idézett rendelet 1—8. §-aiban szabályozott eljárás e szempontból is perenkívüli eljárásnak tekintendő (1881. évi XXVI. t. cz. 9. §.) (16411/1895. P. M., 8971 1895. I. M. R. T. 37. sz.)

L a k b é r s z e r z ő d é s e k mint bérleti szerződések.

L e l e n c z e k, amennyiben ezek az illetékmentességben részesülnek, lásd »beadványok mentesek» *m*), *n*), »okiratok mentesek» 79. tétel *m*) és »bizonyítványok mentesek» 22. tétel *c*) betűjét.

L e l t á r a k, bíróságiak, ideértve a kir. közjegyzők vagy községi elüljárók által bírósági megbízás folytán felvett hagyatéki leltárakat is (1874. évi Pénzügyi Közlöny 33. szám és 25469/1876 p. ü. m. rendelet), ivenkint 72 f.; ha azonban a peres tárgy értéke 100 K-át meg nem halad, ivenkint 24 f.

L e l t á r a k, bíróságon kívüliek, ivenkint 1 K;

L e l t á r a k, melyek a csődeljárásban a bukott vagyonának összeírásáról a csődbíróság kiküldöttje által felvételnek, a »csőd» vezérszó alatt foglalt határozatok 12. pontja értelmében bélyeg-

mentesek. (1883. évi 5317. sz. p. ü. min. rend.)

L e m o n d á s i k é r v é n y e k ivenkint 1 K.^{1—8})

Közigazgatási uton behajtott és a királyi adóhivatalnál kiutaltványozott közjegyzői díjak és költségek kifizetését sürgető közjegyzői beadványok bélyegmentesek. (P. dt. 512. sz.)

¹) Ajánlati tárgyalásról felvett közjegyzői jegyzőkönyv, ha abban ügylet jött létre: az ügylet minőségéhez képest járó bélyegilleték alá tartozik. (38411/1875. P. M., R. T. 446. 1.)

²) Az országos központi hitelszövetkezetbe rendes tagul belépett szövetkezetek részére az igazgatósági tagok névalírása czéjegyzési célra bélyegmentesen hitelesítendő s a hitelesítési záradékban a czélt, melyre a hitelesítés történt, a 61543/1899. X. 25. Ig. min. rend. számára való hivatkozás mellett fel kell tüntetni. (1899. P. K. 2288. 1.)

³) A közjegyző az 1874 : XXXV. t. czikkben említett bármely czélból előtte felmutatott vagy nála letett s szabályszerűen nem bélyegzett iratok felett leletet felvenni s azt haladéknélkül az illetékkiszabással megbízott hivatalnak megküldeni tartozik.

E kötelezettség alól kivételnek csak azon esetben van helye, ha a törvényszék illeték lerovása vagy a már korábban történt letelezés magán a felmutatott vagy letett okiraton igazolva van. (1881. évi »Pénzügyi Közlöny» 34. sz.) (III. díj. 65. t. p) p.)

⁴) Közjegyző útján lakás átvételre vagy kiűritésére való felhívás esetében a kir. közjegyzőnek a 4873/1894. I. M. E. rendelet 7. és 8. §-ában említett ügyködése csak az alá az illetékkötelezettség alá esik, melyet a fennálló szabályok a közjegyzői tanusítványokra nézve megállapítanak. (16411/1894. P. M., P. K. 7. sz., R. T. 37. sz.)

⁵) Közjegyző útján eszközölt lakásfelmondás esetében a kir. közjegyzőnek a 4873/1894. I. M. E. rendelet 7. és 8. §-ában említett ügyködése csak az alá az illetékkötelezettség alá esik, melyet a fennálló szabályok a közjegyzői tanusítványokra nézve megállapítanak. (16411/1895. P. M., P. K. 7. szám, R. T. 37. szám.)

⁶) A kir. járásbírósg által névalírásoknak a kir. közjegyzők helyett teljesített hitelesítése és ugyanezek helyett felvett váltóóvások a 65. tét. d) pontja alatt meghatározott s bélyegekben lerovandó illetékek alá esnek. Az 1874. évi 4186. sz. igazságügyministeri rendelet (R. T. 649. 1.) 10. §-ának d) pontjában meghatározott, közpénzben fizetendő s az állampénztárba beszolgáltatandó díjak a bélyegilletékeken felül járnak. (2939 1879. P. M.)

66. tétel.

Lemondások jogokról:

a) visszteherrel járók, ha a visszteher és jog tárgya meg nem becsülhető, ivenkint 1 K;

ezenkívül:

aa) ha a tárgyat valamely tartozási követelés képezi, a visszteher értékéhez képest II. fok;

bb) ha a lemondás más jogokra vonatkozik, szintén a visszteher értékéhez képest III. fok;

b) visszteher nélküli lemondások, mint ajándékozások;

c) örökségről, lásd a díjjegyzék 82. tételét.

Leszámitolási jegyek, lásd *számadások*.

67. tétel.

Letétek.

A) Átvételi bizonylatai a letéthivataloknak bírói letétek felől feltétlenül illetékmentesek.

Más letétek és árvapénzek befizetéseire nézve:

a) ha a tárgy őrizet végett, a letető vagy más részére tétetik le, feltétlenül illetékmentesek;

b) de ha a letét fizetésképen történik, melyet a letető saját vagy más valaki nevében annak részére teljesít, kinek javára a letett tárgy őriztetik, a letét értékéhez képest II. fok.

B) Vétbizonyítványok a kiszolgáltatott letétekről, ivenkint 1 K.

Azon esetekben azonban, midőn oly készpénzbeli bírói letétek utaltatnak ki a bíróság által a jogosultak részére, melyek után a bírói letétek kezelésére vonatkozó szabályrendeletek értelmében a kincstár a jogosultak részére kamatot fizet, az ily készpénzbeli letéteknek vagy kamatainak felvételéről a jogosult felek által kiállított nyugták az illetéki díjjegyzék 101. tétele a) betűje alatt megállapított illeték alá esnek.

A bírói közegek kezéhez kiszolgáltatott letétekre vonatkozó vétbizonyítványok feltétlenül illetékmentesek.

A megbízott bírói kiküldött részéről átadott letétről a jogosult fél által kiállított nyugták után a 101. tétel a) betűje alatt megállapított illeték fizetendő. (1879. évi *Pénzügyi K.* 50. sz.)

C) Beadványok a letétek elfogadása vagy kiszolgáltatása iránt, ivenkint 72 f.

D) Kivonatok a letétek hivatalos feljegyzéséből, vagy külön hivatalos bizonylatok, hogy valamely tárgy bírósági őrizet alatt van, ivenkint 2 K.

Letéti szerződések, ivenkint 1 K;

ha azonban bér köttetik ki, a becsérték szerint ivenkint II. fok.¹⁾

Oly bírói letétek felvételéről kiállított vétbizonylatok, amely letétek után a kincstár kamatot fizetni nem tartozik, 1 koronás bélyeggel látandók el. (P. dt. 525. sz.)

68. tétel.

Levél, ha nem tekinthető okiratnak, bizonyítványnak vagy beadványnak, csak akkor bélyegköteles, midőn illeték köteles beadványhoz mellékletül használatik.

Levél alakjában kiállított okiratok azonban az okiratok természetéhez képest illetékkötelezettség alá esnek.

Kereskedők és iparúzők közti levelezések nézve, lásd a *kereskedelmi és iparügyletek* című tételt.

Lobogó-szabadalmak az 1. ívtől 2 K.

Lólevelek, marhalevelek.

A lovak, szarvasmarhák, juhok, kecskék és sertések tulajdonát ruházásánál vagy szállításánál úgy a tisztán belföldi, mint a

¹⁾ Bírói kiküldött részéről átadott letétről a feltevő fél által kiállított nyugták után a 101. tétel a) betűje alatt megállapított II. fok. illeték fizetendő. (1879. évi *Pénzügyi Közlöny* 50. sz.) (Ill. díj. 67. t. B. p.)

Ez az illeték az arról kiállított nyugtán, esetleg a kifizetéséről felvett jegyzőkönyvről rovarandó le. (13761/1889. I. M.)

bel- és külföldi forgalomban az e tekintetben fennálló törvény vagy rendeletek szerint kiállítandó marhalevelek bélyegkötelesek. (1887: XLV. t.-cz. 19. §. 1. bek.)

Az 1888: VII. t.-cz. 8. §-ának módosításával a számárta és öszvérre is marhalevél kiállítandó ki. Az 1887: XLV. t.-cz. 16. §. 2. bekezdésének hatályon kívül helyezésével marhalevél-bélyegilleték fejében minden darab két évesnél fiatalabb szarvasmarha vagy ló után, továbbá korukra való tekintet nélkül minden darab számár vagy öszvér után 12 fillér, minden darab két évesnél idősebb szarvasmarha vagy ló után 20 fillér; továbbá az egy marhalevélre írott juhok, kecskék vagy sertések első darabja után 4 fillér, minden további darab juh, kecske vagy sertés után 2 fillér fizetendő. (1900: XVII. t.-cz. 37. §.)

Az 1900: XVII. t.-cz. 37. §-a, valamint az 1900: XXXIII. t.-cz. 1901 január 1-én lép életbe. (363/1901. P. M., 1901. P. K. 30. lap.)¹⁻⁴⁾

1. jegyzet. A katonai hatóságok által tőlük vásárolt lovokról kiállított lólevelek feltételeken bélyegmentesek addig, míg a vevő a vett lovat ismét vásárra viszi, vagy más helyre szállítja, mely esetben az illetékes községi előjáráságnál

¹⁾ A telekkönyvi kivonatok iránti megrendelések után az illetéki díjjegyzék 13. tételének II. pontjában meghatározott 72 állásos bélyegilleték abban az esetben rovándó le, ha a megrendelés a telekkönyvi hatósághoz intézett és czimzett alakszerű folyamodványban történik. Ellenben a telekkönyvi hatóságokhoz vagy a telekkönyvi iroda vezetőjéhez czimzett levél vagy postaautóvalány alakjában történt megrendelések feltétlenül bélyegmentesek. (A tkvi rendtartás 175. §-ára tekintettel.) (1890. évi 34359. sz. p. m. k. P. K. 593. l.)

²⁾ Horvát-Szlavonországra intézkedik az 1900: XXXIII. t.-cz. E törvény az 1888 VII. t.-cz. 8. §-ának az 1900: XVII. t.-cz. 37. §-ában foglalt módosítását nem tartalmazza, vagyis Horvát-Szlavonországon a számárta és öszvérre ez idő szerint marhalevél nem állítandó ki. Egyebekben az 1887: XLV. t.-cz. 16. §-a ezen a területen is hatályon kívül helyezett, s a marhalevél-bélyegilleték az 1900: XVII. t.-cz. 37. §-ában meghatározott mérvben állapítottat meg. Egyruttal kimondatott, hogy amennyiben jövőre a számarak és öszvérek tulajdonát ruházásánál vagy szállításánál marhalevelek kiállítása rendeltetnék el Horvát-

bélyeges úrlapon kiállított lólevelet váltani köteles. (1880. évi Pénzügyi Közlöny 374. lap.)

2. jegyzet. A marhalevelek hátlapjára vésett oly záradékok, melyekben a marhalevében fellejegyzett marhairánti tulajdonjognak a vevőre történt átruházása a vásár helyén illetékes közeg által igazoltatik, illeték alá nem esnek. (1876. évi Pénzügyi Közlöny 4. sz.)

Bírói végrehajtóhoz az ingóságai árverés beszüntetése végett intézett írásbéli megkeresés bélyegmentes. (P. dt. 491. sz.)

Szlavonországon is, abban az esetben ott is korukra való tekintet nélkül minden darab számár vagy öszvér után marhalevél-bélyegilleték fejében 12 fillér lesz fizetendő.

³⁾ Minden egyes marha- vagy lólevéllel — ugyanarra a marhára vagy lóra vonatkozólag — csak egy tulajdonosváltozás eszközölhető; vagyis ugyanannak a szarvasmarha- vagy lónak minden egyes eladásnál az eladó által, mielőtt a marhát a vásárra hajtáná, új marhalevélre váltandó. (1112/1876. P. M., P. K. 57.)

⁴⁾ Az előbb fennállott kedvezmény, hogy a szopós csikó anyjával külön illeték fizetése nélkül egy marhalevélre volt jegyezhető, 1888 január 1-től megszűnt és ezen időtől kezdve az anyjával egy marhalevélre jegyzett szopós csikótól 12 f bélyeg számítandó. (72927/1887. P. M., P. K. 1057, R. T. 2491. l.) (III. díj. 68. t.)

⁵⁾ Az állatok darabszáma szerint fizetendő többlet a marhalevél hátlapjára ragasztandó, mely czélból szükség esetén a marhalevél egy tiszta lappal megtöltendő s a bélyegek mindegyike a kelettel és a kiállító nevével átirandó. Különböző fajú, vagy egy fajú, de különböző jegyű állatok egy marhalevélre nem jegyezhetők. (40000/1888. F. I. és K. M. rend., P. K. 1367. R. T. 1885. l.)

Az 1900: XVII. t.-cz. 37. §-a alapján új mintájú s értéksztályzatú bélyeges kincstári marhalevél-úrlapok bocsátattak forgalomba. (99149/1900. P. M.)

A vármegyék pénzkezelése 1903. január 1-én megszűnővén, a pénzügyminister 94845/1902. sz. a. rendeletet bocsátott ki a kincstári bélyeges marhalevél-úrlapok kezelése és forgalomba hozatalának módosítása tárgyában. E rendelet 1. p. szerint a községek a marhaleveleket azon adóhivataltól, vagy az annak székhelyén bélyegkezeléssel megbízott egyéb jövedéki hivataltól szerzik be, ahová adózás tekintetében utalva vannak. E rendelethez utasítás is van csatolva a marhalevelek kezelése és forgalombahozása tárgyában.

⁶⁾ Ha a marhalevélre jegyzett állatoknak csak egy része adatik el, ezekre a vevő által új marhalevélre váltandó, az eladott darabok pedig az eredeti marhalevél hátlapján lejegyzendők: az utolsó részlet eladásánál az eredeti marhalevél bevonandó. -40000/1888. földm. ipar- és keresk. min. P. K. 1367., R. T. 1885. l.)

69. tétel.

Másolatok:

1. hivatalosak, de nem hitelesítettek:
a) ha bíróság által állíttattak ki, és a per tárgya 100 K értéket meg nem halad, 50 f; ivenkint

b) ha pedig 100 K-t meghalad, 72 f; ivenkint

c) ha más hatóságok által állíttattak ki, 1 K. ivenkint

2. Hivatalosak és hitelesítettek:

a) bíróságiak, ha a per tárgya 100 K értéket meg nem halad, ivenkint 1 K;

b) ha pedig 100 K-t felülhalad, vagy ily másolatok általában más hatóságok vagy hiteles helyek által állíttatnak ki, 2 K. ivenkint

3. A felek által készített, de hivatalosan vagy más magánszemélyek által hitelesített másolatok, ivenkint 1 K.

4. Belföldi felméri jegyzőkönyvekből vett másolatok vagy kivonatok, melyek mint hivatalosak és hivatalos felelősség mellett adatnak ki, ivenkint 1 K; különben feltétlenül illetékmentesek.

Ha az eredeti okirat másolata azon fél által, ki ellen az bizonyítékul szolgál, hitelesnek bizonyíttatik, a másolat illeték tekintetében eredetinek vétetik.

Jegyzetek:

1. A felek által készített másolatok csak akkor illetékkötelesek, ha azok bélyegköteles beadványhoz vagy jegyzőkönyvhöz mellékeltek, és ezen esetben a mellékletek meg-szabott illeték alá esnek.

Ha azonban feltételeken mentes vagy a külföldön kelt okiratok egyszerű vagy hitelesített másolatai is használtatnak mellékletek gyanúán, szükséges ezekre előre azon hivatalos bizonyítványt vezetni, hogy az eredeti okirat a bekövetkezett hivatalos használat miatt a szabályszerű bélyeggel ellátott.

Az ily bizonyítás illetékmentes.

Ha a fél az eredeti okiratot elő nem mutat-hatja, vagy a másolatot az említett bizonyít-vánnyal el nem látatja, a másolatért azon illeték fizetendő, mely az eredetiért jár.

2. Ha egy iven több okirat bélyegköteles másolatai foglaltatnak, a bélyegilleték a máso-latok összes száma után fizetendő.

3. Mindazon másolatok, melyek hivatalból és hivatalos célra, vagy valamely illetékmentes vagy feljegyzést élvező személytől követel-

tettek, és ezen oknál fogva bélyegtelenül állít-tattak ki, más célra illetékrövidítés terhe nélkül nem használhatók.

4. A hitelesítési záradékban határozottan ki-fejezendő, el van-e az eredeti okirat vagy iro-mány bélyegjeggyel látva és minővel, és amennyiben a készpénzben való illetékkfizetés alá esik, vajjon ezen fizetés teljesítése bizonyít-tatott-e az okiraton hivatalosan?

Ha azon okirat vagy iromány, melynek másolata hitelesített, eredetileg illetékköteles volt, és ezen kötelezettségnek elég nem tétetett, a hitelesítési záradékban továbbá még meg-jegyzendő az is, hogy az illetékrövidítés miatt a lelet felvételét és mely hivatalhoz küldet-tett át.

5. Oly hivatalos kiadványok, amelyekben valamely okiratnak, bizonyítványnak vagy irománynak másolata vagy kivonata benn-foglaltatik, hivatalos és hitelesített másolatok-nak tekintendők.

6. Az egyszerű (nem hitelesített) másolatok a kisebb polgári peres ügyekre vonatkozó eljá-rásban bélyegmentesek. (P. K. 1878. évi 134. lap — szabályrendelet 5. §-a.)

Másodlatai a beadványoknak és pedig:

1. peres eljárásban, ha a tárgy értéke 100 K-t meghalad, ivenkint 1 K;

ha 100 K-t meg nem halad, 40 f; ivenkint

a községi bíraskodás alá eső polgári peres ügyekben ivenkint 24 f;

2. peren kívüli eljárásban, ivenkint 72 f; de ha az érték 100 K-t meg nem halad, 24 f; ivenkint

3. egyéb beadványoknak, ivenkint 1 K; amennyiben pedig az első példány után csekélyebb illeték jár, az annak megfelelő bélyegilleték lerovandó;

az okiratok másodlatait illetőleg l. az 55. és 56. §§-kat;

az ítéleteknek lásd, »ítéletek«;

a hivatalos kiadványoknak lásd »hiva-talos kiadványok«.¹⁾

¹⁾ Az illetéki díjjegyzék 69. tét. 3. pontjában foglalt rendelkezés, mely szerint: a felek által készített, de hivatalosan vagy magánszemélyek által hitelesített másolatok ivenkint 50 kros bélyeggel látandók el, csak azokra a hitelesített másolatokra vonatkozik, amelyek a felek birto-kában lévő iratokról készültek, a bíróság vagy hivatal őrzetében lévő iratokról kiszolgáltatót hitelesített másolatok ellenben, tekintet nélkül arra, hogy a lemásolást ki teljesítette: az

70. tétel.

Meghatalmazási záradékok, melyek
nyugtákra vagy más okiratokra vezet-
tetnek, ivenkint 1 K.

**Meghatalmazványi szer-
ződések, idegen ügylet vitele végett,**

idézett tétel 2. pontjában meghatározott bélyeg-
illeték alá esnek. (1886. évi 37660. sz. p. m. k.
1887. évi P. K. 28. R. T. 1335. l.)

A telekkönyvi rendeletek 124. §-a c) pontja
értelmében (midőn egy eredeti okirat alapján
bejegyzések több bíról hatóságoknál teljesí-
tendők), a kir. bíróságok mint telekkönyvi
hatóságok által hivatalból készítenő másolatok
után járó egy forintnyi bélyegilleték beszedése
körül követendő eljárás tárgyában a m. kir.
igazságügyminister a p. ü. miniszterrel egyet-
értőleg 1885. évi október 23-án 48107. sz. a.
a bíróságokhoz körrendeletet intézett, melynek
lényege a következő:

Ha a telekkönyvi hatóságok okiratgyűje-
tményei számára szükséges másolatok, vagy a
bíróságnál leendő elkészítés céljából az illeték-
törvény 69. tétele 2. b) pontjának megfelelő
kétkoronas bélyegjegyekkel ellátott ivenkint
be nem nyújtottak, vagy a benyújtott másolatok
bármikor okból hasznavehetetlenek: úgy mindenik
telekkönyvi hatóság, a telekkönyvi rendeletek
főtebb hivatkozott szakasza értelmében a
szükséges másolatot hivatalból elkészíti ugyan,
tartozik azonban túlstént végzésileg értesíteni
az adó- (a fővárosban a központi díj- és illeték-
kiszabási) hivatalt, hogy a fél a bélyegilletéket
(ivenkint 2 K) nem róttá le, és egyidejűleg
kötelessége az okirati másolatra rávezetni a
következő záradékot: „A K bélyeg-
illeték beszedése végett számú végzéssel
a m. kir. hivatal értesítettett.”

Az illető hivatal ennek átvételéről szóló
revénnyel az iratokhoz csatolva megőrzendő,
a további eljárást pedig az illetékkiszabással
megbízott hivatal teljesíti, K. jegyzék tét. a.
kiszabja az egyszeres illetékösszeget, gondos-
kodik a fizetési meghagyásnak kézbesítéséről.

Megjegyezzetik, hogy a szóban levő illetékre
nézve büntető határozatok alkalmazásának
helye nincsen, mert azon mulasztás, hogy a fél
a telekkönyvi hatóságnál a bélyeglet be nem
nyújtja, bélyegrövidítésnek nem tekinthető.
(1885. évi 71979. sz. p. m. k. P. K. 843. l.)

Ennek a rendeletnek érvénye a telekkönyvi
rendtartás 124. §-a h) pontja értelmében
(midőn a felek az okiratnak illetékkiszabás
végett közlendő egyszerű másolatát nem
csatolják be) a telekkönyvi hatóságok által
hivatalból készítenő másolatokra nézve is
kiterjed. (1887. évi 22607. sz. p. m. k. P. K.
437. lap.)

ha díjazás köttetett ki, mint szolgál-
lattételi szerződések; egyébként pedig
ivenkint 1 K.

71. tétel.

Meghatalmazványok, ha jutalom nem
biztosítottatik, ivenkint 1 K;
különben a jutalomdíj szerint II. fok.,
de a fok. illeték az 1 K bélyegilletéknél
kisebb nem lehet.

A sommás peres eljárásban előszóval
történt ügyvédnevezéstől, ha az jegyző-
könyvbé vétetik fel, az 1 K bélyeg-
illeték külön — a jegyzőkönyvön —
rovandó le (1875. évi »Pénzügyi Közlöny«
242. lap), a kisebb polgári peres ügyekben
a bíróság előtt szóval adott meghatalmaz-
ványok után azonban nem jár bélyeg-
illeték. (1878. évi »Pénzügyi Közlöny«
434. lap.) — A periratokhoz a meg-
hatalmazvány csak eredetben vagy hiteles
másolatban levén csatolható (1868 : LIV.
t.-cz. 88. és. 89. §.), egyszerű másolatok
nem fogadhatók el.

Ha a meghatalmazvány csupán fel-
mutattatik, a jegyzőkönyvbé beirandó, hogy
az a kellő bélyeggel el volt látva, vagy hogy
esetleg a kellő bélyeg hiánya miatt a lelet
felvétetett. (1883. évi »Pénzügyi Közlöny«,
966. lap.)

**Meghatalmazványok bün-
vádi eljárásban, ha az ezen célra való
használat feljegyeztetett aziraton, bélyeg-
mentesek.**

Jegyzet. A bünvádi eljárás, valamint az ill.
díj. 79. tét. k) és y) pontjai alatt megjelölt
ügyekben kiállított ügyvédi meghatalmazványok
azon esetben, ha jutalomdíj költetett ki, mint
szolgálati szerződések az ill. díjjegyzék 87. tét.
d) pontjának értelmében a II. fok. szerinti
illeték alá esnek. (1882. évi »Pénzügyi Közlöny«
36. sz. 820. lap.)¹⁻³⁾

Meghatalmazás akkor is csak 1 K bélyeg-
illeték alá esik, ha abban többen adnak meg-
bizást. (P. dt. 178. sz.)

¹⁾ Áruk átvételére vonatkozó értesítő levélben
foglalt nyilatkozatok másolatai, a midőn az
átvevő egy harmadik személyt hatalmaz fel
az árú átvételére s a vasuti üzletszabályok
rendelkezéséhez képest az értesítő levél formájú

72. tétel.

Megváltási szerződések, ha tartozási követelésekre vonatkoznak, vagy melyek által személyes vagy dologi szolgáltatások pénzbeli tartozásokra változtatnak, érték szerint II. fok.;

ha pedig egyéb jogok megváltására vonatkoznak, mint adásvevések vonandó illeték alá.

Megváltási szerződések, melyek az állami fogyasztási adónak beszedése iránt a kincstár és községek között kötöttek, illetékmentesek.

73. tétel.

Mellékletek, melyek a felek által a bélyegköteles beadványokhoz és jegyzőkönyvekhez csatoltatnak, ivenkint 30 f;

ha azonban a bírói eljárásban a pertárgy értéke 100 K-t meg nem halad, ivenkint 20 f.

A mellékletekre szabott bélyegilleték alá esnek különösen:

a) azon okiratok, irományok és hivatalos kiadványok, melyek a szabályok szerint illetékmentesek, de mellékletül használtatnak (v. ö. 8. §.);

b) minden okirat és iromány, mely a bélyegadó tényleges behozatala előtt állítottatott ki;

c) a személyes mentességnél fogva bélyegmentes okiratok és irományok,

rendelkező irat két példányban állítandó ki, melynek egyike az állomáson marad, másika pedig az áru átvételére meghatalmazott harmadik személynek igazolásul szolgál: eme nyilatkozatok másodlatát, mint meghatalmazások, az illeték-díjgyezék 71. tétel rendelkezése értelmében ivenkint 1 K bélyeggel látandók el. (79037/1899. P. M., P. K. 1936. I.)

²⁾ Ha a bűnügyi használatra bélyegmentesen kiállított meghatalmazványon nincs feltüntetve, hogy az ily célra lett kiállítva, a mulasztásra az Ill. szab. 117. §. 3. pontja alkalmazandó. (89706/1895. P. M.)

³⁾ Községi bíraskodás elé tartozó polgári peres ügyekben a bíróság előtt szóval adott meghatalmazványok után nem jár bélyegilleték. (1878. P. K. 434. I.) (Ill. díj. 71. tét.)

ha nem illetékmentes személyek által mellékletként használtatnak;

d) ellenben a külföldön keletkezett okiratok és irományok, és általában a feltételeken bélyegmentes okiratok, bizonyítványok és irományok, amennyiben azoknak mellékletekként való használata az illetékkötelezettséget megállapítja, és ez esetre más illetékszabás világosan megállapítva nincs, azon illeték alá esnek, mely ezen okiratok-, bizonyítványok- és irományoktól jelen szabályok szerint lett volna fizetendő, ha a feltételes mentesség kellékei hiányoztak, vagy az iratok belföldön állítottak volna ki. (V. ö. 69. tét. 1. jegy. 2—4. bek.)

Jegyzet. Az illetékszabályok szerint köllőleg bélyegzett okiratok és irományok nem esnek további illeték alá, midőn mint mellékletek használtatnak. Ez alól kivétetnek a jelen illetéki díjgyezék 84. tételében B) 2. és 3. alatt elősorolt számadások, továbbá a hirdetmények és hirdalok, melyek, ha mellékletekként használtatnak, ivenkint 30 filléres s illetőleg a peres eljárásban, ha a peres tárgy értéke 100 koronát nem halad meg, 20 filléres bélyeggel látandók el.

Azonban a bírói vagy gyámhatósági eljárás alá tartozó hagyatékok tárgyalása alkalmával a leltárban felvett terhek igazolása céljából bemutatott s köllően bélyegzett számlák nem esnek külön mellékleti bélyeg alá. (1884. évi 13603. sz. p. ü. min. rendelet.)^{1—2)}

A mellékletként használt levél és ennek kiegészítő részét képező levélbőrdírték illetékezés szempontjából egy mellékletnek tekintendők. (P. dt. 227. sz.)

A beadvánnyal sem értelmi, sem külső összefüggésben nem levő s a beadványhoz pusztán tévedésből csatolt mellékletek után bélyeg nem követelhető. (P. dt. 267. sz.)

Beadványhoz csatolt mellékletek a szabályszerű bélyeggel látandók el, akár volt azokra szükség, akár nem. (P. dt. 467. sz.)

¹⁾ A telekkönyvi vázrajzok, ha a telekkönyvi kérvényekhez mint ezek mellékletei csatoltatnak, legyenek azok a folyamodó felek aláírásával ellátva vagy sem egyszerű mellékletek természetével bírnak, és mint ilyenek az illetéki díjgyezék 73. tétele értelmében mellékleti bélyeggel látandók el.

Ellenben azokban az esetekben, amelyekben a felek a vázrajzokat nem külön mellékletképp

74. tétel.

Mellékletek mentesek:

a) könyvek, röpiratok és kinyomásra szánt kéziratok;

b) minden bel- és külföldi értékpapír, ezek szelvényei és az utóbbiak utalványai (Talon), úgy a pénzt képviselő papírok is;

c) bizonyos használatra mentes okiratok és irományok, ha ezek ezen használatra, mint mellékletek fordíthatnak;

d) szegénységi bizonyítványok;

e) azon okiratok, valamint bélyeg- és illetékköteles bírói határozatok eredeti kiadványai, és irományok, melyektől az illeték bélyegben vagy készpénzben befizetett;

f) okiratok azon másolatai, melyeket a felek telekkönyvi beadványokhoz a telekkönyvi hatóság számára, és az illetékszabás céljából csatolni tartoznak;

g) az egyszerű (nem hitelesített) másolatok, melyek a kisebb polgári peres ügyekben az írásbeli keresethez vagy a tárgyalási jegyzőkönyvhöz csatolhatnak;

h) mezei rendőri ügyekre és a vadak által okozott kártérítési keresetekre vonatkozó eljárásban. (1878. évi »Pénzügyi Közlöny« 10. szám.)

Az összeférhetlenségi ügyekben a bejelentés és névalíráásoknak hitelesítése és minden más irat bélyeg- és illetékmentes. (1901 : XXIV. t.-cz. 25. §.)

Mezei rendőrségi beadványok, lásd »beadványok mentesek« l) betűjét. Az ezen ügyekben felvett jegyző-

csatolják a telekkönyvi beadványhoz, hanem azokat a telekkönyvi művelőnek alapul szolgáló szerződéshez hozzá fűzik, ilyen vázrajzok, mint a szerződési okirat kiegészítő része az illetéki díjjegyzék 50. tétele alatt a második, s a többi ívekre megállapított okirati bélyegilleték alá esnek tekintet nélkül arra, vajjon aláírásokkal vannak-e ellátva, vagy sem. (1886. évi 41178. sz. p. ü. m. k. 1887. évi P. K. 27. l. és R. T. 15. sz.)

²⁾ Az Ausztriában kiállított és osztrák bélyeggel szabályszerűen ellátott okmányok, ha Magyarországon benyújtott beadványokhoz mellékeltenek, itteni mellékleti bélyeggel látnadók el. (42336/1895. P. M.)

könyvek és határozatok nem tárgyai az illetéknek. A kárvalloottaknak vétőbizonyítványai a felvett kártérítési összegekről, az összeg szerint II. fok.

Méltóságok adományozását kérő folyamodványok, az 1. ívtől 10 K.

Mérföldbizonylatok, mint bizonyítványok. ^{1—3)}

Az ipari és gazdasági szervezetek cégjegyzései beadványaihoz csatolt czímpéldányok bélyegmentesek. (P. dt. 283. sz.)

A Budapesti Közlöny hivatalos lap kiadó-hivatala által a bíróságnak megküldött oly hírlappéldányok, melyekben a bíróságok megkeresésére az idézési hirdetések közzétettek, mellékleti bélyeg alá nem esnek. (P. dt. 402. sz.)

75. tétel.

Mérlegel vagy mérlegezett számlái a kereskedőknek vagy iparüzőknek, melyek a kölcsönös hitelezéseket és adósságokat, vagy a tartozást és követelést mutatják ki, különbség nélkül vajjon ezeket csupán a kiállító vagy az, kinek részére kiállítottak, vagy mindkét fél aláírta, ivenkint 10 f.

Misealapítványok, lásd »alapítványok«.

Munkakönyvek, melyekkel az iparüzők segédjei elláttatnak, ide

¹⁾ Mezei rendőri ügyekre vonatkozó eljárásban (1878. évi »Pénzügyi Közlöny« 10. szám) csatolt mellékletek nem esnek bélyeg alá. (III. díj. 74. t. h) p.)

²⁾ Telekkönyvi irattár számára mellékelt anyakönyvi kivonat-másolat bélyegmentes. (III. díj. 74. t. f) p.) (17459/1892. P. M., P. K. 597. l.)

Telekkönyvi irattár számára mellékelt ügyvédi meghatalmazás-másolat bélyegmentes. (III. díj. 74. t. f) p.) (17459/1892. P. M., P. K. 597. l.)

Telekkönyvi kérvényekhez csatolt meghatalmazványoknak az okiratgyűjtemény számára csatolt bélyegmentes egyszerű másolatai a telekkönyvvezető által hivatalból hitelesítendők. (17459/1892. P. M., P. K. 597. l.)

³⁾ Okiratok azon másolatai, melyeket a felek telekkönyvi beadványokhoz a telekkönyvi hatóság számára, és az illetékszabás céljából csatolni tartoznak: nem esnek mellékleti bélyeg alá. (III. díj. 74. t. f) p.)

Lásd a 69. tétel 1. jegyzett ís.

értve az ipartörvény (1884 : XVII. t.-cz.)
105. §-ában jelzett esetekben kiállított
másodlatokat is (34025/1884), minden
könyvecskétől 30 f;

Munkakönyvek, mentesek, lásd
az 58. tétel b) betűjét.

Nagykoruitási folyamod-
ványok, ivenkint 1 K;

Nagykoruitási nyilvántások
feltétlenül illetékmentesek.

Napidíjak utalványozásai köz-
hivatalok részéről feltétlenül illeték-
mentesek.

Napidíjak magánszemélyek részé-
ről, lásd »utalványok«.

Napidíjak iránti nyugták
aapidíjak értéke szerint II. fok.

Nemességbármelyfokának
adományozását, megerősítését
vagy átruházását kérelmező beadványok,
az I. ívtől 10 K.

Nemességi oklevelek, az I.
ívtől 10 K.

76. tétel.

Nemzetségek, melyek anyakönyvek
vezetésével megbízott személyek által
szerkesztetnek, vagy általuk csak bizo-
nyíttatnak, mindannyiszor 1 K;

bélyegilleték alá esnek, amennyi szüle-
tési, egybekelési vagy halálozási esetek
bizonyíttatnak.

A magánszemélyek által szerkesztett
nemzetségek, ha mint mellékletek hasz-
náltatnak, az ezekre megszabott illeték
alá esnek.

Nevelési segélypénznek, az
ezekérti folyamodványok ivenkint 1 K,
nyugták ezekről, az összeghez képest
II. fok.

Népbankok, lásd »társaságok«.
Névátruházást kérő folya-
módványok az első ívtől 10 K.

Névváltoztatást kérő folya-
módványok ivenkint 1 K.

Nők lemondási térítvé-
nyei, melyeket állami számadók nejei
tartoznak kiállítani, ivenkint 1 K.

77. tétel.

Nyilatkozatok, bíróság előttiek, me-
lyek által valaki valamely adósságot
elismer, másnak valamely jogot átenged
vagy valamely jognak másra való átruhá-
zását, vagy más által irányában elvállalt
kötelezettség teljesítését bizonyítja, a
perbeli egyezségekre fennálló szabályok
szerint kerülnek illetékkötelezettség alá.

Az örökség elfogadása iránti nyilatko-
zatoktól, akár jegyzőkönyvbe, akár be-
adványba foglaltassanak, a jegyzőkönyvi
vagy beadványi rendes bélyegen kívül
nem jár külön bélyegilleték. (1877. évi
Pénzügyi Közlöny 670. lap.)

Nyugalmasági rendelvé-
nyek, tisztviselők vagy más oly sze-
mélyek részére, kiknek az államkincstár-
ból vagy más közalapról fizetendő nyug-
díj vagy ellátás engedélyeztetik, mint
hivatalos kiadványok illetékmentesek.

Nyugalmasági rendelvé-
nyek más személyek részére, mint ok-
iratok.

Nyugalmasági kérvények
ivenkint 1 K.

Nyugdíjbiztosító okira-
tok, melyekkel magánszemélyek által
szolgáltatételért, bizonyos szolgálati idő
lefolytával, nyugdíj biztosítatik, mint
holtig tartó bérrel egybekapcsolt szol-
gálati szerződések.

Nyugtátványok lásd »véthizo-
nyítványok«.

78. tétel.

Okiratok:

I. Melyek valamely vagyron átruhá-
zását, valamely jog erősbitését, jogok
vagy kötelezettségek megszüntetését tar-
talmazzák:

A) Ha a szolgáltatás és viszontszol-
gáltatás, vagy azok egyike, vagy ha a
megszüntetett jog vagy a megszüntetett
kötelezettség megbecsülhető dolgot ké-
pez, még pedig:

a) a kereskedők és iparüzők által saját üzleteik tárgyai iránt kiállított kiegyenlített számlák, jegyzékek, kimutatások, lásd »számadások« B) 2. pontját;

b) szállítólevelek és ezek másodlatai, ha ezek a tovaszállított javak jegyzékén és a fuvarossal vagy hajóssal kötött szerződvényen vagy bérleti szerződésen kívül semmi más a fokozatos illeték alá eső megállapodásokat nem tartalmaznak (v. ö. 79. t. n) p.) darabonként 10 f.

Ezen szabály érvényes a kir. postaintézet által szállított küldeményekre nézve is, melyek belföldön adattak fel.

Oly küldemények felőli fuvarlevelek, melyek nem a kir. postaintézet által és a feladó lakhelyétől legfeljebb 38 kilométernyi távolságra szállítatnak, darabonként 2 f.

Az illetékért a feladó és a fuvaros vagy hajós egyetemlegesen felelősek;

c) a szállítók át- vagy felvételi jegyei a szállítás végett átvett árukról (fuvarjegyek), a tengeri hajósok elismervényei, rakodási és kiszolgáltatási jegyek, raktárjegyek, (warrants-ok), lásd »vét-bizonyítványok« 101. d) betűjét.

Továbbá vasuti és gőzhajózási vállalatoknak át- és felvételi jegyei személyek tovaszállítás végetti felvételéről (személyjegyek), lásd »társaságok«;

d) kereskedők által és kereskedőkre kiállított utalványok, s ugyanezek által kiadott kötjegyek, lásd »utalványok« 2. a) és »kereskedelmi és iparügyletek« 3. pontját;

e) váltóforgatmányok, a kereskedők által s kereskedőkre kibocsátott utalványokra, a kereskedők kötleveleire, a tengeri hajósok elismervényeire, fuvarosok rakjegyeire, kiszolgáltatási jegyekre, raktárjegyekre (warrants-ok), tengeri hajós kölcsönlevelekre és tengeri biztosítási jegyekre vezetett forgatmányok és engedmények, lásd »Engedmények«;

f) cheques-ek, lásd »kereskedelmi és iparügyletek« 2. pontját;

g) váltók, lásd ezeket;

h) okiratok, melyek az előlegezési üzletekre, alapszabályaiknál fogva feljogosított közintézetektől, állam- vagy más értékpapírokra vagy árukra adott előlegezésekről állítatnak ki, lásd »társaságok«;

i) okiratok, melyek által valamely ingatlan dolognak tulajdona, haszonélvezete vagy haszonvételi joga visszerhesen átruháztatik, ivenként 1 K, e mellett a jogügylettől járó illeték, lásd »vagyonátruházások«;

k) ingó vagy ingatlan javak ajándékozása iránt kelt okiratok, lásd »ajándékozások«;

l) halálesetre való vagyonátruházások iránti okiratok, ugymint végrendeletek (ideértve a szóbelieket is), fiókvégrendeletek, örökösödési szerződések stb. az első ívtől 2 K.

A végrendeletektől járó bélyegilleték csak akkor fizettetik, ha ezek alapján vagyonátruházás történik, és a hagyaték 50 korona értéket meghalad.

A vagyonátruházástól járó illetékre vonatkozólag lásd »vagyonátruházások« B) betűjét;

m) következő okiratok: ugymint szolgálatvételi, adásvevési és csereszerződések, visszteherrel járó engedményezések és lemondások, melyeknek tárgyat ingóságok képezik, továbbá szerencse-kötések, kölcsön- és társasági szerződések iránt, lásd az illető vezérszót.

n) Minden egyéb jogügyletekről kiállított okiratok érték szerint II. fok.

B) Ha sem a szolgáltatás, sem a viszontszolgáltatás meg nem becsülhető vagy meg nem becsülhető jogok és kötelezettségek megszüntetése forog fenn, ivenként 1 K.

II. Okiratok, melyek vagyonátruházást, jogerősbitést, jogok és kötelmek megszüntetését nem foglalnak magukban:

a) Számadások, különösen számlák, jegyzékek, kimutatások stb., melyek kereskedők és iparüzők által üzletük tárgyai iránt kiállítatnak, és még nin-

csenek kiegyenlítve, lásd »számadások» 84. tétel B) 2. pontját.

b) Minden egyéb okiratok ivenkint 1 K.

III. Bizonyítványok, lásd ezeket.

IV. Hivatalos kiadványok, lásd ezeket.

Jegyzet. A többi szabályok, különösen az érték meghatározása tekintetében, az egyes betűrendben felsorolt okiratokra vonatkozó tételekben foglaltatnak.¹⁾

Oly okirat, melyben valaki kinyilatkoztatja, hogy valamely czég ellen fennállott követelése a czégnek vele együtt folytatott vállalatában szenvedett veszteséggel teljesen kimerítettett: vétbizonyítványnak nem minősíthető s mint ilyen az illetéki díjjegyzék 78. tétel II. b) pontja alatt megszabott bélyeg alá esik. (P. dt. 226. sz.)

Kincstári béléggel ellátott fuvarlevelek illetékének II. fokozatra való kiegészítése nem követelhető azon a czímen, hogy azok a fuvardíj kifizetése végett valamely közpénztárnál benyújtattak. (P. dt. 574. sz.)

79. tétel.

Okiratok mentesek:

a) melyek a köz- vagy községi pénztáraknak, hivataloknak és az államhatóságok kormányzata alatt álló intézeteknek csupán a számukra előírt kezelés végett a tulajdonképi bizonyítékok mellett átadandók, feltétlenül illetékmentesek;

b) melyeket a 89. tétel alatt említett társaságoknál és intézeteknél a tulajdonképi bizonyító okiraton kívül csupán a megállapított belkezelés folytán vagy az intézet ad a feleknek, vagy ezek állítanak ki az intézet számára, ha ezen okiratok a pénzügyi igazgatóságnak bemutatattak és ezek által az említett minőségük elismertetik, feltételeken illetékmentesek mindaddig, míg peres eljárásban nem használatnak; lásd külön-

ben »társaságok» (1869 : XVI. t.-cz. 20. §.);

c) általában azok, melyeknek kiállítását a hatóságok és hivatalok kizárólagosan hivatalos czélokra kívánják és amelyeknek kiállítására a fél a polgári jog szerint nem kötelezhető — míg ezek nem más, mint az említett czélokra használatnak, feltételeken illetékmentesek.

Ide tartoznak különösen:

d) biztosítéki okiratok, melyek a bünvádi eljárásban s általában közczélok biztosítása végett közhivatali vagy szerződési viszonyon kívül kiállítandók, következőleg azon kezességi okiratok és bizonyítványok is, melyeket a vámtalási eljárásban az árubevallás kiállítója által teljesítendő kötelezettségek biztosítása czéljából kell kiállítani, feltétlenül illetékmentesek;

e) melyek az állami vagy községi egyes vagy közvetett adó kivetése, megszabása vagy megszüntetése czéljából állítandók ki, vagy melyek általában közczélokra vagy oly végből szükségessé, hogy az ily adók és tartozások fizetésének a fennálló rendszabályok által megengedett beszüntetése vagy elhalasztása eszközöltessék, míg ezen okiratok más mint az itt megjegyzett czélokra nem használatnak, feltételeken illetékmentesek.

Ez alá veendő az azon biztosítéki okiratok is, melyek a vám- vagy fogyasztási adó hitelezésének kieszközölésére szükségessé, különbség nélkül, vajjon a biztosítás az adókötelezett által kiállított záloglekötési okirat vagy egy harmadik személy által kiállított kezességi okmány alapján teljesítették-e;

f) melyekkel az áruk a fennálló vám-, rendőrségi vagy más a közforgalomra vonatkozó rendszabályok szerint a továbbállításnál, vagy azok továbbadásánál ellátandók, amennyiben az illető okiratok nincsenek határozottan bélyeg alá vetve, míg az említett czélokra használatnak, feltételeken illetékmentesek;

¹⁾ A községek (községi előjáróságok, körjegyzők és rendezett tanácsú városok) állami és községi hivatalos ügyekben, továbbá az ipar- és községi hivatalos ügyekben pénzügyi bélyegmentes hivatalos postai szállítóleveleket használhatnak és pedig tekintet nélkül arra, hogy a szállítólevélhez tartozó postai csomagküldemény maga portómentes-e vagy portóköteles. (III. díj. 85. t. 2. p.) (51862.1902. P. M.)

g) oly ingatlanok vagy telkek becslése vagy átengedése felől kiállított okiratok, melyekre nézve a tulajdonosok közérdekből, azaz az állam vagy valamely község szükségletei, vagy általában közczélok tekintetéből a kisajátításba beleegyezni kénytelenek, továbbá azon okiratok, melyek ilyen esetekben az átengedett birtokról, valamint azon körülmény iránt, hogy a betáblázott hitelezők s más érdeklettek a földtulajdonosok részére kifizetendő megváltási árral megelégesznek, a megváltási összeg kifizetése előtt az államkincstár biztosítása végett benyújtandók, feltételeken illetékmentesek, míg ezen okiratok más mint a közczélból történő kisajátítás keresztülvitelére nem használatnak.

h) Becslések és más okmányok oly károsítások felől, melyek a magántulajdonon a közczélokra szolgáló vállalatok keresztülvitelénél, pl. vaspályák nyomjelzésénél, továbbá katonai gyakorlatoknál, hadműveleteknél stb. okoztatnak, feltételeken illetékmentesek, míg ezen okiratok nem más, mint a kárfelkétel és kárpótlás nyújtása céljából használatnak.

i) Az államkötvények s ezekkel egyenlőknek tartott kötelezvények engedményezései feltétlenül illetékmentesek;

k) okiratok, melyek a fennálló külön rendeletek szerint az urbéri vagy azzal rokontermészetű viszonyok megszüntetése, vagy a birtoktagosítás és elkülönítés, valamint a földtehermentesítés keresztülvitelére, az erdei szolgálomaknak a horvát-szlavon volt határörvidéken megváltása, vagy a telekkönyvek behozatala céljából kiállítatnak, feltételeken illetékmentesek, míg egyedül a mondott czélokra használatnak.

l) A katonatisztek kilépési térítvényei feltétlenül illetékmentesek.

m) Azon térítvények, melyeket gyámshozók a lelenckek ingyen elvállalásakor a lelenckház részére kiállítanak.

n) Teher- és tengeri utlevelek (connaissements, polices de chargement, police

di carico) a külföldről érkező küldemények felől, ha azok a küldött áruk jegyzékén és a fuvarossal vagy hajóssal kötött szegődvényen vagy vitelbészereződésen és a biztosításon (Assicuranz) kívül egyéb illetékköteles megállapításokat nem tartalmaznak, míg bíróság előtt nem használatnak, feltételeken illetékmentesek.

o) Az I. fokozat alá eső váltókra vezetett elfogadások, forgatmányok, kezességek és vétbizonyítványok feltétlenül illetékmentesek.

Ezen mentességet élvezik akkor is, ha a váltók mellékletül használatnak.

p) Előfizetési, bérleti s aláírási jegyek, amíg bíróság előtt nem használatnak, feltételeken illetékmentesek.

q) Azon okiratok, melyeket a követiségek tagjai, vagy pedig külhatalmak ügynökei ily hivatalos minőségükben azon állam alattvalóinak érdekében, melyet képviselnek, belföldön kiállítanak, feltételeken illetékmentesek, míg belföldi hatóságok előtt hivatalosan nem használatnak.

r) Azon meghagyások és utasítások, melyek a felhatalmazási okiraton kívül a szolgálatadó vagy felhatalmazó által a szolgálatban állónak vagy felhatalmazottnak csupán saját alkalmazkodása vagy a felhatalmazó irányában való fedezése végett, és nem oly czélból adatnak, hogy harmadik személyek irányában bizonyítékul szolgáljanak, feltételeken illetékmentesek.

s) Okiratok, melyek a záloglevelek telekkönyvi biztosítása céljából állítatnak ki. (1876: XXXVI. t.-cz. 9. és 21. §§.)

t) Melyek házközösségi vagyonnak Horvát-Szlavonországokban rendezése alkalmából adatnak ki. (1870: LIX. t.-cz. 1. §.) (v. ö. 14. t. pp.)

u) Térítvények, melyeket a katonai növelében rendszeresített egész vagy fél ösztöndíjak elnyerése céljából a folyamodóknak szülők vagy gyámjaik hozzájárulása mellett arra nézve kell kiállí-

tani, hogy ők a három évi sorhadi szolgálton kívül még egy fél, esetleg egész évi sorhadi szolgálatban maradnak.

Ily okiratok azonban, ha illetékköteles beadvány vagy jegyzőkönyvhöz csatoltatnak, mellékleti bélyeg alá esnek és a térítvényekre vezetett névalírási hitelesítések is bélyegkötelesek.

v) Tartalékos tiszteknek önfentartási igazolványai (1879. évi P. Közl. 25. sz. 383. lap) feltételelesen illetékmentesek.

x) Távirtdaigazgatóságok és vasutak közötti szerződések, a távirászatnak be rendezése és gyakorlata iránt (1878. évi 39250. sz. pénügymin. rend.);

y) mindazon okiratok, melyeknek bélyegmentessége külön törvények által biztosított.

z) Az ország déli részeiben jelentkezett inség elhárítására Torontál- és Temes-megyék törvényhatóságai által felvett, valamint ezek részéről egyes inséges községeknek és egyes lakosoknak adott kölcsönökre vonatkozó ügyletek s az azok lebonyolítása alkalmából kiállított mindenemű okmányok és iratok. (1882 : VI. t.-cz. 4. §-a.)

aa) A fennállott kikindai kerületekhez tartozott községek határában fekvő kincstári ugynevezett »Überland« földek azon első átruházásai, melyek szerint a szerződések tárgyát képező földek az 1882. évi XXVIII. t.-cz. értelmében a községektől az akkori birtalókra tulajdonjogilag átmentek, nemkülönbön azon beadványok, okmányok, kimutatások, bírósági jegyzőkönyvek és mellékletek is, melyek az idézett törvényből kifolyólag a telekkönyvi átalakítás és egyéni telekkönyvek készítésénél követendő eljárás alkalmával szükségesek. (1882 : XXVIII. t.-cz. 5. §.)

bb) Az I. erdélyi vasut vonalainak, nemkülönbön a báttaszék-dombóvár-zákányi (duna-drávai) és az alföld-fumei vasut megváltása iránti szerződések és az ezekből folyó minden beadványok, okmányok és az egész leszámolási művelet. (1884. évi XXXIX., XXX. és XXXIX. törvénycikkbe iktatott szerződések 9. és 10. §§.)

Mozgósítás esetén a hadsereg és a honvédség lőszükségletének fedezése alkalmából kötött minden ügylet díj- és bélyegmentes. (1873 : XX. t.-cz. 13. §.)

A postatakarékpénztári takarékbetétek illetékmentesek. (1885 : IX. t.-cz. 24. §.)

A postatakarékpénztár és a betevők, azok engedményesei, képviselői vagy meghatalmazottai közt ez üzletből felmerülő minden ügyletek, a megsemmisítési eljárás — a bírói eljárás kivételével, — bélyeg- és illetékmentesek. (1884 : IX. t.-cz. 28. §.)

Az 1885 : IX. t.-cz. 24., 26., 27. és 28. §§-aiban a betevőknek biztosított kedvezmények közül a betétek adó- és illetékmentessége, a betétösszegek kamatainak adómentessége, a levelezés portómentessége, ugyancsint az ügyletek bélyeg- és illetékmentessége a cheque- és clearingforgalomra is kiterjesztetik. Hasonlóképen bélyegmentesek a postatakarékpénztár által kiállított számlakivonatok is. (1889. évi XXXIV. t.-cz. 10. §.)

A munkaadók és mezőgazdasági munkások közötti jogviszony szabályozásáról szóló 1898 : II. t.-cz. értelmében kiállítandó munkásigazolványok bélyegmentesek. (1898 : II. t.-cz. 4. §.)

A gazdasági munkásszerződések bélyeg- és illetékmentesek. (1898 : II. t.-cz. 21. §.)

Ha a munkások ingatlanra való bekebelezés által nyújtanak a munkaadóknak biztosítékot, a jogügylet, a biztosíték nyújtására, illetőleg törlesztésre vonatkozó okirat, a telekkönyvi hatósághoz beadandó kérvények, mellékletek bélyeg- és illetékmentesek. (1898 : II. t.-cz. 12. §.)

Amennyiben a gazdasági munkavállalkozókról és segéd munkásokról szóló 1899. évi XLII. t.-cz. ellenkező intézkedést nem tartalmaz, a hatálya alá tartozó ügyekben az 1898 : II. t.-cz. rendelkezései megfelelően alkalmazandók. (1899 : XLII. t.-cz. 18. §.)

A vízimunkálatoknál, az út- és vasutépítésnél alkalmazott napszámosok és munkásokról szóló 1899 : XLI. t.-cz. értelmé-

ben kötött munkásszerződések bélyeg- és illetékmentesek. (1890 : XLI. t.-cz. 7. §.)

Oklevelek (diploma), lásd »hivatalos kiadványok.«

Osztálylevelek, lásd »elkülönítési okiratok« és »örökösödési osztályok.« 1–11)

A hagyatéki eljárás céljára kiállított nyilatkozat a hagyaték elleni követelés fennállásáról, bélyegmentes. (P. dt. 12. sz.)

Bűnvádi eljárás folyamán vizsgálati fogságban levő vádlott szabadságra helyezése esetére magánfelek által kiállított kezességi okiratok illetékmentesek. (P. dt. 201. sz.)

Hitelesítővezeteknek az 1875 : XXXVII. t.-cz. 226. és 242. §§-al alapján a kir. törvény-székhez intézett bejelentései és mellékletei bélyegmentesek. (P. dt. 250. sz.)

¹⁾ Az 1885 : XXIV. t.-cz. 47. §-ában biztosított bélyeg- és illetékmentesség a polgárosított magyar határőrvidéken fennálló házközösségi intézménynek megszüntetéséről szóló 1885. évi XXIV. t.-cz. némely rendelkezéseknek módosításáról és kiegészítéséről szóló 1898 : XII. törvénycikkkel szabályozott közigazgatási és telekkönyvi hatóság eljárássra is kiterjed (1898 : XII. t.-cz. 20. §.)

²⁾ az 1888 : XXIII. t.-cz. 34. §-ának 5. pontja értelmében az ugyanazon törvény 33. §-ában megállapított feljegyzésekhez csatolandó vasúti és gőzhajózási feladási venyrek és szállítóleveleknek a czukoradó ellenőrzése céljából az illető vasúti vagy gőzhajózási állomás által kiállított másolataik (90. é. 5385. sz. p. m. k. P. K. 35. l.); nem különben

a más községekbe menő szőlőmunkások részére kiállított községi bizonyítványok arról, hogy a község, ahonnan jöttek, philoxeramentes (82. é. 31064. sz. p. m. k. P. K. 699. l.); végül

a vadászatról szóló 1883 : XX. t.-cz. 38. §-a alapján a vadak jogos szerzését tanúsító (83. é. 56624. sz. p. m. k. P. K. 702. R. 1236. l.), valamint ugyanazon törvény 18. §-a alapján a bekerített helyeken a tilalmi időn belül lelőtt vadak elszállíthatása céljából kiállítandó igazolványok (74525/1887. P. M. sz. K. R. 1888. évi P. K. 94. l.)

³⁾ A kataszteri levéltárakban elhelyezett kataszteri telekkönyvekről és egyéb földadó-sorozati munkarészekről a községek részére a közérki nyilvántartás és adókezelés céljából kiállítandó hitelesített másolatok és kivonatok a 79. tétel c) és e) pontjai értelmében bélyegmentesek (9084/1886. P. M. sz. K. R. P. K. 153. l.)

⁴⁾ A vízjogról szóló törvény 190. és 191. §§-ai alapján a jogosítvány igazolása végett indított eljárás az abban hozott határozat és felelőzés bélyegmentesek. (1885 : XXIII. t.-cz. 191. §.)

80. tétel.

Örökbefogadási (adoptio) okirat ivenkint 1 K.

Amennyiben azonban ily okirathatn egyszerűsrend vagyonátruházás is foglaltatik, ezen átruházás minőségéhez és értékéhez képest a vagyonátruházásokra szabott százalékos illeték is fizetendő.

81. tétel.

Örökösödési osztályokra illetékszabás tekintetében rendszerint azon határozatok alkalmazandók, melyek az elkülönítési okiratokra nézve érvényesek.

⁵⁾ A polgárosított magyar határőrvidéki házközösségi intézmény megszüntetéséről szóló 1885 : XXIV. t.-cz. 47. §-a a következő rendelkezéseket tartalmazza :

A jelen törvénnyel szabályzott eljárásra vonatkozó mindennemű beadványok és okiratok, mellékleteikkel együtt, továbbá a házközösség megszüntetése végett a jelen törvény szerint eszközöndő vagyonátruházások bélyeg- és illetékmentesek, tekintet nélkül arra, vajjon egyeség vagy hivatalos beavatkozás következtében hozott határozat képezi-e a vagyonátruházás, illetve az osztály alapját, s vajjon csak a tulajdonjog aránya lett-e megállapítva, vagy a házközösségi vagyon tényleg felosztott-e, végül vajjon a házközösség megszüntetésére irányzott osztály egyszerűen a házközösségi vagyonból mindenkit illető résznek megállapításával, vagy kihatásával eszközöltetett-e, avagy egyik vagy másik osztályrésznek készpénzben kielégítése mellett (43. §.), avagy a házközösségi tagok közti ajándékozás, vétel, vagy csereszerződés mellett jött-e létre az osztály.

Hasonlóan mentes úgy az örökösödési százalékos illetéktől, mint az ingatlanok után külön fizetendő vagyonátruházási illetéktől a 25. §-szerint egyesített s a leszármazók örökösödési jogával terhelt vagyonnak az atya elhaltával leszármazóira öröklés címén első alkalommal való átszállása.

Ha valaki nem a házközösségi tagság jogán, hanem végrendelet alapján részesül a házközösségi vagyonban, a törvényszerű átruházási illetéket fizetni köteles.

Az osztályhoz szükséges anyakönyvi és telekkönyvi kivonatok a községi előjáróság vagy a szolgabíró megkeresésére bélyegmentesen állíttatnak ki.

⁶⁾ Az állami italmérési jövedékről szóló 1888 : XXXV. t.-cz. folytán az 1888 : XXXVI.

Különösen azonban megjegyzendő, hogy ha az örökösök egyike a hagyatéki tárgyakból az osztály alapján a hagyatéki terhek és hagyományok értékösszegein túl a többi örökös tiszta illetőségéből többet vesz át, mint amennyit saját örökrészenek tiszta értéke tesz, ezen általa nem az örökségi jog címén, hanem az osztályos egyezség alapján a hagyatékból átvett vagyontöbblet vételt képez. Ez esetben a többletért kifizetett késpénzhelyi összeg után jár az adásvévesi illeték.

t.-cz. értelmében adandó kártalanításra vonatkozó eljárásban az összes iratok, nyilatkozatok, nyugták, beadványok és azok minden melléklete, a hozott határozatok és felelőbevételek az állam tulajdonába kerülő ingatlanok átruházásai bélyeg- és illetékmentesek. (1888. évi XXXVI. t.-cz. 27. §.)

7) A Tisza és mellékfolyói mentében alakult vízszabályozó és ármentesítő társulat és Szeged szab. kir. város részére kötött állami kölcsönre nézve az 1880: XX. t.-cz. 9. §-ában a kölcsönösszegekről a kölcsönnevő magánfelek által kiállítandó nyugták kivételével teljes bélyeg- és illetékmentesség adatott, amely mentesség a most hivatkozott törvényzikket módosító 1889: XXXI. t.-cz. 6. §-ában, ugyane módosító törvény alapján foganatosítandó hitelműveletekre, vagyonátruházásokra, bejegyzésekre és az összes iratokra nézve is kiterjesztetett.

A Budapest fővárosának az 1889: XXXII. t.-cz. 1. §-ában körülírt célra szolgáló kölcsönügyletére nézve ugyanezen törvényszakasz által teljes illetékmentesség adatott.

Jelezálogos követeléseknek záloglevél kibocsátó intézetre való átruházásához szükséges telekkönyvi kivonat bélyegmentes. (III. díj. 79. t. d) p.) (87255/1898. P. M., 1899. P. K. 63. l.)

Közuti vaspálya vállalatok által a személyjegyek átadása és az azért járó összeg átvételéről közhivatal részére kiállított elismervények a 79. tétel c) pont értelmében bélyegmentesek. (25125/1895. P. M.)

10) Szőlőválság fejében adott mogánkötelezés bélyegmentes. (16031/1869. I. M.)

11) Az III. díj. 79. t. k) és y) pontjai alatt megjelölt ügyekben kiállított ügyvédi meghatalmazványok azon esetben, ha jutalomdíj köttetett ki, mint szolgálati szerződések az illetéki díjjegyzék 87. tét. d) pontjának értelmében a II. fok. szerinti illeték alá esnek. (1882. évi Pénzügyi Közlöny. 36. sz. 820. lap.) (III. díj. 71. t. j.)

Ezen alapszabály alól kivételnek van helye:

1. ha az örökhagyó akként intézkedett, hogy a hagyatékhhoz tartozó tárgyakat egyik vagy másik örökös természetben vegye át, s többi örököstársait elégitse ki, az örökösök közti osztály pedig ezen végintézkedéssel összhangzásban van;

2. ha valamely hagyatéka alkatrészét képező ingatlan dolog a fennálló szabályok szerint feloszthatlan, és el nem darabolható.

Ezen utóbbi szabály azon esetben is érvényes, ha a feloszthatlan ingatlan oly közös tulajdont képezett, mely szerint annak csak fele tartozott a hagyatékhhoz, és ezen felerész az örökösök által a kérdéses ingatlan másik felerésze tulajdonosának átengedtetik, habár ez utóbbinak ama félbirtokra öröklési joga nem is volt.

Örökösödési szerződések. az első ívtől 2 K.

Az ezeken alapuló jog csak az örökség megnyitásával kerül a haláleseti vagyonátruházásoktól járó illetékek fizetési kötelezettsége alá.

82. tétel.

Örökségi lemondások:

Ha az örökös a reá törvény- vagy végrendeletnél fogva szállott örökségről egészben vagy részben lemond, és a lemondás, mielőtt az örökség tetteg átvételét vagy az osztályi foganatosítást, illetőleg a telekkönyvi átíratást létesített volna, oly személy javára történik, ki a lemondás után a végrendelet vagy törvény szerint különben is az öröklésre lett volna hivatva, ily esetekben kétszeres vagyonátruházás nem forogván fenn, az örökösödési illeték, tekintettel az örökhagyónak azon személyhez való viszonyára szabatik meg, ki a lemondás következtében az örökséghez jutott.

Ellenben, ha az örökös oly személy javára mond le, kinek az örökséghez sem a törvény, sem a végrendelet értelmében

igénye nem lett volna, ekkor két rendbeli vagyonátruházás áll be, és pedig először az örökösnek az örökhagyóhoz való személyes viszonya szerint, az örökjog címén és másodsor az örökösnek az örökhagyóhoz való személyes viszonya szerint, kinek javára lemondott, az élők közti ingyen történt vagyonátruházás címén.

Összehívási hirdetmények feltétlenül illetékmentesek.

az ezekérti folyamodványok az első ívtől 2 K.

Ösztöndíj adományozását kérő folyamodványok, ha szegénységi bizonyítvánnyal támogatvák, illetékmentesek, különben ívenként 1 K.

Pálinka adómentes főzése; az ebbeli engedélyezést kérő beadványok és az idevonatkozó községi bizonyítványok feltétlenül illetékmentesek.

P a p i i l l e t é k e k felőli nyugták az összeg szerint II. fok.

Parthajózási engedély (Cabotage-Licenz) az első ívtől 2 K.

P á s z t o r l e v e l e k feltétlenül illetékmentesek.

83. tétel.

Perbeli egyezségek.

Bírói egyezségtől, mely a felek között peressé vált kérdést ítélet hozatala nélkül megoldja, úgy a sommás, mint a rendes eljárásban annak a bélyegilletéknek fele fizetendő, mely az egyezés tárgya felett hozott ítélettől járna.

Ha ugyanazon követelés iránt többek ellen indított per a pertársak egyikével vagy egynémelyikével szemben ítélettel, a többivel szemben pedig bírói egyezséggel intéztetik el: az ítélettől és az egyezségtől járó bélyegilleték együttvéve többre nem rugthat, mint amennyi a kereset értelmében hozott ítélettől járna.

Ha sommás perben a felebbviteli bíróság előtt egyezés jön létre és az elsőbírósi ítélettől az állandó bélyegilleték már lerovatott, a jegyzőkönyvi és az 1 koronányi okirati bélyegen felül az

egyezségtől további bélyegilleték nem jár. Ha a meghozott ítélet százalékos illeték alá esik, a bírói egyezségtől az a teljes bélyegilleték fizetendő, mely a peres kérdést az egyezés értelmében eldöntő ítélettől járna.

Az 1893: XVIII. t.-cz. 21. §-ához képest kötött egyezségtől annak a bélyegilletéknek egy negyedrésze jár, mely az egyezés tárgyához képest hozott ítélettől volna lerovandó. (1894: XXVI. t.-cz. 25. §.)

Ha a bírói egyezésbe a perbeli kérdés elintézésén felül olyan új jogügylet foglaltatik bele, mely a per tárgyát nem képezte, a fentebb megállapított egyezségi bélyegilletéken kívül a jogügylet természetéhez képest járó illeték külön fizetendő.

A teljesítési határidőnek, a teljesítés helyének vagy a kamatlábnak változtatása iránti megállapodás ily külön illeték alá eső jogügyletnek nem tekintendő. (1894: XXVI. t.-cz. 26. §.)

Ha a peres felek a bírói egyezésbe foglalt jogügyletről előzetesen bíróságon kívül felvett olyan okiratot mutatnak fel, mely szabályszerűen bélyegezve van, vagy mely az illeték kiszabása végett szabályszerűen bejelentetett, az 1 koronányi állandó bélyegilletéken felül csupán a lerótt és a fentebbiek szerint járó egyezségi bélyegilleték közötti netaláni különbözet pótlendő.

Amennyiben a korábbi illetéklervás vagy az illetékezés végett történt bejelentés nincsen igazolva: a bírói egyezségtől a 25. §. szerint járó teljes bélyegilleték fizetendő és az illetékezés alá nem került korábbi okirat az illetékkiszabással megbízott hivatallal közlendő. (1894. évi XXVI. t.-cz. 27. §.)

A 25—27. §§-ok szerint járó egyezségi bélyegilletéket 50 koronányi összegig a felvett jegyzőkönyvre alkalmazott bélyegjegyekben rendszerint felperes, illetőleg az 1893: XVIII. t.-cz. 21. §-ának esetében az köteles leróni, aki az egyezségi kísérletre való idézést kérte.

Ha az egyezségi bélyegilleték 50 koronát meghalad, a bíróság köteles az egyezséget hivatalos másolatban az illeték kiszabása végett az ezzel megbízott hivatallal közölni.

A bírói egyezség — tekintet nélkül az ez után járó bélyegilleték összegére — közlendő az illeték kiszabásával megbízott hivatallal, a 26. §. első bekezdése esetében; továbbá, ha a bírói egyezség olyan tárgyra vonatkozik, melytől, ha itélet tárgyát képezné, az 1894: XXVI. t.-cz. 12. és 13. §§-ai szerint kiszabás alapján rovatik le az illeték: végre ha a bírói egyezség ingatlan vagyron átruházására vonatkozó megállapodást, vagy általában olyan jogügyletet tartalmaz, melytől százalékilleték fizetendő. (1894: XXVI. t.-cz. 28. §.)

Ezen szabály alól kivételnek a *tőzsdei gabonacsarnok választott bíróságai előtt kötött egyezségek*, melyektől

a) ha az egyezség által az eredeti jogügylet csak annyiban változtatik meg, hogy a szerződő felek az eredeti jogügyletben megállapított jogok és kötelezettségek helyett csekélyebb értékű jogok és kötelezettségekben állapodnak meg, a jegyzőkönyvi bélyegen kívül csak 1 K állandó bélyegilleték jár;

b) oly esetben pedig, midőn az egyezség folytán az eredeti jogok és kötelezettségek értéke nagyobb lesz, a jegyzőkönyvi bélyegen felül az ügylet minősége szerinti fokozatos illeték csak azon mérvben rovandó le külön, amely az eredeti megállapodást felülhaladó érték-többletnek megfelel. (1875: XVI. t.-cz. 6. §.)

Perfelvételi jegyzőkönyv (actorum rotulus) ivenkint 1 K;

ha a per tárgya 100 koronát meg nem halad, ivenkint 40 f.

Piaczi árbizonylatok mint bizonyítványok.

Polgárjogi okiratok, melyekkel a községi polgárjög adományozása tanusztatik, az első ívtől 2 K.

az ezekérti folyamodványok az első ívtől 4 K.

Postahajtópénzek iránti nyugtái a postamestereknek, lásd »vétbizonyítványok mentesek« b) betűjét.

Postaigazgatóság. Ahhoz intézett mentes beadványokat illetőleg, lásd »beadványok bélyegmentesek« t) betűjét. A postaállomások igazolásai a postaszállítás elkésése miatt rájuk rótt büntetés iránt, bélyegmentesek; felfolyamodványok az ezen igazolásokra hozott végzések ellen: az első ívtől 2 K.

Postavevények, azaz postafeladási vevények, bélyegmentesek: a feleknek az átvétel felőli vevényei, lásd »vétbizonyítványok mentesek« b) betűjét.

Raktárjegyek (Lagerscheine). lásd »vétbizonyítványok bélyegkötesek« 101. tétel d) betűjét és »engedmenyek« 32. tétel 2. c) betűjét.

Rendjel (belföldi) adományozását vagy külföldi rendjelnek elfogadhatását és viselhetését kéro folyamodványok az első ívtől 10 K.

Rendjel felőli oklevelek az első ívtől 2 K.

Részvények lásd »társaságok«

Részvények szelvényei az utalványozott összeg szerint II. fok.

Az illeték mikénti lerovására nézve lásd »társaságok« czimű tétel IX. pont.

Segélydiót kérelmező beadványok ivenkint 1 K.

Segélyengedélyezések, hatóságai, feltétlenül mentesek, magánosok mint ajándékozások, ha ezek nem alamizsnák, vagy az utalványozó szolgájára vagy meghatalmazottjára intézett utalványok, vagy végre nem számadások, minthogy az elősorolt három különmemű iratok, illetékmentesek.

Segélyezési folyamodványok ivenkint 1 K.

Semmiségi itéletek nem tárgyai az illetéknek.

Semmiségi panaszok, lásd »beadványok«.

Sójárandóságok iránti nyugták a sónak eladási ára szerint II. fok.

Sójárandóságok, kedvezményáron kiszolgáltatott só felőli nyugták feltétlenül illetékmentesek.

Sorsjáték. A sorsjátékok, valamint a sorsolási kölcsönökre nézve, lásd »szerencsekötések» B) betűt.

Sorsjáték, beadványok értéktárgyaknak kijátszhatásáért ivenkint 1 K.

Sorsjegyek, lásd »szerencsekötések» B) betűt.

Szabadalom megadása iránti kérvények, az első ívtől 6 K.

Szabadság megadását vagy távoztatási engedélyt kérő folyamodványok ivenkint 1 K,

ebbeli engedélyek feltétlenül illetékmentesek,

kir. bírának hasontárgyu folyamodványaira nézve, lásd az illetéki díjjegyzék 14. tétel nn) pontját.

Szakértők vagy műértők véleménye mint »becslések».

Szálláspénz felőli nyugták az összeg szerint II. fok.

Jegyzet. Azon lakbértériményekről, melyeket a katonai kincstár a katonaság számára igénybe vett szállásokért a helyhatóságnak, vagy pedig az illető háztulajdonosnak közvetlenül fizet, kiállított nyugták feltétlenül illetékmentesek.

Szállítási szerződések, l. »áruszerzési kötések».

Számadási felvilágosítások, lásd »számadások» és »beadványok» mentesek.¹⁾

84. tétel.

Számadások:

A) Melyeket a számadásra szolgálati viszonyánál, vagy ügyvivői minőségénél fogva kötelezett a számadás követelése.

¹⁾ A bíról egyezségek után közvetlenül vagyis kiszabás után fizetendő illetékek előírására nézve az illetékszabályok 95. §. 6. pt. rendelkezései alkalmazandók. (72846/1894. P. M., P. K. 538., R. T. 550. l.)

sére jogosítottnak tesz, továbbá a számadási észrevételek és felvilágosítások, melyek ezen személyek között váltatnak, szintugy azon okiratok (számadási okmányok), melyek a számadó által a jogosítottnak, vagy megfordítva a számadástétel tárgyaról kiállítatnak, amennyiben ezek nem a két-fél közt fennálló szerződési viszonyra vagy az ez által megállapított kötelezettség teljesítésére vonatkozó okiratok, pl. szolgálati szerződések, szegődvények vagy a számadó saját fizetményéről szóló nyugták stb. feltételeken illetékmentesek, míg azok pertárggyá nem lesznek.

Ha azonban a bírósághoz per esetében a számadások s az említett okiratok, mint a tulajdonképeni per tárgyai nyújtatnak be, ugy azok általában ivenkint 1 korona bélyegilleték alá esnek. De ha csupán a pertárgy bővebb felvilágosítása végett terjesztetnek be, vagy a peres eljárásan kívül mellékletként használtatnak, akkor a mellékletek bélyegilletéke alá esnek. Amennyiben az itt elősorolt számadások és számadási okmányok kiskoruaknak vagy más gyámoltaknak avagy közintézeteknek, egyházi társulatoknak, vagy pedig a községeknek vagyonát illetik, még nem válnak bélyegkötelesekké az által, ha megvizsgálás vagy betekintés végett hatóságokhoz, vagy pénztári kezelés tekintetéből pénztárakhoz beterjesztetnek.

B) 1. Minden számadások oly kiadások felett, melyek vagy az állam részére vagy pedig az államhatóságok avagy községi előjáróságok közvetlen vezetése alatt álló közintézetek részére véghezvitt ügyletek alkalmával fedeztettek, akár adatott azok fejében előlegezés, akár nem, utazási költség számlák, beteg-gek vagy fegyenczek ételmezési költségeiről tett számadások stb., feltétlenül illetékmentesek.

2. Számlák, jegyzékek, kimutatások vagy hasonló iratok, melyek a kereskedők és iparúzők által saját üzletükből származó követelések iránt, egymás közt

vagy más személyek részére kiállítatnak, különbség nélkül, vajjon azokban a kiegyenlítés bizonyítottatik-e vagy sem, és vajjon a kiállítók azokat névaláírással ellátták-e vagy sem, ha 100 koronánál nem nagyobb összegről szólnak, ivenkint 2 f.

különben pedig ivenkint 10 f. bélyeg alá esnek.

a) Számlák alatt számkivonatokat, jegyzékek alatt árujegyzékek s azok másolatai (fakturák) is értetnek, s a bélyeghasználat kötelezettségére nézve nem tesz különbséget, akár legyen azokon a kiállító czég írásban, nyomtatásban vagy bármely más módon jelezve akár nem.

b) A bélyegkötelezettség azon esetre is kiterjed, ha efféle számlák, kivonatokat vagy jegyzékek a kereskedői és üzleti levelek szövegébe felvétetnek, avagy mint függelék vagy mellékletek csatoltnak az ily levelekhez.

c) Midőn számlák, kivonatokat vagy jegyzékek hatósághoz — *ideértve az egyházi hatóságokat is (1883. évi 57241. sz. pénzügymin. rend.)* — vagy valamely közpénztárnál kifizetés végett nyugtatvány gyanánt nyújtatnak be, azoktól mint nyugtatványoktól a II. fokozat szerint járó bélyegilleték, a már felhasznált 2, illetőleg 10 filléres számlabélyeg beszámítása mellett, bélyegjegyek felragasztása által rovandó le.

Közpénztárak alatt mindazon pénztárak értetnek, melyek az állam, a közalapítványok, a köztörvényhatóságok s községek közegei, vagy az állami igazgatás alatt álló közintézetek s vállalatok által kezeltetnek.

d) Ugyancsak 2, illetőleg 10 filléres bélyeg alá esnek a bankárok, pénzváltók, pénz- és hitelintézetek s egyéb vállalatok leszámítolási jegyei is, nemkülönben a szállodák és vendéglők üzletében aláírás és kiegyenlítési bizonylattal, vagy ezek nélkül kiállított számlák, valamint a számláknak másolatai.

e) Oly könyvecskék után, melyekbe a kereskedők és iparüzők által felek részére szállított vagy kiszolgáltatott árucikkék, teljesített munkák, vagy egyéb üzletbeli szolgáltatások és ezekből származó követeléseik bejegyeztetnek, évenként 30 fillérnyi állandó bélyeg jár.

f) A megfelelő bélyegjegyek úgy a számlák, valamint a könyvecskék első lapjára felragasztandók s a számla vagy könyvecske egyik tételével kereszttül-irandók, ha pedig nyomtatott minták használatnak, a jelen szabályok 42. §-ában megállapított eljárás is követhető.

Jegyzet. Az, aki szabályszerű bélyeggel el nem látott számlát s ehhez hasonló iratot elfogad, s ezt leletezés végett 15 nap alatt az adóhivatalnak be nem mutatja, az elkövetett bélyegcsontkításért, ha a bírság a kiállítón meg nem vethetőnek, másodsorban felelős.

3. Oly számadások, melyeket valaki saját vagyona kezeléséről vezet, vagy melyek oly személy által, ki nem kereskedő, nem iparüző, egy harmadik személynek ez utóbbi irányában tett követelések felől átadatnak, számlák, kivonatokat stb. nem tárgyai a bélyegilletéknek, ha a támasztott követelés kielégítésének elismerésével nincsenek ellátva.

Amennyiben ezen feltétel beáll, a bélyeg a vétbizonyítványokra szabott határozatok szerint alkalmazandó.

1. *jegyzet.* Azon jegyzékek és kimutatások, melyekkel a határvidéki kerületben a fennálló vámellenőri szabályok szerint ellenőrség alatt álló áruhozatal igazolása végett az áruknak ellátva kell lenniök, feltételeken illetékmentesek, ha nem foglalnak magukban bélyegköteles okiratokat és nem helyettesítik a teher- vagy fuvarlevélet.

2. *jegyzet.* Ha a jelen tétel B) 2. és 3. pontjai alatt említett számlák, iratok vagy számadások bélyegköteles beadvány gyanánt, vagy mint ily beadványok vagy valamely bélyegköteles jegyzőkönyvnek mellékletek nyújtatnak be, akkor azok előzetesen a beadványokra, s illetőleg mellékletekre szabott rendes bélyegjegyekkel felszerelendők.

C) Elismerések, azaz oly bizonyítványok, melyek által az, kinek számadás tétetik, ezt helyesnek ismeri el, ivenkint 1 K.

Szelvények, lásd »utalványok« és az illetéklerovási módját illetőleg »kölcson- és társasági szerződésekre«. 1-3)

Hitbizományi zárgondnoknak a királyi törvényszékhez, mint hitbizományi hatóság-hoz beterjesztett számadása mellékleteivel együtt bélyegmentes. (P. dt. 450. sz.)

Az építő vállalkozóknak vízszabályozási földmunkálatokból eredő követeléseiről kiállított számlái, — eltekintve az illetéki szabályok rendelkezései szerint esetleg járó fokozatos illetéktől — az illetéki díjjegyzék 84. tételének B) 2. pontja szerint a számla összegeinek megfelelő 1. illetőleg 5 kr. állandó bélyegilleték alá esnek. (P. telj. ül. dt. IV. sz.)

Az építés befejezése után a vállalkozó által a felülvizsgálat céljára készített leszámolási tervek bélyegmentesek. (P. dt. 534. sz.)

Az állam által kezelt országos lótenyészalap jóvedelmének felhasználására és kezelésére

rendelt kilenczes bizottmányhoz bemutatott számlák II. fokozat szerinti illeték alá esnek. (P. dt. 502. sz.)

Számlák hátára vezetett részfizetést igazoló törlesztési nyilatkozatok bélyegmentesek. (P. dt. 329. sz.)

Mosonók számlái bélyegmentesek. (P. dt. 407. sz.)

85. tétel 1—11. pontjai.

Személyes mentességek.

1. Mentések a hatóságok, közhivatalok és az államkincstárból javadalmazott közalapok (u. m. a vallásalap, a tanulmányi alap és az egyetemi alap), ugyancsak ezek képviselői; ha az illetékfizetés kötelezettsége az államkincstárt, vagy magát a javadalmazott alapot illetné.

Jegyzet. Az állam vagy a kincstárból javadalmazott közalapok javainak kezelésére felállított hivatalok, a bélyeg s illeték tekintetében az általános szabályok alá esnek.

Ezek alól kivételnek:

aa) a jövedék tárgyainak előállításával, kezelésével, elárúsításával megbízott hivatalok és hatóságok.

bb) a posta-intézet, az állami bányahivatalok, valamint az államvasuti vagy távírdai hivatalok

2. Az államkincstárból nem javadalmazott azon közintézetek, melyek közcélokra állanak fenn, és melyek közvetlen az államhatóságok vagy községek igazgatása alatt állanak, az egyházi vagyon igazgatóságai, és végre maguk a községek azon okmányokra és iratokra nézve illetékmentesek, melyeket ők a reájuk bízott célokra állítanak ki, továbbá illetékmentesek azon beadványok iránt, melyeket ők az intézetek és községek felügyeletére vagy vezetésére felállított hatóságoknál ugyanazon felügyeletre vagy vezényletre vonatkozó ügyletekben benyújtanak, nemkülönben azon beadványokra és mellékletekre nézve is, melyeket községi adók, kövezési, vízvezetési, csatornázási közszolgáltatások beszedése vagy telekkönyvi biztosítása végett benyújtanak, megjegyeztetvén, hogy ezen mentesség az említett

1) Kereseti kimutatások, tekintettel arra, hogy azok az érdekebe hozott összegek megállapítása és kiutalványozása céljából állítatnak ki, s így az illető vállalkozó által a hatóság irányában felszámított követelésének részletezését tartalmazzák, úgy rendeltetésüknél, mint tartalmuknál fogva az illetéki díjjegyzék 84. tét. B) 2. pontjában jelzett számlakimutatások jellegével bírnak, s mint ilyenek, az ezen pont rendelkezései szerint ivenkint 2 vagy 10 állíres állandó bélyegilleték alá esnek.

Ha azonban az e kimutatásokra használandó nyomtatványiv nagysága az illetéki szabályok 44. §-a első bekezdésében előszabott (1750 cm²) szabályszerű térmértékét meghaladná, ez esetben ugyanazon §. második bekezdése értelmében a fent említett szabályszerű bélyegilleték kétszeres értékének megfelelő bélyegjegyet kell a kimutatásra felragasztani.

Az ill. díjjegyzék 84. tét. B) 2. c) pontja alatt foglalt határozatok a szóban levő kimutatásokra nem jöhetnek alkalmazásba, mert ezen kimutatások nem nyugtatvány gyanánt nyújthatnak be, hanem az azok alapján kiutalványozott összegek felvételéről az illetéki díjjegyzék 9. tételéhez tartozó jegyzetben foglalt törvényes határozmányok értelmében, külön nyugták állítandók ki. (12992/1889. K. M., P. K. 439. l.)

2) Gyári vállalatok által munkásainak és alkalmazottaiknak kiszolgáltatót élelmezési cikkeket bejegyzésére szolgáló könyvecskék az ill. díj. 84. t. B) 2. c) p. alá tartoznak. (53177. 1892. P. M., 93. P. K. 255., R. T. 562. l.)

3) Hivatalos célra, de számadás alá nem tartozó általánj terhére megrendelt tárgyakról kiállított számlák csak számlabélyeggel látnadók el. (53569/1894. P. M.) (ill. díj. 84. t. B) 2. c) p.)

közzolgáltatások telekkönyvi biztosítására is kiterjed; ellenben nem élveznek illetékmentességet azon jogügyletekre, okiratokra és irományokra nézve, melyek az intézetek vagy községek magánjogi viszonyait, vagyonát és ennek járadékát vagy felelőségét tárgyzazzák.

Ez utóbbiakra nézve ezek magán-személyeknek tekintetnek.

Ugyanezen szabály korlátai közt az ipartársulatok is illeték tekintetében hasonló kedvezményben részesülnek.

3. O császári és apostoli királyi Felsége és általában az uralkodó ház tagjai, azon okiratokra és irományokra nézve, melyek O Felsége vagy O Fenségeik által sajátkezüleg kiállítatnak vagy aláíratnak.

4. A császári és királyi nemzetségi és családí javak alapjainak pénztárgazgatósága azon jogügyletekre, okiratokra és irományokra nézve, melyek ingatlan dolgokra nem vonatkoznak.

5. Külhatalmak követői az általok vagy meghatalmazottjaik, vagy képviselők által helyettük kiállított okiratokra és irományokra nézve, amennyiben azok nem a belföldön fekvő ingatlan javakra, vagy az ezeket terhelő követelésekre vonatkoznak.

6. A katonai szolgálatban lévő személyek és pedig:

A) I. ha a véderő egészben vagy részben mozgósíttatik, a hadseregnek, hadi tengerészetnek és honvédségnek minden mozgósított tagja, tekintet nélkül rangfokozatára vagy azon katonai szakra (branche), melyhez tartozik, azon nyugtatóványaira nézve, melyeket az államtól katonai minőségben járó bárminemű illetményéről állít ki.

Jegyzet. Ezen mentesség azon nappal veszi kezdetét, melyen a mozgósított egyéneknek igénye a hadfelszerelési járulék folyóvá tételére beáll; illetőleg, ha oly katonai hatóságoknál, parancsnokságoknál, csapatoknál, vagy intézetknél vannak alkalmazva, melyek várakban vannak elhelyezve, — azon nappal, melyben beáll a várparancsnoknak joga a hadfelszerelési járulék folyóvá tételére.

Ellenben megszűnik a mozgósítottak személyes bélyegmentessége azon nappal, melyen a mozgósítás véget ér, akár saját személyükre, akár az egész csapattestre nézve, melyhez tartoznak.

II. Ezen bélyegmentesség kiterjed továbbá mindazon nyugtatóványokra, melyeket:

a) a törvényszerűen felhívott és alakított népfelkelés, valamint a háború tartamára esetleg szervezendő önkéntes csapatok tagjai;

b) a béke idején is katonailag szervezett testületekhez (mint a csendőrséghez, méntelep-karhoz stb.) tartozó s szolgálat-tétel végett a mozgósított véderőhöz népfelkeléshez vagy önkéntes csapatokhoz utalt katonaszemélyek:

c) a katonai kötelékbe ugyan nem tartozó, de közvetlenül a katonai igazgatásnál szolgálati alkalmazásban álló, valamint a táborban lévő csapatokhoz beosztott polgári állású állami alkalmazottak és más polgári minőségű egyének, a katonai pénztárakból szabályszerűen huzott illetményeik után állítanak ki.

Jegyzet. Ezen bélyegmentesség érvényes az a) és c) pontok alatt felsoroltaknál ebbeli alkalmaztatásuk idejének, a b) pont alatt felsoroltaknál pedig a megelőző I. jegyzetében meghatározott időnek tartama alatt. (1881: LIII. t.-cz. 1., 2. és 3. §§.)

B) Béke idején a valóságos katonai szolgálatban lévő és a hadsereghez, hadi tengerészethez, valamint a magy. kir. honvédség tetteles állományú létszámához tartozó személyek az ezredestől bezárólag lefelé, ide értve a katonai hivatalnokokat és a katonatorvosi hivatalnokokat is (egyedül az állatorvosi gyakoronokok kivételével) és pedig:

a) minden oly beadványokra és hivatalos kiadványokra nézve, melyek az illető hadbíróságok elé tartozó peres ügyekben előfordulnak, továbbá azon tárgyalásokra nézve, melyek ugyanazon peres ügyekben a hadbíróságok megkeresése folytán más hatóságnál vétetnek fel:

b) azon járandóságok felől kiállított vétbizonyítványok tekintetében, melyeket ők az államtól katonai minőségükben huznak, akár maguk, vagy hozzájuk tartozóik vegyék fel azokat.

Ezen kivétel nem terjed ki azon katonatisztekre, kik katonai rangjok megtartása mellett rendszeresített polgári államhivatalra alkalmaztatnak.

Nyugalmazott katonatisztek, ha térparancsnokságoknál szállítmányi állomásoknál stb. alkalmaztatnak, az ezen pontban említett kedvezményben részesülnek.

7. Az altisztek és közemberek, a pénzügyórság, továbbá a megyék és helyhatóságok biztonsági közegei, szabadságleveleik tekintetében.

8. A pénzügyórságnak tetteges szolgáltatban álló legénysége azon járandóságokra nézve, melyeket az államtól pénzügyóri minőségben huz, vagy az ezekre nyert előlegezéseket illető vétbizonyítványokra, továbbá a fegyelmi ítéletek elleni felebbezésekre, a büntetés elengedését, enyhítését vagy letörlését, magasabb állomás elnyeréséhez szükséges vizsgákat, végre rokonainál vagy ismerőseinél való gyógyíttatás megengedését tárgyzó folyamodványokra nézve.

9. A megyék és helyhatóságok biztonsági és börtönőri szolgaszemélyzete azon vétbizonyítványokat illetőleg, melyeket ők az ebbeli minőségükben járó illetményeik iránt kiállítanak.

10. A perügylő a csódperekben a csódtömegre vonatkozó minden tárgyalásokra és íratokra nézve, kivéve az illetéki díj-jegyzék 48. tétel D. c) pontja értelmében illetékköteles osztályozási ítéletből vett kivonatokat.

A tömeggondnok és hitelezők választmánya a csódtömeg kezelésére vonatkozó ügyletekben, amennyiben cselekvő pereket felperesként nem folytatnak vagy jogügyleteket más személyekkel a csódtömeget illetőleg nem kötnek.

11. Fegyenczek azon jegyzőkönyvekre nézve, melyek a fogházak vizsgálóbiztosai

által a fegyenczek panaszai és kérelmei tárgyában felvételnek. ¹⁻¹⁰⁾

A kir. járásbíró feljelentésére hivatalos eljárása következményeként ügyvéd ellen indított fegyelmi ügyben hozott kamarai határozat ellen a járásbíró által benyújtott felebbezés bélyegmentes. (P. dt. 142. sz.)

Községeknek (városoknak) községi illetőségi ügyekben benyújtott beadványai bélyegmentesek. (P. dt. 328. sz.)

Bármely oly társulatra, amely államhatóságilag elismert nyilvános jellegű és az államtól rendes évi segélyben részesülő iskolát tart fenn, az illetékmentesség mint iskolafentartó testületre, de csakis abban a minőségében kiterjed. (P. dt. 344. sz.)

Kéményseprési ipar tárgyában hozott törvényhatósági szabályrendelet ellen az egyes községek részéről benyújtott felebbezések bélyegmentesek. (P. dt. 452. sz.)

Pénzügyőri szemlést mint pénzügyőri biztosítási helyettesnek napidíjairól kiállított számlái bélyegmentesek. (P. dt. 177. sz.)

Tömeggondnoki számadás felett hozott bírói ítélet ellen a csódtömeggondnok részéről benyújtott felebbezés bélyegmentes. (P. dt. 231. sz.)

¹⁾ A megváltás útján biztosított fogyasztási adósszolgák után járó beszedési járulékok felvételéről szóló nyomatokat a községek bélyegmentesen állíthatják ki, mert ez ügyben mint a kincstár megbízottai járnak el. (57974/1885. P. M. sz. K. R., P. K. 641. l.)

²⁾ Államvasutak gépjára, mint a bánya- és vasuti hivatal kiegészítő része, a 85. t. 1. pont jegyzetének bb) pontja alá tartozók, tehát személyes illetékmentességet élvez. (46104/1897. P. M. sz.)

³⁾ A kereskedelemügyi minister által létesített és általa kezelt országos ipari és kereskedelmi alap az államkincstártól nyeri javadalmazását, azért személyes illetékmentességet élvez. (95262. 1894. P. M., 1895. évi P. K. 62. l.) (III. díj. 85. t. 1. p.)

⁴⁾ Ipartestület alapszabályainak jóváhagyása iránti beadvány és melléklet bélyegmentesek. (III. díj. 85. t. 2. p.) (59809/1885. P. M., P. K. 651. lap.)

⁵⁾ A közúshadseregbeli, honvédségi és csendőrségi havidíjasoknak mindama kérvényei, amelyekben külföldre szülő vagy pedig 8 napon túl terjedő és az állomáshelyen kívül töltendő szabadságidő engedélyezéseért folyamodnak, bélyegmentesek; az ilyen esetekben kiállítandó külföldi utlevelek, illetőleg szabadságolási igazolványok ellenben 2 K bélyegilleték alá esnek. Minden szabadságolás meghosszabbításánál külföldre új utlevél, — belföldre új szabadságolási igazolvány kiállítása lévén szükséges, az ebbeli folyamodványok szintén bélyegmen-

85. tétel 12—20. pontjai.

— Személyes mentességek —

12. Azon személyek, kiknek szegénysége hiteles bizonyítvánnyal igazolva van, saját peres és nem peres ügyekben és az azokhoz szükségelt segélyiratok és bizonyítékok tekintetében a bírói, illetőleg közigazgatási eljárásban személyes illetékmentességet élveznek. (1881. évi XXVI. t.-cz. 14. §.)

Jegyzet. Az ezenkívül szegénység tekintetéből még engedélyezett mentességek a beadványok, vétbizonyítványok, jegyzőkönyvek vagy bizonyítványoktól járó illetékekre nézve ezen tételnek alá sorolhatók.

Ezen mentesség alkalmazására nézve a következő szabályok szolgálnak zsinórmértékül:

a) a bélyegilleték megfizetése tekintetében szegénynek az tartatik, ki birtoka, tőkepenze, járadéka után vagy pedig

tesek — de az új utlevél, illetve az új szabadságolási igazolvány 2 K bélyeggel látandó el, mely célra a megfelelő bélyegjegy az illető folyamodványhoz csatolandó.

A havidíjasoknak 8 napon alóli, valamint az állomáshelyen töltendő szabadság iránti kérvényei — minthogy ezekben az esetekben igazolványok nem állítanak ki, — 1 K bélyegilleték alá esnek.

A hadapród-tiszthelyettesek és hadapródok az altisztek sorába tartozván, szabadság iránti kérvényeik az illet. díjjegyzék 85. tét. 7. pontjának határozatai alapján feltétlenül bélyegmentesek. (84851/1891. P. M., P. K. 700., R. T. 1844. I.)

^{*)} A budapesti Nemzeti Színházat személyes illetékmentesség illeti. (67704/1886. sz. P. M. 85. t. 1. sz.)

^{†)} Országos Izraelita alap személyes illetékmentességgel bír. (1. p.) (8134/95. P. M.)

^{‡)} Országos vásár áthelyezése iránti községi kérvény bélyegmentes. (III. díjj. 85. t. 2. p.) (95258/1891. P. M., P. K. 407. I.)

Országos vásár áthelyezése tárgyában a szomszédos községek által kiállított nyilatkozatok bélyegmentesek. (III. díjj. 79. t. (95258 1892. P. M., P. K. 407. I.)

^{§)} A m. kir. Operaházat személyes illetékmentesség illeti. (III. díjj. 85. t. 1. p.) (67704. 1886. P. M.)

^{||)} Pótvásár engedélyezése iránti községi kérvény bélyegmentes. (III. díjj. 85. t. 2. p.) (95258. 1891. P. M., P. K. 407. I.)

munkálkodása és szolgálata folytán nem huz nagyobb jövedelmet, mint amennyit a szegény lakhelyén szokásos közönséges napszám tesz;

b) valakinek szegénységét tanúsító bizonyítványban a célznak, mely miatt az kiállítatik, megjelölésén kívül még a szegénységnek az a) alatt megérített körülményei is határozottan kifejezendők.

E bizonyítványok a községek által kiállítandók és az illető hatósági tisztviselő, valamint az illetékes lelkész által is megerősítendők.

c) azok, kik a szegénységi bizonyítványt kiállítani vagy megerősíteni hivatvák, személyes felelősség és kártérítés terhe alatt köteleztetnek a bizonyítványt kérőnek vagyoni és kereseti viszonya iránt pontos és megbízható tudakozódás útján maguknak meggyőződést szerezni, és azon esetre, ha a bizonyítványt kérő fél által felhozott körülmények helyessége iránt alapos aggály forog fenn, a bizonyítvány kiállítását vagy megerősítését megtagadni;

d) közigazgatási ügyekben a fent említett módon kiállított szegénységi bizonyítvány a beadványhoz csatolandó, amelynek első lapjára ezen szó »szegénységi jog« feljegyzendő; peres eljárásban pedig az ezen jogot igénybe vevő perlekedő fél köteles a szabályszerűleg kiállított bizonyítványt, az első folyamodásu bírónak, ki előtt a per megindított, átadni, és minden perirat vagy beadvány első lapján azon helyen, hol a bélyegjegyet kellene alkalmazni, ezen szót »szegénységi jog« és a szegénységi bizonyítványnak a bíróságnál történt benyújtása napját feljegyezni.

Ezen szegénységi bizonyítványok ugyanazon ügyben a felelbbviteli bíróságok, illetőleg hatóságok előtt is érvényesülnek;

e) az első folyamodásu bíróság, illetőleg közigazgatási hatóság a szegénységi bizonyítványt az iratok közt megőrzi. Általában az ilyen bélyegmentességet megállapító szegénységi bizonyítványok

csak azon különös esetre érvényesek, melyre kiállítottak és a feleknek többé vissza nem adandók;

f) ha a pertársak, illetőleg a közigazgatási ügyekben közös beadványt benyújtó felek nem mindnyájan szegények, a bélyegilletéket a vagyonosabb felek tartoznak teljes összegben viselni, s ebből kifolyólag az ily esetekben illetékmentességnek csak úgy van helye, ha mindegyik fél szabályszerű szegénységi bizonyítvánnyal el van látva.

13. Az árvaszéki ügyészek, valamint a kiskorúak képviselőjére rendelt ügygondnokok, a gondnokság alá helyezés, a kiskorúság meghosszabbítása és az atyai hatalom megszüntetése iránti bírósági eljárásban az általuk benyújtott keresetekre, felebbezésekre, semmiségi panaszokra, egyéb periratokra és mindezek mellékleteire és felzeteire, valamint a jegyzőkönyvi bélyegre nézve is az eljárás egész folyamában személyes bélyegmentességben részesülnek. (1880. évi »Pénzügyi Közlöny« 27. sz.

Személyes mentességet élveznek továbbá gyámság vagy gondnokság alatt álló oly személyek, kiknek vagyona az élet fentartására alig elegendő a gyámi vagy gondnoki hatóságnál szükségképp benyújtandó beadványokra s mellékletekre, valamint az ezen hatóságok által kiállítandó kiadványokra nézve azon esetben, ha ezek rokonai, kik azok ellátására vagy gondviselésére törvény szerint kötelezvék, szintén a szegények közé tartoznak.

14. Az állam vagy községek részére fennálló egyenes vagy közvetett adók bérleti illetékmentességben részesülnek azon beadványok- és irományokra nézve, melyek a most érintett adóknak közvetlen kezelése és az adókötelezettektől való behajtása tekintetében felmerülő tárgyalásoknál előfordulnak.

15. Az ügyvédi és közjegyzői kamarák, a kereskedelmi és iparkamarák, gazdasági egyletek és általában minden oly egyletek, melyek anélkül, hogy pénzkezelésük

nyerészkedésre volna irányozva, tisztán tudományos, emberbaráti vagy jótékonyági czélok elérésére törekcszenek, a közhatalóságokkal és hivatalokkal való levelezésre nézve, a birói eljárást kivéve, illetékmentesek, lásd különben a »társaságok« című tétel XII. a) pontját.

Megjegyeztetik, hogy az ügyvédi és közjegyzői kamarák, a kereskedelmi és iparkamarák hivatalos cselekvényeikre és a hozzájuk intézett beadványokra és mellékletekre nézve bélyegilleték tekintetében, mint más hatóságok tekintendők.

16. Az egyházi elöljárók azon beadványokra nézve, melyek egyedül a lelkészséget, egyházi fegyelmet, az egyháznak fentartását vagy építését, vagy általában az egyházat illetik, továbbá az egyházi és vallási társulatok mindazon okiratokra nézve, melyek általok vagy nevükben egyházi hivatalok vagy méltóságok megadása iránt, továbbá valamely vallási kötelezettség teljesítése, vagy az egyházi fegyelem tekintetében kiállítatnak, amennyiben ezek dologi jogokat vagy dologi szolgáltatások iránti kötelezettségeket, vagy a társaság vagyonát nem illetik.

17. »Az 1890 : XIII. t.-cz. 1. §-ában említett gyári vállalatok fölmentetnek a gyári telkek és épületek megszerzéséért és átíratásáért járó illetékek alól; amennyiben pedig az ily vállalatok részvénytársaság alakjában létesítetnek, a részvénytársaság megalakulásával és esetleg a részvénytőke megnagyobbításával, valamint a részvényeknek ugy a megalakuláskor, mint a működés ideje alatt tőkefelemelés céljából történő kibocsátásával járó szerződések és egyéb okiratok után járó bélyeg és illetékek alól. (7., 8.)

Azon kérdés felett, vajjon valamely gyári vállalat, az említett bélyeg- és illetékmentesség kedvezményében részesítendő-e, a kereskedelemügyi minster, illetve a mezőgazdasági szeszgyárakra nézve a földmívelésügyi minster a pénzügyministerrel és mindazon esetekben, midőn a mező- és erdőgazdaság érintve van, a kereskedelem-

ügyi miniszter a földművelésügyi miniszterrel is egyetértőleg határoz. (1890 : XIII. t.-cz. 2. és 3. §§.)*

Az 1899. XLIX. t.-cz. 1. §-ában említett gyárak, illetőleg ipartelepek a következő illetékedvezményekben részesülnek :

Az említett gyári vállalatok felmentetnek a gyári telkek és épületek, valamint azok tartozékát képező gyári gépeknek megszerzéséért és átírásáért járó illetékek alól ; ha pedig az ily vállalatok részvénytársaság alakjában létesítetnek, illetőleg ha a kedvezmények érvényének tartama alatt részvénytársaságokká alakulnak át, ezenfelül az illetékegyenérték alól, továbbá a részvénytársaság megalakulásával és esetleg a részvénytőke megnagyobbításával, valamint a részvényeknek vagy elsőbbségi kötvényeknek ugy a megalakuláskor, mint a működés ideje alatt tőkefelelmes céljából történő kibocsátásával járó szerződések, az e szerződésekkel kapcsolatban kiállított egyéb okiratok és a részvények és elsőbbségi kötvények után járó bélyeg és illeték alól. (2. §. b) p.)

A kedvezmények hatályba lépésük napjától számítandó legfeljebb 15 évre engedélyezhetők.

Ujjonnan létesült gyárak a kedvezmények megadását üzembe helyezésük napját követő legfeljebb három éven belül tartoznak kérelmezni, ellenkező esetben részükre kedvezmények nem engedélyezhetők.

A kedvezmények engedélyezése, hatályba léptük napja és tartama felett a kereskedelemügyi miniszter a pénzügyminiszterrel és mindazon esetekben, a midőn a mező- és erdőgazdaság érintve van, a földművelésügyi miniszterrel is egyetértőleg, a mezőgazdasági szeszjódékre nézve pedig a földművelésügyi miniszter a kereskedelemügyi és pénzügyminiszterrel egyetértőleg határoz.

Az 1890 : XIII. t.-cz. alapján állami kedvezményekben részesített gyáraknak megadott kedvezmények továbbra is érintetlenül maradnak.

E gyáraknak kedvezményei, amennyiben a jelen törvény értelmében is jogosítvák a

kedvezményekre, azok fennállhatása, illetve továbbfejlesztése érdekében továbbra is meghosszabbíthatók, mindazonáltal az esetben ugy az 1890 : XIII. t.-cz., mint a jelen törvény alapján adott kedvezmények hatályának együttes időtartama 15 évet meg nem haladhat.

Felhatalmaztatik a kereskedelemügyi miniszter, hogy a pénzügyminiszterrel egyetértve, oly esetekben, midőn azt fontos közgazdasági érdekek kívánják, a jelen törvény 1. §-ának 2. pontjában felsorolt már fennálló gyáraknak, illetve ipartelepeknek is megadhasa a jelen törvényben biztosított kedvezményeket. (3. §.)

Felhatalmaztatik a kereskedelemügyi miniszter, hogy a pénzügyminiszterrel egyetértőleg oly gyárak, illetőleg ipartelepek részére, amelyeknek nem valamennyi üzemága részesíthető a jelen törvény alapján állami kedvezményekben, a jelen törvény 2. §-ának a) és d) pontjában megjelölt kedvezmények hatályát a gyár vagy ipartelep tulajdonosának kérésére, a kedvezményezhető üzemágak arányában, az egész gyári üzemre kiterjeszthesse.

Ez esetben a kedvezmények tartama a kedvezményezhető és a kedvezményekben nem részesíthető üzemágak közötti arálynak megfelelően leszállítandó.

Az ilyképen leszállított arányos időtartam nem hosszabbítható meg.

A jelen törvény 2. §-ának b) pontjában megjelölt kedvezmények ily üzemekre való alkalmazásának mérvét a pénzügyminiszter egyetértőleg a kereskedelemügyi miniszterrel állapítja meg. (5. §.)

Felhatalmaztatik a kereskedelemügyi miniszter, hogy a jelen törvényben biztosított kedvezmények megadását a pénzügyminiszterrel egyetértőleg a kedvezmények tartamára, a vállalatok helyére, nagyságára, az alkalmazottak számára és minőségére vonatkozó feltételekhez köthesse és oly esetekben, midőn azt a már fennálló ipar érdekei kívánják, a kedvezmények megadását az 1. §. 2. a—k) pontjaiban felsorolt gyáraktól és ipartelepektől ugyancsak a

pénzügyminiszterrel egyetértőleg megtagad-
hassa. (6. §.)

18. Az országos fegyintézeti és kerületi
börtönigazgatóságokat, a vezetésük alatt
álló iparüzletekre nézve, megilleti a
bélyeg- és illetékmentesség.

Mindamellet a keletkeztető jogviszo-
nyok különféle eseteiben szem előtt tar-
tandók az illetéki szabályok 11., 12. és 13.
§§-aiban foglalt általános határozmányok.

Ehhez képest a fegyintézetek vagy
kerületi börtönök ipariüzletei részéről az
államhivatalok vagy hatóságok irányá-
ban létesített iparvállalatok eseteiben
nem jár semmiféle illeték. Ellenben, ha
valamely illeték alá tartozó jogügylet
oly féllel köttetik, ki az illetékmenteséget
nem élvezi, az esetben az illetéket az
illetékkötelezett fél tartozik leróni. (1881.
évi »Pénzügyi Közlöny« 6. sz., 85. lap.)

19. Az 1880. évi XXXI. t.-cikk 5. §-a
által a helyi érdekű vasutak részére biz-
tosítottak:

a) az építés tartamára a bélyeg- és
illetékmentesség, az építési, illetőleg be-
fedtetési tőkének bármilyen módon való
beszerzése, valamint az építésfelszerelés
biztosítása céljából kötött minden szer-
ződés, a pályatelekkönyvezésnél s köl-
csönök be- és kitáblázásánál előforduló
összes beadványok s egyéb okiratok,
ugy nemkülönb az pályá céljaira szük-
séges földterületek s dologi jogok átru-
házását, építési s felszerelési anyagok
szállítását, készpénzfizetéseknek rész-
vények átvétele mellett vagy a nélkül
való teljesítését, végre a hozzájárulás
bármiféle más nemét vagy módját tár-
gyazó okiratok részére;

b) bélyeg- és illetékmentesség a törzs
és elsőbbségi részvények, elsőbbségi köt-
vények, valamint az ideiglenes jegyek
első kiadására;

c) teljes mentesség a szelvénybélyeg
fizetése alól, az engedélyokirat keltétől
számított 30 év tartamára.

A helyi érdekű vasutak részére az 1880. XXXI.
t.-cz. 5. §-a által biztosított fentebbi bélyeg- és
illetékmentességet az 1888. évi február 28-án

életbeléptett 1888. IV. t.-cz. 5. §-a a következőkben
egészítette, illetve terjesztette ki:

Az idézett §-ban az építés tartamára engedé-
lyezett bélyeg- és illetékmentesség az illető vasút
üzletének megnyitásától számított 2 év múlva
szűnik meg, s kiterjed magára az engedély-
okmányra, illetőleg az engedélyi szabadalomra,
valamint azon szerződésekre is, melyek egyszélt a
posta szállítására, másrészt a bégázási pályá-
udvarok, vagy egyes vonalrészre együttes haszná-
latára, valamint az üzlethezértre nézve költetnek.

Kiterjesztetik továbbá a bélyeg- és illetékmen-
teség az állam, a törvényhatóságok, községek és
magánosok által a helyi érdekű vasút létesítésére
megajánlott hozzájárulásokról, valamint az ezek
alapján czélba vett pénzbeszerzések érdekében
kiállított okmányokra és a megajánlott hozzá-
járulások bekebelezésére is, valamint a bélyeg- és
illetékmentesség kedvezményére szolgáló határidő
alatt bélyeg- és illetékmentesen bekebelezett teher-
tételek kitorlításra vonatkozó okmányok- és be-
adványokra is.

20. A megelőző pontok alatt felsorolt
eseteken kívül külön törvények által
megadott személyes mentességek érin-
tetlenül fentartatnak. (1-5)

Szegénységi bizonyítvány alapján a perben
élvezett személyes illetékmentesség a kész-
pénzben fizetendő illetékre nem terjed ki.
(P. dt. 59. sz.)

Bélyegfeljegyzési jog illeti a felet végre-

¹⁾ Az a körülmény, hogy kiskoru képvisel-
letére az árvaszék a tisztli ügyészt hivatalból
rendeli ki, magában véve még nem ad jogot a
bélyegmentes perelhetésre, mert ahhoz még
szükséges, hogy a kiskoru vagyontalansága
szabályszerűleg igazolva legyen. (89736/1895.
P. M.) (Ill. szab. 59. §.)

²⁾ Szegénységre való bélyegmentes perelhetés
feltételei az illetékszabályok 85. tétele 12.
pontjában vannak megállapítva, annak igénybe
vehetését tehát még egyéb feltételekhez, neve-
zetesen a polgári bíróság engedélyéhez kötni
nem lehet, mivel abból, hogy a 14. t. c) pontja
szerint az illeték alul szegénység alapján
leendő felmentésért esetleg külön is beadott
kérvények bélyegmentesek: nem következik,
hogy ily kérvények a polgári bírósághoz feltét-
lenül benyújtandók. (49371/1895. P. M.)
(Ill. díj. 85. t. 12. p.)

³⁾ Magyar állampolgárok Ausztriában a
szegénységre engedélyezése, tartalma és terje-
delme tekintetében ugyanabban a jogokban és
kedvezményekben részesülnek, mint az osztrák
állampolgárok, s viszont nálunk az osztrák
állampolgárok a szegénység tekintetében ugyan-
azokat a jogokat és kedvezményeket élvezik,
melyekben a magyar állampolgárok része-

hajtási ügyben az ahhoz csatolt szegénységi bizonyítvány hiteles másolata alapján, ha az eredeti szegénységi bizonyítvány az alap-perhez csatolmányt az ill. díj. 85. tétel rendelkezéseinek megfelelően. (P. dt. 63. sz.)

Az 1880: XXXI. t.-cz. 5. §-ában biztosított illetékmentesség csak a helyiérdekű vasutakat illeti meg, s az a vasutépítő vállalkozóra ki nem terjed. (P. dt. 77. sz.)

Baptista egyház előjáróinak isteni tisztelet tartása iránt benyújtott beadványa bélyegmentes. (P. dt. 79. sz.)

sülnek. (14390/1894. I. M.) (L. III. szab. 59. §, 112. §. c) p.)

⁴⁾ Annak elhatározása, hogy a szegénységen perlekedő által nem adott bélyeg- és ítéleti illeték mily esetben, melyik peres fél által térítendő meg a kincstárnak, nem a bíról hatáskörbe, hanem a p. ü. hatóságok hatáskörbe tartozik. (Curia, I. G. 456/1899.)

⁵⁾ A külön törvények által megadott tárgyi és személyes mentességek, illetve kedvezmények betűsoros átnézete (Az illető törvényeket, amennyiben zárjelben ellenkező kitételezés nincs, lásd a kivonatos törvények között VI. alatt.):

Állategészségügy 1888: VII. t.-cz.

Anyakönyv 1894: XXXIII. t.-cz.

Arányosítás és tagosítás Erdélyben 1871. évi LV.; 1874: XLI.; 1878: XXVIII. t.-czikkek. Áttérés 1868: LIII. és 1895: XLIII. törvény-czikkek.

Borítaladó-bérleti szerződés 1899: VI. t.-cz. Csatornák és vasutak összpontosított telekönyvezése 1868: I. t.-cz.

Dohánykertészek 1900: XXIX. t.-cz.

Erdők — községi, közbirtokosságok és a volt urberek osztatlan tulajdonában levő erdők 1898: XIX. t.-cz.

Erdőmunkások 1900: XXVIII. t.-cz.

Ertékpapírforgalmi adó 1900: XI. t.-cz.

Gazdasági munkás- és cseléd-segélypénztárak 1900: XVI. t.-cz.

Gyári és ipari alkalmazottak betegsegélyezése 1891: XIV. t.-cz.

Halászat 1888: XIX. t.-cz.

Határőrvidék 1873: XXVIII. és 1873. évi XXX. törvény-czikkek.

Határőrvidéki házközösség 1870: LIX. (V); 1885: XXIV. és 1898: XII. törvény-czikkek.

Hazai iparnak adandó állami kedvezmények 1881: XLIV.; 1887: III.; 1890: XIII. (V.) és 1899: XLIX. törvény-czikkek.

Hazai ipart támogató pénzüzeteknek adható állami kedvezmények 1890: XIV. törvény-czikk (V).

Hazai pénzüzetek által kibocsátott némely kötvények biztosítása 1897: XXII. t.-cz.

Házasságkötésre vonatkozó beadványok, jegyzőkönyvek, bizonylatok 1894: XXXIII. törvény-czikk.

Bélyegmentes perelhetési jog elnyerése végett a perbíróshoz szegénységi-bizonyítvány nélkül benyújtott beadvány bélyegköteles. (P. dt. 315. sz.)

Jegyzői nyugdíjalapot személyes illetékmentesség nem illet meg. (P. dt. 349. sz.)

A szegénységen perlekedő fél illetékmentessége az ügyvédi meghatalmazványra is kiterjed. (P. dt. 428. sz.)

Ha helyiérdekű vasut a kisajátítási tervbe felvett ingatlan a tulajdonos hozzájárulásával a vasutvonal forgalomba hozatala előtt

Helyiérdekű vasutak 1880: XXXI. és 1888. évi IV. törvény-czikkek.

Hitelesítővetkezetek — gazdasági és ipari H. — 1898: XXIII. t.-cz.; 61543/1899. sz. I. M. rend. Honosítás és kiköltözés 1879: L. t.-cz.

Husfogyasztási adóbérlési szerződés 1899. évi VI. t.-cz.

Ipar- és kereskedelmi kamarák 1868: VI. törvény-czikk.

Ipari és gyári alkalmazottak betegsegélyezése 1891: XIV. t.-cz.

Irtványok 1871: LIV. t.-cz.

Ítalmérési jogkártalanítás 1888: XXXVI. törvény-czikk.

Kereskedelmi és iparkamarák 1868: VI. törvény-czikk.

Kiköltözés és honosítás 1879: L. t.-cz.

Kisbirtokosok országos földhitelintézete 1879. évi XXXIX. és 1889: XXX. törvény-czikkek.

Kiseb polgári peres ügyek 1877: XXII. törvény-czikk; 407/1878. sz. I. M. és 695/1878. P. M. sz. szabályrendelet.

Kopár területek, községi közbirtokosságok és a volt urberek osztatlan tulajdonában levő erdők és K. 1898: XIX. t.-cz.

Kötvények, hazai pénzüzetek által kibocsátott némely K. biztosítása 1897: XXXII. törvény-czikk.

Leszámlító- és kereskedelmi bank 1873. évi XXVI. t.-cz.

Lóverseny nyilvános fogadások s fogadások közvetítése 1894: XXIX. t.-cz.

Magyar földhitelintézet 1871: XXXIV.; 1869: XVI.; (V) 1879: XLV. és 1889: XXX. törvény-czikkek.

Majorsági zsellér és hasonló természetű birtokok 1896: XXV. t.-cz.

Mezőgazdasági munkások 1898: II. t.-cz.

Műemlékek fenntartása 1881: XXXIX. t.-cz. Naszódvidéki erdőkezelés 1890: XIX. t.-cz.

Naszódvidéki községek birtokviszonyainak rendezése 1898: XVIII. t.-cz.

Oltási bizonyítvány 1887: XXII. t.-cz. Országgyűlési képviselőválasztás. Curiai bíráskodás 1899: XV. t.-cz.

Osztálysorsjáték 1897: VII. t.-cz.

Osztrák-magyar bank 1878: XXV.; 1887. évi XXVI.; 1889: XXXVIII. és 1899: XXXVII. törvény-czikkek.

veszi birtokába, de maga a vételi szerződés csak az üzlet megkezdésétől számítandó két éven túl volt írásba foglalható : erre a vételre az illetékmentesség kiterjed. (P. dt. 436. sz.)

Állami kedvezményben részesített gyári vállalat a gyári telek megszerzése és átírása után járó illeték fizetése alul akkor is felmentendő, ha az állami kedvezményt csak a gyári telek vétele után szerzi meg. (P. dt. 464. sz.)

Állami kedvezményben részesített gyárak és gyári vállalatok a gyári telkek és épületek szerzése után járó illeték alól teljesen lévén

Örökösödési eljárás 1894 : XVI. t.-cz és 43194. 1895. sz. I. M. rendelet.

Osszeférhetlenség 1901 : XXIV. t.-cz.

Postatakarékpénztár 1885 : IX. és 1889. évi XXXIV. törvénycikk.

Statistikai — m. kir. központi — hivatal 1897 : XXXV. t.-cz.

Szólóbirtok után járó tartozások megváltása 1868 : XXI. t.-cz.

Szőlők — phyloxera által elpusztított szőlők felújításának előmozdítása 1896 : V. t.-cz.

Szólóterületek, állami kedvezmények 1891 : I. törvénycikk.

Tagosítás — és arányosítás — Erdélyben 1871 : LV. ; 1874 : XLI. és 1878 : XXVIII. törvénycikk.

Talajjavítási és vizszabályozási — kölcsönök 1899 : XXX. t.-cz.

Találmánnyi szabadalmak 1895 : XXXVII. törvénycikk.

Telekkönyvi betétszerkesztés 1900 : XV. törvénycikk.

Telepítés 1894 : V. t.-cz.

Telepítvények 1873 : XXII. t.-cz.

Ueberland földek 1882 : XXVIII. t.-cz.

Urbéri dézsmák kárpótlási összegek kiszolgáltatása Erdélyben, Kraszna, Közép-Szolnok és Zaránd megyékben 1895 : III. t.-cz.

Urbéri kapcsolatból fenmaradt jog- és birtokeviszonyok rendezése 1871 : LIII. t.-cz.

Urbéri örökváltságokért országos alaptól adandó megtérítés 1868 : XXXIII. t.-cz.

Útépítésnél alkalmazott napszámások és munkások 1899 : XLI. t.-cz.

Vasutak és csatornák összpontosított telekkönyvezése 1868 : XLIX. t.-cz.

Vasútépítésnél alkalmazott napszámások és munkások 1899 : XLI. t.-cz.

Visszahonosítása a tömeges visszatelepülőknek 1886 : IV. t.-cz.

Vízimunkálatoknál alkalmazott napszámások és munkások 1899 : XLI. t.-cz.

Vízjog 1885 : XXIII. t.-cz.

Vízszabályozási és talajjavítási kölcsönök 1899 : XXX. t.-cz.

Vörös-kereszt egyesület sorsjegy kölcsön 1882. XLI. t.-cz.

Záloglevelek biztosítása 1876 : XXXVI. t.-cz.

felmentve, a vételi szerződés után az adásvételi illeték fele ki nem szabható. (P. dt. 505. sz.)

Hivatalból rendelt képviselőt (ügygondnokot) a bélyegfeljegyzési jog nem illeti meg az oly beadványra nézve, amelyet nem a képviseltje, hanem kizárólag saját vagyoni érdekének megóvása céljából nyújt be. (P. dt. 533. sz.)

Az 1890 : XIII. t.-cz. 2. §. b) pontjában biztosított illetékmentesség alapján az abban részesített gőzhajózási részvénytársaságok gőzhajók vételénél illetékmentességet nem igényelhetnek. (P. dt. 554. sz.)

Személyes illetékmentességgel felruházott szegényvédő által ügyvédjelöltje részére kiállított helyettesítési meghatalmazvány bélyegmentes. (P. dt. 562. sz.)

A fogyasztási adóbérlőt a személyes illetékmentesség megilleti arra a vétbizonyítványra nézve, is, melyet a fogyasztási adó megrovidítése miatt részére megállapított és kiutalt bírságösszeg átvételéről kiállít. (P. dt. 567. sz.)

36. tétel.

Szerencsekötések, vagyis oly szerződések, melyek által valamely még bizonytalan előnynek reménye ígértetik és elfogadtatik :

A) A fogadás, a fogadás díja, és ha a két fél fogadási díja egyenlőtlen, a nagyobbik értéke szerint II. fok.

B) Sorsjátékok, a sorsjegy-kölcsönöket is ideértve.

Az illetékek tárgyát a sorsjegyek képezik. Az azoktól járó illetékek részint kibocsátásuk előtt, részint a kisorsolás után szedetik be :

1. Kibocsátás előtt egyedül a magánsorsjátékok sorsjegyeitől a sorsjegyben vagy a sorsjátéktervben kifejezett betét szerint II. fok.

2. Kisorsolás után az állami vagy magánsorsjátékok kihuzott sorsjegyekre eső nyereseményektől, ha ezek nem állanak értéktárgyakból, következő illeték szabandó :

a nyeresemény összegétől (levonva a betétet azaz a sorsjegy névszerinti értékét), 10%.

Az osztálysorsjátékot bérlő vállalat sorsjegyei illetékmentesek. (1897: VII. t.-cz. 3. §.)

1. jegyzet. Jótékony célra rendezett érték-tárgyból sorsjátékok jegyei, valamint azon sorsjegyek, melyeknél a betét négy koronát meg nem halad, az illetéktől teljesen felmentvék.

2. jegyzet. A B) 1. pont alatt meghatározott illeték a sorsjegyek kibocsátása előtt készpénzben befizetendő, s olyképp szabatik meg, hogy az egyes sorsjegyekről járó illeték azok összes száma szerint kiszámíttatik.

3. jegyzet. A B) 2. pont határozatai alá eső sorsjátékok vállalkozói tartoznak a huzásokat, a játékbetétet, a nyeremények számát és nagyságát, azok lejáratát idejéig, végre azon személyt, ki a nyereményektől járó illetékeket lefizetésével megbízott, azon pénzügyigazgatóságnak, melynek területén a nyeremények kisorsolása történik, előre bejelenteni; továbbá a nyeremények lejáratát idejéig a játékterv szerint járandó nyereményekből a megfelelő illetéket levonni, és azt, az ebbeli kiszámítással együtt, az adóhivatalba beszolgáltatni.

4. jegyzet. A nyeremények felőli vétbizonyítványok feltétlenül illetékmentesek, amennyiben az egyes állami sorsjegykölcsönköre vonatkozó külön törvények másként nem intézkednek. (1870: X. t.-cz. 2. §.)

5. jegyzet. A magyar korona országainak vöröskereszt egylete által 8 millió K sorsjegykölcsön beszerzésére kibocsátott sorsjegyek, valamint az ezekre eső nyeremények minden bélyeg és illeték fizetése alól felmentvék. (1882. évi XLI. t.-cz. 1. §.)

6. jegyzet. Az első erdélyi vasutársulatnak forgalomban lévő 70.000 drb., továbbá a bátszaki—domború—zákányi vasutársulatnak forgalomban lévő 23181 drb és az alföld—flumei vasutársulatnak—cséki része részvénytársulatnak forgalomban lévő 91407 drb részvényének a megállapított sorsolási tervek szerinti beállása illetékmentes. (Az 1884: XXIX., illetőleg 1884. évi XXX. és XXXIX. t.-cikkbe iktatott szerződések 4—4. §§.)

C) A reménybeli vétel, ha annak tárgyát:

a) ingó dolgok képezik, melyek alatt bányarészek is értetnek, a kikötött vételár szerint III. fok.

b) ingatlan javak képezik:

aa) az okirattól ivenkint 1 K;

bb) a jogügylettől a megállapított vételár szerint $\frac{43}{10}\%$.

Ha a reménybeli vétel tárgyait ingó s ingatlan javak egvüttesen képezik, anélkül, hogy a jogügylet iránt kelt

okiratban az utóbbiak ára különösen kitéve volna, úgy az illeték akként számítatik, mintha a vétel tárgyát egyedül csak ingatlan javak képeznék.

Jegyzet. Azon okiratokra nézve, melyek kölcsönsorsjegy után remélhető nyereménynek eladása iránt kiállítatnak (igérvények), lásd ezeket.

D) Társasági áldók, ellátási intézetek, l. »társaságok« című tétel IV., V. és VI. pontjait.

E) Biztosítási szerződések (biztosítási okiratok), ide értve a viszonzbiztosítási és életjáradéki szerződéseket is.

A biztosítási ügyletekkel foglalkozó intézetek és vállalatok által a biztosítás megkötésétől és folytatásától, továbbá a biztosítási díjakról és egyéb szolgáltatásokról, valamint a biztosított esemény bekövetkezésekor teljesítendő kártérítésekről szóló nyugtákról fizetendő illetékekre nézve lásd »társaságok« című tétel IV., V. és VI. pontjait.

Egyes személyek között kötött ily szerződések a következő F. pontban »Életjáradéki szerződések« vezérszó alatt foglalt határozatok alá esnek.

F) Életjáradéki szerződések után, ideértve a biztosítási és viszonzbiztosítási szerződéseket is:

1. Amennyiben ezek egyes személyek közt kötöttek:

a) ha az életjáradék fejében ingó javak engedtetnek át, a javak értékétől $1\frac{1}{2}\%$;

b) ha ingatlanok:

az okirattól ivenkint

1 K; a jogügylettől: az ingatlan értékétől $\frac{43}{10}\%$ fizetendő.

A szerződő felek kötelesek az a) és b) alatt említett jogügyleteket az illetéki szabályok második részének rendelkezései szerint bejelenteni és az illetékeket készpénzben leróni. (1883: VIII. t.-cz. 2. és 8. §§.)

Jegyzet. Az életjáradék összegéről szóló vétbizonyítványoktól, valamint a biztosított esemény bekövetkezésekor a biztosító részéről teljesítendő szolgáltatásoktól az illetéki díjjegyzék 101. tétel a) pontja szerinti illeték jár. (1883: VIII. t.-cz. 2. §.)

2. Az ilyen ügyletektől az intézetek és vállalatok által lerovandó illetékekre nézve lásd «társaságok» című tételt.¹⁾

87. tétel.

Szolgálati szerződések és javadalom-adományozások, továbbá szegődvényi szerződések:

a) a fejedelmi adományozás vagy kormányi kinevezés útján elnyerendő egyházi javadalmak és világi hivatalok (postamesterek) átruházásai, kivéve azokat, melyek díjfizetés alá vetvők, vagy ez alól csak ideiglenességük miatt vagy azért felmentvők, mivel évi illetményük 300 frt összeget (600 K-t) meg nem halad a javadalom vagy szolgálat összes jövedelmének megfelelő összeg szerint, tekintettel a 61. §-ra, III. fok.

A hivatal és szolgálati állomások adományozására vetett bélyegilleték alól felmentetnek a fejedelmi adományozástól vagy kormányi kinevezéstől nem függő javadalmak és hivatalok (1868 : XXIII. t.-cz. 20. §.)

Jegyzetek:

1. A 20 forintot meghaladó illeték 12 egyenlő havi részletben lefizethető.

2. Ha a javadalmazott vagy hivatalnok előléptetésben részesül, csak az ez által nyert javadalmi többletből tartozik a fentebbi módon kiszámított illetéket lefizetni.

b) szolgálati szerződések, melyekben a munkás az anyagnak szolgáztatására kötelezte magát, mint áruszerzési vagy áruszállítási szerződések:

c) tanoncok felvétele iránti szerződések — ideértve az ipartörvény (1884. évi XVII. t.-cz.) 61. §-ának rendelkezései értelmében kötendő szerződéseket is (34025. 1884) — ha a megállapított kötelezettség arra szorítkozik, hogy a tanoncnak

szolgálatja fejében oktatás vagy ellátás is adassék, ivenkint 1 K;

d) szolgálattelek iránt kötött minden más, visszteherrel járó szerződések, melyek ezen tétel a) és b) pontja szerint a III. fokozat alá nem esnek, érték szerint II. fok.

Jegyzet. Értékül a kikötött bér tekintendő, mely amennyiben meghatározott ismétlődő szolgáltatásokból áll, a 61. §. vagy ha viszonsszolgáltatás meghatározott nagysággal szerint p. o. darabszám, köböltszám stb. állapított meg, az összesen kikötött munka szerint számítandó.

Szolgálati könyvecskék vagy fizetési iverk, melyekbe a szolgálattevő bérének kifizetése beiratik, lásd «termesztményi illetékek könyvecskéi». 1-5)

a) Javadalom adományozása után az III. dtjl. 87. tétel a) pont szerinti III. fokozatu illeték a javadalom összes jövedelmétől jár s teher levonásának helye nincs. (P. dt. 66. sz.)

b) Ugyisintén le nem vonható az előzőleg birt állami alkalmaztatás után fizetett szolgálati díj sem. (P. dt. 66. sz.)

Oly esetben, midőn a társasági tagok közül valamelyik tag a társasági szerződés értelmében a közös üzlet folytatásához nem tőkebetétet, hanem üzleti tevékenységével járul, s a tiszta haszonban ugyanazon arányban részesül, mint a többi tag, ő mint üzlet-

¹⁾ A postamesterekkel határozatlan időre megkötött tisztí szerződések után az illetékszabás 87. tételének a) és az illetékszabályok 61. §-ának c) pontjában foglalt határozmányok értelmében az évi fizetés-, iroda- és szállítási átalány, szóval a nekik egy évre kijáró összes illetmények háromszoros összege után III. fokozat szerinti illeték jár.

Azonkívül még az esetben, ha a szerződés több ívből áll, a második s minden további ív külön-külön 50 kr. állandó bélyegilleték alá esik. (1881. évi 60025. sz. p. m. r. P. K. 1007. 1.)

Ha postamestereknek földek haszonélvezete is engedtetik át, annak a haszonélvezetnek értéke is az évi illetmények összegéhez adandó; ilyenkor azonban a szerződések a posta és távirdaigazgatóságok által az illeték kiszabása végett az illető adóhivatalhoz küldendők meg. (61673/1893. Keresk. Min.)

²⁾ Kincstárt megillető kegyuri jognál fogva a püspököknek bemutatott lelkész nem szolgálati díjat, hanem javadalomadományozási illetéket tartozik fizetni. (65274/94. P. M.)

³⁾ A dohányárusok a kincstárral kötött szerződésük után, az III. díjjegyzék 87. tétel d) pontja alapján a nyert eladási jutalék összegé-

¹⁾ A külföldi tiltott osztálysorsjátékok jegyeinek vétele lottójövedéki kihágást képez. Arra az esetre vonatkozó eljárást, midőn ily sorsjegyek posta útján érkeznek az 1877. évi 28105. (P. K. 481. az 1878. évi 3119. (P. K. 34. 1.) és az 1879. évi 2816. (P. K. 126. 1.) számú pénzügyministeri rendeletek ismertetik.

társ a társasággal szemben szolgálati viszonyban állónak nem tekinthető, s a szerződésnek ez a része mint szolgálati szerződés nem illetékezhető. (P. dt. 124. sz.)

Oly plébániák adományozása után is jár az illetéki díjjegyzék 87. tételének a) pontjában meghatározott illeték, melynek kegyura a tudomány-egyetem. (P. dt. 179. sz.)

Vasuti társaságok között vasuti állomás használata és az azon teljesítendő szolgálat végrehajtása iránt, fizetésteljesítés kötelezettsége mellett kötött szerződések mint szolgálati szerződések II. fok. szerinti illeték alá esnek. (P. dt. 541. sz.)

Az egyházi kongresszuson megválasztott és Ő Felsége a magyar király által megerősített görög-keleti román érsekek és püspökök állásukkal járó javadalmak összes jövedelmétől az ill. díj. 87. tétel a) pontjában megállapított III. fokozat szerinti illetéket tartoznak fizetni. (P. dt. 571. sz.)

88. tétel.

Szolgalmak.

A) Oly okiratok, melyekkel valakire szolgalmi jog ruháztatik át, vagy a már megtörtént szerzés a kötelezett fél részéről bizonyíttatik, és pedig:

a) ha a szerzés élők között visszteher nélkül történt, mint ajándékozások;

b) ha a szolgalom halál esetére adatott

tól II. fokozat szerint járó bélyegilletéket tartoznak fizetni. (13052/87.)

Ennek az illetéknek kirovása akként történik, hogy a p. ü. igazgatósági számvevő osztályok a dohány nagytőzsdéseknél és a különlegességi árusoknak kifizetett eladási jutalékokról kimutatásait évenként elkészítik s azt az év január végeig az illető kir. adóhivatalnak megküldik. A kir. adóhivatalok pedig bírság terhe alatt köteleztetnek, hogy a kimutatások alapján a törvény szerint járó illetéket 8 nap alatt megszabják s a fizetési meghagyás kézbesítése iránt szokott módon intézkedjenek. (55992/91. P. M., P. K. 523. l.) (Ill. díj. 87. tétel d) p.)

4) Postakincstár és postaszállítók között létrejött szerződések után az illeték éppen azon mérvnek és módzatok szerint rováendő le, mint az a postamesterekkel kötött szerződésekre nézve meg van állapítva. (87253/98. P. M., 1899. é. P. K. 223. l.) (Ill. díj. 87. t. a) p.)

5) Állami néptanító kinevezése alkalmával sem szolgálati díj, sem az ill. díj. 87. tétel a) pontjában említett fokozatos illeték nem követelhető. (52110/1893. P. M., 1895. é. P. K. 11. l.)

meg, mint a halál esetére vonatkozó vagyonátruházások;

c) ha a szerzés visszteherrel jár:

aa) az ingatlan dolog haszonélvezeti vagy haszonvételi szolgalmának átruházásáért az okirat minden ívétől járó 1 koronás bélyegen kívül még érték szerint $4\frac{3}{10}\%$

bb) egyéb nemü szolgalmakért érték szerint II. fok.

Jegyzetek:

1. Az illetékszabás alapjánal visszteherrel járó szerződéseknel a kikötött visszteher, visszteher nélküli szerződéseknel pedig maga a szolgalom tiszta értéke vétetik. A haszonélvezeti vagy haszonvételi szolgalom értékének meghatározása körül a 61. és 85. §§-okhoz képest kell eljárni.

2. Ha a hagyatéki ingatlanok gazdasági kezelése az örökösök kiskorúsága idejére valamely személyre gyámhatóságilag ruháztatik át, ez gyámhatósági intézkedésnek, nem pedig haszonélvezeti szolgalom átruházásának tekintik.

B) Oly okiratok, melyek által a haszonvételi szolgalom az eredetileg kikötött határidő előtt megszüntetetik, külön illeték alá esnek (1881:XXXIV. t.-cz. 7. §.), és pedig:

1. visszteher nélküli megszüntetések eseteiben:

a) ha az ajándékozó, ki a szolgalmat maga részére kikötötte, azon fentartott szolgalomról a megajándékozott javára lemond, az okirattól ivenkint az állandó 1 koronás bélyegen kívül más illeték nem jár;

b) más esetben a jogügylet valamely ismétlődő szolgáltatás ajándékozását képezvén, az ajándékozási illeték, tekintettel a szerződő felek egymás közötti rokonsági viszonyára és a 85. §. határozmányaira szabatik meg.

2. Ha pedig a szolgalom megszüntetése visszteher mellett eszközöltetett, bármely esetekben a visszteher értékéhez képest II. fok.

Születési bizonyítványok, lásd »anyakönyvi kivonatok«.

Takarékpénztárak, lásd »társaságok«.

Tanukihallgatási jegyzőkönyvek a polgári bírói eljárásban, lásd »jegyzőkönyvek illetékkötelesek» B) betűjét; a bűnvádi eljárásban nem tárgyai az illetéknek; nem bírói eljárásban, lásd »jegyzőkönyvek» C) b) betűjét.

Tanulók bejelentési könyvecskéi nem illetékkötelesek.

Az egyetemekenél szokásos leczkehallgatási bizonyítványoknak bejegyzése a bejelentési könyvbe, az egyes félévi bejegyzések minden ivétől 30 f.

Tárgyalási jegyzőkönyvek, lásd »jegyzőkönyvek».

Tartásitérítvények, melyek államhivatali jelöltek számára kiállítatnak, ivenkint 1 K.

Tartózkodási jegyek feltétlenül illetékmentesek.¹⁾

89. tétel I. pontja.

Társaságok.

A magyar korona országainak területén fennálló vagy jövőben alakítandó pénzintézetekre, részvénytársulatok, vállalatok és egyletekre, továbbá az ezen országokon kívül székelő intézeteknek, vállalatoknak és egyleteknek a magyar korona országaiban létező és oly fiókintézetei és vállalataira is, melyek a magyar korona területén jogügyleteket önállólag kötnek és ezekről jogérvényes okiratokat állítanak ki, a bélyegek és illetékek lerovása tekintetében következő határozatok alkalmazandók. (1869. évi XVI. t.-cz. 1. és 24. §§.)

I. Társasági szerződések, melyek által a szerződő felek valamely közös célra

A) az egyesek előnye nélkül fáradságukat vagy vagyonukat egyesítik, az első ivtől 4 K

B) midőn a közös cél előnyre van irányozva

1. ha csak fáradságukat egyesítik, az első ivtől 10 K

2. ha pedig vagyonukat, vagy fáradságukat és egyszersmind vagyonukat is egyesítik, még pedig:

a) a közkereseti társulatok részvényei után, ha ezek meghatározott névre vagy czégre állítatnak ki, II. fok.

ha pedig előmutatóra szólnak, III. fok. szerinti illeték alá esnek.

A részvények után fizetendő illeték, mely a részvények kibocsátása előtt készpénzben fiztetetik az illető pénztárba, az egyes részvények kifejezett érték összege után járó illetékek összeszámítása után eszközöltetik.

Ha a részvényekre csak részletfizetések teljesíttetnek, és a részvényeseknek nem teljes részvények, hanem csak ideiglenes elismervények szolgáltatnak ki, a fokozatos illeték az egyes fizetések lejáratyszerű teljesítésekor a befizetés arányához képest befizetendő, de a részletfizetésről szóló okiratok (ideiglenes elismervények) bélyegmentesen állítatnak ki. Midőn pedig a meghatározott részletfizetések mellett felülfizetések is megengedtetnek a részvényeseknek, a felülfizetett részlettel járó illeték a részletfizetésre kitűzött határidő után legfeljebb 14 nap alatt befizetendő.

Ha a II. fokozatu illeték alá eső részvények a részvénytulajdonos által másra ruháztatnak át, az ily átruházástól a II. fok. illeték az átruházáskor fennálló érték szerint akkor fizetendő, midőn az új tulajdonos nevére más részvény állítatik ki. (1869. évi XVI. t.-cz. 7., 8., 9. §§.)

b) minden egyéb társulatoknál a kikötött vagyonbetegek II. fok., de soha kisebb, mint ezen tétel B) 1. pontja alatti esetekben.

1. jegyzet. Előny alatt kamatozás nélküli tőkebetétel nem értetik.

2. jegyzet. Ha valamely kereskedelmi társaság iránt írott szerződés nem készült, úgy a bejelentés, mely a társulat alakulásáról a

¹⁾ Születési bizonyítványok, az anyakönyvi kivonatok bélyege alá esnek.

Az óvoda- és tankötelesek iskolai beiratására szolgáló tanusítványok (születési anyakönyvi kivonatok) díj- és bélyegmentesek. (61854/902. P. M.)

váltótörvényszéknél a kereskedelmi sorkönyvbe való bejegyzés végett tétetik, a társasági szerződés felett okiratul tekintendő, mely bejelentésre jelen illetékszabás 13. téseleinél 17. pontja alatti határozat alkalmazandó.

3. jegyzet. Ha a társasági szerződés által valamely ingatlan dolog tulajdona, haszonélvezeti, vagy haszonvételi szolgálma ruháztatik át valamely társulatra, ily esetekben az illetéki díjjegyzék 95. tétel D) pontja jön alkalmazásba. (V. ö. 65. tét. »Közössége a tulajdonnak« czimű kikezdéssel.)

A részvényektől járó illeték közvetlenül csak azok tényleges kibocsátása előtt fizetendő. (P. dt. 430. sz.)

A részvények értékének emelése akár a társaság, akár pedig a részvényesek vagyonából történik, a felemelt részvényeknél mutatkozó különbözet után mindkét esetben jár a II. fok. szerinti illeték. (P. dt. 518. sz.)

Az ill. díj. 89. t. I. B) a) pontja értelmében járó illeték nem akkor fizetendő, midőn a részvények kibocsátása elhatároztatott, hanem a részvények kibocsátása előtt bármikor fizethető. (P. dt. 597. sz.)

89. tétel II—VII. pontjai.

— Társaságok. —

II. Azon intézetek, melyek állam- vagy más értékpapírokra (v. ö. 89. tétel IV. 1. jegyz.) vagy bármely árucikkrekeke előleget vagy kölcsönt adnak — ideértve az 1881: XIV. t.-cz. alapján szabályozott és iparhatósági felügyelet alatt álló nyilvános zálogintézeteket is (1883. évi 3949. sz. pénzügym. rendelet):

a) ha az ily kölcsön 6 hónapi időszakon túl nem terjed, minden egyes kölcsön értékétől

I. fok., mely illeték a 6 hónapot meg nem haladó kölcsön meghasszabításokért is fizetendő;

b) ha a kölcsön 6 hónapnál hosszabb időre adatik, valamint a 6 hónapon túl terjedő kölcsönmeghasszabítások után minden egyes kölcsön értékétől II. fok.

Jegyzet. Mindkét esetben az illeték minden hónap letelte után 14 nap alatt készpénzben fizetendő, de azért az ily kölcsönre vonatkozó okiratok bélyeg nélkül állíttatnak ki. (1869. évi XVI. 10. §.)

III. Takarékpénztárak, népbankok s mindazon intézetek, melyekkel takarékpénztári üzlet van összekötve, továbbá hitelüzlettel foglalkozó s alap szabályaik értelmében folyószámlára pénzátvételekre jogosított pénzüintézetek, lásd XII. f) pontját.

IV. Oly intézetek, melyek biztosítási ügyleteket kizárólag vagy más ügyletek mellett gyakorolnak — ideértve a vasuti és hajózási vállalatokat is, amennyiben ezek szállítmányi biztosítással foglalkoznak — kötelesek készpénzben fizetni:

1. A biztosítási megkötéstől és ennek folytatásától, továbbá a biztosítási díjakról és egyéb a biztosított felek által teljesítendő szolgáltatásokról az intézetek által kiállított vélbizonyítványoktól s pedig:

a viszontbiztosítási ügyleteknél	$\frac{1}{2}\%$
a szállítmányi biztosításoknál	1%
minden más biztosításoknál	$1\frac{1}{2}\%$

Az illeték alapjául veendő azon összeg, mely a biztosítási szerződések alapján biztosítási díjak, mellékjárandóságok és egyéb szolgáltatások fejében a biztosított felek részéről minden évnegyedben teljesített fizetéseknek együttvéve megfelel.

Az illeték az intézetek említett bevételeinek arányában és azok időpontjához képest rovandó le. (1883: VIII. t.-cz. 3. §.)

2. Eletjáradék czimén kifizetett összegekről és minden a biztosító intézetekre, a biztosított esemény-bekövetkezésekre háruló kártérítésekről — ide nem értve az állatbiztosítási és elemi kártérítéseket — vagy egyéb szolgáltatásokról szóló bizonyítványoktól — a minden évnegyedben kifizetett összegeket együttvéve,

I. fok. Az elemi és állatbiztosítási kártérítések fizetéséről szóló vélbizonyítványok illetékmentesek. (1883: VIII. t.-cz. 4. §.)

3. Biztosítási okmányok visszavásárlásáért a III. fok. szerinti illetéket azon összegben, melyet az említett fokozat szerint az egyes visszavásárlások vételárától járó illetékek összeszámítása eredményez. (1883: VIII. t.-cz. 6. §.)

Okiratok, melyek biztosító intézetekkel kötött szerződéseket tartalmazznak, vagy

amelyek az intézetnek vagy ez által fizetett összegek kézhezvételéről szólnak, további illeték alá nem esnek, amennyiben az intézetek mindezekért az illetéket a fentebbi határozatok szerint készpénzben leróni tartoznak.

Ha azonban ily fizetések fejében váltók állítatnak ki, ezektől a szabályszerű illeték külön rovandó le. (1883: VIII. t.-cz. 10. §.)

1. jegyzet. Biztosítási okmányokra adott előlegek az előző II. pont határozatai szerint járó illeték alá esnek. (1883: VIII. t.-cz. 5. §.)

2. jegyzet. Oly biztosítási szerződésektől, melyek az 1883: VIII. t.-cz. érvénybelépése előtt kötöttek, a fentebbi 1. pont alatt megállapított és az idézett törvény hatálybalépése után esedékes fizetések után járó illetéknek csak fele része fizetendő azon esetre, ha a szerződések kötésétől a szabályszerű illeték már lefizetlelt. (1883: VIII. t.-cz. 11. §.)

3. jegyzet. Ha a biztosítás vagy életjáradék ára helyett ingallan dolgok engedelmek át, az okirat minden íve 50 krajczáros állandó bélyeg alá esik; a jogügylettől pedig nem a fentebbi 1. pontban meghatározott, hanem az ingallan dolog értékétől kiszabandó szabályszerű átruházási illeték fizetendő. (1883: VIII. t.-cz. 13. §.)

4. jegyzet. A fentebbi határozatok szerint járó illetékek mindig azon évnegyed leletével rovandók le, amelyben az illetékköteles fizetések az intézet üzleti könyveiben mint bevétel vagy kiadás illeték előfordulnak.

E csálból kötelesek az intézetek az illetékkötelezettség különböző tárgyat szerint vezetendő naplók kivonatát minden évnegyed leletével 14 nap alatt azon ktr. adóhivatalhoz beküldeni, melynek kerületében az intézet létezik. Egyidejűleg, vagyis külön fizetést meghagyás bevétele nélkül kötelesek az intézetek a beküldött naplókivonatokat alapján saját számításuk szerint járó illetéket az említett adóhivatalnál készpénzben befizetni. (1883. évi VIII. t.-cz. 8. és 9. §-ai és az 1883. évi Pénzügyi Közlöny 11. számában foglalt 14332. számú pénzügyminisleri rendelet.)

V. Társulati ellátási intézetekre, tekintet nélkül arra, vajjon az azokban való részesülés önkéntes, vagy kötelező, az előző IV. pont rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

Okiratok, melyek valamely ellátási intézet tagjával történt felvételtől, vagy amelyek az intézetnek vagy ez által fizetett összegek kézhezvételéről szólnak, nem esnek további illeték alá.

Ha azonban ily fizetések fejében váltók állítatnak ki, ezektől a szabályszerű bé-

lyegilleték külön rovandó le. (1883: VIII. t.-cz. 7—10. §§.)

A vasuti társulati nyugdíjintézetek mint ellátási intézetek a biztosítási ügyletek, valamint a biztosított felek által teljesítendő szolgáltatásokról az intézet részéről, nemkülönben a kifizetett nyugdíjösszegekről a felek részéről kiállított vétbizonyítványok után a IV. pont rendelkezései szerint járó illetékeket leróni tartoznak.

A vasuti szolgák és munkások számára létező külön nyugdíjintézetekre a XII. i) pont határozatai alkalmazandók. (1883. évi »Pénzügyi Közlöny« 21. szám, 324. lap.)

VI. Gőzhajózási és vaspályavállalatok (a közuti vaspálya-vállalatok kivételével) tartoznak:

a) az általuk szállított személyek vitelbérétől járó bélyegilleték fejében — amennyiben a vitelbér 1 koronát meg nem halad — 2 fillért, magasabb vitelbértől pedig tekintet nélkül annak összegére, annyszor 2 fillért minden személytől fizetni, ahányszor a vitelbérben 1 korona foglaltatik; minden 1 koronánál csekélyebb maradvány teljesnek tekintendő.

Ha a személyjegyek jövet-menetre is adatnak ki, az illeték kétszeresen számítandó (1869: XVI. t.-cz. 18. §.);

b) az általuk szállítandó málhaátvételtől kiadott felvételi jegyek után, ideértve az utimálha vitelbérmentes részét meghaladó tulsúly felől kiállított felvételi jegyeket is, darabonként 10 fillér bélyegilletéket (1871: LXIII. t.-cz. 7. §-a és 101. tétel bb) pontja);

c) amennyiben szállítmányi biztosítással foglalkoznak, ezen ügyletek után a fentebbi IV. pont rendelkezései értelmében járó illetéket leróni. (1883: VIII. t.-cz. 3. §.)

1. jegyzet. A vasuti és gőzhajózási vállalatok tartoznak az a) és b) pontok alatt megállapított illetéket a vitelbérrel együtt beszedni és minden hónap lejártával 14 nap alatt készpénzben befizetni.

Más módon ezen illetékre nézve a bélyeg-kötelezettség nem teljesíthető.

E végből kötelezettségnek a nevezett vállalatok minden felvételi állomásán naplót vezetni, melyben a kiadott málfahelvételi jegyek (Frachtkarte) száma és az ezektől járó bélyeg-illeték összege, továbbá a kiadott személyviteli jegyek száma az illeték minden fokozata szerint, és az e szerint járó illeték egyenkint és egy összegben is napról-napra bejegyzendő.

A vállalatok üzletigazgatóságai kötelesek ezen naplóból, miután azokat a vállalat saját céljára vezetett számadási feljegyzésekkel összehasonlítva, kellőleg megvizsgálták, egy összesített kimutatást készíteni, és ezt az egyes okiratokkal felszerelten, mint ellennyugtatót a készpénzben befizetendő illetékösszegegyütt az illető kir. adóhivatalhoz a fentebb említett határidő alatt beszoigáltatni.

A c) alatt említett illeték lerovási módjára nézve pedig a IV. pont 4. jegyzetének határozatai irányadók.

2. jegyzet. Külön személyvonatoknál, illetőleg gőzhajóknál a személyviteli jegyeiktől járó illeték akként szabatik meg, hogy a külön vonatért, illetőleg gőzhajóért fizetett vitelbér a szállított személyek számával elosztatik, és az ekképeni eredmény után az illeték minden egyes személytől kiszámíttatik.

3. jegyzet. A bérleti jegyeknél, amennyiben a menetek száma azokban meg van határozva, az illeték a bérletjegyben kifejezett minden egyes menettől (oda és vissza) megszabandó; ha pedig nem a menetek száma, hanem csak az idő, mely alatt a meneteket használhatni van meghatározva, úgy az illeték a meghatározott időtartam minden napjára kétszeresen számíttandó. — *Utómálha* felől kiállított levénnyek, melyet az utas a személyjegy alapján díjmentesen magával nem vihet, a málfahelvételi jegyeiktől járó illeték alá esnek.

4. jegyzet. A szállítási díjmérséklések (refactiák) czimén visszafizetett összegek felvételéről szóló nyugták mint illetékköteles vétbizonyítványok az illet. díjjegyzék 101. tét. a) pontjának határozmányai alá esnek.

Ha azonban az említett összegek a felvétellel jogosultak részéről utalványok mellett vétetnek fel, ezen okiratok az illetéki díjjegyzék 93. tét. d) pontja, illetőleg ha kereskedelmi számlák, jegyzékek, kimutatások vagy hasonló iratok útján egyenlítettnek ki, a 84. tét. B) 2. pontja alatt megállapított illetékmérvenek megfelelő bélyegjeggyel látandók el. (1884. évi „Pénzügyi Közlöny” 301. lap.)

VII. Közuti vaspálya-vállalatok kötelesek az általuk szállított személyek vitelbérétől járó bélyeg-illeték fejében, tekintet nélkül, hogy személy-felvételi jegyek adatnak-e ki

vagy sem, minden személy vitelbérétől
 20 krajczárig $\frac{1}{4}$ kr. ($\frac{1}{2}$ f)
 20 krajczáron (40 filléren) felül 40 krajczárig (80 f-ig) $\frac{1}{2}$ kr. (1 f)
 40 krajczáron f80 filléren) felül 60 krajczárig (1 K 20 f-ig) $\frac{3}{4}$ kr. (1 $\frac{1}{2}$ f)
 60 krajczáron (1 korona 20 filléren) felül 80 krajczárig (1 K 60 f-ig) 1 kr. (2 f)
 80 krajczáron (1 korona 60 filléren) felül 1 forintig (2 koronáig) $1\frac{1}{4}$ kr. (2 $\frac{1}{2}$ f)
 s így tovább minden 20 krajczártól (40 fillértől) $\frac{1}{4}$ krral ($\frac{1}{2}$ f-el) többet fizetni; a 20 krajczárnál (40 fillérnél) kisebb maradványösszeg 20 krajczárnak (40 fillérnek) veendő. (1881. évi XXVI. t.-cz. 19. §.)

Ezen illeték a vállalat által minden hó lejártával 14 nap alatt készpénzben lefizetendő.

A VI. alatt említett naplóvezetési kötelezettség ezen vállalatokra is kiterjed.

A VI. pontnak a külön vonatokra és bérleti jegyekre vonatkozó határozatai ezen vállalatokra is érvényesek. ¹⁻⁶⁾

74963. P. M. sz.

1900.

Körrendelet.

(A 89. tétel V. pontjához.)

A biztosítási és társulati ellátási intézetek által készpénzben fizetendő illetékek tárgyában, tekintettel az Ausztriával kötött és az 1899. évi XLVI. törvénycikkbe felvett illetékegyezményre a pénzügyminister 1900. évi szept. 12-én 74963. sz. alatt következő körrendeletet intézte valamennyi m. kir. pénzügyigazgatósághoz, a m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatalhoz és a m. kir. adóhivatalokhoz.

1. §. A fennebb említett egyezmény 4. §. d) pontja szerint a biztosítási és társulati ellátási

1) A csupán helyi rév-átkelet közvetítő gőzhajózási vállalatok fogalma alá nem esnek s így az általuk kiadott személyjegyek nem esnek az idézett pont alatt meghatározott illeték alá. A rév-átkelet közvetítése körül kiadott málfahjegyek szintén nem tartoznak a 101. tét. d) bb) pontjában meghatározott 10 f bélyegilleték alá. (42406/1891. P. M.)

2) Az ill. díj. 89. t. VI. pontja szerint járó illeték megállapításánál a hálójegyekért fizetett

intézetek a különleges törvényintézkedések alapján készpénzben fizetendő illetékeket általánosságban annak az államnak javára tartoznak leróni, amelyben az intézet vagy társulat székhelye van. E szerint a magyar intézetek Magyarország, az osztrák intézetek pedig Ausztria javára tartoznak ezen illetékeket leróni.

2. §. Ha az 1. §-ban említett magyar intézetek vagy társulatok a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országokban fiókintézetekkel vagy ügynökségekkel bírnak, az ezen fiókintézetek vagy ügynökségek által kötött vagy közvetített ügyletek után járó illetékek — a 3. §-ban foglalt átmeneti rendelkezések

pótdíszek is számításba veendőek és pedig akkor is teljes összegükben, ha a jegyek az ország határain túl is érvényesülnek bírnak, mert ez az illeték a szállítási ügylet illetékét képezi, amely ügylet a jegy kiadása, illetve az utas felvétele által a kiindulás helyén az egész útvonalra nézve megkötötték. (10831/1900. P. M.)

3) A vasúti díj visszatérítési igényeknek nem az arra közvetlenül jogosult, hanem idegen felek által történő érvényesítése alkalmával bemutatott meghatalmazások, engedmények és utalványok bélyegköltések s azok következő béléggel látandók el, u. m.:

a) a meghatalmazások az illeték díjgyezék 71. tétel rendelkezése szerint 1 K, b) az engedmények az illetéki díjgyezék 32. tétel f) pontjának rendelkezése szerint a visszatérő értékéhez képest II. fokozat szerinti és c) az utalványok (kereskedelmi értesítő iratok) az illetéki díjgyezék 93. tétel 2. a) pontjának s ehhez a tételhez tartozó „Jegyzetek” 1. pontjának rendelkezése szerinti béléggel látandók el. (79037 1899. P. M., P. K. 1836.)

4) A köztörvényhatóságok által saját tisztviselőiknek, a törvény kötelező rendelkezése folytán alkotott szabályrendelet értelmében fizetett nyugdíjak nem esnek az 1883 : VIII. t.-cikkben megállapított 1½% és 1 % illeték fizetése alá (IV. pt.), mert az idézett t.-cz. czíméből is kivehető, hogy az egyedül az elvállalt magánjogi kötelezettségen alapuló biztosításokra vonatkozik. (1025/1886. P. M.)

5) Vasúti szolgák és munkások számára létező külön nyugdíjintézetekre az ill. díj. 89. t. XII. f) pont határozatai alkalmazandók. (1883 : „Pénzügyi Közlöny” 21. szám 324. lap.) (Ill. díj. 89. t. V. p.)

6) Vasúti társulati nyugdíjintézetek, mint ellátási intézetek a biztosítási ügyletek, valamint a biztosított felek által teljesítendő szolgáltatásokról az intézet részéről, nemkülönben a kifizetett nyugdíjösszegekről a felek részéről kiállított vétbizonyítványok után az ill. díj. 89. t. IV. pont rendelkezése szerint járó illetéket — biztosítási ügyletek illetékét — tartoznak leróni. (1883 : P. K. 324. l.) (Ill. díj. 89. t. V. p.)

sérelme nélkül — az osztrák cs. kir. államkincstár javára mutatóndók ki és rovandók le az Ausztriában érvényes törvényeknek megfelelő módon és mérvben, tekintet nélkül arra, hogy felvannak-e jogosítva ezen fiókintézetek vagy ügynökségek az ügyletek végleges megkötésére vagy sem.

3. §. A 2. §-nak olyan eseteire nézve, amelyekben az eredeti biztosítási szerződés az 1900. évi január 1-ét napját megelőző időben létesült, de az abból eredő fizetések az 1899. évi decz. 31-ike utáni időben is folytatódólagosan teljesítendő, a következők szolgálatának irányadói:

Illeték tárgyát képezik mindkét államban:

I. A biztosítási vagy társulati ellátási szerződés megkötése (a szerződéstől járó illeték).

II. A biztosítottak vagy társulati ellátásban részesülők által teljesített szolgáltatások felől az intézet által kiállított vétbizonyítványok (díjnyugta-illetékek).

III. Az intézet által a biztosítottak vagy társulati ellátásban részesülők részére teljesített fizetések felől kiállított vétbizonyítványok (kárnyugta-illetékek).

Az I. és II. alatti illetékek fejében Magyarországban az 1873 : VIII. t.-czikk értelmében megállapítandó százalékos illeték-összeg fizetendő, és külön százalékos illeték fizetendő a III. alatt felsorolt illetékköteles vétbizonyítványok után; ellenben Ausztriában az 1862. évi deczember 13-án kelt törvény (R.-G.-Bl. 89. sz.) szerint az I—III. alatt felsorolt tárgyak után elkülönített és a II. fokozat szerint járó illetékek fizetendők.

A szerződés utáni illetékekre nézve (I.) meg kell különböztetni, vajjon az Ausztriában székelő intézetek a magyarországi fiókintézetek vagy ügynökségek által létesített ügyletektől járó illetékeket eddig

a) az 1862. évi deczember 13. törvény (R.-G.-Bl. 89. sz.) kiegészítő részét képező díjgyezék 57. tételének E) és F) pontjának megfelelően a szerződés egész tartamára az osztrák illetéktörvény 16. §-ának alkalmazásával teljes összegben már a szerződés létesítése alkalmával rótták-e le, vagy pedig

b) külön kérelem folytán a cs. kir. pénzügyminisztérium által 1866. évi április 28. 18840. sz. alatt (V. B. Nr. 19.) kiadott rendelettel megengedett módon, vagy esetleg átalányozás után rótták-e le?

Jegyzet. Az 1866. évi április hó 28-án 18840. sz. alatt kelt rendelet szerint a szerződés időtartamára való tekintet nélkül a biztosítási díj fejében időszakonként fizetett egyes összegek után a II. fokozat szerinti illeték készpénzben lefizethető.

Tekintettel arra, hogy az a) alatti esetekben a szerződések után az illeték Ausztriában már teljesen lerovatott, az 1883 : VIII. t.-cz. 11. §-a szellemében megengedtetik, hogy az ilyen a szerződés folyamánként 1900. évi január 1-től

kezdve esedékes és a most említett időponttól kezdve a magyar államkincstár javára illetékötelezettség alá eső fizetések után járó illetékek csak felerésze szedessék be akkor is, ha a biztosítási szerződés az 1883. évi VIII. t.-cz. életbelépte után, de az 1900. évi január hó 1-je előtt megkötöttet.

A b) alatti esetekben azonban az illetékek 1900. évi január hó 1-től kezdve az 1883. évi VIII. t.-cz. 3. és 4. §-ai értelmében a magyar államkincstár javára teljes összegben lerovandók.

4. §. Ha az 1. §-ban említett osztrák intézetek vagy társulatok a magyar korona országaiiban főintézetekkel vagy ügynökségekkel bírnak, az ezen főintézetek vagy ügynökségek által kötött vagy közvetített ügyletek után járó illetékek — az 5. §-ban foglalt átmeneti rendelkezések sérelme nélkül — a magy. kir. államkincstár javára mutatatandók ki és rovandók le a Magyarországon érvényes törvényeknek megfelelő módon és mérvben, tekintet nélkül arra, fel vannak-e jogosítva ezen főintézetek és ügynökségek az ügyletek végleges megkötésére vagy sem.

5. §. Azon ügyletek tekintetében, amelyek magyarországi biztosítási vagy társulati intézeteknek a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országokban levő főintézetei vagy ügynökségei által az 1900. évi január 1-je előtti időben létesítették és amelyek után az új egyezmény 4. §. d) pontja értelmében az 1899. évi december 31-e utáni eső időben az illetékek már nem a magyar, hanem az osztrák államkincstár javára lesznek lerovandók, a következőköz rendeltetnek:

Ha ezek a főintézetek és ügynökségek engedélyt nyerne arra, hogy a szerződési illetékeket (3. §.) a cs. kir. pénzügyminisiteriumnak 1866. évi április 28-án 18840. sz. alatt (V. B. Nr. 19.) kiadott rendelettel megengedett módon róhassák le, akkor a biztosítási díjnyugták és kifizetett károk felől kiállított nyugták után járó illetékeken kívül az 1900. évi január 1-je előtti időben kötött vagy közvetített ügyletekre vonatkozó szerződések után járó és az 1899. évi december 31-e utáni időben teljesített díjfizetések alapján kiszámított illetékek is az cs. kir. osztrák államkincstár javára rovandók le.

Ellenben megengedte, hogy ha a fentebb említett főintézetek vagy ügynökségek a szerződési illetéket a) §. pontjában említett módon vagyis az 1862. évi december 13-án kelt törvény (R.-G.-Bl. 89. sz.) kiegészítő részét képező díjjegyzék 57. tételének E) és F) pontjaiban foglaltakhoz képest egy összegben egészen fizetnék le: az ezen illetékeknek a szerződés időtartamára való tekintettel történő megállapításánál beszámíttassék az az idő, amely a szerződés létesítésétől számítva, az 1900. évi január hó 1-ig már lejárt.

Ugyancsak az osztrák államkincstár javára

rovandók le az illetékek a magyar intézetek osztrák fiókjai és ügynökségeinek biztosítási díjrézletek és kifizetett károokra vonatkozó nyugtái után is, amennyiben ezek a nyugták az 1899. évi december 31-e utáni időben teljesített fizetésekre vonatkoznak.

6. §. Ha a biztosítási vagy társulati ellátási szerződés az osztrák intézeteknek magyarországi fiókjai vagy ügynökségei által az 1899. évi december hó 31-e utáni időben kötöttet vagy közvetítettet, az abból eredő fizetések azonban a jövőben Ausztriában teljesítenek, az ezen fizetéseknek megfelelő illetékek a magy. államkincstár javára rovandók le és viszont, ha a magyarországi intézeteknek Ausztriában levő fiókjai által az 1899. évi december 31-e utáni időben kötött vagy közvetített szerződéseikből eredő fizetések a jövőben Magyarországon teljesítenek, az ezen fizetéseknek megfelelő illetékek az osztrák államkincstár javára lesznek fizetendők.

Ezek a rendelkezések egyszersmind az anyaintézetek és társulatok által kötött vagy közvetített ügyletekre is érvényesek.

7. §. A Magyarországon székhellyel bíró biztosítási és társulati ellátási intézetek, az 1883. évi VIII. t.-cz. 9. §-a értelmében érvényesenként beküldendő naplókivonatokban elkülönítve tartoznak kimutatni azt, hogy a biztosítottak által Magyarországon befizetett és az intézetek és társulatok által a biztosítottak részére kifizetett mely összegek után rovandó le az illeték az előző 6. §. értelmében az osztrák államkincstár javára.

Ugyancsak kötelezetnek erre az osztrák intézetek és társulatoknak magyarországi fiókjai és ügynökségei.

8. §. A biztosítási és társulati ellátási intézetek által az 1899. évi december 31-e utáni időben biztosítási okmányokra adott előlegek vagy kölcsönök (1883: VIII. t.-cz. 5. §-a) után járó illetékek, ha az előlegek az osztrák intézeteknek magyarországi fiókjai által adtnak vagy közvetítenek, a magyar, és ha magyar intézeteknek osztrák fiókjai által adtnak vagy közvetítenek, az osztrák államkincstár javára mutatatandók ki és rovandók le, tekintet nélkül arra, hogy az eredeti biztosítási szerződés az 1900. évi letelte előtt vagy azután létesült-e!

Előlegek meghosszabbításai új előlegügyleteknek tekintendők.

9. §. A biztosítási okmányok visszavásárlásáért az 1883. évi 8. t.-cz. 6. §-a értelmében járó illetékek, amennyiben az ez iránti ügyletek az 1899. évi december 31-e utáni időben osztrák intézeteknek magyarországi fiókjai vagy ügynökségei által kötöttet vagy közvetítettet, a magyar államkincstár javára rovandók le a fentebb idézett törvénynek megfelelő módon; a magyar intézeteknek Ausztriában levő fiókjai vagy ügynökségei által közvetített vagy megkötött ilyen ügyletek után pedig az illetékek az osztrák államkincstár

illetik meg az Ausztriában érvényes illeték-törvénynek megfelelő mérvben.

10. §. Ezen rendelet a monarchia mindkét államának Bosznia és Herzegovinához való kölcsönös viszonylatában is megfelelő alkalmazást nyer.

11. §. Ez a rendelet a Budapesti Közlönyben történt kihirdetésének napján lép életbe és az abban érintett tárgyra 1900. évi jan. hó 1-től kezdve alkalmazandó.

A társulatok és intézetek alkalmazottjai javára létesített nyugdíjalapok vagy nyugdíjintézetek részére teljesítendő díjfizetések és pedig:

a) a társulatok és intézetek részéről teljesítendő díjfizetések csak abban az esetben esnek az 1883. VIII. t. cz. 3. §-ában meghatározott $\frac{1}{2}$ % illeték alá, ha a nyugdíjalap vagy nyugdíjintézet a társulattól vagy inzerttől külön álló jogi személyt képez;

b) ellenben az alkalmazottak részéről teljesítendő díjfizetések minden esetben ez alá az illeték alá esnek. (P. telj. ül. dt. XXIII. sz.)

Belföldi biztosítási intézetek külföldön létesült oly viszontbiztosítási ügyletek után, melyeket általuk meghatalmazott külföldi cégek vagy külföldön működő cégjegyzett fiókintézetek, külföldi biztosítási intézetekkel egészen önállóan és anélkül kötnek, hogy a megkötött szerződéseket előzetes jóváhagyás, vagy egyénenkénti elkönyvelés végett a belföldi biztosítási intézeteknél bemutatnák: a $\frac{1}{2}$ % -os illeték megfizetésére nem kötelezhetők. (P. dt. 356. sz.)

A Hazai bank részvénytársaság: nyugdíjszabályzata alapján a bank tisztviselői és szolgálói, ugyancsak ezek özvegyei és árvái részére alkotott nyugdíjalapra a bank alkalmazottai részéről befizetett és a közgyűlés által ebbe az alapba utalt összegek után a biztosítási ügyletekre meghatározott illeték nem követelhető. (P. dt. 370. sz.)

89. tétel VIII—XI. pontjai.

— Társaságok. —

VIII. A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok, társaságok, intézetek s egyesületek kötelesek a szolgáltatásban álló hivatalnokoknak s szolgáknak a magyar korona területén kifizetett illetményekből akár állíttatnak ki ezekről nyugták vagy teljesített fizetésről bizonylatok vagy másnemű igazoló iratok, akár nem, a II. fokozat szerint járó nyugtábélyeget levonni és a

megfelelő összeget minden év lejártával 14 nap alatt az egyéni kimutatás mellett, az illető kir. adóhivatalba beszállítani.

De ezért az említett okiratokat, ha olyanok kiállíttatnak, a bélyegmentesség illeti meg. (1881: XXVI. t. cz. 11. §.)

Nyilvános számadásra kötelezett társulatok és pénzintézeteknél a napibiztosok illetményei, amennyiben ezen biztosok nem az intézet hivatalnokai, hanem a részvényesek sorából választott ellenőrzési közegek, az ill. díj. 89. t. VIII. pontja alatt jelzett illetmények természetével nem bírnak, s ugyanazért az ebbeli összegek felvételéről kiállított nyugták után a II. fokozat szerint járó illeték, amennyiben a felvett illetmények összege 2 forintot meghalad, esetről-esetre bélyegjegyekben, vagy amennyiben az illeték 25 forintot meghalad, bélyegjegyek felhasználása által vagy bejelentés mellett készpénzben lerovandó.

Ha a napibiztosok illetményei nyugta kiállítása nélkül jelenléti jegyek mellett fizettetnek ki, ezen jegyek, tekintettel arra, hogy az ill. díj. 93. t. b) pontjában jelzett utalványok természetével bírnak, addig míg bíróság előtt nem használhatnák, nem tárgyai az illetékek.

Az intézetek hivatalnokai részére kiszolgáltatott jutalékok (tantiemek), valamint oly külön jutalmak is, melyek az alapszabályok vagy egyéb szerződési megállapodások alapján járnak, tekintettel arra, hogy az illető hivatalnokok azok kiszolgáltatására jogos igényt tarthatnak, az illetéki díjjegyzék 89. tétel VIII. pontjában jelzett illetményeknek lévén tekintendők, az azoktól járó nyugta-bélyegilletéket az e pontban körülírt módon készpénzben kell leróni.

Ellenben a szóban levő hivatalnokok részére kiszolgáltatott oly jutalmak, melyek sem az alapszabályok, sem külön szerződések alapján nem követelhetők, hanem az intézet önelhárításából esetről-esetre engedélyeztetnek, nem esnek

az ill. díj. 89. t. VIII. pontjának rendelkezése alá, ennél fogva az ebbeli összegekről kiállított nyugtát után a II. fok. szerint járó illeték az általános illetékszabályoknak megfelelőleg rovandó le. (1885. évi 80285. sz. pénzügym. k. 1886. évi P. K. 78. l.)

IX. A részvénytársulatok tartoznak a részvények után járó kamatok és osztalékok minden egyes szelvényétől, a magyar földhitelintézet pedig a záloglevelek és jövedék-jegyek szelvényei után a II. fokozat szerinti bélyegilletéket a fizetés lejártakor készpénzben befizetni.

Amennyiben pedig egyes részvények 1000 koronánál kisebb összegekről volna kiállítva, a szelvények után járó fokozatos bélyegilleték akként szabatik meg, mintha a részvények kifejezett teljes értékösszege 1000 koronás részvényekre volna felosztva. (1869: XVI. t.-cz. 19. §., illetőleg 11. §.)

Az elsőbbségi kötvények szelvényei azonban az illeték lerovására nézve az ill. díj. 64. t. 2. b) pontjának határozatai alá esnek. (1884. évi 9155. sz. pénzügyministeri rendelet.)

X. Ugyszintén az 1876: XXXVI. t.-cz. értelmében záloglevelek kibocsátására jogosított jelzálogintézetek kötelesek:

a) a záloglevelek szelvényei után;

b) a jelzálogkölcsönök törlesztési részleteinek és kamatainak felvételéről kiállított nyugtatványok után a II. fokozatos illetéket, és pedig az a) alatt említett szelvényektől a fizetés lejártakor és a b) alatt említett nyugtatványoktól minden hónap lejártával 14 nap alatt készpénzben befizetni, de azért maguk a szelvények és nyugtatványok bélyegmentesek.

XI. Oly egyletek és intézetek, melyek a vállalkozóknak vagy részvényes tagoknak a vállalat nyeresiményéből kamatra vagy osztalékra nyújtanak igényt, iparüzettel vagy kereskedéssel foglalkoznak, szóval közvereseti társulatoknak

tekintendők: üzleti könyveikre és feljegyzéseikre nézve bélyegkötelesek. (1869. évi XVI. t.-cz. 2. §.)¹⁻²⁾

A szövetkezetek a kereskedelmi törvény értelmében szintén a nyilvános számadásra kötelezett vállalatokhoz tartoznak a ennél fogva a szövetkezeti tagok részére az évi mérleg alapján kifizetett kamatjutalékok után — kivéve az ill. díj. 89. tétel XII. c) pontja szerint bélyegmentességben részesülő szövetkezeteket — az ill. díj. 89. tétel IX. pontja alapján járó II. fokozat szerinti illetéket szintén tartoznak készpénzben megfizetni. (P. dt. 32. sz.)

Az osztrák nyilvános számadásra kötelezett vállalatok, társaságok, intézetek és egyesületek itteni fiókintézetek kötelesek a szolgálatban álló hivatalnokaiknak és szolgáltnak a magyar korona területén kifizetett illetményekből a II. fokozat szerint járó nyugtábélyegeket levonni és a megfelelő összeget az adóhivatalba beszoigáltatni. (P. dt. 119. sz.)

A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek az igazgatósági és felügyelőbizottsági tagoknak kifizetett alapszabályszerű jutalékok után járó nyugtábélyegilleték beszoigáltatására nem kötelezhetők. (P. dt. 387. sz.)

A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek az igazgatósági és felügyelőbizottsági tagoknak kifizetett alapszabályszerű jutalékok után járó nyugtábélyegilleték beszoigáltatására nem kötelezhetők. (P. dt. 539. sz.)

Pénzintézetek az állaluk nyújtott nem amortisationális, hanem közönséges jelzalog-

¹⁾ A Budapesten székelő hazai, s Budapesten cözégjegyzett vezérképviselettel bíró külföldi pénzintézetek és biztosító-társaságok az összes ugy Budapesten, mint a vidéken alkalmazott hivatalnokai és szolgálóilletményei után járó bélyegilletékeket kizárólag a budapesti m. kir. állampénztárnál kötelesek befizetni, mely czélból ugy az itt, mint a vidéken alkalmazott tisztviselők és szolgáló évi kimutatása a budapesti m. kir. központi díj- és illetékszabási hivatalnál benyújtandó. (3467/1893. P. M. P. K. 294., R. T. 737. l.) (Ill. díj. 20. t. VIII. p.)

²⁾ A nyilvános számadásra kötelezett társulatok és intézetek igazgatósági és felügyelőbizottsági tagjai, amennyiben részükre hivatalos működésükért az alapszabályok jutalékokat biztosítanak, azok ebbeli működésük tartama alatt a társulat, intézet vagy egyesület oly alkalmazottjainak, illetve közlegeinek tekintendők, kikre az 1881: XXXVI. t.-cz. 11. §-ának 89. tét. VIII. p. rendelkezései kéréségkivül épp ugy alkalmazandók, mint a társulati vagy üzleti hivatalnokokra. (48546/1893. P. M. P. K. 485., R. T. 1800. l.)

kölcsönök tőketörlesztési és kamatai felvétele után a II. fokozat szerint járó illetéket csakis bélyegjegyekben és csakis akkor tartoznak leróni, ha a nyugta kiállíttatik. P. dt. 542. sz.)

89. tétel XII. pontja.

— Társaságok —

XII. Ellenben eltérőleg a megelőző pontok határozmányaitól, bélyegm e n t e s é g b e n részesülnek :

a) Tudományos, művészeti, gazdasági, kegyeleti és jótékony egyletek, amennyiben czéljuk nem pénzbeli nyereségre van irányozva, a közhatóságokhoz és hivatalokhoz intézendő beadványaikra és irataikra nézve, a peres eljárás hivatásával. (1869 : XVI. t.-cz. 3. §.)

b) Bölcsőde, kisedővő, árvák nevelésére keletkezett egyletek, társulatok és intézetek, ha működésük a főczélon túl menő nyereséményre nem terjed ki, üzletükre nézve. (1869 : XVI. t.-cz. 4. §.)

c) Elelmezési, előlegezési és egyáltalában önszegélyezési társulatok, egyletek és népbankok, ha üzletük a társulat tagjainak nyújtott segélyezésén, élelmezésén vagy előlegezésén túl más nyereséményre és kereseti ágra nem terjed ki, az üzleti és betéti könyvekre a társulat irányában maguk a tagok által az alapszabályok értelmében kiállított kötvényekre, valamint a betétekről és a felvett vagy a visszafizetett kölcsön-előlegekről kiállított vétbizonyítványokra nézve is (1869 : XVI. t.-cz. 5. §.) — *) A beadványokra, ezek mellékleteire és az okiratokra nézve lásd az illetéki díjjegyzék 31. tételét.

Jegyzet. Ha az említett egyletek saját tagjainak nyújtott segélyezésén, élelmezésén vagy előlegezésén túlterjedő más haszonhajtó üzletekkel is foglalkoznak, ez esetben a megelőző I—XI. pontoknak azon üzletekre vonatkozó rendeletei alá esnek.

d) A magyar földhitelintézet, valamint a kisbirtokosok országos földhitelintézete üzletkönyvei, záloglevelei, jövedékjegyei és minden egyéb a kölcsönre vonatkozó

s az intézet nevében kiállított okirataira nézve.

Kivétetnek azonban a zálogadósság visszafizetéséről szóló azon nyugták, melyek a telekkönyvben létező zálogteher kitörlésére szolgálnak, s amelyektől 50 kr. bélyeg fizetendő. (1869 : XVI. t.-cz. 11. §. és 1879 : XXXIX. t.-cz. 2. §.)

Azon okiratok közül, melyek az intézetre mások által állíttatnak ki, névszerint a záloglevél vagy a jövedékjegy átadását tanúsító bizonyítványok, valamint azon más okiratok is, melyek a főbizonyító okiraton kívül csupán a fennálló ügykezelés szempontjából állíttatnak ki, bélyegmentesek.

A kisbirtokosok országos földhitelintézete által kibocsátott záloglevelek szelvényei iránt az 1879 : XXXIX. t.-cz. 3. §-ával biztosított bélyegmentesség érintetlenül marad.

Bélyegmentesek továbbá :

e) a kormány igazgatása alatt álló zálogházak üzletkönyvei, a lejárt zálogok elárusításáról felvett jegyzőkönyvek, valamint az elárusított zálogtárgyakból az adósság lerovása után az adós részére fenmaradt összeg felvételéről kiállított nyugták, végre a zálogjegyek elvesztése esetében a zálogtárgyak visszaválthatása végett az adósok részéről kiállítandó okiratok. (1869 : XVI. t.-cz. 12. §.)

f) Hitelüzlettel foglalkozó alapszabályaik értelmében pénzbetétek átvételére jogosított pénzintézetek, valamint t a k a r é k p é n z t á r a k s mindazon intézetek, melyekkel takarékpénztári üzlet van összekötve, az utalványok, betéti könyvek és egyéb betéti okmányok és folyószámla mellett gyümölcsözés végett élhelyezett tőkékből folyó kamatjövedelemre nézve az 1869 : XVI. t.-cz. 15. és 1875 : XXV. t.-cz. 18. §-ában megállapított 3% bélyegilleték fizetése alól (1883. évi február 1. óta) felmentvők, és üzletre vonatkozó okmányok, u. m. cheques-ek, pénztári jegyek, utalványok bélyegkötelezettség alá nem tartoznak (1883. évi VII. t.-cz. 8. §.); továbbá takarékpénztáraknál és takarékpénztári üzlettel

foglalkozó népbankoknál és egyéb intézeteknél a betéti könyvecskek és az abban előforduló tőke és kamatbizonyítványok bélyegmentesen állíttatnak ki. (1869. évi XVI. t.-cz. 13. és 14. §§., illetőleg 1874. évi XXV. t.-cz. 18. §.); — azonkívül oly takarékpénztárak vagy takarékpénztári üzlettel foglalkozó népbankok és egyéb intézetek, melyeknek tiszta jövedelmük nem emelkedett annyira, hogy a befizetett részvénytőkének 8%-tőli összegét meghaladó kamat- és nyereményosztalékot adhassanak, vagy a melyek 8%-tőli tiszta jövedelmet meghaladó egész nyereményüket jótékony célra fordítják, azon kedvezményben is részesülnek, hogy üzleti könyveik és feljegyzéseik közül csak azok bélyegkötelesek, melyek váltók leszámítolása és az értékpapírokra adott előlegezések iránt vezetettek.

Azon takarékpénztárak ellenben, melyek az eredeti részvényesek által valóban befizetett részvénytőkének 8%-tőli összegét meghaladó kamat- és részvényosztalékot fizetnek, minden, az általános szabályok szerint bélyegköteles üzletkönyveiket kötelesek a XI. pont értelmében szabályszerű bélyeggel ellátni. (1869 : XVI. t.-cz. 13. és 14. §§.)

Jegyzet. A bélyegmentességet vagy a bélyegkötelezettség fokát tartalmazó kimutatást minden takarékpénztár köteles az illető pénzügyigazgatóságnak megküldeni. (1869 : XVI. t.-cz. 13. §.)

Végül bélyegmentességben részesülnek:
g) a záloglevelek kibocsátára jogosított zálogintézetek által kiadott záloglevelek (1864/2/1880. sz. p. ü. ministeri rendelet 1880. évi »Pénzügyi Közlöny« 460. lap);

h) azon kölcsönösen biztosító társaságok is, melyeknél a fentebbi a), b) és c) pontok alatt foglalt feltételek fennállanak, üzletkönyveikre nézve. (1869. évi XVI. t.-cz. 17. §.)

i) Segélyező pénztárak, azaz temetkezési és betegápoló egyletek, rokkant munkásokat és munkások özvegyeit segélyező pénztárak

a fentebbi IV. pont alatt megállapított illetékektől annyiban mentesek, amennyiben ezen intézetek nem egyszersmind egyéb biztosítási ügyletekkel is foglalkoznak és azok célja a vállalkozók nyereségére nem irányul.

Amennyiben pedig biztosítási ügyleteket is folytattnak, ezek után a szabályszerű illetéket fizetik (1883 : VIII. t.-cz. 12. §.) ;

k) általában minden társaság azon okiratokra nézve, melyeket a tulajdonképeni bizonyító okiraton kívül csupán a megállapított belkezelés folytán vagy az intézet ad a feleknek, vagy ezek állítanak ki az intézet számára, ha azok a pénzügyi igazgatóságnak bemutattnak, és ezáltal az említett minőségük elismertetik; de ha ezen okiratok peres eljárásban használatnak, bélyegmentességüket elvesztik és szabályszerű bélyegilleték alá esnek. (1869 : XVI. t.-cz. 20. §.)

Az ipari és gyári alkalmazottaknak betegség esetén való segélyezéséről szóló 1891 : XIV. t.-czikben szabályozott betegsegélyező pénztárak és biztosított tagjaik közötti jogviszonyok megállapítására és lebonyolítására vonatkozó minden tárgyalás és okmány, ugyszintén a munkaadók és a pénztárak által az idézett törvény értelmében teendő bejelentések, kimutatások és beadványaik, ezek mellékleteivel együtt illeték- és bélyegmentesek. (1891 : XIV. t.-cz. 85. §. második bek.)

Az 1896 : V. t.-cz. értelmében kölcsönöket adni szerződésileg kötelezett pénzügyintézet a szükséges pénz beszerzése céljából kölcsönköveteléseire erejéig oly kötvényeket bocsáthat ki, amelyek s az azokhoz kiadandó kamatszelvek minden bélyeg- és illeték alól felmentettek és azok részére a teljes bélyeg- és illetékmentesség a jövőre nézve is biztosítottatik. (1896 : V. t.-cz. 6. és 16. §§.)
Az 1896 : V. t.-cz. alapján adandó kölcsönök felvételére, lebonyolítására telekkönyvi biztosítására kiállított minnemenü iratok, beadványok és okmányok, a teljesített fizetésekről kiállított nyugtatványok, valamint a kölcsönök

telekkönyvi bejegyzése és törlése teljesen bélyeg- és illetékmentesek. (1896 : V. t.-cz. 18. §.)

A jelen törvény rendelkezései csak azokra a kölcsönökre terjednek ki, a melyek 1910. évi december hó 31-ig vétetnek fel. (1896 : V. t.-cz. 19. §.)

Azok a beadványok és okiratok, melyek az 1897 : XXXII. t.-cz. 17. §. harmadik bekezdésében előirt telekkönyvi feljegyzés bejegyeztetése, illetőleg annak törlése czéljából állíttatnak ki, e tekintetben bélyeg- és illetékmentesek. (1897 : évi XXXII. t.-cz. 17. §. ut. bek.)

A vasuti és csatornavállalati czimletekről a kir. közjegyző által az 1897 : XXXII. t.-cz. 19. §-a értelmében készített jegyzékek bélyegmentesek. (1897 : évi XXXII. t.-cz. 19. §. második bek.)

Az 1897 : XXXII. t.-cz. 23. §-ában említett telepítés vagy birtokfeldarabolás foganatosítása esetén egyrésről az intézet másrésről a telepes vagy a feldarabolás útján létrejött birtokrészlet vevője között kötött vételi (telepítési) szerződés és a tulajdonjognak e szerződésből folyó telekkönyvi bekebelezése bélyeg- és illetékmentes. (1897 : XXXII. t.-cz. 23. §.)

Ha a nyilvános számadásra kötelezett pénzintézetnél fennálló és az 1897 : évi XXXII. t.-cz. hatálya alá eső kötvények kibocsátására alkalmas követelések olyan részvénytársaságra vagy szövetkezetre ruháztatnak át, mely a törvény hatálya alá tartozó kötvények kibocsátásával foglalkozik, az ily átruházások bélyeg- és illetékmentességben részesíttetnek, még pedig az átruházott követelés engedményezése és netaláni bekebelezése után járó bélyeg és illetékre nézve. (1897 : XXXII. t.-cz. 24. §.)

A gazdasági és ipari hitelszövetkezetekről szóló 1898 : XXIII. t.-cz. értelmében keletkezett vagy átalakult, s a központi szövetkezetbe rendes tagul belépett szövetkezetek bélyeg- és illetékmentességben részesíttetnek, még pedig :

a) a cégjegyzék-bíróshoz a tagok vagy a szövetkezet által intézett minden

beadvány és melléklete, valamint a cégjegyzék-bíróshoz által a szövetkezetekre vonatkozó minden közzétételre nézve ;

b) a közhatalóságokhoz intézett beadványokra és mellékleteikre nézve, a peres eljárásban a bíróságokhoz beadottak kivételével ;

c) az összes üzleti könyveikre nézve ;

d) a szövetkezeti tagok üzletreszeinek befizetéséről kiállított elismervényekre, a tagok által a szövetkezettől felvett kölcsönről vagy előlegről kiállított kötelező okiratokra, a váltók kivételével, és az ily kölcsönök visszafizetéséről kiállított vétbizonyítványokra nézve ;

e) a szövetkezeti tagoknak adott kölcsönök jelzálogi biztosítására nézve ;

f) a szövetkezetek a tagok irányában fennálló követeléseinek a központi szövetkezetre való átruházására és az ily követelések kielégítéséről kiállított vétbizonyítványokra nézve.

Egyebekben a szövetkezetek a bélyeg- és illetékszabályok általános hatázmányai alá esnek.

Ha valamely szövetkezet a központi szövetkezetből kilép vagy abból kizáratik, a kedvezmények azzal a nappal hatályukat veszítik, amelyen a cégjegyzék-bíróshoz a kilépés vagy kizárás megtörténtét közzé teszi.

Ama szövetkezetek javára, melyek a jelen törvény megalkotásától számított két éven belül (1900 július 16-áig) alap szabályaikat a jelen törvény értelmében átalakítják és a központi szövetkezetbe rendes tagul belépésre jelentkeznek, a jelen §-ban megállapított mentességek a szövetkezeteknek a jelen törvény életbe lépte előtti időből függőben tartott illetéktartozásaira is kiterjesztetnek. (1898. évi XXIII. t.-cz. 47. §. 2. pontja.)

A központi hitelszövetkezet által kibocsátott kötvényekre az 1897 : XXXII. t.-cz. 17. §-a megfelelően alkalmazandó. (1898 : XXIII. t.-cz. 74. §.)

A központi hitelszövetkezet személyes bélyeg- és illetékmentességet élvez. Ez a mentesség azonban váltókra és utal-

ványokra nem terjed ki. (1898 : XXIII. t.-cz. 79. §. 2. pontja.)

Jegyzetek az I—XII. pontokhoz :

1. Azon társulatok és intézetek, melyek a bélyegilletékek készpénzben való fizetésére köteleztetnek, tartoznak az illető adóhivatalnak havonként — a biztosító és a társulati ellátási intézetek azonban a IV. ponthoz tartozó 4. jegyzet határozatai szerint évenegyenként — a bélyegkötelezettség alá eső tárgyakról naplókivonatot beküldeni, mely az üzlet eredeti feljegyzéseivel vagy könyveivel megegyez, és minden bélyegköteles bevétel és kiadás tételeit kimutatja.

A pénzügyigazgatóság felhatalmaztatik azon naplókivonatot megbízott közege által az egy-letek könyveivel összehasonlítani, megjegyzetvén, hogy a társulatok és intézetek az említett naplókivonatot helyességéért ügyvezetőjükkal együtt felelősséggel tartoznak. (1869 évi XVI. t.-cz. 21. §.) (V. ö. 97. §. 5. pt.)

2. Amennyiben a II., IV., V., VI., VII., IX., X. és XI. pontok alatt említett illetékekre vonatkozó üzletek terjedelme megbírálható, megengedettik, hogy az azokért készpénzben fizetendő bélyegilleték az illető intézetek és pénzügyi hatóságok előleges egyezménye folytán, átalányban rovasók le, mely esetben ezen intézetek és társulatok azon időtartamra nézve, melyre az átalányfizetés kiterjesztett, az I. jegyzetben említett naplókivonatot beküldésének kötelezettsége alól felmentetnek. (1869 : XVI. t.-cz. 22. §.)

T á r s l á d a, lásd : »társaságok» tétele XII. i) pontját.

T á v í r á s z a t m i k é n t i g y a k o r l á s a í r á n t a v a s u t a k k a l k ö l t ö t t e g y e z m é n y e k a z i l l e t é k i d í j j e g y z é k 14. tét. q) pontja értelmében bélyeg- és illetékmentesek. 39250—1878. sz.)

T á v í r a t i s ü r g ö n y ö k, ha magánfelek által közigazgatási hatóságokhoz intéztetnek és oly kérelmet tartalmaznak, mely különben írásbeli beadványba foglalva, bélyeg alá esnék, lásd »beadványok» című tételt. (1881. évi XXVI. t.-cz. 15. §.) (V. ö. 25. §.)

T e h e r l e v e l e i a f u v a r o s o k n a k, lásd »vétbizonysítványok illetékkötelesek» d) betűjét és engedmények» 2. c) betűjét.

T e l e k k ö n y v z ö k ö n y v e k b e h o z a l a t á r a n é z v e m e g a d o t t b é l y e g - é s i l l e t é k m e n t e s s é g (1870. évi rendeleték tára, telekkönyvi rendtartás 48. §.) a hirdetményi határidő lejártá után indított kiigazítási

peres ügyekre nem terjed ki, hanem az ily perekben előforduló beadványok, periratok és bírói határozatokra nézve az illetéki díj-jegyzék vonatkozó tételeinek rendelkezései méltadóok. — Ezen perek tárgyának értékét magok az ingatlanok értéke képezi. (1883. évi »Pénzügyi Közlöny» 491. lap.)

T e l e k k ö n y v i b i z o n y i t v á n y o k, hogy bizonyos személy mint tulajdonosa valamely ingatlannak, a nyilvántartásokban bekebelezve van, minden ívtől 2 K ; telekkönyvi kivonatok (v. ö. 63. t.) minden ívtől 2 K. 1-6)

1) Az 1891 : XVI. t.-cz. értelmében alakult betegsegélyző pénztárak is kötelesek a hivatalnokaiknak és szolgáiknak a magyar korona területén kifizetett illetményeikről akár állítatnak ki ezekről nyugták vagy másnemű igazoló okiratok, akár nem, a II. fok. szerinti nyugtbélyeget levonni és a megfelelő összeget minden év lejártával 14 nap alatt egyéni kimutatás mellett, az illető kir. adóhivatalba becsalítani (III. díj. 89. t. VIII. p.) 41302/1896. P. M.)

Az 1891 : XIV. t.-cz. alapján keletkezett betegsegélyző pénztárak, illetőleg tagjai részére az 1891 : XIV. t.-cz. alapján keletkezett ügyekben való használat végett szükséges (születési, házassági vagy halálozási) anyakönyvi kivonatok az idézett törvény 85. §-ának második bekezdése értelmében bélyegmentesek. (A p. ü. miniszterrel egyetértőleg 75005/1899. beügymin. rend. 1890. évi R. T. 198. f. sz.)

2) Oly kiházasító társulatokra, melyek a tagoknak férjhez menetelük alkalmával nyújtott kiházasítási költséget a tagoktól esetről-esetre bizonyos csekély összegnek összegyűjtése útján, tehát teljesen az önszegélyezés keretén belül szerzik be, s így működésük nyereszke-désre irányuló biztosítását üzletet nem képez : az 1883 : VII. t.-cz. 12. §-a (89. t. XII. i) p.) értelmében az idézett t.-cz. 3., 4. és 7. §-ában megállapított illetékkötelezettség nem terjed ki. (89744/1895. P. M.)

3) Oly önszegélyző és hitelszövetkezeteket, melyek kamatozó betéteket is elfogadnak, tehát a szorosan vett önszegélyezés keretén túlterjeszkednek, a 89. tét. XII. c) pontjában felsorolt kedvezmények nem illetik meg, hanem azok a 89. tét. XII. f) p. alá tartoznak. (78108/1895. P. M.)

4) Távirászat mikénti gyakorlása iránt a vasutakkal kötött egyezmények az III. díj. 14. t. q) pontja értelmében bélyeg- és illetékmentesek. (39250/1878. P. M.)

5) A záloglevelek kibocsátására jogosított

Tudományos, művészeti stb. egyleteknek ill. díj. 89. t., XII. a) pontján alapuló bélyegmentessége kiterjed a megalakulásra és az alapszabályok kormányhatósági jóváhagyását megelőző időre is. (P. dt. 4. sz.)

Önszegélyű egyleteknek az ill. díj. 89. t. XII. e) pontjában (1889: XVI. t.-cz. 5. §.) biztosított illetékmentességre akkor is jogos

jelzálogintézetek által kiadott záloglevelek bélyegmentesek. (1864/1880. sz. p. ü. ministeri rendelet, 1880: „Pénzügyi Közlöny” 460. lap), (Ill. díj. 89. t. XII. g) p.)

Záloglevelek az ill. díj. 89. tétel XII. g) pontja alá tartoznak. (Ill. díj. 102. t.)

A záloglevelekkel hasonlóknak tekintendők s így illetékmentesek a záloglevelek kibocsátására jogosított intézetek által a törvényhatóságok, városok és más jogi személyeknek adott kölcsönök alapján kibocsátott nyeresémkötvények is, mert az alapjukat képező, a törvényhatóságok stb. által kiállított kötvények után az illeték már lerovatott. (7270/1891. P. M.) (Ill. díj. 89. t. XII. g) p.)

*) A magyar földhitelintézet által engedélyezendő visszafizetési és talajjavítási kölcsönökről és némely hitelintézet zálogleveleinek adómentességéről szóló 1889: XXX. t.-czikkben tárgyalt kölcsöntületek adó- és illetékmentességére nézve az idézett törvény 8—10. §-al a következő intézkedéseket tartalmazzák:

A jelen törvényben tárgyalt kölcsönök felvételére, legombolyítására, valamint az ily kölcsönökből törlesztendő korábbi kölcsönök és előlege visszafizetésére vonatkozólag kiállított mindennemű beadványok és okiratok, ideértve a kölcsönről kiállítandó főkötvényt is, úgy nemkülönben az intézet által ezen kölcsönügyekben jóvendőre kiállítandó mindennemű okiratok és beadványok bélyeg- és illetékmentesek. (8. §.)

A magyar földhitelintézet által a jelen törvény szerint kibocsátandó szabályozási és talajjavítási záloglevelek és azokhoz kiadandó kamatszelvények a tőkekamat- és járadék-, valamint az általános jövedelmi pótdó és szelvény-bélyegilleték alól, úgy minden más bélyegkötelezettség, illeték és adó alól felmentetnek és azok részére a teljes bélyeg-, illeték- és adómentesség a jövőre nézve is biztosítottatik. (9. §.)

Ugyanily bélyeg-, illeték- és adómentesség biztosítottatik ezentúlra a rendes jelzálogi kölcsönök alapján a magyar földhitelintézet és a kisbirtokosok országos földhitelintézete által eddig kibocsátott vagy jövőben az 1876. évi XXXVI. t.-cz. határozmányaihoz képest kibocsátandó, valamint az osztrák-magyar bank által alapszabályainak megfelelőleg eddig kibocsátott vagy a bankszabadalom tartama alatt ezentúl kibocsátandó egyéb záloglevelek és ezek szelvényeire. (10. §. első bek.)

igényük van, ha a törvény egyéb feltételeinek fenforgása mellett tagjaiknak bármily alakban (személyes hitelre, kész vagy jelzálogra) nyújtanak kölcsönt, takarékbetéteket elfogadnak s pénzhány esetén idegenektől váltókölcsönt vesznek. (P. dt. 8. sz.)

Kasszinókat a közhatóságokhoz intézendő beadványaikra nézve a bélyegmentesség meg nem illeti. (P. dt. 294. sz.)

Azok a hitelszövetkezetek, amelyek az 1898: XXIII. t.-cz. alkotásától számított két éven belül alapszabályaikat átalakították és a központi szövetkezetbe rendes tagul belettek, az idézett törvény életbelépte előtt az igazgatósági tagok névalírásának hitelesítése felől felvett jegyzőkönyven le nem rótt hitelesítési bélyeget megfizetni nem kötelesek. (P. dt. 309. sz.)

Munkásoképző egyleteknek az ill. díj. 89. t. XII. a) pontján alapuló bélyegmentessége kiterjed az alapszabályok kormányhatósági jóváhagyását megelőző időre is. (P. dt. 572. sz.)

90. tétel.

Tengerihajó kölcsönszerződések (Bodmereiverträge) a hajós kölcsönre felvett vagy kölcsön adott összeg vagy érték szerint II. fok.

Térítvények, lásd »okiratok«.

Termeszteményi illetmények könyvecskéi, melyek a szolgálatadó által a szolgálattelvőnek kiadatnak, az illetmények összes értékéhez képest a 61. §. értelmében II. fok.

ha pedig ezen könyvecskék a szolgálattelvőnek nem adatnak ugyan ki, de az utóbbiak azokban az illetmény kiszolgáltatását bizonyítják, minden ilyenű egyes bizonyítvány, minden egyes kiszolgáltatás értékéhez képest II. fok.

91. tétel.

Tervezetei vagy vázlatok kétoldalulag kötelező okiratoknak, mihelyt ezek mindkét szerződő fél vagy csak egyik által aláírva és a másik fél kezében léteznek, mint pontozatok. (V. ö. 50. §.)

Az egy- vagy kétoldalulag kötelező aláírás nélküli okiratok, bizonyítványok, nyugtáknak tervezetei, hivatalos használat esetében mint mellékletek.

Tiszteletbeli hivatalok vagy czimzetek adományozását kérő folyamodványok, az 1. ivtól 10 K.

92. tétel.

Törlési engedélyek a bíróság részéről nem tárgyai az illetéknek, a jogosított fél részéről, ha a nyugta és általában a visszteherrel járó jogügylet iránti okirat, mely a kötelezettséget megszünteti, nem mellékeltek, sőt az engedély a jogról való ingyenlemondást világosan tartalmazza, vagy a körülmények ezen ingyenlemondás vélelmét megállapítják: — akkor maga a törlési okirat ivenkint 50 kros (1 K) bélyegilleték alá esik és a jog értékétől, mely a lemondás tárgya, az ajándékozási illeték fizetendő. Ha pedig ezen vélelemnek nincsen alapja, akkor az engedély egyttal a nyugtát is képviseli, melyért az összeghez képest a II. fokozat szerinti illeték jár.

Ugyanazon illetéknek van helye oly törlési nyilatkozatoknál is, melyekkel valamely tartozási követelésre szerzett zálogjog megszüntetetik. Azon esetben, midőn az engedélyhez az okirat is mellékeltek, mely a jogot megszünteti, csak az okiratért ivenkint járó 50 kr. (1 K) állandó bélyegilleték rovandó le.

A magyar földhitelintézet, valamint a kisbirtokosok országos földhitelintézete által kiállított törlési engedélyekről lásd »társaságok« című tétel XII. d) pontját.

A pénzügyi hitelegyletek tagjainak külön váltók vagy egyéb illetékköteles okirat mellett nyújtott hitel biztosításul szolgáló jelzálogra nézve kiállított törlési engedélyek szintén csak 50 kr. (1 K) állandó illeték alá esnek. (1879. évi 56189. számú pénzügyministeri rendelet) Lásd különben 54. tételt.

1. jegyzet. Az illetékszabás alapját nemcsak a tőkeösszeg, hanem mindazon mellékjarművek összesített értéke képezi, melyeknek törlése a jogosított fél által megengedett. Ebből következik, hogy ha a törlési nyilatkozat a nyugtázott összeget meghaladó érték iránt lett kiadva, az értékkülönböt után II.-ed fokozatu

illetéknek van helye, mely azonban az okirat bélyegnél kevesebb nem lehet.

2. jegyzet. Oly esetekben, midőn a zálogjog részbeni megszüntetése a jogosított által akként engedélyeztetik, hogy a zálogjog az ingatlanság egy részére nézve feladatlik és ennek következtében a jelzálogilag lekötve maradó ingatlan értéke a bekebelezett zálogjogot teljes értékében már nem biztosítja, úgy azon jog értékétől, melylyel a biztosítás foggyott, a II. fokozat szerinti illeték jár.

3. jegyzet. Takarékpénztárak, árvapénztárak vagy közhitelintézetek engedélyei szándékolat, de tényleg meg nem adott kölcsönnek kitörlése végett, ivenkint 1 koronás állandó bélyegilleték alá esnek; de ha a bejegyzés óta 90 nap folyt le, azon körülményt, hogy a kölcsön meg nem adatott, igazolni kell. (V. ö. 16. t. 5. jegyzet.)

4. jegyzet. Ha a hitelező és zálogfogórt kezességbe ingatlanok tulajdonosa egy személyben egyesülnek, az ilyen hitelező által saját részére kiállított törlési nyilatkozat megbecsülhetlen értékéről szóló okiratnak tekintetik.

5. jegyzet. Az illetéki díjjegyzék 16. tétel B) 2-ik és 3-ik jegyzetében említett bérleti jogok megszüntetésére vonatkozó nyilatkozatok után II. fok. szerint járó illeték az idézett jegyzet rendelkezései szerint megállapított érték alapján rovandó le.

Törlési kérvények, akár a kötelezettek, akár a jogosítottak részéről, lásd »beadványok illetékkötelesek« IV. 15. pontját; ha azonban a jogosítottak által benyújtott kérvényhez sem a nyugta, sem más a kötelezettséget megszüntető külön okirat nem mellékeltek, s így maga ezen kérvény egyszersmind ezen okiratot képviseli, úgy a beadványi bélyegen kívül még külön az okiratért járó illeték is a »törlési engedélyek« című tételben meghatározott szabályok szerint fizetendő. (V. ö. 18. §.)

Tűz- és egyéb elemi kártérítések felőli nyugták feltétlenül illetékmentesek.

Uj n c z o z á s, lásd »katonasorozás«¹⁻³⁾

¹⁾ A telekkönyvi betétek szerkesztéséről szóló 1886: XXIX.; 1889: XXXVIII.; és 1892. évi XXIX. t.-czikkeket módosító és kiegészítő 1900: XV. t.-cz. 14. §-ának zárbekezdése szerint:

»Nyilvankönyvi jogok törlése esetében a nyugta és a telekkönyvileg bejegyzett bármilyen jog megszüntetere vonatkozó okirat csak akkor

Pénzintézetek által váltóbeli hitelösszegek biztosításául szolgáló jelzálog kitorlása céljából kiállított törlési engedélyek ivenkint 1 K bélyegilleték alá esnek. (P. dt. 461. sz.)

Résztörlési nyilatkozat, melylyel valamely tartozási követelésre szerzett zálogjog csak részben szüntettetik meg — a megszüntetett zálogjog értéke erejéig II. fok. szerinti illeték alá esik. (P. dt. 477. sz.)

93. tétel.

Utalványok, vagyis oly okiratok, melyekben az utalványozó által egy harmadik személynek más valaki részére teljesítendő szolgáltatás meghagyatik,

1. hivatalosak feltétlenül illetékmentesek ;

2. nem hivatalosak :

a) kereskedők által vagy kereskedőkre, vagyis oly személyektől vagy személyekre kibocsátott utalványok, kik üzletkép kereskedelmi ügyletekkel foglal-

koznak, akár rendeletre szólnak azok, akár nem ;

ha a szolgáltatás pénzből áll, a váltókra nézve fenálló illetéki szabályok alá esnek, oly megkülönböztetéssel azonban, hogy ha a fizetési határidő az utalványban a kelet napjától legfeljebb 8 napra szorítkozik, az illeték minden egyes utalványtól állandó 10 fillerre mérsékeltetik.

Ellenben ha az utalvány tárgya nem pénzbeli szolgáltatás és amennyiben az utalványban kitett értékéhez képest a II. fokozat szerint csekélyebb illeték nem jár, ivenkint 1 K ;

b) annak szolgájára vagy meghatalmazottjára intézett utalványok, akinek nevében az utalvány kibocsátatott, feltételeken mig bíróság előtt nem használatnak ;

c) államkötvények szelvényei illetékmentesek ; magánkötvények vagy rész-

bélyegmentes, ha a töröltetni kért jog az 1899. év végéig szűnt meg.*

*) A közvetlen illetékfizetési kötelezettség csakis oly jelzálogkölcsonőkre vonatkozik, amelyek épp úgy, mint az illetéki díjjegyzék 89. tételének X. pontja alatt említett intézetek által nyújtott jelzálogkölcsonők időszaki törlesztési (amortisationalis) részletekre adtak, vagyis amelyek törlesztési részleteiben tőke-részletek és kamatok is befoglaltatnak, mig a közönséges jelzálogkölcsonőknek úgy tőke-, mint kamattörlesztési után a II. fokozat szerint járó illeték ezentúlra is bélyegjegyekben rováendő le, kivéve, ha valamely pénzintézet az ily nem amortisationalis jelzálogkölcsonőknek tőke- és kamattörlesztési után járó nyugtatónyi illetéknek készpénzben való fizetésére a bélyeg és illetékek iránti törvények és szabályok 58. §-a értelmében külön engedélyt nyert.

A szóban levő nyugtázás után járó illetéknek közvetlen befizetése iránti kötelezettség általánosságban csakis az 1893. évi 48532. sz. a. kelt körrendelet kiadása után keletkezett és törlesztési részletekre adott jelzálogkölcsonő-ügyletekre terjed ki, minél fogva az ily kölcsonőknél is csak akkor elegendő a törlési engedélyeket csupán 1 K-ás bélyeggel ellátni, ha a kölcsonőügylet az imént jelzett időpont után jött létre, mig a korábbi időben keletkezett ily jelzálogkölcsonők tőke- és kamattörlesztéseinek nyugtázása után fokozatos illeték az addig szokásos módon bélyegjegyek felhasználása mellett rováendő le, s azokra vonatkozó törlési

engedélyek illetőleg végnyugták is a teljes tartozásnak megfelelő II. fokozat szerinti bélyegilleték alá esnek, ha csak az illető intézet elfogadhatónak nem igazolná, hogy a kölcsonőösszeg visszafizetéséről szóló nyugta után a fokozatos illetéket már lerőltta.

Amennyiben egyes pénzintézetek a törlesztési részletekre adott kölcsonők tőke- és kamattörlesztési után járó nyugtatónyi illeték közvetlen fizetése iránti kötelezettségüknek már az 1893. évi 48532. számú körrendelet kiadása előtt is megfelelték volna, az ily intézeteknél a közvetlen fizetés időpontjától keletkezett amortisationalis kölcsonőügyletekre nézve elegendő a törlési engedélyeket csupán az 1 K-ás bélyeggel ellátni. Az ily kölcsonőügyletekre vonatkozólag kiállított és a kölcsonőügylet keletkezésének idejét is feltüntető végnyugták, illetve törlési engedélyek azonban az illető kir. adóhivatalnál előzetesen oly célból bemutatandók, hogy azokra a hivatalos bizonylat rávezetessék, hogy az illető pénzintézet a kölcsonőtőke törlesztési részleteinek és kamatainak felvételéről szóló nyugták után a szabályszerű bélyegilletéket készpénzben fizeti. (32153-1894. P. M., P. K. 375., R. T. 1094. I.)

*) Pénzintézeti hitelegyletek tagjainak külön váltók vagy egyéb illetékköteles okirat mellett nyújtott hitel biztosításául szolgáló jelzálogra nézve kiállított törlési engedélyek csak 1 K állandó illeték alá esnek. (1879. évi 56189. sz. pénzügyministeri rendelet. (III. díj. 92. t.) (V. ö. ill. díj. 54. t.)

vények szelvényei ellenben (v. ö. 64. tét. 2. b) utolsó bek.) és

d) minden egyéb utalvány az utalványozott összeg szerint II. fok.

Jegyzetek:

1. Amennyiben a 2. pont a) betűje alatt érintett pénzbeli utalványok az I. fokozat alá eső váltókkal hasonlóknak tartatnak, valamint azon utalványok is, melyektől a mérsékelt 10 fillérnyi bélyegilleték lerovandó, a rájuk vezetett elfogadványokra, forgatmányokra, kezességekre és vétbizonyítványokra nézve illetékmentességben részesülnek.

2. Oly utalványok, melyek a feleknek valamely üzlet különböző osztályához az elkülönített kezelés miatt csupán rendtartás végett adatnak, feltételesen illetékmentesek.

Utazási költségek (átalányok).

Beadványok utazási költségek megtérítéseért, a »mentes beadványok« 14. tétel e) betűje alatt felhozott eseteket kivéve, ivenkint 1 K.

Utazási költség számlák mint számadások.

Beadványok, melyekkel okmányok az utazási költség számlák megvizsgálása, vagy pedig azoknak újabb megvizsgálata céljából benyújtatnak, illetékmentesek.

Felszólalások vagy panaszok az utalvány költség számlák érvényesítése ellen, ivenkint 1 K.

Felfolyamodások az ezen panaszok feletti végzése ellen, az 1. ívtől 2 K.

Utazási előlegek iránti nyugták hivatalos személyek részéről feltétlenül illetékmentesek; mennyiben részesülnek az utazási átalányokról vagy az utazási költségek megtérítése felől nyugták illetékmentességben, lásd »vét-bizonyítványok mentesek« című tétel e) betűjét. ¹⁻²⁾

¹⁾ Kereskedői utalványok akkor is csak az III. díj. 93. t. 2. a) pontja alá tartoznak, ha azok szövegében az utalványozás indokául engedményezés van kimondva. (21412/1895. P. M.)

²⁾ Az utazási költségek megtérítése felől nyugták illetékmentességéről az III. díj. 102. t. e) pontja intézkedik.

Utálány erdőőröknél, ha abban napidíjak is foglaltatnak, két egyenlő részre osztatik, a

94. tétel.

Utazási okmányok, melyek utazók számára személyes igazolások végett az illetékes hatóságok és közegek által kiadatnak, az utazási helynek, ugyszintén az uti okmányok elnevezésének különbsége nélkül (utlevélek, igazolási jegyek, vándorkönyvek, munkakönyvek, cseléd-könyvek stb.)

a) cselédek, legények, inasok, napszámosok, munkások, s általában oly személyek számára, kik a szokásos napszámot meg nem haladó keresetből élnek ideszámítva a vándorkönyveket is minden kiadványért 30 f.

b) egyéb személyek számára minden kiadványért 2 K.

1. *jegyzet.* A vándorkönyveket kivéve, az utlokmányoknak minden meghosszabbítása új kiadványnak tekintetik.

2. *jegyzet.* Utazási okmányok, melyek a napot meg nem haladó időtartamra és nem külföldre való utazás céljából állítatnak ki, bélyegmentesek.

Ügynökség (Agentia); folyamodványok meghitelt nyilvános ügynökké való felvételért az 1. ívtől 2 K.

magánügynökségérti kérvények, lásd beadványok című 13. tétel IV. 1. pontját.

Az engedélyezés nem tárgya az illetéknek, de ha külön oklevél állittatik ki felőle az 1. ívtől 2 K.

Ügyvédi könyvek bélyegmentesek, ezeknek hitelesítéséről felvett jegyzőkönyveket, lásd az 52. tételt.

azokból kivonatokat, lásd a 63. tételt. ¹⁻²⁾

az utazási átalány felvételéről szóló nyugta a nyugtatott összegnek napidíjat képező fele részé után a II. fok. szerinti bélyeggel látandó el. (12223/1881. Földm. ipar- és keresk. min. 1888. é. P. K. 276. l.) (III. díj. 102. t.)

¹⁾ A határszéli igazolványokra bizonyos körülmények közt bélyegmentességet megállapító 1877. é. 9973. számú, illetve azt kiterjesztő 1887. é. 36893. számú pénzügyministeri rendeletek a következőket tartalmazzák:

A kir. vesztégtörvényi igazgatóságok által kiadott határátkelési jegyek, vagyis határszéli igazolványok az illetékszabás 94. tétele értelmében — habár csak 5 napi érvénnyel állit-

95. tétel A) pontja.

Vagyónátruházások:

A) Elő k között:

1. Ajándékozás által, lásd »ajándékozások«.

2. Ingatlan dolgok tulajdonjogának, haszonélvezetének és haszonvételének visszateherrel járó jogügylet által átruházása érték szerint $4\frac{9}{10}\%$

tatnak ki — mégis bélyegköteleseknek volnának tekintendők; mert külföldre való menetre használatnak.

Miután azonban ezen határátkelési jegyek a m. kir. belügyministeriumtól nyert értesülés szerint rendesen csak a napszámosok, tehát a nép legszegényebb osztálya által s csupán mindennapi határszéli közlekedés végett vétetnek igénybe, ennél fogva a szóban levő határátkelési jegyek bélyegmenteseknek tekintendők.

Mindamellett tekintettel arra, hogy ezen bélyegmentesség a határátkelési jegyeket csak a jelzett használati cél és 5 napi érvényességi időtartam feltételezése mellett illeti meg, valamint tekintettel arra, hogy a határszéli hatóságok által Romániába szóló utazásokra 15 napi érvényességgel kiállított utazási igazolványok feltétlenül az illetékszabás 94. tételében meghatározott bélyegkötelezettségek alá esnek — visszaélések elhárítása végett ezennel kijelentem, hogy a határátkelési jegyek bélyegmentessége megszűnik s a megfelelő 1 frt. illetőleg 15 krnyi bélyegilleték utólagos lerovásának kötelezettsége áll be azon esetre, ha a határszállón átmenő személyjegye érvényességét meghaladó időben tér vissza. (1877. é. 9973. sz. p. m. r. 1888. é. P. K. 34. l. 1887. é. R. T. 2487. l.)

Az így utólagosan járó bélyegek lerovása akként történik, hogy az illető vámhivatalok az érvényességét veszített igazolvánnyal visszaérkezett egyéneket a bélyeg beadására felszólítják s azt az utazókról vezetett jegyzőkönyv mellett visszatartandó igazolványra ráragasztva felülbélygezik. Beszedendő a bélyeg az igazolvány elvesztése esetében is, mely ily esetben az utazókról vezetett jegyzőkönyvnek megfelelő tétel számához ragasztandó s felülbélygezendő. Ha más vámuton érkezik az illető vissza, a beszedett bélyeggel ellátott igazolvány az illetékes hivatalnak küldetik meg az utazókról vezetett jegyzőkönyv megfelelő számához leendő csatolása végett. A bélyeg be nem adása esetén szabályszerű lelet veendő fel, nincs azonban leletfelvételnél helye, ha a lejárt s eredetileg kellően bélyegzett utlevelek meghosszabbítása elmulasztatott, mert bélyegilleték, tekintet nélkül az érvényességi időre, csak a meg-

lás »adásvevések«, »cserék«, »társasági szerződések«, »egyezségek«, »perbeli egyezségek«, »szolgalmak«, »szerencsekötések«.

3. Ingatlan dolgok tulajdonjogának, haszonélvezetének és haszonvételének bírói határozat alapján történt átruházásai, lásd »ítéletek és választott bírósági ítéletek«.

4. Más dolgok tulajdonának vagy haszonvételének átruházása avagy dol-

hosszabbítás tényleges rávezetése után jár. (1879. é. 15700. és 1882. é. 28197. sz. p. m. r.)

A határszállón lakó egyének, kik oly csekély fekvő vagyonnal bírnak, melyből magukat és családjaikat nem tarthatják fel, s azért utalva vannak magoknak munkát keresni, méltán csak az illet. díjjegyzék 94. tétel a) pontja alatt jelzett napszámosok és munkások közé sorolhatók akkor, ha a szokásos napszámot meg nem haladó keresetből élnek.

Az ebbeli méltányossági tekintetek figyelembe vétele mellett tehát a napszámosok részére 5 napi érvényességgel kiállított határátkelési igazolványokra nézve egyetértőleg a m. kir. belügyminister ural 1879. évi április 6-án 9973/1877. sz. alatt kibocsátott rendeletben megállapított bélyegmentesség kedvezményt kiterjesztendőnek találtam.

a) a szokásos napszámot meg nem haladó keresetből élő oly határszéli lakosokra, kik csekély fekvő vagyonnal bírván, ez után tiszta földadó fejében 3 frt 50 krt meg nem haladó összeget fizetnek;

b) a marhatenyésztésből élő oly határszéli lakosokra, akik terhére ezen kereset után kiírt kereseti adó 6 frtot meg nem halad.

Ezen körülmény kellő igazolása esetében tehát az 5 napra külföldre szóló határátkelési igazolványok a fentebb jelzett egyének részére is bélyegmentesen kiállíthatók, az illető félnek kiszolgáltatandó igazolványon pedig a fentebb említett feltételek történt igazolása az eljáró vesztégtintézet által mindig feljegyzendő.

Ha az említett felek az 5 napi határidő letelte után érkeznek vissza a külföldről, ez esetben az illetéki szab. 94. tétel a) pontjának határozatai szerint járó bélyegilleték utólag beszedendő, mely tekintetben az 1882. évi június 4-én 28197. sz. alatt kiadott rendelet határozatai szerint kell eljárni. (1887. é. 36893. sz. p. m. r. 1888. é. P. K. 35. l. 1887. é. R. T. 2489. l.)

Ha valaki úgy az a) mint b) pont alatti minősítés alá esik, de adói külön-külön az ott feltüntetett mérvet nem haladják felül, a bélyegmentesség nem tagadható meg. (91361. 1896. P. M.)

(*) Ügyvédi könyvek nem bélyegkötelesek. (52294/1875. P. M.)

gok és szolgáltatások iránti más jogok átruházásai lásd »okiratok«, »ítéletek«, »választott bírósági ítéletek« »egyezségek« »perbeli egyezségek«.¹⁾

Jegyzet. Ha valaki saját nevében egy harmadik személyrel köt jogügyletet, és utólag kinyilatkoztatja, hogy ő csak egy harmadik személy felhatalmazása folytán kötötte a jogügyletet, tehát a jogot ezen személy számára szerezte meg, vagy hogy valamely tárgyat zálogkép vagy letétkép adott át, akkor az ezen nyilatkozatot tartalmazó okirat, a kiállító által a felhatalmazóként megjelölt személyre eszközölt vagyonátruházásnak tekintendő, ha csak az illető jogügylet megkötése előtt kiállított és bíróság hitelesített felhatalmazvány által az ellenkező nem bizonyíttatik be.

95. tétel B) pontja.

— Haláleseti vagyonátruházások. —

B) Haláleseti vagyonátruházások, különbség nélkül, vajjon ezek végrendeleten, szerződésen vagy a törvényen alapulnak:

Szülőktől:

a) törvényes gyermekeikre és ezek utódjaira és viszont 1%;

b) természetes gyermekeikre és ezek utódaira és viszont, továbbá mostoha és örökbefogadott gyermekeikre és az eddig felsoroltak házastársaira, valamint azok utódaira, végre az örökhagyónak halálakor törvényileg el nem vált házastársra 1³/₁₀%;

c) oly személyekre, kik az örökhagyóhoz bér- vagy szolgálati viszonyban állottak, ha az örökség vagy hagyomány élethossziglan vagy bizonyos számú évekig 100 K-t meg nem haladó évi járadéknál többet nem tesz, vagy 1000 K-nyi tőkeösszeget felül nem mul, az értékhez képest 1³/₁₀%.

Jegyzet. Ha a hagyomány 1000 K-t felülhalad, az illetéket mindenestre úgy kell megszabni, hogy a hagyományosnak az illeték levonása után tiszta hagyománykép soha kevesebb ne maradjon, mint ha neki csak az 1¹/₂%

illeték alá vetett 1000 K hagyományoztatott volna.

d) Más rokonokra, az unokatestvéreket bezárólag, az értékhez képest 5%.

Ezen illetékmérv alá esnek a következő haláleseti vagyonátruházások az örökhagyó részéről:

1. saját édes vagy mostoha testvéreire;

2. testvéreinek utódjaira;

3. azon személyek testvéreire, kiknek utódja az örökhagyó;

4. saját szülői testvéreinek gyermekeire, vagyis a szoros értelemben vett unokatestvérekre.

e) Minden egyéb örökösödési esetekben (melyekhez a c) alattiak is tartoznak, ha azokra az 1³/₁₀% már nem alkalmazható) az értékhez képest 10%.

1. *jegyzet.* A végrendeleti végrehajtó tiszteletdíja akár végrendeleten, akár egyezményen alapszik, eljárási költségnek tekintendő. (60826. 1878. p. ú. min. rendelet.)

2. *jegyzet.* Ha haláleseti vagyonátruházás tárgyát ingatlan dolog képezi, úgy a B) a) pont alatt megszabott százalékos illetéken kívül, az ingatlanok értékétől még 1¹/₂%, ugyancsak a B), b), c), d), e) pontok alatt említett esetekben az ott megszabott százalékos illetéken kívül az ingatlanok értékétől még 1¹/₂% külön fizetendő.

3. *jegyzet.* A hagyatékok terhelő adósságok az ingatlanok értékéből le nem vonhatók. A jelen tétel B), a), b) és c) betűi alatt megnevezett személyek, de a c) alatt megnevezettek csak amennyiben az ingatlanok értékétől terhőkre 1¹/₂% örökösödési illeték szabott, az ingatlanok teljes értékétől fizetik az 1¹/₂% illetéket 1¹/₂% százalékos illetéket; ellenben a d) és e), esetleg a c) betűk alatt megjelölt személyek ugyanazon illetéket a rájuk szállott ingatlanoknak csak azon tehermentes részültékétől fizetik, mely után az 5 vagy 10. vagy a c) betű alattiakra nézve az 1¹/₂% százalékos örökösödési illeték is kiszabott; míg az ingatlanok többi megterhelt értékére nézve mint vevők tekintetnek, és attól az örökösödési illeték mellőzésével csupán a 1¹/₂% százalékos illetéket tartoznak fizetni.

Ebből következik, hogy ha az átszállott ingatlanok adóssággal túlterhelve vannak, a d) és e) betűk alatt említett személyeket, illetőleg az adósságok összege képezi az ingatlanok illetékköteles értékét, míg ellenben az a), b) és c) alatt említettéknél ilyenkor is csak a dologi érték vonandó az 1¹/₂% vagy 1¹/₂% illeték alá.

Az ezen jegyzet kezdetén mondottaktól el-

¹⁾ A határörvidéki házközösségről szóló 1885: XXIV. t.-cz. 47. §-ában engedélyezett illetékmentességről l. e törvénynek kivonatát VI. alatt.

térőleg, a teher levonatik, ha ingatlan dolog haszonélvezete száll valakire, és az illetékköteles érték a 86. §. szerint határozandó meg.

4. *jegyzet.* Ha valakire haláleset következében szállott ingatlan vagyon, midőn a fennálló szabályok szerint bírói beavatkozásnak van helye, a hagyatéki bíróság által vagy annak közbenjárásával, vagy helybenhagyásával a hagyatéki tárgyalás befejezése és a telekkönyvi átíratás előtt eladatik; vagy oly esetekben, melyekben a bírói beavatkozásnak helye nincsen, az örökösök az ingatlan vagyont, mielőtt azt birtokukba vették vagy megosztottak és telekkönyvileg nevükre átíratták volna, eladják: akkor a jelen tételben megszabott $1\frac{1}{2}\%$, $1\frac{1}{10}\%$, illetőleg $4\frac{1}{10}\%$ százalékos illetéknek megszabása elmarad, hanem az ingatlan vagyon vevőire az adásvévesi illeték fizetésül kirovatik, tekintettel azon időpontra, melyben az örökhagyó az ingatlant szerző; míg az örökösök csak az ingatlan vételárától, mint ingóságától tartoznak az örökösödési százalékos illetéket lefizetni.

5. *jegyzet.* Ha valaki a hagyatékot nem az örökség jogán, hanem az azt terhelő adósságok kifizetésének feltétele alatt veszi át, ily esetben nem az örökösödési, hanem az adásvévesektől járó illeték szabatik meg. Ezen szabály alól kivételnek csak akkor lehet helye, ha minden kétséget kizárólag bebizonyíttatik, hogy az ily terhelte hagyatékot az életben maradt házastárs egyedül csak gyermekei érdekében vette át.

6. *jegyzet.* Az örökségről való lemondás esetében az illeték megszabásának módzatai az „örökségi lemondások” című tételben foglaltak.

7. *jegyzet.* Ha valamely ingatlan hagyatékának egy részére nézve a közös örökösök sorában történt haláleset folytán új öröklés áll be, még mielőtt a hagyaték a hagyatéki bíróság által átadatott, vagy ha bírói beavatkozásnak helye nincsen, még mielőtt az ingatlan az örökösökre átíratott volna, akkor a megelőző 2. és 4. jegyzet szerint az ingatlantól járó $1\frac{1}{10}\%$, $1\frac{1}{10}\%$ vagy $4\frac{1}{10}\%$ illeték csak egyszer, és pedig annak terhére szabandó meg, akinek tulajdonjoga a hagyatéki bírósági átadás, vagy telekkönyvi bejegyzés által érvényesítettett.

f) Mentések oly hagyatékok, melyek a B. a) b) betűk alatt megnevezett személyekre szállnak, ha az egész cselekvő állapot, a tartozások levonása nélkül 200 K-t meg nem halad.

Ezen kedvezmény kiterjed az ingatlanokra is, melyeknek értéke azonban ily esetekben mindig a szabályok 65—67. §§-ai szerint megállapítandó. (1868. évi XXIII. t.-cz. 22. §.)

g) A tudományi, közoktatási és köz-

jótekonysági célokra rendelt örökségek, hagyományok és ajándékozások illetékmentesek. (1868 : XXIII. t.-cz. 21. §.)¹⁻²⁾

Az özvegy nem róható meg örökösödési illetékekkel férje hagyatékának ama része után, amely az osztály szerint a gyermekeket illeti és melyet számadás nélkül olykép kap kezelésébe, hogy annak várható jövedelmén felül még bizonyos (fix) összeget tartozik gyermekeinek évente kifizetni. (P. dt. 80. sz.)

Ha a hátrahagyott házastárs gyermekei érdekében oly hagyatékot vessz át, amely nincs túlterhelve és ennek folytán tiszta örökrész czímen gyermekeinek bizonyos összeget kifizet: az átvett hagyatéki ingatlanok adósságokkal terhelt részétől ez esetben is csak az $1\frac{1}{2}\%$ -től illeték jár. (P. dt. 358. sz.)

Ha a hagyatéki ingatlan beszavatolás és átírás előtt a hagyatékból csereszereződés útján idegenítették el: az örökös részéről csere után nyert ingatlan után örökösödési ingatlan átruházási illeték nem követelhető. (P. dt. 411. sz.)

Az a körülmény, hogy örökhagyó özvegy részére a hagyatéki vagyon haszonélvezete csupán kiskorú gyermekei nagykorúságának elértéig, illetőleg leányainak előbb bekövetkezhető férjhez meneteléig fentartott, özvegyi haszonélvezet czímen való öröklésnek nem minősíthető és az özvegyi haszonélvezet czímen örökösödési illeték ki nem szabható. (P. dt. 471. sz.)

Örökhagyó mostoha testvérének utódai a tiszta hagyaték után 5% -től örökösödési illetéket fizetnek. (P. dt. 551. sz.)

Kegyeztanítórend collegiuma javára hagyományozott összeg illetékmentes. (P. dt. 81. sz.)

Tanítók javadalmaszásának javítására rendelt hagyományok illetékmentesek. (P. dt. 91. sz.)

Gazdasági egyletek javára tett hagyományok illetékkötelesek. (P. dt. 154. sz.)

Az önkéntes tűzoltók egyletének tett hagyományok illetékmentesek. (P. dt. 161. sz.) Felekezeti tanító fizetésének gyarapítására tett hagyományok illetékmentes. (P. dt. 175. sz.)

Az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület javára tett hagyományok illetékmentesek. (P. dt. 176. sz.)

Budapest fővárosi József főúrvaház javára

¹⁾ Az izraeliták imaházaiban lévő imaszékek (melyek adás-vétel s ajándékozás útján az izraeliták közt forgalom tárgyát képezik) öröklés esetén is illeték alá esnek. (20590/1873. P. M.) (Ill. díj. 95. t. B. p.)

²⁾ A határvidéki házközzételeknek illetékmentességét szabályozó 1885 : XXIV. t.-cz. 47. §-át lásd VI. alatt.

tett hagyományok illetékmentesek. (P. dt. 217. sz.)

Agg papok nyugdíjintézete javára tett hagyományok illetékkötelesek. (P. dt. 232. sz.)

1. Az „Országos rabbiképző intézet hallgatóit segélyező Ecz-Chajim egyesület, — ugyancsak 2. a „Magyar izraelita kézmű és földművelési egyesület” javára rendelt hagyományok illetékmentesek. (P. dt. 379. sz.)

Misék tartására rendelt hagyományok illetékkötelesek. (P. dt. 429. sz.)

Pozsony város szepítő egylete javára tett hagyományok illetékmentesek. (P. dt. 434. sz.)

A debreczeni Csokonai-kör javára tett hagyományok illetékmentesek. (P. dt. 437. sz.)

A „Chevra kadisa” egyesület részére tett hagyományok illetékmentességben nem részesülnek. (P. dt. 465. sz.)

Bikur Cholim Umnachem Avellim egyesület részére tett hagyományok nem illetékmentesek. (P. dt. 466. sz.)

Orgona beszerzésére rendelt hagyományok illetékkötelesek. (P. dt. 495. sz.)

Szegény tanulók segélyezésére rendelt hagyományok illetékmentesek. (P. dt. 580. sz.)

95. tétel C) pontja.

— Vagyonátruházás. — Illeték-leengedés.¹⁾ —

C) Az ingatlanok átruházásánál, illetve azok telekkönyvi átíratásánál az előbbi birtokváltozás kisebb-nagyobb közelsége alapján jelenleg érvényben levő illetékmérséklés a $\frac{4}{10}$ és $\frac{1}{10}$ illetékre nézve általában hatályon kívül tétetik, az $\frac{1}{10}$ és $\frac{1}{10}$ illetékekre nézve pedig csak azon vagyonátruházásoknál marad érvényben, a melyek:

a) szülők és törvényes (törvényesített) gyermekek vagy unokák, ugyancsak az anya és törvénytelen gyermekei és unokái, valamint általában az egyenes ágbeli rokonok között;

b) szülők és vő vagy meny;

c) házastársak között fordulnak elő. (1887: XLV. t.-cz. 1. §.)

¹⁾ A birtokváltozás közelsége czímen való illeték-leengedés: a) 1873: IX. t.-cz. előtt a rokonsági viszonyra való tekintet nélkül csak az időköz rövidségétől függött; b) ezt a jogállapotot módosította az 1873: IX. t.-cz. 12. §-a; c) ezt módosította az 1881: XXVI. t.-cz. 2. §-a; d) ezt módosította az ez idő szerint érvényes 1887: XLV. t.-cz. 1. §-a.

E tekintetben a következő szabályok szolgálnak zsinórmértékül:

a) az említett időköz azon naptól fogva, amelyen a megelőző vagyonátruházást megalapító jogcím az utolsó birtokos javára megnyílt, tehát ha a vagyonátruházás valamely szerződés alapján történt, ezen szerződés megkötése napjától, vagy ha a kérdéses előbbi vagyonátruházás örökösödési jogon vagy halál esetére történt ajándékozáson, avagy valamely hagyományon alapszik, az örökség, ajándék vagy hagyomány megnyílt napjától kezdve (vagyis az örökhagyó vagy ajándékadó halála napjától) azon napig számítandó, amelyen az illetékszabás tárgyát képező újabb vagyonátruházás illetékkiszabás végett bejelentetett, bíróság tárgyalta hagyatékknál pedig az első leltár felvételét.

1. jegyzet. Az illeték-leengedést illetőleg csak azon időpont veendő tekintetbe, melyben a földolghoz való tulajdonjog szerkesztett meg: nem pedig a növedéké, mely által a földolghoz értékben emelkedett: ha a megvett pusztatelen későbbben építmények állítottak fel és ezek azután együttesen eladatnak, az illeték-leengedés nem az építmények felállításának, hanem a pusztalelek szerzésének időpontjától számítandó.

2. jegyzet. Azon jogügyletekre nézve, melyek hatóságoknál, bíróságoknál vagy hivataloknál, vagy ezek közbenjárásával létesíttetnek, az illeték-leengedés tekintetében nem a bejelentés napja, hanem azon nap irányadó, amelyen a jogügylet a nevezett hatóságoknál, bíróságoknál vagy hivataloknál megkötöttet.

b) csak azon birtokváltozások vehetők tekintetbe, melyeket a telekkönyvek kitüntettek, s ezen szabály alól csak ott van kivételnek helye, hol a kérdéses telek-jegyzőkönyvek még létre nem hozattak.

Ha az előbbi birtokosra a telekkönyvi bejegyzés az ingatlan vagyon továbbá átruházásáig nem eszközöltetett, vagy ha maga az ingatlan még nem is volt telekkönyvezve, ugy ezen esetekben az illeték-leengedésnek csak akkor van helye, ha a telekkönyvi bejegyzésnek elmaradása igazoltatik, vagy a telekkönyvi rend utólag helyreállítatik vagy ha telek-

könyvezve még nem volt ingatlan az újabb jogügylettel egyidejűleg a telek-könyvbe bevezettetik;

c) az illetékleengedés tesz; azon átruházásoknál és ezek telek-könyvi bejegyzésénél, melyektől az illeték $\frac{15}{10}$ és $\frac{13}{10}$ százalékkal szabatik meg, ha az a) alatt érintett időköz az $\frac{15}{10}\%$ eseteiben:

4 évet meg nem halad $\frac{1}{10}$ százalékot;
8 évet meg nem halad $\frac{5}{10}$ százalékot;

az $\frac{15}{10}\%$ eseteiben pedig:

4 évet meg nem halad $\frac{12}{10}$ százalékot;
8 évet meg nem halad $\frac{6}{10}$ százalékot.

Ennél fogva fizetendő:

az $\frac{15}{10}\%$ eseteiben:

4 éven belüli átruházásért $\frac{5}{10}\%$
8 éven belüli átruházásért $\frac{1}{10}\%$
8 év utáni átruházásért $\frac{15}{10}\%$

az $\frac{13}{10}\%$ eseteiben pedig:

4 éven belüli átruházásért $\frac{7}{10}\%$
8 éven belüli átruházásért $\frac{13}{10}\%$
8 év utáni átruházásért $\frac{13}{10}\%$

Azon vagyonátruházásoknál, melyek örök-befogadó szülők és örökbefogadott gyermekek között fordulnak elő, illetékleengedésnek nincs helye. (P. dt. 245. sz.)

95. tétel D) pontja.

— Vagyonátruházások. — Illeték-egyenérték. —

D) A százalékos illetékek egyenértéke fejében évi tartozásként rováendő ki:

1. azon javadalmakra és alapítványokra, melyeknek adományozása Ö Felsége vagy a kormány kinevezésétől vagy jóváhagyásától függ, továbbá a koridősbégi hitbizományokra:

a) az ingatlan vagyon értéke után $\frac{5}{10}\%$;
b) a vagyon állagához tartozó ingó javak tiszta értékétől $\frac{2}{10}\%$;

2. az 1. alá nem tartozó minden más javadalmak és alapítványokra, valamint egyházi és világi községre, továbbá oly egyesületek, intézetek, testületek és tár-

sulatokra, melyek tagjainak a törzsvagyonban tulajdonrészük nincsen:

a) az ingatlan vagyon értéke után $\frac{4}{10}\%$;
b) a vagyon állagához tartozó ingó javak tiszta értékétől $\frac{2}{10}\%$;

3. azon részvényes vállalatok és más közkereseti társaságok, melyeknek tagjai a közös törzsvagyonban részzel bírnak: az ingatlan vagyon értéke után $\frac{2}{10}\%$

Az illeték-egyenérték alá eső föld- és házbirtok, továbbá királyi kisebb haszonvételek értékéül, az 1887: XLV. t.-cz. 4. §-ában megállapított értékösszegek veendő, s az említett vagyontól járó illeték-egyenérték az 1881: XXXIV. t.-cz. 25. §-ában körülírt eljárás mellett 1888 január 1-től kezdve ezen értékek alapul vétele mellett fizetendő.

Az 1881: XXVI. t.-cz. 25. §-ában érintett tudományos intézetek és köztanintézetek ingatlan javainak ezen értékelésénél az 1887: XLV. t.-cz. 4. §-ában meghatározott tiszta jövedelem, a földadó alá tartozó ingatlanoknál a kataszteri tiszta jövedelem huszszorosa helyett annak tizenkilencszeres összegével, házberadó alá tartozó ingatlanoknál pedig a házberadó alapjául vett tiszta jövedelemnek:

a) Budapesten tizenhatszoros összege helyett annak tizenötöszeresével:

b) általános házberadó alá eső helyeken tizenötöszeres összege helyett annak tizenegyszeresével:

c) másutt tizenkétszeres összege helyett annak tizenegyszeres összegével számítandó.

Az illetékköteles ingó vagyon értéke a fél bevallása vagy szükség esetében hivatalos uton beszerzendő adatok alapján határozatlik meg. (1887: XLV. t.-cz. 5. §.)

1. jegyzet. Az illetékegyenértéktől mentesek:

a) mindazon ingatlanok, melyek a föld- és házadónak alávetve nincsenek;

b) az állam igazgatása alatt álló közalapok és a tudományos egyetemek alapjai

c) oly ingatlan javak, melyek valamely közönség osztatlan tulajdonát képezik ugyan, de

azok haszonélvezete vagy haszonvétele egyedül az egyes lakosok ház- vagy földbirtokával való kapcsolatban van oly módon, hogy azon osztatlan ingatlanok kizárólag csak az egyes birtokok kiegészítő részét képezik ;

d) a szentegyházaknak és imaházaknak isteni tisztelőre szánt ingóságai ;

e) az oktatási, jótékonyasági és kegyeleti czélokra rendelt alapítványok ingóságai, s ily czélokra fennálló intézetek és egyetek ingó javai, amennyiben az alapszabályok szerint ezen vagyont az említett czéltól elvonni nem szabad ;

f) a megelőző 1. és 2. pontok alatt említett javadalmaik azon birlalói, kiknek összes évi tiszta jövedelmük évi 800 koronát meg nem halad ;

g) a részvénytársulatok gyártelepei és a gyári czélokra szolgáló építmények ;

h) oly közkereseti társaságok, melyek csak a társulati tagok vagy örököseik élettartamára, vagy 15 évet meg nem haladó időre alakultak (1881 : XXVI. t.-cz. 24. §.)

2. jegyzet. Az 1. jegyzetben nem említett egyéb országos, tudományos intézetek és köztanintézetek azon ingatlan javak értékétől, amelyek azoknak mint erkölcsi testületeknek kizárólagos tulajdonal, amennyiben közművelődési czélokra szolgálnak, hitfelekezeti különbség nélkül csak felét fizetik a szabályszerű illetékegyenértéknek. (1881 : XXVI. t.-cz. 25. §.)

3. jegyzet. Midőn az illetékegyenérték alá eső jogi személy az 1881 : XXVI. t.-cz. 22. §-a c) pontjában említett vállalatok kivételével, az év folyamala alatt visszteher mellett kötött jogügylet alapján valamely ingatlan birtokába lép, ez utóbbira nézve köteles az illetékegyenértéket a szerzés időpontjától kezdve fizetni.

Ha pedig valamely ingatlan vagyon az illetékegyenérték fizetésére kötelezett jogi személy részéről magánfélre átruháztatik, az előírt illetékegyenérték az átruházás napjától töröltilik.

De viszont a szerződő magánfelekre nézve a visszteher mellett létrejött ily átruházások tekintetében — (a bíról árverések kivételével) — azok az illetéki szabályok alkalmazandók, melyek az illetékmentes és illetékkötelezett felek közt előforduló átruházásokra érvényben vannak.

Ha valamely ingatlan átruházásánál érdekelt mindkét fél illetékegyenérték alá tartozik, akkor a rendes vagyonátruházási illeték mellőzésével, csupán az átruházás tárgyától járó illetékegyenérték irandó át az új szerző terhére.

Végre, ha az 1881 : XXVI. t.-cz. 22. §-ának c) pontjában említett társulatok akár visszteher mellett, akár a nélkül szereznek illetékegyenérték alá eső ingatlanokat, vagy ha az illetékegyenérték alá tartozó más jogi személy, örökösödés vagy ajándék czimén ingó vagy ingatlan vagyont szerez, a szerzés időpontjától kezdve csak az esetben köteles az illetékegyenértéket fizetni, ha törvényszerű illetékmentes-

ség esete forog fenn — ellenben, ha törvényszerű illetékmentesség esete nem forog fenn, a szabályszerű teljes illeték fizetendő s az illetékegyenérték fizetése csak a szerzés idejét követő 10-ik év leteltével veszi kezdetét. (1887 : XLV. t.-cz. 6. §.)

Az ingó vagyonban az év folyamala alatt beállott változások csak a következő évtől fogva vétetnek számításba.

4. jegyzet. Az illetékegyenérték rendszerint az illetékköteles vagyon élvezetére jogosított személy által saját haszonélvezetének tartamához képest fizetendő.

Ha azonban az illetékegyenérték viselését a tulajdonos jogi személy magára vállalta, — vagy az illetékes felsőbb hatóságának reá nézve kötelező erővel bíró intézkedése folytán viselni tartozik, — akkor a fizetési kötelezettség első sorban a tulajdonos jogi személyt terheli.

Az illetékköteles vagyon jövedelme a folyó illetékegyenértéki tartozásért feltétlenül kezessé, az annak élvezetére jogosított személyre nézve beállott változásokor netán törlesztetlenül maradt tartozásért azonban csak annyiban kezessé, amennyiben ez nem képez a folyó évet megelőző két évnél régebb hátralékot. (1887 : XLV. t.-cz. 7. §.)

V a g y o n ö s s z e i r á s o k, melyeket a szerződő felek jogügyletek kötése alkalmával kiállítanak, ivenkint 1 K.

V a g y o n t a l a n s á g i b i z o n y i t v á n y o k, lásd »bizonyítványok«; ha egy szersmind a szegénység is tanusítatik, mint szegénységi bizonyítványok. 1-8)

1) A megyék, városok és községeknek az országos és hetivásárokon kívül szedett helypénzek és követelvamból (1882. évi 41784. sz. p. m. r. P. K. 823. R. T. 1236. l.), továbbá a tulajdonukat képező és általuk fenntartott hidakon gyakorolt vámszedésből (1889. évi 13148. sz. p. m. k. P. K. 1547. R. T. 2197. l.), valamint az ut-, követel-, komp- és révvamból (1889. évi 63628. sz. p. m. k. P. K. 1623. l.) eredő jövedelmeik adó, s önrésztől függetlenül illetékegyenérték-mentesek is, tekintet nélkül arra, hogy e jogok régi kiváltságlevelen avagy kormányengedélyen alapulnak, mivel ezek tiszta jövedelme a megyei, városi s községi adót helyettesíti avagy pótolja. Ez a mentesség azonban más jogi személyekre nem terjed ki.

2) A magyarországi mindkét evangélikus református egyház lelkeszeinek és tanítóinak illetékegyenértéktartozásai első sorban az illető egyházak gondnokai mint az egyházak vagyonjogi képviselői ellen érvényesítendők. (1885. évi 48164. sz. p. m. v. P. K. 143. l.)

3) Nem tárgyai az illetékegyenértéknek az egyházi és világi erkölcsi testületek birtokában levő könyvtárak, melyek az említett czéltól

A községek (városok) oly ingóságai után, amelyeket gazdaságilag nem hasznosítanak, hanem kizárólag közigazgatási czélokra használnak, illetékegyenértéket fizetni nem tartoznak. (P. telj. ül. dt. XX. sz.)

Illetékegyenérték alá tartozó jogi személy — az 1881: XXVI. t.-cz. 22. §. c) pontjában említett vállalatok kivéve — ingatlanoknak bírói (végrehajtási) árverésen történt vétele után rendes vagyonátruházási (adásvévesi) illetéket akkor sem tartozik fizetni, ha a vásárolt ingatlan az illetékegyenérték alóli törvény szerint fel van mentve. (P. dt. 10. sz.)

Hitközség tulajdonát képező templomi imaszékek illetékegyenérték alá eső ingóknak nem tekinthetők. (P. dt. 139. sz.)

Illetékegyenértéket azonnal fizető illetékegyenérték köteles és illetékmentes felek között létrejött vagyonátruházás után rendes vagyonátruházási illeték nem követelhető. (P. dt. 158. sz.)

Egyházközségeket azon az alapon, mert összes jövedelmük 400 frtot meg nem halad, illetékegyenértékmentesség nem illet meg. (P. dt. 170. sz.)

Ingatlan vagyontól jogérvényesen megállapított illetékegyenérték a tíz évi időtartam közben az esetre sem igazítható ki, ha az illetékegyenérték alá eső jogi személy a telken a régi épületek helyett újabb s nagyobb jövedelmű épületeket emel. (P. dt. 192. sz.)

Oly ingatlan vagyon és ennek tartozékát képező vadászati jog bérlet után, melyet a községi közbirtokosság a községnek abból a célból enged át, hogy annak jövedelme mezőőrök fizetésére és tenyészállatok beszerzésére fordíttassék, illetékegyenérték nem követelhető. (P. dt. 248. sz.)

A magyar gazda- és erdőtiszték országos

el nem vonhatók. (III. díj. 95. t. D) p. 1. j. e) (77711/1881. P. M.)

⁴⁾ Községi jegyzők, azok özvegyei és árváinak ellátására alakult nyugdíjintézetek ingóságai a 95. tét. D) 1. jegyzet c) pontja értelmében illetékegyenértékmentesek. (83982/1900. P. M.)

⁵⁾ Magyar földhitelintézet illetékegyenértéke az ill. díj. 95. tétel D) 3. p. sz. rovándó ki. (100398 1888. P. M., P. K., 1725. 1.)

⁶⁾ Országos magyar gazdasági egylet ingatlanai után csak felét fizeti az illetékegyenértéknek. (III. díj. 95. t. D) p. 2. j. 7814/99.)

⁷⁾ Országos magyar színészegyesület nyugdíjintézetének ingóságai után, az egyesület jötekonysági céljára való tekintettel, az illetékegyenértéket fizetni nem tartozik. (30985/1892. P. M.) (III. díj. 95. t. D) p. 1. j. e).

⁸⁾ A vármegyei és törvényhatósági városi tisztviselői nyugdíjalapok nem esnek illetékegyenérték alá. (III. díj. 95. t. D) p. 1. j. e) 13910/1890. P. M., P. K. 143. R. T. 194. 1.)

egyesületének ingó vagyonát az illetékegyenértékmentesség megilleti. (P. dt. 252. sz.)

Oly egyházi javadalmak ingatlanai után, amelyeket Ő Felsége nem apostoli királyi jogán, hanem mint a császári és királyi uralkodóház feje a kegyuri jog alapján adományoz, illetékegyenérték fejében $\frac{1}{100}$ % fizetendő. (P. dt. 281. sz.)

Ha magánfél az 1881: XXVI. t.-cz. 22. §-ának c) pontjában felsorolt oly társulattól szerez visszteher mellett ingatlant, amelyik az eladás idejében az ingatlantól még illetékegyenértéket nem fizetett: ettől az adásvételi jogügylettől a szabályszerű teljes illeték fizetendő. (P. dt. 291. sz.)

Illetékegyenérték alóli mentességben az ideiglenesen adómentes épületek nem részesülnek. (P. dt. 337. sz.)

Folyó kiadások fedezésére szolgáló pénztári maradvány, illetékegyenérték alá eső ingó vagyonnak nem tekinthető. (P. dt. 364. sz.)

Italmérési kártalanítási kötvények illetékegyenérték tárgyát képezik. (P. dt. 366. sz.)

Állami kedvezményekben részesített és illetékegyenérték alá eső vállalatok a gyári célra vásárolt ingatlanok után, a szerzés idejétől kezdve illetékegyenérték fizetésére sem kötelezhetők. (P. dt. 369. sz.)

Papírtized kárpótítási tőke illetékegyenértékmentességben nem részesül. (P. dt. 396. sz.)

Jogi személyek azon a czímen, hogy összes évi tiszta jövedelmük 400 frtot meg nem halad, illetékegyenérték alóli mentességet nem igényelhetnek. (P. dt. 400. sz.)

Templom javítására, esetleg építésére és isteni tiszteltettséghez szükséges tárgyak beszerzésére rendelt alapítványok illetékegyenérték alá nem tartoznak. (P. dt. 421. sz.)

Ha illetékegyenérték alá tartozó jogi személy magánfélnek visszteher mellett oly ingatlant ad el, amely után illetékegyenértékkel megróva nem volt, vagy magánféltől visszteher ellenében oly ingatlant szerez, amely után tárgyi mentességnél fogva illetékegyenértéket fizetni nem fog: ily esetekben is a rendes vagyonátruházási illetéknek csak fele fizetendő. (P. dt. 595. sz.)

96. tétel.

Választott bírósági ítéletek, még pedig:

I. A budapesti áru- és értéktőzsde, valamint a vidéki termény- és gabonacsarnokok választott bíróságainak ítéletei után az illeték, ha a peres tárgy melléjárulékain kívül:

a) 100 K-át nem halad meg minden kiadványtól I K;

b) ha 100 K-át meghalad, de 400 K-át nem, minden kiadványtól 2 K 50 f;

c) ha 400 K-át meghalad, vagy a peres tárgy meg nem becsülhető minden kiadványtól 5 K.

II. Egyéb választott bíróságok ítéletei szintén az I. alatt megszabott mérv szerint járó állandó bélyegilleték alá esnek.

Jegyzetek az I. ponthoz :

1. A tőzsde vagy csarnok bírósága köteles az ítéleti bélyeget a felektől, akiknek az ítélet kiadatik, bekövetelni, a bélyegjegyeket az ítélet minden kiadványára szabályszerűleg felragasztani és hogy ez megtörtént, a periratban pontosan feljegyezni; a bélyeg beköszölgatása nélkül az ítéletet kiadni nem lehet.

Ha a feleknek nem adatik ki az ítélet, az attól járó bélyeget a bíróság a felperesétől beszedi, és a periratokban feljegyzett ítéletre felragasztja; ha pedig a fél a megfelelő bélyeget be nem szolgáltatja, a bíróság a bélyegkötelezettség teljesítéséig ítéletet nem hozhat. (1875 : XVI. t.-cz. 7. §.)

2. Midőn a jogügylet, melyben a tőzsde vagy csarnok bírósága ítéletet hoz, csak okirat kiállítása esetében esik bélyegilleték alá, ily okirat pedig tényleg nem állítattat ki, akkor a bírósági ítélet tekintendő jogügyletről kiállított okiratnak, és ettől az ügylet minőségéhez képest, valamint az ügylet értékére nézve az illetéki díjjegyzék 59. tétele 5. pontjában foglalt határozatok tekintetbe vételével a fokozatos illeték a felek által egyetemlegesen rovandó le, mely illeték azonban nem lehet csekélyebb annál, amely a pertárgy értékéhez mérten a fentebbi I. pont szerint az ítéletekre van meghatározva. (1875 : XVI. t.-cz. 8. §.)

3. A megelőző 2. alatt említett esetekben járó fokozatos illeték az ítélet első példányára vagy a periratra felhasználandó bélyegjegyek által rovatik esetleg készpénzben fiztetetik le.

De ha az ítélet a feleknek több példányban adatik ki, úgy a második és minden további példány külön-külön 1 K-ás bélyeg alá esik. (1875 : XVI. t.-cz. 9. §.)

4. A tőzsde és csarnokok választott bíróságainál a peres eljárásban előforduló alkuszi napló-kivonatok és kölcsönök, valamint beadványok, jegyzőkönyvek, kereskedők és iparúzők levelezései és perbeli egyességekre nézve lásd az illető vezérszót.

Jegyzetek a II. ponthoz :

a) Midőn a jogügylet, mely felett a választott bírósági ítélet hozatott, csak okirat kiállítása esetében esik illeték alá, és oly okirat tényleg nem állítattat ki, akkor a választott bírósági ítélet az illető jogügylet felől készített okiratnak

tekintendő és attól az illeték az ügylet minőségéhez képest az általános illetékszabályok szerint lerovandó, mely illeték azonban a fenn megállapított állandó illetéknél csekélyebb összegben semmiesetre sem szabathatik meg.

b) Minden választott bírósági ítélet, kivéve azokat, amelyek tárgyat a fokozatos illeték alá eső és 200 forintnyi értéket meg nem haladó jogügylet képez, 8 nap alatt az összes eredeti kiadványokkal és egy bélyegmentes hitelesített másolattal együtt vevény mellett az illeték kiszabásával megbízott hivatalhoz átküldendő, mely jogosítva van azon felektől, kiknek részére a választott bírósági ítélet kiadatott, annak kimutatását követelni :

aa) vajjon a peres jogügyletről okirat állítattat-e ki ;

bb) vajjon az ezórt járó szabályszerű illeték lefizetett-e — és

cc) ha oly jogügylet forog fenn, melytől az illeték-okirat kiállítása nélkül is fizetendő, vajjon az illetékkiszabás végett bejelentett-e ?

Ha a jogügylet felől okirat nem állítattat ki, a hivatal a választott bírósági ítéletről járó illetéket a fentebb megállapított mérv szerint kiszabja ; ha pedig okirat állítattat ki, de a bb) és cc) alatt érintett körülmények nem igazoltaknak, a választott bírósági ítéletről járó fennebbi állandó illetéken kívül még a jogügyletről járó illetéket, és ha jövedéki büntető eljárásnak nincsen helye, azon fokozott összegket is, melyek az illeték megrövidítése miatt fizetendők, beszedi és a fizetési elismervénnyel ellátott eredeti választott bírósági ítéleti kiadványokat a bíróságnak visszaszolgáltatja.

c) A választott bíróságoknak (ide értve a budapesti áru- és értéktőzsde, valamint a vidéki termény- és gabonacsarnokok választott bíróságait is) minden tagja egyetemlegesen felelős a választott bírósági ítélet közlésének elmulasztása esetében, minden illetékkért, melyek ily ítéletek következtében a kincstárnak fizetendők lettek volna.

97. tétel.

Válólevelek, melyek hébervallású házastársak között érvényesen kötött házasság felbontása alkalmával kiállítatnak, amennyiben azokban a házastársak vagyonára vagy a nő és gyermekek tartására nézve rendelkezés nem történt, az 1894 : XXXI. t.-cz. életbelépte óta a 85., t. 16. pontja értelmében bélyegmentesek.

Különben az elvállalt kötelezettségek értékéhez képest kell az illetéket megszabni.

98. tétel.

Váltók meghatározott fizetési időre, szintugy mint látra vagy lát utáni bizonyos időre, ha belföldön bocsáttattak ki, vagy ha külföldön bocsáttattak ki, de belföldön fizetendők, ugyszintén azok minden másodlata (másod-, harmadpéldány) stb., és minden forgatmányozott váltómásolat:

a) hacsak már magából a váltóból ki nem derül, hogy a fizetési, ha a váltó belföldön bocsáttatott ki, a kibocsátás napja után hat hónappal későbbben, vagy ha külföldön bocsáttat ki, tizenkét hónappal későbbben kell történnie, a váltókövetelés összege után I. fok.

b) minden más az a) alatt nem értett váltók szintén a váltókövetelés összege után II. fok.

Jegyzetek:

1. Az a) alá sorolt látra, vagy lát után bizonyos időre kibocsátott váltókra nézve is azok kibocsátásától számítandó hat hónap, illetőleg tizenkét hónap lefolyta után következő napra (aszerint, amint a váltó bel- vagy külföldön bocsáttatott ki), beáll a kötelezettség — amennyiben a váltó fizetés végett még be nem mutatott volna — azon illetékösszeget, mely a II. fokozat szerinti illetékre még hiányzik — az I. fokozat szerinti kincslári bélyegzett úrlapokon kiállított váltók után az illetéki szabályok 29. §-a 2. bekezdésének határolatai értelmében készpénzben való befizetés által, egyéb váltók után pedig — pótlólag akként leróni, hogy a hiányzó összegnek megfelelő bélyegjegy a váltó hátlapjára felragasztassék, és az illető hivatal által felülbélyegeztessék.

Hasonló kötelezettség áll be az illeték pótlására nézve azon esetben is, midőn a meghatározott időszakra kibocsátott váltók a kibocsátás napjától számított hat, illetőleg 12 hónap után tovább adatnak (vagy forgattnak).

2. Minden váltómeghosszabbítás illeték alá esik, még pedig az I. fokozat szerint, ha a meghosszabbított fizetési határidő hat, illetőleg tizenkét hónapot meg nem halad; minden egyéb esetekben a II. fokozat szerint.

3. A külföldön kibocsátott váltóktól járó illeték, mielőtt azok belföldön forgalomba bocsáttatnának — azokra valamely elfogadás, forgatmány vagy más hátírat vezetettnek — a váltó más személyre átruháztnak — arra fizetés teljesítettnek — óvás tétnék — vagy a váltó hivatalosan használtatnak — és ha a váltó belföldön fizetendő, mindenestere annak

a belföldre lett átszármaztatásától számítandó 14 nap lefolyása előtt, a 30. §. szerint rovandó le.

Külföldi váltók után a meghatározott illeték akkor is teljes összegben jár a magyar államkincstárnak, ha a váltó a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok területén keresztül jött be a magyar korona területére — és az ilyen váltó után a monarchia másik államterületén bélyegilleték nem rovatott le. (1884. évi Pénzügyi Közlöny. 557. lap.)

Az illeték fizetésére az köteles, ki az illeték-kötelezettség alapjául szolgáló fennebbi cselekvények valamelyikét belföldön eszközölte, illetőleg azon belföldön lakó személy, kinél a váltó azon időpontban létezik, melyben a bélyegfizetési kötelezettség a váltónak a belföldre lett átszármaztatása után beállott.

Ha a külföldön kibocsátott és kizárólag a külföldön fizetendő váltó a belföldön forgalomba hozatik, az ily váltótól, illetve annak belföldön történt minden meghosszabbításától, a váltóösszegnek minden 100 frtja után 2 kr. bélyegilleték fizetendő, a 100 frtnál kisebb maradványösszeg teljesnek vétetvén. Ezt a bélyegilletéket a váltó forgalomba hozatala előtt, a bélyeg- és illetékszabályokban előírt módon bélyegjegyek használata által kell leróni.

Ha azonban a váltó valamely utólag rávezetett nyilatkozat folytán a belföldön fizetendővé válik, vagy a bíróság előtt használtatik — valamint ha záloglog szerzése végett bekebelezetik — vagy előjegyeztetik, e körülmény beálltakor, illetve a bíróság előtti használatot megelőzőleg azon illetékkülönbözet, mely a fentebb megállapított kivételes és a bélyeg- és illetékszabályhoz képest az I., illetve II. fokozat szerint járó rendszeres bélyegilleték közt mutatkozik, ugyancsak bélyegjegyek használata által pótlólag lerovandó. (1887: XLV. t.-cz. 11. §.)

4. A szabályszerű illetékekért azon időpontra való tekintettel, melyben az illetékkötelezettség beállott, kibocsátó, elfogadó, minden forgatmányos, valamint az is, ki az illetékrövidítés szabályszerű bejelentése nélkül az óvást felvette, a váltóbírlalóval egyetemesen közöskedik. (V. ö. 119. §. második bekezdés.)

Mindenki, ki a váltótól járó illeték iránt kezességgel tartozik, fel van jogosítva, ha az illetékre nézve a kibocsátó, vagy valamely előzője helyett a bélyegszabályoknak eleget tett, a kibocsátó és minden előző ellen, ha ezeket a szabályok szerinti jóállás illeti, visszkéréssettel élni.

5. Ha a váltó valamely jelzálogi jognak szerzése végett bekebelezetik, vagy előjegyeztetik, amennyiben attól az illeték csak az I. fokozat szerint rovatott le, úgy a bekebelezési vagy előjegyzési kérvénynek benyújtása előtt közvetlenül beáll a kötelezettség azon illetékrésösszeget, melyre az illeték a II. fokozat alkalmazása esetében nagyobb lett

volna az 1. jegyzet határozatai szerint a váltón kipótolni.

*Ezen kötelezettség azonban nem terjed ki oly esetekre, amidőn a zálogjog bekebelezése a váltó-eljárás folyamában benyújtott biztosítási vagy kielégítési kérvény folytán az eljáró bíróságnak a biztosítási vagy kielégítési zálogjog bejegyzését elrendelő végzése alapján eszközöltetik. (1883. évi 27053. sz. pénzügyministeri rendelet.)*¹⁻²⁾

Magyarországi lakos által külföldön kiállított és ugyanott elfogadott, de Magyarországon fizetendő váltóktól járó illeték addig nem követelhető, míg a váltók Magyarországra átszarmaztatva nem lettek. (P. dt. 409. sz.)

Ha a részvénytársaság igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagjai más hitelintézettel szemben kezességet vállalnak a részvény-

társaságnak váltókból és folyószámlákból eredő tartozásaira nézve és ezen kezességi okirat alapján a hitelintézet a részvénytársaság igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagok ingatlanaira zálogjogi előjegyzést kérve, a követelés összegét a lejárathoz be nem váltott és óvatolt váltókkal igazolja: a bemutatott váltókon a II. fokozat szerint illeték pótlása nem követelhető. (P. dt. 483. sz.)

Váltók, melyeken a kibocsátás vagy a lejárát kitöltve nincs, ha csak magából a váltóból ki nem tűnik, hogy hat hónapnál hosszabb időre szól, I. fokozat szerinti bélyegilleték alá esnek. (P. dt. 488. sz.)

Oly esetben, midőn váltók telekkönyvi biztosításánál az I. fokozat szerinti váltóbélyegnek a II. fokozat szerinti kiegészítő

¹⁾ Midőn váltó alapján a zálogjog bekebelezése a váltóeljárás folyamában benyújtott biztosítási vagy kielégítési kérvény folytán az eljáró bíróságnak a biztosítási vagy kielégítési zálogjog bejegyzését elrendelő végzése alapján eszközöltetik, a váltóbélyeg nem egészítendő ki a II. fokozatra. (1883. évi 27053. sz. pénzügyministeri rendelet.)

²⁾ Váltó bekebelezése esetén a II. fokozat szerinti illeték a magánúrlapokon kiállított váltóknál a váltón bélyegek felragasztása és felülbélyegeztetése által pótlandó, míg a kincstári úrlapokon kiállított váltóknál a pótlás közvetlenül való befizetés útján is teljesíthető, de emellett ezekre nézve is meg van engedve, hogy a II. fok szerinti pótlandó illeték a váltó hátlapjára felragasztassék és az azzal megbizott hivatal által felülbélyegeztessék, ha pedig a telekkönyvi hatóság székhelyén adóhivatal nincs, a felülbélyegzés az által a telekkönyvi hatóság által is teljesíthető, amelynél a váltó telekkönyvi biztosítás végett bemutatatik. (89187/1893. P. M., 1894. évi P. K. 502., R. T. 536. l.)

³⁾ Azon váltókra nézve, melyek lát vagy kelet után bizonyos időre szólnak, a lejárat kiszámítása iránt következő határozatok szolgáltatnak irányadót:

1. ha a határidő napokban állapított meg, a lejárat a határidő utolsó napjára esik: e határidőbeazon nap, melyen a kelet utánra szóló váltó kiállítatott vagy a lát utánra szóló váltó elfogadás végett bemutattatott, nem számítatik be;

2. ha a határidő hetekben, hónapokban vagy több hónapra terjedő időszakban, évben, félévben vagy évnegyedben állapított meg, a lejárat a fizetési idő hetének vagy hónapjának azon napjára esik, mely elnevezésénél vagy számánál fogva a kiállítás, illetőleg a bemutatás napjának megfelel: ha pedig e nap a fizetési hónap hiányzik, a lejárat e hó utolsó napjára esik; (P. l. az 1896. június 30-án keddi napon

6 hétre kiállított váltó augusztus 11-én szintén keddi napon jár le: az ugyanakkor 6 hónapra kiállított váltó 1896 december hónap szintén 30-án jár le, tehát az 1896 június 30-án 1896 december 31-iki lejáratú kiállított váltó már hat hónapon túli; az 1896 május 31-én hat hónapra kiállított váltó pedig, minőten novembernek 31-ike nincs, november 30-án jár le.)

3. félhónap alatt mindig tizenöt nap értetik. (L. l. pt.)

Ha a határidő egy vagy több egész s egy fél hónap állapított meg, a fél hónap mindig a határidő végén számítandó. (1876: XXVII. t.-cz. 32. §.)

⁴⁾ I. fok. alá tartozó váltónál, ha az illeték 30 K-át nem halad meg, csakis oly úrlap veendő igénybe, melynek bélyege a váltóbeli összegnek megfelel; csekélyebb bélyegű váltóúrlapnak olyképp való használata, hogy a hiányzó összeg bélyegjegyek felragasztása által pótolatik: lelet tárgyát képezi. (17653/1882. P. M., P. K. 150. l.) (III. szab. 28. §.)

⁵⁾ Azon rendelkezés, hogy a belföldön kiállított váltók után járó bélyegilleték csak kincstári bélyegzett váltóúrlapok használatára által róható le, nem zárja ki azt, hogy az I. fokozatnak megfelelő bélyeggel ellátott kincstári váltóúrlapok a II. fokozat alá eső váltók kiállítására is használtassanak; ilyen esetben a kincstári váltóúrlapokon benyomott bélyeg csekélyebb értéke és a II. fokozat szerinti illeték mérve közt mutakozó különbözet bélyegjegyek felhasználása és ezeknek a váltók aláírása előtt valamely adóhivatal, vagy más e célra megbízott hivatal által való hivatalos átbélyegzéssel egészítendő ki. A hivatalos felülbélyegzés azonban csak akkor eszközölhető, ha ugy az illeték mérve, mint azon körülmény is, hogy a váltó valóban a II. fokozat szerinti illeték alá esik, annak tartalmából biztosan megállapítható. (1884. évi Pénzügyi Közlöny 780. lap. (B. Sz. 28. §.)

alkalmával a hivatalos felülbélyegzést a telekkönyvi hatóság teljesítette, bélyeg-rövidítés tényálladéka csak azért, mert a telekkönyvi hatóság székhelyén adóhivatal volt, meg nem állapítható. (P. dt. 489. sz.)

99. tétel.

Váltóóvások:

a) melyek váltójegyzők vagy kir. közjegyzők, vagy oly járásbíróságok által vétetnek fel, amelyeknek székhelye kir. közjegyzői székhely. (1883. évi Pénzügyi Közlöny 595. lap), az első ívtől 2 K

b) melyek bíróság által vétetnek fel:

aa) 400 koronát meg nem haladó váltókövetelés iránt, az első ívtől 4 K;

bb) 400 koronát meghaladó váltókövetelés iránt, az első ívtől 6 K.

Vándorkönyvek, lásd »utazási okmányok«.

Vizsgálat letétele és az ez alkalommal tanusított képesség iránti rendelvények az első ívtől 2 K.

Vizsgálati bizonyítványok, lásd »bizonyítványok«. ¹⁻⁴⁾

¹⁾ A kir. járásbíróság által közjegyzők helyett felvett váltóóvások szintén a 65. tét. a) pontja alatt meghatározott s bélyegeken lerovandó illetékek alá esnek. Az 1874. évi 4186. sz. igazságügyministeri rendelet (R. T. 649. l.) 10. §-ának a) pontjában meghatározott, készpénzben fizetendő s az állampénztárba beszolgáltatandó díjak a bélyegilletékeken felül járnak. (2959/1879. P. M., P. K. 127. l.)

²⁾ Az a) pont alatt megállapított kétkoronás bélyegilleték tehát azon váltóóvásokért jár, melyek oly bíróságok által vétetnek fel, melyeknek székhelye egyszersmind kir. közjegyzői székhely is; míg a b) alatt foglalt határozmányok az esetben alkalmazandók, midőn a járásbíróságok az 1876 : XXVII. t.-czikk 98. §-a alapján mint bíróságok járnak el és székhelyük nem egyszersmind kir. közjegyzői székhely is. Önként értetvén, hogy az a) alatti esetekben az 1879. évi 2959. sz. körrendeletben (a 65. tételhez 4. sz. alatt van kapcsolva) megállapított közjegyzői díjak is beszandók s az állampénztárba beszolgáltatandók. (1883. évi 39438. sz. p. m. k. P. K. 595. l.)

³⁾ Kereskedelmi óvások a váltóóvásokkal egyenlő tekintet alá esnek. (34806/1894. I. M. sz. P. R. 597. l., R. T. 410. l.)

⁴⁾ Az Ill. díj. 99. t. a) pont alatt megállapított 2 K-as bélyegilleték azon váltóóvásokért jár, melyek oly bíróságok által vétetnek fel, melyek-

100. tétel.

Végrehajtás peres eljárásban.

Bírói végzések a végrehajtási eljárás folyamában nem illetékkötelesek.

Az ezen végzések ellen az 1881 : LX. t.-cz. 34. §-a szerint megengedett felfolyamodás igénybevétele esetében, ha a felfolyamodás a törvény 119., 232. és 243. §§-ai alapján nyújtatik be, a felfolyamodástól, ha a tárgy értéke 100 koronát nem halad meg, az első ívtől 2 K, ha a tárgy értéke 100 koronát meghalad, az első ívtől 4 K bélyegilleték jár.

Az idézett törvény 34. §-a szerint a bíróság kiküldöttjének eljárása, végzése és intézkedései ellen megengedett előterjesztés, mint egyszerű peres beadvány a díjjegyzék 13. tétel I. pontja alatt meghatározott bélyegilleték alá esik.

Ha a főügy tárgyának értéke 100 koronát meg nem halad, 2 K, ha 100 koronát meghalad vagy meg nem becsülhető (12. §.), 5 K állandó bélyegilleték fizetendő a következő elsőbíróági határozatoktól:

a végrehajtási eljárásban:

a) a végrehajtás megszüntetése, korlátozása vagy felfüggesztése, valamint az ingatlan végrehajtás alá vonásának megszüntetése iránti perben hozott ítélettel (1881 : LX. t.-cz. 30., 216., 168. §.);

nek székhelye egyszersmind kir. közjegyzői székhely is; míg a b) alatt foglalt határozmányok az esetben alkalmazandók, midőn a járásbíróságok az 1876 : XXVII. t.-cz. 98. §-a alapján mint bíróságok járnak el és székhelyük nem egyszersmind kir. közjegyzői székhely is. Az a) alatti esetekben a megállapított közjegyzői díjak is beszandók s az állampénztárba beszolgáltatandók, míg a b) alá tartozó váltóóvásokra nézve megállapított magasabb illetékek már az óvási díj is befoglalatik. (19333/1894. P. M.)

Az 1895. évi január 1-től kezdve a kir. közjegyzők, bírák, bíróági hivatalnokok és váltójegyzők által felvett, szóval minden váltóóvás után, ideértve a kereskedelmi törvény értelmében a váltótörvény szerint felveendő óvásokat is, a bélyegilleték nem a váltóóváson, hanem a váltóóvási jegyzőkönyvön rovandó le, a váltóóvások pedig bélyegtelenül andók ki. (34806/1894. I. M., P. K. 597., R. T. 410. l.)

b) az igényperben hozott ítélettől (1881: LX. t.-cz. 94. §.);

c) a végrehajtás útján befolyt összeg felosztása és a kielégítési sorrend megállapítása tárgyában hozott végzéstől (1881: LX. t.-cz. 119., 196. §§.) (1894 évi XXVI. t.-cz. 8. §. 4. p.)

Az ilyen ítéletek ellen intézett fellebbezési beadványok pedig a díjjegyzék 13. t. 12. pontja (1894. évi XXVI. t.-cz. 21. §. II. a) pontja) határozmányaihoz képest a tárgy értéke szerint 2 K vagy 5 K bélyeggel lálandók el.

A községi bíraskodás alá tartozó peres ügyekben a végrehajtás folyamán a beadványoktól és a jegyzőkönyvektől az illető általános szabályok szerint járó bélyegilleték fele fizetendő. (1894. évi XXVI. t.-cz. 29. §.)

Végrehajtási kérvények, lásd »beadványok«.

Végrendeletek, lásd »okiratok« 78. tétel l) betűjét.

[101. tétel.

Vétbizonyítványok bélyegkötelesek:

a) jogosítottak által a kötelezetteknek valamely kötelezettség teljesítése felől adott bizonyítványok, vagy általában

¹⁾ A bélyegmentességi kedvezmény nem terjed ki azon kérvényekre, melyeket a közjegyzők a bírósági megbízatásuk kívül az 1874: XXXV. t.-cz. rendelkezései szerint ügykörükbe utalt egyéb teendőkhöz (53167/1892. P. M., P. K. 1276. l.) bíróság megállapított díjak behajtása céljából a kielégítési végrehajtás foganatosítása végett a bíróságokhoz benyújtanak. Ezen beadványokra nézve az illetéki díjjegyzék ide vonatkozó határozatai mérvadók. (1882. évi 21940. sz. p. ü. m. rendelet.) (III. díj. 65. t. l) p.)

²⁾ A kifogással meg nem támadott felmondás, illetőleg felhívás alapján, ugyancsak a 4873. 1894. I. M. E. rendelet 12. és 17. §-a értelmében hozott ítélet alapján folyamatba tett végrehajtási eljárásban a bélyegkötelezettség tekintetében a végrehajtási eljárásra vonatkozó általános szabályok alkalmazandók. A végrehajtást elrendelő végzés akkor sem esik bélyegilleték alá, ha a felmondás, illetőleg felhívás kir. közjegyző útján eszközöltetett. (16411. 1895. P. M., P. K. 7. sz., R. T. 37. sz.) ■

olyan vétbizonyítványok, melyekkel valamely megbecsülhető tárgynak átvétele azon fél részéről ismertetik el, akinek tulajdonába a tárgy átment, vagy akinek nevében az ily átvétel bizonyíttatik, az átvett tárgy értéke szerint II. fok.

1. jegyzet. Ha a fizetés felvétele a főügylet felől okirat szövegében bizonyíttatik, ily vétbizonyítvány nem tárgya az illetékfizetésnek.

2. jegyzet. Ha valamely fizetés több oly személy által bizonyíttatik, kiket az közösen nem illet, úgy az illeték nem az összesített összeg után, hanem mindegyik személy járandósága szerint külön számítandó és lerovandó.

Ezen szabály azonban nem alkalmazható oly nyugtákra, melyek nevelési pótlékok és az özvegyek nyug- vagy kegydíjairól állíttatnak ki, hanem ez esetben az illeték a kétféle járandóság egyesített főösszeg után számítandó.

3. jegyzet. Midőn valamely maradékösszeget kívül egyszersmind az összes követelésnek felvétele is bizonyíttatik, úgy az illeték felvételnek bizonyított egész összeg után fizetendő.

b) bizonyítványok az iránt, hogy valamely megbecsülhető tárgy bizonyos egyezmény alapján őrizet vagy használat végett vagy zálogképen vétetett át, innen 1 K;

c) vétbizonyítványok bírósági letétek kiszolgáltatása felől, és pedig különbség nélkül, vajjon tőkepénzek, kamatok vagy más dolgok kiadása forog-e kérdésben. vagy a kiszolgáltatás ismétli letét iránt vagy véglegesen történik (v. ö. 67. t. B), innen 1 K;

Jegyzet a b) és c)-hez:

Az ezen betűk alatt érintett 1 K állandó bélyegilleték azon esetekben nem fizetetik, ha ennél a vétbizonyítványban kitett értékhez képest a II. fokozat szerint kisebb illeték jár.

Ebből kifolyólag azon vétbizonyítványok, melyek 4 K-nál kisebb pénzösszeget, vagy 4 K-nál csekélyebb értékű tárgyak felől vannak kiállítva (v. ö. 102. t. n) pt., bélyegmentesek: különben lásd »letétek« című tételt.

d) valamely fuvaros vagy szállítóintézet által (a kir. postaintézet kivételével) áruknak szállítás végett átvételről kiadott át- és felvételi jegyek különbség nélkül, vajjon azokban a fuvarbár felvétele elismertetik-e vagy sem:

aa) a tengeri hajósok elismervényei (Conossamente), a fuvarosok rakjegyei

és az állam által áruk vagy egyéb ingó javak őrzésére felhatalmazott intézetek raktárjegyei (Warrantok), ha ezen okiratok rendeleire szólnak, darabonként 2 K;

bb) minden másfélél 10 f;

cc) vaspálya-, gőzhajózási, valamint a közúti vaspálya-vállalatok által a személyek szállítására vonatkozó jegyek után fizetendő illetékre nézve, lásd »társaságok« című tételt;

f) minden más vétbizonyítványok, melyek okiratoknak tekintendők, ívenként 1 K,

amennyiben azokra az illetéki díjjegyzékben elősorolt mentességek egyike sem alkalmazható.¹⁻⁹⁾

¹⁾ A részletügyletekről szóló 1883: XXXI. t.-cz. 5. §-ában említett, s a részletfizetésekről kiállított nyugták után, ha az összeg 4 koronát meghalad, II. fok. szerinti illeték jár (1884. évi 68202. sz. p. m. k. P. K. 978. R. T. 1962. I.), mely naplókivonat alapján közvetlenül fizetendő. (1887: XLV. t.-cz. 13., 14. §§.)

²⁾ A kir. ménesbirtoknál alkalmazott munkások keresmény-összegének kifizetéséről szóló kimutatásban a nyugtábélyeg nem minden kereseti összeg után külön-külön, hanem a p. ü. minister engedélye folytán akként róható le, hogy az egyes kereseti összegek után külön-külön járó bélyegilletékek összeszámítása által eredményezett összegnek megfelelő bélyegjegyek a kimutatás végén felragasztassanak, s a hivatalos záradékkal szabályszerűen keresztülrassanak. (1890. évi 8370. sz. p. H. r. P. K. 59. lap.)

³⁾ Az egy értesítési kimutatásba foglalt különböző leletjuttalékok felvételéről együttesen kiállított nyugták után a II. fok. szerint járó bélyegilleték nem a nyugtázott főösszeg mérvéhez képest, hanem az egyes jutaléki összegek után járó illetékek összegének megfelelő bélyeggel látandók el, a 4 K-n aluli tételek önrétege alapján külön-külön kiállítandók. (1889. évi 11303. sz. p. m. k. P. K. 1608. I.)

⁴⁾ Ha tisztviselők különféle címen élvezett járandóságait egy nyugtára összesítve veszik fel, az a nyugta az összesített főösszeg után járó II. fokozat szerinti bélyeggel látandó el. (1883. évi 27091. sz. p. m. r. P. K. 325. I.)

⁵⁾ Az árvalatésekről kiállítandó vétbizonyítványok bélyegzése tárgyában a m. kir. p. ü. ministerium 1880. évi 66529. sz. a. (P. K. 455. I.) a következő körendeletet bocsátotta ki:

Az árvalapénztárakból az árva részére kiutaltványozott tőkékről és kamatokról kiállítandó

Ha a hitelező levélben adását arról értesíti, hogy követelése részbeni fedezésére bizonyos összegről szóló váltót kapott, ez a levél tartalmánál fogva nyugtának nem tekinthető. (P. dt. 168. sz.)

Pénzüntézetek az általuk nyújtott nem törlesztéses (amortisations), hanem közönséges jelzálogkölsönök tőketörlesztési és kamatai felvétele után — akár állítatják ki nyugtatvány, akár nem — a II. fokozat szerinti nyugtáilletéket készpénzben nem tartoznak fizetni. (P. dt. 205. sz.)

Közjegyzőknél a hagyatéki eljárás körül felmerült és nem magában a tárgyalási jegyzőkönyvben nyugtázott közjegyzői költségekről kiállított nyugtái bélyegkötelesek. (P. dt. 220. sz.)

Az orvosok által tiszteletdíjalkról kiállított jegyzékek általában illetékmentesek, ha azonban azokon a tiszteletdíj kielégítése elismertetik, az ilyen jegyzékek mint nyugták illetékesek. (P. dt. 594. sz.)

vétbizonyítványok bélyegzése tekintetében kételyek merülven fel, mihoz tartás végett a következők jelentetnek ki:

Az árvalapénztárakban őrzött vagy kezelt árvavagyon letéteményt képez, melyre nézve az illető árvának tulajdonjoga érintetlen marad, s így annak kiszolgáltatása alkalmával a tulajdonjogban semmi változás nem történvén, az ekkor kiállított vétbizonyítványok nem az illetékszabás 101. tételének a) betűje értelmében a II. fokozat szerint bélyegzendők, hanem ugyanazon tétel c) pontja szerint 1 koronás bélyegjeggyel látandók el, ha csak a kiszolgáltatott összeghez képest a II. fokozat szerint kisebb bélyegilleték nem jár.

Ezen határozmány azonban feltételezi, hogy az árvahatóságok által más feleknek kikölcsönzött tőkepenézek és ezek visszafizetése felől különös okiratok állítatnak ki, és ezen okiratok, u. m. kötelezvények és nyugtatványok a II. fokozat szerint járó bélyeggel szabályszerűen ellátatnak.

A fennebbiekből kifolyólag és tekintettel az illetékszabás 7. tételében az árvalapénztárakról kimondott elvre, az árva, illetve gyámjalk által az árvalapénztárból felvett kamatokról a vétbizonyítványok bélyegmentesen állítatnak ki.

Ha azonban az árvalapénzek nem kölcsönöztenek ki egyes feleknek, hanem az 1877: XX. t.-cz. 295. §. 4. pontja értelmében gyümölcsözést végett a kir. adóhivatalnál helyeztetnek el, ezáltal azok elvesztik letéti jellegüket, kölcsönné válnak, s úgy a kamatokról, valamint a kiszolgáltatás alkalmával a tőkére kiállított vétbizonyítványok mindig a II. fokozat szerint lesznek bélyegzendők.

⁹⁾ Államjavak eladása következtében befolyó vételár felvételéről nyugta állítatván ki

102. tétel.

Vétbizonyítványok bélyegmentesek:

a) vétbizonylatok mindennemű hivatalos kiadványok kézbesítése felől illetékmentesek;

b) fuvarosok vagy szállító-intézetek vétbizonyítványai, melyekben személyeknek szállítás végetti felvételét tanu-

a nyugta bélyeg alá esik, s az arra járó fokozatos illeték a magánfél által befizetett vételárból levonandó. (18214/1893. P. M.)

¹⁾ A czukor- és szeszkiviteli jutalmak felvételéről szóló nyugták a II. fok. szerinti illeték alá tartoznak. (72751/1889. P. M., P. K. 1746. l.) (Ill. díj. 101. t. a) p.)

²⁾ Az örökösödési eljárásnál a bíróság megbízásából közreműködő kir. közjegyzők részére megállapított s bírói letétből felvett illetményekről a jogosult kir. közjegyzők által kiállított vétbizonyítványok:

1. Azon összegre nézve, mely az 1894: XVI. t.-cz. 117. §-ának I. és II. pontja, illetőleg az 1894: XVI. t.-cz. 120. §-a alapján a kir. közjegyző részére megállapított munkadíj fejében utalványoztatott, a II. fokozat szerint járó bélyegilleték alá esnek az illetéki díjjegyzék 67. tételének B) betűje és 101. tételének a) betűje értelmében.

2. Azon összegre nézve, mely az 1894: XVI. t.-cz. 117. §-ának utolsóelőtti bekezdésében említett bélyeg- és postabérkiadások, továbbá utazási költségek, valamint az 1887. évi 17668. számú bel- és igazságügyministeri rendelet 8—10. §-ában említett végrehajtás során felmerült végrehajtási költségek fejében utalványoztatik, bélyegmentesek.

Ha az illetékköteles és az illetékmentes járandóságok együttesen utalványoztatnak vagy nyugtatványoztatnak, azok az utalványban vagy vétbizonyítványban egymástól elkülönítve tüntetendők fel, mert különben a II. fok szerinti illeték a nyugtatványozott egész összeg után rovandó le. (40996/1889. és 30533/1891. P. M., 1890. évi P. K. 34. és 1891. évi 186. l.)

³⁾ Szállítási díjmérséklések czimén fizetett összegekről szóló nyugták az illet. díjjegyzék 101. tét. a) pontjának határozmányai, vagyis II. fok szerinti illeték alá esnek. Ha azonban az említett összegek a felvételre jogosultak részéről utalványok mellett vétetnek fel, ezen okiratok az illetéki díjjegyzék 93. tétel d) pontja, illetőleg ha kereskedelmi számlák, jegyzékek, kimutatások vagy hasonló iratok útján egyenlítettnek ki, a 84. tét. B) 2. pontja alatt megállapított illetékmérvnek megfelelő bélyegjeggyel látandók el (1884. évi Pénzügyi Közlöny. 301. lap.).

sitják, még ha azokban a vitelbér felvétele is általuk elismertetik, a vaspályagőzhajózási és közúti vaspálya-vállalatoknak az illetéki díjjegyzék 89. tétel VI. és VII. pontjaiban felsorolt jegyeit kivéve; továbbá a kir. postaintézet teher- és személyjegyei különbség nélkül; és végre azon bizonyítványok, melyek a fuvarosnak vagy a küldő szolgálatában álló személyeknek, vagy pedig a fuvarszállítást nem iparszerűleg üző egyéneknek valamely átdatott küldemény kézhezvételéről adatnak ki, ameddig ezen okiratok bíróság előtt nem használatnak, vagy ezek valamely közpénztárnál a fuvarbér iránti nyugta gyanánt be nem nyújtatnak: feltételesen illetékmentesek.

Az ily feltételes illetékmentességben azon vétbizonyítványok is részesülnek, melyeket iparüzők valamely tárgynak iparczélokra lett átvétele felől állítanak ki.

Szállítók átvételi jegyei, melyeketők a fuvarosok vagy hajósok által eszközendő tovaküldés végett átvett szállítmányok iránt a feleknek kiadnak, szintén feltételesen bélyegmentesek; vétbizonyítványok valamely tartozatlan adósság visszatérítése felől, különösen közintézetek, községek vagy az állam részére illetéktelenül teljesített fizetéseknek megtérítése és elengedett községi vagy más közadózások vagy bírságok, vagy büntetések felvétele iránt, ideértve az illetéktelenül beszedett postai vitelbér visszafizetése, valamint elveszett vagy megsérült kocsipostai küldemények, elvesztett ajánlott levelek és helytelenül kifizetett postautalványokért való kárpótlás esetében a felek által a kir. posta pénztár részére kiállított vétbizonyítványokat is (1883. évi P. K. 256. lap) feltétlenül illetékmentesek;

d) vétbizonyítványok a bíróilag vagy hivatalosan lefoglalt, vagy pedig bírságok és büntetések biztosítása végett őrizet alá vett tárgyak visszaadása felől és általában — a bírói letéteményeket kivéve — minden oly ingó dolog kiszolgáltatása felől, melyek az államigazga-

tásnál, községeknek és közintézeteknek csupán őriztettek és a jogszerű birtokosnak ismét átadottnak; nevezetesen bánatpénzek, szolgálati és egyéb biztosítékok, biztosítási okiratok stb. felől, ha a biztosítékul átadott tárgy nem mint kamatozó kölcsön adatott, feltétlenül illetékmentesek;

e) vétbizonyítványok számtétel iránti előlegek felvételéről; vagy oly kiadások megtérítése felől, melyek az állam vagy községek, vagy az államhatóságok igazgatása alatt álló közintézetek részére valamely bizományos vagy meghatalmazott által viseltettek; továbbá általánosságok felől, amennyiben azok nem a felvevő tartására vagy kényelmére szolgáló személyes járandóságokat, pl. napi-díjakat, élelmi pénzeket, lakpénzt s más efféle tárgyaknak, feltétlenül illetékmentesek.

Ha illetékmentes és nem mentes járandóságok együttesen nyugtatványoztatnak, azok elkülönítve kimutatandók, hogy az elsőbbek a mentességben részesülhessenek;

f) vétbizonyítványok oly összegek felvétele iránt, melyeket valaki csupán mint az államigazgatás bizományosa vett át (pl. árvaszékeknek nyugtái, a bírói letétből kezelés végett átvett árva vagyon felől) ugyancsak az ily bizományos ügyben az államigazgatás számára teljesített előlegezések és fizetések visszatérítése felől: feltétlenül illetékmentesek;

g) vétbizonyítványok az állam, községek vagy közintézetek részére teljesített olyan szolgáltatások megtérítése felől, melyek nem valamely polgári jogviszonyon alapulnak, hanem a közigazgatás céljaira szolgáló adó- vagy más szolgáltatásként teljesítettek, pl. előfogatok, hálás-pénz katonai beszállásoknál stb.

Ide tartoznak a vétbizonyítványok oly szolgáltatások megtérítése felől, melyeket a bünyfenyítő eljárás szabályai szerint bizonyos személyek nem hivatalos állá-

suknál fogva tartoznak teljesíteni, nevezetesen: a tanuk nyugtái az oda- és visszamenet és az időmulasztás fejében nekik megtérített összeg felől; a nem állami vagy községi szolgálatban álló szakértőknek, továbbá a nem állandóan felesketett tolmácsoknak nyugtatványai, az oda- és visszautazás megtérítése és más őket törvényesen megillető megtérítési összegek felől;

a községek vagy községi lakosok nyugtái mér föld-pénzek, vagy előfogati díjak felől, vádlottak szállítása alkalmából;

szegények képviselőinek nyugtái a szükséges és valósággal teljesített készpénzbeli költségek megtérítése felől;

nemkülönbön feltétlenül illetékmentesek mindazon bizonyítványok is, melyek a dohánygyedárusági szabályok alapján a meghatározott beváltási áron a kincstár számára beszállítandó vagy beszállított dohányért felvett előlegek vagy más fizetések felől állítatnak ki;

h) vétbizonyítványok azon államkötelezvények vagy ezekkel egyenlőknek tartott más kötvények kamatai felől, melyek részére, kibocsátások alkalmával a kamatok iránti nyugtakra nézve, a bélyegmentesség határozottan biztosított.

Bélyegmentesek továbbá a szelvényekkel ellátott államkötvények kamatai felől kiállított nyugtatványok azon esetekben, mikor a szelvények a fennálló szabályok szerint beszédetnek és a kamatok csak nyugtak iránt fizetnek ki;

i) vétbizonyítványok a be- és visszafizetett iskolapénzekről, mely valamely közalap vagy község részére fizetetik, továbbá a lefizetett leczkepénzekről;

k) vétbizonyítványok a szerződésileg fizetett elemi kártérítésekről;

l) vétbizonyítványok alamiznapénzekről, azaz szükölködő személyek felsegélyezésére nyújtott csekélyebb adományokról, akár ezek az említett személyeknek közvetlenül adatnak, vagy pedig valamely szegényápoló-intézetnél befizetnek.

Ide tartoznak valamely baleset következtében gyűjtött segélypénzek és szegények intézeteiből huzott járandóságok, valamint a rokkantak segélyezései a hadjáratban megbénított katonák részére tett alapítványokból;

m) vétbizonyítványok bíróságon kívüli felmondások iránt, míg ezek bíróság előtt nem használatnak: feltételeken illetékmentesek;

n) vétbizonyítványok 4 koronán alóli összegekről vagy 4 korona értékén alóli tárgyakról;

o) a lelkészek vétbizonyítványai misére adott pénzösszegekről.

Ezek alatt azonban nem értetnek azon vétbizonyítványok, melyek a misékre alapított tőkék kamatjairól állítatnak ki;

p) vétbizonyítványok a nyugzsoldos aggyvitések illetményeiről s esetleg megsebesítési járadékairól;

q) vétbizonyítványok a vitázségi érmek után járó pótpénzekről azon személyek részéről is, kik a katonai létszámba nem tartoznak;

r) községi és általában közkórházak vétbizonyítványai, élelmezési költségek megtérítése iránt, valamint azon összegek felől is, melyek beszédhetlen élelmezési költségek fejében az országos alaphól térítettnek meg;

s) a közzálogházak és kölcsönintézetek által az illető feleknek kifizetett oly összegekről vétbizonyítványok, melyek a lejárt zálogok eladási árából a tartozások fedezése után az érdekelt fél javára többelként fennmaradnak;

t) árváknak vagy gyámjaiknak nyugtái az árvapénz kamatainak felvételéről.

Jegyzet. A feltételeken bélyegmentes vétbizonyítványok az illetékfizetési kötelezettség beálltával ivenként 1 K. bélyegilleték alá esnek, ha a II. fokozat alkalmazása mellett kisebb illeték nem jár; mely utóbbi esetben ezen kisebb illeték fizetendő.

Vizjog.

A vizjogról szóló 1885: XXIII. t.-cz. 190. és 191. §§-ainak rendelkezésein alapuló eljárás, valamint az erre szükséges be-

adványok és egyéb iratok bélyeg- és illetékmentesek. (1885: XXIII. t.-cz. 191. §.)

Zálogházak, a kormány igazgatása alatt álló üzletkönyvei, a lejárt zálogok elarusításáról felvett jegyzőkönyvek, továbbá az elarusított zálogtárgyakból az adósság levonása után az adós részére fennmaradt összeg felvételéről kiállított nyugták (lásd 102. tétel s) pontja is), végre a zálogjegyek elvesztése esetében a zálogtárgyak visszaválthatása végett az adósok részéről kiállítandó okmányok bélyegmentesek. (1869: XVI. t.-cz. 12. §.)

Az 1881: XIV. t.-cz. alapján szabályozott és iparhatósági felügyelet alatt álló nyilvános zálogintézetek által fizetendő illetékekre nézve lásd »társaságok« című tétel II. pontját.

Zálogjegyek, ha az érték négy koronát nem ér el, bélyegmentesek.

Záloglevelek, lásd »társaságok« 89. tétel XII. g) pontját. 1-8)

Az ügyvéd által megbízója részére kiállított oly elismervény, amelylyel azt igazolja, hogy az átvett összeget megbízója

¹⁾ A kir. erdőfelügyelők és alerdőfelügyelőknek az *irodai átalányról* kiállított nyugtái, miután ezen átalányból az irodai helyiség után fizetendő lakbér, a fűtés, világítás és a hivatalos szolgatartás költségei fedezendőek, mint *teljesen teherrel járó illetményekről* szóló vétbizonyítványok a 102. tét. e) pontjának világos értelme szerint feltétlenül bélyegmentesek.

Az *utálatány* ellenben tekintve, hogy abban *napidíjak is foglaltatnak*, két egyenlő részre osztatik, s az utazási átalány felvételéről szóló nyugták a *nyugtalott összegnek* napidíjat képező *fele része után* a II. fok. szerinti bélyeggel látandó el. (1881. évi 12223. sz. földm. ipar- és keresk. ú. m. k. r. 1888. évi P. K. 276. l.)

²⁾ Italmérési adó lefizetéséről szóló nyugták (adóbarátságok) (1888: XXV. t.-cz. 34. §.) feltétlenül bélyegmentesek. (67612 1890. P. M., P. K. 560. l.)

³⁾ A vizjogi törvény végrehajtása körül felmerülő bélyeg- és illetékkötelezettség tárgyában a földmívelésügyi minster által a p. ú. minis- terrel egyetértőleg 1890. évi 2245. sz. a. (P. K. 118. l.) kiadott körrendelet szerint:

1. A vizjogi törvény alapján alakuló vizitársulatok alapszabályai s ezek jogahagyása iránt, valamint e társulatok által a vizjogi törvényből kifolyólag a közigazgatási hatósá-

részére a bíróságnál letétbe helyezte, bélyegmentes. (P. dt. 273. sz.)

Törvényhatósági és községi szolgáltatásban álló orvosoknak a bűnvádi eljárás folyamán felszámított szakértői és napidíjaikról kiállított nyugtáivai bélyegkötelesek. (P. dt. 425. sz.)

gokhoz intézett beadványok, s azok mellékletei ideértve a tervrajzokat, leírásokat, ártéri kimutatókat stb. (az eredeti mellékletek kivételével), s ugyanezekkel a társulatokkal vízrendezési ügyekben a vízjogi törvény 163—168. §§-ai alapján felvett azon jegyzőkönyvek, melyek a társulat beadványának természetével birnak; továbbá a társulatok által tervezett vízmunkálatokhoz szükséges hatósági engedély, vagy annak megújítása iránt a közigazgatási hatósághoz intézett beadványok, tervek és műszaki leírások, valamint a társulatok által beadott felebbezések bélyegmentesek.

Azon magányszerződés, melyek alapján a társulat munkálatait foganatósítás végett valamely vállalkozónak adja ki, bélyegkötelesek. A társulatok részére kiállított engedélyokiratok pedig az illetéki díjjegyzék 46. tételének 1. pontja alapján ikenként 2 korona bélyegilleték alá esnek.

2. A vízrendőri kihágásokra vonatkozó eljárás mindvégig bélyegmentes.

3. A vízjogi törvényben említett vízmunkálatokra, előmunkálatokra és a víz használatára szükséges hatósági engedély, illetőleg a lejárt engedély megújítása iránt a törvény 157. §-ában megállapított elsőfoku közigazgatási hatósághoz a törvény 161. §-ának rendelkezéseivel képest intézendő beadványok az illetéki díjjegyzék 13. tétel III. pontja alatt megállapított 1 koronás, a mellékletek pedig 30 filléres bélyeggel látandók el.

A 161. § értelmében eszközözendő beadvány mellékletei közül csak azon példány esik bélyegkötelezettség alá, mely a félnek visszaadatik, míg a másodpéldány a 74. tétel f) és a 79. tétel c) pontja értelmében bélyegmentes.

4. Az engedélyezési ügyekben hozott elsőfoku határozat elleni felebbezések az illetéki díjjegyzék 13. tétel IV. 14. pontja értelmében bélyegzendők.

5. A vízjogi törvény 163—168. §§-ai által szabályozott engedélyezési eljárás folyamán felveendő jegyzőkönyvek és előforduló beadványok az illetéki díjjegyzék 52. tétele c), illetve 13. tétel III. pontja alatt megállapított illetékmérnek megfelelő bélyeggel látandók el.

A 30 napi közszemlére kitétel alatt, vagy a tárgyalásnál írásban (163. §.) benyújtott ellenvetésekre és nyilatkozatokra, hasonlólag ikenként 1 koronás bélyeg teendő.

6. A vízjogi törvény 172. §-a értelmében minden vízhasználat vagy vízmunkálat számára kiállítandó engedélyi okirat, a 46. tétel

103. tétel.

Zálogok.

a) a lekötések, azaz oly okiratok, melyek által valakinek bizonyos kötelezettség biztosításául valamely zálog lekötötték:

2) pontja alatt megállapított 2 korona bélyegilleték alá esik.

7. A vizikönyvekbe való bejegyzések nem tárgyal a bélyegilletéknek s szintugy a vizikönyvekben való bejelentések sem, amennyiben csak a nyilvántartásra, vagyis tisztán hivatalos czélból eszközözendők, azonban a vizikönyvekből magánfeleknek kiszolgáltatandó hiteles másolatok a 69. tétel 2. b) pontja alatt megállapított 2 korona bélyegilleték alá esnek.

8. (Ugyanazonos a 102. t. Vízjog című kikezdéssel.)

9. Kisajátítási munkálatoknál a 61. tétel rendelkezései irányadók.

A vízjogi törvény értelmében megállapítandó szolgálmi eljárásra vonatkozó minden beadvány, jegyzőkönyv, összeírás, terv stb. szabályszerűen bélyegzendő (a társulati beadványok kivételével).

Az alkalmazandó bélyegilleték mérvé ugyanaz, mint a megelőző 3. pont alatt említett engedélyezési eljárásnál előforduló beadványoké, és a felek közt a kártalanítási összeg megállapítása iránt a szolgálmi eljárás folyamán létrejött egyezségek által megállapított jogügyletek és vagyonátruházások után az illeték az általános illetékszabályokban meghatározott mérv szerint rovandó le.

Mindenemű oly beadvány és okirat, mely az 1889: XXX. t.-czikben tárgyalat kölcsönök felvételére, legombolyítására, valamint az ily kölcsönökből törlesztendő kölcsönök és előlegek visszafizetésére vonatkozik, ideértve a kölcsönről kiállítandó főkötvényt is, ugy nemkülönben a magy. földhitelintézet által ezen kölcsönügyekben jövőre kiállítandó mindenemű okirat és beadvány, az idézett t.-cz. 8. §-a értelmében bélyeg- és illetékmentes.

4) A társulatok és egyleteknek nyugtái a tagok által az egyesület fenntartása czéljából befizetett tagsági díjakról a 89. t. XII. k) pontja értelmében bélyegmentesek. (82050. 1894. P. M.)

5) A postaszállítási költségeknek megfelelőleg megállapított, s a kincstár által fizetett szállítási díjakról maguk a vasutársaságok által kiállított nyugták a 79. tétel c) és a 102. tétel c), f) és g) pontjai értelmében bélyegmentesek. (32159 1894. P. M.)

6) Zálogházi zálogkölcsön kiváltása vagy meghosszabbításakor a feleknek a történt fizetéről kiadandó nyugták a 9. tétel c) pontja értelmében bélyegmentesek. (44745/1900. K. M.)

7) Az 1885: XXIII. t.-cz. (vízjogi) 161. §-a értelmében eszközözendő beadvány mellékletei

azon kötelezettség értékéhez képest, melyért a zálogjog engedtetik, II. fok.; de ha ezen kötelezettség meg nem becsülhető, ivenkint 1 K.

1. *jegyzet.* Ha a kötelezettség, melyért a zálogjog adatik, határozatlan s annak értéke megközelítőleg sem állapíthatatik meg, akkor az illeték a zálogérték szerint szabandó meg, amennyiben az a megelőzőtt zálogjogok által nem merítettett ki, de ezen esetben is az illeték 1 K-nál kisebb nem lehet.

2. *jegyzet.* Ha a zálog már a főügylet iránti okiratban, a szerződő felek által kikötöttet, úgy ez az ugyanazon okirattól járó illeték megadásánál számításba nem jön.

b) Oly beadványok, mely által készpénz, értéktárgyak vagy nem kötményezett (vinculált) kötelezvények mint zálog vagy biztosíték felajánltnak, a beadványoktól járó bélyegilletéken kívül

közül csak azon példány esik bélyegkötelezettség alá, mely a félnek visszaadatik, míg a másodpéldány a 74. tétel f) és a 79. tétel c) pontja értelmében bélyegmentes. (2245/1900. földm. min. P. K. 118. l.)

Vízjogi határozat elleni felfolyamodás (1885: XXIII. t.-cz. 190. §.) s az ahhoz csatolt meghatalmazás bélyegmentes. (1731/1890.)

Városok a tulajdonukat képező vízvezetékét közegészségügyi tekinteteből tartják fenn, azért az ily vízvezetékek használatáért fizetett díjak felvételéről kiállított elismervények bélyegmentesek. (77635/1895. P. M.) (III. díj. 85. tétel, 2. pont.)

* Az III. díj. 64. t. 1. b) pont utolsó bekezdésének értelmében a 4 K-át el nem érő összeg iránt kötött zálogkölcsonóktól nem követelhető illeték. (13508/1888. P. M., P. K. 1234 l.)

még a zálogkötési vagy biztosítéki okiratokra szabott illetékek alá is esnek, amennyiben ezen biztosítások nem csupán a főügylet iránti okiratban kikötött feltétel teljesítéseül, vagy pedig ajánlat-tétel biztosítása végett adatnak által. Oly beadványok, melyekkel már kötményezett (vinculált) kötelezvények vagy jelzálogi lekötések nyujtatnak be, csak a beadványi bélyeg alá esnek.

c) zálogjegyek, melyeket a kézizálog átvévoje a zálogadónak a zálog átvételéről állit ki, akár emlittessenek meg a zálog lényeges feltételei, akár nem, ivenkint 1 K, amennyiben a zálog értékéhez képest a II. fokozat szerinti illeték ennél nem kisebb;

d) zálogvisszaadási elismervények ivenkint 1 K, amennyiben a zálog értékéhez képest a II. fokozat szerinti illeték nem csekélyebb,

Zálogok, mentesek, lásd évétbizonyítványok mentesek d) betűjét.

Zálogolási jegyzőkönyvek lásd jegyzőkönyvek bélyegkötelesek.. című 25. tételt.

104. tétel.

Zálogvisszaváltási szerződések, melyekkel az ingatlan birtok jogtulajdonosa azt a zálogbirtokostól visszaváltja, a visszaváltás összes értéke szerint II. fok.

III.

ILLETÉKKEZELÉSI UTASÍTÁS.

Utasítás

a közvetlenül lerovandó jog- és bányajogilletékek, valamint az illetékegyenérték kezelésére nézve.*)

ELSO RESZ.

A jogilletékek és a közvetlenül, vagyis készpénzben lerovandó bányajogilletékek.

1. §. A pénzügyi közigazgatás szervezetének változtatásáról szóló 1889. évi XXVIII. t.-cz. 1. §-a értelmében a felosztott kir. illetékkiszabási hivatalok teendőit, ugyanennek a törvénynek 17. §-ában részletezett módokat, mellett a m. kir. adóhivatalok látják el.

A kir. adóhivatalok hatásköre az illetékek kiszabása körül.

Az idézett törvénynek 17. §-ában foglalt rendelkezések szerint pedig a közvetlenül lerovandó illeték kiszabását a kir. adóhivatalok eszközlik, és pedig vagy *végleg*, vagy a kir. pénzügyigazgatóság részéről kirendelt tisztviselő által történő előleges felülvizsgálás és jóváhagyás mellett.

2. §. A kir. adóhivatalok a kiszabást saját hatáskörükben *végleg* foganatosítják :

1. A bányajog és illetékek iránti törvények és szabályok 4. §-ának 2. pontja értelmében, amennyiben az illeték 25 frtot meghalad, bejelentés mellett készpénzben fizetendő fokozatos illetékre nézve :

a) nyugtatványok, törlési nyilatkozatok ;

b) kölcsönszerződések, kötelezvények, váltók, engedmények ;

c) haszonbéri, adásvételi, építkezési és szállítási szerződések ;

d) egyezségek után, — ha mindezen jogügyletek vagy iratok határozott összegről szólnak, — ha azokban semmiféle mellékszolgáltatás kikötve nincs, és ha azok a főügyleten kívül más illetékköteles jogügyletet nem tartalmaznak.

2. A százalékos illetékre nézve :

a) a *zálogjogi bejegyzések után*, ha a zálogjog meghatározott összeg erejéig kötelezvény, váltó, engedmény vagy kezességi okirat alapján jegyeztetik be a telekkönyvbe ;

b) az 1% illetékmérv alá eső s *jogerőre emelkedett bírói ítéletek után*, ha meghatározott pénzösszeg képezi az ítélet tárgyát ;

c) *adásvételi szerződések után* (ideértve a bírói árveréseket is), ha a megállapított vételáron, és az ahhoz számítandó meghatározott összegben elvállalt terheken kívül, más mellékszolgáltatás kikötve nincs, és ha oly körülmény nem forog fenn, mely az ügylet minősítésére, vagy az alkalmazandó illetékmérvre befolyással lehet ;

d) *csereszerződések után*, ha az értékek felülfizetése végett kikötmény nincs ;

e) *ajándékozási szerződések után*, ha az ügylet természete magából az okirathól

*) A magyar királyi adóhivatalok szolgálatára vonatkozó utasítások és szabályrendeletek gyűjteményének VIII. füzeté.

világosan kitűnik, ha semmiféle visszteher vagy szolgálmány kikötve nincs, s ha az okiratban más kapcsolatos jogügyletre vagy hagyatékra hivatkozás nem történik;

f) *hagyatékok* (örökösödések) után, ha a betegségi és temetkezési költségeken, továbbá a telekkönyvileg bekebelezett vagy bíróilag elfogadott adósságokon kívül semmiféle más teher a cselekvő állagból levonásba nem hozandó, és ha az osztályegyezség szerint az örökösök valamelyike nem nyer örököszt meghaladó vagyontöbbletet.

3. Bélyegcsonkitások felett felvett hivatalos leletekre nézve:

a) ha azok közigazgatási hatóságokhoz, — bíróságokhoz perenkívüli ügyekben — vagy telekkönyvi hatóságokhoz bélyegtelenül beadott beadványok s azok mellékletei, vagy az utóbbiaknál bekebelezett tőkék után bélyegeken lerovandó bejegyzési illetékek be nem adása miatt vétettek fel;

b) ha peres eljárásban beadott bélyegtelen peres beadványokra s azok egyszerű mellékleteire, s oly bélyegtelen jegyzőkönyvekre vétettek fel, melyek mily mérvbeni bélyegkötelezettsége felett kérték fenn nem foroghat;

c) bírói ítéleteknél, ha az ítélet hozatala előtt bélyegjegyekben leróni kötelezett ítéleti bélyeg be nem adatott;

d) egyszerű kötelezvények, nyugták, meghatalmazások és ingók adásvétele felett létrejött szerződések felett felvett leletekre nézve, ha azokban semmi egyéb jogügylet vagy mellékkikötmény nincs.

Az 1., 2. és 3. pont alatt részletesen meghatározottak közé nem sorozható minden más illetékköteles ügylet vagy tárgyra és bélyegleltre nézve, csak kiszabási javaslatot készít a kir. adóhivatal.

A bélyegcsonkitások felett felvett leletek alapján — ha felemelt illeték szabatik ki — mindig megjegyzendő, hogy leletfeltevőnek jár-e jutalék vagy nem.

3. §. Csak kiszabási javaslatot készítenek az adóhivatalok általában azokban az esetekben:

I. ha az ügylet minősítése, illetve az alkalmazandó illetékmérvre nézve, az illetékszabályok kapcsolatos határozmányainak helyes értelmezése tekintetéből, kételyek forognak fenn;

II. ha az okirat több rendbeli ügyletet tartalmaz;

III. ha az illeték tárgyának értéke nincsen határozott összegben megállapítva;

IV. Csak kiszabási tervezet készíthető különösen:

a) ha a kiszabandó illeték, a bélyeg- és illetékszabályok 138. §-a értelmében, nem azonnal fizetendő, hanem előjegyzésbe veendő;

b) ha az ügyletnél érdekelt szerződő felek valamelyike, vagy az illeték fizetésére kötelezett fél, illetékegyenérték alá is esik;

c) ha az 1887: XLV. t.-cz. 1. §-án alapuló % leengedés alkalmazandó;

d) minden joglemondás vagy jogmegváltás iránt kötött szerződésre;

e) élelmezési, szolgálati, házassági szerződésre;

f) minden szerencsekötésre;

g) vagyonelkülönítési okiratra és örökösödési osztályra nézve, tekintettel az előző 2. §. f) pontjára.

Vége csak kiszabási tervezetet készít a kir. adóhivatal kivétel nélkül mindazokban az esetekben, midőn

V. az 1881: XXXIV. t.-cz. 10. §-ának a) és b) pontja értelmében bírság kiszabásának van helye;

VI. ugyanazon egy kiszabási irat alapján kiszabandó illeték összege 100 forintot meghalad;

VII. a bélyeg- és illetékszabályokon alapuló, vagy különös törvénnyel biztosított illetékmentesség kérdése forog szóban;

VIII. Altalában az előző 2. §. 3. pontjában felsorolt hivatalos bélyegleletek közé nem tartozó bélyegleletekre s oly,

azok közé tartozó leletekre is, melyeknek mikénti megszabása fölött a kir. adóhivatalnak kételye van.

A hatáskörtől való eltérés.

4. §. Az előző 2. és 3. §-ban megállapított hatáskörön túl is kiszabhatja az illetéket a kir. adóhivatal abban az esetben, ha a fél azt a bélyeg- és illetékszabályok 121. §-ának b) pontja alapján legott a jogügylet bejelentése alkalmával kívánja lefizetni.

Ez a kiszabás azonban csak előzetes és a pénzügyigazgatóság részéről a kiszabások felülvizsgálatára kirendelt tisztviselő jóváhagyásának fentartása mellett ejtetik meg.

Másrészt azokat a kiszabási tervezeteket, melyek a kir. közjegyzők részéről, a közbenjárásuk mellett létrejött jogügyletek és általuk letárgyalt hagyatékokra nézve, a bélyeg- és illetékszabályok 121. §-ának c) pontja alapján nyújtatnak be, jogosítva van a kir. adóhivatal a 2. és 3. §-ban megállapított hatáskörön belül felülvizsgálni és kiigazítani, míg az adóhivatal hatáskörét túlhaladó ily kir. közjegyzői kiszabások a pénzügyigazgatóság kirendeltjének felülvizsgálata alá tartoznak.

A kir. pénzügyigazgatóságok feljogosítottak ahhoz képest, amint egyes kir. adóhivataloknál az illetékek kiszabására megbízható szakavatott tisztviselők vannak, — ennek az utasításnak 2. §-ában körülírt jogkört megszorítani avagy kiterjeszteni.

Bírságok és felemelt illetékek.

5. §. Bírságot a kir. adóhivatal saját hatáskörében egyáltalán nem szabhat ki, s ehhez képest az előző 3. §. V. pontjában említett bírság alkalmazását — a kiszabási javaslatba belefoglalva, a felülvizsgálatra kirendelt tisztviselőnél, — az 1881 : XXXIV. t.-cz. 10. §-nak c) pontjában, és ugyanezen t.-cz. 14., 46. és 47.

§§-aiban meghatározott rendbírságok kirovását pedig a kir. pénzügyigazgatóságnál hozza indítványba.

A kir. adóhivatalok kiszabási illetősége és az illetékköteles jogügyletek és iratok bejelentése.

6. §. A kir. adóhivatalok kiszabási illetékességét, valamint az illetékköteles jogügyletek és iratok bejelentését, ugyanintén a bejelentési határidőt s a bejelentés módját, az 1881 : XXXIV. t.-cz. I. és II. fejezetében foglalt határozatok tüzetesen szabályozzák, mely határozatokra nézve az 1889 : XXVIII. t.-cz. 19. §-a alapján csak annyiban állott be változás, amennyiben most minden bejelentés kivétel nélkül a kir. adóhivataloknál eszközlendő.

A bejelentés különös nemei.

7. §. Ugyancsak bejelentésnek tekintendők s az e részben előszabott elbánás alá esnek :

1. A kir. közjegyzők által, a bélyeg- és illetékszabályok 121. §-ának c) pontja értelmében benyújtott kiszabási tervezetek ;

2. a részvénytársulatok, intézetek, vállalatok, egyletek és kereskedelmi czégek által, az illetéki díjjegyzék 89. tételének I—XII. pontjai és az 1887. évi XLV. t.-cz. 13. §-a alapján, vagy esetleg különös engedély folytán időszakonként készpénzben teljesítendő illetékfizetés alkalmából benyújtott napló-kivonatokat vagy kimutatásokat ;

3. az iparendélyekre és czégbejegyzésekre vonatkozó azon közlések, melyek alapján az illetéki díjjegyzék 13. tételének IV. 1., illetve IV. 16. a) pontja értelmében, a százaléki illeték kiszabandó ; végre

4. a szóbelileg bejelentett ügyletek vagy illetékköteles tárgyak ; mely esetben a bejelentésről jegyzőkönyvet kell felvenni, s azt a bejelentő fél aláírásával,

vagy ha ez irni nem tud, a jegyzőkönyvet felvevő tisztviselón kívül még egy előttemező tanu jelenlétében, aki a hivatal tisztviselője is lehet, s egyszersmind névirokép szerepel, a szokásos kézjeggyel kell elláttatni.

A bejelentések és az illetékszabáshoz szükséges adatok beiktatása és ellenőrzése.

Beiktatás az adóhivatalnál vezetendő A) számfajtkönyvbe.

8. §. Az illetékkiszabás végett tett bejelentéseket és általában a kiszabás alá vonandó iratokat, valamint az 1881. évi XXXIV. t.-cz. 14., 46. és 47. §§-ai értelmében a kir. pénzügyigazgatóság által kirótt bírságokról szóló előírási rendeleteket, a kir. adóhivatal beérkezési sorrendjükből a közvetlen illetékekről A. minta szerint vezetendő számfajtkönyvbe iktatja, melynek tételszámai minden év elején 1-től kezdve az év végéig szakadatlan egymásutánban folytatandók.

9. §. Az A. számfajtkönyv megfelelő rovataiba a beérkezés napja, az illetékkiszabás tárgya, az illetékköteles fél neve, lakhelye, s amennyiben lehetséges, házszáma, valamint ingatlanoknál azok telekkönyvi és helyrajzi száma pontosan bevezetendők; magára a kiszabási iratra pedig a beérkezés napja s a számfajtkönyv tételszáma rájegyzendő.

10. §. Bevezetendők továbbá ugyanazon A. számfajtkönyvbe azon hivatalos leletek és feljelentések, melyek eltitkolt vagyonátruházásokra vonatkoznak; ellenben a bélyegcsontkitásokról szóló leletekkel, a kir. adóhivatal ennek az utasításnak 44. §-ában körülírt módon jár el. Nem szabad azonban bevezetni a számfajtkönyvbe a haláleseti bejelentéseket, mivel ezek az alábbi 15. §. szerint az U. jegyzékben nyilvántartandók.

11. §. Általános szabály, hogy egy és ugyanazon illetékügyre vonatkozó valamennyi irat a számfajtkönyvnek mindig

ugyanazon egy tétele alatt iktatandó be, vagyis ugyanazon egy tételszámmal látandó el.

Ennélfogva a kétszeres kiszabás elkerülése végett minden oly esetben, midőn magából a beérkezett iratból határozottan ki nem vehető, vajjon az be lett-e már egyszer jelentve az illeték kiszabása végett vagy sem, különösen pedig a bíróságok azon bejelentéseinek (közléseinek) kézhezvétele alkalmával, melyek hagyatékokra vagy ingatlanok átruházására vonatkoznak, a beiktatást teljesítő tisztviselő köteles előbb a számfajtkönyv mellé pontosan vezetendő név- s tárgymutatóból alaposan meggyőződni arról, nincs-e az illetékügy már korábban beiktatva; ha pedig korábbi tétel alatt már könyvelve van, köteles az utóbb beérkezett iratot a korábban beiktatott illető tételnél feljegyezni, a beérkezett iratra pedig a beérkezés napját s az illető (korábbi) tételszámot rávezetni, és így ezen iratnak a korábbi kiszabási irathoz való csatolása végett kellően intézkedni. Ezen iratok, ha az előző iratok már nincsenek az adóhivatalnál, időnkint jegyzék mellett küldendők be a számvévéőséghez.

A kiszabási adatok beterjesztésének ellenőrzése.

12. §. Minden illetékkiszabás tárgyát képező okirat, jogügylet vagy cselekmény annál a kir. adóhivatalnál nyújtandó vagy jelentendő be, amelyik az 1889: XXVIII. t.-cz. 19. §-a, illetve az 1881: XXXIV. t.-cz. 1. §-a a) — f) pontjai értelmében az illeték kiszabására illetékes.

Az adóhivatalok feladata: az illetékköteles jogügyleteknek, cselekményeknek és iratoknak pontos bejelentését, s az illetékkiszabáshoz szükséges adatok pontos beterjesztését figyelemmel kísérni és ellenőrizni; miért is kötelesek a tudomásukra jutott minden mulasztást ki deríteni, a bejelentésre kötelezetteket annak teljesítésére, valamint a kívánt

adatok beterjesztésére felhívni, s különösen arra ügyelni, hogy a felek az ingatlanokra vonatkozó jogügyleteknél a tiszta jövedelem, vagyis az 1887. évi XLV. t.-cz. 4. §-ában megállapított törvényszerű legkisebb érték kiszámításához szükséges bizonylatokat is bemutatassák:

Az adóhivatal teendői a kiszabási adatok beszerzése iránt.

13. §. Ha ingatlanokra vonatkozó jogügyleteknél az előző 12. §-ban említett bizonylat nem mellékeltek, a kir. adóhivatalok a személyesen jelentkező feleket annak 15 nap alatti pótlására, vagy a fenforgó akadály bejelentésére felhívják, s ezt a kiszabási iraton megjegyzik; s esetleg a tiszta jövedelemre és az adóra vonatkozó bizonylatokat, illetve az 1887. évi XLV. t.-cz. 3. §. 2. b) pontjában jelzett esetben a netán hiányzó becsértékre vonatkozó adatokat, az illetékes községi elöljáróság útján, az illeték fizetésére kötelezett felektől bekivánják.

A tiszta jövedelem, adó és érték-bizonylatok beterjesztésére a törvényszerű 15 napi, s a netán még szükséges egyéb adatoknál rendszerint szintén 15 napi záros határidő, oly esetekben pedig, midőn azok beszerzésére hosszabb idő szükséges, a körülményeknek megfelelő hosszabb idő tűzendő ki a felekhez intézendő írásbeli felhívásban, melynek kézbesítéséről a vétbizonyítvány az ügyirathoz csatolandó; s ha a felek a kitűzött határidőben a felhívásnak meg nem felelnek, a szükséges adatok besolgáltatására az illetékes közigazgatási közegek hivandók fel záros határidő kitűzése mellett. Az utóbbiakhoz, vagyis a törvényhatósági tisztviselők, városi hatóságok és községi elöljáróságokhoz intézett felhívásokban mindig kiteendő, hogy mulasztás esetében, az 1881: XXXIV. t.-cz. által, a mulasztás minden napjáért megállapított 1—10 frtig terjedő bírság fog alkalmaztatni.

14. §. Annak megfelelő ellenőrzése végett, vajjon a községek helyesen mutatják-e ki a tiszta jövedelem- és adóadatokat, a kir. adóhivatal a kimutatott adatok helyessége iránt támadt kétely vagy gyanu esetében az illető kir. pénzügyigazgatósághoz tesz jelentést.

A halálesetek nyilvántartása.

15. §. A hagyatékok pontos bevallásának ellenőrzése tekintetéből, az 1881. évi XXXIV. t.-cz. 46. §-a értelmében a községek elöljárói, városokban az illető megbízott hivatalos közegek által, az 1889. évi XXVIII. t.-cz. folytán ezentúl a kir. adóhivatalokkal közlendő haláleseteket, az adóhivatal az U. mintájú jegyzékbe vezeti be.

Ezen jegyzék az elhaltak neveinek betűsorában vezetettik, s minden betűre nézve 1-től kezdve folyó számmal látatit el; mely folyószám, valamint a beérkezés napja, a vonatkozó haláleseti iratokra is rájegyzendő. A halálesetek bejelentése körül észlelt mulasztásokat köteles az adóhivatal az elöljáró pénzügyigazgatóság tudomására hozni, oly célból, hogy az 1881: XXXIV. t.-cz. 46. §-ában meghatározott rendbírság alkalmaztassék.

A haláleseti U. jegyzék vezetésének módja.

16. §. A hagyatékoknak pontos bevallása e jegyzék alapján nyilvántartatik, mi végből az adóhivatal minden egyes hagyatéknál azt tartozik tekintetbe venni, van-e bírói beavatkozásnak helye vagy nincs és köteles 3 hónap letelte után, oly esetben, midőn bírói beavatkozásnak nincs helye, a felek s esetleg a községi elöljáróság felhívása útján a hagyatékok bevallását szorgalmazni, s annak álladékaról, valamint az örökösökről a szükséges tájékoztatást megszerezni; mely célra a II. 2. rakt. sz. nyomtatvány használható. Bírói beavatkozást igénylő esetekben a hagyatéki kimutatás csak a halálesetfelvétel beérkeztétől számított egy év

leforgása után, folytatólag pedig, a meny-nyiben az szükségesnek mutatkozik, évenként egyszer szorgalmazandó az eljáró hagyatéki bíróságnál. (1890. P. Közlöny 387. lap.) Hogy mely esetekben van bírói beavatkozásnak helye: azt az 1868. évi LIV. t.-cz. 560. §-a határozza meg, mely szakasz az 1881: LIV. t.-cz. 92. §-a által is fentartatott.¹⁾

Az U. jegyzékben nyilvántartott halálesetek átvezetése az A. számfejtőkönyvbe.

17. §. A halálesetek mindaddig az U. jegyzékben nyilvántartatnak, míg a beszerzett adatok kielégítő alapot nem nyújtanak az illeték kiszabására; mely esetben az összes iratok kiszabás végett az A. számfejtőkönyvbe vezetnek át, az U. jegyzékben pedig a vonatkozó A. számfejtőkönyvi tétel bejegyzése mellett, az erre vonatkozó tétel törlésbe hozatik.

18. §. Irányadónak tekintendő, hogy a haláleseteket csak akkor szabad az A. számfejtőkönyvbe átvezetni, ha az illetékkiszabáshoz szükséges adatok mind be vannak szerezve.

A számfejtőkönyvbe már átvezetett halálesetet nem szabad többé, esetleg az adatok hiánya miatt, törölni és visszahelyezni az U. jegyzékbe, hanem mint illetékkiszabási hátralékot a D. jegyzékben kell nyilvántartani.

A haláleseti bejelentések törlése.

19. §. Azon haláleseti bejelentéseket, melyeknél az adóhivatal kétségtelen meggyőződést szerzett magának arról, hogy bármely illeték alá vonható vagyon nem maradt hátra, vagy melyeknél a bíróilag tárgyalt s kizárólag ingókból álló hagyaték után az illeték bélyegjegyekben rovatott le, az adóhivatal az U. jegyzékben, az ok megjelölése mellett, egyszerűen törlésbe hozza, s a törlést igazoló iratokat az U. jegyzékhez csatolja.

¹⁾ Ez idő szerint az 1894: XVI. t.-cz. 1—5. §§-al irányadók.

A kiszabási adatok megszerzésére vonatkozó levelezések.

20. §. Az A. számfejtőkönyv vagy az U. jegyzék illető számával ellátandók mindazon felhívások, értesítések, intések, levelezések és a pénzügyminisztérium illetékügyi számvevőőségétől kiadandó kiszabási iratokról kiállított vevények is, melyek e jegyzékek egyikébe már bevezetett valamely illetékügyre vonatkoznak. Általános iktatókönyvi szám alatt csak oly iratváltások folytathatók, melyek nem közvetlenül valamely már bevezetett illetékügyet tárgyalnak.

A haláleseti U. jegyzék lezárása.

21. §. Az U. jegyzék minden év végén lezáratik; továbbá az A. számfejtőkönyvbe át nem vezetett tételek, a régi szám megtartása mellett, a következő évre vezetendő újabb U. jegyzékbe átvitetnek, az előző évre lezárt U. jegyzék pedig, melybe a vonatkozó A. számfejtőkönyvi tételek mindig bejegyzendők, a törlésbe hozott haláleseteket tárgyzó iratokkal együtt, a következő év január végéig közvetlenül a pénzügyminisztérium illetékügyi számvevőségéhez küldendő be.

Haláleseti bejelentések kezelése.

22. §. A haláleseti bejelentések s oly hagyatékokra vonatkozó iratok, melyek az A. számfejtőkönyvbe még nincsenek bevezetve, minthogy ezek az abba történhető bevezetésükig csak az U. jegyzékben tartatnak nyilván, az utóbbinak sorrendjében az adóhivatalnál zár alatt őrzendők meg. A 15—22. §§-ra vonatkozó és a Pénz. Közl. 1890. évi 16. számában megjelent 14.106. számú körrendelet határozmányai szigoruan követendők.

Az illetékek megszában.

23. §. A kir. adóhivatal a fennálló törvények és szabályok alapján az ille-

tékügyet kitelhető gyorsasággal ellátni tartozik.

A beérkezett kiszabási ügyiratok sorrendben kezelendők és tárgyalandók úgy, hogy később érkezett ügyiratok, míg előbb érkezettek vannak, elintézését nem nyerhetnek, ettől eltérésnek csak kivételes és sürgős esetekben, midőn ezt a kincstár vagy a felek érdeke kívánja, különösen pedig akkor van helye, ha a fél az illetéket legott a bejelentés alkalmával befizetni kívánja.

Az elintézés csak az esetben mellőzhető, illetve tartható egyelőre függőben:

a) ha valamely már könyvelt irat más adóhivatal illetékességi körébe tartozik és az irat ezen okból oda átutalandó. Az ily átutalást azonban mindig az új könyvelési adatok bekívánása mellett kell eszközölni, mihez képest az adóhivatal saját könyvelési tételét mindaddig nem hozhatja törlésébe, míg az illető másik hivatalból a könyvelési bizonylat be nem érkezik, mi is ez után az apadásba hozott tételhez csatolandó;

b) ha igazolva van, hogy a bejelentett jogügylet érvénye bírósági vagy közhatalmi jóváhagyástól függ, s ez még nem adatott meg; és

c) ha a kiszabás azért nem foganatosítható, mert a szolgáltatások terjedelme egyelőre meg nem határozható, valamint ha a jogügylet teljesedése valamely bizonytalan esemény beálltától függ.

Minden más esetben a kir. adóhivatal a kiszabás iránt azonnal intézkedik.

Kiszabási adatok beszerzése.

24. §. Köteles különösen az adóhivatal minden hozzá érkező kiszabási iratra nézve először arról szerezni meggyőződést, vajjon figyelemmel az előző 6. §. rendelkezésére, őt, vagy esetleg más adóhivatalt illeti-e meg a kiszabás teljesítése; valamint arról is, vajjon mindazok az adatok, melyek a kiszabáshoz szükségesek, megvannak-e. Amennyiben az előző 13. §-ban jelzettek kivül még más ada-

tok lennének szükségesek, ezeket köteles az adóhivatal az 1881: XXXIV. t.-cz. 47. §-ában említett hivatalos közlegektől beszerezni, s igazolatlan mulasztás esetében az ugyanezen törvény 47. §-a értelmében 1—10 frtig terjedő rendbirság kirovása iránt az előző 5. §. értelmében intézkedni.

A kiszabás foganatosítása.

25. §. Mihelyt az illeték megszabásához szükséges adatok megvannak, a kir. adóhivatal azon ügyekre nézve, melyek tekintetében a 2. §. szerint a kiszabást saját hatáskörében végleg foganatosíthatja, az illetéket haladéknélkül megszabja. Ellenben a hatáskörét a 2. és 3. §§-ok szerint meghaladó ügyekre, az iratok alapos tanulmányozása után, csak kiszabási javaslatot készít, mely kiszabási javaslat az 1. §. értelmében a pénzügyigazgatóság részéről kirendelt tisztviselő felülvizsgálata alá tartozik. Ugy a végleges kiszabást, mint a kiszabási javaslatot is, az adóhivatalnak a kiszabással megbízott tisztviselője és az adóhivatalt vezető főtiszt írja alá.

26. §. A kiszabási javaslat elkészítése abból áll, hogy a kir. adóhivatal a benyújtott vagy előzetesen beszerzett adatok alapján minden illetékkötelezettre elkülönítve, csak a kiszabás alapjául veendő értékösszegeket tünteti elő, illetve számítja ki, s esetleg a bélyeg- és illetékszabályok 77. §-a szerint eszközölnödő értékkihakítás mellett, csupán a bélyeg- és illetékszabályok, illetve az illetéki díj-jegyzéknek kapcsolatos és pontosan idézendő határozmányai értelmében alkalmazandó fokozati, vagy százaléki illetékmérvet jelöli meg, de az ennek megfelelő illetékösszeget nem számítja ki.

Az A. számftejtőkönyvbe történt bejegyzéseknek mely esetekben eszközölhető törlése.

27. §. Kötelessége a kir. adóhivatalnak az A. számftejtőkönyvbe már beveze-

tett, de még kiszabás tekintetében nem tárgyalta illetéki ügyirat lejegyzése, illetve törlése iránt javaslatot tenni:

a) ha ugyanazon jogügylet már korábban illetékezés alá került, ami mindannyiszor számfejtőkönyvi kivonattal igazolandó;

b) házassági szerződéseknél, ha bebizonyul, hogy a házasság létre nem jött;

c) ha a jogügylet azonos oknál fogva nem tekinthető megkötöttnek, mert ahhoz a bírói vagy gyámhatósági, vagy egyik érdekelt fél részére fentartott jóváhagyás, a hatóság vagy azon fél részéről, kinek nevében a jogügylet megkötöttet szándékolta, nem adatott meg.

A törlési javaslat a 28. §. b) pontjában körülírt módon a pénzügyigazgatóság részéről felülvizsgálatra kirendelt tisztviselőnek beküldendő.

A törlési intézkedés az indokok rövid megemlézése mellett magára a kiszabási iratra vezetendő.

Az a)–c) pont alatt felsoroltaktól különböző bármely más törlések, csakis a pénzügyigazgatóság részéről kirendelt tisztviselő utasítása, vagy magának a pénzügyigazgatóságnak rendelete alapján fogyanatosíthatnak az A. számfejtőkönyvben.

*Az A. számfejtőkönyvbe vezetett iratok be-
terjesztése felülvizsgálat végett.*

28. §. A kir. adóhivatal köteles:

a) azokat az illetékszabási iratokat, melyek alapján az illetéket ennek az utasításnak 2–4. §§-ai értelmében végleg meg nem állapíthatja, a kiszabási javaslat elkészítése után

b) s azokat az A. számfejtőkönyvbe már bevezetett, de még kiszabás alá nem vont illetéki ügyiratokat, melyeknek az előző 27. §. értelmében történő lejegyzését, illetve törlését javasolja, a B₁ mintájú jegyzék kíséretében minden héten szombat napján, az évnegyed lejártakor pedig lehetőleg 24 óra alatt, és

c) a részvénytársulatok, intézetek,

vállalatok, egyletek és kereskedelmi cégek részéről időszakonként készpénzben teljesítendő illetékfizetésnek alapjául szolgáló és a 7. §. 2. pontja szerint szintén az A. számfejtőkönyvbe felveendő napló-kivonatokat, illetve kimutatásokat a bevételezési adatok feltüntetése mellett és ugyancsak a B₁ mintájú jegyzék kíséretében minden hó végével a kir. pénzügyigazgatósághoz ezzel a jelzéssel *„Illetékszabási ügy”* ellátandó borítékban oly czélból felterjeszteni, hogy az illetékszabások felülvizsgálatára kirendelt tisztviselő az a) és b) pont alatt említett kiszabási, illetve törlési javaslatokat, — és a c) pont alatt említett illetékbeszítéseket felülvizsgálhassa.

Az átküldési jegyzékekbe az iratok A. számfejtőkönyvi tételszáma és darabszáma bevezetendő, az átvételi elismerőnyelvvel ellátandó és a hivatalhoz visszajuttatandó jegyzékek pedig a kiszabási iratoktól elkülönítve időrendben megőrzendők.

29. §. Az adóhivatal által saját hatáskörében teljesített kiszabás, ugyancsak a felülvizsgáló pénzügyigazgatósági kirendeltnek előterjesztett kiszabási tervezet, valamint az ennek alapján történt minden közbeeső intézkedés, és a nevezett felülvizsgáló közeg részéről eszközölt illetékmegállapítás, — magára a kiszabási iratra, vagy egy ahhoz fűzött ívre vezetetik. A helybenhagyott vagy kiigazított javaslatra az adóhivatal az illetékösszeget a helybenhagyott százaléki vagy fokozati mérv szerint kiszámítja, a kiszámítást az azzal megbízott tisztviselő által a netáni felelősség tekintetéből aláírhatja s úgy a saját hatáskörében kiszabott, valamint az ekként kiszámított illetékösszeget az alább következők §§-ok rendelkezései szerint előírja.

30. §. A kiszabás alkalmával az illeték mérvén kívül s az alapul vett illetéktörvény vagy illetéki díjjegyzéktétel idézése mellett esetleg azt is rá kell a kiszabási iratra jegyezni, hogy az illeték egyelőre előjegyzésbe veendő; vagy hogy

a kiszabás, az adóhivatali vagy kir. közjegyzői előzetes megszabás eseteinél, utólagos kiegyenlítés fentartása mellett történik.

Az illeték fizetésére kötelezettek sorrendje.

31. §. Az illetékkiszabásnál mindig szabatosan kiteendő, hogy a kiszabott illeték kiket, minő egymásutánban (sorrendben) és minő mérvben terhel.

E tekintetben az illetéki törvények és szabályok alkalmazásánál különösen irányadók :

1. hogy oly esetben, midőn valamely illeték egyetemleges kötelezettséggel többeket terhel, az illeték első sorban mindig az ellen érvényesítendő, ki annak fizetését a kiszabási irat tartalma szerint magára vállalta ;

2. ha az illeték fizetését többen vállalták magukra, akkor az illeték az elvállalás arányában az elvállalók mindegyike terhére érvényesítendő ;

3. oly illetékek, melyek valamely ingatlanra vonatkoznak, illetőleg amelyek valamely ingatlant az 1881 : XXXIV. t.-cz. VIII. fejezete értelmében dologiag terhelnek, ha csak azok viselése a kiszabási irat tartalma szerint valamely szerződő fél által el nem vállaltatott, figyelemmel az 1889. évi Pénzügyi K. 2-ik számában kiadott 1897/1888. sz. körrendeletre, első sorban mindig az ingatlan tényleges birtokosától követelendők.

Megjegyeztetik azonban, hogy, ha a tényleges birtokos bírói árverésen vette az ingatlant, az ily természetű árverési vételtől járó illetéken kívül csakis oly illeték érvényesíthető ellene, melynek fizetésére a fennálló illetéki törvények és szabályok értelmében személyileg, t. i. mint szerződő fél is kötelezve van.

4. Az örökségektől és ajándékozásoktól járó illeték a saját örökségi rész vagy ajándéki illetmény arányában mindegyik örököse vagy ajándékvevőre külön-külön irandó elő s az egyetemleges kötelezetté csak akkor és annyiban érvényesít-

hető, amikor, s amennyiben az örökösök vagy megajándékozottak osztatlanul jutnak az örökség vagy ajándék közös birtokába ; de ily esetben is tekintettel kell lenni arra, vajjon az egyetemleges kötelezett örökösök közül nem vállalta-e egyike magára az illeték fizetését ; mert ezen esetben a követelés első sorban feltétlenül az illeték viselését elvállaló fél ellen érvényesítendő.

5. A hagyományoktól járó illeték első sorban mindig a hagyományosok ellen érvényesítendő, s oly esetben, midőn a hagyomány közvetlenül a bíróság vagy kir. közjegyző által adatott ki, s ennél fogva az örökös a hagyománytól járó illeték lerovása iránt nem intézkedhetett, az örököstől egyáltalán nem követelhető.

6. Ugyanezen elvek irányadók a felémelt illeték érvényesítésénél ; ellenben a törvényszerű bejelentés körül elkövetett mulasztás miatt megszabott, valamint az illetékkiszabási adatok kiábrósának elmulasztása miatt kiírtót bírságot csak az ellen lehet érvényesíteni, ki a mulasztást elkövette.

A bíróilag vagy gyámhatóságilag tárgyalt hagyatékok utáni illeték gyors kiszabása.

32. §. Az illetékkiszabási művelet gyors fogyanatosítása tekintetében az előző 23. és 28. §§-okban foglalt utasítás szoros szem előtt tartásával ügyelni kell az adóhivatalnak arra, hogy különösen a bíróilag vagy gyámhatóságilag tárgyalt hagyatékok utáni illeték kiszabása, figyelemmel az 1881. évi Pénzügyi Közlöny 41. számában kiadott 63313/881. sz. körrendelet intézkedéseire, indokolatlan késedelmet ne szenvedjen.

Fizetési meghagyások kiállítása.

33. §. Az 1881 : XXXIV. t.-cz. 13. §-ának rendelkezéseire képest az adóhivatal, ugy a saját hatáskörében kiszabott, valamint a felülvizsgáló pénzügyigazgatósági kirendelt által megállapi-

tott előírt rendes és felemelt illetékről és bírságokról fizetési meghagyást állít ki, mely a fizetésre kötelezett félnek vét-bizonyítvány mellett kézbesítetik.

34. §. A fizetési meghagyás a *H/a* minta szerinti nyomtatványon állítandó ki, s annak magában kell foglalnia :

a) a kiszabási rendelvény tartalmát ; mihez képest az illetékek iránti törvények és szabályok azon §§-ai, illetőleg az illetéki díjjegyzék azon tételszámai mindig pontosan intézendők, melyek a kiszabott illeték meghatározásánál alkalmaztattak. Oly esetekben pedig, melyekben bírság vagy felemelt illeték is kiszabott, a fizetési meghagyás illető helyén röviden megjelölendő az a mulasztás is, mely miatt a bírság vagy felemelt illeték kiszabott ;

b) az illetékre vonatkozó *A.* számfejtő-könyvi tételszámát ;

c) az illetékkiszabás alapjául szolgáló jogügylet, cselekmény vagy irat rövid megjelölését ;

d) az illetékkiszabás alapjául vett értéket, s azon esetben, ha az érték nem a felek által bevallott, vagy nem az iratban kitüntetett összegben vétetett fel, az eltérő értékalap rövid indokolását ;

e) az illeték fizetésére köteles felek nevét (netaláni melléknévét) s külön az illeték fizetésére felhívott fél nevét és lak-helyét (ház-számát) ;

f) egyetemleges fizetési vagy kezességi kötelezettség esetében a feleknek esetleg elkülönített részletfizetési tartozását vagy fizetési sorrendjét (1881 : XXXIV. t.-cz. 13. §.) ;

g) a teljesítendő illetékfizetés idejét és helyét ; oly esetben pedig, midőn az illeték esedékessége csak valamely bizonytalan esemény bekövetkeztével áll be, annak megjelölését, hogy csak ennek beálltával lesz fizetendő ; végre

h) oly esetben, midőn a fizetésre kötelezett fél az adóhivatal székhelyén kívül lakik és az illetéktartozás 20 frtot meg nem halad, azon figyelmeztetést, hogy az illeték a községi előjárásnál is,

nyugtatóvány mellett, befizethető. (1881. évi XXXIV. t.-cz. 20. §.)

35. §. A fizetési meghagyás mindig az adóhivatal pecsétjének rányomása mellett az illetéktügyek kezelésével megbízott adóhivatali tisztviselő által állítandó ki, s eme kiállító tisztviselő és az adóhivatal vezető főtisztjének aláírásával látandó el, még oly esetekben is, midőn az illeték folytatólag a másik fél irányában érvényesítendő, vagy bármely más okból újabb fizetési meghagyás kiállítása szükséges. A fizetési meghagyás aláírása előtt a vezető főtiszt köteles arról meggyőződni, hogy az a kiszabási irat tartalmával megegyez, hogy kiállításának napja a kiszabási iratra feljegyeztetett és hogy az illeték előírása a számfejtőkönyvben megtörtént.

A hivatali főnök egyáltalában személyes felelősség, és az 1881. évi Pénzügyi Közlöny 41. számában megjelent 65237. 1881. sz. körrendelet értelmében a mulasztások minden egyes esetében kiszabandó 2 forintnyi bírság terhe alatt köteles arra ügyelni, hogy csakis az előszabott kellékeknek megfelelő fizetési meghagyások adassanak ki kézbesítés végett.

Eljárás a kirótt bírságok, valamint a bejelentés alkalmával előzetes kiszabás alapján fizetett illetékekre nézve.

36. §. Az illetékkiszabási adatok közlésének elmulasztása miatt az 5. és 13. §§-ok értelmében megszabott bírságokról hasonlóképp fizetési meghagyások állítandók ki.

Szintugy fizetési meghagyások állítandók ki azon bírságokról is, melyek a bejelentés körül elkövetett mulasztás miatt az 1881 : XXXIV. t.-cz. 10. §. c) pontja alapján hatósági és bírósági tisztviselők, vagy kir. közjegyzők terhére a pénzügyigazgatóság által kirovatnak.

Ha azonban a részvénytársulat, intézet, vállalat s utóbbi által időszakonként készpénzben befizetett illeték, a 28. §. c) pontja értelmében eszközölt felül-

vizsgálat után elégtelennek mutatkoznék, vagy ha az elégtelen mérvben, illetve a kitűzött időben egyáltalán be nem fizetett illeték bélyeg ellenőrzési szemle útján hivatalból megszerzett adatok alapján szabotálnék meg, az ily póttartozásokról, az *A. számfejtőkönyvben* történő előírás mellett, szintén fizetési meghagyás állítandó ki. (1889. P. Közl. 11. számában megjelent 74008/1888. sz. körrendelet.)

Végre a tárgyi kezességnek az 1881. évi XXXIV. t.-cz. 39. §. és az 1883. évi XLIV. t.-cz. 95. §. alapján történő érvényesítésénél rendszerint szintén fizetési meghagyást kell kiállítani az ingatlan tényleges birtokosa terhére.

De ha az illeték tárgyát képező ingatlan olyképp ment át egy harmadik személy birtokába, hogy az illeték az átruházás idejében a kincstár javára már bekebelezve volt, ily esetben nem szükséges formszerű fizetési meghagyást kiállítani, hanem az ingatlan tényleges birtokosához vevény mellett írásbeli felhívás intézendő az ingatlanára bekebelezett illetéknek 30 nap alatti befizetésére. (1889. Pénzügyi Közlöny 2. számában kiadott 19897/1888. sz. körrendelet.)

A fizetési meghagyásnak az illeték fizetésére egyetemlegesen kötelezett felek terhére való kiállítása, és megjelölése amaz eseteknek, melyekben fizetési meghagyás kiállítása nem szükséges.

37. §. Különös gondot fordítson az adóhivatal arra, hogy az 1883: XLIV. t.-cz. 90. §-ban meghatározott elévülés félbeszakítása végett, az illeték fizetésére egyetemlegesen kötelezett személyek részére a fizetési meghagyás még az elévülési időszakon belül kiállíttassék és kézbesíttessék.

E czélból köteles az adóhivatal fél-évenként, és pedig minden év január és július havában, az *A. számfejtőkönyvet* tételenként átvizsgálni; s amennyiben arról győződnek meg, hogy az illeték

esedékessége óta már 4 év letelt anélkül, hogy az előírt illeték befizetett volna: az annak fizetésére netán egyetemlegesen kötelezett fél terhére a fizetési meghagyást legott kiállítani.

Másrészt figyelemmel az 1883: XLIV. t.-cz. 90. §. 1. pontjának végbekezdésére, oly esetekben, midőn valamely be nem jelentett jogügylet az annak létrejöttétől számítandó azon 10 évi elévülési időszakon belül kerül mégis kiszabás alá, melyen túl az illetékkövetelés az egyetemleges fizetésre kötelezett fél irányában többé nem érvényesíthető, a fizetési meghagyás már az előírás alkalmával egyszersmind az egyetemlegesen kötelezett fél terhére is kiállítandó és neki haladéék nélkül kézbesítendő. (L. 1885. Pénzügyi Közlöny 39. számában megjelent 54535/1885. sz. körrendelet.)

Ellenben az adóhivatal által a kir. közjegyzők kiszabási tervezetei alapján a jelen utasítás 4. §-a, illetve a bélyeg- és illetékszabályok 121. §-ának c) pontja értelmében teljesített előzetes kiszabásról fizetési meghagyás nem állíttatik ki, hanem az adóhivatal, bevezetvén az ily ügyletet az *A. számfejtőkönyvbe*, a nála fizetés végett közvetlenül jelentkező fél részére a befizetett összegről kiállítandó nyugtatványban megjegyzi, s magára a kiszabás tárgyát képező iratra (ennek visszatartandó másolatára) feljegyzi: hogy a befizetés előleges lerovás természetével bir, és szakszerű felülvizsgálat alá esik. Azonban az illeték végleges megállapításáról, a bélyeg- és illetékszabályok 121. §. b) pontjának eseteiben is fizetési meghagyás kiállítandó, melyben az előlegesen fizetett összeg mindig pontosan kitüntetendő. Ez a fizetési meghagyás a félnek az adóhivatal által utólagosan kézbesíttetik, s amennyiben a már fizetett összeg a véglegesen kiszabott illetéktartozást teljesen nem fedezné, a mutatkozó különbözet újabb *A. sorkönyvi* tétel alatt, de kapcsolatba hozva a korábbi tétellel, a féltől utólagosan beszedendő.

Nem szükséges továbbá fizetési meghagyást kiállítani a meghatározott időben fizetendő illetéktáblányokról, a részvénytársulatok, pénzügyintézetek s egyéb vállalatok által közvetlenül befizetett bélyegilletékekről s azon bírságokról, amelyek külön hozott végzések s a feleknek kiadott értesítvények alapján iratnak elő; ez utóbbi esetben a kézbesített végzések és értesítvények helyettesítik a fizetési meghagyást.

Határidő, mely alatt a fizetési meghagyás kiállítandó.

38. §. A fizetési meghagyás a kiszabás teljesítésétől, illetőleg a felülvizsgáló pénzügyigazgatósági kirendeltől visszanyert kiszabási iratok vétele napjától, vagy az újabb fizetési meghagyást szükségessé tevő körülmény beálltától számítandó legkésőbbben öt (5) nap alatt kiállítandó, s kiállításának napja a kiszabási iratra mindig feljegyzendő.

Vétbizonyítvány hozzátétele.

39. §. A fizetési meghagyással egyidejűleg a kézbesítés igazolásául szolgáló (H/b mintájú) vétbizonyítvány is kiállítandó oly módon, hogy a vétbizonyítványon az illeték, melyre vonatkozik, az adóhivatal s az előírási tételszám világosan kitűnjék, s a kézbesítés eszközésénél csak a kézbesítés napja, s az igazoló aláírás bejegyzése történhessék.

Az illetékek előírása.

A kiszabott illetékek előírása.

40. §. A megszabott illetéki összegek az A. számfejtőkönyvben a megillető tétel és rovat alatt tartozásképp előírandók.

Ezen előírás akképp történik, hogy a kir. adóhivatal a számfejtőkönyv megfelelő rovatait az illeték megállapítására vonatkozó rendelkezésben foglalt adatokkal kitölti.

41. §. A kir. adóhivatal által a felülvizsgálattal megbízott tisztviselőnél javaslatba hozott illetékösszegeket az A. számfejtőkönyvbe bevezetni nem szabad, hanem az illető tételnél csak azon időpontot kell feljegyezni, melyben a kiszabási javaslat felülvizsgálatra felterjesztetett.

Hasonló módon előírja az adóhivatal a nála azonnali illetékfizetés végett bemutatott irat alapján az általa netán előlegesen megszabott illetékeket is, valamint a kir. közjegyzők által teljesített előzetes kiszabásokat, melyek az illetéki szabályok 121. §. c) pontjában említett utalvány alapján a számfejtőkönyvbe bevezetendők.

Ki nem szabott, illetve elő nem írt más illetékekre nézve (illetéktáblányok, a társulatok által közvetlenül fizetendő bélyegilletékek) az előírási rovatok a lerovas alkalmával töltetnek ki, midőn az illeték egyszersmind a számfejtőkönyvben keresztülvezetetik. (62. §.)

A későbbben esedékessé váló illetékek nyilvántartása.

42. §. Az illetékek előírásánál az adóhivatal kötelessége arra ügyelni, hogy azon illetékek, melyek később lesznek esedékesek, az N. minta szerint vezetendő jegyzékbe pontosan felvétesse.

Eme jegyzékbe irandók:

1. Az oly telekkönyvi előjegyzések után járó illetékek, melyek feleket terhelnek, kik az előjegyzés érvénye ellen folyamatban levő perben a bélyegilleték feljegyzésére jogosítvák.

2. Ajándékozásoknál és örökösödéseknél oly illetékek, melyek csak az átruházás tárgyát terhelő haszonélvezeti szolgálat megszűntével válnak esedékessé.

3. Általában mindazon illetékek, melyek oly jogügyletektől irattak elő, mely jogügyletek teljesedése bizonytalan esemény bekövetkezésétől függ, miután ezek csak a bizonytalan esemény

beálltával válnak esedékesekké. Az illetékek kiszabása alkalmával a pénzügyigazgatóság felülvizsgáló tisztviselője tartozik mindig megjegyezni, hogy az illeték az *N.* jegyzékbe felveendő; s az adóhivatal az *A.* számftejtőkönyvbe is bevezeti az *N.* jegyzék azon tételét, mely alatt az illeték nyilvántartás végett felvétel.

Ily tartozások azonban telekkönyvileg biztosítandók. (1881:XXXIV. t.-cz. 19. §.)

Az *N.* jegyzék mellett őrzött iratok az illetékkiszabás helyességének megbirálása szempontjából az illetékügyi számvévőségnek kívánatra beküldendők.

Az *N.* jegyzék hivatalos szemlék és rovincsolások alkalmával vizsgálat alá bocsátandó.

Az N. jegyzékben nyilvántartott illetékek esedékességének ellenőrzése.

43. §. Az adóhivatal gondosan ellenőrzi, vajjon az *N.* jegyzékbe felvett illetékek nem váltak-e meg esedékesekké; az esedékesség beálltával pedig az illetéket az *N.* jegyzékben törlésbe hozza, ugyanakkor az *A.* számftejtőkönyvben korábban tett azon megjegyzést, hogy az illeték az *N.* jegyzék melyik tétele alatt vétetett fel, keresztluhzza, az illeték esedékességének napját kitölti, s azt azontúl az esedékesekké vált illetékekre nézve előirt módon tartja nyilván. (Lásd a bélyeg és illetékek iránti törvények és szabályok hivatalos összeállításának 138. §-át.)

A hivatalos leletek könyvelése, és azok alapján kiszabott illetékek előírása és az ezekre vonatkozó fizetési meghagyások kiállítása.

A bélyegleletek és a telekkönyvi hatóságok által hivatalból készített másolatokra vonatkozó értesítvények.

44. §. A bélyegcsonkításokról felvett hivatalos leletek, ide értve a telekkönyvi hatóságok által hivatalból készítendő másolatok utáni bélyeghiányra vonatkozó bírósági értesítvényeket is, ennek

az utasításnak 6. és 12. §§-ai értelmében annál a kir. adóhivatalnál nyujtatnak be, melynek területén a hiányzó bélyegilletéket fizetni köteles fél lakik.

A kir. adóhivatalhoz beérkezett hivatalos leletek, kivéve a 45. §-ban felsoroltakat, a kir. adóhivatal által, ennek az utasításnak 8. és 9. §§-aiban foglalt s a hivatalos leletekre is alkalmazandó határozatok szerint, egyedül a kir. adóhivatalok által vezetendő *K.* jegyzékbe iktatandók be.

Illetékesség meghatározása a bélyegleletekre nézve.

45. §. A kir. adóhivatal a hozzá érkezett hivatalos leleteket a *K.* jegyzékbe való beiktatás előtt megvizsgálja, s egyszerűsmind azokra illetékességét megállapítja.

A hivatalos leletek közül azokat, melyek be nem jelentett vagyis eltitkolt illetékügyekre vonatkoznak, ennek az utasításnak 10. §-a értelmében az *A.* számftejtőkönyvbe veszi fel, s a szabályszerű illeték kiszabása és előírása tekintetében a jelen utasítás kapcsolatos rendelkezései szerint intézkedik.

Azokat a leleteket, amelyekben megnevezett fizetésre kötelezett felek bármely más kir. adóhivatal területén laknak, iktatókönyvi szám alatt, a *K.* jegyzékbe leendő beiktatás nélkül, a fizetésre kötelezett fél lakhelyére nézve illetékes kir. adóhivatalhoz küldi át.

A K. jegyzék vezetése.

46. §. Ha a kir. adóhivatal a leletekre nézve illetékességét megállapította, s azokat a *K.* minta szerinti jegyzékbe beiktatta, azt vizsgálja meg, hogy a leletek az 1873: IX. t.-cz. 14. §-a értelmében vannak-e felvéve; ha a lelet oly hiányos, hogy annak alapján helyes és alapos kiszabást tenni, vagy a fizetésre kötelezett felet illetőleg helyes eljárást követni nem lehet, felvilágosításért s esetleg a szükséges meglelevezett okmá-

nyok avagy beadványok megtekintés végetti átküldése iránt vagy azok másolataért, közvetlenül ahhoz a hatóság-, bíróság- vagy hivatalhoz fordul, melynél a hivatalos lelet felvételre; s csak midőn minden szükséges adat beszerezve van, akkor szabja ki ennek az utasításnak 2. és 3. §§-aiban nyert jogköréhez képest a rendes és felemelt illetéket, s illetőleg azokra kiszabási javaslatot készít, és pedig a bélyeg- és illetéki törvény és szabályok, és a megállapított törvényes elvekhez szorosan ragaszkodva, s a vonatkozó törvény §§-ait, és díjtételeit idézve, minden egyes fizetésre kötelezett fél terhére külön és határozottan kiszámított és megállapított összegben.

A K. jegyzéki iratok kiszabása.

47. §. A kir. adóhivatal a K) jegyzékbe bevezetett hivatalos leletekkel az előző 46. §-ban foglalt határozatokon kívül, ennek az utasításnak 23., 24., 27., 28., 29., 30. és 31. §§-aiban foglalt határozatok szerint jár el, s ennek az utasításnak 3. §-a értelmében a kiszabási tervezetekkel ellátott K. jegyzéki ügyiratokat a pénzügyigazgatóság kirendelt tisztviselőjéhez a B₂ minta szerinti jegyzékkel küldi be.

Ha a kirendelt tisztviselő a kiszabást helyben hagyta vagy megállapította, s a K. jegyzéki iratokat visszaküldötte, a kir. adóhivatal a bélyegilletéket a K. jegyzékben előírja, s a K. jegyzéket a rovatok megfelelő kitöltése mellett egészen úgy vezeti, mint az A. számfejtő-könyvet.

A fizetési meghagyás kiállítása és az egyetemleges fizetési kötelezettség érvényesítése.

48. §. A kiszabott bélyegilletékről köteles a kir. adóhivatal az előző 33—39. §§-ok rendelkezései szerint haladék nélkül fizetési meghagyást kiállítani.

Másrészt az egyetemleges fizetési kötelezettségnek az előző 37. §. értelmében

szükséges érvényesítésénél különösen arra kell figyelemmel lenni a kir. adóhivatalnak, hogy a hivatalos leletek alapján előírt felemelt illetékek, a bélyeg- és illetékszabályok 220. §-a értelmében, a bélyegcsontítás elkövetése napjától már 3 év múlva évülnek el, mihez képest azokra a K. jegyzéki tételekre nézve, melyek beszedése az elévülési időszak leteltének közelsége miatt veszélyeztetve van, mindjárt az előírás alkalmával egyszersmind az egyetemleges fizetésre kötelezett felek terhére is fizetési meghagyás kiállítandó, más különben pedig az esedékességtől számított egy év alatt be nem fizetett tételekre nézve, okvetlenül érvényesíteni kell az egyetemleges fizetési kötelezettséget.

A fizetési meghagyások kézbesítése s a kézbesítés ellenőrzése, úgy az A) számfejtőkönyvben, mint a K) jegyzékben előírt illetékekre nézve.

A fizetési meghagyások kézbesítésére hivatott közegek.

49. §. A fizetési meghagyások kézbesítését nagy és kis községekben a bíró, rendezett tanácsú városokban a polgármester, törvényhatósági joggal felruházott városokban a városkapitány köteles eszközölni (1881 : XXXIV. t.-cz. 14. §.), Budapest főváros területén a fizetési meghagyások kézbesítése iránt a központi díj- és illetékkiszabási hivatal intézkedik. (1881 : XXXIV. t.-cz. 15. §.)

Fizetési meghagyások elküldése.

50. §. Az adóhivatal a kézbesítendő fizetési meghagyásokat s az azokhoz tartozó vétbizonyítványokat az E. minta szerinti jegyzékbe vezetve, ezzel együtt az illetékes kézbesítőnek haladék nélkül megküldi. Posta útján való elküldés esetében a levelek ajánlandók (l. a Pénzügyi Közlöny 1891. évi 2-ik számában megjelent 4000/1891. sz. rendeletet).

51. §. Az E. minta szerinti jegyzékek amikor elküldetnek, minden községre

nézve külön, az egész éven át folyó számmal látandók el és azokban az áttekintés könnyítése végett a fizetési meghagyásokon jelzett *A.* számfejtőkönyvi s illetőleg *K.* jegyzéki tételszámok a megfelelő rovatban kitüntetendők.

A fizetési meghagyások kézbesítésének módja.

52. §. A kézbesítés eszközzésére kötelezett közegek a hozzájuk küldött fizetési meghagyásokat 8 nap alatt kézbesíteni (1881: XXXIV. t.-cz. 14. §.), a kézbesítést a vétbizonyítványon, a kézbesítés keltének (napjának) bejegyzése mellett, a felek vagy megbízottjaik, gondnokaik, illetve gyámjaik aláírása által, az esetben pedig, ha ezek irni nem tudnak, keresztvonásuk rávezetése által igazoltatni tartoznak; ha pedig a fizetési meghagyás átvétele vagy a vétbizonyítvány aláírása megtagadtatik, ezt a vétbizonyítványon saját nevük aláírásával tanusítják, s az ekként kitöltött vétbizonyítványt az adóhivatalnak az *E.* jegyzékkel együtt visszaküldik.

Ha a kézbesítő a felet otthon nem találja, vagy ha az, avagy háznépe, a fizetési meghagyást elfogadni vonakodik, ezt a kézbesítő a vétbizonyítványon neve aláírásával szintén tanusítja. Így esetben a kézbesítés postán feladásí vevény mellett eszközöltetik, mely vevény által a kézbesítés foganatosítottnak tekintetik. (1881: XXXIV. t.-cz. 16. §.)

A fizetési meghagyásokról szóló vétbizonyítványokon köteles a kézbesítést teljesítő városi közeg a fél lakására vonatkozó adatokat (városrész, utca és házzszám) kellően feljegyezni.

A kézbesítési vevények, illetőleg postai feladási vevények, a kézbesítést követő 8 nap alatt, a postára feladás napját nem számítva, az adóhivatalnak az *E.* jegyzékkel együtt beküldendők, s az, aki ezt tenni elmulasztja, a késedelem minden napjáért a pénzügyigazgatóság által kiszabandó 10 frtig terjedhető bírságban

elmarasztaltatik. (1881: XXXIV. t.-cz. 14. §.)

E tekintetben az adóhivatalok felelősség terhe alatt kötelesek a megfelelő jelentéseket megtenni.

Oly fizetési meghagyások, melyek az illetékköteles feleknek a községből való végleges eltávozása miatt kézbesíthetők nem voltak, az eltávozott fél új tartózkodási helyének rájegyzése után a vétbizonyítványok beküldése alkalmával az adóhivatalnak visszaadandók.

A visszajuttatott vétbizonyítványok kezelése.

53. §. Az adóhivatal a visszaérkezett vétbizonyítvány alapján a fizetési meghagyás kézbesítésének s az illeték esedékességének napját, úgy az *A.* számfejtőkönyv s illetőleg *K.* jegyzék megfelelő rovatába, mint a kiszabási iratra azonnal feljegyzi, s a vétbizonyítványt fonal vagy alkalmas raganyag segélyével a kiszabási irathoz erősíti; abban az esetben pedig, ha a vétbizonyítvány megfelelőleg kitöltve nem lenne, azt a hiányok pótlása végett a kézbesítőnek visszaküldi.

Az adóhivatal felelős minden kárért, mely a vétbizonyítványok hanyag és rendetlen kezelése folytán a kincstárt érheti, kivált akkor, ha azokat a kiszabási iraton kívül s attól elválasztva kezeli, vagy ha elmulasztja a megelőző 52. §. szerint teendő jelentést.

A kézbesítés végett elküldött fizetési meghagyások kézbesítésének nyilvántartása.

54. §. A fizetési meghagyások kézbesítésének ellenőrzése végett az adóhivatal az *E.* jegyzékeket az *F.* minta szerint vezetett könyvben nyilvántartja.

Ebben minden község részére a feltelezhető egy-egy évi szükséghez képest több lap nyittatik, s abba a kézbesítés végett kiküldendő minden egyes fizetési meghagyásra vonatkozó adatok, az 1., 2. és 3. sz. rovatok kitöltése mellett, külön sorba bevezetendők. Ha pedig ugyan-

azon *A.* számfajtkönyvi (*K.* jegyzéki) tételszám alatt több fizetési meghagyás küldetik el az illető községben eszköz-
lendő kézbesítés végett, ez esetben az egyes fizetési meghagyások kézbesítésének ellenőrizhetése céljából a jegyzet rovatban a fizetésre kötelezett fél neve is feljegyzendő. Ezen feljegyzés alapján annak idején, ha a kiküldött vevények nem együttesen, hanem egyenként érkeznenek vissza, az illető fizetési meghagyásra vonatkozó egyéb rovatok töltethetők ki.

A visszaérkezett s a fél által aláírt vevény alapján azonnal kitöltendő az *F.* jegyzék 4-ik rovata, és azzal egyidejűleg a megállapított esedékesség napja is az 5-ik rovatba bejegyzendő. (1887. Pénzügyi Közlöny 37. sz. 9318/1887. sz. körrendelet.)

A kézbesítés szorgalmazása.

55. §. Ha a kézbesítés végett kiadott fizetési meghagyásokról a vétbizonyítványok s illetőleg az *E.* jegyzékek az elküldéstől számítandó 16 nap alatt vissza nem küldetnek, az adóhivatal köteles a kézbesítésre illetékes bírót, polgármestert, városkapitányt, a kézbesítés eszközölése iránt írásban megkeresni, s az 1881: XXXIV. t.-cz. 14. §-a értelmében alkalmazandó bírságra figyelemmé tenni; ha pedig ezen figyelmeztetésnek újabb 8 nap alatt sem lenne sikere, a bírság kirovása végett a kir. pénzügyigazgatóságnak haladék nélkül jelentést tenni.

Ugy a fizetési meghagyások kézbesítése iránti sürgetések, mint a bírság kirovása iránt tett intézkedés az *F.* jegyzékbe feljegyzendő.

Az adóhivatal kerületén kívül lakó feleknek szóló fizetési meghagyások elküldése.

56. §. Oly fizetési meghagyások, melyek nem az eljáró adóhivatal kerületében, hanem a magyar korona területén

levő más adóhivatali kerületben lakó feleknek szólnak, szintén az illetékes községi bíró, polgármester vagy városkapitány útján, Budapest fővárosban pedig a közp. díj- és illetékkiszabási hivatal útján kézbesíttetnek a feleknek. A birodalmi tanácsban képviselt királyságokban és országokban lakó felekre nézve az illetékes cs. kir. ker. pénzügyigazgatósághoz, bécsi lakosokra nézve Bécs főváros tanácsához, külföldön lakó felekre nézve pedig a pénzügyigazgatósághoz kell az adóhivatalnak a fizetési meghagyások kézbesítése végett fordulnia. L. a Pénzügyi Közlöny 1874. évi 36-ik, 1885. évi 27-ik és 1891. évi 20-ik számaiban megjelent 3699/P. M./1874., 664/P. M./1885. és 119095/1890. számú körrendeleteket.)

A pontos kézbesítés nyilvántartása végett az *F.* jegyzékbe külön lapok nyitandók azon fizetési meghagyások számára, melyek nem az eljáró adóhivatal kerületében lakó feleknek szólnak.

Az illetékkiszabási iratok kezelése és megőrzése.

57. §. Az *A.* számfajtkönyvi iratok — ép úgy mint a *K.* jegyzéki iratok, — még pedig egymástól elkülönítve és a tételszámok sorrendjében, elzárt szekrényekben rendszert mindaddig megőrizendők a kir. adóhivatal által, míg felebbezési tárgyalások céljaira, vagy okmányolásra nem használtatnak.

Oly illetékekre vonatkozó kiszabási iratok, melyeknél az esedékesség még be nem állott, az előző 54. §. rendelkezései szerint vezetendő *F.* jegyzékben való pontos nyilvántartás mellett, szintén elkülönítve kezelendők mindaddig, míg az illeték esedékessé, illetve behajthatóvá válik. (L. 1887. évi Pénzügyi Közlöny 37. számában megjelent 9318/1887. sz. körrendelet 5. pontját.)

58. §. A kiszabási iratok tartalmát titokban kell tartani, s azok megtekintését vagy másolását, a közvetlenül ér-

dekelt s a kir. adóhivatal által ismert vagy magát ilyennek teljesen igazolt felek, vagy igazolt megbizottjaik kivételével, senki másnak nem szabad megengedni.

Valahányszor egy kiszabási irat más czélra vétetik ki, mint sem a fizetés teljesítéséről vezetett lajstromnak vagy az illeték végleges törlésének okmányolására, helyére mindig egy fél papír-iv teendő, melyre a kiszabási irat holléte feljegyzendő.

A közvetlenül lerovandó illetékek befizetése és elszámolása.

A befizetés helye és módja.

59. §. A kiszabott illeték azon kir. adóhivatalnál fizetendő be, mely a fizetési meghagyásban megjelöltetik; és a félnek jogában áll az illetéki összeget a fizetési meghagyás hozzácsatolása vagy a tájékoztató adatok közlése mellett postai uton is beküldeni a megjelölt pénztárba; mely esetben a postára történt feladás napja befizetési napul, s a postai feladási bevény nyugtatványul tekintendő. Husz (20) forintot meg nem haladó illetéktartozások oly községben lakó felek által, hol kir. adóhivatali pénztár nincs, a községi előljáróság útján is befizethetők. (1881: XXXIV. t.-cz. 20. §-a.)

60. §. Az adóhivatalok külön felsőbb utasítás nélkül nem fogadhatnak el oly illetéki összegeket (tartozásokat), melyek nem náluk irattak elő; de tartoznak a fizetés végett jelentkező feleket felvilágosítani, hogy a fizetendő összeget posta útján hová küldjék el.

Midőn az adóhivatal mégis tévedésből oly illetéki összeget fogadott el közvetlenül valamely féltől, vagy posta útján, amely illeték nála előírva nincsen és azokat az I. lajstromban elszámolta: akkor ne könyvelje ezen bevételt a számftejtőkönyvben, hanem azonnal nyomonozza ki azt, hogy melyik más hivatal

kezelésébe tartozik az összeg, és azután az előljáró pénzügyigazgatóságnál indítsa meg az összegnek az illetékvisszatérítési napló és a forgalmi bevételi napló útján való átszámolását az illetékes adóhivatalhoz. Ily esetekről nyilvántartás vezetendő és az illetéktügyi számvevőség is értesítendő.

61. §. A végrehajtás folytán behajtott illetékek beszolgáltatását az 1883. évi XLIV. t.-cz. határozatai, nevezetesen annak 71. és 72. §§-ai, szabályozzák.

A befizetett illetékeknek az A. számftejtőkönyvben és K. jegyzékben való keresztülvitele.

62. §. Általános elv, hogy minden illeték csak annak előírása után s az előírásnak megfelelőleg vételezhető be; továbbá, hogy az adóhivatal minden befizetést csakis a fél által megjelölt és, ha az illeték a községelőljáróság útján fizettetett, ennek az 1881: XXXIV. t.-cz. 20. §. 4. bekezdésében említett befizetési napi jegyzékében (l. 1884. évi Pénzügyi Közlöny 169. lapját) kitüntetett tartozásra tartozik bevételezni, s a befizetésről nyugtát kiállítani kell.

Ennélfogva oly esetben, midőn valamelyik fél az illeték kiszabása előtt jelentkezik annak lefizetése végett, az adóhivatal — ha az illetéket végleg meg nem állapíthatja — az általa a felülvizsgálat fentartása mellett előzetesen kiszabott illetéket is köteles az A. számftejtőkönyvben keresztülvezetni. (4. §.)

Hasonlóképp keresztülvezeti az A. számftejtőkönyvben a felektől átveendő befizetési utalványok alapján azokat az illetékeket, melyek az illetéki szabályok 121. §-ának c) pontja értelmében kir. közjegyző által előzetesen szabattak meg (4. §.); valamint azon illetékeket is, melyek előleges kiszabás nélkül, vagy külön végzések alapján számoltatnak el jogilleték czimén; nevezetesen: a részvény-társulatok, pénzüintezetek, közlekedési és szállítási vállalatok által időszakonként

készpénzben lerovandó bélyegilletékeket, — a váltók- és más iratokról az irat kiállítás előtt készpénzben lerovandó bélyegilletékeket, — a peres eljárás vagy a végrehajtás folyamán az illetékmentes felek által feljegyzett s az adóhivatalhoz beszállított bélyegilletékeket, — a jövedéki bírságlajstromból átvezetendő illetékeket s a pénzügyi hatóságok által engedélyezett átalányfizetéseket — a hirdetmények utáni bélyegátalányok kivételével, — végre általában mindazon illetékeket, melyek az *I.* lajstromba bevételezendők.

Az illetékek bevételezése és elszámolása.

63. §. Az *A.* számfajtkönyvben előírt illetékek a jogilletékek bevételi lajstromában (*I.* lajstrom), a *K.* jegyzékben előírt illetékek pedig a bélyegilletékek bevételi alnaplójában (*L.* alnaplóban) számolandók el. E naplók időrend szerint következő folyó tételei alatt a befizető fél neve, az illeték tárgya, a befizetett illeték összege, az illeték fokozati vagy százaléki neme szerint részletezve, és egy fősszegeben, továbbá az illeték után fizetett késedelmi kamatok és végrehajtási költségek külön-külön a megfelelő rovatokba beírandók, s az előírás éve és tételszáma (az *A.* számfajtkönyv vagy *K.* jegyzék tétele) az e célra rendelt rovatba mindig bevezetendő; részletfizetéseknél pedig a tárgyrovatban mindig az is kiteendő, hogy az előírási tételszáma hányadik részletfizetés teljesítetik.

A befizetés ideje az *I.* lajstrom vagy *L.* alnaplónak folyószáma, a befizetett illetéknek és a késedelmi kamatnak összege külön-külön, továbbá ha több felet terhel az illeték, a befizető fél neve az *A.* számfajtkönyv s illetőleg *K.* jegyzék megfelelő rovataiba is mindig azonnal bevezetendő.

Mindazon esetben, midőn oly illetéki hátralékokra teljesítetik fizetés, melyek a hátralékok nyilvánartatása végett közsé-

genkint vezetett *G.* mintájú füzetekbe (74. §.) már felvették, a befizetést e jegyzékekben is láthatóvá kell tenni; és pedig ha részletfizetés teljesítetik, olyképen, hogy a fizetés előtt fennállott hátralék összege a fenmaradó hátralék összegére igazittatik ki, ha pedig az egész illeték befizettetik, olyképen, hogy az illető tétel a *G.* mintájú jegyzékben ki-
törültetik.

Ha oly felemelt illetékek fizettetnek be, melyekből a leletezőnek jutalék jár, ezek, ha a felemelt illeték az *L.* alnaplóban bevételeztetik, a $V/1$ mintájú kimutatásba, ha pedig az *I.* lajstromba vételeztetett be, a $V/2$ szerinti kimutatásba is felveendő, s e kimutatások összes rovatai kitöltendők. A leleti jutalékok összegeit nemcsak számokkal, hanem betűkkel is ki kell írni. (1891. évi Pénzügyi Közlöny 242. lap.) E kimutatások a vonatkozó havi *I.* lajstromnak, s illetőleg *L.* alnaplónak csatolmányát képezik, s azzal mindig együtt terjesztendők be oly célból, hogy azok alapján a leletfelvevői jutalékok érvényesíthetők legyenek.

Különös figyelemmel legyen az adóhivatal az épen idézett 1891. évi Pénzügyi Közlöny 242. lapján közzétett rendelet 2. pontjára, mely szerint csakis oly leletjutalékokat szabad kimutatni, melyeknek kifizetése ellen akadály nem forog fenn.

Késedelmi kamatok és végrehajtási költségek levonása.

64. §. A késedelmi kamatok és végrehajtási költségek számítása tekintetében irányadó, hogy a befizetett összegekből mindenek előtt a befizető fél egész tartozása után járó végrehajtási költségek és késedelmi kamatok vonandók le s csak az ezután fenmaradó összeg fordítandó az illeték törlesztésére.

Ennek figyelmen kívül hagyása az adóhivatal irányában érvényesítendő tértítményre szolgáltatathat okot.

Végrehajtási költségek beszedése.

65. §. A végrehajtási költségek az 1883: XLIV. t.-cz. 75. §-a által meghatározott módon számítandók fel, azonban az intési illeték kivételével, ha az intés az 1887: XLV. t.-cz. 18. §-a alapján tényleg nem alkalmaztatott. Oly esetben, midőn a bevételező adóhivatalnak nincs tudomása arról, vajjon az intés vagy foglalás megtörtént-e, a végrehajtási költségek nem veendők számba, de ha utólag kiderülne, hogy foglalás történt, azok megvétele iránt pótlólag tartozik intézkedni.

Miután azonban a helyhatóságok, t. i. a községek, rendezett tanácsu, szab. kir. és törvényhatósági joggal felruházott városok által foganatosított végrehajtásoknál a végrehajtási költségek az 1883. évi XLIV. t.-cz. 76. §-a értelmében, még az ugyanezen törvénycikk 81. §-a alapján kimondott felelősség alkalmazása esetén is, ezeket illetik meg, az általuk behajtott illetékek számbavételénél a végrehajtási költségek egészen figyelmen kívül hagyandók.

A késedelmi kamatok mikénti felszámítása.

66. §. Késedelmi kamatok a késedelem egész tartamára még az esetben is járnak, ha fizetési halasztás adatott.

A késedelmi kamatok az egész előírt illeték után, esedékességének napjától, bíróilag vagy gyámhatóságilag tárgyalat hagvatékoknál pedig a hagvatéki tömeg átadását elrendelő végzés keltétől (1881. évi XXXIV. t.-cz. 22. §-a) egész a befizetés napjáig, postán érkezett pénzküldeményeknél feladásuk napjáig, 6 (1895. évi július 1-től kezdve öt) százalékkal számíttatnak.

Eszerint az első részletfizetésekor a kamatok, az egész illetéktartozás után, ennek esedékessége napjától, illetőleg a hagvaték átadását tárgyzó bírói végzés keltétől az első befizetés napjáig, a második és további részletfizetések alkalmával pedig mindig a még hátralékban lévő

tőkeösszeg után, a megelőző részletfizetés napjától, az újabb befizetés, illetőleg postára való feladás napjáig veendők számba.

67. §. Oly fizetések, melyek összegéből a végrehajtási költségek és késedelmi kamatok levonása után a tőketartozásra semmi sem marad fenn, kizárólag a végrehajtási költségekre és kamatokra számolandók el.

Csődtömegekből fizetett illetékeknél késedelmi kamatok csak a csőd megnyitának napjáig, — bírói kézbe letett, vagy a bíróság által behajtott illetékeknél pedig egyedül a letéteményezés, illetőleg behajtás napjáig számíthatók; az eltérő kamatszámítás indoka azonban az *I.* lajstrom, illetőleg *L.* alnapló jegyzet-rovatában indokolandó.

Felemelt illetékek és bírságok után nem jár késedelmi kamat; végre forinton alóli összegek sem a végrehajtási költségek, sem a késedelmi kamatok megállapításánál nem veendők számba.

A fizetésről kiállítandó nyugta kellékei.

68. §. Minden befizetésről hivatali nyugtatvány adatik, mely az illeték előírási évét és tételszámát, az illeték tárgyát, a befizető fél nevét, a bevételezési *I.* lajstrom vagy *L.* alnapló folyó tételszámát, a befizetés idejét s a befizetett összeget foglalja magában aszerint részletezve, amint végrehajtási költségekre, késedelmi kamatokra s magára az illetéktartozásra számoltatik el. Részletfizetéseknél azon körülmény is megjelölendő, hogy részletfizetés teljesítettett; oly esetben pedig, midőn valamely befizetés az utólagos kiegyenlítés fentartása mellett előzetesen kiszabott illetékre teljesítetik, a nyugtában erről is említést kell tenni.

69. §. A nyugtát az adótárnok vagy helyettese és az adóhivatali ellenőr (a két főtiszt), és pedig a fél kívánatára az illetékre vonatkozó eredeti okiraton, fizetési meghagyáson, esetleg intésen, vagy pedig

az e célra rendelt úrlapon állítják ki, s az adóhivatal pecsétjével ellátják.

A kiállított nyugta a személyesen fizetőknek a fizetés alkalmával, — posta útján érkezett küldeményeknél posta útján, — a község-előljáróság befizetési napi jegyzéke mellett beszállított összegeknek a község-előljáróság útján, a végrehajtás alkalmával teljesített fizetéseknél pedig a végrehajtó s illetőleg a községi előljáróság közvetítésével kézbesítetik.

A befizetési I. lajstrom és L. alnapló okmányolása.

70. §. Az illeték bevételezése alkalmával az adóhivatal a fentebb előadott szabályok megtartásán kívül még az I. lajstrom, valamint az L. alnapló minden egyes bevételezési tételét okmányolni is tartozik.

Az okmányolás az illetékre vonatkozó kiszabási iratok, illetőleg előírási rendeletek, vagy a kir. közjegyző által teljesített előzetes kiszabást tartalmazó utalvány hozzácsatolása által, s oly esetben, midőn kiszabási irat vagy előírási rendelet nincsen, a féltől a befizetés alkalmával elkívánandó ellennyugta, postán érkezett pénzküldeménynél pedig az avval érkezett levél és borítékának hozzácsatolása által eszközöltetik.

Evégből az adóhivatalok kötelesek az I. lajstrom és L. alnapló egyes tételeire vonatkozó kiszabási iratokat vagy előírási rendeleteket az A. számfejtőkönyv és a K. jegyzék előírási tételeinek sorrendjében őrzött iratok közül kiemelni, az ugyanegy befizetési tételre vonatkozó különálló iratokat fondállal vagy raganyaggal megerősíteni s az I. lajstrom, illetőleg L. alnapló mellékletei közé csatolni, mely eljárásnál ügyelni kell arra, hogy a fizetési meghagyások kézbesítését tanúsító vévények is csatolva legyenek.

A felektől bekívánt ellennyugták, — melyekben a befizetett illeték czime, értéklapja, mérve és összege tisztán ki-
teendő, valamint a felek okmányolásra

használt levelei is — az I. lajstrom, illetőleg L. alnapló folyó számainak sorrendjében szintén ennek mellékletei közé csatolandók.

Eljárás az okmányolásra használandó irat hiányában.

71. §. Oly esetben, midőn az okmányolásra használandó irat bármely más hivatalos célra szükségeltetik, s az I. lajstromhoz, illetőleg L. alnaplóhoz nem csatolható, az adóhivatal köteles az ok megszűnése után az iratot a közelebbi hó I. lajstromához, s illetőleg L. alnaplójához csatolni; az I. lajstrom, s illetőleg L. alnapló nem okmányolt tételszámát pedig az ok rövid megjelölése mellett ezek czimlapjára feljegyezni.

Az okmányolásra használandó iratoknak más módon való *utólagos* betérjesztése tilos, kivéven a jelen utasítás 11. §-a értelmében csatolandó pótiratokat, melyek a számvevőséghez időnkint jegyzék kíséretében beküldendők, ha az előző iratok már nincsenek az adóhivatalnál.

Egyébként tartozik az adóhivatal az I. lajstrom, s illetőleg L. alnapló vonatkozó tételszámát, valamint az A. számfejtőkönyv s illetőleg K. jegyzék tételét egy papírvre jegyezni, s ezen papírt a kiszabási iratok között a hiányzó vagy más célra használt irat helyére tenni a végből, hogy az irat visszaérkezte után e papír figyelmeztetésül szolgáljon arra, hogy a kiszabási irat az I. lajstromhoz, s illetőleg L. alnaplóhoz csatolandó.

Az I. lajstrom, illetőleg L. alnapló vonatkozó hó- és tételszáma azon havi lajstrom czimlapjára is rávezetendő, melylyel az irat *utólag* beküldetik.

Okmányolás részletfizetések esetében.

72. §. Részletfizetéseknél, az okmányolásra szolgáló iratok ahhoz az I. lajstrom-, illetve L. alnaplóhoz csatolandók, melyben az első részletfizetés bevezetve foglaltatik. Ha esetleg a

csatolandó *A.* számfajtkönyvi vagy *K.* jegyzéki irat bármely más hivatalos czélra szükségeltetik és az első részletfizetés alkalmával az *I.* lajstrom vagy *L.* alnaplóhoz nem csatolható, az adóhivatal az előző 71. §. értelmében jár el.

Részletfizetéseknél úgy az *A.* számfajtkönyvben, valamint a *K.* jegyzékben mindig feljegyzendő, hogy a kiszabási irat mikor és mely havi *I.* lajstrom vagy *L.* alnaplóhoz, s illetőleg azok mely tételéhez csatoltatott.

A későbbi részletfizetéseknél azonban úgy az *I.* lajstrom, mint az *L.* alnapló czimlapján mindig feljegyzendő azon korábbi hóra vonatkozó *I.* lajstrom és *L.* alnaplónak havi és tételeszáma, melyhez az irat már csatolva lett.

Midőn felemelt illeték vagy bírság, mely után a feljelentőnek vagy tettenérőnek jutalék jár, részletekben fizetetik be, ez esetben az *I.* lajstrom, illetőleg *L.* alnapló okmányolására szolgáló kiszabási irat nem az első, hanem az utolsó bevételvezetési tételhez csatolandó. (*L.* a Pénzügyi Közlöny 1891. évi 5-ik és 12-ik és 1892. évi 6-ik számaiban megjelent 126317/1890., 87530/1890. és 7148/1892. számú körrendeleteket.)

Az illetékek nyilvántartása és behajtása.

Illetékhátralékok nyilvántartása.

73. §. Az adóhivatal feladata : az előírt illetékeket nyilvántartani, az esedékessé vált illetékek pontos befizetését ellenőrizni, mindazokat az illetékeket és bírságokat, melyek az 1881 : XXXIV. t.-cz. 18. és 19. §§-ainak rendelkezései szerint beállott esedékesség napjától számítandó további tizenöt nap alatt be nem fizetettek, az 1887 : XLV. t.-cz. 18. §-a alapján az írásbeli intés mellőzésével a zálogolási, illetve az árverési eljárás foganatosítása céljából a végrehajtásra hivatott közegeknek kimutatni, ezen közegek eljárását folyton nyilvántartani, s tapasztalt mulasztások esetében

a mulasztásokat a kir. pénzügyigazgatóságnak tudomására hozni.

Azonban az utóbb idézett 1887 : XLV. t.-cz. végrehajtása iránt 1887. évi decz. hó 26-án 72927. sz. a. kiadott és az 1887. évi »Pénzügyi Közlöny« 49. számában megjelent körrendelet XIII. pontja szerint egyelőre abban az esetben mutathatók ki az illetékek végrehajtására, ha

a) a fizetési meghagyás törvényesen lett kézbesítve, s az arra vonatkozó vétbizonyítvány a hivatalhoz beérkezett ;

b) a fizetésre kötelezett személy azonosága iránt semmi kétely sem forog fenn ;

c) az illeték vagy bírság ellen a fennálló törvény szerint felfüggesztő hatálylyal bíró felebbezés nem adatott be ;

d) az illeték vagy bírság esedékessé vált, vagy az utolsó írásbeli megintés óta egy év még el nem telt.

Amennyiben tehát a felsorolt feltételek bármelyike hiányzik, a zálogolás csak előleges megintés után eszközölhető.

Az illetékhátralékoknak községenként a G. kimutatásba való átvezetése.

74. §. A hátralékok áttekintésének könnyítése végett az adóhivatal kerületéhez tartozó minden községre nézve külön füzetben a *G.* minta szerinti kimutatás vezetendő. Külön füzet készítenendő még azon illetékhátralékok nyilvántartására is, melyek nem az adóhivatal kerületében lakó feleket terhelik.

Ezen *G.* kimutatás füzeteibe átvezetendők az *A.* számfajtkönyvből és a *K.* jegyzékből mindazon illetékek, melyek már esedékessé váltak, de befizetve még nincsenek ; és pedig olyképen, hogy minden hó 16-ig a megelőző hó végéig esedékessé vált, de teljesen be nem fizetett hátralékok a *G.* mintájú füzetekbe átvezetettnek. Ha ugyanazon illeték fizetésére több fél van kötelezve, s a felek különböző községekben laknak, az illeték azon község *G.* mintájú füzetébe irandó, melyben az a fél lakik, aki ellen az illeték első sorban érvényesítettik ;

s az érvényesítés sorrendjében csak akkor vezetetik át a fizetésre kötelezett többi hátralékos lakhelyéhez képest nyitott községi füzetbe, ha az illeték az első sorban kötelezettől behajtható nem volt, s az illeték a többi kötelezett irányában is már esedékessé vált. Ha a fizetésre kötelezettek mindnyájan egy községben laknak, s az illeték mindnyájok irányában esedékessé vált, az illető *G.* füzetbe valamennyi kötelezett neve azon egymásutánban veendő fel, mely szerint az illeték ellenük érvényesítendő.

Ha az illeték fizetésére egyetemlegesen kötelezett valamely félre nézve a fizetési meghagyás kézbesítésének napja az *A.* számfejtő-könyvben, illetve a *K.* jegyzékben már kitüntetve van, köteles a kir. adóhivatal a *G.* kimutatásban az egyetemlegesen fizetésre kötelezett személynék nevét is az első sorban fizetésre kötelezett fél neve mellé vagy alá feljegyezni; de az ennek a személynék lakhelyét képező község *G.* kimutatásába külön tétel alatt csak akkor veendő az illetékhátralék, ha ez a fizetésre első sorban kötelezett féltől nem volt beszédhető, s így a végrehajtás az egyetemleges kötelezett másik fél ellen intézendő. (L. 1885. évi Pénzügyi Közlöny 39. számában megjelent 54535/1885. számú körrendelet.)

Rendszerint úgy az *A.* számfejtő-könyvben, mint a *K.* jegyzékben előírt illetékhátralékok minden községre nézve ugyanegy füzetbe foglaltatnak; kivételképp meg van azonban engedve, hogy nagyobb községekre nézve az *A.* számfejtőkönyvben s a *K.* jegyzékben előírt illetékek külön füzetekbe átvezetessenek, s viszont, hogy az egy körjegyzőséghez tartozó kisebb községek lakosai terhére úgy az *A.* számfejtőkönyvben, mint a *K.* jegyzékben előírt hátralékok, amennyiben ezáltal az áttekintés nincs megnehezítve, egy közös füzetben nyilvántartassanak. Azon illetékek, melyek esedékessége még be nem állott, s különösen azok, melyek az *N.* jegyzékben

nyilvántartatnak, a *G.* kimutatásba csak akkor vehetők fel, ha esedékessé váltak.

Vége az illetéknek a *G.* jegyzékbe történt átvezetése, illetve annak imént jelzett netaláni mellőzése, az 54. §. rendelkezései szerint vezetett *I.* jegyzék megfelelő rovataiban is pontosan kiüntetendő.

A G. kimutatás mikénti vezetése és annak időnkinti összehasonlítása a behajtási közegek nyilvántartásával.

75. §. A *G.* kimutatás mindennemű illetékhátralék nyilvántartására van rendelve s egyszersmind alapul szolgál a zálogolási, illetve árverési eljárás megindítására.

Ennélfogva a teljesített befizetések és törlések, a fizetési halasztások, a végrehajtást felfüggesztő rendeletek, valamint a kiszabott illetékek ellen beadott s az 1881:XXXIV. t.-cz. 29. §-ának a) pontja és 36. §-a rendelkezései szerint felfüggesztő hatálylyal bíró felebbezések és folyamodások szintén a *G.* kimutatásban, az illető tételnél, pontosan feljegyzendők.

Fizetési halasztások engedélyezése s a végrehajtás felfüggesztése alkalmával a hátralékos illeték mindig valamely könyvben felismerhető módon, legcélszerűbben színes írónnal megjelölendő, hogy a *G.* kimutatás alapján minden nehézség nélkül ki lehessen mutatni azon illetékek teljes összegét, melyek beszédése a fent említett okok miatt függőben tartatik.

Az illetékek teljes befizetése vagy törlése esetében a kiegyenlített hátralékos tételek a *G.* kimutatásban egyszerűen keresztülhuzandók, de az ezt teljesítő tisztviselő a keresztülhúzáshoz köteles saját nevét mindig melléjegyezni.

Ez a tisztviselő a *G.* kimutatások helyes vezetéseért első sorban felelős.

A *G.* kimutatások félevenként összehasonlítandók a községi előjáróságok, városi adóhivatalok és járási főszolga-

birák nyilvántartási jegyzékeivel és viszont ezek a kir. adóhivatalok feljegyzéseivel (1891. Pénzügyi Közlöny 74. l.).

Az illetéki intések kiállítása.

76. §. Mindazon illetékekre nézve, melyek az esedékesség napjától számítandó további 15 nap alatt be nem fizetnek és emiatt ennek az utasításnak 73. §-ában foglalt rendelkezésekhez képest az intések mellőzése végrehajtásra már kimutatva lettek ugyan, de melyek a kimutatás elküldése napjától számítandó egy év lefolyása alatt még be nem hajtottak, és emiatt a végrehajtás újabb szorgalmazása vált szükségessé: köteles az adóhivatal, az 1883: XLIV. t.-cz. 55. §-ában foglalt határozmányokhoz képest, a fizetésre kötelezett feleket hátralékaiknak nyolcz nap alatti lerovására *egyénenként* írásbeli megintés útján felhívni, és ezen határidő sikertelen lefolyta után, újból kiállítandó hátraléki kimutatás megküldése mellett, a behajtásra hivatott közegeknél a végrehajtás foganatosítását szorgalmazni. A hátraléki kimutatás jegyzet rovatába egyuttal az is bevezetendő, hogy az illeték előzőleg már végrehajtásra kimutatva lett.

Ezen írásbeli megintés:

a) azon illetéki hátralékosoknak, kik az 1884. évi február hó 18-án 1154. sz. a. kelt és a Pénzügyi Közlöny 8. számában közzétett körrendeletben 3. pont alatt felsorolt városokban, vagyis olyan helyeken laknak, ahol maga a postahivatal teljesíti a beérkezett levelek kézbesítését, *posta útján*;

b) másutt a *község* (városi) *előljáróság* útján kézbesítettik.

A *posta útján* kézbesítendő és levelezési lapok módjára berendezett intések kiállítását, postára feladását, kezelését és elszámolását szabályozza az a) pontban említett itteni körrendelet, melynek határozmányai pontos betartására az adóhivatal oly megjegyzéssel utasíttatik, hogy azon esetben, midőn a kiállított

intőlevél a postahivatal által mint nem kézbesíthető visszaküldetik és az akadály esetleg egy helyesebb czimzéssel ellátandó és szintén *posta útján* kézbesítendő új intőlevél által el nem hárítható, akkor a körülményekhez képest szükségelt további nyomozás, illetve az illetéki intések kézbesítése az illető községi (városi) előljáróság útján lesz eszközözendő.

A községi (városi) előljáróságok útján kézbesítendő intésekre nézve pedig a következő szakaszban megállapított eljárás követendő.

Községi (városi) előljáróságok útján kézbesítendő illetéki intések.

77. §. Oly esetekben, midőn az illetéki intések az előző 76. §. b) pontja értelmében a *községi* (városi) *előljáróság* útján kézbesítendő, köteles az adóhivatal az illetéki intést az *M/a* minta szerinti nyomtatvány felhasználásával kiállítani és a naponként kiállított intéseket az *M/b* minta szerint elkészített »Átküldési jegyzék« kíséretében boríték alatt *még ugyanazon napon* kézbesítési könyv mellett *ajánlva* postára feladni (illetve a helybeli hátralékokra nézve a helybeli előljáróságnak közvetlenül kézbesíteni). A kézbesítési könyvben az átküldési jegyzék sorszáma és a kézbesítés teljesítésére felhívott község (város) neve kitüntetendő.

Az illetéki intések kézbesítését eszközöző községi (városi) előljáróság köteles a felek által aláírt vétbizonyítványokat, melyekre a kézbesítést teljesítő községi (városi) közeg a fél lakására vonatkozó adatokat (városrész, utca és házszám) feljegyezni tartozik, az »Átküldési jegyzék« kíséretében *legkésőbb tíz nap alatt* a feladó adóhivatalnak visszaküldeni.

Ha az elküldött vétbizonyítvány az említett jegyzékkel együtt a kitűzött határidő alatt vissza nem érkezik, annak visszaküldése az illető községi (városi) előljáróságnál az adóhivatal által kellően megsürgtetendő, sikertelenség esetében pedig, *további 14 nap mulva*, indokolt je-

lentést kell tenni az előjáró kir. pénzügyigazgatósághoz a felmerült mulasztásról.

Az illetéki intések kiállításának ideje.

78. §. Mindazokra az illetékekre nézve, melyeknél az előző 73. §. szerint egyelőre az intés ezentúl is alkalmazandó, a szükséges intés a *G.* kimutatás alapján *ugyanakkor* állítandó ki, midőn az illető hátraléki tétel, a 74. §-nak megfelelőleg, az *A.* számftejtőkönyvből (*K.* jegyzékből) a *G.* kimutatásba átvezettetett s az adóhivatoloknak szoros kötelességévé tétetik, hogy felelősség terhe alatt *legkésőbb minden hó 10-ik napjáig* állítsák ki és tényleg küldjék el a 76. és 77. §§-ok értelmében az egyénenkénti intéseket.

Az intési adatok és illetékek nyilvántartása.

79. §. Az intés kézbesítésének napja a megintett fél által aláírt vétbizonyítvány alapján, amidőn ez a kézbesítő postahivatal vagy községi (városi) előjáróság-tól az adóhivatalhoz beérkezett, *rágtön* bevezetendő a *G.* kimutatásba, valamint egyuttal az *A.* számftejtőkönyv 7-ik rovatába, illetve a *K.* jegyzék 8-ik rovatába. Az eredeti vétbizonyítvány pedig a vonatkozó illetékkiszabási iratokhoz épen úgy, mint ez a fizetési meg-hagyások kézbesítéséről szóló vevényekre nézve az 53-ik §-ban előírva van, fonal vagy alkalmas raganyag segélyével hozzácsatolandó.

Az 1883: XLIV. t.-cz. 75. §-a értelmében járó és a megintést követő legelső fizetés alkalmával beszédendő *ő, illetőleg tiz krajczárnyi* intési illetéket köteles az adóhivatal a *G.* kimutatás erre szánt rovatába és egyuttal az *A.* számftejtőkönyv 7-ik (illetve a *K.* jegyzék jegyzeti) rovatába is megfelelően bejegyezni, meg-jegyeztetvén, hogy a felektől beszédett intési illetékek az *I.* lajstrom (*L.* alnapló) »végrehajtási költségek« című rovatában elszámolandók, és hogy ezen rovat zárla-

tánál, valamint eredményének részint az adóbehajtási illetékek melléknaplójába, részint a pénzügyi letétek naplójába való átvezetésére nézve ezentúl is az 1883. évi február hó 6-án 71356. sz. a. kelt itteni rendelet (1883. évi »Pénzügyi Közlöny« 6-ik szám) határozmányai szem előtt tartandók.

A hátraléki kimutatások kiállítása.

80. §. Ha azok az illetékek és bírságok, melyek az előző 73. §. rendelkezései szerint az intés mellőzésével behajthatók, *az esedékesség napjától számított további 15 nap alatt*, és azok az illetékek, melyeknél az intés alkalmazandó, *az intés kézbesítésétől számított 8 nap alatt* be nem fizetnek: ezek a hátralékok a jelzett határidők letelte után azonnal, de *legkésőbb* akkor, midőn azok a 74. §. szerint a *G.* kimutatásba felvételtek, az 1883: XLIV. t.-cz. 56. §-ában körülírt zálogolási eljárás megindítása céljából a végrehajtás foganatosítására hivatott közegeknek (81. §.) kimutatandók.

A hátraléki kimutatás a *G.* mintájú nyomtatványon (74. §.), és pedig az 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. és 9-ik rovat kitöltése mellett, az adóárnok vagy helyettese és a kezelő adóhivatali tiszt (esetleg a két főtiszt) által aláírva, *rend-szerint csak egy példányban* állítandó ki, és a kiállítás keltével, valamint az adóhivatal pecsétjével látandó el. Készítésénél különös gond fordítandó arra, hogy a kimutatás rovatai helyesen és pontosan kitöltessenek, s főleg, hogy helyesen tétessék ki azon idő, melytől a késedelmi kamatok számítandók; miért is oly illetékeknél, melyekre már részletfizetések teljesítették, a legutóbbi részletfizetés idejének megjelölése mellett, az észrevételi rovatban mindig *határozottan* kiteendő, hogy a késedelmi kamatok csak ezen időtől számítandók.

Gondot kell továbbá fordítani arra, hogy a behajtásra kiadott kimutatásokba csakis oly illetékek véteessenek fel, melyek

behajtását nem kell valamely ok miatt függőben tartani. S ennél fogva valahányszor a hátraléki kimutatások elküldése után oly körülmény jön közbe, mely miatt a végrehajtás beszüntetendő vagy függőben tartandó, s nevezetesen, ha az illetéknek az N. jegyzékbe való felvétele utólag rendeltetik el, vagy ha utólag kiderül, hogy a fizetési megmaradás még nem kézbesítettett, valamint ha az illeték beszedésének függőben tartása utólag elrendeltetik, végre az 1881 : XXXIV. t.-cz. 36. §-ának rendelkezései alapján birtokon belül benyújtott felebbezések esetében, az adóhivatal a kényszerbehajtás felfüggesztése végett azon végrehajtó közeget, melynek az illetéket behajtás végett kimutatta, azonnal megkeresni tartozik. Ha az illeték behajtását gátló indok megszűnik, erről a végrehajtó közeg újból értesítendő.

A végrehajtás foganatosítására hivatott közegek illetősége.

81. §. A közvetlenül lerovandó illetékeknek végrehajtás útján való behajtására a kir. pénzügyigazgatóságnak közvetlen felügyelete alatt a községek (városok) és járási főszolgabírák, esetleg az állami közegek lévén hivatva, a zálogolási, illetve az árverési eljárás alkalmazására a következő közegek illetékesek :

1. A kis- és nagyközségek a bíró, illetőleg községi adópénztárnok (községi adóhivatalok) által behajthatják, tekintet nélkül az illetékhátralék nagyságára, azon községi adózóknak illetéktartozásait, kik egyenes adójukat a községnél fizetik.

A községi bíró vagy községi adópénztárnok a jegyző, illetőleg a körjegyző közbejöttével jár el.

2. A járási főszolgabírák, illetőleg segédjeik (helyetteseik), tekintet nélkül az illetékösszeg nagyságára, behajtatják a járásukban lakó azon adózóknak illetéktartozásait, kik egyenes adójukat

közvetlenül a kir. adóhivatalnál fizetik ; továbbá mindazon illetéktartozásokat, melyek kis- és nagy-községeket vagy rendezett tanácsu városokat mint jogi személyeket terhelnek.

3. A rendezett tanácsu és törvényhatósági joggal felruházott városok, tekintet nélkül az illetékösszeg nagyságára, behajtják mindazon illetéktartozásokat, melyek az illető város területén lakó magánfeleket terhelnek. Végre :

4. A kir. pénzügyigazgatóságok az állami végrehajtók által behajtatják a törvényhatósági joggal felruházott városok, mint jogi személyek, illetékhátralékait, valamint a városi polgármesterek és a szolgabírák személyét terhelő illetéktartozásokat.

Továbbá illetékesek a kir. pénzügyigazgatóságok a behajtásra mindazon esetekben is, midőn az illeték behajtása csódtömeg ellenében, vagy a polgári törvénykezési rendtartás szerint meg-ejtett végrehajtási árverés folytán bírói vételárfelosztásoknál érvényesítendő ; ugyszintén, ha a közigazgatási végrehajtást az ingatlanokra kell kiterjeszteni, és végre mindazon esetekben, midőn valamely község, rendezett tanácsu vagy törvényhatósági joggal felruházott város, vagy valamely főszolgabíró irányában az 1883 : XLIV. t.-cz. 81. §-a értelmében a felelősség alkalmaztatott, s ezek helyett állami végrehajtó teljesíti a kényszerbehajtást. Legyenek figyelemmel a kir. adóhivatalok arra, hogy a végérvényes bírói ítéletektől járó illetékek már nem hajtandók be a bírósági végrehajtó által, hanem azoknak behajtása iránt jelen §. és a következő §§-ok mérvadók. (1891. Pénzügyi Közlöny 427. lap.)

A saját kerületbeli hátraléki kimutatások elküldése.

82. §. A G. mintájú füzetekből (74. §.) kivont illetékhátralékokat a fenti 81. §-ban felsorolt négy csoport szerint elkülönített hátraléki kimutatásokba kell

foglalni, s a szabályszerűen kiállított hátraléki kimutatást az adóhivatal saját kerületében lakó felekre nézve rendszerint csak egy példányban további eljárás végett jelen utasítás 80. §-ában kitűzött határidőn belül azon közegnek tartozik elküldeni, aki a zálogolási és árverési eljárás foganatosítására illetékes. Ezen elküldés átküldési jegyzék mellett eszközrendő, melyet a kir. adóhivatal visszakap és azt szabályszerűen kezelni köteles. (1891. Pénzügyi Közlöny 74. lap.)

Mindazon esetekben pedig, midőn 500 forintot meghaladó illetékösszeg mutatatik ki valamely kis- vagy nagyközség előljáróságának, a végrehajtás ellenőrzése céljából köteles a kir. adóhivatal a hátraléki kimutatást két példányban kiállítani és a második példányt egyidejűleg az illető kir. pénzügyigazgatósághoz be-terjeszteni.

Ügyeljen az adóhivatal arra az állandó nyilvántartásra, amely a 100 forintot elérő hátralékok iránt az 1890. évi 105146. számú rendelet értelmében vezetendő, és mely havonként kiegészítendő. (1891. Pénzügyi Közlöny 76. és 77. lap.)

A más adóhivatali kerületben behajtandó hátralékok iránti kimutatások elküldése.

83. §. A más adókerületekben beszedendő hátralékokat illetőleg a következő eljárás lesz követendő:

a) azon illetéki tételekre nézve, melyek kis- vagy nagyközségekben lakó magánfelek terhére előírvák, és a 81. §. 1. és 2. pontja értelmében az illetékes kis- vagy nagyközség, vagy a járási főszolgabíró által végrehajtandók, a szabályszerűen kiállított hátraléki kimutatást az 500 forintot meg nem haladó tételekről egy példányban, az 500 forintnál nagyobb tételekről pedig két példányban, azon kir. adóhivatalnak kell átküldeni, melynek kerületében a fizetésre kötelezett magánfél lakik. Ezen utóbbi kir. adóhivatal köteles, kellő figyelemmel arra, vajjon az illető magánfél

egyenes adóját a községnél vagy a kir. adóhivatalnál fizeti, 24 óra alatt a beérkezett hátraléki kimutatás első példányát a végrehajtás foganatosítására hivatott községi előljáróságnak, illetve a járási főszolgabírónak átküldeni, az 500 forintnál nagyobb tételekről kiállított második példányt azonban, a végrehajtási közeg megnevezése mellett, az előljáró kir. pénzügyigazgatóságnak felterjeszteni. Egyidejűleg azon kir. adóhivatal, mely a hátraléki kimutatást kiállította, arról értesítendő, hogy mely községi előljáróságnak, illetve mely járási főszolgabírónak és mely napon küldetett át a hátraléki kimutatás.

Hasonló eljárás követendő a budapesti magyar királyi központi díj- és illeték-kiszabási hivatal által a kir. adóhivataloknak továbbítás végett átküldött hátraléki kimutatásokra nézve is;

b) oly hátraléki tételeket, melyek valamely kis- vagy nagyközség mint jogi személy terhére előírvák, közvetlenül a járási főszolgabírónak, ki a 81. §. 2. pontja értelmében a végrehajtás foganatosítására illetékes, kell kimutatni;

c) a rendezett tanácsu és törvényhatósági joggal felruházott városokban lakó magánfelek illetéktartozásait, a 81. §. 3. pontja értelmében, közvetlenül a végrehajtás eszközzésére hivatott városnak, és

d) a 81. §. 4. pontjában említett illetéktartozásokat közvetlenül a végrehajtás foganatosítására hivatott kir. pénzügyigazgatóságnak kell kimutatni;

e) a Budapest fővárosában lakó felek illetéktartozásai behajtás végett a fővárosi kir. adófelügyelő adóbehajtási osztályának (Budapest, fővámház) az 1886. évi 26720. számú körrendelethez képest (lásd 1886. évi Pénzügyi Közlöny 396. l.) két egyenlő példányban mutatandók ki. E tekintetben azonban megjegyeztetik, hogy a budapesti lakosok hátralékai az említett osztálynak behajtás végett csak akkor mutathatók ki, ha a hátralékos félnek az eljáró adóhivatal kerületében

lefoglalható vagyona nincsen, mert más-különbben előbb az illetékes végrehajtó közeg által ezen vagyonra kell a végrehajtást vezetetni.

)) A Horvát-Szlavonországokban, Ausztriában vagy külföldön lakó felek illeték-hátralékainak beszedése végett ugyan-azon hatóságokhoz kell fordulni, amelyek útján, az 56. §. szerint, a fizetési meg-hagyások kézbesítendők. A külföldi lako-sok tekintetében figyelni kell az 56. §-ban idézett körrendeletekre.

A végrehajtás foganatosítására hivatott közegek kötelezettségei.

84. §. A végrehajtás foganatosítására hivatott közegek kötelesek a zálogolási, illetve az árverési eljárást a hátraléki kimutatás alapján haladéék nélkül az 1883. évi XLIV. t.-cz. III. részének határoz-mányaihoz képest azonnal keresztülvinni, az eredményt a hátraléki kimutatás-ban minden egyes kimutatott hátralékra nézve külön-külön feljegyezni, s az ekkép felszerelt kimutatást a behajtásra vonat-kozó iratokkal együtt kellően megőrizni.

Azon esetben pedig, midőn a kimuta-tott hátralék behajtása az illetékfizetésre kötelezett feleknek más helyre történt átköltözése, vagy fel nem találhatása miatt, illetve ingó vagyon hiányában nem volt foganatosítható, tartoznak a végrehajtásra hivatott közegek a beérke-zett hátraléki kimutatást legkésőbbben 60 nap alatt azon kir. adóhivatalnak (illetve a budapesti m. kir. központi dij-és illetékkiszabási hivatalnak) vissza-küldeni, mely a kimutatást kiállította, de egyszersmind köteleességük a más helyre költözött felek új lakását, az eset-ben pedig, ha fel nem találhatók, vagy lakásuk nem tudatnék, e körülményt az adóhivatal tudomására hozni, az ingók hiányában be nem hajtható illetékekről nemleges zálogolási jegyzőkönyvet elő-terjesztteni, ebben a hátralékos tulajdoná-ban lévő ingatlanok telekjegyzőkönyvi és helyrajzi számát pontosan megjelölni,

vagy pedig azt felemlíteni, hogy ingat-lanai nincsenek.

Végre kötelesek arról is felvilágosítást nyújtani, hogy tudomásuk szerint a hátralékos félnek nincs-e valamely más helyen lefoglalható vagyona.

A végrehajtási eljárás ellenőrzése és fel-jegyzése.

85. §. Az adóhivatal a rendes pénz-beszállítások alkalmával is kérjen a végre-hajtás menetéről tájékozást és felvilágo-sítást a községi közegektől, egyuttal szor-galmazván a behajtást.

Kötelessége ezenkívül az adóhivatal-nak oly esetekben, midőn a kimutatott illetékhátralék 90 nap alatt be nem fizet-tetett vagy ezen határidő alatt a kikül-dött hátraléki kimutatás vissza nem érke-zett, a hátralék behajtását, illetve a hátraléki kimutatás visszaküldését vagy a behajtást akadályozó körülmény fel-jelentését haladéék nélkül megsüregtetni, egyidejűleg pedig a tapasztalt mulasztás vagy helytelenség orvoslása végett a kir. pénzügyigazgatósághoz fordulni, s a hátralékok behajtásának elhanyagolása esetében avégből indokolt előterjesztést tenni, hogy a pénzügyigazgatóság a hanyag végrehajtó közegek ellenében az 1883: XLIV. t.-cz. határozmányai alap-ján a felelősséget alkalmazásba vétesse. Szintugy köteles az adóhivatal a 75. §. értelmében eszközölt félévi összehason-lítás alkalmával tett tapasztalatairól a pénzügyigazgatóságnak jelentést tenni. (1891. Pénzügyi Közlöny 75. lap.)

A pénzügyigazgatóság viszont az adó-hivatalt annak jelentése, valamint a vele közölt hátraléki kimutatások következté-ben tett intézkedéseiről szintén értesíti.

A nyilvántartás pontossága és a végre-hajtás ellenőrzése végett tartozik az adó-hivatal azonkívül a behajtás érdekében tett minden intézkedést feljegyezni.

Kötelessége különösen a *G.* kimuta-tásban és az *A.* számfejtőkönyvben (illetve a *K.* jegyzékben) azon napot,

melyen az illeték végrehajtásra kimutatott, feljegyezni, az esetleg beérkezett jelentés alapján a zálogolás vagy árverés megtörténtét, a behajtást gátló akadályokat, — s oly esetekben, midőn a végrehajtás az ingatlanokra terjesztetett ki, ezen körülményt is pontosan bejegyezni.

Intézkedés az ingókból be nem hajtható illetékekre nézve.

86. §. Mindazokban az esetekben, midőn az illetékek ingók hiányában be nem hajthatók, arról kell meggyőződni, hogy a végrehajtás nem volna-e a hátralékos ingatlanaira kiterjeszthető; s ezért, ha a végrehajtó közegek felvilágosításai e tekintetben határozott támpontot nem nyújtanak, az adóhivatal a községi előjárás útján szerezzen alapos tájékozást, s az ingatlanokra kiterjesztendő végrehajtás iránt a kir. pénzügyigazgatóságnak tegyen jelentést, s jelentésében az ingatlanok telekjegyzőkönyvi és helyrajzi számát határozottan tüntesse ki, — s azon körülményt, hogy lefoglalható ingók nincsenek, nemleges zálogolási jegyzőkönyvvel vagy községi nyilatkozattal igazolja.

Figyelemmel az 1883: XLIV. t.-cikk 77. §-ára, szabályul szolgáljon egyébként az, hogy a végrehajtás valamely illeték-hátralék miatt csak akkor vezethető az ingatlan vagyona, ha a követelés lefoglalható ingóságokból részben vagy egészben nem volt behajtható.

Másrészt szigorúan ügyelni kell az adóhivatalnak arra, hogy a dologi végrehajtás okvetlenül még oly időpontban indíttassék meg, hogy az árverés a kincstárt megillető elsőbbségi jogra nézve az 1881: XXXIV. t.-cz. 39. §-ában meghatározott 5 évi elévülési időszakon belül megtartható legyen.

Evégből kötelesek a kir. adóhivatalok az A. számfeljtőkönyveknek a 37. §. értelmében történő átvizsgálásánál egyidejűleg mindazokat a részben vagy egészben hátralékos illetéktételeket is

kijegyezni, melyek tárgyát ingatlanok vagy teleknyilvileg bejegyzett jogok képezik, és ezekről a tételekről az 1885. évi Pénzügyi Közlöny 39. számában megjelent 54535/1885. számú körrendelet értelmében elkészített kimutatást további eljárás végett a kir. pénzügyigazgatósághoz haladéknélkül beterjesztetni; a végrehajtás érdekében tett eme intézkedést pedig egyszersmind a G. kimutatás megfelelő tételénél is kitüntetni.

Vége oly esetekben, midőn a hátralékos illeték tárgyát képező ingatlan már nem a fizetésre első sorban kötelezett, hanem más személy birtokában van, legyen kellő figyelemmel a kir. adóhivatal az 1889. évi Pénzügyi Közlöny 2-ik számában megjelent 19897/1887. számú körrendeletben foglalt utasításra, mely szerint a végrehajtás birtokutódok irányában egyáltalán csak az illetékkövetelésnek velük szemben való jogerőre emelkedése után indítható meg, — s mely szerint másrészt valamely netán be nem keblezett illetékkövetelésnek az ingatlan tényleges birtokosával szemben, az 1883. évi XLIV. t.-cz. 95. §-a alapján, történő érvényesítésénél magára az ingatlanra csak akkor intézendő a végrehajtás, ha lefoglalható — és az illeték fedezésére elégséges — ingó vagyon nem található.

Illetékhátralékok kimutatása csódtömegek ellen és bírói vételárfelosztásoknál.

87. §. A csódtömegek ellen, vagy bírói vételárfelosztásoknál érvényesítendő illetékeket az adóhivatal mindig a kir. pénzügyigazgatóságnak köteles kimutatni.

Evégből a Pénzügyi Közlönyben közzétett csódnýtások alkalmával, valamint mindazon esetekben, midőn az adóhivatal valamely csódnýtásnak vagy vételárfelosztásnak más uton tudomására jut, mutatókönyveiből a netáni hátralékokról meggyőződni tartozik. Vételárfelosztásoknál különben a pénzügyigazgatóság külön is tartozik azon adóhivatalt,

melynek kerületében a végrehajtást szenvedő lakik vagy lakott, vagy melynek kerületében tudomása szerint ingatlan vagyona vagy üzlete van vagy volt, a hátralékos közadó-tartozások kimutatására utasítani.

Az illetéki tartozásokat rendszerint a többi kincstári követelésekkel együttesen kell szabályszerű hátraléki kimutatások alakjában kimutatni. De a kimutatások szerkesztésénél ügyelni kell főleg arra, hogy azon kincstári követelések s ezek között azon illetékek is, melyek valamely ingatlanra vonatkoznak, s így az ingatlant zálogjogilag terhelik, *s az ingatlan vételárából elsőbbséggel kielégítendő, elkülönítve legyenek kimutatva.* Az utóbbiakra vonatkozó külön kimutatásban, minden egyes tételre nézve az illeték-szabás végett történt bejelentésnek napja is kitüntetendő.

Mindazon más illetékek, melyek a fennálló törvények és szabályok szerint elsőbbséggel nem birnak, a többi hasonló kincstári követelésekkel együtt egy második kimutatásba foglalandók, s a kimutatások mindegyikén határozottan megjelölendő, hogy az »elsőbbséggel érvényesíthető«, vagy pedig »elsőbbséggel nem érvényesíthető« kincstári követeléseket foglalja magában.

A csódtömegek ellen, valamint a bírói vételárfelosztásoknál érvényesítendő illetékek kimutatása alkalmával a kimutatások szerkesztésére nézve fentebb előadott általános kellékeken kívül, még minden egyes illetéktartozásnál azon ingatlan telekkönyvi és helyrajzi számát is meg kell jelölni, melyre az vonatkozik, és pedig avégből, hogy az illetékek érvényesítésénél határozottan igazolható legyen, hogy a kimutatott illetékek mely ingatlanokra vonatkoznak; továbbá, hogy a csódtömegek ellen érvényesítendő illetéki tartozásoknál a kimutatások az iránt is tájékoztatást nyújtsanak, hogy mely illetékek érvényesítendőek a csódbeli ingatlanok, és melyek az általános csódtömeg ellenében.

Ha a kir. adóhivatal bírói vételárfelosztásoknál, vagy csődesetekben a sorrendi tárgyalásnál, a kincstár képviselével van megbízva, fordítson kiváló gondot a telekkönyv teherlapjának abból a szempontból való megvizsgálására, vajjon az érvényesítendő hátraléki kimutatásból nem maradt-e ki valamely oly illetéktétel, mely a telekkönyv szerint a kincstár javára fennállónak tűnik elő, s gondoskodjék esetleg a kincstár utólagos bejelentési jogának az 1886. évi Pénzügyi Közlöny 28. számában megjelent 9229/1886. számú körrendelet értelmében való megóvása iránt.

Behajthatatlanná vált illeték törlése.

88. §. Ha akár a csódtárgyalások vagy bírói vételárfelosztások folyamán, akár pedig a közigazgatási kényszerbehajtás folytán az derül ki, hogy valamely illetéki tartozás egyáltalán be nem hajtható, az adóhivatal az illeték törlése iránt a pénzügyigazgatósághoz előterjesztést tenni, ebben az illeték behajtása iránt tett intézkedéseit felsorolni, s előterjesztését a ki-szabási iratokkal, a nemleges zálogolási jegyzőkönyvvel s a behajthatatlanságot igazoló egyéb adatokkal felszerelni tartozik.

A behajthatatlan illetéknek törlése, s esetleg térítménykép való előírása, vagy pedig behajtásának további megkísérlése iránt, hatásköréhez képest, a pénzügyigazgatóság fog intézkedni.

Az illetékeknek bírói uton való érvényesítése.

89. §. Oly esetekben, midőn az illeték egyes kötelezettek ellenében (a csődeseteket és bírói vételárfelosztásokat kivéve) csak bírói uton érvényesíthető, ez iránt szintén a pénzügyigazgatóság rendelkezik.

Ezen esetek közé tartoznak:

1. Midőn valamely illeték a fizetésre kötelezettnek örököse, vagy jogutódja

ellen érvényesítettetik, s az örökös, illetőleg jogutód, nem a fennálló illetéki szabályok, hanem csakis az örökös, illetőleg jogelőd irányában fennálló magánjogi viszonya alapján kötelezhető az illeték fizetésére.

2. Midőn az, ki ellen az illeték érvényesítettetik, nem az illetéki szabályok értelmében kötelezhető az illeték fizetésére, hanem annak fizetését csakis magánjogi kötelezettséggel vállalta magára.

3. Midőn bírák és bírósági hivatalnokok ellen az 1881: XXXIV. t.-cz. 12. §-ának határozatai alkalmazandók.

4. Midőn, a kir. közjegyzőket kivéve, a leletezésre kötelezettek ellen érvényesítettetik az illeték azon alapon, hogy a leletezést elmulasztották.

5. Midőn azok, kik az illetékleróvás miatt beszolgáltatott bélyegjegyek elfogadására jogosítva vannak, a beszedett illetékek vagy átvett bélyegjegyeket nem a kijelölt célra fordították, s azok összegét megtéríteni tartoznak.

Szabályul szolgál, hogy az illetékek bírói uton való érvényesítésének csak akkor van helye, ha az illetéki tartozás közigazgatási uton be nem szedhető; továbbá, hogy az a fél, ki ellen valamely illeték bírói uton czéloztatik érvényesíteni, előzetesen mindig a pénzügyigazgatóság által, a jogalap és indokok közlése mellett, a követelt illetéknek záros határidő alatt leendő lefizetésére felhívandó, és az illeték miatt per csak akkor indítható, ha e felhívás eredménytelen marad.

A per megindítása előtt pedig az illeték fizetésére kötelezetteknek vagyoni viszonyai iránt, s főleg az iránt is, hogy valóban részesültek-e tiszta örökségben, mindig alapos tájékozást kell szerezni, s e végből a kir. adóhivatal már ily illetékhátralék kimutatása előtt köteles a körülményekről alaposan meggyőződni, s puhatólászai eredményét az illeték kimutatásával együttesen a pénzügyigazgatóság tudomására hozni. Az illeték

összegéhez mért hatáskörön belül a pénzügyigazgatóság intézkedik a per megindítása, esetleg az illeték törlése iránt.

Az illetékek telekkönyvi biztosítása.

Határidő, mely alatt az illetékek telekkönyvi biztosítása eszközölendő.

90. §. Mindazon illetékhátralékok, melyek esedékességtől számítandó egy év alatt be nem fizettetnek, telekkönyvi bekebelezés által biztosítandók, sőt ezen idő előtt is kérelmezni kell a telekkönyvi bekebelezést:

a) ha azon ingatlan, melyre az illeték vonatkozik, időközben birtokváltozás útján más személyre ruháztatik át;

b) ha az illeték esedékessége valamely kikötött szolgálat megszűntétől vagy valamely bizonytalan esemény bekövetkeztétől van függővé téve, s az *N.* jegyzékbe felvétetett (42. §.);

c) végre, ha valamely illeték fizetésére annak esedékességétől számítandó egy éven túl terjedő halasztás adatik.

A legszigorubban ügyelni kell azonban arra, hogy az illetékek, amennyiben ez csak lehetséges, az 1881: XXXIV. t.-czik 39. §-ának második bekezdésében meghatározott két éven belül bekebelezessenek be a kincstár javára, minthogy ezáltal a kincstárt megillető elsőbbségi jog, az idézett törvényszakasz harmadik bekezdése értelmében, 5 évre kiterjedőleg biztosítottatik. Végre tartsa szem előtt az adóhivatal az 1891. évi 16438. számú rendelet (Pénzügyi Közlöny 146. lap) 1-ső pontját, azokra a hagyatéki illetékekre nézve, melyek a hagyatéki bíróság által bizonyos hozzávetőleges összegig már biztosítva lettek.

A telekkönyvi biztosítás módja.

91. §. Az illetékhátralékok azokra az ingatlanokra biztosítandók zálogjogi bekebelezés által, melyekre az illetékek vonatkoznak; a dologi jogok bejegyzésé-

től kiszabott illetékek pedig a bejegyzett dologi jogokra való felülkebelezés által biztosítandók.

Hasonlólag felülkebelezés által biztosítandó a haszonélvezeti szolgálat után, nevezetesen az özvegyi haszonélvezet után kiszabott illeték is, ha maga ezen szolgálat vagy haszonélvezeti jog valamely ingatlanra telekkönyvileg bekebelezve van.

Oly esetekben pedig, midőn az illeték tárgyát több ingatlan képezi, a telekkönyvi biztosítást ne csupán egy, hanem az összes ingatlanokra és pedig egyetemleges jelzálogi hatálylyal kell kieszközölni (l. a Pénzügyi Közlöny 1888. évi 4. számában és 1885. évi 13. számában megjelent körrendeleteket).

Oly illetékekre nézve ellenben, melyek tárgyát nem valamely ingatlan képezi, vagy melyek nem valamely dologi jog bejegyzésétől irattak elő, csakis a felek beleegyezésével, vagy a biztosítási végrehajtás folyamán szorgalmazható a felek ingatlanaira való zálogjogi bekebelezés, mely az 1881: XXXIV. t.-cz. 39. §-a 4-ik bekezdésében körülírt joghatálylyal bír.

A telekkönyvi biztosítás kérelmezésére hivatalított hivatal.

92. §. A biztosítás iránti intézkedés, s illetőleg a bekebelezésnek vagy felülkebelezésnek kérelmezése a kir. adóhivatalt illeti, kivéve midőn az ingatlanokra kiterjesztendő közigazgatási végrehajtás szóban forog, mely esetben az adóhivaltól nyert adatok alapján a kir. pénzügyigazgatóság intézkedik.

A telekkönyvi biztosítás iránti beadványok szerkesztése.

93. §. Kötelessége tehát az adóhivatalnak: a számfejtő könyvekből s a kényszerbehajtás ellenőrzése végett hozzá visszakerülő hátraléki kimutatásokból, amennyiben pedig ezekből alapos tájé-

koztatást nem nyerne, a községi előljárók útján vagy más módon a hátralékos felek ingatlanainaknak telekjegyzőkönyvi és helyrajzi számaint megtudni, ez adatokat az A. számfejtőkönyvből s illetőleg a K. jegyzékbe bevezetni s azok felhasználása mellett a bekebelezést kérelmezni, illetőleg oly esetben, midőn a közigazgatási végrehajtást az ingatlanokra kívánják kiterjeszteni, a telekkönyvi adatokat a kir. pénzügyigazgatóságnak bejelenteni.

94. §. Ingatlanokra való bekebelezések kérelmezésénél az $O/1$ és $O/2$ mintájú nyomtatvány, dologi jogokra való felülkebelezések kérésénél pedig a $P/1$ és $P/2$ mintájú nyomtatványok használandók. A kérvény két példányban s annyi felzettel készítendő, ahány érdekelt félnek bírói (telekkönyvi hatósági) értesítése szükséges; és a kérvényben az illeték-hátralék előírási tétele és összege, a netáni járulékokkal együtt, az ingatlanok telekjegyzőkönyvi és helyrajzi számai s a tulajdonos neve, dologi jogokra kért felülkebelezéseknél ezenkívül a dologi jog tulajdonosának neve, a dologi jog bekebelezését elrendelő bírósági végzés száma és kelte, s a bekebelezett dologi jog értéke mindig pontosan kiteendő; végre a kérvény minden példányához egy a fentebb mondottak szerint kiállított hátraléki kimutatás csatolandó. Különös figyelem fordítandó azon esetekre, midőn oly ingatlanra kértik az átruházási illeték bekebelezése, mely már harmadik személy tulajdonába ment át. Ezekre nézve az 1891. évi Pénzügyi Közlöny 610. és 611. lapjain foglalt rendelethez kell alkalmazkodni.

Eljárás a bekebelezés vagy felülkebelezés megtagadása esetében.

95. §. Abban az esetben, midőn a kérelmezett bekebelezés vagy felülkebelezés megtagadtatik, ha ez azért történt, mert a kérvény helytelenül állított ki, vagy mert az ingatlanok nem a hátralékos fél

nevének állanak: az adóhivatal, kérvényét helyesen kiállítva s megfelelőleg indokolva, megújítani; ha pedig más okból utasítottatott el, a pénzügyigazgatóságnak további intézkedés végett rögtön jelentést tenni tartozik, hogy esetleg a felfolyamodás kellő időben benyújtható legyen.

A telekkönyvileg biztosított illetékek törlése.

96. §. Mihelyt valamely telekkönyvileg biztosított illeték járulékaival együtt befizettetik, vagy pedig annak törlése elrendeltetik, az adóhivatalnak szoros kötelessége annak kikebelezetése iránt azonnal s legkésőbb a befizetés, illetőleg a törlési rendelet vételétől számítandó 8 nap alatt intézkedni (lásd az 1883. évi XLIV. t.-cz. 93. §-át), vagyis a $Q/1$ és $Q/2$, illetőleg $R/1$ és $R/2$ mintájú nyomtatvány használata mellett a telekkönyvi hatósághoz e végből két példányban s megfelelő számú felzettel, a fentebb részletezett adatok pontos felsorolása mellett, törlési kérvényt benyújtani.

Ennek elmulasztása súlyos szolgálati vétséget képez. (114. §. 6-ik pont.)

Ha a törlési kérvény oly illetékre vonatkozik, amelyek iránt dologi végrehajtás volt megindítva: az esetben szigoruan alkalmazkodni kell azon utasításhoz, mely az 1891. évi 16438. sz. rendelet 3-ik pontjában foglaltatik. (Pénzügyi Közlöny 147. lap.)

A törlési végzések feljegyzése, s a biztosított illetékek nyilvántartása.

97. §. Ugy az illetékek bekebelezését, illetőleg felülkebelezését, s kikebelezését elrendelő végzések száma és kelte, mint az ezek iránt beadott kérvények benyújtásának ideje az *A.* számfejtőkönyv megfelelő rovatába s a *K.* jegyzék „Jegyzetek” rovatába legott pontosan bevezetendő. Ezenkívül a kir. adóhivatal a telekkönyvileg biztosított illetékek összegét, nemkülönb az azokra teljesített befizetéseknek s az elrendelt törléseknek

összegét a telekkönyvileg biztosított illetékekről vezetendő külön feljegyzésben is pontosan keresztülvezetni tartozik. A törléseket illetőleg figyelmeztetik az adóhivatal arra, hogy a telekkönyvi hatóságoktól havonként érkező kimutásokban csak oly törlések foglaltatnak, melyek bírói árverés folytán eszközöltettek. Minden egyéb törlés kieszközlése az adóhivatal kötelességét képezi. (1889. P. K. 1453. lap.)

E feljegyzésekre a *T.* minta szerinti nyomtatvány használandó.

Ebbe a jegyzékbe azonban csak akkor veendő fel a telekkönyvileg biztosított illetékek, mikor az annak megtörténtét igazoló telekkönyvi végzés már beérkezett. Oly illetékek, melyek már a hagyatéki bíróság által bizonyos hozzátétőleges összegig biztosítva vannak, és azután az adóhivatal részéről folytatólag biztosítatnak, ezen jegyzékben együttvéve egy tétel alatt nyilvántartandók. (1891. P. K. 146. lap.)

A bekönyvelt kizabási iratok, valamint az illetékek törlése, kiigazítása és visszatérítése.

A törlések elrendelése.

98. §. Az *A.* számfejtőkönyvbe könyvelt illetékkizabási iratok törlésbe hozatalát (27. §.), valamint az *A.* számfejtőkönyvben és a *K.* jegyzékben előírt illetékek, illetve bírságok törlését, kiigazítását vagy visszatérítését, körülírt hatáskörükhöz képest, esetről esetre a pénzügyigazgatóság felülvizsgáló tisztviselője, a pénzügyigazgatóság, illetőleg közigazgatási bizottság vagy a pénzügyminister rendeli el.

A törlések, átutalások és visszatérítések mikénti keresztülvitele.

99. §. Az adóhivatal külön meghagyás nélkül ily törléseket, kiigazításokat vagy visszatérítéseket semmi szín alatt nem eszközölhet, és azok elrendelése alkalmával a meghagyást tartalmának meg-

felelőleg teljesíteni s a következő általános szabályokat szem előtt tartani köteles.

1. Minden törlési, kiigazítási vagy visszatérítési rendelvényre érkezésének napja s a vonatkozó *A.* számfajtkönyvi vagy *K.* jegyzéki tétele szám feljegyzendő, s a rendelvény kelte és száma, valamint lényege a kiszabási iratra is rávezetendő.

2. Azon törlési rendelvények, melyek által még el nem intézett kiszabási iratok törlése rendeltetik el, a rendelvény keltének és számának idézése mellett az *A.* számfajtkönyv és *K.* jegyzék illeték-előírási rovataiba, szélkében átírva vezetendők be, s ezen kívül, ha a kiszabási irat a folyó negyedben, illetőleg a hivataltos lelet a folyó hónapban könyveltetett be, az alábbiak szerint (101. §.) szerkesztendő *C*₁ és *C*₂ kivonatba, ha pedig a negyedévet, illetőleg *K.* jegyzéki iratoknál a hónapot megelőző időben bekönyveltetett, a *D.* jegyzékbe is (102. §) bejegyzendő, s a *C*₁ és *C*₂ kivonat, illetőleg *D.* jegyzék vonatkozó tétele a törlési rendelvényvel és esetleg az azzal együtt kiadott kiszabási iratokkal is okmányolandó. Oly esetben, midőn a törlést igazoló irat azonnal nem csatolható, az pótlólag külön átíráttal küldendő be a számvevőséghez.

3. Ha már előírt illeték teljes vagy részbeni törlése rendeltetik el, a törlés a rendelvény keltének és számának idézése mellett az illető kiszabási iraton tisztán kitüntetendő, azonkívül:

a) az *A.* számfajtkönyvbé s illetőleg a *K.* jegyzékbe;

b) s ha az illeték a községenként összeállított *G.* mintájú jegyzékbe már felvétel, ebbe is bevezetendő, és

c) az alábbi 104. §. szerint készítendő *S.* összesítésbe (104. §.) is beirandó, a törlési rendelvény, teljes törléseknél pedig még a kiszabási iratok csatolásával is.

Az *S.* összesítés belső lapjain törlésként fel kell sorolni az előírt oly illetékeket is, melyek esetleg más adóhivatalhoz utaltattak át. De ezeket világosan mint

átutaltakat kell megjelölni, és mindannyiszor egyuttal csatolni a másik adóhivataltól elkért előírási bizonylatot is, melynek beérkezése előtt, illetve csatolása nélkül nem szabad az átutalt illetéktételt mint törlésbe hozottat kimutatni.

4. Ha már előbb teljesen befizetett illeték törlése rendeltetik el, a visszatérítendő összeg utalványozása végett, amennyiben a kiutalás már a törlési rendelvényben világosan benn nem foglaltatnék, a pénzügyigazgatóságnak jelentés teendő, melyhez a törlési rendelet, valamint az *A.* számfajtkönyv s illetőleg *K.* jegyzék kivonata is csatolandó.

Hasonló eljárást kell követni, midőn az illeték nincs ugyan még teljesen befizetve, de a befizetett összegnek egy része a törlésbe hozatni rendelt illetékre esnék; csak hogy ezen esetben a tartozására még befizetetlen rész szabályszerűen törlésbe hozandó, ennek fogantatása a törlési rendeletre feljegyzendő s egyedül az illetéktelenül befizetett rész visszatérítése iránt teendő előterjesztés. Ily esetekben a teljesen vagy részben befizetett illetékösszeget nem szabad az *S.* összesítésbe felvenni, mert ezáltal a számadási rend megzavartatnék.

A törlési rendelet ily esetben is az *S.* összesítéshez csatolandó. (104. §.)

5. Midőn befizetett illetékek visszatérítése rendeltetik el, a rendelet száma és kelte, a visszatérített illeték és járulékainak összege, valamint a visszatérítés ideje az *A.* számfajtkönyvbé, illetőleg *K.* jegyzékbe, s ezen kívül a jogilletékeknek, illetőleg a bélyegilletékeknek, az általánosan, t. i. más elszámolási ágakra nézve is használt minta szerint vezetendő visszatérítési alnaplóba bevezetendő.

A visszafizetett illetékösszeg után az 1881 : XXXIV. t.-cz. 24. §. alapján netán megtérítendő kamatösszeg kiszámításánál ügyelni kell az adóhivatalnak arra, hogy az ily kamatok csakis a visszautalványozásról kiadott értesítés kézbesítése napjáig járnak.

Visszatérítés esetében a befizetésről a

kir. adóhivatal által kiállított nyugta a féltől bevonandó s a visszatérítés megtörténte a nyugta hátlapjára is feljegyzendő.

Oly esetben, midőn a befizetést igazoló nyugta nagyobb összegről szól, mint amennyi a jogosult félnek visszatérítettik, a nyugta a részbeni visszafizetés megtörténtének rájegyzése mellett a félnél hagyandó, a fél azonban a visszatérített összegről — a visszatérítés minden eseteiben — külön nyugtát tartozik kiállítani.

A visszatérítési alnapló vonatkozó tétele, a bevont, illetőleg fél által kiállított nyugtával s a visszatérítési rendellel, valamint a kamatmegtérítés esetében az értesítés kézbesítését tanúsító vétbizonyítvánnyal okmányolandó.

6. Oly esetben, midőn valamely rendellel különböző tárgytételek vagy előírt illetékek törlése, avagy befizetett illetékek visszatérítése rendeltetik el, a törlés, s illetőleg visszatérítés iránt kiadott meghagyás (rendelet) a C_1 és C_2 kivonatnak vagy *D.* jegyzéknek, illetőleg a visszatérítési alnaplónak egyik tételéhez csatolandó, a többi tételeknél pedig azon tétel, melyhez a rendelet csatoltatott, idézendő. Ha pedig ugyanegy rendeletben nemcsak illetékeknek, hanem másnemű kincstári tartozásoknak törlése, avagy egyszersmind visszatérítése rendeltetik el, az illetéki tételeknek legalább egyike a vonatkozó rendelet egy másolatával okmányolandó s a többi tételeknél azon tétel idézendő, melyhez e másolat csatoltatott.

A könyvek és naplók lezárása s ezeknek, valamint az időszakai kimutatásoknak beterjesztése.

Az A. számfejtőkönyv és K. jegyzék lezárása.

100. §. Az *A.* számfejtőkönyv minden negyedév lejártával, a *K.* jegyzék pedig minden hónap végén az adóhivatal időszerinti főnöke és az illeték kezelésével

megbízott tisztjének tisztán olvasható aláírásával lezárandó.

E lezárásnál különösen ügyelni kell arra, hogy a lezárás előtt mindazon iratok és hivatalos leletek, melyek kiszabás céljára az adóhivatalhoz érkeztek, az *A.* számfejtőkönyvbe, illetve *K.* jegyzékbe okvetlenül bevezetessenek.

Az *A.* számfejtőkönyv és *K.* jegyzék lezárás után is mindig az adóhivatalnál marad.

Az A. számfejtőkönyvi és K. jegyzék kivonatának szerkesztése.

101. §. Az *A.* számfejtőkönyvbe bevett minden illetékügy a számfejtőkönyv tételeinek sorrendjében a C_1 minta szerint, a *K.* jegyzékbe bevezetett minden lelet pedig ugyancsak eme jegyzék sorrendjében C_2 minta szerint készítenendő kivonatba is felveendő, s mindazon tételeknél, melyek elintéztettek, az előírt illeték összege is bejegyzendő; oly tételekhez pedig, melyek az illeték előírásának mellőzésével törlésbe hozatnak (tárgytörések), a törlési rendeletek s a meglevő iratok is a C_1 , illetve C_2 kivonathoz csatolandók.

A C_1 kivonat minden negyedévre a C_2 kivonat pedig minden hónapra (1889. Pénzügyi Közlöny 39. sz.) külön szerkesztendő, s célja az, hogy az egy-egy negyedben, illetőleg hónapban beérkezett kiszabási iratok és leletek kivonatát, valamint az azok után a negyedév, illetve hó folyamán előírt illetékeket számvetőségi ellenőrzés végett híven tüntesse fel.

E végbőla C_1 kivonat minden negyedév végével, a C_2 kivonat pedig minden hó végén lezárandó, az előírt illetékek összege sommázandó, s az így lezárt C_1 és C_2 kivonat a netáni törlésekre vonatkozó okmányokkal felszerelve legkésőbb a negyedévet, illetőleg a hónapot követő hó 20-ikáig a pénzügyigazgatóság számvevő osztályához beküldendő.

A *K.* jegyzékről készített C_2 kivonat

a pénzügyigazgatóságok számvevőségei részére készíttetik a czélból, hogy a *K.* jegyzékben előírt illetékeket ellenőrizzék. Azért a *K. jegyzékeknek másolatban beküldése elmarad.*

Miután a *C*₁ és *C*₂ kivonat kizárólag számvevőségi ellenőrzésre szolgál, azok csak egy példányban szerkesztendők, és akár az évnegyed, illetőleg a hó folyamán, akár pedig annak lejártával állíthatók össze; de a lezárt *A.* számfejtőkönyvvel és *K.* jegyzékkel egyezniök kell, s minden az évnegyed folyamán az *A.* számfejtőkönyvbe és *K.* jegyzékbe bevezetett illetékügyet, valamint az eszközölt előírást hiven magukban kell foglalniok.

A.C. kivonatokban a fél neve és lakhelye mindenkor kitüntetendő, még akkor is, ha az illeték összege még tudva nincs, mert csak így lehet későbbi hivatkozásnál az ügy azonosságát megállapítani.

Az elintézetlen kiszabási iratok nyilván-tartása.

102. §. Az *A.* számfejtőkönyvi illeték-kiszabási hátralékok nyilvántartása és ellenőrzése, valamint az azok után előírt illetékeknek külön feltüntetésé végett az adóhivatal köteles minden negyedévre a *D.* minta szerinti külön jegyzéket készíteni; e jegyzék azonban nemcsak az egy-egy negyedre szóló kiszabási iratokat, hanem mindazon régebbi kiszabási hátralékokat is magában foglalja, melyek az illetékek előírása vagy tárgyának törlése által még nincsenek elintézve. Ide azoknak az iratoknak tételezszámait is fel kell venni, melyek a 23. §. szerint egyelőre el nem intézhetők.

A *D.* jegyzék, mely egyuttal számvevőségi ellenőrzésre is szolgál, két példányban készíttendő, t. i. egy példányban, mely az adóhivatalnál marad (házi példány), s egy másik példányban, mely a pénzügyigazgatóság számvevő osztálya útján az illetékügyi számvevőségnek küldetik be, s mely az adóhivatali példánynak másodpéldányát képezi.

A *D.* jegyzék szerkesztésénél irányadók:

a) hogy minden negyedév kezdetén annak házi példányába felveendők, a megelőző negyedévi *D.* jegyzékből évek szerint elkülönítve: az *A.* számfejtőkönyv (s illetőleg az 1881. évi július hó előtti hátralékokra nézve az akkori *A.* sorkönyv) tételeinek sorrendjében mindazon kiszabási hátralékok tételezszámai, melyek elintézve még nincsenek;

b) ezen, a régebbi *D.* jegyzékből átvett tételeknél, ha azok az évnegyed folyamán elintéztetnek, az előírt illeték összege is bejegyzendő; ha pedig tárgytörlesztés által intéztetnek el, a törlési rendelvénnyel keletkező száma bevezetendő, s a tételek a törlési rendelvénnyel s a meglevő kiszabási iratokkal is okmányolandók;

c) a negyedév végével felveendők továbbá a *D.* jegyzékbe a negyedév folyamán az *A.* számfejtőkönyvbe bevezetett mindazon kiszabási ügyek tételezszámai, melyek a negyedév végeig elintézve még nincsenek, és pedig különbség nélkül arra, vajjon el lettek volna-e már intézhetők, avagy bármely okból függőben tartandók.

A *D.* jegyzéknek ily módon egybeállított házi példányát az adóhivatal a negyedévet követő hó 10-ikéig a kir. pénzügyigazgatóságnál felülvizsgálásra kirendelt tisztviselőnek — okmányok nélkül — átküldeni, s ez vizont saját észrevételeit három nap alatt megtéve, a *D.* jegyzéket az adóhivatalhoz visszaküldeni tartozik.

A tett észrevételek alapján a netalán szükséges kiigazítások a *D.* jegyzékben, s illetőleg a *C.* kivonatban keresztülvésettetvén, a *D.* jegyzék lezáratik, a számvevőségi részére egy másodpéldánya készíttetik, s a tárgytörlesztésekre vonatkozó iratok hozzáfűzetetvén, a többi időszaki kimutatásokkal együtt, legkésőbb a negyedévet követő hó 20-ikéig a pénzügyigazgatóság számvevő osztályához beküldendő.

A *D.* jegyzék hasonló módon, mint a *C*₁ és *C*₂ kivonat, az előírt összegek sommázása által záratik le, s a főösszeg a negyedévet megelőző időből eredő kiszabási iratok alapján előírt illetéktartozást képezi.

A *D.* jegyzék lezárásánál ezenkívül a jegyzék végén a negyedévet megelőző időből fenmaradt, valamint a negyedév folyamában beérkezett kiszabási iratok feldolgozásáról, s a negyedév végével fenmaradó kiszabási hátralékokról sommás átnézet készítendő.

E végből egymás mellett négy rovat álljon, és pedig:

a) az első rovatban megjelölendő azon időszak, melyből a kiszabási iratok erednek, olyképp, hogy egymás alatt külön soroltassék fel a folyó évet megelőző minden év, melyből a *D.* jegyzékbe kiszabási iratok bejegyezve vannak; továbbá külön időszakképp soroltassanak fel a folyó évnél már elmúlt negyedei együttvéve, s végül külön azon negyed, melyre a *D.* jegyzék készül;

b) a második rovatban a megfelelő időszak mellé kitüntetendő az évnegyed elején fennállott hátralékok darabszáma, s a folyó negyedben beérkezett kiszabási ügyek darabszáma;

c) a harmadik rovatba felveendő hasonló módon az évnegyed folyamán elintézett darabok száma; végre

d) a negyedik rovatba, az évnegyed végével elintézetlenül maradt darabok száma; s alul a számvonatok együttes összegét is ki kell mutatni.

A sommás átnézet mikénti készítését a *D.* jegyzék mintáján látható példa világítja meg. Amennyiben a *C*₂ kivonatban *K.* jegyzékszámú iratok maradnak elintézetlenül: ezek a következő *C*₂ kivonathoz átvetendők.

Az I. lajstrom és L. alnapló lezárása.

103. §. Az *I.* minta szerinti bevételi lajstrom s az *L.* minta szerinti alnapló (63. §.) minden hónap végével záratik, az

egyed- és rovatok összegei sommáztatnak, s a lezárás hitelül az adóhivatal időszrinti főnöke és az adóhivatalnak az illetékek kezelésével megbízott tisztje, illetőleg, a felelős főtiszték által tisztán, olvashatólag aláíratnak.

Az *I.* lajstrom lezárásánál különösen ügyelni kell arra, hogy a rovatok helyesen adassanak össze, s hogy a megelőző rovatok összegei az »Összesen« című rovat összegével, valamint az »Összesen« című rovatnak, s a késedelmi kamatok rovatának összegei az »együttesen« című rovat összegével, úgy az oldalakon, mint az átvitelnél s a záteredményben teljesen egyezzenek.

Hasonló módon kell sommáznia az *L.* alnaplóban bevételzett egyszeres és felémelt illetékeket, valamint késedelmi kamatokat s mindezek főösszegei az *I.* lajstrom zártételei alá vetendők.

Az *I.* lajstrom zártétele pedig az *L.* alnaplóban bevételzett illetékek összegével összeadtván, a végösszeg, melyben a késedelmi kamatok is benfoglaltatnak, a jogilletékekről vezetett tárczaalnaplóba vitetik át.

A végrehajtási költségek sem az *I.* lajstromban, sem az *L.* alnaplóban nem adatnak hozzá az illetékek és késedelmi kamatok összegéhez, hanem elkülönítve sommáztatnak, s végeredményök havonként az adóbehajtási illetékek mellékalnaplójába vezetendők át.

Az *I.* lajstrom, illetve *L.* alnaplóban minden hó folyamán alatt bevételzett végrehajtási költségekből a havi zárlat alkalmával csakis az államkincstárt megillető (t. i. a főszolgabírók vagy állami közegek által eszközölt végrehajtások folytán befolyt) végrehajtási költségek részösszege vezetendők át sommásan az adóbehajtási illetékek mellékalnaplójába; ellenben a községi (városi) pénztárakat megillető behajtási költségek részösszegeit köteles az adóhivatal a pénzügyi letéti naplóba átvezetni, önként értetvén, hogy az *I.* lajstrom, illetve *L.* alnaplóban azon naplótételek, melyek alatt a fentebb

említett részösszegek az adóbehajtási, illetőleg a pénzügyi letéti naplóba iktattattak, mindig pontosan kitüntetendő.

A pénzügyi letéti naplóba ekként átvett behajtási illetékeket az adóhivatal minden további utalványozás nélkül saját feljegyzései alapján ezen naplóban kiadásba teszi, s havonként az illető községi (városi) előjáróságoknak nyugtatvány mellett kiszolgáltatja, ezen nyugtatványokat pedig, a kiadási tételek okmányolásául, a pénzügyi letéti naplóhoz csatolja.

Az ekként lezárt *I.* lajstrom és *L.* alnapló a bevételezésekre vonatkozó okmányokkal együtt, minden hónap lejártával s legkésőbb a következő hó 5-ikéig, a pénzügyigazgatóság számvevő osztályához küldendő; mely viszont ezek felhasználása mellett a havi jövedelmi kimutatásokat egybeállítja, az okmányolt *L.* alnaplókat számvevőiségi szigorlat végett magánál tartja, az *I.* lajstromot és vonatkozó okmányait pedig a teljesített könyvelés után, illetékes szigorlat végett, a pénzügyminisztérium illetékügyi számvevőségéhez küldi be.

Ugyancsak az *I.* lajstrommal s az *L.* alnaplóval együttesen küldendők be a V_1 és V_2 minták (63. §.) szerinti kimutatások, melyek mellékletek gyanánt a befizetett felemelt illetékekből kijáró letéti jutalékok iránt szerkesztetnek.

E kimutatások folytán az *L.* alnaplóhoz, illetőleg az *I.* lajstromhoz csatolt kiszabási iratok alapján az illetékek bevétel elszámolása és a jutalékok összegeinek helyessége megállapíttatván, a kijáró jutalékok a bélyegcsonkítások után a pénzügyigazgatóság számosztálya, a közvetlen illetékek után pedig a pénzügyministeri illetékügyi számvevőség által érvényesítettnek. (1891. évi Pénzügyi Közlöny 242. lap.)

A jutalékok kimutatása a közvetlen illetékek után járó felemelt illetékekre nézve a pénzügyigazgatósággal közöltetik, mely a kijáró jutalékokat, ha azok

időközben egészben vagy részben vissza nem térítetttek, kiutalványozza.

A pénzügyigazgatóság utalványához képest az adóhivatal értesíti a leletezőket jutalékuk kiutalásáról, az *X.* nyomtatvány használása mellett, a kijáró jutalékaikat nyugtáikra kifizeti, azokat a jogilletékek kiadási naplójában elszámolja, s e naplót a kiutalási rendelettel, a kiutalt jutalék kimutatásával, s a nyugtákkal okmányolja. Az értesítési kimutatásban minden jutalék összegét nemcsak számmal, hanem betűkkel is ki kell írni.

A nyugtákat csak abban az esetben szabad elfogadni, ha azok a jogosult személy hivatali főnöke által láttamozva és hivatalos pecsétnyomattal ellátva vannak.

Ha a leletjutalékokra való igényjogsultság a leletfelvevő jogutódaira szállott át: az esetben a kifizetés csakis ezen körülmény hiteles igazolása mellett teljesítendő. (1891. évi Pénzügyi Közlöny 242. és 243. lap.)

Az illetéki S. összesítés szerkesztése.

104. §. Az illetékek előírásának, lerovásának s törlésének, valamint a fennmaradó hátraléknak együttes áttekintése végett az adóhivatal minden negyedév végével az *S.* mintájú táblázatot készíti, melynek előlapján az illetékeket összesíteni, illetőleg e végből az ott látható rovatokat kitölteni tartozik; és pedig:

a) az 1. pont alatti rovat, mely a megelőző negyedév végével fennmaradt hátralékot tünteti fel, akkép töltetik ki, hogy abba a megelőző negyedévi *S.* összesítés 5. pontja alatt záreredményképp kimutatott hátralék átvezetettik.

b) A 2. pont alatt bevezetendő összeg, mely a folyó negyedben teljesített előírást mutatja, s oly módon nyertetik, hogy a C_1 kivonat és *D.* jegyzék zárösszegei, valamint a *K.* jegyzékben a folyó negyedben bevezetett előírások összegei sommáztatnak (összeadatnak).

Ezen sommázott összeg viszont a megelőző negyed végével fenmaradt hátralék összegével egybeadtván, az összes előírást fogja mutatni.

c) A 3-ik pont, mely az illető negyedben teljesített befizetéseket, hónaponként részletezve és egy főösszegben tünteti fel, a havonként lezárt *I.* lajstromok végeredményét foglalja magában. Ezek átvezetésénél ügyelni kell arra, hogy az *I.* lajstromból azon végösszeg vezetessék át befizetéskép, mely már az *L.* alnaplóban elszámolt s a zárlat alkalmával az *I.* lajstrom összegéhez hozzáadott befizetéseket is magában foglalja; különösen ügyelni kell továbbá arra, hogy az *I.* lajstrom »Összesen« című rovatának végeredménye vezetessék át, mely a késedelmi kamatok nélkül csakis a tőkeösszegre teljesített befizetéseket foglalja magában; mert az előírásnál csakis az illeték tőkeösszege vétetvén számba, ezzel szemben a lerovásnál is csak a tőkére teljesített befizetés mutatható ki.

d) A 4-ik pont alatt foglalt apadásokat akként kell kimutatni, hogy az *S.* összesítés belső lapján részletezett törlések rovatonként összeadtnak s az első rovat összege, mely a folyó évet megelőző időben előírt illetékekből elrendelt törléseket mutatja, a 4. pont *a)* betűje mellé, a második rovat összege pedig, mely a folyó évben előírt illetékekből elrendelt törléseket foglalja magában, a 4. pont *B.* betűje mellé iratik.

e) Végre az 5. pont akként töltetik ki, hogy a befizetések és apadások összege egybeadatik, az 1. és 2. pontok alatt kimutatott összes előírás összegéből levonatik s a különbözet az évnegyed végén fenmaradó hátralékkép az 5. pontba bevezetettik.

A most említett 5. pont alatt kimutatott hátralék részletezése mellett még külön ki kell mutatni azon illetékeket:

a) melyekre nézve a befizetési kötelezettség feltétele, vagyis az esedékesség még be nem állott s így amelyek az *N.* jegyzékbe felvéve vannak;

b) melyekre nézve, figyelemmel az 1881: XXXIV. t.-cz. 19. §-ának határozataira, a törvényes 30 napi befizetési idő még le nem járt;

c) melyekre nézve fizetési halasztás adatot;

d) melyek a végrehajtás céljára a folyó évnegyedet megelőző időből lettek kimutatva;

e) melyek szintén végrehajtásra, a folyó évnegyedből lettek kimutatva;

Végül minden *a)*, *b)*, *c)*, *d)* és *e)* alatt elősorolt illetékek összegét együtt is ki kell mutatni.

Az adóhivatal az *a)* pont szerinti összeget az *N.* jegyzék sommázása alapján. végre a *c)*, *d)* és *e)* pontok szerinti adatokat a községenként vezetett *G.* mintájú füzetekből nyeri. Végül az *S.* összesítés jegyzetében az adóhivatal kitünteti a *C₁* kivonatból, *D.* előjegyzésből és *K.* jegyzékből merített előírási adatokat egyenként és egy főösszegben is; s az ezen összeg és a 2. pont alatti összeg között netán mutatkozó eltérést, valamint általában minden eltérést, tüzetesen indokolja.

Az *S.* összesítés házi példánya, az abba felvett törlési részletezésekkel együtt. legkésőbb a negyedévet követő hó 15-ig lemásolandó, a törlesztésekre vonatkozó okmányok a tisztázott példányhoz csatolandók s így felszerelve a többi időszak kimutatásokkal együtt legkésőbbben a negyedévet követő hó 20-áig a pénzügyigazgatóság számvevő osztályához bekuendő.

*Az illetékhátralékra nézve időnként meg-
ejtendő leszámolás.*

105. §. Az *S.* összesítés 5-ik pontjában kimutatott illetékhátralékok som-
más összegének helyesség tekintetében való megvizsgálása, illetve helyesbítése céljából ezen hátralék iránt időnként tételenkénti leszámolás eszközöndő. melynek mikénti keresztülvezetése iránt az 1888. évi Pénzügyi Közlöny 5-ik

számában megjelent 58639/1887. sz. körrendelettel kiadott külön utasítás iránnyadó.

A számvevőség által az illetékek hibás kiszámítása, vagy az illetéki törvények és szabályok helytelen alkalmazása tekintetében gyakorlandó felülvizsgálat.

106. §. A pénzügyministeri illetéktügyi számvevőségnek, az illeték hibás kiszámítása, vagy az illetéki törvények és szabályok helytelen alkalmazása folytán a törvényesnél kisebb összegben kiszabott s az 1887: XLV. t.-cz. 19. §-ának első bekezdése értelmében *a felek által pótlólag fizetendő illetékek* megállapítására vonatkozó észrevételei, a pótilletékek kiszabása, illetve megfizetés végett aszerint, amint a kiszabás az adóhivatal által saját hatáskörében vagy felülvizsgálat mellett teljesítettett, ezentúl közvetlenül az illetékes kir. adóhivatal vagy a pénzügyigazgatóság kebelében az illetékek felülvizsgálására kirendelt tisztviselőnek küldetnek meg.

A pénzügyministerium illetéktügyi számvevősége a felülvizsgálatot, az 1887. évi XLV. t.-cz. 19. §-a alapján a feleknek esetleg visszatérítendő befizetett illetéktöbbletre nézve is teljesítvén, azokat a kiszabási iratokat, melyeknél ily befizetett illetéktöbblet mutatkozik, észrevételeivel az illetékes kir. pénzügyigazgatóságnak küldi meg.

107. §. A kir. adóhivatal a hozzá érkezett számvevőségi észrevétel folytán:

a) vagy előírja a pótilletéket az A. számvevőtkönyv új tétele alatt, de összefüggésben az eredeti előírási tétellel, vagy

b) felderíti a nehézményre okot szolgáltatott tényállást a szükséges adatok csatolása, illetve idézése által, vagy végre

c) tüzetesen indokolandó ellenészrevételeket tesz, s az ekép megfizetett észrevételeket ismét közvetlenül a pénzügyministerium illetéktügyi számvevőségének küldi vissza.

A pótilletékre vonatkozó új előírási tétel a számvevőségi észrevételek megfelelő rovatába önként érthetően bejegyzendő, s másrészt az észrevételnek a pótilletelés foganatosítása által történt megfizetése esetében maga a kiszabási irat újból fel nem terjesztendő.

Ugyancsak a fentiek szerint jár el, ha a pénzügyministerium illetéktügyi számvevősége az észrevételeket az előző 106. §. értelmében a felülvizsgálatra kirendelt tisztviselőnek adja ki, s ez a neki kiadott kiszabási ügyiratra tett nehézményt helyesnek találja s az ügyiratot a pótilleték előírása végett a kir. adóhivatalnak küldi.

A számviteli ügyekre vonatkozó számvevőségi észrevételek tárgyában.

108. §. A pénzügyministeri illetéktügyi számvevőség a számviteli ügyekre általában és a késedelmi kamatok felszámítására vonatkozó észrevételeit, ugyancsak a pénzügyigazgatósági számvevőosztály a leletek alapján járó illetékekre nézve felmerülő hasonló észrevételeit, úgy mint eddig, közvetlenül a kir. adóhivatalnak küldi meg.

A kir. adóhivatal a számvevőségi észrevételeket rendes iktatókönyvi szám alatt tárgyalja s elintézésök tekintetében az illető számvevőséggel közvetlenül érintkezik.

Vétbizonyítvány a számvevőségi észrevétel kézhezvételéről csak akkor küldendő be és pedig azon szám alatt, mely alatt az észrevétel be lett iktatva, ha ez egyes esetekben kívántatnék.

109. §. Az adóhivatal a számvevőségi észrevételeket foganatosítani, a hiányokat kiegészíteni, a helytelenül számított késedelmi kamatokat pótlólag beszedni, ha pedig a számvevőségi észrevétel ellen kifogás van, ezt ellenészrevételkép indokolásával együtt közvetlenül a számvevőségi észrevételre feljegyezni s magát a számvevőségi észrevételt, az esetben is, ha az adóhivatalnak ellenészrevétele

nincs, a teljesítés adatainak rájegyzése mellett a számvevőségnek ismét visszaküldeni tartozik.

110. §. A számvevőségi észrevételek alapján pótlólag beszédendő kamatok a *Z.* minta szerinti térítményi jegyzékbe veendőek fel, s az észrevétel csakis a kamatok beszédésének kimutatása által tekinthető végleg elintézettnek.

Az utólag beszédendő késedelmi kamatok befizetése végett az adóhivatal kelően indokolt írásbeli felhívást intéz az illető félhez, ennek megtörténtét az *A.* számfejtőkönyvben s illetőleg a *K.* jegyzékben az illető tétel »Jegyzetek« rovatába feljegyzi s az annak kézbesítését tanúsító vétbizonyítványt a számvevőségi észrevételhez csatolja. Ha a késedelmi kamat be nem fizettetik, az adóhivatal azt, mint az illető *A.* számfejtőkönyvi vagy *K.* jegyzéki tételre hátralékban levő maradékösszeget a *G.* jegyzékbe felveszi; s befizetés esetében, mint a számvevőségi nehézménykövetkeztében teljesített utólagos fizetést, az *A.* számfejtőkönyvbe s illetőleg *K.* jegyzékbe, s amennyiben a *G.* mintájú füzetekbe föl lett véve, ebbe is, s ezenkívül az *I.* lajstromba is, s illetőleg *L.* alnaplóba s a *Z.* jegyzékbe vezeti be; az észrevétel elintézéséül pedig magára a számvevőségi észrevételre is följegyzi.

111. §. Ugy a számviteli ügyekre nézve, mint az előző 106. §. szerint a hibás kiszabások tekintetében támasztott számvevőségi észrevételekről, illetve azok elintézéséről, az *Y.* minta szerint nyilván tartási jegyzéket kell vezetni az adóhivatalnak.

Ezen utasítás megszegésének eseteire alkalmazandó büntető határozatok.

112. §. A jelen utasításokban foglalt határozmányokkal ellenkező cselekmények és mulasztások ahhoz képest, amint az alább következő szakaszok szerint legsúlyosabb, súlyos vagy pedig egyszerű szolgálati vétséget képeznek, az

1889 : XXVIII. t.-cz. IV. fejezetében szabályozott fegyelmi eljárás útján toroltatnak meg, s az alább felsorolt esetekben külön bírságok kirovását is magok után vonják.

Másrészt a vétkes mulasztás vagy eljárás által a kincstárnak vagy a feleknek okozott károk megtérítése iránt az 1883 : XLIV. t.-cz. 9. §-ának 2. pontjában, illetve az 1881 : XXXIV. t.-cz. 50. §-ában kimondott felelősség — a vétkeség kérdésében hozott fegyelmi határozattal állapítatik meg, s ennek jogerőre emelkedése után a vétkes tisztviselő irányában közigazgatási uton érvényesítetik.

113. §. Legsúlyosabb szolgálati vétséget képeznek :

1. ha az illetékkiszabási iratok, arra nem jogosított féllel, szóval vagy írásban (kivonatilag) közöltetnek ;

2. ha a halálesetek nem igazolt azon a czimen, hogy illetékköteles vagyon nem maradt hátra, törlésbe hozatnak, s általában, ha illetéki tárgytételek szabályellenesen törlésbe hozatván, a kincstárnak járó illeték kiszabása elmaradt ;

3. ha végzésekre vagy könyvekbe valótlán adatok szándékosan vétetnek fel, vagy ha egyes tételek a fennálló szabályok ellenére szándékosan kihuzatnak, kivakartatnak vagy töröltetnek ; és

4. ha a kincstár illetéki követeléseinek szabályszerű beszédése bármely módon szándékosan késleltetik, vagy pedig a felek egyes követelésekkel szabályellenesen és szándékosan zaklattatnak.

114. §. Súlyos szolgálati vétséget képeznek :

1. ha a bejelentett jogügyleteknek, leleteknek, haláleseteknek s egyéb illetékkiszabási iratoknak az *A.* számfejtőkönyvbe vagy *K.* jegyzékbe s illetőleg az *U.* jegyzékbe való bekönyvelése, illetőleg bejegyzése elmulasztatik ;

2. ha az illetékkiszabási adatok beszerzése, az illetékek kiszabása, előírása vagy a fizetési meghagyások kézbesítése

körül előszabott eljárás anyagul, vagy nem indokolt késedelemmel történik ;

3. ha az illetékkiszabási iratok, vagy a fizetési meghagyásokról, netáni intésekről vagy hivatalos értesítvényekről szóló véthbizonyítványok nem gondosan őriztetnek ;

4. ha az illetékhátralékok nyilvántartása, biztosítása vagy behajtása körül mulasztás követtetik el ;

5. ha a számvévségi észrevételek tárgyalása és nyilvántartása körül indokolatlan késedelem vagy mulasztás követtetik el ;

6. ha a telekkönyvileg biztosított, de már kiegyenlített illetékek törlésének kérelmezése elmulasztatik.

115. §. Minden más mulasztás vagy szabályellenes cselekmény egyszerű szolgálati vétséget képez.

Az egyszerű szolgálati vétségekre nézve előirt fegyelmi büntetéseken kívül a vétés tisztviselő, a pénzügyigazgatóság által, a körülményeknek megfelelő bírsággal is terhelhető :

1. ha a törlésbe hozott vagy átutalt *A.* számfjétkönyvi tételek törlési rendeltetl vagy egyáltalán nem okmányolatlaknak ;

2. ha a *C*₁ és *C*₂ kivonat szerkesztése alkalmával egyes tételek kihagyatnak, vagy ha a felvett tételeknél a felek neve vagy lakhelye ki nem tüntetettik, és azért későbbi hivatkozásoknál az ügy azonosságát megállapítani nem lehet ;

3. ha egyes tételszámok a *D.* jegyzékből kihagyatnak ;

4. ha az *U.* jegyzék lezárása alkalmával a további nyilvántartásban vezetendő tételek az újabb *U.* jegyzékbe át nem vitetnek ;

5. ha a fizetési meghagyások nem az előirt kellékeknek megfelelően állittatnak ki ;

6. ha bármely helytelenség s különösen a név- és tárgymutató rendetlen vezetése miatt valamely fél irányában ismételt illetékkiróvás esete felmerül,

vagy pedig már befizetett illeték ellene újból érvényesítettetik.

116. §. A vétségek az előadottak értelmében toroltatnak meg úgy az adóhivatalok személyzete, mint a pénzügyigazgatóságnak felülvizsgálatra kirendelt tisztviselője irányában, s a büntetések alkalmazásánál irányadó, hogy azok nem a hivatalok, hanem azon egyes tisztviselők ellen állapittassanak meg, kik a mulasztásban vagy a szabályellenes cselekmény elkövetésében vétkesek.

117. §. A pénzbírságot a közigazgatási uton nyert adatok alapján első fokban a pénzügyigazgatóság s legkésőbbben 30 nap alatt érvényesíthető felfolyamodás esetében a pénzügyminister állapítja meg, és pedig a fegyelmi eljárás mellőzése mellett.

A bírságot megállapító végzések egyrészt az érdekelt féllel, s másrészt az előírás és beszédés ellenőrzése végett a pénzügyministerium illetékügyi számvévségével, végre az adóhivatallal közölletnek, mely a végzés alapján a bírságot az *A.* számfjétkönyvben előírja s annak beszédése és elszámolása iránt az illetékek beszédésére és elszámolására nézve előirt módon intézkedik.

MÁSODIK RÉSZ.

Az illeték-egyenértékről.

Az illeték-egyenérték kiszabására illetékes hivatalok.

A vagyonbevallási nyomtatványok kiszolgáltatása.

118. §. Az illeték-egyenérték meg szabását a kir. pénzügyigazgatóság által az 1889 : XXVIII. t.-cz. 17. §-a értelmében kirendelt tisztviselő felülvizsgálata és helybenhagyása mellett, az a kir. adóhivatal fogantositja, melynek kerületében a fizetésre kötelezett jogi személy székhelye, illetőleg a haszonélvező lakhelye van ; ha pedig az a magyar korona

területén kívül van, hol az illetékköteles ingatlan vagyon főrésze fekszik. (1881. évi XXXIV. t.-cz. 1. §. a) betű.)

Az illeték-egyenérték alá eső vagyonról teendő bevallások.

119. §. Az illeték-egyenérték az 1887. évi XLV. t.-cz. 5. és 8. §§-ai értelmében 1888. évi január 1-ső napjától kezdve *tíz évre* való érvénynyel vettetvén ki, minthogy az illeték-egyenértéknek *tíz évre* való kivetése az 1889: XXVIII. t.-cz. életbeléptekor kell hogy befejezve legyen, az illeték-egyenértékek kiszabását és kezelését illetőleg ezentul a következő határozatok mérvadók.

120. §. Az illeték-egyenérték érvényesítése tekintetében az 1888. évi január 1-ső napjával megkezdett első évtizednek, valamint minden későbbi évtizednek leteltével számított 90 nap alatt szabadságában áll az illetékkötelezett félnek új bevallást benyújtani, s annak alapján a terhére előírásban lévő illeték-egyenérték helyesbítését kérelmezni.

Viszont a kincstár is jogosítva van minden évtized kezdetével akár egyes illeték-kötelezett jogi személyekre nézve, akár általánosságban új bevallást elrendelni.

Ha a fél új bevallást nem ad, vagy a kincstár képviselőjében a pénzügyminis-terium egyes felekre vagy általánosságban új bevallást el nem rendel: az 1888. évi január 1-től *tíz évi* érvénynyel tör-ént jogerős illetékegyenérték-kiszabások további *tíz évre* is érvényben maradnak.

A kivetett illeték-egyenérték jogossága és helyessége ellen az illetékköteles fél az 1881: XXXIV. t.-cz. 29—36. §§-aiban meghatározott, de a pénzügyigazgatóságok másodfoku határozatai ellen intézendő felebbezések határidejére nézve az 1889: XXVIII. t.-cz. 13. §-ában módosított jogorvoslatokkal élhet. (1891. Pénzügyi Közlöny 71. és 72. lapjain.)

A felebbezési orvoslato kimerítése

vagy azok elmulasztása folytán jog-érvényessé vált illeték-egyenérték változatlanul fenmarad ezen *tíz évi* időtartam alatt (1887: XLV. t.-cz. 8. §.)

121. §. Ha a pénzügyminis-terium által új bevallások beadása rendeltetik el, vagy midőn az 1888. évi január 1-től kezdődő *tíz év* folyama alatt az illeték-egyenérték tárgyát képező ingó vagy ingatlan vagyon állagára vagy jövedelmére nézve beállott oly változás kerül az adóhivatal tudomására, melynek folytán az előírt illetéktartozás alapját képezett érték emelkedett, vagy midőn az 1881. évi XXVI. t.-cz. érvénybe lépése előtt szerzett vagyon iránt az illetékszabályokban, illetve az 1887: XLV. t.-cz. hatálya alatt szerzett valamely vagyonra nézve ez utóbb idézett törvény 6. §-ának utolsó bekezdésében megállapított illeték-mentesség (*tíz évi* időtartam) lejárt. köteles a kir. adóhivatal a kerületében lévő illeték-egyenérték fizetésére kötelezett személy részére az ingó vagyont illetőleg az *AA.* mintájú felhívás kíséretében a *CC.* minta szerinti nyomtatványból, az ingatlan vagyonra nézve pedig a *BB.* mintájú felhívással a *DD.* minta szerinti nyomtatványból egy, vagy szükséghez képest több ívet kiszolgáltatni. illetőleg ama nyomtatványok kiszolgáltatásával a fizetésre kötelezett személyeket a vagyon bevallására felhívni.

A vagyonbevallások szerkesztése és a benyújtás határideje.

122. §. A vagyonbevallások szerkesztését, felszerelését, valamint az év folyama alatt a vagyon állagára vagy jövedelmére nézve felmerülő változások bejelentésére engedett határidőt, az 1881: XXXIV. t.-cz. 25. és 26. §§-ai, illetve az 1887: XLV. t.-cz. 4. és 5. §§-ai szabályozzák.

Az új bevallások elrendelése esetén a vagyonbevallások benyújtásának határidejét is a hivatkozott 1881: XXXIV. t.-cz. 25. §-ának intézkedéséhez képest a pénzügyminis-terium határozza meg.

A vagyonbevallások kezelése az adóhivatalnál.**Vagyonbevallások bevezetése a GG. számfajtkönyvben.**

123. §. Az adóhivatalok jövőben a náluk közvetlenül benyújtott vagyonbevallásokat, mely utóbbiakra mindenekelőtt az érkezés napja feljegyzendő, az érkezés sorrendjében egyenként a GG. minta szerinti számfajtkönyvben szakadatlan sorszámok alatt azonnal beiktatja aképen, hogy minden egyes illeték-egyenértékre kötelezett számára, a nyomtatvány mindkét oldalára (szélesség szerint) kiterjedő, egész lapot nyit, és minden vagyonbevallásra rávezeti a számfajtkönyv vonatkozó tételszámát.

Vagyonbevallások megvizsgálása (tárgyalása).

124. §. A GG. minta szerinti számfajtkönyvbe bevezetett vagyonbevallásokat az adóhivatal behatóan megvizsgálja, a kimutatott adatok helyességére, nevezetesen pedig arra nézve, vajjon azoknak szerkesztése és felszerelése az 1881. évi XXXIV. t.-cz. 25. §-ában foglalt rendelkezéseknek megfelel-e, és nevezetesen, vajjon csatoltattak-e az érték helyes megállapítására az 1887: XLV. t.-cz. 4. és 5. §§-ai rendelkezéséhez képest szükséges tisztajövedelem és adóadatok?

Az észlelt hiányok kiegészítése, illetőleg a szükséges felvilágosítások megszerzése végett pedig az eljáró adóhivatal ezen utasítás első részének 13. §-a értelmében haladék nélkül intézkedik.

Az e részbeni közbeeső levelezések a GG. számfajtkönyv illető tételszámával láthatók el, és az iratváltások egyes mozzanatait az említett számfajtkönyv jegyzet rovatában is kitüntetendők.

Az illeték-egyenérték kiszabása.**Az illeték-egyenérték kiszabása.**

125. §. Mihelyt az illeték megszabására szükséges adatok megvannak, az adó-

hivatal kötelessége az 1881: XXVI. t.-cz. 22. §., illetve az 1887: XLV. t.-cz. 5. §-ának s a bélyeg- és illetéktörvény és szabályok 95. tétele DD. pontjának figyelembe vételével a kiszabási javaslatot a jelen utasítás 26. §-ában körülírt módozat szerint elkészíteni és az előljáró pénzügyigazgatóság kebelében felülvizsgálatra kirendelt tisztviselőnek a B₁ mintájú jegyzék mellett haladék nélkül beküldeni.

Ez utóbbi a hozzá kiszabási javaslattal beérkezett bevallásokat az ezentúl nála vezetendő E. lajstromban veszi fel, s a felülvizsgálat eszközlése után szintén jegyzék kíséretében ismét visszaküldi az adóhivatalnak, mely a jegyzéket az átvételi bizonyítvánnyal ellátva visszajuttatandja a kirendelthez.

126. §. A felülvizsgáló illetékügyi kirendeltnek előterjesztendő kiszabási tervet, valamint az ennek alapján történt minden közbeeső intézkedés, végre a nevezett felülvizsgáló tisztviselő által megállapított illetékkiszabás is, magára a vagyonbevallásra, vagy hozzá fűzött ivre vezettetik, mely utóbbi rendelkezés az adóhivatalok irányában az illetéktartozás előírására és beszedésére vonatkozó meghagyásnak tekintendő.

127. §. Az illeték-egyenérték megszabásánál a tizes szám szerint kikerekített értékösszeg után az 1881: XXVI. t.-cz. 22. §-ban meghatározott $\frac{5}{10}$, illetőleg $\frac{4}{10}$ és $\frac{2}{10}\%$ -nyi mérv szerint járó évi illeték-egyenértéki tartozások mindig szám szerint és pontosan megállapítandók.

Oly vagyon értéke, melyre nézve az 1881: XXVI. t.-cz. érvénybe lépése előtt történt megszerzéstől számítva, az illetékkiszabás 95. tétel D. betűje 4. jegyzetének alapján igénybe vehető illetékmentesség 10 évi időtartama még le nem járt, amelyre vonatkozó vagyonbevallások a GG. számfajtkönyvbe felveendő azokkal együtt, melyeket eddig az illetékkiszabási hivatal az E. lajstromban vezetett — a kiszabásnál figyelmen kívül

hagyandó ugyan, de ezen körülmény az illetékmentesség megszűntének időpontja szabatos kitüntetés mellett, nemcsak a bevallási iven kellően felemlítendő, — hanem az időleges mentességet s ennek lejáratási időpontját úgy a GG. számftejtőkönyv, mint az II. kataszteri jegyzet rovatában is vörös téntával be kell írni, és azt a jövődöbeli kiszabás céljára folyton nyilvántartani.

Ugyancsak ez az eljárás követendő az 1887: XLV. t.-cz. hatálya alatt történt vagyonszerzésekre nézve e törvény 6. §-ának utolsó pontjában megállapított tíz évi illetékmentesség tekintetében is.

Az esetleg kirovandó bírságok könyvelése.

128. §. A vagyonbevallások benyújtása, valamint a vagyon állagára nézve évközben felmerülő változások bejelentése iránt az 1881: XXXIV. t.-cz. 25. és 26. §§-aiban megállapított 90, illetőleg 8 és 30 napi határidők be nem tartása miatt ezen törvény 27. §-ának határozatai alapján kirovandó bírságok megszabása, könyvelése és beszédése ezen utasítás első részében a bélyeg- és jogilletékek kezelése iránt körülírt eljárás szerint eszközöndő; önként értetvén, hogy az ilyen bírságokról kiállított fizetési meghagyások szövegében a késedelmi kamatokra vonatkozó szavak kitöröndők.

129. §. Az adóhivatal a felülvizsgáló pénzügyigazgatósági tisztviselő határozatai alapján kiszabott illetékegyenértéket a GG. számftejtőkönyvbe, annak minden rovatai pontos kitöltésével, haladéknélkül előírja.

Fizetési iv kiállítása.

130. §. A kiszabott illetékegyenértéki tartozásról az adóhivatal az FF. minta szerint fizetési ivet, és pedig külön az ingó vagyon után és külön ivet az ingatlan javak után megszabott tartozásról állít ki.

A fizetési iv a kiszabást foglalja magában, nevezetesen pedig:

a) a felső rész baloldalán látszó első sorban a GG. számftejtőkönyv tétele és száma irandó, a 2. sorba pedig a felülvizsgáló pénzügyigazgatósági tisztviselő közeg által a kiszabási iratra vezetett E. lajstromi tétele számat és a kiszabási rendelvénnyel kell kitüntetni, továbbá

b) a fizetésre kötelezett személy nevét;

c) azon hely megjelölését, hol a vagyon fekszik;

d) a kiszabás alapjául vett értéket;

e) a vagyon minőségének megjelölését (ingó vagy ingatlan);

f) az alkalmazott illetékmértvet, s az ennek alapján kiszabott évi tartozás összegét, annak megjegyzésével, vajjon az 1887: XLV. t.-cz. 8. és 9. §§-aiban meghatározott időtartamra kiszabott illeték már jogérvényessé vált-e vagy sem? valamint az ebből egy évnegyedre járó részletet, s végre

g) a teljesítendő fizetés idejét és helyét.

Minden fizetési iv, az adóhivatal pecsétjének rányomása mellett, az adóhivatal illetékkezelő tisztviselője és vezető fő-tisztje aláírásával ellátandó.

Eljárás a fenforgó illetékmentesség esetében.

131. §. Ha valamely vagyonbevallásban az 1881: XXVI. t.-cz. 24. §-nak határozatai alapján az illetékmentesség igénybe vétetik, vagy maga az adóhivatal oly körülményt ismer fel, melynél fogva a fent idézett törvényt szakasz határozatait alkalmazandóknak véli, ez esetben kifejtvén a vagyonbevallásra a mentességet megalapító indokokat, az ügyiratot a GG. számftejtőkönyv tétele száma alatt rövid jelentés kíséretében, további intézkedés végett, az előjáró pénzügyigazgatósághoz terjeszti fel, a GG. számftejtőkönyv illető tételénél a jegyzet rovatba a következő megjegyzést vezeti be: „a vagyonbevallás fenforgó illetékmentesség miatt.....” jelentéssel a pénzügyigazgatóságnak terjesztetett elő.

Ha a pénzügyigazgatóság — az illetékmentességet nem találván indokoltnak —

a vagyonbevallást az illeték-egyenérték megszabása végett visszaküldi: akkor az adóhivatal a visszaérkezett vagyonbevallással, mely az eredeti GG. számfejtőkönyvi számot megtartja, a megelőző 125. és 127. §§-ok rendelkezései szerint elbánni tartozik, csakhogy a GG. számfejtőkönyv összes rovatainak kitöltése alkalmával a pénzügyigazgatóság rendeletének kelte és száma is idézendő.

Az adóhivatalok eljárása a kiszabott illeték-egyenértéki tartozások iránt beálló változások esetében.

Utólagos kiszabás esetei.

132. §. A fizetésre kötelezett személyek terhére előírt illetéktartozásokra nézve utólagos kiszabásnak következő esetekben van helye:

a) az 1881: XXXIV. t.-cz. 26., illetve az 1887: XLV. t.-cz. 9. §-ban említett változások folytán, amennyiben ezáltal a vagyon állagára vagy jövedelmére nézve értéksziporodás állott be;

b) az időleges illetékmentesség (127. §. 2. bek.) lejártával.

133. §. A megelőző §. a) pontjában említett eseteket, habár az illető felet az idézett törvény határozatai szerint külön bejelentési kötelezettség terheli, az adóhivatal mindamellett a hozzá kiszabás végett beérkező szerződések alapján kellő figyelemmel ellenőrizni tartozik, s az általa ez uton észlelt minden vagyon-szerzésre vonatkozó szerződésből hivatalos másolatot készítvén, ennek alapján az illeték-egyenértéki tartozás kiszabása végett azonnal intézkedik, a netán alkalmazandó bírság előírása iránt pedig a 128. §. rendelkezései szerint jár el.

A megelőző §. b) pontjában említett esetekben pedig, melyek a 127. §. 2-ik bekezdése határozatai szerint a GG. számfejtőkönyvben külön nyilvántartandók, az adóhivatal még az illetékmentesség lejártát megelőző hónapban elkéri az előjáró pénzügyigazgatóságtól a vonatkozó bevallást, s ennek alapján kiszabja

a törvényszerűen járó illetéktartozást, s illetőleg kiszabási javaslatot tesz, s a GG. számfejtőkönyvben egyszersmind a jegyzet rovatába annak idejében írt (127. §. 2. bek.) feljegyzést kitérli.

Uj fizetési iv azonban nem állittatik ki, hanem az adóhivatal a fizetésre kötelezett személy részére az utólagos kiszabás alapjait röviden kifejtő értesítvényt szerkeszt.

Ujabb fizetőkötelezettek felmerülése.

134. §. Ha az adóhivatal az illeték-kiszabás végett hozzá érkezett okiratokból, vagy bármí más módon arról szerez biztos tudomást, hogy kerületében az illeték-egyenérték fizetésére kötelezett oly személyek is léteznek, kiknek nevei a GG. számfejtőkönyvben elő nem fordulnak, vagy hogy a GG. számfejtőkönyvben s illetőleg a felosztaltott illetékkiszabási hivataltól átvett E. lajstromban kitüntetett oly javadalmak bírlalóira nézve, kik az 1881. évi első és az 1888. évi második bevallás alkalmával az 1881. évi XXVI. t.-cz. 24. §. intézkedései alapján illetékmenteseknek nyilvántattak, akár a vagyon eredeti rendeltetésének megváltoztatása, akár a jövedelem szaporítása folytán az illetékmentességet megállapító törvényes ok megszűnt: ez esetben az adóhivatal a 121. §. rendelkezései értelmében legott az illetékhöz vagyonbevallás benyújtását szorgalmazó felhívást intéz, mely általános iktatókönyvi szám alatt kiadandó, s ennek eredményéhez képest az illeték kiszabása végett a megelőző §§-ok határozataihoz képest teszi meg a további intézkedéseket.

Az illetékegyenértéki tartozás apadása.

135. §. Oly esetekben, midőn az adóhivatal a nála előforduló kiszabási iratokból meggyőződik, hogy valamely illeték-egyenérték alá vetett személy vagyonállaga eladás vagy más jogügylet folytán

kevesbedett, valamint ha a felek részéről ez iránt bejelentés történik, az adóhivatal köteles az illetéktartozás törlése végett általános iktatókönyvi szám alatt a pénzügyigazgatóságnak felülvizsgálatra kirendelt tisztviselőjéhez kellően indokolt és okmányolt jelentést tenni, mely jelentés száma a GG. számfejtőkönyv illető tételénél a jegyzet rovatában, s amennyiben ezen intézkedésre valamely illetékkiszabás végett bejelentett okirat szolgáltatott okot, az arra vonatkozó kiszabási iraton is feljegyzendő.

136. §. A GG. számfejtőkönyvben foglalt minden egyes illeték-egyenértékre kötelezett személy terhére az új kiszabás alapján előírt illetéktartozás a 123. §. rendelkezései szerint állandó tétel alatt nyitott lapon 1897. évi december hó végéig terjedő időtartammal előírandó, s a számfejtőkönyv vezetésénél az adóhivatal szem előtt tartsa, hogy :

1. a tartozás a kiszabásnál alkalmazott százaléki tételek részletes kitüntetése mellett legyen mindig előírva ;

2. az előírásból folyton kivethetők legyenek azon adatok, melyek a 157. §. értelmében évnegyedenként szerkesztendő összesítés tételeihez szükségeltetnek.

Minden évnegyed kezdetével pedig a számfejtőkönyv 5. főrovata szerint előírt évi tartozás negyedrése beírandó a 6. rovatba, mint évnegyedi tartozás, mely az évnegyed közepéig esedékesé válik.

137. §. A 133. §-ban említett azon esetekben, midőn az adóhivatal a GG. számfejtőkönyvben még elő nem forduló új illetékkötelezett személy terhére illeték-egyenértéki tartozást szabott meg, a számfejtőkönyvben új tételek szám alatt külön lapot nyit, és a kiszabási adatok nyomán az aláírást a 123. §. rendelkezései értelmében haladékkal eszközli.

Ellenben a GG. számfejtőkönyv szerint már illeték-egyenérték alá vont személyek terhére a 132. és 133. §§-ok értelmében megejtett utólagos kiszabások esetében a számfejtőkönyvben új tétel nem

nyitattik, hanem a szaporodás az illető tétel alatt már előírásban levő tartozáshoz folytatólag akként veendő fel, hogy az utólagos kiszabás adatai közvetlenül az előbbi előírás alatt a 3., 5. és 6. rovatokba beíratnak.

138. §. A 128. §-ban említett bírságokat nem szabad a GG. számfejtőkönyvbe felvenni, hanem azok bekönyvelése, nyilvántartása és beszedése iránt az adóhivatal ezen utasítás első részében a közvetlenül lerovandó bílyeg- és jogilletékre nézve előírt szabályok szerint eljárni tartozik.

A fizetési ivatek kézbesítése.

139. §. A megszabott illeték-egyenértéki tartozásokról az adóhivatalok által a jelen utasításnak 130. §-a értelmében kiállított fizetési ivateket, valamint a 133. §. utolsó bekezdésének rendelkezései szerint szerkesztett értesítvényeket ezen utasítás első részének 49. §-ában említett városi és községi közegek kötelesek kézbesíteni.

140. §. Az adóhivatal évégből a fizetési ivateket, illetőleg értesítvényeket, melyekre (a már esetleg kitüntetett E. lajstromi tétel fölül) a GG. számfejtőkönyv vonatkozó tételek számát ráírja, a fizetési meghagyásokról szóló és kellően átigazítandó vévénylapon csatolása mellett az illető kézbesítőnek haladékkal nélkül elküldi, s szigorúan ellenőrzi a kézbesítést igazoló vévények beküldése iránt megállapított törvényes határidő megtartását, más különben az e tekintetben észlelt mulasztások eseteiben, ezen utasítás első részének 55. §-ában foglalt rendelkezések szerint jár el.

A beérkező vévények szabályszerű módon az illető vagyonbevallások, illetőleg kiszabási iratokhoz fűzendők vagy ragasztandók.

141. §. A következő évi tartozásokról külön s újabb fizetési ivatek nem adatnak ki, de az évközben beállott változások folytán az 1887 : XLV. t.-cz. 9. §-a értel-

mében történt előírások és törlések a fizetési ivbe bejegyzendők. (1881. évi XXXIV. t.-cz. 28. §.)

Vége a fizetési iv kézbesítésének s ép úgy a 133. §. végbekezdése értelmében a fél részére kiállított értesítvény kézbesítésének napja, a számfejtőkönyvben pontosan kitüntetendő.

Az állandó kataszteri sorkönyv] vezetése.

Kataszteri sorkönyvek szerkesztése.

142. §. Az illeték-egyenérték tárgyait képező vagyon és az illetékköteles személyek állandó nyilvántartása céljából minden adóhivatal saját kerületére nézve kataszteri sorkönyvet vezetni tartozik. (1881: XXXIV. t.-cz. 25. §. első bekezdés.)

Ezen sorkönyvben, mely a *HH.* és *II.* minta szerint az ingó és ingatlan vagyonról elkülönítve szerkesztendő, minden illeték-kötelezett személy számára 1-től kezdve szakadatlan sorszámokban folyó tételek számok alatt külön lap nyitattik, s ennek rovatai a felülvizsgálatra kirendelt tisztviselő által már érvényesített vagyonbeállások megfelelő adataival pontosan kitöltendők, a kat. sorkönyv megfelelő tételezésmái pedig a kirendelt tisztviselőnek az előző 125. §. szerint visszajuttatandó átküldési jegyzékbe is beírandók.

143. §. Hogy a kataszteri sorkönyvek és a *GG.* számfejtőkönyv közt kölcsönös tételidézés által a szoros összefüggés helyreállítva legyen, a *HH.* és *II.* minta szerinti kataszteri sorkönyvek utolsó-előtti rovatába a számfejtőkönyv vonatkozó tételezésmái, s viszont a számfejtőkönyv 4-ik rovatába a kataszteri sorkönyv illető tételezésmái pontosan bejegyzendő.

Változások kitüntetése és betűsoros mutató vezetése.

144. §. A 132. §-ban említett kiszabások (évközben felmerülők) eseteiben a

vonatkozó adatokat az illető kataszteri sorkönyvbe önérthetőleg új tételezésmák alatt kell bevezetni; oly változások azonban, melyek a kataszterben már nyilvántartott valamely vagyon állagának szaporodása vagy apadása iránt évközben beállottak, a kataszter vonatkozó tételezésmái alatt részletesen kitüntetendők.

A hivatalos kezelés folyamában előforduló kérdések és feladatok könnyebb megoldása tekintetéből a kataszteri sorkönyvekhez betűsoros névmutatót kell vezetni, melyben a *GG.* számfejtőkönyv, valamint a *HH.* és *II.* sorkönyvek vonatkozó tételei szám szerint az illető név mellé feljegyzendők.

Az illeték-egyenérték kiszabására vonatkozó iratok kezelése.

145. §. Az 1887: XLV. t.-cz. értelmében benyújtott vagyonbevallások alapján megtörtént kiszabásokra vonatkozó iratokat az adóhivatal az idézett törvény végrehajtása iránt 1887. decz. 26-án 72.927. sz. a. kiadott körrendelet V. pontja utolsóelőtti bekezdésében foglalt utasításhoz képest, a keresztülvezetett általános kiszabás végeredményéről szóló főkimutatás kíséretében, a pénzügyigazgatóságához beterjeszteni tartozik; míg az idézett törvény 8. §-ban megállapított 10 évi időtartam közben a törvény 9. §-a értelmében és a jelen utasítás 132. és 133. §§-ai szerint eszközölt kiszabásokra vonatkozó iratokat és bevallásokat, a jelen utasítás 57. és 58. §§-ok rendelkezése szerint, megőrzi és kezeli az adóhivatal.

146. §. A 132. és 134. §§-ban említett esetekre vonatkozó kiszabási iratok pedig az adóhivatal őrzete alatt maradnak, de csak az első részletfizetés időpontjáig, amikor t. i. azok a vonatkozó befizetési tételhez számadási mellékleteként csatolandók lesznek. (150. §.)

Az illeték-egyenérték bevételezése és elszámolása.**A KK. mintájú bevételi segédnapló vezetése.**

147. §. A GG. számfejtőkönyvben előírt illeték-egyenértéki tartozások a KK. minta szerint vezetendő segédnaplóban bevételre elszámolandók.

E naplónak időrendben következő folyó tétele alatt az előírás (GG. számfejtőkönyv) tétele száma, a befizető fél neve, a befizetett illetéktartozás összege a különböző százaléki tételek szerint részletezve, és egy főösszegben is, továbbá a fizetett késedelmi kamatok és az idő, melyre azok számítottak, külön-külön a megfelelő rovatokba beirandók; megjegyeztetvén, hogy a KK. segédnapló 4. és 5. rovatának pontos kitöltése közigazgatási és statisztikai szempontból, a késedelmi kamatokra vonatkozó adatok részletes kitüntetésére rendelt 8. rovat szabatos kitöltése pedig a számviteli szigorlat tekintetéből különös jelentőségű bir.

A netán teljesített felülfizetések, valamint azon összegek is, melyekre nézve felszólamlás folytán a visszafizetés helyett betudásszerű keresztülvezetés rendelkezett el, az említett segédnapló 9. rovatában feljegyzendők.

A történt befizetésnek a GG. számfejtőkönyvbe való bevezetése.

148. §. A befizetés ideje és a KK. bevételi segédnapló tétele száma, továbbá a fizetett összeg, az ingatlan és ingó vagyon után járó tartozások szerint elkülönítve és egy főösszegben is, valamint a késedelmi kamat összege, az előírást tartalmazó számfejtőkönyv 7. rovatában is mindig azonnal bevezetendő és a 8. rovatban a netáni túlfizetés összege is kiteendő.

Késedelmi kamat szedése.

149. §. Oly esetekben, midőn az illeték-egyenértéki tartozás évnegyedi részletei az esedékesség napjáig, vagyis az illető

évnegyed közepéig (február, május, aug. és november 15-éig) be nem fizettetnek, a késedelem egész tartamára 6% késedelmi kamat jár.

A késedelmi kamat beszedése iránt ezen utasítás első részének 66., 67. §§-aiban foglalt határozatok irányadók.

A bevételi tételek okmányolása.

150. §. Minden egyes bevételi tétel a befizetőnek az MM. mintájú ellen-nyugtájával igazolandó s ezenkívül még a 132. és 134. §§. rendelkezései folytán előírt tartozásoknál az első részletfizetésre vonatkozó bevételi tétel (KK. segédnapló) a kiszabási irattal is okmányolandó. (145. §.)

A történt fizetés elismerése.

151. §. A fizetett tartozásról külön pénztári nyugta nem állittatik ki, hanem a befizetésre vonatkozó adatok, u. m. a bevételi naplócikk, a fizetés időpontja, a fizetett tartozás és a felszámított késedelmi kamat összege, az adóhivatal két főtisztjének, illetve helyetteseiknek név-aláírása mellett a fél által bemutatott fizetési ívnek a lerovás részletes kitüntetésére szánt rovatába nyugtatványként irandók be, minek megtörténte után a fizetési ív a félnek visszaadandó.

Az illeték-egyenértéki tartozások törlése, kiigazítása és visszatérítése.

152. §. Az adóhivatal a GG. számfejtőkönyvben előírt illeték-egyenértéki tartozásokra nézve törléseket, kiigazításokat vagy visszatéréseket csakis az előjáró pénzügyigazgatóság külön rendeletei alapján eszközölhet; és azok elrendelése alkalmával a meghagyást tartalmának megfelelőleg fogantatosítani, s e célra a következő szabályokat szem előtt tartani köteles:

1. a törlési, kiigazítási vagy visszatérítési rendelet kelte és száma a GG.

számfejtőkönyv (3. rovatában) az illeték-tartozás módosítására vonatkozó adatok pedig részletezve, az 5. és 6. rovatban pontosan feljegyzendők;

2. a vagyónátlagra nézve mutatóközös apadás a rendelet tartalmához képest aszerint, amint ez az ingó- vagy ingatlan vagyona vonatkozik, a *HH.* és *II.* mintájú kataszteri sorkönyvekkel tételenél is kellően kitüntendő; továbbá

3. az apadások az alábbi 157. §. szerint készítendő negyedévi összesítés hátlapjára is tételenként feljegyeztetnek és a törlési rendeletet ezen összesítéshez is csatoltatnak; azonkívül

4. a tartozás kevesbedése a fizetési ivaikba is bejegyzendő, mikor azok a legközelebbi befizetés alkalmával az adóhivatalnál bemutattnak; végre

5. oly esetben, midőn már befizetett illetéktartozásból visszatérítendő összegnek az esedékessé válandó tartozásban való betudása elrendeltetik, az adóhivatal ezen összeget a *KK.* bevételi segédnapló 9. rovatába és egyúttal a *GG.* számfejtőkönyv 8. rovatába is pontosan bejegyezni tartozik.

Az illeték-egyenértéki tartozások nyilvántartása és behajtása.

153. §. Az adóhivatal feladata az illeték-egyenértéki tartozásokat nyilvántartani, és a minden évnegyedben esedékessé vált tartozásoknál fenmaradt hátralékokat a *GG.* számfejtőkönyv negyedévi lezárásának eredményéhez képest pontosan megállapítani.

Ezen hátralékok a közadók behajtására hivatott közegeknek végrehajtás céljából haladék nélkül kimutatandók, mely tekintetben ezen utasítás első részének 78., 85. §§-aiban foglalt határozatok szerint kell eljárni. Az ebbeli intézkedések a számfejtőkönyv 11. és 12. rovataiban feljegyzendők.

154. §. Az adóhivatal kötelessége különösen oly illeték-egyenértéki hátralékok gyors behajtását szorgalmazni, melyek

csak bizonyos meghatározott időre alkult intézeteket, társulatokat és részvénytársulatokat terhelnek, és egyszerűen mind arra ügyelni, hogy ilyen hátralékok csőd vagy bírói végrehajtás esetében idejekorán biztosítottassanak és érvényesíthetők.

Minthogy egyébként az 1887: XLV. t.-cz. 7. §-a végbekezdésében az illetékköteles vagyon jövedelmének az illeték-egyenértéki hátralékért való kezessége lényegesen korlátoztatott, de másrészt ugyanezen vagyonnak a folyó illetéktartozásért való feltétlen kezessége jövőre is biztosított, ennél fogva annyival inkább különös gondot kell fordítani az adóhivatalnak az esedékessé, illetve jogérvényessé vált illeték-egyenértéki tartozás gyors behajtására, mivel a jelzett törvényes határozmányok értelme valamely két évnél régebbi hátralékokra nézve netán felmerülő behajthatatlanság esetében, a törvényszerű kártérítési felelősség a legszigorubbban fog alkalmaztatni azon tisztviselők ellenében, akik az idejekorán fogatosítandó behajtási teendők elmulasztása által a hátralék jelzett felszaporodását, illetve behajthatatlanságát okozták.

A könyvek és naplók lezárása és az időszaki kimutatások beérkezése.

KK. bevételi segédnapló lezárása.

155. §. A *KK.* bevételi segédnapló egyes rovatainak számtételei minden hó végével összeadatnak és a főösszeg a jogilletékekről szóló naplóba bevezetetik; maga a segédnapló pedig a havi számadásokhoz csatolandó.

A GG. számfejtőkönyv lezárása.

156. §. A *GG.* számfejtőkönyvben nyilvántartott illetéktartozások, és a lerovások állásának tételenkénti megállapítása céljából, az egyes tételekre nézve minden évnegyed végével a 6. és 7. fő-

rovat számtételei összeadandók és a 6. főrovat záreredménye (késedelmi kamat nélkül) a 6. főrovat záreredményéből levonandó.

Az így mutatkozó szenvedőleges különbözet képezi a hátralékot, mely a 9. főrovatba beiratik, és melynek behajtása végett egyszersmind a 153. §-ban előírt intézkedés megteendő.

Az esetleg mutatkozó tevőleges (activ) különbözet a 8. rovatban feljegyzendő.

Minden év lejártával pedig az adóhivatal az illeték-egyenértéki hátralékokról kimutatást tartozik szerkesztetni, mely a IV-ik évnegyedi összesítés (157. §.) kíséretében a pénzügyigazgatóság számvevőosztályához beküldendő.

Ezen kimutatás főösszegének egyeznie kell azon összeggel, mely az összesítés (157. §.) 9. tétel alatt ki van tüntetve.

Ezen hátraléki kimutatásban továbbá a fennálló hátralék mind a 4 évnegyed szerint párhuzamosan egymás mellett, olykép részletezendő, hogy minden egyes hátralékosnál a folyó év egyes évnegyedeiből származó hátralék kivethető legyen.

Az évet megelőző időből netán még fenmaradt hátralék az I-ső évnegyed hátralékával egy összegben mutatható ki.

De ezen egybevonás csak a pénzügyigazgatóság számvevőosztálya részére készített évi kimutatásnál alkalmazandó, különben pedig minden hátraléki részlet azon évnegyed szerint mutatandó ki, melyben az esedékessé vált, minthogy csak így lehet a késedelmi kamatot minden évnegyedi részlet után külön kiszámítani.

Évnegyedi összesítés LL. minta.

157. §. Az illeték-egyenérték állásáról minden évnegyed lejártával az LL. minta szerinti összesítés szerkesztendő, mely négy külön csoportban :

I. a tartozás általános évi állásáról való áttekintést,

II. az illető évnegyed állásának kimutatását,

III. az esedékes tartozás részletezését s
IV. az előlegesen befizetett összeg kitüntetését tartalmazza.

Az I. csoport :

1-ső tételt képezi a megelőző év utolsó negyedévi összesítés 9. tételének összege.

A 2-ik tétel alatt kimutatandó azon összeg, mely a GG. számfőjtőkönyv 5. főrovatában valamennyi illetékkötelezett terhére előírt egész évi tartozások (ideértve az évközben netán beállott szaporodás előírását is) összeadása által megállapított.

A 3-ik tétel kitöltése céljából összeadandó az évnegyed folyamában az LL. mintájú jegyzék hátlapján részletezett törlések. (152. §. 3. pontja.)

A 4-ik tétel alatt azon összeg irandó be, mely maradványul mutatkozik, ha a 3. alatti összeg az 1. és 2. alatti összegekből levonatik.

Az 5-ik tételt adja az illető év három havi, illetőleg a II., III. és IV. negyedben a 6, 9 és 12 havi KK. segédnapló 6. rovatának teljes végösszege. Ezen tételnél azonban a késedelmi kamatot nem szabad számításba hozni, mert az az előírásban sem foglaltatik.

A 6-ik tételre nézve önként értetik, hogy az az 5. tétel eredményének a 4-ikéből való levonása által nyertik.

A II. csoporthoz tartozó 7-ik t. a. felveendő azon összegek sommája, melyek már a GG. számfőjtőkönyv 6. rovatában az egész multból származó tartozást is beleértve állanak, de törlesztve még nincsenek. 8-ik tétel alatt beirandó a számfőjtőkönyv 7. főrovatából az illető évnegyedbeli három havi befizetések azon összegeinek sommája, melyek a 6. főrovatban álló esedékes tartozások lerovására teljesítették, de késedelmi kamat nélkül.

A 9-ik tételt képezi azon maradvány, mely a 8-ik tételnek a 7-ik tételből való levonása által nyertik. Ezen tételnek, az utolsó negyedévre szerkesztett összesítésben szoroson egyezni kell a 156. §.

rendelkezései szerint szerkesztendő hátraleíki kimutatás összegével.

A III. csoport:

a) és b) tételei alatt felveendő a GG. számfajtkönyv 10. és 11. rovataiban álló jegyzetek által érintett összegek; a c) tétel alatt pedig leírandó a többi hátraleíkok sommája.

A IV. csoport:

a) és b) tételei alatt kimutatandók azon előre történt fizetések összegei, melyek a 152. §. 5-ik pontja alatt említett betudásszerű keresztülvezetések által keletkeznek, vagy a 156. §. 3-ik bekezdésében említett tévőleges különbözetekekből mint túlfizetések derítettnek ki.

Ezen túlfizetéseknek az összesítésben (157. §.) a) és b) szerint leendő részletezését az adóhivatal a számfajtkönyv tartozási és esedékességi rovataiban foglaltak alapján foganatosítsa.

Az év közben beállott változások kimutatása.

153. §. Mindazon változásokról, melyek az illeték-egyenértéki tartozások szaporodása vagy apadása által az év folyamában beállottak, az adóhivatal minden év lejártával kettős kimutatást szerkeszteni és a pénzügyigazgatósághoz felterjeszteni tartozik.

Mindegyik kimutatásba következő adatok rovatszerűen foglalandók:

1. Az illeték-egyenértékre kötelezetek nevei.

2. Az évi tartozás változása, két alrovattal, melyek egyikében az eredeti előírás, a másikban pedig a változás folytán megállapított összeg kitüntetendő.

3. A változás rövid okának megjelölése.

4. A vonatkozó előírási, illetőleg törleési rendelet kelte és száma.

Időnkinti leszámolások.

159. §. Tekintettel az 1887: XLV. t. czikk 7. §-ának határozatára, mely szerint:

a) a vagyon élvezetére jogosított személy rendszerint csak saját haszonélvezetének időtartamához képest tartozik illeték-egyenértékét fizetni;

b) avagy az illeték-egyenérték viselése első sorban a tulajdonos jogi személyt terheli; ehhez képest az a) pontban említett esetben az adóhivatal köteleességében áll az illeték-egyenértéki tartozások befizetése s a hátraleíkok tárgyalása alkalmával arra ügyelni, vajjon a javadalmak birlalóinak személyében nem állott-e be változás; ha igen, akkor az élvezetből kilépett személyt illetőleg azonnal leszámolást kell eszközölni, s a felmerülő hátraleík biztosítása és behajtása végett a szükséges lépéseket megtenni. Minden ily változás a számfajtkönyvben is kitüntetendő s a javadalom élvezetébe lépő más személy részére a kir. adóhivatal új fizetési ívet állít ki, mely a GG. számfajtkönyv, esetleg E. lajstrom előbbi tétele számainak változatlan megtartása mellett adandó ki.

A b) pont eseteiben pedig szigoruan ügyelni kell arra, hogy a magyarországi mindkét evangélikus egyház kötelékébe alkalmazott lelkészek és tanítók terhére előírt illeték-egyenértéki tartozások az 1887. évi márczius 18-án 48164/1885. sz. a. kiadott (Pénzügyi Közlöny 1887. 11. sz.) megjelent körrendelettel szabályozott módon első sorban az illető egyházak gondnokaitól, mint azok vagyoni jogi képviselőitől követeltessenek.

160. §. Azon célból, hogy az illeték-egyenértéki tartozás saját helyességében fentartassék, s alkalom nyújtásék az idővel netán becsuszott eltérések okainak felfedezésére s az eltérések kiegyenlítésére, az adóhivatal feladata az illetékkötelezettekkel időnként leszámolást eszközölni, és pedig jelentékenyebb tartozásoknál minden harmadik évben, máskülönbén pedig minden ötödik évben.

Ezen leszámolás akként foganatosítandó, hogy az illető FF. fizetési ív,

mely minden lerovás alkalmával az adóhivatal kezeibe jut, tartalmára nézve összeegyeztetik a GG. számfejtőkönyv tartalmával.

Az ekképen netán felderített eltérések kiigazítandók, mely célra, kétely esetében, a pénzügyigazgatóság számvevő osztályától a tett törlesztéseket igazoló ellennyugtákkal okmányolt segédnaplók elkérhetők.

Minden leszámolás megtörténte s annak

eredménye úgy a fizetési ívben, mint a GG. számfejtőkönyv 3. rovatában kellően feljegyzendő.

Az ezen szabályok megszegésének eseteire alkalmazandó büntető határozatok.

161. §. A megelőző §§-ok rendelkezéseinek megszegése eseteiben ezen utasítás első részének 112—117. §§-aiban foglalt büntető határozatok alkalmazandók.

IV.

A DIJAKRÓL.

A díjakról*)

I. RÉSZ.

A díjak neveiről.

Díjkötelezettség tárgyai.

1. §. Díjfizetés alá esnek :
 1. Fejedelmi kegyadományozások.
 2. Államszolgálati kinevezések.
 3. Szabadalmak.
 4. Különféle jogosítványok.
 5. Birói letétek.

II. FEJEZET.

Királyi kegyadományozások.¹⁾

Világi méltóságok és czimek.

2. §. A következő világi méltóságok és czimek adományozásáért fizetendő :

1. az udvari tanácsosi cím és rangért, vagy cím és jellegért2100 frtot ;
2. az udvari tanácsosi címért1260 „
3. a kir. tanácsosi cím és rangért, vagy jellegért.....1050 „
4. a kir. tanácsosi címért 525 „
5. a kir. asztalnokságért. .157 frt 50 kr.

3. §. A m. kir. honvédség tisztjeinek saját kérelmükre adományozott magasabb jellegért vagy tiszteletbeli címért,

¹⁾ Az 1875: XXV. t.-cz. I. §-ának rendelkezése által törvényesített 1811. évi díjszabályzat.

*) A magyar királyi adóhivatalok szolgálatára vonatkozó utasítások és szabályrendeletek gyűjteményének IX. füzeté.

mely szolgálati díjköteles élvezettel nincsen egybekötve, jellegdíj fizetendő.

A jellegdíj következőleg van megállapítva :

A z e l n y e r t		forint
főhadnagyi	jellegért vagy címért	24
századosi		36
őrnagyi		60
alezredesi		84
ezredesi		120
vezérőrnagyi		192
altábornagyi		240
táborszernagyi vagy lovassági tábornoki	jellegért vagy címért	300
tábornagyi		600

A honvédség többi havidíjas személyei a saját kérelmükre adományozott magasabb jellegért vagy tiszteletbeli címért hasonló díjat kötelesek a megfelelő napidíj-osztály szerint fizetni. (Illetékszabályzat a m. kir. honvédség számára, 1881. évi hivatalos kiadás 115. §.)

Egyházi czimek.

4. §. Egyházi czimek után és pedig :

1. a püspöki czimek adományozásáért fizetendő630 frt,

2. a prépost vagy apát czim
adományozásáért 420 frt,
3. czimzetes kanonokságért .. 105 »

Nemességi rangok.

5. §. Nemességi rangok adományozásáért fizetendő:

1. grófi rangért:
a) ha új családnak adományoztatik 5250 frt,
b) ha régi családnak adományoztatik 3150 »
2. bárói rangért:
a) ha új családnak adományoztatik 3150 »
b) ha régi családnak adományoztatik 2100 »
(kivételeket tartalmaznak a 7. és 8. §§.)
3. a nemességért 1575 frt.
(kivételt tartalmaz a 8. §.)

6. §. Azok, kik nemességüket csak részben s nem teljesen tudják igazolni, a nemességi díjnak felét fizetik, t. i. 787 frt 50 krt.

7. §. A Mária-Terézia-rend vitézei a báróságról díjt nem fizetnek.

8. §. Katonatisztek, kik a közös hadseregben, illetve a kir. honvédségnél kitüntetéssel szolgálnak s magyarországi születésűek, ha nemességre vagy pedig báróságra emeltetnek, csak a díj fele részét fizetik.

9. §. Ha több férfitestvér a nemességi rangot egyszerre nyeri el, akkor az idősbik az egész díjt, s a többieknek mindegyike csak fele részét tartozik fizetni, amennyiben valamennyi testvér számára közös oklevél állíttatott ki.

Különben az a testvér, ki saját részére külön oklevelet állíttatott ki, az egész díjösszeget tartozik fizetni.

Ha egyszersmind valamelyik elhunyt férfitestvér gyermekei is rangemelésben részesülnek, akkor ezek a díj fele részének fizetésére nézve hasonló elbánás alá esnek, mintha atyjok élne.

10. §. Ha valamely özvegy nő saját és gyermekei számára nemességi rangot

nyer, az anya az egész díjt, legidősb gyermeke szintén az egész díjat, ellenben a többi gyermekek mindegyike különbség nélkül csak a fele díjt köteles fizetni.

De ha ezeknek egyike maga részére külön oklevelet állíttatna ki, az esetben hasonlóképen az egész díj fizetésére köteleztetik.

11. §. A nemességi rangdíjak minden fokozattól külön fizetendők olyképen, hogy ha egy nem nemes egyszerre grófságra emeltetnék, az a grófi rangdíján kívül a bárósági és nemességi díjakat is lefizetni tartozik.

Czimerek.

12. §. Czimerek egyesítéséért a nemességi rangdíjnak fele, vagyis 787 frt 50 kr. jár. Örökbefogadás esetén ily díj nem szedendő be.

13. §. A czimerek kiigazításáért a folyamodó nemességi rangdíjának egy negyedrésze fizetendő.

Előnév adományozása.

14. §. Az előnév adományozásáért, tekintet nélkül az adományozott nemességi rangra, 315 frt jár.

Ha az előnév egyszerre többnek adományoztatik, úgy a díjfizetésre nézve ugyanazon szabályok irányadók, melyek a nemességi rangfokozatokat illetőleg fennállanak. (9. §.)

Örökbefogadás, leányfiusítás és gyermek-törvényesítés.

15. §. Örökbefogadás, leányfiusítás és gyermektörvényesítés királyi helybenhagyása eseteiben — amennyiben ezzel nemességi rangemelés is volna egybekapcsolva — ez utóbbitól a fennebbi szabályok szerint járó díj fizetendő.

Szent-István rend.

16. §. A Szent-István-rend nagy keresztjéért 300 db arany,

a Szent-István-rend közép keresztjéért 200 db arany
 a Szent-István-rend kis keresztjéért 100 » »
 fizetendő.

Az ezen rendjel fokozatai szerint járó díjak minden egyes adományozáskor teljes összegben fizetendők, anélkül hogy a netán már előbb az első- vagy másodfoku rendjelért fizetett díjak be tudatnának.

II. FEJEZET.

Államszolgálati kinevezések.¹⁾

A szolgálati díj tárgya.

17. §. Szolgálati díj alá esik minden végleges kinevezés oly hivatalbeli és szolgálati állomásra, melylyel az államkincstárból vagy ezzel egyenlőnek tartott közalapból kiszolgáltatandó rendszeres fizetés vagy teher nélküli természetbeni járandóságok élvezete van egybekötve.

1. *Jegyzet.* a 17. §-hoz. A szolgálati díj fizetése iránti kötelezettség az állami tisztviselők, altisztek és szolgák nyugdíjazásáról szóló 1885. évi XI. t.-cz. rendelkezéseiből, illetve az 1886. évi XXI. t.-cz. 58. §-ának intézkedéséből kifolyólag megállapított:

a) a m. kir. ministerek és államtitkárokra nézve (1885. évi 61298. és 66291. sz. pénzügyministeri intézkedésekkel),

b) a véglegesen kinevezett főispánokra nézve (1887. évi 67. P. M. sz. rendelettel Pénzügyi Közlöny 28. lap),

c) a bánya- és kohóhivatalok altisztjeire és szolgálira nézve (1886. évi 39712. sz. pénzügyministeri rendelettel),

d) a rendszeresített állomásokon alkalmazott gyakornokokra nézve (1887. évi 16601. sz. pénzügyministeri rendelettel Pénzügyi Közlöny 33. sz.),

e) az államszolgálatban álló altisztekre (ide értve a pénzügyőröket is) és szolgálira nézve — akár szolddal, akár bérrel történt kinevezések iránt (1886. évi 22739. sz. pénzügyministeri rendelet, Pénzügyi Közlöny 286. lap).

2. *Jegyzet.* E szakasz határozatai nem alkalmazhatók.

Az 1875 : XXXII. t.-cz. intézkedései alá eső tanítók (1888. évi P. K. 6. számában közzé-

tett 62031/1887. sz. pénzügyministeri rend.), államkincstárból nem javadalmazott közalapítványi tisztviselők (1888. évi 17407. sz. pénzügyministeri rendelet), az erdészeti személyzetnek 1885 : XI. t.-cz. 64. §-ának c) pontjában említett egyénei kinevezésére (1886. évi 1603. pénzügyministeri intézkedés).

A szolgálati díj alóli mentesség.

18. §. Díj alá nem esnek az ideiglenes kinevezések, valamint azok sem, melyeknél az állomással járó évi fizetés a netaláni természetbeni járandóságokkal együtt 300 frtot meg nem halad.

A szolgálati díj kiszabása és befizetése.

19. §. A fizetendő díj megszabásának alapját képezi azon pénzbeli és természetbeni járandóság egy évi összege, mely a díjköteles egyén rendszeresített fizetését képezi.

A 18. §-ban mentesnek nyilvánított első 300 frtnyi összeg azonban a díj megszabásakor mindig számításon kívül esik.

A természetbeni járandóságok oly összegben veendőek fel, melyben azok a pénzbeli fizetéshez hozzászámíttattak.

Jegyzet. A közös hadsereg vagy honvédség kötelekében alkalmazottaknál az első 600 frt a díj megszabásakor számításon kívül esik. (Illetékszabályzat a m. kir. honvédség számára, 1881. évi hivatalos kiadás 114. §-a).

20. §. A szolgálati díj rendszerint a díjköteles fizetéséből 12 havi részletben vonatik le, s az első kinevezésnél a 19. §-ban meghatározott fizetésnek, további kinevezésnél, vagy fokozatos előléptetésnél pedig a fizetési többletnek egy harmadát teszi.

1. *Jegyzet.* Az első folyamodású kir. bíróságoknál alkalmazott bírák és kir. ügyészek részére az 1871 : XXXI. t.-cz. 11. §-a, illetve az 1881 : LV. t.-cz. intézkedései alapján utalványozott *tizederes pótlékok* e szakasz határozatal alá eső fizetési többlet természetével bírnak. (1882. évi 5165. sz. pénzügyministeri körrendelet.)

2. *Jegyzet.* A m. kir. államvasutak hivatalnokainak létszámából az államszolgálatba átvett egyének fizetése után a szolgálati díjak a 21. §-ban meghatározott mérvnek megfelelően lerovandók, de ily esetben a szabályszerű díjtartozást a vasuti nyugdíjintézet téríti meg

¹⁾ Az 1875 : XXV. t.-cz. 1. §-ának rendelkezései által törvényesített 1858. évi január hó 24-én kelt császári nyiltparancs.

az államkincstárnak azon járulékok összegének erejéig, melyeket az illető tisztviselő az említett nyugdíjintézetnél befizetett, önként értetvén, hogy ha a szolgálati díjtartozás a vasuti nyugdíjintézet által megtérítendő összegnél nagyobb, a mutakozó többletet az átlépett tisztviselő tartozik szabályszerűen leróni. (1885. évi 1528. sz. pénzügyministeri intézkedés.)

21. §. Az a fizetés, melytől valaki akár polgári, akár katonai szolgálatban díjt már egyszer fizetett, későbbi alkalmaztatásánál, vagy előléptetésénél, az új állásával egybekötött javadalmazás összegéből mindig levonandó s a szolgálati díj az újabb fizetésnek csupán a már díj alá vont fizetést meghaladó többletétől irandó elő.

Ha azonban valamely egyházi javadalmas az állam szolgálatában állandó alkalmazást nyer, és e mellett a javadalmat is megtartja, akkor az ezen alkalmazástól járó díj megszabásánál az egyházi javadalom adományozásáért fizetett illeték tekintetbe nem vétetik.

22. §. Ha valaki az állam szolgálatából önkéntesen kilép, vagy abból saját hibája miatt elbocsáttatott és későbbben ismét állandó alkalmazást nyer, akkor irányában a díj kiszabására nézve akként kell eljárni, mintha még előbb alkalmazva nem lett volna.

23. §. Katonatisztek, akik katonai jellegű megtartásával a polgári államszolgálatban rendszeresített hivatali állomásra neveztetnek ki, ilyen kinevezésért a szolgálati díjt tartoznak leróni.

Ha az illető a korábbi katonai állásra ismét visszahivatik, a lefizetett díj visszatérítettik; ha azonban a visszahívás előléptetéssel van egybekötve, ez esetben a szolgálati díj alá vont polgári fizetés az új katonai állomásért fizetendő díj megállapításánál számításba veendő. (1858. évi 821. sz. pénzügyministeri rendelet. Rendeletek lapja, 5. sz.)

24. §. Azok, akik csupán használhatlanságuk miatt távolítottak el a szolgálatból, és utóbb valamely képességüknek megfelelő szolgálati állomást nyertek, a díjszabást illetőleg nem ujonnan alkal-

mazottaknak, hanem olyanoknak tekintetnek, kik egyik szolgálati állomásról a másikra helyeztettek át.

25. §. Szolgálati csere eseteiben csak az tartozik díj fizetni, aki ezáltal netán nagyobb javadalmazást nyer.

26. §. Ha valaki a díj lefizetésére meghatározott idő (20. §.) előtt ideiglenes, vagy állandó nyugalomba helyeztetik, vagy a nyugdíjaztatás feltételeinek hiánya miatt végkielégítést nyer, vagy bármely más okból szolgálni megszűnik: akkor a szolgálati díjnak csak annyi havi részletét tartozik befizetni, ahány hónapra a díjköteles fizetésében tényleg részesült. De ha a nyugalmazott, vagy végkielégítet egyének későbbben valamely állandó állomásra, az előbbi, vagy nagyobb fizetéssel ismét kineveztetnek, — azon díjrészeket, melyek nyugalmaztatásuk vagy végkielégítettetésük alkalmával még nem voltak esedékesek, tekintettel a netalán nyert fizetési többletre, pótlólag befizetni tartoznak.

III. FEJEZET.

Szabadalmak. ¹⁾

Vásártartási szabadalom.

27. §. Országos és hetivásárok tartatásának szabadalmáért minden vásártól 31 frt 50 kr jár, mely annyszor fizetendő, ahány országos vásár egy évben, illetőleg ahány hetivásár egy héten tartatni engedélyeztetik.

Részvénytársulat kizárólagos szabadalma.

28. §. Oly szabadalmakért, melyek által valaki bizonyos kereseti ág vagy vállalat kizárólagos üzhetése végett részvénytársulat alakítására feljogosittatik, a szabadalom tartamának minden évére 15 frt 75 kr. fizetendő.

A szabadalom meghosszabbítása esetén

¹⁾ Az 1875: XXV. t.-cz. 1. §-ának rendelkezése által törvényesített 1858. évi január 24-én kelt császári nyiltparancs.

ugyanazt a díjt kell kiszabni az engedélyezett időtartam minden évre.

Jegyzet. E díj azonban nem jár, ha valamely új felfedezés — találmány — vagy javítás az ipar terén képezi tárgyát az engedélyezésnek.

Ily esetben az engedélyezett kizárólagos szabadalomért az 1878: XX. t.-cz. 16. czikke alapján az 1878. évi szeptember hó 23-án 38795. sz. alatt kelt pénzügyministeri rendelettel (Pénzügyi Közlöny 36. sz.) megállapított iparszabadalmi díj fizetendő, mely az 1881. évi január hó 25-én 5749. sz. alatt kelt pénzügymin. rendelet értelmében a kereskedelmi ministerium tárcsája javára számoltatik el. (1895. évi XXXVII. t.-cz. folytán e két rendelet hatálya megszűnt.)

A szabadalmak után járó díjak befizetése.

29. §. Az ezen fejezetben felsorolt szabadalmak engedélyezéséről szóló okmányok az illető díjak teljes lefizetésének igazolása előtt ki nem állíthatók.

Másrészt ezek a díjak a nyert szabadalom felőli értesítéstől számítandó egy év alatt teljes összegben lerovandók, vagy pedig ezen határidőn belül fizetési halasztás eszközözendő ki. Ha a fizetés a fentebb meghatározott egy éven, illetve a netán kieszközölt halasztási határidőn belül nem teljesítették, az érdekeltnek minden igénye a kérdéses szabadalomra megszűnik.

Ily esetben a szabadalmi okmányt akkor sem szabad kiállítani, ha a díj lefizettetnék.

Szabadságában áll azonban az érdekelt félnek a fizetési határidő elmulasztása miatt érvénytelenné vált jogosítvány megújításaért folyamodni.

1895: XXXVII. Törvényezikk.

A találmányi szabadalmakról.¹⁾

VII. FEJEZET.

Díjak.

45. §. Minden szabadalomért, valamint pótszabadalomért a bejelentéssel egyidejűleg 20 korona bejelentési díj fizetendő.

¹⁾ L. az Igazságügyi Törvénytár III. részét.

A leírásnak a 32. §. értelmében megengedett módosításáért 10 korona díj fizetendő.

Ezenkívül minden szabadalomért, az igénybe vett őtalom tartamára való tekintettel, a következő évi díjak fizetendők:

az 1-ső évre	40 K
a 2-ik „	50 K
a 3-ik „	60 K
a 4-ik „	70 K
az 5-ik „	80 K
a 6-ik „	100 K
a 7-ik „	120 K
a 8-ik „	140 K
a 9-ik „	160 K
a 10-ik „	200 K
a 11-ik „	250 K
a 12-ik „	300 K
a 13-ik „	350 K
a 14-ik „	400 K
a 15-ik „	500 K

Pótszabadalomért,¹⁾ amennyiben az önálló szabadalomra át nem változik (17. §.) a szabadalom egész tartamára, a bejelentési díjon kívül a 40 korona díj csak egyszer fizetendő.

Ha ezen díjakból a szabadalmi hivatal kiadásai nem fedezhetők, a kereskedelmi minister a pénzügyministerrel egyetértőleg a jelen törvény életbeléptétől számított három éven belül az említett díjakat rendeleti uton, — azonban legfeljebb 50%-kal — emelheti.

Az évi díjak évenként előre esedékesek, és vagy évenként, vagy több évre, vagy végre mind a 15 évre lefizethetők.

¹⁾ Pótszabadalom oly szabadalom, mely egy már szabadalmazott vagy szabadalmazás végett bejelentett találmány javítását vagy tökéletesítését czélozza; de csak akkor, ha a törzsszabadalom tulajdonosának mint pótszabadalom engedélyeztetett. Nem pótszabadalom tehát az ily szabadalom akkor, ha az nem a törzsszabadalom tulajdonosának, hanem harmadik személynek, vagy a törzsszabadalom tulajdonosának ugyan, de — kívánsága szerint — nem mint pót-, hanem mint önálló szabadalom engedélyeztetett. A pótszabadalom önálló szabadalomra válik, ha a törzsszabadalom lemondás, megvonás vagy megsemmisítés folytán érvényét veszti.

Az első évre járó díj legkésőbb a találmány bejelentésének közzététele napjait követő 60 nap alatt fizetendő, mert különben a találmány bejelentése visszavontnak tekintendő.

A 2-ik egész 15-ik évi díjak legkésőbbben a lejáratot követő 60 nap alatt fizetendők.

A lejáratától számított 30 nap után teljesített ily fizetésen kívül még 20 korona pótdíj jár.

Az évi díjak minden a szabadalom fennállásánál érdekelt féltől elfogadandók.

Oly feltalálóknek, kik szegénységüket szabályszerű szegénységi bizonyítvánnyal igazolják, vagy kik mint munkások a napi keresetre vannak utalva, a bejelentési és az első évi díj, valamint a leírások kiigazításáért járó díj hitelezhető és ha a szabadalom a második év kezdetén megszűnt, teljesen el is engedhető.

A bejelentési díj egyáltalában nem, az évi díj csak akkor térítették vissza, ha a szabadalom megadása megtagadtatik.

46. §. A fennebbi díjakon kívül még a következő esetekben külön-külön 20 korona díj előzetesen fizetendő:

1. felfolyamodás vagy felebbezés után (36—38. §§.);

2. szabadalmak megvonása és megsemmisítése iránti kereset után (20. és 21. §§.);

3. valamely fennálló szabadalom terjedelmének megállapítása iránti kérelem után (57. §.);

4. szabadalom átruházásának bejegyzése után (41. §.).

Mindezen díjak az illető irat benyújtása előtt fizetendők és a megtörtént befizetésről szóló nyugta a beadványhoz csatolandó; ellenkező esetben a beadvány visszautasítandó.

Az 1. alatt említett díj visszaadandó, ha a felfolyamodásnak hely adatott. A 45. §. utolsóelőtti bekezdésében említett személyeknek az 1—3. pont alatt felsorolt díjak is elengedhetők.

47. §. Az ezen fejezet alatt felsorolt díjak az állampénztárba befizetendők, vagy posta útján kellő időben oda utalandók.

1890:II. Törvényczikk.

II. FEJEZET.

A védjegyek oltalmáról.

1. Czim.

15. §. Minden egyes védjegy lajstromozásáért 5 forint díj fizetendő, mely összeg a lajstromozást eszközöl kereskedelmi és iparkamara pénztárába folyik.

16. §. A védjegyek lajstromozása a bejegyzés idejétől számított tíz évről tíz évre a lajstromozási díj ujjal lefizetése mellett megújítandó, ellenkező esetben a védjegy oltalma megszűntnek tekintendő.¹⁾

IV. FEJEZET.

Különléle jogosítványok.

Családi hitbizományok.

30. §. Családi hitbizományok felállításánál a királyi jóváhagyásért, ha ingatlan vagy vegyesen ingatlan s ingó javak jelöltetnek ki hitbizományul, fizetendő 1050 frt,

ha pedig a hitbizományi javak csupán ingó javakból állanak 262 frt 50 kr.

Abban az esetben, ha az ingó hitbizomány ingatlanra vagy vegyessé változtatik át, 787 frt 50 kr. fizetendő.

Ellenben ingatlan vagy vegyes hitbizománynak ingóra való átváltoztatása díjfizetés alá nem esik.

A hitbizomány bővítésének helybenhagyásaért, ha a hitbizomány ingatlan javakkal szaporítottatik 525 frt,

ha pedig ingó javakkal bővítettik 131 frt 25 kr.

Királyi közjegyzői kinevezés.

31. §.²⁾ Királyi közjegyzővé való kinevezésért 25 frtnyi díj fizetendő.

¹⁾ Az 1890: II. t.-cz.-et módosító 1895. évi XLI. t.-cz. ezeket a §§-okat nem érintette.

²⁾ Az 1875: XXV. t.-cz. 1. §-a által törvényesített 1858. évi január 24-én kelt császári nyiltparancs.

A magyar korona országai czimerének használhatása.

32. §. A magyar korona országai egyesített czimerének, vagy Magyarország külön czimerének magánosok és magánjellegű testületek, vállalatok és intézetek által való használatának engedélyezéseért külön-külön 50 forintnyi díj fizetendő (1883 : XVIII. t.-cz. 3. §.).

A jogosítványok után járó díjak befizetése.

33. §.¹⁾ Az előző 29. §. rendelkezései a 30. és 31. §§-ok alapján járó díjak levorására nézve is irányadók.

34. §. A 32. §-ban említett díj az engedély kiadásakor fizetendő. (1883. évi XVIII. t.-cz. 3. §-a, lásd az 1883. év október hó 16-án 58.680. sz. a. kelt pénzügyministeri rendelet, Pénzügyi Közlöny 41. sz.)²⁾

V. F E J E Z E T.

Bírói letétek.¹⁾

A letéti (őrzési) díjak tárgya.

35. §. Letéti (őrzési) díjat fizetni kell azon tárgytól, melyek bírósági meghagyás folytán a kir. adópenztárakban őriztetnek.

A díj mérvének alapja.

36. §. A letéti díj mérvének alapjául szolgál :

- a) vagy az őrzött tárgynak értéke, és egyszersmind az őrzési időnek tartama ;
- b) vagy egyedül csak az őrzési időnek tartama.

A díjköteles letétek nemei.

37. §. Az előző 36. §. a) pontja alá esnek :

¹⁾ Az 1875 : XXV. t.-cz. 1. §-a által törvényesített 1853. évi január 26-án kelt császári nyiltparancs.

²⁾ Egészen más természetűek a védjegylajstromozási díjak.

- a) pénz- és drágaságok ;
 - b) részvények, sorsjegyek, váltók és forgalom tárgyát képező egyéb papírok.
- Minden más okirattól és tárgytól az őrizeti díj nem azok értéke, — hanem csak az őrzési időnek tartama szerint számíttatik ki (36. §. b) pontja).

Díjmentes letétek.

38. §. Letéti díj nem jár oly tárgytól :

1. melyek bünfenyítő eljárásban tétettek le, ha csak a letét a bünfenyítő eljárás befejezése után polgári bírói eljárás tárgyává nem tétetik ;

2. melyek nem peres eljárásban a kincstár, vagy az abból javadalmaszott közalap biztosítására tétettek le ;

3. melyek a földtehermentesítésből származó kárpótlásnak biztosítására, ki- egyenlítésére tétetnek le ;

4. szelvényektől, ha vagy a kötvény, illetőleg részvény, melyhez azok tartoznak, vagy pedig a szelvénylap letétben van ;

5. oly tárgytól, melyek a bíróság hivatalos cselekménye folytán tévedésből jutottak letétbe, ha azok kiszolgáltatása az illető fél által azon időponttól számítandó három hónap alatt szorgalmaztatik, melyben a téves letétel tudomására jutott ; és ha ugyanazon tárgyak a bíróság kiszolgáltatási rendelvényének kézbesítése után legfeljebb 15 nap alatt a letétből visszavételnek ;

6. nagy- és kiskoruak oly közös hagtékától, vagy azok egyéb oly közös vagyonától, melyet az osztály és elkülönítés megejtéséig bírói letétbe helyezni kell. A nagykoruaknak az őket illető osztályrész őrzési díj fizetése nélkül kiszolgáltatandó, ha ők a kiszolgáltatást az osztály megejtésétől számítandó 3 hónap alatt szorgalmazzáik, és osztályrészüket a bíróság ebbeli rendelvényének vétele után legfeljebb 15 nap alatt felveszik ;

7. oly összegektől vagy tárgytól, melyek a gyámoltak tartására, nevelé-

sére, vagy azok tartozásainak kifizetése végett kiszolgáltatnak;

8. oly letételektől, melyek a kincstárnak vagy az abból javadalmazott közalapnak kiadatnak, ha az őrzési díj a kincstárnak, vagy ily alapnak kellene fizetni;

9. a királyi közjegyzők azon biztosítéktól, melyet ők az 1874 : XXXV. t.-cz. 9. §-a értelmében letenni tartoznak, s mely a kir. adóhivataloknál letétben őriztetik; ¹⁾

10. oly letételektől, melyeket a kincstár kamatoztat. (83137/881. sz. pénzügyministeri rendelet 24. §-a 1882. évi Pénzügyi Közlöny 23. lap.)

Jegyzet. A regale kártalanítási eljárás folyamán bírói letétbe helyezett járadékszelvények és kártalanítási összegek után az őrzési díj nem jár. (1890. évi 67.612. sz. p. ü. min. körrendelet Pénzügyi Közl. 560. l.)

A díj megszabásánál felveendő érték.

39. §. 1. Kül- vagy belföldi arany, vagy külföldi ezüst pénznemek azon értékben vétetnek fel az őrzési díj megszabásánál, melyben közpénztáraknál elfogadtatnak.

2. Ermek és drágaságok a letét alkalmával megbecsültetnek, s a díj ezen becsértékek alapján szabatik meg.

3. Államadóssági kötvények s egyéb értékpapírok után az őrzési díj a névérték alapján szabatik meg. (67080/887. számú pénzügyministeri körrendelet, 1887. Pénzügyi Közlöny 47. sz.)

4. Értékpapírok, melyek kisorsoltatnak, azon értékben vétetnek fel, melyvel azok a kisorsolás napján ténylegesen bírnak.

5. Szelvények, melyek az azokhoz tartozó kötvény vagy részvény nélkül tétettek le, azon összegben vétetnek fel, mely azokban kifejezve van, — ha pedig a szelvényekben nincsen az összeg szám-

szerint kifejezve, azok a kötvény vagy részvény értékének negyvened részével veendő fel. Ha szelvénylap, kötvény vagy részvény nélkül tétetett le, — annak értéke a kötvény vagy részvény fele értékével vétetik fel.

6. Ha az okiratban az érték vagy pénzösszeg idegen pénzláb szerint van kitéve, a letéti díj a belföldi pénzláb szerint kiszámítandó pénzérték vagy összeg után szabatik meg. Azon okiratoknál, melyekben a pénzérték kifejezése mellőztetett, mindig a belföldi pénzérték vélelmezendő.

A díjkiszabás alapjául veendő időtartam.

40. §. A bírói letét őrzésének időtartama azon naptól, melyen a letét őrizet végett átvétetett, annak kiszolgáltatása napjáig, még pedig minden egyes tárgyra nézve külön számítandó.

A most említett szabály alkalmazandó azon esetekben is, midőn őrizet alá vett pénzekből kölcsönök adatnak ki.

Ha a bírói letétek kiszolgáltatása oly feltétel alatt rendeltetik el, hogy vagy ugyanazon, vagy más hasonló értékű tárgyak ismét letétessenek, — az őrzésnek időtartama az eredeti letétnek időpontjától fogva, az őrizet netaláni félbeszakításának tekintetbe vétele nélkül számítandó.

A kisorsolás folytán előállott érték-növekedéstől fizetendő díj, a kisorsolás napjától a kisorsolt értékpapírnak kiszolgáltatása napjáig, külön számítatik ki.

A díj különböző mérve az érték és időtartam szerint.

41. §. A tárgy értéke és az őrizetnek időtartama szerint fizetendő őrzési díjak az érték minden forintja után tesszen:

a) pénz- és drágaságoktól, ha az őrizet nem tart egy évnél tovább $\frac{1}{2}$ krt, egy évtől 5 évig 1 „
öt évtől 10 évig $1\frac{1}{2}$ „

¹⁾ 1874 : XXXV. t.-cz. 11. §-a és 1880. évi utasítás 11. §-a az 1880. évi Pénzügyi Közlöny 174. lapján.

tíz évtől 15 évig 2 krt,
tizenöt éven túl 3 „

A gyámság vagy gondnokság alatt álló személyekre a díj 2 koronán felül sohasem rovatik ki.

b) A forgalom tárgyát képező papiroktól az a) alatt felsorolt díjak csak fele részben számíttatnak.

Az érték azon összege, mely az összes számításnál egy egész forintot nem tesz ki, a díj kiszámításánál tekintetbe nem jó.

A díj kiszámításánál a krajczároknak mutakozó törtrészek egész krajczárnak vétetnek.

42. §. Az őrizet időtartamához képest fizetendő díj téssen :

1. A forgalom tárgyát nem képező okiratokból, melyek jogügyletekről oly czélból állíttatnak ki, hogy azok a kiállító vagy meghatalmazó ellen bizonyítékul szolgáljanak, akár el vannak látva a bizonyító erőre megkívántól kellékekkel, akár nem, — ha az őrizet tartama öt éven túl nem terjed 30 krt,
öt éven túl tíz évig 60 „
10—15 évig 90 „
tizenöt éven túl 1 frt 20 krt,
azzal a megszorítással azonban, hogy az őrzési díj — abban az esetben, ha az okirat a bélyeg- és illetévtörvények és szabályok értelmében illeték alá esik, — magasabb nem lehet, mint azon illeték, mely az okirattól törvényszerűen jár.

2. Minden egyéb okmánytól és irattól, mely az a) pont alatt nem foglaltatik, ha az őrizet időtartama öt évet nem halad meg, az őrzési díj 12 kr,
öt éven túl tíz évig 24 kr,
10—15 évig 36 kr,
tizenöt éven túl 48 kr.

Az 1. alatti díj minden egyes okiratért fizetendő, habár azok ugyanazon egy letéti szám alatt tétettek el.

Az okiratok tartozékát képező iratok és mellékletek azonban, még a külön letéteményezés esetében is, mentesek a díjfizetés alól.

A 2. pont alatti díj még akkor is csak egyszeres összegben fizetendő, ha ugyan-

egy letéti szám alatt letétbe helyezett több irat vagy okmány egyszerre szolgáltatatik ki. Ha a kiszolgáltatandó okmányok vagy iratok különböző letéti számok alatt lettek letétbe helyezve, vagy ha ugyanegy letéti szám alatt letéteményezett tárgyak különböző időpontban szolgáltatnak ki, az őrizeti díj előbbi esetben a letéti számok összegéhez képest, az utóbbiban pedig annyiszor fizetendő, ahányszor tényleg a kiszolgáltatás történik.

A díj kiszabása, ha a tárgyak együttesen adatnak ki.

43. §. Ha oly tárgyak, melyektől az őrzési díj a 41. §. szerint fizetendő, a 42. §. határozmányához képest csak az őrzés időtartama szerint megdíjazandó okiratokkal együttesen szolgáltatnak ki; az utóbbi okiratoktól őrzési díj csak azon esetben szabatik ki külön, ha ezek az előbbi tárgyakkal nem együttesen lettek letétbe helyezve.

A díj befizetése.

44. §. Az őrzési díjt a letét kiszolgáltatásánál kell lefizetni. De ha a letéti őrizet alatt álló tárgy oly feltétel alatt szolgáltatatik ki, hogy ahelyett más, habár ugyanazon díjmérv alá eső, hanem kisebb értékű, vagy pedig más, a csekélyebb díjmérv alá tartozó tárgy tétessék le, úgy már a tárgy feltételes kiszolgáltatásánál a megfelelő díjkülönbözet — tekintettel az őrizet időtartamára — kiszámítandó és lerovandó.

45. §. A letéti (őrzési) díjt mindig az fizeti, akinek a letéteményezett tárgy kiadatik.

A letéti díj magát a tárgyat terheli és minden magánkövetelést megelőző. A letét a díj lefizetése előtt ki nem szolgáltatatható. Az ettől való eltérést csakis a pénzügyi igazgatóság engedheti meg, megfelelő biztosíték feltétele mellett.

II. RÉSZ.

A díjak kiszabásáról, kezeléséről
és elszámolásáról.

I. FEJEZET.

A pénzügyministeri tárcza javára számo-
landó díjak kiszabásáról.

*A királyi kegyadományozások, a szaba-
dalmak és a különféle jogosítványok utáni
díjak kiszabása.*

46. §. A királyi kegyadományozások, szabadalmak és különféle jogosítványok után járó díjakat (I-só rész 2—16., 27—29. és 30—35. §§-ok) a magyar kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatal jelen összeállítás I. részének illető §§-aiban meghatározott mérv szerint szabja ki; mely célból a nevezett hivatal az illetékes kir. ministeriumoktól nyeri a szükséges közléseket.

A szolgálati díjak kiszabása.

47. §. A szolgálati díjak (I-só rész 17—26. §§-ok) kiszabására az a pénztár vagy hivatal illetékes, melyhez a fizetési utalvány intéztetik. A díj kiszabása és előírása a fizetési utalvány alapján eszközöltetik.

Ha azonban a kifizetéssel megbízott pénztár székhelyén számvevő osztály van felállítva, ez esetben a szolgálati díjak kiszabása azon számadási ágakban, melyek iránt feljegyzéseket és számlakönyveket vezet, ezen számvevő osztály teendőihez tartozik.

A számvevő osztály köteles a szolgálati díjt oly esetekben kiszabni, midőn a fizetési utalványban a készpénz-fizetésen kívül valamely természetbeni járandóság is folyóvá tétetik, habár ennek számszerinti értéke a fizetési utalványban nincsen kitüntetve.

Az utalványozó hatóságok kötelesek a kinevezésre vonatkozó fizetési utalványban a jogosított nevén s a szám-

adási ágon kívül a következőket különösen kitüntetni:

a) vajjon az illető állomásra történt kinevezés ideiglenes-e vagy végleges;

b) minő végleges hivatali állást foglalt el a kinevezett legutóbb és mely fizetéssel; végül

c) az ujonnan adományozott tisztí állomással netán egybekötött természetbeni járandóságok értékét.

Ha az ideiglenesen kinevezett tisztviselő véglegesen megerősítettik állásában, erről az illető pénztár, amennyiben fizetések számfejtésével van megbízva, a szolgálati díj megszabása céljából abban az esetben is értesítendő, ha újabb fizetési utalvány nem is adatik ki.

Jegyzet. A 3. §. jegyzetében említett jellegdíjak, valamint a m. kir. honvédség havidíjas személyei által lerovandó szolgálati díjak kiszabása és beszedése iránt a m. kir. honvédelmi ministerium illetékes közegrel intézkednek.

A bírói letéti díjak kiszabása.

48. §. A bírói letéti vagy őrzési díjakat a pénztárak szabják ki, melyeknél a bírói letétet képező tárgyak őriztetnek és kezeltetnek,

A letéti vagy őrzési díjak a jelen összeállítás 36., 37., 39—43. §§-ainak határozatai szerint szabandók ki. E célból a letétek kiadási napló tételeinél hivatkozással az illető bevételi napló-cikkre, tüzetesen kitüntetendő a kiadott letét átvételének napja, s így az egész őrzési idő, mely az őrzési díjak kiszabásának alapjául szolgál, (1882. évi Pénzügyi Közlöny 23. lapján 23. és 24. §.)

II. FEJEZET.

A díjak kezeléséről, elszámolásáról és behaj-
tásáról.

*A királyi kegyadományozások, szabadal-
mak és különböző jogosítványok után járó
díjak kezelése.*

49. §. A királyi kegyadományozások, szabadalmak és különféle jogosítványok

után járó díjak kiszabásával megbízott központi díj- és illetékkiszabási hivatal (46. §.), az e célra vezetett lajstromból, szelvénytérő díj-előirási meghagyást állít ki. Ezek a meghagyások a pénzügyigazgatóságok útján, és ellátva a számvévó osztály által reá vezetett könyvelési adatokkal, kerülnek az illető kiadó-hivatalhoz.

Az adóhivatal az előirási meghagyást a díjakról vezetendő számftejtőkönyvben előjegyzi, a szabályszerűen járó díjt abban előírja, és fizetési meghagyást állít ki, mely az illető félnek vévény iránt kézbesítendő.

Az előirási meghagyás alkatrészét képező és arról lementesendő előirási bizonylatot pedig az adóhivatal pontosan kitölti, és ezután ajánlott levélben közvetlenül a központi díj- és illetékkiszabási hivatalnak tartozik beküldeni.

A befizetett díjtartozás a díjjövedéki naplóban elszámolandó és a bevételi tételhez a visszatartott előirási meghagyás csatolandó.

A 32. §-ban említett díjakra nézve még különös figyelemmel kell lenni az 1883. évi Pénzügyi Közlöny 734. és 735. lapjain foglalt 58680/1883. számú pénzügyministeri rendelet határozataira.

A kegyadományozások után járó díjak behajtása.

50. §. Az I. fejezetben felsorolt kir. kegyadományozások után járó díjtartozások biztosítása és behajtása tekintetében a közadók kezeléséről szóló törvény rendelkezései mérvadók.

A szolgálati díjak iránti eljárás.

51. §. A pénztár vagy hivatal, melynél a díjköteles fizetés utalványozva van, köteles úgy az általa, valamint a számvévóosztály által kiszabott szolgálati díjakat ugyanazon számftejtőkönyvben előírni, amelyben a fizetések és egyéb levonások előjegyezve vannak.

A díjszabásra vonatkozó adatok a korábbi kinevezés után netán hátralevő díjrészletek és fizetési határidő hosszabbítások, nemkülönben a teljesített részletfizetések is ugyanazon helyen feljegyzendők.

A hivatal vagy pénztár által kiszabott díj előírásának adatai, úgy amint azok a számftejtőkönyvben foglaltatnak, az első részletlevonás alkalmával a fizetési nyugtán kitüntetendők oly célból, hogy a pénzügyi számvévó osztály a kiszabott díjösszeg helyességéről meggyőződést szerezheszen.

A további díjrészletek is a lerová egész tartama alatt minden egyes fizetési nyugtában kitüntetendők.

52. §. A díjkiszabáshoz szükséges adatokat köteles az érdekelt fél különösen akkor a hivatalnak beszolgáltatni, midőn az előbbi fizetés után lerótt díjak beszámítása forog kérdésben.

53. §. A díjlevonást sem azon esetben, ha a kiszabás nem közvetlenül a pénztárt illeti, sem pedig a díj helyes kiszabásához megkívántató adatok hiánya miatt mellőzni nem szabad.

A pénztárnak minden körülmények közt kötelessége a meglevő adatok alapján már az első fizetési részletből a díjat megfelelő mérvben levonni.

Ilyen díjszabás, illetőleg levonás úgy a fizetési nyugtán, valamint a számftejtőkönyvben is, csak mint ideiglenes jelölendő meg.

Ha a végleges díjkiszabás alkalmával az ideiglenes díjlevonással szemben különbség mutatkoznék, a felmerülő különbözetet a legközelebbi fizetésnél kell kiegyenliteni és ennek okát a számftejtőkönyvben és a legközelebbi fizetési nyugtán feljegyezni.

A hivatal által saját hatáskörében kiszabott díj megváltoztatásának indokát a legközelebbi fizetési nyugtán szükséges feljegyezni, valamint azt is, ha az ideiglenes díjkiszabás utólag helyesnek találtatott.

54. §. A szolgálati díj a fizetés vagy fizetési többlet első havi részletének esedékességétől számítandó 12 egyenlő havi részletben rovandó le.

A díjelőírás, valamint az arra teljesített részletfizetések a fizetési iven kiüntetendők.

Ha a szolgálati díj teljesen lerovatott, vagy pedig ha a díj alá eső fizetés korábban beszünttetett, a befizetett díjösszegről az érdeklő fél kívánatára külön nyugta kiállítható.

55. §. A szolgálati díj-részletfizetések 12 havi tartama alatt a fizetésnek az a része, amely szolgálati díj alá vonatik, adómentes.

56. §. A díjkötelezett tisztviselő kérényére a különben 12 havi részletben fizetendő szolgálati díjak befizetését a pénzügyministerium hosszabb időre kiterjesztheti; ez esetben az adómentesség a 12 havi időtartamon túl nem terjed ki.

57. §. A szolgálati díj még le nem járt részeinek törlése csak akkor eszközölhető, ha az illető tisztviselő meghal, vagy nyugalmaztatik, illetőleg, ha végkielégítést nyer vagy bármely okból a hivatalból kilép.

Ezen esetekről az illető pénztár, melynél a fizetés utalványozva van, az illetékes hatóság által értesítettik, amely értesítések alapján a még esedékessé nem vált díjrészletek törölendők.

Törlésnek akkor is van helye, ha a tisztviselő más hivatalhoz áthelyeztetik; ez esetben azonban a hátralékos díjrészletek a szabályszerű tartozási kimutatásban kiüntetendők, s a törlés csak az előírási bizonylat megérkezése után eszközölhető.

58. §. A díjfizetési halasztásokra vagy törlésekre vonatkozó rendeletek az illető számfeljtőkönyvnél megőrzendők.

59. §. A pénztár vagy hivatal a saját hatáskörében kiszabott díj helyességeért és annak pontos levonásáért, valamint azon esetben is felelős, ha a fizetések át-

utalásainál a hátralevő díjrészleteket hibásan mutatja ki, vagy kimutatni elmulasztja, s ezáltal a díjbeszedést veszélyezteti.

60. §. A szolgálati díjlevonások azon számadási ágbán, illetőleg azon fizetési jegyzékben mutatandók ki, amelyben a díjkötelezett tisztí fizetése és egyéb levonásai előfordulnak.

Az ily naplókban kiüntetett díjösszegek a hó végén összeadandók s az eredmény részletezés nélkül a díjjövedéki alnaplóba, számadási ágak szerint elkülönítve, bevezetendő.

61. §. Azok a hivatalok, melyek díjjövedéki naplót nem vezetnek, az általuk beszedett s az illető naplóban levonásként kiüntetett szolgálati díjakat a havi összeggel az államletéti naplóban bevételezik s az ugyanitt történendő kiadásal egyidejűleg, ellennyugta kíséretében, a legközelebbi adóhivatalhoz készpénzben beszállítják.

A birói letétek után járó díjak kezelése.

62. §. A birói letéti díjak kezelése szoros kapcsolatban van azzal az eljárással, mely a birói letétek kezelése tárgyában 1882. évi január 6-án kelt 83137. számú pénzügyministeri körrendelet kapcsán kiadott és a Pénzügyi Közlöny 2-ik számában közzétett utasítás által szabályoztatott.

Az idézett utasítás határozatai értelmében a letéti díjak tételenkénti elszámolására a birói letétemények naplójának utolsóelőtti rovata van rendelve.

A letétemények bevételezésére szánt naplóban ezen rovat üresen marad; a kiadási napló e rovatában ellenben minden egyes kiadási tétel után a kiadott letét őrzéseért beszedett szabályszerű díj feljegyzendő.

Oly letétemények után, melyeket a kincstár kamatoztat, őrzési díjak nem szedendők. (38. §. 10. pont.)

A beszedett őrzési díjak havi összege a díjakról vezetett naplóba viendő át mint bevétel, s ennek megtörténte a letéti naplóban, hivatkozással az illető bevételi naplócikkre, feljegyzendő.

63. §. Ha a bíróság a kiutaló végzésben a letétet az őrzési díjtól mentesnek nyilvánítaná, és az adóhivatal ellenkező nézetben volna, a bírói letét kiszolgáltatása nem függesztendő fel, hanem ily esetekben az adóhivatal a bírói kiutaló végzés másolatának csatolása, és a bírói letét természetének megjelölése mellett, a pénzügyigazgatósághoz tesz jelentést, indokolván a bíróságtól eltérő véleményét.

Ennek megtörténte a bírói letéti naplóban, netalán nehézmények megelőzése végett, röviden feljegyzendő. (1880. évi 66528. számú pénzügyministeri rendelet. Pénzügyi Közlöny 43. sz.)

III. FEJEZET.

Vegyes Intézkedések.¹⁾

A szabadalmak és különféle jogosítványokért lerótt díjak visszatérítése és az e részbeni igény elévülése.

64. §. A szabadalmak és különféle jogosítványokért (III. és IV. fejezet) a törvényszabta mérv szerint befizetett díjak rendszerint nem téríthetők vissza, s pedig akkor sem, ha az illető fél a lerótt díj tárgyát képező engedélynek hasznát nem vette.

Kivételnek csakis abban az esetben van helye, ha az állam a 28. §-ban említett részvénytársaság alakíthatására adott szabadalmat közérdekű tekintetekből megsemmisítendőnek találja.

65. §. Ha a díjtartozás a kiszabás alkalmával történt számítási hiba foly-

tán a törvényszerűnél nagyobb mérvben rovatott le, a fél az illetéktelenül befizetett összeg visszatérítését kérelmezheti.

Az e részbeni igény, a helytelenül kiszabott díj lefizetésének napjától számítandó két év alatt, a letéteményi díjakra nézve (V. fejezet) pedig ugyanazon naptól számítandó egy év alatt évül el.

A díjak kiszabásával és kezelésével megbízott tisztviselők felelőssége.

66. §. A díjak kiszabására szükséges adatok közlése, nemkülönben a díjak kiszabása, előírása és beszedése körül a jelen összeállítás határozatai által előszabott kötelezettségekbe ütköző, mulasztás vagy számítási hiba által okozott kárért az illető tisztviselő az államkincstárnak egyetemleges jóállási, illetve kártérítési kötelezettséggel tartozik; azonban az általa megtérített összegre nézve az első sorban fizetésre köteles fél ellen az előző 65. §-ban meghatározott két éven belül köztörvény útján érvényesítendő visszkereseti joga van.

A kiszabott díjak kiszabása elleni jogorvoslatok.

67. §. A kir. kegyadományok és bírói letétek után kiszabott díjak, valamint a szolgálati díjak ellen felebbezésnek van helye, mely a pénzügyigazgatóságnál nyújtandó be. Az ilyen felebbezések folytán, valamint a 65. §-ban említett esetben a pénzügyigazgatóság által hozott végzések ellen, ennek kézbesítésétől számítandó 15 nap alatt a pénzügyminis-teriumhoz további felebbezés nyújtható be.

A felebbezés benyújtása a kiszabott díj befizetésére nem bír felfüggesztő hatással.

Ha a felebbezés folytán a díj leszállítatik, a többlet töröltek, esetleg visszafizetnek.

¹⁾ Az 1875: XXV. t.-cz. 1. §-a által törvényesített 1852. és 1853. évi január hó 26-án kelt császári nyiltparancs.

A díjkötelezettség nem tárgya a bírói eljárásnak.

68. §. Annak meghatározása, hogy díj fizetendő-e vagy nem és minő mérvben? törvénykezési eljárás tárgya nem lehet.

A díjak sorozása csőd esetében.

69. §. A jelen szabályok határozatain alapuló díjkövetelések csőd esetében akként osztályozandók, mint más köz-adó-tartozások.

FÜGGELÉK

a díjak iránti szabályok hivatalos összeállításához.

A díjak czímén elszámolandó törvényszéki bírságok kezeléséről és elszámolásáról.

1. §. A bíróságok által kiszabott bírságokra vonatkozó jogerős bírói határozatok az 1881. évi december hó 8-án 39805. sz. a. kelt és az 1882. évi 83493. számú pénzügyministeri körrendelet kapcsán az 1882. évi Pénzügyi Közlöny 13. számában közzétett igazságügyministeri szabályrendelet rendelkezései értelmében a pénzügyigazgatóságok útján, s pedig a számvevő osztálynál történt feljegyzés után, érkeznek az illető adóhivatalhoz.

Jegyzet. Az idézett igazságügyministeri szabályrendelet intézkedései alá nem esik a fegyelmi eljárás folyamán hozott oly bírói határozat, amelylyel az igazságügyi tárczát illető (1871: VIII. t.-cz. 22. §. c) pontja) fegyelmi pénzbüntetés lett kiszabva, vagy a vádlott a fegyelmi eljárás költségeinek megfizetésében elmarasztaltatott; továbbá az a határozat, amelyben az ügyvédi kamara (1874: XXXIV. t.-cz. 106. §.) vagy a közjegyzői kamara (1874. évi XXXV. t.-cz. 107. §.) rendelkezése alá tartozó pénzbírság szabott ki (idézett szabályrendelet 7. §-a).

2. §. Az adóhivatal köteles a bírói határozat átvétele után a bírságösszeget a díjjövedéki számftejtőkönyvben előírni, s annak lerovását a díjjövedéki naplóban elszámolni, valamint azt a számftejtőkönyvben is kivezetni.

3. §. Az adóhivatal díjjövedéki szám-

fejtőkönyvében előírás és lerovásként keresztülvezetendők azok a pénzbírságok is, melyek az 1. §-ban idézett igazságügyministeri szabályrendelet 6. §-a szerint az eljárt bíróságnál lefizettettek, s a bíróság székhelyén kívül levő adóhivatalnak kísérelével mellett küldetnek meg.

Ha ily esetben még nem érkezett volna az adóhivatalhoz a pénzügyigazgatóság útján ama bírói határozat, melylyel a pénzbírság kimondatott, akkor a történt bevétel még ugyanazon a napon feljelenendő a pénzügyigazgatóságnak, mely annak megfelelő előjegyzését számvevő osztálynál eszközlendi.

Ép ugy köteles az adóhivatal mindazokat az adatokat, melyek valamely bírói pénzbírság elengedése vagy részletekben leendő leróhatása iránt az eljáró bíróság részéről netán közvetlenül tudomására adatnak, esetről esetre a pénzügyigazgatóság számvevő osztályával feljegyzés végett közölni. (1882. évi Pénzügyi Közlöny 177. lap.)

4. §. Az adóhivatal feladatában áll, a hátralékban maradt bírságok befizetését havonkint szorgalmazni, és a behajtás céljából minden egyes hátralékos tételről szerkesztett külön hátraléki kimutatást az előjáró pénzügyigazgatóságnak felterjesztetni, mely ezen kimutatások alapján az 1881: LX. t.-cz. értel-

mében, azaz bírói uton foganatosítandó végrehajtás megindítása végett intézkedik.

Az adóhivatal a behajtás iránt tett intézkedéseket, és általában az említett bírságokra vonatkozó minden közlés és intézkedés adatait a számfejtőkönyvben az illető tételnél pontosan feljegyezni tartozik. (1882. évi Pénzügyi Közlöny 178. lap.)

5. §. A pénzügyigazgatóság számvevő osztálya szintén nyilvántartja a díjjövedéki számla könyvében előjegyzett pénz-bírságok lerovását és a pénzkezelési kimutatás céljából félévenként eszköz-

bírságokról adóhivatali kerületek szerint külön hátraléki kimutatásokat szerkesztvén, ezeket a pénzügyigazgatóságnak terjeszti be.

Az ekként kimutatott hátraléki kimutatásokat a pénzügyigazgatóság azonnal kiadja az illető adóhivataloknak, melyek a behajtás végett történt intézkedésekre, vagy az időközben netán teljesített lerovásokra vonatkozólag a számfejtőkönyvben kitüntetett adatokat a hátraléki kimutatásokban pontosan feljegyezni, és ennek megtörténte után a kimutatásokat a pénzügyigazgatóságnak visszaküldeni tartoznak. (1882. évi Pénzügyi Közlöny 178. lap.)

V.

TELJES TÖRVÉNYEK.

(A bélyeg- és illetékügyekre vonatkozólag.)

1.

1868 : XXIII. Törvényozikk.

a bélyeg és illetékek, valamint a díjak tárgyában.

1. §. A pénzügyminister felhatalmaztatik, hogy a bélyeget s illetékeket, valamint a díjak megszabására, mérvére és lerovási módjára nézve fennálló szabályokat, az 1869-ik évi december 31-ik napjáig érvényben tarthassa, a következő §§-ban elsorolt módosításokkal.

2. §. A fokozatos illeték alá eső jogügyletek iránt kiállított okmányoknak s okiratoknak, habár két vagy több egyenlő példányban szerkesztettek is, csupán első eredeti példánya vettetik a jogügylet természetének megfelelő fokozatos illeték alá, míg a többi példány ivenkint 50 kr. állandó bélyegilleték alá esik; ha azonban az első eredeti példánytól járó fokozati illeték ennél csekélyebb összeget teszen, a többi példánytól ezen csekélyebb illetéknek csak fele jár.

E határozat alól kivételnek mindazonáltal a váltók, melyekre nézve az eddigi szabályok érintetlenül hagyatnak.

3. §. A szerződő felek kötelesek a 2. §-ban említett, s az ugyanazon §. szerint illetékes bélyeggel ellátott eredeti példányokat 8 nap alatt az illetékszabással megbízott hivatalnak bemutatni avégett, hogy ez, az egyidejűleg előmutatandó eredeti első példány alapján, rávezethesse azokra az első eredeti példánytól járó fokozatos illeték megtör-

tént lefizetéséről szóló hivatalos bizonyítványt. Ha olyan eredeti szerződési példányok fordulnak elő, melyeken a most említett hivatalos bizonyítvány hiányzik, ezek után a fokozatos illeték föltétlenül háromszorosan megszabandó, és ez az illetékkötelezett felektől beveendő.

4. §. Azon eddig fennálló rendszabály, mely szerint a halálozási, anyakönyvi kivonatok – az illető pénzügyi hatóságoknak évnegyedenként átküldendőik, ezenel megszüntettetik és ahelyett a községek előljárói köteleztetnek az előforduló halálozásokat esetről esetre legfeljebb 8 nap alatt az illetékszabással megbízott hivatalnak bejelenteni, és a pénzügyi hatóságoknak és hivataloknak, a hagyatékok után járó illetékek megszabására szükséges adatok megszerzése végett, amennyiben ez hatóságuk körébe tartozik, segédkezet nyújtani. Mulasztás esetében az illetők törvényhatósági uton is köteleességük teljesítésére fognak szoríttatni.

5. §. A mezővárosi és falusi kisebb földbirtokosok osztályához tartozó, mezei gazdaságon kívül más üzlettel állandóan nem foglalkozott azon örökhagyók hagyatékaira nézve, akiknek ingatlanai összesen 50 holdat nem haladnak meg, az illető örökösök a hagyaték részletes kimutatásának kötelessége alól fölmentetnek, és csak arra köteleztetnek, hogy az örökölt ingatlanok mennyiségét, valamint az örökhagyóhoz való rokonsági viszonyukat is, a kiszabott határidő alatt, az adókönyvecske és a

birtokiv előmutatása mellett jelentsék be az illeték kiszabásával megbízott hivatalnak. Az ilyen hagyatéki ingatlanok értéke, minden további becslés mellőzésével, jelesen a földbirtok értéke nézve jelen törvény 7-ik, a lakház értékére nézve pedig a jelen törvény 8-ik, illetőleg 9-ik §-ában rendelt módon meghatározandó, és az eszerint meghatározott ingatlanok értékéhez a hagyaték gazdasági ingóságai fejében, ennek 10%-nyi összege s a lakház becsértéke hozzá számíttatván, ekképen az összes hagyaték értéke megállapítandó, s ezután az örökösödési, nemkülönben az ingatlan vagyon átruházásától járó illeték megsababandó.

6. §. Azon örökösöknek, kik az 5. §-ban foglalt rövidebb eljárást nem kívánnák igénybe venni, a más hagyatékokra megszabott rendes hagyatéki kimutatás előterjesztése szabadon hagyatik.

7. §.¹⁾ [A földadó alá tartozó ingatlanoktól járó illeték megsababásánál az államadónak — a földtehermentesítési járulékot hozzá nem számítva — 70-szeres összege tekintendő legkisebb értéknek.]

8. §.²⁾ [A házbéradó alá tartozó ingatlanoktól fizetendő illeték megsababásánál, az államadónak, a földtehermentesítési járulékkal együtt véve Budapesten 50-szeres, más városokban 60-szoros összege tekintendő legkisebb értéknek.]

9. §.²⁾ [A házosztályadó alá tartozó épületeknél az adó mennyisége, az épületek értékének meghatározására csak jelen törvény 5. §-ában említett esetekben szolgál alapul, és ily esetben az összes házosztályadónak a földtehermentesítési járulékkal együtt 60-szoros összege tekintendő legkisebb értéknek.]

10. §. Ha olyan cselekvőleges követelések is foglaltatnak a hagyatékban,

melyek az örökösök részéről kétségeseknek vagy behajthatlanoknak nyilváníthatnak; ez esetben kötelesek azok az ide vonatkozó körülményeket, és pedig, ha a hagyaték bíróilag tárgyalatik, a tárgyalás befejezése előtt, különben pedig a hagyaték kimutatásának benyújtása alkalmával igazolni.

11. §. Az ekképen igazolt kétséges követelésekre nézve megengedtetik, hogy az örökösök maguk javasolhassák a kérdéses követelések azon összegét, melyet hozzávetőleg behajthatni remélnek, s ha ezen összeg elfogadhatónak találatik, ettől szabassák meg az illeték, a követelések többi része pedig számításon kívül maradhasson. De ha e tekintetben az örökösökkel méltányos megállapodásra jutni nem lehetne, a kétséges követelések után járó illeték megsababása egy évig függőben marad, mely idő alatt tartoznak azok a követelések behajthatlan vagy bizonytalan voltát hitelt érdemlőleg igazolni, vagy a határidő meghosszabbítását kieszközölni.

12. §.¹⁾ Ha ingóságok iránt kötött kétoldalú szerződések a jogügylet teljesítése és foganatosítása előtt tökéletesen és végkép megszüntetnek, s ez a jogügylet meghiusulásától számítandó 30 nap alatt hitelesen igazoltatik, a megszabott vagy befizetett illeték letörölendő, illetőleg visszafizetendő.

13. §. Üzleti társulatok, intézetek, iparvállalatok, s ezek ügynökei, kötelesek a pénzügyi hatóság megbízó levelével ellátott pénzügyi hivatalnak felszólításra mindenkor igazolni, hogy megtartják-e a rájuk vonatkozó bélyegs- és illetékadó szabályait, kereskedők és iparizók pedig felmutatni bélyegköteles könyveiket, hogy kitűnjék, kellően bélyegvezvék-e azok? Ha a nevezett egyének a megbízott pénzügyi hivatalnok felszólításának eleget tenni vonakodnának, vagy az igazolást hiányosan teljesítenék, akkor a megbízott pénz-

¹⁾ Megváltoztatta az 1873 : IX. t.-cz. 13. §-a; az utóbbit pedig 1887 : XLV. t.-cz. 2. §-a hatályon kívül helyezte.

²⁾ 1887 : XLV. t.-cz. 2. §-ával hatályon kívül helyezve.

¹⁾ Bővítette az 1881 : XXVI. t.-cz. 12. §-a.

ügyi hivatalnok feljogosittatik, hogy helyhatósági személy jelenlétében fogatossítsa a vizsgálatot.

14. §. Ha valamely ingatlan vagydonzalagbirtokosa örökképen veszi meg azt a tulajdonostól, akkor a százaléki illeték az ingatlan vagydon teljes értékének csak felétől szabadandó meg.

15. §.¹⁾ Ha a felek aláírják az alkuszok köteleveit, ezek addig, míg az alkuszoknál vannak, vagy általok a bíróságnak előmutattatnak, és amennyiben a kötelevelek tárgyai az alkuszok rendes üzletköréhez tartoznak, 50 kr. állandó bélyegilleték alá esnek. Midőn ellenben a felek aláírásával is ellátott kötelevelek a felek kezeihez visszakerülnek, vagy olyan ügyleteket tartalmaznak, melyek az alkuszok rendes üzletköréhez nem tartoznak, az efféle kötelevelek úgy tekintetnek, mint valódi szerződések, melyektől az illeték az általános szabályok szerint fizetendő, az ebbeli személyes fizetési kötelezettség első sorban mindig az alkuszt terhelve.

16. §. Olyan felebbezési, felfolyamodási vagy felülvizsgálati beadványoknál, melyek nem az egész bírói ítélet vagy végzés, hanem pl. meg nem ítélt kamatok vagy perköltség miatt, annak csak egyes pontja ellen vannak intézve, azon állandó bélyegilleték alkalmazásának van helye, mely a felebbezvény vagy felfolyamodás tárgyát képező összegnek vagy értéknek felel meg.

17. §. Valamely jognak a jótálló ingatlanaira eszközöltött telekkönyvi bejegyzései azon esetben illetékmentesek, ha ugyanazon jognak bejegyzése a főkötelezett fél ingatlanaira is foganatosított és ettől a bejegyzési illeték megfizettetett.

18. §. Ha az előjegyzés igazoltatván, végleges bejegyzéssé válik, az előjegyzésért fizetett illeték a végleges bejegyzési illetékbe betudatik.

19. §. Váloperekben a beadványok és az ezekben hozott ítéletek — minden

tekintet és különbség nélkül a bíróságra, mely előtt azon perek megindítottak és tárgyalottak — egyaránt illetékkötelesek.

20. §. A hivatal és szolgálati állomások adományozására vetett bélyegilleték alól fölmentetnek a fejedelmi adományozástól vagy kormányi kinevezéstől nem függő javadalmak és hivatalok.

21. §.¹⁾ A tudományi, közoktatási és közjótékonyossági czélokra tett hagyományok és ajándékozások illetékmentesek.

22. §. Egyenes és házastársak közti örökösödés eseteiben az eddigi szabályok szerint 50 frtot meg nem haladó hagyatékok iránt fennálló illetékmentesség, hasonló esetekben és föltételek mellett, 100 frt értékű hagyatékokra terjesztetik ki.

23. §. A jelen törvény életbelépte napjától kezdve, szülők és törvényes gyermekek, valamint unokák közt megnyílt egyenes örökösödéseknél az 1% s illetőleg 1½% rendes illetékekhez a 25% rendkívüli pótlék nem számítandó.

Ezen kedvezmény a természetes, örök-befogadott és mostoha gyermekekre, továbbá a házastársakra, a vőre, menyre, és viszont nem terjesztetik ki.

24. §. Országos tudományos intézetek, köztanintézetek azon ingatlan javak értékétől, amelyek azoknak mint erkölcsi testületeknek kizárólagos tulajdonai, amennyiben közművelődési czélokra szolgálnak, hitfelekezeti különbség nélkül, csak felét fizetik a szabályszerű illetéki egyenértéknek.

25. §. Az illetéki egyenértéktől mentesek:

- a) mindazon ingatlan javak, melyek a föld- és házadónak nincsenek alávetve;
- b) a szentegyházaknak s imaházaknak isteni tiszteletre szánt ingóságai.

¹⁾ Az 1875 : XXV. t.-cz. 19. §-a felhatalmazta a pénzügyministert, hogy az illetékmentességet a jelen törvényt megelőzőleg ily czélokra tett hagyományokra és ajándékozásokra is kiterjeszse, amennyiben azokról az illeték még be nem fizettetett.

¹⁾ Módosítását l. az 1875 : XVI. t.-cz. 5. §. a.

26. §. A közuti vaspályavállalatok tartoznak az általuk szállított személyek vitelbérétől járó bélyegilleték fejében, amennyiben a vitelbér 20 krt felül nem halad, tekintet nélkül, hogy személyfölvételi jegyek adatnak-e ki, vagy sem, minden személytől fél krajczárt fizetni. (.V ö. 1871: LXIII. t.-cz. 7. §.)

27. §. Olyan kötelezvényeknél, váltóknál, kölcsönnél, áruszerzési vagy szállítási kötéseknel, bérleti, építési, társasági vagy szegődési szerződéseknél, vagy ingók iránt kötött egyezségeknél és adásvevési okmányoknál, s általában minden bélyeg- és illetékköteles beadványnál, melyektől a bélyeg és illeték vagy éppen nem, vagy csak hiányosan, vagy szabályellenesen rovatott le, az illető bíróságnak vagy hivatalnak személyes felelősség melletti kötelessége a leletet fölvenni, és arról az illető pénzügyi közegeket szabályszerű eljárás végett azonnal értesíteni, anélkül azonban, hogy a lelet fölvételéért bármily illeték vagy jutalom járna.

28. §. A 27. §-ban meghatározott terhes következmények elhárítása tekintetéből mindazoknak, kik illetékkötelezettségeket eddig teljesíteni elmulasztották, jelen törvény hatályba léptétől számítandó három havi határidő szabatik meg, mely alatt az egyszeres illetéket minden fokozás nélkül befizethetik.

29. §. A meghitelt alkuszok üzletök különbsége nélkül Budapesten 50 frt, minden más helyen pedig 25 frt fölvételi díjt tartoznak fizetni.

30. §. Azon pénzintézetekre, részvénytársulatokra és egyletekre nézve, melyek jelenleg bélyegmentességet élveznek, ezen mentesség a folyó 1868-dik év végéig fentartatik. A pénzügyminiszter még ez év folytán törvényjavaslatot terjeszt elő, a bélyegmentességek jövőre szabályozását illetőleg, addig is felhatalmaztatván, hogy nem nyerészkedésre alakult intézeteket vagy egyleteket bélyegmentességi kedvezményekben részesíthessen.

31. §. E törvény végrehajtásával a pénzügyminiszter bízatik meg.

2.

1868 : LVIII. Törvényozikk

az 1868 : XXIII. t.-cz. 30. §-ának az 1869. év végéig leendő kiterjesztéséről.

Az 1868 : XXIII. t.-cz. 30. §-ának hatálya és a pénzügyminiszternek ezen § folytán adott felhatalmaztatása az 1869. év végéig kiterjesztetik.

3.

1869 : XVI. Törvényozikk

a pénzintézetek, részvénytársulatok és egyletek üzletére vonatkozó bélyeg és illeték szabályozásáról.

Az 1868 : XXIII. t.-cz. 30. §-a és ugyanazon évi LVIII. t.-cz. folytán rendeltetik :

1. §. A magyar korona országainak területén fennálló, vagy jövőben alakítandó pénzintézetek, részvénytársulatok és egyletek, amennyiben a jelen törvény másként nem intézkedik, ugyanazon bélyeg és illetéket kötelesek fizetni, mely az egyes magánpolgárookra van kiszabva.

2. §. Oly egyletek és intézetek, melyek a vállalkozóknak vagy részvényes tagoknak a vállalat nyeresvényéből kamatra vagy osztalékra nyújtanak igényt, iparüzlettel vagy kereskedelemmel foglalkoznak, szóval közkereseti társulatoknak tekintendők : üzleti könyveikre és feljegyzéseikre nézve bélyegkötelesek.

3. §. Tudományos, művészeti, gazdasági, kegyeleti és jótékony-egyletek, amennyiben céljuk nem pénzbeli nyereségre van irányozva, a közhatóságokhoz és hivatalokhoz intézendő beadványaikra és irataikra nézve, a peres eljárás kivételével, bélyegmentesek.

4. §. Bölcsőde, kisdédóvó, árvák nevelésére keletkezett, keresetképeséggel nem bíró egyéneknek ideiglenes vagy állandó

segélyzésére alakult, továbbá orvosi, segély-, betegápolás- vagy temetési költségek fedezésére létesített egyletek, társulatok és intézetek, ha működésük a főcélon túl menő nyereségre nem terjed ki, — üzletükre nézve bélyegmentes-ségben részesülnek.

5. §. Élelmezési, előlegezési és egyáltalában önszegélyzési társulatok, egyletek és népbankok, ha üzletük a társulat tagjainak nyújtott segélyzésen, élelmezésen, vagy előlegezésen túl más nyereségre és kereseti ágra nem terjed ki, bélyegmentesek az üzleti és betéti könyvekre, a társulat irányában maguk a tagok által az alapszabályok értelmében kiállított kötvényekre, valamint a betételekről és a felvett vagy visszafizetett kölcsön-előlegekről kiállított vétbizonyítványokra (nyugta) nézve is.

6. §. Ha az 5. §-ban említett egyletek saját tagjainak nyújtott segélyzésen, élelmezésen, vagy előlegezésen túl terjedő más haszonhajtó üzletekkel is foglalkoznak, ez esetben a jelen törvénynek azon üzletekre vonatkozó rendeletei alá esnek.

7. §. Közkereseti társulatoknak részvényei, ha meghatározott névre, vagy cégre állíttattak ki, a II. fokozatu bélyegilleték alá esnek; mely illeték a részvények kibocsátása előtt közvetlenül fizettetik az illető pénztárba. Az illeték kiszabása az egyes részvények kifejezett értékösszege után járó illetékek összeszámítása által eszközöltetik. Ha az ily részvények a részvénytulajdonos által másra ruháztatnak át, az ily átruházástól a II. fokozatu illeték az átruházáskori érték szerint akkor fizetendő, midőn az új tulajdonos nevére más részvény állíttatik ki.

8. §. Az előmutatóra szóló részvények a III. fokozat szerinti illeték alá esnek; — s a járó illetéknek mind megszabására, mind lerovására nézve a 7. §-ban foglalt szabály alkalmazandó.

9. §. Ha a 7. és 8. §§-ban említett részvényekre csak részletfizetések teljesít-

tetnek, és a részvényeseknek nem teljes részvények, hanem csak ideiglenes elismervények szolgáltatnak ki, a fokozatos illeték az egyes fizetések lejárat-szerű teljesítésekor a befizetés arányához képest lesz befizetendő, de a részletfizetésről szóló okiratok (ideiglenes elismervények) bélyegmentesen állíttatnak ki. Midőn pedig a meghatározott részletfizetések mellett felülfizetések is megengedtetnek a részvényeseknek, a felülfizetett résztlettől járó illeték a részletfizetésre kitűzött határidő után legfeljebb 14 nap alatt teljesítendő.

10. §. Azon intézetek, melyek állam- vagy más értékpapírokra, vagy bármely árucikkre előleget vagy kölcsönt adnak, ha az ily kölcsön hat hónapi időszakon túl nem terjed, minden egyes kölcsön értékétől az I. fokozatu bélyegilletéket közvetlenül tartoznak fizetni; de azért az ily kölcsönre vonatkozó okiratok bélyeg nélkül állíttatnak ki; a hat hónapot meg nem haladó kölcsönmeghosszabbítások szintén az I. fokozatu bélyegilleték alá esnek.

Mindkét esetben az illeték minden hónap letelte után 14 nap alatt fizetendő.

11. §. A magyar földhitelintézetnek, mint ilyennek, üzletkönyvei, záloglevelei, jövedékjegyei és minden egyéb a kölcsönre vonatkozó s az intézet nevében kiállított okmányai továbbra is bélyegmentesek lesznek. Kivétetnek azonban a zálogadósság visszafizetéséről szóló azon nyugták, melyek a telekkönyvben létező zálogteher kitörlésére szolgálnak, s amelyekről jövőre 50 krajczárnyi bélyeg fizettetik.

A záloglevelek és jövedékjegyek szelvényei szintén bélyegkötelesek maradnak, de ezektől az illeték a lejárat idején közvetlenül fizettetik.

Azon okmányok közül, melyek az intézetre mások által állíttatnak ki, névszerint a záloglevél vagy a jövedékjegy átadását tanúsító bizonyítványok, valamint azon más okmányok is, melyek a főbizonyító okmányon kívül csupán a

fennálló ügykezelés szempontjából állítatnak ki, továbbra is bélyegmentesek lesznek.

1879 : XLV. Törvényczikk

az osztrák-magyar bank jelzálog-hitelesztálya alapszabályainban (1878 : XXV. t.-cz.) foglalt külön jogoknak a magyar földhitelintézetre kiterjesztéséről.

1. §. Azon külön jogok, melyek az osztrák-magyar bank jelzálog-hitelesztálya alapszabályainak (1878 : XXV. t.-cz.) 11. §-a a), b), c), e), f) és g) pontjaiban, továbbá 37-től 52-ig terjedő 54., 55. és 69. §§-ban foglaltatnak, megfelelő értelemben a magyar földhitelintézetre kiterjesztetnek.

Az 1878 : XXV. t.-czikknak idézett 69. §-a :

Az osztrák-magyar bank zálogleveleinek elzálogosítása vagy engedményezése nem esik a törvényes illeték alá.¹⁾

12. §. A kormány igazgatása alatt álló zálogházak üzletkönyvei, a lejárt zálogok elárusításáról felvett jegyzőkönyvek, továbbá az elárusított zálogtárgyakból az adósság lerovása után az adós részére fennmaradt összeg felvételéről kiállított nyugták, végre a zálogjegyek elvesztése esetében a zálogtárgyak visszaválthatása végett az adósok részéről kiállítandó okmányok: bélyegmentesek.

13. §. Azon takarékpénztárak, melyeknek tiszta jövedelmök nem emelkedett annyira, hogy a befizetett részvénytőkének 8%-tőli összegét meghaladó kamat- és nyeresémosztalékot adhassanak, vagy amelyek a 8%-tőli tiszta jövedelmet meghaladó egész nyeresényüket jótékony célra fordítják, az eddigi bélyegmentesség kedvezményében megmaradnak.

Azon takarékpénztárak ellenben, me-

¹⁾ Az 1879 : XLV. t.-czikknben említett egyéb külön jogok bélyeg- és illetékre nem vonatkoznak.

lyek az eredeti részvényesek által valóban befizetett részvénytőkének 8%-tőli összegét meghaladó kamat- és részvényosztalékot fizetnek, jelen törvény kihirdetése napjától kezdve üzletkönyveiket kötelesek a 2. §. értelmében szabályszerű bélyeggel ellátni.

A betételi könyvecskék s az abban előforduló tőke s kamatbizonyítványok ezután is bélyegmentesen állítatnak ki.

A bélyegmentességet vagy a bélyegkötelezettség fokát tartalmazó kimutatót a 22. §. hasonlatossága szerint minden takarékpénztár köteles az illető pénzügyi igazgatóságnak megküldeni.

14. §. Azon népbankok, vagy egyéb intézetek, melyekkel takarékpénztári üzlet van összekötve, ez utóbira nézve a 13. §. rendelete alá esnek.

15. §. Hitelüzlettel foglalkozó s alapszabályaik értelmében folyó számlára pénzátvételekre jogosított pénzintézetek a gyümölcsözés végett átvett tőkeösszegek után járó kamatokról bélyegilleték fejében két százalékot fizetnek közvetlenül, de azért az üzletre vonatkozó okmányok, u. m. cheques-ek, pénztári jegyek, utalványok, bélyegkötelezettség alá nem tartoznak.

Ezen illeték minden hónap letelte után 14 nap alatt befizetendő.

1875 : XXV. Törvényczikkból :

18. §. Az 1869 : XVI. t.-cz. 13., 14. és 15. §§-ai részbeni módosításul a következők rendelkeznek :

»Hitelüzletekkel foglalkozó s alapszabályaik értelmében pénzbetétek átvételére jogosított pénzintézetek, továbbá a takarékpénztárak és mindazon intézetek, melyekkel takarékpénztári üzlet van összekötve, s általában mindazok, melyek pénzüsszegeket, cheques-ek, utalványok, betéti könyvek s egyéb betéti okmányok mellett, gyümölcsözés végett vesznek át, kötelesek a betett összegek után fizetett vagy a tőkéhez hozzáírt kamatokról bélyegilleték fejében 3%-ot közvetlenül fizetni.«

Az említett §-oknak ezek által nem érintett határozmányai továbbra is érvényben maradnak.

(A 3%-os bélyegilletéket megszüntette az 1883: VII. t.-cz., melynek vonatkozó 8. §-át lásd az 1875: XXV. t.-cz. 18. §-ánál.)

16. §. Biztosító intézetek a befizetett biztosítási díjaktól, valamint a biztosító fél részére kifizetett kárpótlási összegektől a II. fokozat szerinti bélyegilletéket minden hónap leteltével 14 nap alatt közvetlenül tartoznak fizetni azon arányban, amint azok havonként befolyának és kifizettetnek; az elemi s állatbiztosítási károk megtérítésére fizetendő összegek azonban illetékmentesek.

17. §. A 16. §. értelmében megszabott II. fokozat szerinti bélyegilletéket azon kölcsönösen biztosító társulatok is tartoznak fizetni, melyek a 3., 4. és 5. §§-ban foglalt feltételek folytán üzletkönyveikre nézve bélyegmentesek. Valamint ezeknél, úgy a fuvarbiztosító vállalatoknál is a befizetett biztosítási díjak teljes összege után, egyéb biztosító intézeteknél pedig minden egyes befizetett biztosítási díj után külön számíttatik ki a fennebbi illeték. E célból az ily intézetek is a 21. §. határozata alá esnek.

18. §. A gőzhajózási és vaspálya-vállalatok a közuti vaspálya-vállalatok kivételével, melyekre nézve az 1868: XXIII. t.-cz. 26. §-ának rendelete érvényben marad, tartoznak az általuk szállított személyek vitelbérétől járó bélyegilleték fejében, amennyiben a vitelbér 50 krt meg nem halad, egy krajczárt, — magasabb vitelbértől pedig annyszor egy krajczárt minden személytől fizetni, ahányszor a vitelbérben 50 kr. foglaltatik. Minden 50 krajczárnál csekélyebb maradvány teljesnek tekintetik, de az illeték egy személytől 15 krajczárt soha meg nem haladhat. Ha a vitelbér jövet-menetre is fizettetik, akkor a fennebbi illeték kétszer számítható.

Az említett vállalatok kötelesek ezen

illetéket minden hónap lejártával 14 nap alatt a málya-felvételi jegyek után járó illetékekkel együtt közvetlenül befizetni (v. ö. 1871: LXIII. t.-cz. 7. §.).

19. §. A részvénytársulatok kötelesek a részvények után járó kamatok és osztalékok minden egyes szelvényétől a II. fokozat szerinti bélyegilletéket a fizetés lejártakor közvetlenül befizetni; amennyiben pedig az egyes részvények 500 frtnál kisebb összegekről volnának kiállítva, a szelvények után járó fokozatos bélyegilleték akként szabatik meg, mintha a részvények kifejezett teljes értékösszege 500 frtos részvényekre volna felosztva.

20. §. Azon okiratok, melyeket a tulajdonképeni bizonyító okiratokon kívül csupán a megállapított belkezelés folytán vagy az intézet ad a feleknek, vagy ezek állítanak ki az intézet számára, azon esetben bélyegmentesek, ha azok, miután a pénzügyi hatóságoknak bemutatattak, és ezek által az említett minőségük elismertetik; de ha azok peres eljárásnál használtatnak, bélyegmenteségeket elvesztik s szabályszerű bélyegilleték alá esnek.

21. §. Azon társulatok és intézetek, melyek jelen törvény által a bélyegilletéknek közvetlen fizetésére köteleztetnek, tartoznak az illető pénzügyi igazgatóságnak havonként a bélyegkötelezettség alá eső tárgyakról napló kivonatot beküldeni, mely az üzlet eredeti feljegyzéseivel vagy könyveivel megegyez, és minden bélyegköteles bevételek és kiadások tételeit kimutatja.

A pénzügyi igazgatóság felhatalmaztatik ezen naplókivonatot megbízott közege által az egylet könyveivel összehasonlittatni; megjegyeztetvén, hogy a társulatok és intézetek a fennebbi naplókivonat helyességeért ügyvezetőjükkal együtt felelősséggel tartoznak.

22. §. Amennyiben a 10., 11., 13., 14., 15., 16., 17., 18. és 19. §§-ban említett illetékekre vonatkozó üzletek terjedelme megbírálgatható, megengedettik, hogy

az azokért közvetlenül fizetendő bélyegilleték, az illető intézetek és pénzügyi hatóságok előleges egyezménye folytán, általában rovasék le: mely esetben ezen intézetek és társulatok azon időtartamra nézve, melyre az általányszerződés kiterjesztett, a 21. §-ban megszabott kötelezettség alól fölmentessenek.

23. §. Egyes intézetek és részvénytársulatok részére eddigelé kivételesen engedélyezve volt, de a jelen törvény határozataival ellenkező bélyegmentességi kedvezmények jövődjére megszűnnek, kivéven a vasuti vállalatok számára szerződésileg vagy engedélyi okirat alapján adott bélyegmentességi kedvezményeket, melyek továbbra is érvényben maradnak.

24. §. Jelen törvény határozatai kiterjesztetnek a magyar korona országain kívül székelő intézeteknek, vállalatoknak és egyleteknek a magyar korona országaiában létező fiók-intézeteire és vállalataira is, amennyiben ezek a magyar korona területén jogügyleteket önállólag kötnek és ezekről jogérvényes okiratokat állítanak ki.

25. §. A jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

4.

1869 : XVII. Törvényczikk

a bélyeg és illetékek, valamint a díjak iránt fennálló szabályok érvényének meghosszabbításáról.

1. §. A pénzügyminister felhatalmaztatik, hogy a bélyeg és illetékek, valamint a díjak megszábasára, mérvére és lerovási módjára nézve fennálló szabályokat az 1868 : XXIII. törvényczikkben foglalt módosításokkal együtt, amennyiben újabb törvény által meg nem változtattak, az 1870. évi december hó 31-ik napjáig érvényben tarthassa.

2. §. Ezen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

5.

1869 : XXIII. Törvényczikk

a hírlaphélyeg eltörlesztéről.

1. §. A magyar korona országainak területén megjelenő hivatalos lapok és időszaki lapok bélyegzése 1870. év január 1-től fogva megszüntetettik.

2. §. Ezen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

6.

1870 : LVIII. Törvényczikk

a bélyeg s illetékek, valamint a díjak iránt fennálló szabályok érvényének meghosszabbításáról.

1. §. A pénzügyminister felhatalmaztatik, hogy a bélyeg és illetékek, valamint a díjak megszábasára, mérvére és lerovási módjára nézve fennálló szabályokat az 1868 : XXIII. és 1869 : XVI. t.-czikkben s a jelen t.-cz. következő §-ában foglalt módosításokkal együtt az 1871. év végeig érvényben tarthassa.

2. §. Az 1869 : XVI. t.-cz. 3. §-ában érintett tudományos, művészeti, gazdasági, kegyeleti és jótékony intézetek és egyesületek bélyeg- és illetékmentessége az azon intézetek és egyesületek részére tett alapítványok telekkönyvi bekelezésére is kiterjesztetik.

3. §. Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

7.

1870 : LIX. Törvényczikk

a házközösségeknek Horvát-Szlavonországokban rendezése alkalmából felmerülő és a házközösségi vagyonban megosztásra vonatkozó beadványok és okiratok bélyeg- és illetékmentességéről.

1. §. A házközösségeknek Horvát-Szlavonországokban rendezése alkalmá-

ból felmerülő s a házközösségi vagyonban megosztásra vonatkozó minden beadvány és okirat bélyeg- és illetékmentesnek nyilváníttatik.

2. §. Ezen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

8.

1871 : LXIII. Törvényezikk

a bélyeg és illetékek, valamint a díjak iránt fennálló szabályok érvényének meghosszabbításáról.

1. §. A pénzügyminister felhatalmaztatik, hogy a bélyeg- és közvetlen illetékek, valamint a díjak megszabása, mérve és lerovási módja iránt fennálló szabályokat az 1868 : XXIII., 1869. évi XVI. és 1870 : LVIII. t.-cikkekkel, s a jelen t.-cz. következő §§-aiban felsorolt módosításokkal együtt, amennyiben a törvényhozás másként nem intézkedik, az 1872. év végeig érvényben tarthassa.

2. §.¹⁾ Az 1872. évi ápril első napjától fogva belföldön kiállított váltók után járó bélyegilleték csak kincstári váltó-úrlapok használata által róható le, melyeken a megfelelő bélyeg már benyomva találtatik. Magánváltó-úrlapok használata csak úgy engedtetik meg, ha valamely adóhivatal által aláírás előtt átbélyegeztetnek. Egyébként magánúrlapokon vagy másként kiállított váltók, habár azok az eddigi szabályok szerint bélyegjegyekkel el is láttattak, nem bélyegeztetnek lesznek tekintendők (v. ö. 1881 : XXVI. t.-cz. 4. §.).

3. §. Ha a váltó oly nagy összegről szól, hogy annak a kincstári váltó-úrlapokon benyomva levő legmagasabb bélyeg (15 forint) sem felel meg, az illeték hiányzó része a váltó aláírása után legkésőbb 8 nap alatt valamely adóhivatalnál közvetlen befizetés által pótlendő.

4. §. Elromlott, de még alá nem irt és meg nem csonkitott váltóúrlapok kicseréltetnek.

5. §. Az előző 3. §. szerinti eljárásnak van helye azon esetekben is, midőn az I. fokozat szerint bélyegzett váltóúrlapon eredetileg helyesen kiállított váltóilletéket a fennálló szabályokhoz képest utólag a II. fokozat szerint pótolni kell.

6. §. A nem kincstári úrlapon kiállított belföldi váltók elfogadója, forgatója és minden későbbi birlalója felmenti magát és váltóutódjait a felelősség alól, ha az ily váltót, mielőtt azt aláírná, tovább forgatná vagy fizetés végett bemutatná, a pénzügyi hivatalnál leendő előmutatás mellett váltóelőzői ellen a bélyegleletet felvéteti, aminek megtörténte a váltóra feljegyzendő.

7. §.¹⁾ A közuti vaspályavállalatok által az 1868 : XXIII. t.-cz. 26. §-a szerint minden szállított személytől eddig fizetett félkrajczár bélyegilleték 1872. évi január első napjától kezdve egy-negyed krajczárra leszállítottatik, ellenben az 1869 : XVI. t.-cz. 18. §-ában a gőzhajózási és vaspályavállalatokra nézve megállapított 15 krnyi maximál-illeték megszüntettetik, mihez képest azok tartoznak az általuk szállított személyek vitelbérétől járó bélyegilleték fejében — amennyiben a vitelbér 50 krt meg nem halad — egy krajczárt, magasabb vitelbértől pedig, tekintet nélkül annak összegére, annyszor egy krajczárt minden személytől fizetni, ahányszor a vitelbérben 50 kr. foglaltatik (v. ö. 1881. évi XXVI. t.-cz. 19. §.).

8. §. Az eddig fennállott díjszabály, mely szerint a nemesrendűek nevei változtatásának engedélyezéseért 105 frt díjt tartoztak fizetni, eltöröltetik.

9. §. Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

¹⁾ Módosította az 1881 : XXVI. t.-cz. 4. §-a.

¹⁾ Módosította az 1881 : XXVI. t.-cz. 19. §-a.

9.

1874 : XXXVIII. Törvényczikk

a bélyeg- és illetékekről szóló törvényczikkok hatályának meghosszabbításáról.

1. §. A bélyegilletékek és díjak meg-
szabása, mérve és lerovási módja iránt
fennálló szabályok, az 1868 : XXIII.
t.-cz. s az említett szabályok némely
rendeletének módosításáról szóló 1873.
évi IX. t.-cz. — amennyiben a törvény-
hozás időközben másként nem intézked-
nék, — az 1875. év végeig érvényben
tartatnak.

2. §. Jelen törvény végrehajtásával
a pénzügyminister bizatik meg.

10.

1875 : XVI. Törvényczikk

a budapesti áru- és értéktőzsde, valamint a
vidéki termény- s gabonacsarnokok választott
bírószágal előtt előforduló iratoktól s jogügyle-
tektől és ezen bíróságok ítélleteitől járó bélyeg-
illetékekről.

Beadványok, jegyzőkönyvek.

1. §. A budapesti áru- és értéktőzsde,
valamint a vidéki termény- s gabona-
csarnokok választott bíróságaihoz inté-
zett minden beadvány s az előttük fel-
vett minden jegyzőkönyv a következő
bélyegilleték alá esik :

a) ha a tárgynak értéke 50 frtot meg
nem halad, minden iv után 12 kr. ;

b) ha a tárgynak értéke 50 frtot meg-
halad vagy meg nem becsülhető, min-
den iv után 36 kr.

Kereskedők és iparüzők levelezései.

2. §. A kereskedők s iparüzők saját
kereskedelmi vagy iparüzletük tárgyait
illető levelezéseik feltételes bélyegmen-
tessége iránt az illetékszabás 59. tételé-
nek 4. pontja alatt foglalt határozmányok
az 1. §-ban említett választott bíróságokra

vonatkozólag oda módosittatnak, hogy
azon esetekben, midőn ily levelezések
ezen bíróságok előtt nem a levelezések
által megkötött jogügylet eredmények,
hanem csak az ebből eredő mellékkérdé-
seknek minőségi érték- és árkülönböze-
teknek érvényesítése végett használtat-
nak, csak a szorosan vett peres tárgy
értékének s a jogügylet minőségének
megfelelő fokozatos illeték rovandó le a
panaszló fél által.

Ha minőségi különbség egyáltalában
nem állapittatik meg a választott bíró-
ság által, akkor a felek által felmutatott
minden egyes levél, s ha az több ivből
áll, minden egyes iv 50 kr. állandó
bélyeg alá esik ; de ha a vonatkozó ér-
tékhez képest ennél kevesebb lenne a
fokozatos illeték, ily esetben ezen cseké-
lyebb összeg fizetendő a felek által.

3. §. A 2. §-ban említett peres tárgy
értékét maga a választott bíróság álla-
pítja meg és szedi be az ez után járó
bélyegilletéket akként, hogy vagy az
annak megfelelő bélyegjegyeket a leve-
lekre felragasztja s azokat átbélyegzi,
vagy az illetéket készpénzben az adó-
hivatalhoz beszállítja ; ha pedig ezen
illetéket bármilyen okból nem szedhetné be,
a bíróság a leletet a panaszló fél ellen
felveszi s azt a pénzügyi igazgatóság-
nak átküldi.

A bíróság köteles a tárgyalási iratok-
ban az érték meghatározását kitüntetni
és azt is világosan felemlíteni, vajjon
lerovatott-e s mily összegben a levele-
zéstől járó illeték vagy minő intézkedés
tételét annak behajtása iránt.

Mindaddig, míg ezen illeték le nem
rovatott, a bíróság sem az ítéletet ki
nem hirdetheti és ki nem szolgáltathatja
a feleknek, sem pedig a felek közt ne-
talan létrejött egyezségnek fogamatot
nem szerezhet.

Alkuszok.

4. §. Áru- és értéktőzsdénél, valamint
vidéki termény- s gabonacsarnokoknál

alkalmazott alkuszoknak tekintendők mindazon egyének, akik kereskedelmi vagy iparüzletek megkötésére a tőzsde és csarnokok bizottságai által írásbeli felhatalmazást nyernek és üzletük lelkiismeretes gyakorlására a bíróság előtt meghiteltetnek, vagy arra előtte fogadalmat tesznek és az 1868 : XXIII. t.-cz. 29. §-ában megállapított díjt a felhatalmazás kiszolgáltatása előtt lefizetik.

5. §. A 4. §-ban említett alkuszok könyveitől, naplóinak kivonataitól és kötleveleitől járó bélyegre nézve az illetékszabás 5. tételének, illetőleg az 1868. évi XXIII. t.-cz. 15. §-ának határozmányai akkép módosíttatnak, hogy a felek aláírásával is ellátott alkuszi kötlevelek, ha azok tárgyai az alkuszok rendes üzletköréhez tartoznak, 1 forint állandó bélyegilleték alá esnek, tekintet nélkül arra, hogy ezen kötlevelek az alkuszoknál maradnak-e, vagy a felek kezeihez visszakérülnek.

Egyezségek.

6. §. A tőzsde vagy csarnok választott bírósági előtt kötött egyezségeket illetőleg, az illetékszabás 83. tételének és az illetéki szabályok 61. és 63. §§-ainak határozmányai következőkép módosíttatnak:

Ha az egyezség által az eredeti jogügylet csak annyiban változtatik meg, hogy a szerződő felek az eredeti jogügyletben megállapított jogok és kötelezettségek helyett csekélyebb értékű jogok s kötelezettségekben állapodnak meg, ez esetben a jegyzőkönyvi bélyegen kívül az egyezségtől csak 50 kr. állandó bélyegilleték jár.

De ha az egyezség folytán az eredeti jogok és kötelezettségek értéke nagyobb lesz, a jegyzőkönyvi bélyegen felül az ügylet minősége szerinti fokozatos illeték csak azon mérvben rovandó le külön, amely az eredeti megállapodást felülhaladó értéktöbbletnek megfelel.

Ítéletek.

7. §. Az áru- és értéktőzsde, valamint a termény- és gabonacsarnokok bíróságai által hozott ítéletekre nézve az illetékszabás 96. tétele következőkép változtatik meg:

A szóban levő bíróságok ítéleteiből, ha a peres tárgy értéke mellékjárulékain kívül:

a) 50 frtot meg nem halad, minden egyes kiadványtól 50 kr. ;

b) ha 50 frtot meghalad, de 200 frtot nem, szinte minden egyes kiadványtól 1 frt 25 kr. ;

c) ha 200 frtot meghalad, vagy a peres tárgy meg nem becsülhető, minden kiadványtól 2 frt 50 kr. bélyegilleték jár.

Köteles a bíróság az ítéleti bélyeget a felektől, akiknek az ítélet kiadatik, bekövetelni, a bélyegjegyeket az ítélet minden kiadványára szabályszerűleg felragasztani, és hogy ez megtörtént, a periratban pontosan feljegyezni ; a bélyeg beszolgáltatása nélkül ez ítéletet kiadni nem lehet.

Ha a feleknek nem adatik ki az ítélet, az attól járó bélyegyet a bíróság a felektől egyenlő felerészben beszedi és a periratban feljegyzett ítéletre felragasztja ; ha pedig a felek a megfelelő bélyegyet be nem szolgáltatják, a bíróság a bélyegkötelezettség teljesítéseig ítéletet nem hozhat.

8. §. Midőn a jogügylet, melyben a tőzsde vagy csarnok bírósága ítéletet hoz, csak okirat kiállítása esetében esik bélyegilleték alá, ily okirat pedig tényleg nem állíttatott ki, akkor a bírósági ítélet tekintendő a jogügyletről kiállított okiratra és ettől az ügylet minőségéhez képest, valamint az ügylet értékére nézve a jelen törvény 2. §-ában foglalt határozatok tekintetbe vételével, a fokozatos illeték a felek által egyetemlegesen rovandó le, mely illeték azonban nem lehet csekélyebb annál, amely a pertárgy értékéhez mérten a 7. §-ban az ítéletekre van meghatározva.

9. §. A 8. §-ban említett esetekben járó fokozatos illeték az ítélet első példányára, vagy a periratra felhasználandó bélyegjegyek által rovatik, esetleg készpénzben fizetetik le.

De ha az ítélet a feleknek több példányban adatik ki, úgy a második és minden további példány külön-külön 50 krnyi bélyeg alá esik.

10. §. A tőzsde és csarnokok választott bíróságai felelősek mindazon kárért, amelyet a kincstárnak okoznak, ha az ezen törvény által reájok rótt kötelesegeket pontosan nem teljesítik.

11. §. Az 1868: XXI. t.-cz. 81., 82. és 83. §§-nak rendeletei az áru- és érték-tőzsde, valamint a termény- és gabona-csarnokok bíróságaira is alkalmazandók.

12. §. Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

11.

1875: XXV. Törvényczikk

a bélyeg, illetékek és díjak tárgyában.

1. §. A bélyeg és illetékek, valamint a díjak megszabása, mérve és lerovási módja iránt fennálló szabályok az 1868. évi XXIII., 1869: XVI., 1870: LVIII., 1871: LXIII. és 1873: IX. törvényczikkben s a jelen törvényczikk következő szakaszaiban foglalt módosításokkal a törvényhozás további intézkedéseig érvényben tartatnak.¹⁾

2. §. Az illetékek megszabásával, mely eddig a kir. adóhivatalok által teljesített, jövőre a kir. illetékkiszabási hivatalok bizatnak meg, melyeknek végzései a kerületi pénzügyvizsgátságához, s onnét a pénzügyministerhez felebbezhetők.

A kir. illetékkiszabási hivatalok székhelyeit és szervezését az országgyűlésileg megállapított költségvetés korlátai

között a ministerium állapítja meg; felállításukig a kir. adóhivatalok folytatják az illetékek kiszabását a fennálló szabályok szerint.

3. §. Ha illetékmegszabás végett ingatlanokra vonatkozó jogügyletek jelentendők be, kötelesek a felek vagy közvetlenül az illetékkiszabási hivatalnak, vagy ahhoz leendő beküldés végett az illető adóhivatalnak:

a) az eredeti okirat bemutatása mellett annak egy hiteles másolatát a jogügylet megkötésétől számítandó 8 nap alatt;

b) az ingatlant terhelő föld- vagy házadónak azon évi összegét, melyben a jogügylet megkötöttet, vagy ha akkor a folyó évi adó még kiróva nem lenne, az előző évi adó összegét, — az osztályadó alá tartozó épületeknél pedig ezek becsértékét, — végre oly szolgálmányok iránt kötött jogügyleteknél, melyek értéke készpénzben kifejezve nincs, az illeték alapját képező szolgálmány értékét kitüntető bizonyítványt az ügylet megkötésétől számítandó 28 nap alatt átadni.

Ezen bizonyítványt kis- és nagyközségekben a bíró és jegyző, rendezett tanácsú városokban a polgármester és tanácsnokok egyike, törvényhatósági joggal felruházott városokban az adótelekkönyv kezelésével megbízott hivatal főnöke köteles kiállítani.

Ingatlanokra vonatkozó jogügyleteknek illetékmegszabás céljából a telekkönyvi hatóságok útján történt bejelentési továbbra is érvényeseknek tekintendők, ha a telekkönyvi bejegyzés iránti kérvény — a jelen szakaszban elrendelt adó-, illetőleg érték-bizonyítvánnyal felszerelten — a telekkönyvi hatósághoz 8 nap alatt nyújtatott be.

Ha az említett községi bizonyítvány a bemutatására szabott 28 napi határidő alatt meg nem szereztethetnék, a jogügyletet kötő felek tartoznak ezen körülményt az illető adó- vagy illetékkiszabási hivatalnak bejelenteni.

¹⁾ Az e törvénnyel érvényben tartott százaléki illetékeket az 1881: XXVI. t.-cz. 1. §-a megváltoztatta. A bélyegilletéki I. fokozatot a 3. §. leszállította.

Ezen bejelentés nélkül a jogügylet bejelentettnek még akkor sem tekintetik, ha az okirat az illető adó- vagy illetékkiszabási hivatalnak már át is adatott.

Az illetékkiszabási hivatal a nevezett városi és községi hatóságokat, a fennebb említett adatoknak a felszólítás kézbesítésétől számítandó 14 vagy legfeljebb 30 napi határidő alatt leendő beszolgáltatása iránt megkeresendi.

Ha a bekívánt adatok a kijelölt határidőig alapos ok nélkül be nem szolgáltattnak, az illetékkiszabási hivatal megkeresésére a bíró és jegyző a szolgabíró által, rendezett tanácsu városokban a polgármester és azzal megbízott tanácsnok a megyei alispán által, törvényhatósági joggal felruházott városokban az adótelekkönyv kezelésével megbízott hivatal főnöke a városi polgármester által a mulasztás minden napjára a kir. kincstár részére 1-től 10 frtig terjedhető bírságban marasztalandók el.

4. §. A törvényhatósági tisztviselők a fennálló törvényekben körülírt felelősség terhe alatt kötelezettek az illetékkiszabási hivatalok megkereséseinek, amennyiben azok az illetékkiszabás teendőiben hozzájuk fordulnak, késedelem nélkül fogamatot szerezni.

5. §. Budapest főváros kivételével, hol a fizetési meghagyások kézbesítése iránt az ottani illetékkiszabási hivatal intézkedik, a fizetési meghagyások kézbesítését nagy- és kisközségekben a bíró, rendezett tanácsu városokban a polgármester, törvényhatósági joggal felruházott városokban a városkapitány köteles 8 nap alatt eszközölni és a kézbesítési vevényt a kézbesítés után 8 nap alatt azon hivatalnak beküldeni, melytől a fizetési meghagyást kapta, s ha ezt tenni elmulasztja, a késedelem minden napjáért a 3. §-ban megállapított bírságban az ugyanott körülírt eljárással elmarasztalandó.

6. §. Ha a fél a kézbesítendő fizetési meghagyást elfogadni vonakodik, a meghagyás nála hagyatik és ezen körülmény

a kézbesítési vevényben megjegyeztetik. Ha pedig a kézbesítő a félt honn nem találja, a fizetési meghagyást annak lakásán hagyja vagy lakása ajtajára kifüggeszti és ezt a kézbesítési vevényben szintén bejegyzi.

Mind a két esetben a fizetési meghagyás kézbesítettnek tekintendő.

7. §. Tánczvigalmaktól, hangversenyektől, zene- és dalestélyektől, tüzijátékoktól, műlovardai előadásoktól, erómutatványoktól, nyilvános helyeken tartott előadásoktól s bármínemű látványosságoktól, ha belépti díj mellett tartatnak, illetőleg mutattatnak, a színházak kivételével — Budapestén következő bélyegilleték fizetendő:

Ha a legmagasabb belépti díj 20 krt meghalad s 50 kr-nál nem nagyobb, 3 frt.

Ha a legmagasabb belépti díj 50 krt meghalad s 1 frtnál nem nagyobb, 6 frt.

Ha a legmagasabb belépti díj 1 frtot meghalad s 2 frtnál nem nagyobb, 12 frt.

Ha a legmagasabb belépti díj 2 frtot meghalad s 3 frtnál nem nagyobb, 18 frt.

Ha a legmagasabb belépti díj 3 frtot meghalad s 4 frtnál nem nagyobb, 24 frt.

Ha a legmagasabb belépti díj 4 frtot meghalad s 5 frtnál nem nagyobb, 30 frt.

Ha a legmagasabb belépti díj 5 frtot meghalad, 40 frt.

A legmagasabb belépti díj meghatározásánál ott, hol páholyok is vannak, egy páholy ára négy belépti díj értékével egyenlőnek tekintetik.

Nyilvános helyen tartott tánczvigalmaktól, hangversenyektől, zene- és dalestélyektől és mindennemű előadásoktól akkor is bélyegilleték fizetendő, ha nem belépti díj mellett, hanem több rendező által összetett költségen tartatnak.

Ez esetben a bélyegilleték egy részvény összegének s ha a rendezők a költségekhez nem egyenlően járulnak, a legmagasabb részvényösszegnek 25 százalékából áll.

8. §. Budapestet kivéve, minden más helyen a 7. §-ban megállapított illetékeknek csak fele fizetendő.

9. §. A 7. és 8. §§-ban megállapított illetékek a napok száma szerint számíthatnak olyképen, hogyha az említett vigalmak, előadások vagy mutatóványok több napon át folytatólag tartatnak, az első három nap mindegyikén az illeték egész összege, azontúl pedig minden napon, amelyen még előadás, mutatóvány vagy vigalom tartatik, az illetéknek csak fele fizetendő.

10. §. Az említett illetékek olyformán rovatnak le, hogy a hatósági engedélyért benyújtott kérvényhez a megfelelő bélyegjegyek mellékelvén, ezek a hatósági engedély megadásakor hivatalból felragasztatnak, elutasítás esetén pedig a folyamodónak visszaszolgáltatnak.

Oly esetekben is, midőn az említett célokra hatósági engedély nem szükséges, köteles a vállalkozó vállalatáról a községlőljárásnak az előző §§. szerint bélyeggel ellátandó írott nyilatkozatban jelentést tenni.

A szabályszerűen bélyegzett kérvények és jelentések jegyzőkönyvbe vezetendők, annak mellékleteül az engedélyező hatóságnál megtartandók s a pénzügyi igazgatóság küldöttének felhívására előmutatandók.

11. §. Midőn az előadások vagy mutatóványok több hétre vagy hónapra engedélyeztetnek vagy jelentetnek be, megengedik, hogy a vállalkozó a bélyegilletéket hetenkint előre fizethesse.

A fizetés elmulasztása esetében a vállalat folytatása azonnal betiltatik.

12. §. Az illeték lerovása nélkül a 7. §-ban említett vállalatokra engedély nem adható, ha mégis kiadatik, a le nem rótt illeték kétszeres összege azon hatósági tisztviselőtől, ki az ily engedélyt adta, a közzadók módjára hajtatik be.

13. §. Ha a 7. §-ban felsorolt vállalatok legfeljebb 20 kr. belépti díj mellett vagy kizárólag közjótékonysági célokra, egyletek vagy magánosok által oly módon rendeztetnek, hogy a bevételekből a társulati tagok vagy rendezők magánhasznára semmi nem fordítatik, az azokra

vonatkozó kérvények bélyegilletéke a fennálló szabályok szerint továbbá is 1 frtban állapíttatik meg.

14. §.¹⁾ [Szarvasmarha és lovak tulajdoni jogának igazolására a községek előljárói vagy köztisztviselők által kiadott marhalevelek bélyegkötelesek.

A marhalevelek bélyegilletéke minden darab két évesnél fiatalabb marha vagy ló után 3 kr., minden darab két évnél idősebb marha vagy ló után 5 kr.

Egy marhalevére csak egy marha vagy ló jegyeztethetik fel, szopós csikó azonban anyjával együtt egy marhalevére is feljegyezhető.]

15. §. Az előző 14. §-ban megállapított bélyegjegyekkel ellátott marhalevelek őrülapjai a községek előljáróinak, illetőleg vásártjog-birtokosainak utólagos leszámolás kötelessége mellett az adóhivatalok által kellő számban fognak kiszolgáltatni. A marhalevelek kiállításával megbízott közegek azért a kincstárból a bélyegárudáknak járó tőzsdíj nyerendik.

Az őrülapok kiadásának határnapja a pénzügyminiszter által rendeleti úton fog meghatározatni, ezen nap után marhalevelekre egyedül kincstári őrülapok lesznek használhatók, addig pedig a marhalevelek a forgalomban levő bélyegjegyekkel lesznek a 14. §-ban megállapított fokozatok szerint ellátandók.

16. §. Aki oly marhalevelet ad ki vagy használ, mely nincs az e törvényben megállapított módon kiállítva és bélyeggel ellátva, a netalán elkövetett rendőri kihágáson vagy bűnvád alá eső cselekvényen felül, melyért külön feleletre vonandó, bélyegcsonkítás miatt minden egy-egy marhalevéért a pénzügyigazgatóság által 50 krtól 2 frtig terjedhető bírságban marasztaltatik el.

17. §. A szarvasmarhákról s más kérődző állatokról törvény által kiadatni rendelt egészségi bizonyítványok bélyegmentesek.

18. §. Az 1869 : XVI. t.-cz. 13., 14.

¹⁾ Módosította az 1887 : XLV. t.-cz. 16. §-a.

és 15. §§-ai részbeni módosításul a következők rendeltetnek:

»Hitelüzlettel foglalkozó s alapszabályaik értelmében pénzbetétek átvételére jogosított pénzüzetek, továbbá takarékpénztárak és mindazon intézetek, melyekkel takarékpénztári üzlet van összekötve s általában mindazok, melyek pénzüszégeket, cheque-ek, utalványok, betételi könyvek s egyéb betéti okmányok mellett, gyümölcsözés végett vesznek át, kötelesek a betett összegek után fizetett vagy a tőkéhez hozzáírt kamatoktól bányegilleték fejében 3%-ot közvetlenül fizetni.«

Az említett §§-oknak ezek által nem érintett határozmányai továbbra is érvényben maradnak.

1883 : VII. Törvényczikk

a pénzüzeteknél elhelyezett tőkéből folyó jövedelemnek megadóztatásáról.

8. §. A hitelüzlettel foglalkozó s alapszabályaik értelmében pénzbetétek átvételére jogosított pénzüzetek, továbbá takarékpénztárak és mindazon intézetek, melyekkel takarékpénztári üzlet van összekötve, az 1. §-ban említett (vagyis : »utalványok, betéti könyvek és egyéb betéti okmányok és folyószámla mellett gyümölcsözöttség végett elhelyezett) tőkéből folyó kamatjövödelemre nézve az 1869 : XVI. t.-cz. 15. és 1875 : XXV. t.-cz. 18. §-ában megállapított 3% bélyegilleték fizetése alól felmentetnek és az üzletre vonatkozó okmányok u. m. cheque-ek, pénztári jegyek, utalványok bélyegkötelezettség alá nem tartoznak.

19. §. A pénzügyminister felhatalmaztatik, hogy az 1868 : XXIII. t.-cz. 21. §-ában foglalt azon kedvezmény, mely szerint a tudományi, közoktatási és közjótékonyági célokra tett hagyományok és ajándékozások illetékmentesek, az idézett törvényt megelőzőleg ilyen célokra tett hagyományokra és ajándékozásokra is kiterjessze, amennyiben azok

tól a korábbi szabályok szerint járó illeték még be nem fizettetett.

20. §. Jelen törvény a kihirdetéstől számított 30 nap alatt lép érvénybe s végrehajtásával a pénzügyminister bízatik meg.

12.

1873 : IX. Törvényczikk ¹⁾

a bélyeg és illetékek, valamint a díjak iránt fennálló szabályok és az 1868 : XXIII. törvényczikk hatályának meghosszabbításáról és azon szabályok némely rendelkezésének módosításáról.

1. §. A bélyeg és illetékek, valamint a díjak megszabása, mérve és lerovási módja iránt fennálló szabályok és az 1868 : XXIII. t.-cz., amennyiben a törvényhozás időközben másképp nem intézkedik, 1874. évi december 31-éig fentartatnak a következő módosításokkal.

2. §. A keresetlevél, továbbá a per folyamában, a végrehajtási eljárásban s a zárlati és biztosítási ügyekben a bíróságokhoz intézett minden beadvány, és végre minden jegyzőkönyv (ideértve a perfelvételi jegyzőkönyveket, valamint az azokba a törvény által megengedett első halasztáson túl a felek kölcsönös beleegyezésével iktatott halasztási feljegyzéseket is) a következő bélyegilleték alá esik :

a) ha a tárgynak értéke 50 frtot meg nem halad, minden iv után 20 kr. ;

b) ha a tárgynak értéke 50 frtot meghalad, minden iv után 50 kr.

Mennyiben van e szabály alól kivételnek helye : a 3., 4., 5. és 11. §§. határozzák meg.

3. §. Az 1868 : LIV. t.-cz. 294. §-ában idézett bírósági végzések ellen (Horvát és Tótországban a peres ügyben felmerült mellékkérdések felett hozott végzések ellen) benyújtott felebbezvények, valamint a semmiségi panaszok első példá-

¹⁾ A törvénykezési bélyegekre és illetékekre vonatkozó §§-okat lényegesen módosítja az 1894 : XXVI. t.-cz.

nyának első iva, ha a főtárgy értéke 50 forintot meg nem halad, 1 frtos, a többi iv, valamint a másodlat, harmadlat stb. minden egyes ive 20 kros, minden egyéb esetben 2 frtos bélyeggel, a többi iv pedig, valamint a másodpéldány minden egyes ive 50 kros bélyeggel látandó el.

4. §. Árverési folyamodványok, továbbá oly felhívási keresetek első példányának első iva, melyekkel valamely eltűnt egyén holtnak nyilvánítása, vagy valamely elveszett okirat megsemmisítése kéretik, ezentul is 1 frt állandó bélyegilleték alá esik; a többi iv, valamint a többi példány minden egyes ive, amennyiben a kereset 50 frtot meg nem halad, 20 kros, egyéb esetekben 50 kros bélyeggel látandó el.

Az árverési jegyzőkönyveknek illetékére nézve a jelenleg fennálló szabályok továbbra is fentartottnak.

5. §. Az ügy érdemére nézve egybehangzó két ítélet ellen beadott felebbezés első példányának első ive kétszer annyi bélyeggel látandó el, mint amennyi az elsőbíróóság ítéletei ellen intézett felebbezvényektől a fennálló és ezen felebbezvények első példányainak első ivaire nézve továbbra is fentartott szabályok szerint jár.

A többi ivre, valamint a 2-od példány minden ivére, a fentebbi 3. §. szerint, ha a kereset tárgya 50 frtot meg nem halad, 20 kros, minden egyéb esetben külön-külön 50 kros bélyeg szükséges.

6. §. Midőn sommás eljárásban a felebbezés vagy semmiségi panasz szóval jelentetik be, tartozik az illető fél a felebbezés és semmiségi panasz első példányának a jelen t.-cz. szerint megfélelő bélyegjegyet 48 óra alatt a bíróságnak átadni, mely azt a jegyzőkönyvre azon helyen, hol a bejelentés feljegyzetett, felragasztja és hivatalos pecsétjével átbélyegzi.

S ha az említett felebbvitelek indokait írásban is benyújtáná, azon esetben az indokok első példányának első ive bélyegmentes.

7. §. A peres eljárásban elkövetett bélyegrövidítések miatt a fennálló szabályok szerint háromszoros (most ötszörös, l. 1881:XXVI. t.-cz. 9. §.) összegben kirovandó felemelt illetékeket sem elengedni, sem mérsékelni nem lehet, s ha a bélyegrövidítések ügyvédi képviselet mellett követték el, azokat első sorban mindig a képviselő ügyvédek tartoznak megfizetni.

Ezen rendelet az eredeti mellékletekre nem alkalmazható.

8. §. Mindazon végérvényes ítéletektől, melyeknél a pertárgy értéke 800 frtot meghalad, a megítélt tárgy értékének 1%-tőlja jár illeték fejében.

Ha ezen ítéletek által a per tárgya nem egészen, hanem csak részben ítéltetik meg, az illeték 8 frtnál kisebb nem lehet.

Ha pedig az említett ítéletek által a felperes keresetével teljesen elmozdítatik, a fentebbi illeték a pertárgy értékéhez képest 25 frtnál nagyobb összegben nem szabadhatik meg.

Minden más ítéletekre nézve az eddigi illetéki szabályok érvényökben megmaradnak.

Az ítéletektől járó illetéket, amennyiben az még nem rovatott volna le, köteles a végrehajtó az ítélet végrehajtása alkalmával behajtani és az illető adóhivatalnak beszedgáltatni.

9. §. A peren kívüli és a közigazgatási ügyekben beadott azon felfolyamodványoknak első ivaire nézve, melyek az eddigi szabályok szerint 1 frtos bélyegilleték alá vevtek, ezen illeték továbbra is fentartatik, de csak azon felfolyamodványokra nézve, melyek az első folyamodási hatóság határozata ellen adatnak be.

Ha azok a másodfolyamodási hatóság olyan határozata ellen nyújtatnak be, mely az első felfolyamodási hatóság határozatát hagyta helyben: a felfolyamodványok első iva 2 frtos bélyegjeggyel látandók el.

10. §. A becsületsértési és kisebb hatalmaskodási polgári perekre nézve eddig

fennállott bélyegmentesség jövőre megszűnik, s az azokban előforduló minden beadvány és jegyzőkönyv, amennyiben a keresetben megítéltetni kért összeg 50 frtot meg nem halad, 20 kros, az elsőbíróági ítélet 1 frtos, egyéb esetekben pedig ivenként 50 kros, az elsőbíróági ítélet pedig 2 frt 50 kros bélyeggel látandó el.

A felebbezvényekre jelen törvény 5. §-ának rendelete alkalmazandó.

11. §. Jelen törvény határozatait nem vonatkoznak a telekkönyvi hatósághoz előjegyzés, bekeblezés, felülkeblezés vagy kitörles végett intézett beadványokra, továbbá az urbéri, tagosítási és arányosítási ügyekre, valamint a választott bíróságokra átruházott peres ügyekre és a községi bíraskodásra sem. Ezekre nézve az eddigi szabályok teljes érvényben maradnak.

12. §.¹⁾ [Ingatlanok átruházásainál az illetéki szabályok szerint az előbbi birtokváltozás kisebb-nagyobb közelségének alapján járó illetékleengedés csak azon átruházásokra nézve tartatik fenn, melyek:

a) a szülők és törvényes gyermekek vagy unokák, ugyszintén az anya és törvénytelen gyermekei és unokái;

b) a szülők és vő vagy meny;

c) a házastársak;

d) a testvérek között; továbbá

e) a birtokátruházó és testvéreinek egyenes ágban leszármazó utódai között;

f) a birtokátruházó és azon személyek testvérei között, kiknek a birtokátruházó egyenes ágban leszármazó utóda; és

g) a birtokátruházó szülői testvéreinek gyermekei, vagyis a szorosan vett unokatestvérek közt fordulnak elő.

Jelen törvény hatálybalépése után törént minden más átruházás esetében, az átruházás után járó illeték mindenkör teljes mérvben szabandó ki, tekintet

nélkül az előbbi birtokváltozás időpontjára.]

13. §.¹⁾ [Az 1868 : XXIII. t.-cz. 7. §-a akként változtatik meg, hogy a földadó alá tartozó ingatlanoktól járó illeték megszabásánál az államadónak, a földtehermentesítési járulékokat hozzá nem számítva, százszoros összege tekintendő legkisebb értéknek.]

14. §. Az 1868 : XXIII. t.-cz. 27. §-a akként módosittatik, hogy a leletfelvevőknek azon felemelt összegek felérésze, melyek a lelet következtében behajtatnak, jutalékkép kiszolgáltathassák.

Ha a leletet a bíróságok vagy hivatalok dijnokai vagy kezelési hivatalnokai veszik fel, a lelet tartalmának valódisága mindig egy felebbvaló tisztviselő által bizonyítandó. A jutalék ezen esetben is a lelet felvevőjét illeti.

15. §. Az illeték lejárat szerü lefizetésének elmulasztásáért az eddigi szabályok szerint fizetendő 6%, késedelmi kamat, ha a mulasztás hat hónapnál tovább terjed, a további mulasztás tartamához képest félévénként egy százalékkal emelendő.

E rendszabály a régibb illetékhátralékokra is alkalmazandó, ha azok a jelen törvény hatálybalépésének napjától fogva 6 hónap alatt be nem fizettetnek.

A késedelmi kamat nem emelhető fel azon esetben, midőn a pénzügyigazgatóságok, vagy pénzügyministerium által az illetékkötelezett félnek fizetés halasztás engedélyeztetett (v. ö. 1879 : XXXIII. t.-cz.).

16. §. Az állam az illetéktelenül bevett és visszatérített összegek után a félnek az első 6 óra 6 száztóli kamatot fizet, ezenkívül minden félévre egy-egy száztólival többet térít meg, ha nem a fél szolgáltatott okot a hibás kiszabásra (v. ö. 1879 : XXXIII. t.-cz.).

17. §. Az anyakönyvet vezetők kötelesek minden halálesetet, mihelyt azt a halottak anyakönyvébe bevezették, a

¹⁾ Hatályon kívül helyezte: 1881 : XXVI. t.-cz. 2. §-a; utóbbi módosította: 1887 : XLV. t.-cz. 1. §-a.

¹⁾ 1887 : XLV. t.-cz. 2. §-ával hatályon kívül helyezve.

községi előljárásságnak tudomására hozni. A községi előljárásság tartozik ezen bejelentést esetről esetre az illető adó- (illetékkiszabási) hivatalhoz juttatni.

Ha a községi előljárók az 1868. évi XXIII. t.-cz. 4. §-a által rájuk rótt azon kötelezettségeket, hogy az előforduló halálozásokat esetről esetre legfeljebb 8 nap alatt az illetékkiszabással megbízott hivatalnak bejelenteni tartoznak, elmulasztják, minden egyes esetért, mely 30 nap alatt be nem jelentetik, 10 frt bírsággal büntetettek.

18. §. Oly örökösödések eseteiben, melyekre nézve a törvénykezési rendtartás szabályai szerint a bíróság nincsen hivatalos fellépésre hivatva, ha az örökösök a hagyatéki kimutatást 3 hó alatt az adóhivatal felszólítására be nem terjesztik, vagy pedig a beterjesztett kimutatóra nézve az adóhivatalnak alapos kétségei merülnek fel és ezekre az örökösök a felvilágosításokat nem adják meg: a járásbeli szolgabírák, illetőleg a rendezett tanácsú városok polgármesterei és a törvényhatósági hatáskörrel felruházott városok tanácsai személyes felelősség és kárterítés terhe alatt köteleztetnek az adóhivatal megkeresésére a hagyatéki álladékat legfeljebb 6 hét alatt kinyomoztatni és az erről készített leltárt a megkereső adóhivatalnak illetékkiszabás végett megküldeni. Ha a nyomozásból kiderülne, hogy az adóhivatal kétségei alaposak voltak, úgy a fennértett nyomozás költségei az örökösöket terhelendik.

19. §. Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

Körrendelet

a bélyegjegyek alkalmazása s az illetékek, valamint díjak kiszabása és beszedése tárgyában.

Valamennyi magyar és erdélyi, valamint a fumei pénzügyigazgatósághoz.

Miután a bélyeg és illetékek, valamint a díjak tárgyában legközelebb alkotott törvény rövid idő alatt hatályba lépend, annak kellő végre-

hajtása czéljából azokhoz, mik a bélyegárudánknál a 15, 10 és 5 krajczáros bélyegjegyeknek fokozott mennyiségben leendő készlete iránt a folyó évi márczius 21-én 16035. szám alatt rendeltettek, a pénzügyministerium még a következő utasításokat és figyelmeztetéseket szigorú megtartás végett bocsátja ki:

Egyrészt azon körülmény, hogy a fennemlített törvény által a peres ügyekben előforduló beadványok és jegyzőkönyvek, bírói végzések elleni felebbezvények és a semmiségi panaszok bélyegilletéke felemeltetett, másfelől a törvény 7. §-ának szigorított tartalma, mely szerint a peres eljárásban elkövetett bélyeg-rövidítések miatt háromszoros mérvben kiszabandó felemelt illetékeket sem elengedni, sem mérsékelni nem lehet, fokozza a pénzügyi igazgatóságunk a bélyegárudák felett gyakorlandó felügyeleti kötelezettségét, mivel az utóbb idézett törvény szakasza mulhatlanul szükségessé teszi azt, hogy azon bélyegjegyek, melyek a peres eljárásban használandók, u. m. 10, 15 krajczárosok (a mellékleteknél), 20 krajczárosok (a beadványoknál, jegyzőkönyveknél), 25, 36 krajczárosok (a bírói nem hitelesített másolatoknál), 50 krajczárosok (a beadványoknál, jegyzőkönyveknél), 1 frt, 1 frt 25 kr., 2 frt, 2 frt 50 kros, 5 frt, 10 frt, 20 forintosok (a végzések és ítéletek elleni felebbezéseknél, bírói határozatoknál) különösen a bíróságok és törvényszékek székhelyein mindenkor elegendő mennyiségben kaphatók legyenek. E tekintetben eddig nemcsak az ügyfelek, de a bíróságok részéről is fordultak igazolt panaszok elő, hanem ha ezek a szóban levő törvénynek életbelépte után is felmerülnének, előre kijelenti a pénzügyministerium, hogy azon közegek ellen, kikre a bélyegárudák ellenőrzése körüli mulasztás, vagy pedig a bélyegjegyek megrendeléseinek vagy ezek valóztatásának legkisebb elhanyagolása bebizonyul, a legszigorubb elbánást fogja alkalmaztatni, és a körülményekhez képest őket azon felemelt illetékeknek megtérítésére is kötelezni, melyek ezen új törvény szerint el nem engedhetők és nem is mérsékelhetők.

Az igazgatóság tegye meg e czélra haladéktalanul a szükséges intézkedéseket, és emellett gondoskodjék arról, hogy hivatalos kiküldetések esetében az adóhivatalok és bélyegárudák bélyegkészlete a kiküldött tisztviselők által mindenkor behatólag megvizsgáltassék.

Minthogy a törvény 14. §-a szerint a leletfelvőknek a leleteik következtében behajtott felemelt illetékek felerése jutalékképpen kiszolgáltatandó, a folyó év első felének lejártá után felvett leleteket illetőleg nem lesz többé szükség az 1868 december 24-én 41630. sz. alatt rendelt kimutatásokra, mert ezen leletfelvők már nem a díjakban s közvetlen illetékekben törvényhozásilag megszavazott jutalmazási javadalmazásból, hanem a leleteik alapján behajtott felemelt illetékekből fognak díjaztatni.

Amennyiben azonban a folyó év első felében nem lesznek behajthatók azon felemelt illetékek, melyek a kérdéses új törvény életbeléptelg felvett leletek alapján lettek kiszabva, a fentebb említett kimutatások vezetése és beterjesztése csak a folyó év végével szüntettetik meg, az új törvény hatályba léptétől fogva felvett leletek kezelésére vonatkozólag pedig a következők rendelkeznek:

Az adóhivatalok azon leletfelvévőket, kiknek leleteik után megszabott illetékek már befolytak, az ide '1. és '11. csatolt két rendbeli minta szerinti kimutatásba bevezetik, és ezen kimutatásokat a vonatkozó leletekkel felszerelten a pénzügyigazgatóságokhoz a jutalékok számszerű megállapítása s utalványozása végett beküldik.

Az előbb említett két külön minta azon oknál fogva szükséges, mivel az egyikben a bélyegjödvek rövidítéséből eredő bélyegilletékek, a másikban pedig a közvetlen illetékre vonatkozó felemelt illetékek mutatandók ki, és az előbbieket ellenszámlázása a pénzügyi igazgatóságok számszabályainál, az utóbbiakra nézve pedig oly esetekben, midőn a szóban levő kimutatások tárgyalásakor az F. lajstromok már a minisleri számvevőséghez beküldettek, a kebelbeli illetékügyi számvevőségénél eszközöltetik.

Az államépületi felügyelőség utasítva van, ezen két mintát megfelelő mennyiségben ki nyomtatni, ennél fogva az adóhivatalok tevék meg e nyomtatványokra nézve nála a szükséges megrendelést.

A pénzügyi igazgatóságok azon leletfelvévőket, kik az illető adóhivatalok székhelyein kívül laknak, a részökre utalványozott jutalékösszegek iránt a '111. alatt ide mellékelt nyomtatványra, még pedig ha a leletfelvő valamely hatóságnál, vagy hivatalnál van alkalmazva, oly megjegyzéssel értesítendő, hogy nyugtáikat az illető adóhivatalhoz küldjék be.

Az adóhivatalok székhelyein lakó leletfelvévők közvetlenül azok által értesítendő.

Az adóhivatalok azon utalványozott összegeket, melyekről a nyugták beérkeztek, a hónap végével kiadásba teszik és a kiadási tételt a kimutatásokkal s a beérkezett nyugtákkal okmányolják. Azon összegeket pedig, melyekről a nyugták be nem érkeztek, havonként külön vezetendő feljegyzésbe vezetik be, s ha egy év leteltéig a nyugták be nem érkeztek, az adóhivatalok ezen jutalékokat újabb utalványozás nélkül ki nem fizethetik, hanem kötelesek a ki nem fizetett jutalékokat apadásba hozni és ezen törlést, hivatkozással az utalványozási rendelethez, a pénzügyigazgatóság számszabályával közölni.

Amely jutalékok a kimutatás beküldése után, s az utalványozástól ezámítandó 12 hónap letelte előtt a beérkezett nyugták alapján utólagosan fizettetnek ki, szükséges, hogy az adóhivatalok ezen kiadásoknál a kiadási napló

azon tételére hivatkozzanak, melyhez a vonatkozó jutaléki kimutatás csatoltatott.

A kifizetett jutalékok a jogilletékek kiadási naplójában számolandók el, mely naplók a pénzügyigazgatóságok számszabályainál visszatartatnak s szigoriat alá vonatnak, különbség nélkül arra, vajjon a jutalékok bélyeg vagy közvetlen illetékek után fiztetnek.

A törvény 14. §-a szerint, ha a leletek díjainok vagy kezelési hivatalnokok által vétetnek fel, azok tartalmának valódisága mindig egy felebbvaló tisztviselő által bizonyítandó lévén, intézkedjék az igazgatóság, hogy a törvény ezen rendelete a pénzügyi közegek által felvett leleteknél pontosan megtartassék.

A törvény 12., 13., 15. és 16. §-al nemcsak lényeges, hanem a jövedékre nézve nagy fontossággal bíró eltéréseket tartalmaznak az eddigi illetéki szabályoktól és szükségessé teszik azt: hogy az illetékkiszabással megbízott hivatalok ezekre különösen figyelemztessenek, a pénzügyigazgatóságok pedig, főleg a törvény hatályának első idejében, fokozott mérvben gyakorolják a felügyeletet.

Mintthogy egyrésről a késedelmi kamatok fizetésében az illetékfizetés mulasztásának tartamához képest emelkedés áll be, másrésről pedig a kincstár is köteleztetik az illetéktelenül bevett és visszatérített illetékösszegek után a feleknek, ha nem ők szolgáltatnak okot a hibás kiszabásra, a késedelmi kamatokat ugyanazon mérvben megtéríteni, az illetékkiszabással megbízott hivataloknak szoros kötelességül teendő: miszerint az ebből reájok háramolható felelőség terhe alatt az illetéki számfeljótőkönyvet teljes pontossággal vezessék, a fizetési meghagyások kézbesítéséről szóló vévényeket gondosan megőrizték, az illetékek kiszabásánál nemcsak gyorsan, de teljes alaposággal is járjanak el, és amennyiben egyes esetekben a kiszabás helyességére nézve kételyek lesznek, az ügyiratokat felülvizsgálat végett még akkor is terjeszszék be a pénzügyigazgatósághoz, ha különben az illetékkiszabás általok volna megeltendő.

A törvény 18. §-ának tartalma lényeges hézagot pótol az eddigi szabályokon, amennyiben a pénzügyi hivataloknak azon hagyatékai esetekben, melyekben a bíróság nincsen hivatalos fellépésre hivta, s az örökösök a hagyaték kiadatást nem terjesztik be, nem állott eléggé hatékony orvoslási mód rendelkezésükre.

Meg kell tehát az illetékszabási hivatalokkal a törvény intézkedését kellőleg ismertetni, de egyuttal őket arra is figyelemztetni, hogy a hagyaték álladékanak kinyomozása végett a köztörvényhatóságai közegeket leginkább azon esetekben vegyék igénybe, midőn ők már adatokat szereztek magoknak, vagy legalább alapos felfutásra jogosítva vannak, hogy az örökösök illetékköteles vagyont hagyott hátra, vagy hogy az örökösök a hagyatékot nem teljesen mutatták ki.

Végre miután ezen törvény szabatos végrehajtásából a bélyeg s illetéki jövedelemnek nevezetes fokozása várható, az igazgatóságnak komolyan meghagyatik, hogy annak határozatait minden irányban érvényesíttesse és az e részbeni köteles felügyeletében legkisebb mulasztást se kövessen el.

13.

1879 : XXXIII. Törvényczikk

az 1873 : IX. t.-cz. 15. és 16. §-ainak módosításáról.

1. §. Az illetékek lejáratyszerű fizetésének elmulasztásáért eddig növekedő mérvben szedett késedelmi kamatok ezentul a késedelem egész tartamára változatlanul hat százalékban ¹⁾ állapítatnak meg.

2. §. Az állam, az illetéktelenül bevett s visszatérítendő illetékek után, a feleknek a befizetés idejétől számítva szintén változatlanul hat százaléknál ¹⁾ kamatot térít meg.

3. §. Ezen határozmányok alkalmazandók azon illetékekre nézve is, melyek a jelen törvény hatályba léptéig a felek által még be nem fizetettek, illetőleg a kincstár részéről még vissza nem térítettek.

4. §. Ezen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

14.

1881 : XXVI. Törvényczikk

a bélyeg- és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok némely határozatalnak módosításáról.

A százaléki illetéktételek tört részeinek átváltoztatása.

1. §. Az 1875 : XXV. t.-cz. által érvényben tartott bélyeg- s illetéki szabályokban meghatározott százaléki illetéktételek következőleg változtatnak át, ugymint :

¹⁾ 1895. évi július hó 1-től kezdve öt százalék. (1895 : XXXVI. t.-cz. 1. §.)

$\frac{5}{8}\%$	helyett	$\frac{7}{10}\%$
$\frac{12}{8}\%$	"	$\frac{13}{10}\%$
$\frac{17}{8}\%$	"	$\frac{19}{10}\%$
$\frac{31}{8}\%$	"	$\frac{31}{10}\%$
$\frac{36}{8}\%$	"	$\frac{37}{10}\%$
$\frac{43}{8}\%$	"	$\frac{43}{10}\%$
$\frac{62}{8}\%$	"	$\frac{63}{10}\%$

százalékra.

A $\frac{1}{2}$ ($\frac{5}{10}$) 1— $1\frac{1}{2}$ ($\frac{15}{10}$) $2\frac{1}{2}$ ($\frac{25}{10}$) — 5 és 10 százaléktételek érintetlenül maradnak.

Ezen kiszabási tételek a százaléki illeték alá eső mindazon jogügyletekre, valamint azon hagyatékokra is alkalmazandók, melyekre nézve az illeték ezen törvény érvénybe lépte napjáig első fokban még kiszabva nincs.

Vagyónátruházási illetékek.

2. §. ¹⁾ Az 1873 : IX. t.-cz. 12. §-ának intézkedései hatályon kívül helyeztetnek és az ingatlanok átruházása eseteire következő illetéki tételek állapítatnak meg :

I. Azon átruházások eseteiben, melyek után $\frac{43}{10}$ százaléki illeték jár, ha a birtokváltozási időköz :

2 évet meg nem haladt	$\frac{13}{10}\%$
4 évet meg nem haladt	$\frac{19}{10}\%$
6 évet meg nem haladt	$\frac{25}{10}\%$
8 évet meg nem haladt	$\frac{31}{10}\%$
10 évet meg nem haladt	$\frac{37}{10}\%$
10 éven túl a teljes	$\frac{43}{10}\%$

fizetendő.

II. Az $\frac{19}{10}\%$ átruházási illetéknél, ha az időköz :

4 évet meg nem haladt	$\frac{7}{10}\%$
8 évet meg nem haladt	$\frac{13}{10}\%$
8 éven túl a teljes	$\frac{19}{10}\%$

fizetendő.

III. Az $\frac{15}{10}\%$ átruházási illetéknél, ha az időköz :

4 évet meg nem haladt	$\frac{5}{10}\%$
8 évet meg nem haladt	$\frac{10}{10}\%$
8 éven túl a teljes	$\frac{15}{10}\%$

fizetendő.

¹⁾ 1887 : XLV. t.-cz. 1. §-a.

Ezen leengedésnek mindazon átruházásoknál és örökségeknél van helye, melyek ezen törvény hatálybalépése után létrejönnek, illetőleg megnyílnak.

A bélyegilletéki I. fokozat leszállítása.

3. §. A bélyegilletéki I. fokozat tételei érvényen kívül helyezettnek, s azok helyébe következő új tételek lépnek érvénybe:

	Bélyeg
75 forintig.....	— frt 05 kr.
75 frton felül	150 frtig — » 10 »
150 » »	300 » — » 20 »
300 » »	450 » — » 30 »
450 » »	600 » — » 40 »
600 » »	750 » — » 50 »
750 » »	900 » — » 60 »
900 » »	1050 » — » 70 »
1050 » »	1200 » — » 80 »
1200 » »	1350 » — » 90 »
1350 » »	1500 » 1 » — »
1500 » »	3000 » 2 » — »
3000 » »	4500 » 3 » — »
4500 » »	6000 » 4 » — »
6000 » »	7500 » 5 » — »
7500 » »	9000 » 6 » — »
9000 » »	10500 » 7 » — »
10500 » »	12000 » 8 » — »
12000 » »	13500 » 9 » — »
13500 » »	15000 » 10 » — »
15000 » »	16500 » 11 » — »
16500 » »	18000 » 12 » — »
18000 » »	19500 » 13 » — »
19500 » »	21000 » 14 » — »
21000 » »	22500 » 15 » — »

s így tovább, minden 1500 frttól egy forinttal több; az 1500 frtnál kisebb maradványösszeg teljesnek veendő.

Bélyegjegyek hivatalos átbélyegzése.

4. §. Az 1871: LXIII. t.-cz. 2. §-ának a magánváltó-ürlapok átbélyegzését szabályozó határozata oda módosittatik, hogy az ily ürlapokra aláírás előtt felhasznált bélyegjegyek átbélyegzésére, a

pénzügyminister által más hivatalok és közegek is feljogosíthatók.

Az átbélyegzés úgy a váltókra, valamint általában minden oly iratokra, beadványokra s ezek mellékleteire nézve, — melyeknél a felhasználandó bélyegjegyek keresztüliratását a szabályok nem követelik, az arra kötelezett hivatalos személy által akként eszközözendő, hogy az iratra felragasztott bélyegjegyek mindegyike az átbélyegzés napját jelző hivatalos pecséttel átütessék, ilyen időjelző pecsét hiányában pedig, a bélyegjegyeknek hivatalos pecséttel való átütése mellett, egyszersmind az egyes bélyegjegyek felső részén az átbélyegzés napja rájegyeztessék.

A felek kívánságára a bélyegjegyek átbélyegzése — jelenlétükben teljesítendő.

5. §. Kereskedői kötjegyeknél s utalványoknál, továbbá a kereskedők által árukra vagy értékpapírokra adott előlegekről kiállított kötvényeknél a bélyegilleték akként rovandó le, hogy oly esetben, midőn nyomtatott minta nem használtatik, a megfelelő bélyegjegy az okmány első lapjára előzetesen felragasztassék, s az okmány szövegének első sora, a bélyegjegy alsó színes részén keresztülíressék.

Ha pedig nyomtatott minta használtatik, a 4. §-ban megállapított eljárás követendő.

Az 1875: XVI. t.-cz. rendelkezései ezen szakasz intézkedései által nem érintetnek.

Számlák és jegyzékek bélyegkötelezettsége.

6. §. Az illetéki szabályokban (ill. szabás 84. tétel B) 2. pontja alatt) foglalt rendelkezés, mely szerint a kereskedők és iparúzők által saját üzletükből származó követelések iránt egymás közt vagy más személyek részére kiállított számlák, jegyzékek, kimutatások vagy hasonló iratok, — különbség nélkül, vajjon azokban a kiegyenlítés bizonyíttatik-e vagy sem, és a kiállítók azokat névaláírással

ellátták-e vagy sem, — ha 50 forintnál nem nagyobb összegről szólanak, ivenkint 1 kr., különben pedig ivenkint 5 kr. bélyeg alá esnek, — következőleg egészítették ki:

a) Számlák alatt számlakivonatokat, jegyzékek alatt árjegyzékek s azok másolatai (facturák) is értetnek, s a bélyeghasználat kötelezettségére nem tesz különbséget, akár legyen azokon a kiállító cég irásban, nyomtatásban vagy bármely más módon jelezve, akár nem.

b) A bélyegkötelezettség azon esetre is kiterjed, ha efféle számlák, kivonatokat vagy jegyzékek a kereskedői és üzleti levelek szövegébe felvételnek, vagy mint függelék vagy melléklet csatoltatnak az ily levelekhez.

c) Midőn számlák, kivonatokat vagy jegyzékek hatósághoz vagy valamely közpénztárnál kifizetés végett nyugtatvány gyanánt nyújtatnak be, azoktól mint nyugtatványoktól a II. fokozat szerint járó bélyegilleték, a már felhasznált, illetőleg 5 kros számla-bélyeg beszámítása mellett, bélyegjegyek felragasztása által rovandó le.

Közpénztárak alatt mindazon pénztárak értetnek, melyek az állam, a közalapítványok, a köztörvényhatóságok s községek közegei, vagy az állami igazgatás alatt álló közintézetek s vállalatok által kezeltetnek.

d) Ugyancsak 1, illetőleg 5 kros bélyeg alá esnek a bankárok, pénzváltók, pénz- és hitelintézetek s egyéb vállalatok leszámolási jegyei is, nemkülönbén a szállodák és vendéglők üzletében aláírás és kiegyenlítési bizonylattal, vagy ezek nélkül kiállított számlák, valamint a számláknak másolatai.

e) Oly könyvecskék után, melyekbe a kereskedők és iparúzők által felek részére szállított vagy kiszolgáltatót áruczikkék, teljesített munkák, vagy egyéb üzletbeli szolgáltatmányok és ezekből származó követeléseik bejegyeztetnek, ivenkint 15 krnyi felelő bélyeg jár.

f) A megfelelő bélyegjegyek, úgy a

számlák, valamint a könyvecskék első lapjára felragasztandók s a számla vagy könyvecske egyik tételével kereszttulirandók; ha pedig nyomtatott minták használatnak, a 4. §-ban megállapított eljárás is követhető.

Az, aki szabályszerű bélyeggel el nem látott számlát s ehhez hasonló iratot elfogad, s ezt leletezés végett 15 nap alatt be nem mutatja, az elkövetett bélyegcsonkításért, ha a birság a kiállítón meg nem vétethetnék, másodsorban felelős.

Büntető határozatok.

7. §. A bélyegrövidítések következő eseteiben:

a) váltók után az I. fokozat szerint fizetendő bélyegilletékeknél;

b) a jelen törvény 6. §-ában felsorolt számlák és iratok;

c) a kereskedők és iparúzők mérlegei, vagy mérlegezett számlák tekintetében (illetékszabás 75. tétel) és végre

d) a kereskedők és intézetek által kézi zálogra adott kölcsönügyleteknél azon fél, ki az illetéki szabályok értelmében az illetékek lerovására kötelezve van, ha azt éppen nem, vagy a törvényszerűnél kisebb mérvben fizette le, a bélyegilletéknek ötvenszeres összegében, ha pedig a bélyegilleték nem szabályszerűen rovatott le, annak tízszeres összegében elmarasztalandó.

8. §. Midőn váltók, vagy más az I. fokozat alá tartozó okiratok után, az illetékszabályok alapján, II. fokozat szerinti bélyegilleték pótlandó, az előző 7. §-ban jelzett rövidítés eseteiben, az illeték lerovására kötelezett fél az éppen nem, vagy hiányosan, vagy pedig szabályellenesen lerótt bélyegilleték tízszeres összegével terheletik.

9. §. Peres ügyekben benyújtott beadványoknál, azok mellékleteinél s felzet-másolatainál, valamint a perbeli jegyzőkönyveknél s kiadványoknál elkövetett bélyegcsonkítások esetén a megrövidített illeték ötszörös összege; a peres eljárást

kivéve, mindennemű más beadványoknál, azok mellékleteinél s felzetmásolatánál, valamint jegyzőkönyveknél s hivatalos kiadványoknál pedig a megrövidített illeték négyszeres összege rovandó ki.

Bélyegilleték lerovása az állammal kötött áruszállítási, fuvarozási és építkezési szerződéseknél.

10. §. Az állam és magánfelek között áruszállítási, fuvarozási és építkezési szerződések után járó fokozatos illeték akképp rovandó le, hogy a szerződés alapján történő kifizetések alkalmával a fél által kiállított minden nyugtatvány nemcsak a nyugtatványi bélyegilleték címén járó bélyegjegyekkel láttatik el, hanem arra egyuttal még külön, a szerződési jogügylet után II., illetőleg III. fokozat szerint járó illeték fejében, az utalványozott összegnek megfelelő értékű bélyegjegyek is felragasztandók.

Az illető hatóság köteles a szerződés szövegében, vagy annak jóváhagyási záradékában, külön felemlíteni, hogy a szerződéstől járó illeték a jelen szakaszban megszabott módozat szerint rovatik le.

Nyugtatványi bélyegilleték lerovása készpénzben.

11. §. A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok, társaságok, nyilvános intézetek s egyesületek kötelesek a szolgáltatukban álló hivatalnokok és szolgáknak a magyar korona területén kifizetett illetményeikből, akár állíttatnak ki ezekről nyugták, vagy a teljesített fizetésről bizonylatok vagy másnemű igazoló iratok, akár nem, a II. fokozat szerint járó bélyegilletéket levonni és a megfelelő összeget minden év lejártával, 14 nap alatt, egyéni kimutatás mellett, az illető kir. adóhivatalba beszállítani.

A lerovás ezen módjánál úgy a nyugták, ha olyanok kiállíttatnak, valamint az egyéni kimutatások, bélyegmentesek.

Illeték visszatérítése, a szerződés érvényességének megszűnése esetében.

12. §. Az 1868: XXIII. t.-cz. 12. §-ának rendelkezése oda bővítettik, hogy az ingóságok iránt kötött kétoldalú szerződések után kiszabott, vagy befizetett illetékek arányos törlésének, illetőleg visszatérítésének azon esetben is van helye, ha az illeték a visszaforduló szolgáltatmányoknak az illetéki szabályok 30. §-a értelmében megállapított értékösszege alapján iratott elő, s a szerződés érvényessége bármely időközben megszűnik.

Bejegyzési illetéknek bélyegjegyekben lerovása.

13. §. Az illetéki szabályok azon intézkedése (ill. szab. 12. és 47. §-a), hogy a dologi jogok szerzését tárgyazó telekkönyvi bejegyzésektől járó illeték, ha öt forintnál nem több, előlegesen bélyegjegyek felhasználása által lerovandó, oda módosíttatik, illetőleg kiterjesztetik, hogy a meghatározott pénzösszegben kifejezett követelések telekkönyvi bejegyzése után járó illeték ($\frac{1}{10}$ -ed százalék), huszonnyolcz forintcz bezárólag, kötelezőleg csakis bélyegjegyekkel rovandó le olyképp, hogy a megfelelő bélyegjegyek a beadvány első (vagy egyedüli) példányára ragasztandók, s az így felragasztott bélyegjegyek pénzértéke a beadvány külzetére betűkben ráírandó.

A felek szabad választás szerint, — a 28 forintot meghaladó bejegyzési illetéket is bélyegjegyekben, ugyanazon módozat megtartása mellett, szintén előzetesen leróhatják.

Ha a telekkönyvi bejegyzés megtagadatik, ezen bírói határozatnak jogerőre emelkedése után tartozik az eljáró telekkönyvi hatóság a bejegyzési illeték gyanánt felhasznált bélyegjegyek pénzértékét hivatalból a fél részére az illető kir. adóhivatalnál kiutalványozni.

Ezen és a 16. §. rendelkezése szerint lerovott bélyegilletékekről, a felek kivá-

natára, egy általuk bélyegmentesen be-
terjesztett felzeten, az arra vezetendő
beadványi iktató-számnak feltüntetése
mellett hivatalos igazolvány adandó.

Bélyegmentesség szegénység esetében.

14. §. Azon személyek, kiknek szegény-
sége (az illetékszab. 85. tétele 12. pont-
jának megfelelő), hiteles bizonyítvány-
nyal igazoltatik, úgy a bírói, mint a köz-
igazgatási intézkedés tárgyát képező
ügyekben benyújtott kérvényeik s azok
mellékletei tekintetében bélyegmentes-
ségben részesülnek.

Távirati kérelmek bélyegkötelezettsége.

15. §. A közigazgatási hatóságokhoz
magánfelek által táviratilag intézett oly
tartalmu kérelmek, melyek különben
írásbeli beadványba foglalva, az illetéki
szabályok szerint bélyegkötelesek lenné-
nek, az ily beadványokra szabott bélyeg-
illeték alá esnek.

A megfelelő bélyegjegy a fél által a
táviradai állomáson feladott sürgönyre
felragasztandó.

A táviradai tisztviselő az így alkalma-
zott bélyegjegyeket hivatali pecséttel,
a jelen törvény 4. §-ában meghatározott
módon átbélyegzi s az elindítandó táv-
irati sürgöny szövegének végén hivatal-
ból díjmentesen hozzájegyzi, milyen
összegű bélyeg alkalmaztatott, vagy hogy
bélyeg nem adatott.

*Bélyegilleték lerovása peres beadványok
s mellékletei után.*

16. §. A polgári törvénykezési rend-
tartás határozatai szerint pertári kezelés
alá tartozó rendes perekben pertárba be-
nyújtandó beadványok összes példányai,
felzetei és mellékletei után járó bélyeg-
illetékek úgy rovandók le, hogy a be-
advány első példányára annyi értékű

bélyegjegy ragasztandó, mennyi a fenn-
álló törvények és szabályok értelmében
az összes példányokra, felzetre és mel-
lékletekre megkívántatik.

Oly esetekben, midőn az így alkalma-
zandó bélyegjegyek az első példányon
el nem férnek, ehhez külön egy tiszta
(bélyegmentes) iv füzendő és a bélyeg-
jegyek erre ragasztandók fel. Ezen iven
a perirat (beadvány) iktatószáma ki-
tüntetendő és a felhasznált bélyegjegyek
egyenként a hivatali pecséttel átbélyeg-
zendők. (4. §.)

A pertárnok köteles az 1876: XV.
t.-cz. 77. §-ában megállapított bírság
terhe alatt a 2-od, 3-ad s a többi példá-
nyok s felzetek és azok mellékleteinek
számát az első példányra pontosan fel-
jegyezni és ezen feljegyzés helyességét
neve aláírásával bizonyítani.

A nem pertárilag kezelendő bármí-
nemű más ügyekre a jelen §. rendel-
kezése ki nem terjed.

*Bélyegilleték lerovása bírói szemle vagy
tanukihallgatás esetében.*

17. §. Ha a bizonyító fél közbejötté
nélkül tartatik bírói szemle, tanuk vagy
szakértők kihallgatása, akkor a felvett
jegyzőkönyv után járó szabályszerű bé-
lyegilletéket a bizonyító fél, vagy kép-
viselője oly esetben, midőn a perrend
szerint a felek részéről észrevételezés-
nek van helye, az észrevételezésre ki-
tűzött határnapon, oly esetben pedig
midőn az észrevételezésre a perrend sze-
rint külön határnap nem tűzendő ki, a
tanukihallgatás, illetve bírói szemle után
hozott határozat kihirdetése alkalmával,
vagy ha ez kézbesítetik, ennek kézbe-
sítése után három nap alatt köteles a
per bíróságának bélyegjegyekben beszo-
gáltatni.

A beszolgáltatott bélyegjegyek a bírói
szemléről vagy tanukihallgatásról felvett
jegyzőkönyvre ragasztandók és a bíró-
ság által hivatalosan átbélyegzendők.

*Isméltató bélyegrövidítésnek jövedéki ki-
hágassá minősítése.*

18. §. Az ügyvédek és kir. közjegyzők, valamint ezek helyettesei, ha daczára annak, hogy a pénzügyi közegeknek hozzájuk intézett végzéseiből (határozataiból, fizetési meghagyásaiból) vagy külön írásbeli figyelmeztetéseiből a szabályszerűen járó bélyeg iránt alapos meggyőződést szerezhetnek, egy évi időközben ismételve hasonló bélyegrövidítést követnek el és az ezen bélyegrövidítésekért kiszabott bírságokat a fizetési meghagyás jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt meg nem fizetik, jövedéki büntető eljárás után a 7. és 9. §§-ban foglalt illetéki bírságok kettőszárazöttszázalékkal megemeltével büntetendő, mely be nem hajthatása esetére az 1876 : IV. t.-cz. 19. és 20. §§-ainak rendelkezéséhez képest elzárás-büntetésre változtatható.

*A közúti vaspályavállalatok vitelbérei után
fizetendő bélyegilletékek.*

19. §. Az 1871 : LXIII. t.-cz. 7. §-ának a közúti vaspályavállalatok által szállított személyek vitelbérétől járó illeték iránti határozatai oda módosíthatnak, hogy bélyegilleték fejében minden személy vitelbérétől :

20 krajczárig.....	1/4 kr.
20 krajczáron felül 40 krig	1/2 „
40 „ „ 60 „	3/4 „
60 „ „ 80 „	1 „
80 „ „ 1 frtig	1 1/4 „

fizetendő és így tovább minden 20 krtól 1/4 krral több ; a 20 krnál kisebb maradványösszeg 20 krnak veendő.

Bélyeg- és jogilletékek kisajátítás eseteiben.

20. §. A kisajátítás eseteire járó bélyeg- és illetékek iránt eddig fennálló szabályok helyébe (1868 : LV. t.-cz.) a következő határozatok lépnek.

A kisajátítási törvény alapján eszköz-
lendő kisajátítási eljárásra vonatkozó
minden beadvány, terv, összeírás, leírás,
egyezség, jegyzőkönyv, becslevél, bizo-
nyítvány, vagy nyilatkozat, határozat,
panasz és felelőbeszéd bélyegmentes.

Magántársulatok vagy magánfelek által
eszközölt kisajátítások eseteiben azonban
a fentebb felsorolt okmányok csak addig
maradnak bélyegmentesek, míg más cé-
lokra, mint a kisajátítási törvényben
megállapított kisajátítási és telekkönyvi
eljárás keresztülvitelére, nem használ-
tatnak.

Az illetékszabás határozatai által meg-
állapított vagyonátruházási és telek-
könyvezési illetékek a közcélokra tör-
tént kisajátításoknál nem járnak.

A nyereségre alakult vállalatok tar-
toznak azonban a kisajátítás után tulaj-
donukba átmert földterületektől, a fize-
tett kártalanítási összegek alapján meg-
szabandó átruházási 4 3/10 % illetéknek fele-
részét fizetni.

A kisajátítás után megvett és lebom-
tandó építmények megszerzéseért va-
gyonátruházási illeték nem jár.

A kisajátítások alapján fizetett kárta-
lanítási összegekről szóló nyugták ellen-
ben a II. fokozat szerint járó bélyeg-
illeték alá esnek.

A pénzügyminister utasíttatik, hogy
ezen határozatokat az 1868 : LV. t.-cz.
hatálya alatt kisajátítás után eszközölt
vagyonátruházásokra nézve függőben
levő illetékek megszabásánál is alkal-
mazza.

*Bélyegilleték névváltoztatás és néváttruhá-
zás eseteiben.*

21. §. A névváltoztatást kérelmező
beadványok 50 kr. bélyeg alá esnek. Ha
egy beadvány több névváltoztatás kérel-
mét tartalmazza, annak mindegyike után
ugyanazon bélyegilleték rovandó le.

A néváttruházást tárgyzó folyamod-
ványokra alkalmazandó bélyeg eddigi
mérve nem változik.

Illetékegyenérték.

22. §. A százalékos illeték *egyenértékére* vonatkozó szabályok (illetékszabás 95. tétel D) pontja) következőkép módosítatnak:

Illetékegyenérték fejében évi tartozásként:

a) azon javadalmakra és alapítványokra, melyeknek adományozása Ő Felsége vagy a kormány nevezésétől vagy jóváhagyásától függ, továbbá a koridósbégi hitbizományokra, az ingatlan vagyon értéke után $\frac{5}{10}$ -ed százalék és a vagyon állagához tartozó ingó javak tiszta értékétől $\frac{2}{10}$ -ed százalék;

b) az a) alá nem tartozó minden más javadalmak- és alapítványokra, valamint egyházi és világi községek, továbbá oly egyesületek, intézetek, testületek és társulatokra, melyek tagjainak a törzsvagyonban tulajdonrészük nincs — az ingatlan vagyon értéke után $\frac{4}{10}$ -ed százalék, és a vagyon állagához tartozó ingó javak tiszta értékétől $\frac{2}{10}$ -ed százalék; és

c) azon részvényes vállalatok és más közkereseti társaságokra, melyeknek tagjai a közös törzsvagyonban részzel bírnak, az ingatlan vagyon értéke után $\frac{2}{10}$ -ed százalék rovatik ki.

23. §.¹⁾ [Az ingatlan vagyon értékeül a földadó címén fizetett államadónak, — a földtehermentesítési járulékot hozzá nem számítva, — *százszoros* összege, — a házberadó alá tartozó épületeknél, az államadónak a földtehermentesítési járulékkal együttvéve, — Budapesten *ölvenszeres* — másutt mindenütt *hatvanszoros* összege veendő, ha pedig az ingatlanokkal kisebb királyi haszonvételek is vannak egybekapcsolva, ezeknek az 1875. évi XXII. t.-cz. értelmében járadékadó alapjául vett jövedelmének *huszszoros* összege hozzá számítandó.

A házosztályadó alá tartozó épületek, valamint az ingó vagyon értéke, a fél

bevallása vagy szükség esetében hivatalos nyomozás alapján határozatattik meg.

24. §. Az illetékegyenérték alól mentesek:

a) mindazon ingatlanok, melyek a föld- és házadónak alávetve nincsenek;

b) az állam igazgatása alatt álló közalapok és a tudományos egyetemek alapjai;

c) oly ingatlan javak, melyek valamely közönség osztatlan tulajdonát képezik ugyan, de azok haszonélvezete vagy haszonvétele egyedül az egyes lakosok ház- vagy földbirtokával válthatlan kapcsolatban van, oly módon, hogy azon osztatlan ingatlanok kizárólag csak az egyes birtokok kiegészítő részét képezik;

d) a szentegyházak, imaházak s isteni tiszteletre szánt ingóságai;

e) az oktatási, jótékonyági és kegyeleti célokra rendelt alapítványok ingóságai, s ily célokra fennálló intézetek s egyletek ingó javai, amennyiben az alapszabályok szerint ezen vagyon az említett céloktól el nem vonható;

f) a 22. §-ban említett javadalmak azon birlalói, illetőleg élvezői, kiknek összes évi tiszta jövedelmük évi 400 frtot meg nem halad;

g) a részvénytársulatok gyártelepei és a gyári célokra szolgáló építmények;

h) oly közkereseti társaságok, melyek csak a társulati tagok vagy örököseik élettartamára, vagy 15 évet meg nem haladó időre alakultak.

25. §. Az előző 24. §-ban nem említett egyéb országos tudományos intézetek és köztanintézetek ingatlan javaira az 1868. évi XXIII. t.-cz. 24. §-a által megállapított illetékegyenérték nem változik.

26. §.¹⁾ [Midőn az illetékegyenérték alá tartozó jogi személy az év folyamata alatt valamely ingatlannak birtokába lép, ez utóbbira nézve köteles az illetéki egyenértéket a szerzés napjától kezdve megfelelő időarány szerint fizetni. Ha pedig valamely ingatlan az illetékegyen-

¹⁾ Az 1887: XLV. t.-cz. 2. §-ával hatályon kívül helyezve.

¹⁾ Módosította: 1887: XLV. t.-cz. 6. §-a.

érték alá tartozó személy részéről magánfelre átruháztatik, az előírt illetékegyenérték az átruházás napjától számítva töröltetik.

De viszont a szerző magánfelekre az ily átruházások tekintetében azon illetéki szabályok alkalmazandók, melyek az illetékmentes és illetékkötelezett felek közt előforduló átruházásokra nézve érvényben vannak.]

27. §.¹⁾ [Az illetékegyenérték az illetékköteles vagyonnak jövedelmét zálogjogilag terheli és az ennek élvezetére jogosított személy által saját haszonélvezetének időtartamához képest fizetendő.]

Nyomdatulajdonosok kezessége a hirlapi hirdetmények bélyegilletékeért.

28. §.²⁾ [Az illetéki szabályok (192. §.) azon rendelkezése, mely szerint a hirlapokba iktatott bélyegköteles hirdetményektől járó bélyegilleték a lapkiadót terheli, azzal bővítettik, hogy a bélyegköteles tárgyat előadó nyomdatulajdonos a hirdetési bélyegilletékért kezességel.

A nyomdatulajdonos köteles az üzletében nyomandó s hirdetményeket felvevő minden hirlapot vagy időszakai lapot első megjelenésétől számítandó 8 nap alatt az illető illetékkiszabási vagy adóhivatalnál bejelenteni, máskülönben közigazgatási uton 20 és ismétlés esetében 100 frtjig terjedhető pénzbírsággal terhelhetik.]

29. §. A pénzügyminister utasíttatik, hogy a bélyeg- és illetéki szabályokat, valamint az 1868 : XXIII., 1869 : XVI., 1870 : LVIII., 1871 : LXIII., 1873 : IX. és 1875 : XVI. és XXV. t.-cikkeiben foglalt határozatokat, — amennyiben a jelen törvény által nem módosítottak, — ezen törvény egyéb intézkedései-

vel együtt, hivatalos összeállításban kiadja és közzé tegye.

30. §. Ezen törvény 1881. évi május első napján lép érvénybe és annak végrehajtásával a pénzügyminister, az igazságügyminister és a közmunka- és közlekedésügyi minister, Horvát-Szlavonországra nézve a pénzügyminister, ki e tekintetben Horvát-Szlavon- és Dalmátországok bánjával egyetértőleg jár el, bizatnak meg.

15.

1881 : XXVII. Törvényezikk

a játékkártyák bélyegilletékéről.¹⁾

1. §. A játékkártyák fogyasztási bélyeg alá esnek.

2. (173.) §. Belföldön gyártott, valamint behozott mindennemű kártya²⁾ után, mely a külföldre hivatalos ellenőrzés mellett ki nem vitetik, bélyegilleték fejében :

a) 36 vagy ennél kevesebb lappal bíró minden játszmatól 15 krajczár ;

b) 36 lapnál több lapból álló minden játszmatól 30 kr. ;

c) fényezett vagy mosható kártyák után a lapok számához képest az a) és b) alatt meghatározott illeték kétszeres összege fizetendő.

Jegyzet. Mosható kártyáknak tekintendők és a c) pont alatt megállapított nagyobb illetékmérték alá esnek :

a) a tisztán olajfestékek alkalmazása mellett nyomott,

¹⁾ (Megfelel a »Bélyeg- és illetéki törvények és szabályok« hivatalos összeállítása 173—193. §§-ainak.)

A 73679/1881. pü. min. szám alatt kiadott végrehajtási utasítást, mely kizárólag az adminisztratív teendőket szabályozza, lásd a Pénz. Közl. 1881. évi 47. számában.

²⁾ Az úgynevezett »Kvittli«-kártyák, melyeknek egyes lapjai nem kártya-képekkel, hanem számjegyekkel és különböző színes számjegyekkel vagy pontokkal vannak ellátva, szintén fogyasztási bélyeg alá esnek. A bélyegjelzés az 1 számmal ellátott kártyalapra nyomandó. (55484/1887. és 8408/1888. pü. min. sz. P. K. 1887 : 41. és 1888 : 9.)

¹⁾ Módosította az 1887 : XLV. t.-cz. 7. §-a.

²⁾ 1900 : X. t.-cz. folytán, — mely a hirlapi hirdetmények bélyegkötelezettségét megszüntette — hatályát veszítette.

b) a fényezett vagyis lakkal bevont, valamint c) azon kártyák, melyeknél a festékek a lakkhoz hasonló mázzal (u. m. gyanta, paraffin, stearin stb.) való vegyítés vagy bevonás által a piszkolódás és nedvesség ellen tartósabbakká tétetnek.

Mindözen kártyák nehézség nélkül többször is tisztíthatók és könnyen ellenállanak a nedvesség befolyásának.

Eme tulajdonságuk legegyszerűbben akként állapíthatók meg, ha az új vízzel kissé megnedvesítve a kártyalapon ennek szélesség vonatik. Ezen eljárásnál a fentebb említett kártyák változatlanul megtartják a fényt és színt, míg a nem mosható kártya fényét veszti és a festék is megtámadtatik.

A külföldről, különösen a német birodalomból, oly játékkártyák is hozatnak be, melyeknél az egyik oldal lakkal, vagy igen tartós és mosható festékanyaggal van bevonva, a másik oldal pedig oly anyaggal láttatik el, mely megnedvesítve elveszti ugyan fényét, de azonnal ismét visszanyeri, minélyt a száradás után megdörzsöltek. Ilyen kártyák szintén moshatónak tekintendők és a külföldről való behozataluk alkalmával a c) pont alatt megállapított magasabb illetékek szerint bélyegzendők. (P. K. 1884 : 14.)

Azon játékkártyákra nézve, melyek az osztrák államterületen a gyártás vagy bevétel alkalmával bélyegilleték alá vonattak, míg erre nézve a viszonyosság fennáll, újabb illeték követelésének nincs helye.

3. (174.) §. A külföldi kivitelre szánt kártyák bélyegmentesek, ha azokat az illetékkötelezett fél a lakhelyéhez legközelebb fekvő vám- vagy jövedék-hivatalnak kiviteli bevallás mellett átadja, és aláveti magát a kivitelre szánt belföldi áruk átutalása iránt megszabott eljárásnak, mely szerint a vámbárczán megjelölt határidő alatt a kártyák külföldre eszközölt kivitelét igazolni tartozik.

Aki viszont játékkártyákat külföldről behoz vagy behozat, köteles azokat a vámvonal átlépésénél, illetőleg az átvételénél, a játszmaék mennyisége és minősége, valamint a kártyalapok száma szerint — egyszersmind annak bejelentése mellett, vajjon belföldön maradnak vagy átvitelre szánvák-e — bevallani és a belföldi használatra szánt kártyákat az illeték lerovása és hivatalos bélyegzés végett előterjeszteni.

Hasonló módon bevallandók a külföldről behozott felső kártyaképek is, rendeltetésük pontos megjelölése mellett.¹⁾

4. (175.) §. A bélyegilleték lerovása czéljára a játékkártyák játszmaéként hivatalos zárjeggyel ellátandók és hivatalos bélyegzés végett az erre rendelt hivatalnak benyújtandók.

Ilyen hivatalos zárjegyek a bélyegilleték lerovására kötelezetteknek, elszámolás mellett, ingyen szolgáltatnak ki s azok részéről egymagukban tovább nem adhatók.

A bélyegjelző és a zárjegyek alakját és színét, valamint a bélyegzési eljárást a pénzügyminister állapítja meg.

5. (176.) §. A játékkártyák gyártása, valamint azoknak üzletszerű árusítása, jövedéki felügyelet és ellenőrzés alá esik.

6. (177.) §. A kártyagyártási iparüzlet, az iparhatóságtól az ipartörvény értelmében nyert iparendély alapján, csak pénzügyigazgatósági engedély mellett kezdhető s az engedély egyedül oly helyekre adható meg, hol pénzügyigazgatóság vagy adóhivatal van.

Ezen engedélyért folyamodó köteles az általa használandó összes üzleti lak- vagy egyéb célokra szolgáló helyiségek rajzát és pontos leírását — minden egyes helyiség rendeltetésének megjelölésével — két egyenlő példányban kérvényéhez csatolni s az engedély megadása érdekében az egyik példány, jóváhagyási záradékkal ellátva, a folyamodónak visszaadatik.

A vállalkozó által használandó helyiségek olyanok legyenek, hogy a hivatalos ellenőrzés, a czélnak megfelelően, nehézség nélkül eszközölhető legyen.

Ha az üzleti helyiség nagyobbítása,

¹⁾ A Bosznia és Hercegovinába való kivitelre szánt játékkártyák után a 2. §-ban megállapított különböző mérvök szerint járó illeték lerovandó.

Ellenben oly játékkártyákra nézve, melyek nevezett országokban a gyártás vagy bevétel alkalmával bélyegilleték alá vonattak, a 2. § végpontja értelmében újabb illetékkövetelésnek nincs helye. (40670/1882. pü. min. sz. P. K. 1882 : 31.)

átalakítása vagy áttétele czélba vétetik, mindenben az első kérvényre nézve megszabott eljárás követendő és a követelt feltételek teljesítéseig az ügylet folytatása beszüntethető.

A gyártási helyiség, mint olyan, az épület külsején is ismertető felirással látandó el.

7. (178.) §. A 6. §. szerint bejelentett gyártási helyiségeken kívül — a pénzügyi hatóság külön engedélye és az ellenőrzési feltételek megtartása mellett — egyedül csak a felső kártyaképek nyomtatása vagy a kártyalapok színezése eszközölhető.

8. (179.) §. A gyártani szándékolt játékkártyák minden neméből három-három be nem csomagolt bélyegzetlen játszma, a hozzátartozó borítékokkal együtt, mintaképen a pénzügyi hatóságnak benyújtandó.

Az egyik játszma, miután a megerősítési záradék arra, valamint a borítékra rávezettetett, a vállalkozónak, a második az illető bélyegző-hivatalnak és a harmadik az államnyomdának kiadatik.

A kártyagyáros köteles a készített mindennemű kártyák játszmáinak egy-egy lapját nevével és a gyártás helyével, továbbá a hivatalos bélyegzésre rendelt másik kártyalapot, a gyártás helyét szintén előtűntető saját czégbélyegével megjelölni; emellett pedig a játszma-borítékokra külső felirásként rávezetni:

- a) a gyáros nevét, illetőleg czégírását;
- b) a gyártás helyét;
- c) a becsomagolt játszma nemét;
- d) az abban foglalt kártyalapok számát;
- e) a bejelentett kártyaminta számjelét; és
- f) ha fényezett vagy mosható kártyák, ezen minőség megjelölését.

Azonkívül a gyáros által minden egyes borítékon egymás fölé helyezett köralakú két kimetszvény teendő, melyek egyikén a czégbélyeg, másikán a hivatalos bélyeg lenyomása történik.

Ezen boríték a bélyegköteles játszma-k becsomagolásánál, még mielőtt ezek hiva-

talos bélyegzés végett beterjesztetnek, a hivatalos zárjegy (4. §.) felragasztása által tartós pépanyaggal lezárandó s maga a zárjegy a czégbélyegzővel, fekete olajfesték alkalmazása mellett, oly módon átbélyegzendő, hogy a czégbélyeg egyik része a zárjegyen, másik része a boríték-papíron egyszerre lenyomva legyen.

9. (180.) §. Az elkészített és hivatalosan meg nem bélyegzett játékkártyák a gyártási helyiségben elkülönítve, s e célra bejelentett szekrényekben, a gyáros által szoros zár alatt tartandók.

Szintugy elkülönítve gyűjtendő és zár alatt tartandók a számfelletti, valamint a selejtes kártyalapok is, melyeknek a gyártási helyiségből eltávolítása mindaddig tiltva marad, míg azok mind a pénzügyi hatóság által kitűzendő időben, az ellenőrző közeg felügyelete alatt játszásra használhatlanná nem tétettek.

Szigorúan tiltva van az eladási helyiségben más játékkártyákat tartani vagy elhelyezni s egyáltalán bármiként és bárhol elárusítani, mint amelyek játszmákba osztva, a 4. és 8. §§. rendelkezéseihez képest, lezárva és csomagonként hivatalosan bélyegvezve vannak.

10. (181.) §. A bélyegilleték a hivatalos bélyegzés végett bemutatott játszma-k száma és neméhez képest rendszerint a bélyegzés foganatosítása előtt készpénzben fizetendő.

Mindazonáltal a belföldön gyártott kártyák után járó illeték lerovására nézve a pénzügyi hatóság, kellő biztosíték mellett, legfeljebb három óra terjedő fizetési halasztást adhat. Az így engedélyezett fizetési határnapon túl fizetetlen maradt illetékösszeg után 6% késedelmi kamat jár s azonkívül a mulasztás a hitelkedvezmény vesztését vonja maga után.

Az illeték elengedését vagy visszatérítését a pénzügyminister egyedül csak belföldi kártyagyártmányokra nézve oly esetben engedélyezi, midőn hivatalosan bélyegzett kártyajátszmák a gyártási helyiségben, tartásukra rendelt szekré-

nyekben, vagy a szándékolt elküldés alkalmával valamely véletlen balesemény folytán használhatatlanná váltak s ha erről az elromlott kártyajátszmaának — amennyiben egészen el nem veszték — előterjesztése mellett, a pénzügyi hatóságnak 48 óra alatt jelentés tételük.

11. (182.) §. Játékkártyák üzletszerű eladásával foglalkozni kívánó köteles ezen szándékát 8 nappal előbb, mielőtt az árusítást megkezdi, a pénzügyi hatóságnál írásban bejelenteni; továbbá üzleti helyiségét külsőleg is mint kártyaeladási üzletet megjelölni és a játékkártyákat kizárólag csak a bejelentett helyiségben tartani s egyedül abban elárusítani.

Az üzlethelyiség változtatása 3 nap alatt a pénzügyi hatóságnál bejelentendő.

Meg van engedve, hogy az üzleti helyiségben az elárusítandó játékkártyák egy-egy nem bélyegzett, de a játszásra használhatatlanná tett játszmája, a minőség megsemmisítése végett, készletben tartassék; de az ilyen feltárt játszmákra a pénzügyi hatóság által azok rendeltetése rájegyztetik.

Ezen §. határozatainak a kártyagyáros is alá van vetve, ha saját gyártmányu vagy más származásu játékkártyák iparszerű eladásával foglalkozni kíván.

A házaló-kereskedésből a játékkártyák feltétlenül ki vannak tiltva.

12. (183.) §. A kártyagyárosok és kereskedők (5. §.) kötelesek a készletben levő újólág elkészített, megszerzett, eladott, vagy bármí más módon használatba vett játékkártyák, valamint a külföldről behozott felső kártyaképek s ezek mikénti felhasználása iránt a pénzügyi hatóság által hivatalosan átfűzött külön jegyzéket (sorkönyveket) pénzügyministeri szabályrendelettel megállapítandó módon vezetni s azokba minden beálló változást legott bejegyezni.

Az e célra szükségelt nyomtatványok a kiállítási költség megtérítése mellett kiszolgáltatnak.

13. (184.) §. A 12. §-ban említett iparúzők, illetőleg a családjaikhoz tartozók,

valamint segédjeik és helyetteseik kötelezve vannak a felügyelettel és szemle-tartással megbízott hivatalos közegek felszólítására a játékkártyák iránt veze-tendő jegyzékeket felmutatni és tért s időt engedni, hogy azokból kivonatok készíttessenek, valamint a készletben lévő játékkártyákat előterjesztetni s egy-általán a jövedéki közegeknek azon segéd-kezelést nyújtani vagy szolgáltatni, amely hivatalos teendőik szabályszerű végzé-sére szükséges.

14. (185.) §. Ezen törvény rendeletei-nek megszegése esetében, az erről felvett hivatalos lelet alapján, jövedéki büntető eljárás mellőzésével a megrövidített bélyegilleték ötvenszeres összegével egyenlő bírsággal terheltetik:

a) aki nem bélyegzett, vagy a hiva-talos zárjeggyel szabályszerűen el nem látott játékkártyákat a belföldi fogyasztásra való eladás céljából készletben tart;

b) elárusít, terjeszt, megszerez, tudva magánál tart; vagy

c) aki bélyegzetlen kártyákkal játszik. A kártyagyárosok és kereskedők az üzlethelyiségeikben vagy lakásaikban ta-lált ilyen kártyák után eső bírságösszegért kezkeskednek.

Ha oly helyen, ahol a játékkártyák üzletszerűen fogyasztatnak, ugymint ká-véházakban, vendéglőkben s társaskörök-ben, nem bélyegzett kártyák használtat-nak, az illető vállalkozó — egyesületek-nél az ügyvezetéssel megbízott személy — a reá háruló felelősség, illetőleg kezesség mellett esetről esetre 100—300 forintig terjedhető pénzbírság alá esik, hacsak nem igazolja, hogy ilyen kártyák hasz-nálása tudomása nélkül történt.

A pénzügyigazgatóság vizsgálatot esz-közöltethet a fentnevezett helyiségek-ben, ahol hitelt érdemlő értesülés sze-rint a bélyegrövidítés tárgyai tartatnak vagy használtatnak.

Oly esetben, midőn a kihágás követ-kezményeivel terhelendő fél a törvény-sértést, még mielőtt arról a pénzügyi

hatóság más uton tudomást szerzett volna, önként bejelenti, a máskülönben járó bírságösszegnek csak fele részét szedetik be, ha utóbbit a bejelentő fél a meg-
rövidített bélyegilletéssel együtt legott lefizeti.

15. (186.) §. Jövedéki büntető eljárásnak van helye:

a) ha valaki a játékkártyák gyártását a pénzügyi hatóság megelőző engedélye nélkül, vagy kiadott tilalma ellenére, vagy nem a bejelentett és helyeselt, hanem más helyiségben eszközli vagy eszközölteti;

b) ha nyomdatulajdonos kártyaképeket állít elő anélkül, hogy a pénzügyi hatóság e részbeni engedélyét és a kártyagyáros írásbeli megrendelését bírná;

c) ha a játékkártyáknak hivatalos bélyegzés végett előterjesztése alkalmával helytelenül oly adatok jelentetnek be, melyek a bélyegilleték magasságára vonatkoznak;

d) ha valaki játékkártyákat oly időben vagy oly helyen, mikor s ahol azoknak szabályszerűen bélyegezve lenniök kell, hamisított, utánzott, más kártyákról átvitt vagy magasabb bélyegilletékre átváltoztatott bélyegjellel, vagy hamisított, utánzott, vagy egyszer már használt zárjeggyel ellát, vagy pedig, habár ezen körülményről tudomása volt, magánál tart, megszerez, elárúsításra ajánl, másnak elad, vagy más módon terjeszt vagy terjeszteni igyekszik;

e) ha a kártyagyáros saját gyártmányu kártyáit idegen czéjjellel ellátja;

f) ha külföldi játékkártyák behozatalánál vagy átvitelénél a 3. §-ban körülírt kötelezettségek valamelyike figyelmen kívül hagyatik;

g) ha nem bélyegzett játékkártyák a vám- és ellenőrzési szabályok megtartása nélkül külföldre küldetnek vagy kivitetnek;

h) ha hivatalos zárjegyek a tilalom ellenére tovább adatnak, vagy

i) ha a 12. §-ban megállapított könyvvezetés a kártyagyárosok által oly módon

történik, hogy ez által az üzlet terjedelme, menete és minősége helytelenül mutattatik ki, a jövedéki kihágások felderítése nehezítettetik vagy lehetetlenné tétetik s általában a követett eljárás szerint a jövedék kijátszására irányzott szándék vélemezhető.

Ezen sulyos kihágások eseteiben a büntetés 500 frttal és a kihágás ismétlése esetében 1000 frttal szabandó meg.

Ha azonban a kihágás tárgyát 50-nél több kártyajátszma vagy zárjegy képezi, a büntetés minden további játszma vagy zárjegyért 10—10 frtra, ismétlés esetében pedig 20—20 frtra emelendő.

Ezenkívül a sulyos kihágás tárgyai, ugymint: egészen vagy részben elkészített kártyák, zárjegyek, képek és ezek előállítására szolgáló szerek és anyagkészletek elkobzás alá esnek.

16. (187.) §. A megelőző 15. §-ban fel nem sorolt egyéb kihágások, nevezetesen a 8., 9. és 11. §§-ban, valamint a 12. §-ban a kereskedőkre nézve foglalt rendeletek megszegése, mint kisebb kihágások eseteiben: 5 frttól 100 frtig, ismétlés esetében pedig 200 frtig terjedhető pénzbírság alkalmazandó.

17. (188.) §. A kártyagyárostól, illetőleg kereskedőtől, ki a 15. §-ban említett sulyos kihágások egyike miatt egy ízben már büntetve vagy a 14. és 16. §§-ban felsorolt cselekmények vagy mulasztások miatt két ízben pénzbírsággal terhelve volt, a gyártási engedély, illetőleg az üzletszerű kártyaárulás jogosultsága meghatározott időtartamra vagy véglegesen is megvonható.

18. (189.) §. A pénzbírságon kívül a megrövidített bélyegilleték is a kihágás időpontjától számítandó késedelmi kamattal együtt fizetendő.

19. (190.) §. A kártyagyárosok és kereskedők, valamint a 14. §-ban említett vállalkozók kezeskednek azon pénzbírságért, mely a családjaikhoz tartozók, ugyszintén segédjeik vagy szolgálk ellen ezen törvény határozatai alapján kimondatott.

Ha azonban igazolják, hogy a kihágás tudomásuk nélkül történt, a kezesség csak a megrövidített bélyegilletékre szorítkozik.

20. (191.) §. A jövedéki büntető eljárás (15. és 17. §§.) alá eső kihágások fölött, amennyiben a büntető eljárás beosztatása nem engedélyeztetett, az 1871. évi LXVI. t.-cz. által megjelölt első folyamodási törvényszékek és a kir. táblák mint második és utolsó bíróság határoznak; Horvát-Szlavonországokban pedig az 1871: LXVI. t.-cz. által fenntartott pénzügyi törvényszékek illetékesek.

A 14. §. által tiltott cselekmények eseteiben, valamint oly kisebb kihágások felett, melyeknél a kincstár megrövidítésére irányzott szándék nem vélelmezhető, az 1876: XV. t.-cz. 77. és 78. §§. értelmében¹⁾ elsőfolyamodásilag a pénzügyigazgatóság, és felfolyamodás esetében a pénzügyi közigazgatási bíróság, addig pedig, míg ez életbe lép, a pénzügyminister határoz.

21. (192.) §. A jelen törvény alapján járó bélyegilletékek hátralékos összegei ezek kamatai, a közadók módjára, az 1876: XV. t.-cz. értelmében,²⁾ végrehajtás utján hajtandók be.

22. (193.) §. Az elkövetett kihágások, tiltott cselekmények és mulasztások feljelentői, illetőleg a tettenérők, a behajtott pénzbírság egyharmad, illetőleg fele részében jutalekképen részesíttetnek.

23. §. Atmeneti intézkedések. (Most már hatályukat veszítették.)

24. §. Ezen törvény 1882. évi január hó 1-ső napján lép érvénybe, s e naptól kezdve a kártyabélyegre vonatkozó eddigi szabályok hatálya megszűnik.

25. §. Ezen törvény végrehajtásával a pénzügyminister, belügyminister és az igazságügyminister, Horvát-Szlavonországokra nézve a pénzügyminister, ki e

tekintetben Horvát-Szlavon- és Dalmátországok bánjával egyetértőleg jár el, — bizatik meg.

50856. szám.

1889. okt. 31.

Keresk. min. rendelet.

A játékkártyák árusításának szabályozása tárgyában 1882. évi január hó 3-án 49524/1881. sz. alatt a volt földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi minister ur részéről kibocsátott rendelet, főleg a tekintetben, hogy játékkártyák árusítására szükséges-e külön iparigazolvány, számos ízben tévesen értelmezetvén, ezen kérdés kellő szabályozása érdekében, a pénzügyminister ural egyetértőleg, ezennel a következőket rendelem:

Játékkártyák előrusítása iparigazolványhoz van kötve. Aki tehát a kártyaárusítást üzletként gyakorolja, iparigazolvány váltására köteles.

Azok, akik kellő iparigazolvány alapján oly más kereskedést folytatnak, amelynek keretében a játékkártya árusítása is beilleszthető, mint pl. papírkereskedők, szatócsok, vegyesárukereskedők, ezek kereskedésre szóló általános iparigazolványok alapján minden további külön iparhatósági bejelentés, tehát külön iparigazolvány nélkül foglalkozhatnak játékkártya-árusítással.

Ha azonban egy teljesen eltérő külön megnevezett árucikk előrusítására iparigazolványt nyert kereskedő, pl. vásáros, divatárukereskedő stb., kívánna játékkártya előrusításával foglalkozni, a külön iparigazolvány megszerzésének kötelezettsége foglal helyet, mert az 1884: XVII. t.-cz. 47. §-a értelmében egy személy többféle ipart üshet ugyan, tartozik azonban minden iparágára nézve mindazt teljesíteni, mit a törvény az ipar megkezdésénél rendel és ennél fogva köteles az 1884: XVII. t.-cz. 7. §-ában megállapított díjakat is lefizetni.

A játékkártya-árusítással foglalkozó dohánytőzsérek ezen üzletág tekintetében teljesen az 1884: XVII. t.-cz. intézkedései alá tartoznak.

Ebből kifolyólag azon dohánytőzsérek, akik különben is szatócs- vagy vegyes- vagy egyéb kereskedésre iparigazolvánnyal bírnak, már ezen jogosultságuk alapján, külön iparigazolvány nélkül foglalkozhatnak játékkártya-árusítással.

Azon dohánytőzsérek ellenben, akik egyéb kereskedéssel nem foglalkoznak, iparigazolvánnyal tehát nem bírnak és ennél fogva iparosoknak sem tekintetnek, ha ezek játékkártya árusításával kívánának foglalkozni, ezen árucikk előrusítására az 1884: XVII. t.-cz. 4. §-a értelmében iparigazolvány váltására kötelesek.

¹⁾ Most 1883: XLIV. t.-cz. 101. és 102. §§-ai. (Lásd alább.)

²⁾ Most 1883: XLIV. t.-cz.

Önként értetik, hogy minden egyes esetben játékkártya-árusítással csakis annak szabad foglalkozni, aki amellett, hogy szabályszerű iparigazolvánnyal bír, a játékkártya-elárusításra az 1881: XXVII. t.-cz. 11. §-a értelmében pénzügyigazgatósági engedélyt nyert.

Felhivom a törvényhatóságot, hogy a területén lévő elsőfoku iparhatóságokkal jelen rendeletmet kellő mihez tartás végett közölje.

15354. szám.

1897. márcz. 17.

Pénzügymin. rendelet

a játékkártyák bélyegilletéke tárgyában.

A játékkártyák bélyegilletékéről szóló 1881. évi XXVII. t.-cz. alapján, a cs. k. osztrák pénzügyminiszterrel egyetértőleg, következőket rendelem:

1. §. Bűvészeti czélokra szolgáló kártyáknak a szabályszerűen bélyegzett kártyajátékból leendő előállítását, és az ily kártyáknak újabb bélyeglerovás nélküli forgalomba hozatalát a pénzügyi hatóságok a játékkártya-elárusítóknak alábbi feltételek mellett engedélyezhetik — az engedély visszavonhatásának fentartása mellett.

1. Bűvészeti czélokra szolgáló kártyák előállításával foglalkozó kártya-elárusítók kötelesek — az 1881: XXVII. t.-cz. végrehajtása tárgyában az 1881. évi november hó 15-én 73679. sz. alatt kiadott, és a »Pénzügyi Közlöny« 1881. évi folyamának 47-ik számában közzétett utasításnak¹⁾; az idézett törvény 12. §-ához fűzött jegyzete 3. pontjában megállapított eladási sorkönyvön kívül — a bűvész-kártyák elárusításáról a mellékelt O. minta szerint egy külön jegyzéket vezetni, mely jegyzék öt éven át megőrzendő, és a pénzügyi hatóságoknak kívánatra előmutatni, továbbá kötelesek egy jegyzéket — mellékelt P. minta szerint — az általuk forgalomba hozott bűvész-kártyák különböző neveiről az elárusító-helyiségben tartani.

Ezen jegyzékek vezetésének elmulasztása az 1881: XXVII. t.-cz. 16. §-ában megállapított büntetés alkalmazását vonja maga után.

2. A szabályszerűleg felülbélyegzett azok a kártyajátékok, melyekből — a bűvészeti czélokra szolgáló kártyák előállítására végett — kártyalapok kivételnek, a játékkártya-eladási sorkönyvben kiadásba teendők, és pedig külön rovat alatt, nem összesítve a többi eladott játékkártyákkal; a bűvészeti czélokra szolgáló kártyákról vezetett sorkönyvben pedig a bevételi rovatba bevezetendők oly módon, hogy

mindegyik jegyzékben a másik jegyzék megfelelő tétele száma kitüntetve legyen.

3. Az 1881: XXVII. t.-cz. 4., 8. és 9. §. 3. bekezdésében foglalt rendelkezések, melyek szerint játékkártyákat csak borítékkal ellátva, lezárva és hivatalos bélyeggel ellátva szabad elárusítani, a bűvészeti czélokra szánt kártyákra is kiterjednek, az 1881: XXVII. t.-cz. 11. §. 3. bekezdésében foglalt rendelkezés fentartása mellett.

A bűvész-kártyák elkészítése után az összetartozó kártyalapok borítékkal ellátandók, és a borítékra reávezetendő:

- a) az elárusító neve, illetőleg cégjegyzéke;
- b) az előállítás hely;
- c) a becsomagolt játszma neve, melynek összhangban kell lennie a P. minta szerint vezetett jegyzékben foglalt megjelöléssel;
- d) a kártyalapok száma és a kártyalapok megnevezése (hány király etc.).

A kártyák nyílt borítékban Q. minta szerint két példányban szerkesztett kimutatás kíséretében, melyben megjelyzendő, hogy hány bélyegzett kártyalap (p. o.): hány vöröseszszem — coeur-ász) foglaltatik a csomagban, a bélyegzőhivatalnak átadandók, mely hivatal minden egyes esetben alapos vizsgálat tárgyává teszi azt, hogy a borítékban levő kártyalapok nem képeznek-e közösleges kártyajátékokra alkalmas teljes játszmat, továbbá, hogy a borítékon levő, a kártyák lapszáma és nemére vonatkozó adatok helyesek-e?

Ha az első eset nem forog fenn, és utóbbi tekintetben sem emelhető kifogás, a bélyegző hivatal köteles a hivatalos zárjegyet a borítékra alkalmazni, és a zárjegyet — a 73679/1881. sz. utasításnak az 1881: XXVII. t.-cz. 4. §-hoz fűzött II. 2. pontjában meghatározott módon — a hivatalos bélyegjelzővel felülbélyegezni.

A fél által kiállított kimutatás egyik példánya a zárjegyek hivatalos leszámolásának alapjául szolgál; a másik példány, miután az a megerősítési záradék reá vezettetett, hogy a bűvészeti czélokra készült kártyára nézve a hivatalos vizsgálat szerint semmi kifogás nem forog fenn, a félnek a zárt kártyacsomagokkal együtt visszaadandó.

Mielőtt ezen kártyacsomagok az eladási helyiségbe vitetnek, az elárusító köteles a kártya-zárjegyeket — az 1881: XXVII. t.-cz. 8. §-ának megfelelő módon — a cégbélyeggel ellátni.

2. §. Bűvészeti czélokra szánt kártyák részére külön zárjegyek készítenek.

Ezen zárjegyek — az 1881. évi 73679. számú utasításnak a törvény 4. §-ára vonatkozó rendelkezéséhez képest — vékony fehér papíron. 221 mm. hosszú és 42 mm. széles alaknagyságban, világoskék alnyomattal és fekete szögnyomattal, és enyvezett hátrésszel kiállítvák. A három mezőre osztott lapnak — fekete nyomású 37 mm. széles szegélykeretbe foglalt, és ezzel 71 mm. hosszúságú — középmezőjében a magyar korona országai egyesített angyalos-

¹⁾ Lásd: Magy. Rend. Társ., 1881. évf., 1735. l.

czimero, mint a zárjegy főképe, guillochirozott mintájú világoskékszinű mezőn, fekete nyomatban látható.

A magyar czimer felett »zárjegy bűvészeti czélokra szánt kártyákra« szöveg két sorban, a czimer alatt pedig az évszám »1897«, és ez alatt tizenhat sorban a következő szöveg van feketén nyomva: »A megrovidított bélyegilleték ötvenszeres összegével egyenlő bírsággal terheltetik, aki nem bélyegzett, vagy a hivatalos zárjeggyel szabályszerűen el nem látott játékkártyákat a belföldi fogyasztásra való eladás czéljából készletben tart, elárusít, terjeszt, megszerez, tudva magánál tart, vagy bélyegzetlen kártyákkal játszik.

A játékkártyák bélyegilletékéről szóló 1881. évi XXVII. t.-cz. rendeletének megszövegeése egyéb esetekben ezen törvényezikk 14., 15. és 16. §-ának büntetési határozatai alkalmazandók.

A zárjegy toldalékait képező alsó és felső mezőkön a »zárjegy« szó — mindkét mezőn ismétlődő egyenközlényben — négyszer a világoskékszinű alnyomatra feketén nyomva és négyszeres, a keretbe foglalt disztiményes rajzú kék alnyomattól fehéren tűnik ki.

A zárjegyek előállítását, azoknak a bélyegjelzőhivatalokhoz való szétküldését és kezelését, illetőleg a 73679/1881. számú utasításnak az 1881: XXVII. t.-cz. 4. §-ához fűzött 1. pontjában foglalt határozományok irányadó.

Bűvészeti czélokra szánt kártyák számára meghatározott zárjegyek csak az 1. §-ban megállapított személyeknek adhatók.

3. §. A naponként elkelt kártyák az elárusítási jegyzékbe a kártyalapok számának és elnevezésének (hány király etc.) megjelölése mellett, a kártyák különböző nemei szerint összesítve, naponként bevezetendők.

Ha azonban a kártyák további elárusítás végett egy más kártyaelárusítónak adatnak el, úgy ezen eladás, a vevő névének és lakásának megjelölése mellett, külön tétel alatt bevezetendő az elárusítási sorkönyvbe.

4. §. A szabályszerűleg felülbélyegzett kártyajátékokból az elkészítés czéljából kivett, azonban az elkészítés alatt elromlott, vagy el nem használt kártyalapok, valamint ezen kártyajátékoknak zárjeggyel ellátott borítékai megőrizendők és minden 3-ik hónapban, valamint a szemlék alkalmával az ellenőrző közeg jelenlétében megsemmisítendők.

Az illető kártyalapok a bűvészeti czélokra készült kártyákról vezetett sorkönyvbe, mint megsemmisítettek, kiadásba teendők — a kártyalapok számának és elnevezésének megjelölése mellett.

5. §. Azon játékkártya-elárusítóknak, akik szabályszerűleg bélyegzett kártyajátékból előállított és hivatalos zárjeggyel a jelen rendelet 1. §. 3. pontja szerint ellátott bűvész kártyákat azon elárusítóktól, akik ezen kártyákat elkészítették, továbbeladás czéljából megszerezni

szándékoznak, további engedélyre nincs szükség.

Az ily elárusítók kötelesek azonban a megszerzett bűvész kártyákat — az elárusító névének és lakhelyének, valamint a kártyák nemének megjelölése mellett — úgy, mint a közönseges játékkártyákat, a 73679/1881. sz. utasításnak az 1881: XXVII. t.-cz. 12. §-ához fűzött 9. pontja szerint vezetett eladási sorkönyvbe bevezetni.

6. §. Jelen rendelet 1879. évi április hó 1-én lép hatályba.

Intézkedtem, hogy a rendeletben előszabott minták szerint használandó nyomtatványok — a m. k. állampótléti felügyelőség útján — a pénzügyi igazgatóságoknak megküldessenek.

16.

1881: XXXIV. Törvényezikk¹⁾

a közvetlenül lerovandó illetékek kezeléséről.

I. FEJEZET.

Kiszabási hivatalok illetősége.

1. §. A bélyeg és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok szerint közvetlenül lerovandó illetékek megszabását illetékkiszabási hivatalok²⁾ teljesítik; és pedig:

a) az ingatlanok tulajdonának, hasznélvezetének vagy használatának átruházására és az ingatlanokat terhelő szolgalmakra vonatkozó jogügyletek és okiratok után járó illetékeket azon kiszabási hivatal szabja meg, melynek kerületéhez az ingatlanok tartoznak, ha pedig a jogügylet tárgyát képező ingatlanok különböző kiszabási hivatalok kerületeihez tartoznak: az a kiszabási hivatal illetékes, melynek területén az okiratban első

¹⁾ Az 1. §. 1. bek.; a 4. és 11. §§-ok módosította az 1889: XXVIII. t.-cz. L. VI. alatt.

²⁾ A pénzügyigazgatóságok eddigi szervezete, a kir. adófelügyelők és illetékkiszabási hivatalok működése megszűnik s ezen hatóságok és hivatalok teendők, még pedig a pénzügyigazgatóságok és a kir. adófelügyelők teendők az ezen törvény alapján szervezett pénzügyi igazgatóságok, az illetékkiszabási hivatalok teendők a kir. adóhivatalok látják el. (1889: XXVIII. t.-cz. 1. §-ából.)

helyen felsorolt ingatlan fekszik; s ez illetőség kiterjed arra az esetre is, midőn ugyanazon okiratban az ingatlanokra vonatkozó intézkedés mellett másnemű jogügyletek is foglaltatnak;

b) hagyatékoknál a kiszabási hivatalok illetőségét, ha a hagyaték bíróság vagy gyámhatóságilag tárgyalatik, az eljáró bíróság vagy gyámhatóság székhelye, egyéb esetekben az örökhagyó utolsó rendes lakhelye, ha pedig az örökhagyó lakhelye a magyar állam területén kívül volt, a magyar állam területén levő hagyatéki vagyon főrésznének holléte szabályozza;

c) illeték-egyenérték alá eső ingatlanok-s ingókra nézve azon kiszabási hivatal illetékes, melynek kerületében a fizetésre kötelezett jogi személy székhelye, illetőleg a hasznélvező joghelye, ha pedig az a magyar korona területén kívül van, hol az illetékköteles ingatlan vagyon főrésze fekszik;

d) ingók iránt hatóságok (bíróságok, törvényhatóságok, katonai, állami és községi hatóságok) vagy kir. közjegyzők előtt létrejött jogügyletek és okiratok, továbbá bírói ítéletek és végzések, valamint a telekkönyvi előjegyzések- és bejegyzésekre nézve az eljáró hatóság,¹⁾ illetőleg kir. közjegyző székhelye határozó;

e) belföldön kiállított minden más szerződésnél, okirat- vagy iratnál az illetőséget szabályozza a felek lakhelye; ha különböző helyeken laknak, a legutóbb történt aláírás helye, külföldön kiállított okiratnál pedig azon fél lakhelye, ki az okiratot behozza vagy behozatja, s ha e lakhelye a magyar állam területén kívül esik, azon illetékkiszabási hivatal illetékes, melynek kerületében az okirat használatba vétetik;

f) az illeték-rövidítésekről felvett hivatalos leletek alapján járó illetékek, a fizetésre kötelezett fél rendes lakhelyére

nézve illetékes kiszabási hivatal által szabhatnak meg.¹⁾

Ha valamely jogügylet nem az illetékes kiszabási hivatalnál jelentetett be, ez tartozik a bemutatott okiratot hivatalból az illetékes kiszabási hivatalhoz áttenni és erről a bejelentő felet értesíteni.

2. §. Kivételek. a) A vasuti vállalatok részére egyezség vagy kisajátítás útján megszerzett ingatlanokra nézve, a magyar korona területén: a budapesti központi díj-és illetékkiszabási hivatal illetékes;²⁾

b) midőn a fél az illetéket legott a jogügylet bejelentése alkalmával lefizetni kívánja, s helyben nincs illetékkiszabási, hanem csak adóhivatal, az utóbbi teljesíti az illeték előzetes megszabását;

c) hasonlóképp előzetesen szabhatják meg az illetéket a kir. közjegyzők is oly módon, hogy az alábbi II. fejezetben körülírt bejelentés eszközlése mellett kiszabási tervezetet tartalmazó utalványt állítanak ki, melynek alapján a befizetés a kir. adóhivatalnál teljesíthető.

**3. §. Felmerülő kétely, valamint ki-
rendelési kérelem esetében, az illetőséget a pénzügyminister határozza meg.**

¹⁾ Felmerült kételyek eloszlátása czéljából, vonatkozással az 1881: XXXIV. t.-cz. 1. §. f) pontjának rendelkezéseire, kijelentetik, hogy az illetékrövidítésekről felvett hivatalos leletek alapján járó illetékek oly esetekben, midőn a fizetésre kötelezett felek a magyar korona területén kívül laknak, a leletet felvevő hatóság (bíróság, törvényhatóság, állami és községi hatóság) székhelyére nézve illetékes kir. adóhivatal által szabandók meg. (60008/1881. pü. min. sz. P. K. 1881: 39.)

²⁾ A kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatalnak *rendszerint* illetékessége körében működése kiterjed Budapest főváros területén a közvetlen fizetendő jog-, bérlet- és egyenértékek és bírságok, továbbá egész Magyarország területére a díjak kiszabása, előírása, az előbbiekről nyilvántartása, biztosítása, behajtása és elszámolása körüli teendőkre.

Ezen hivatal *kivételes* illetékesség czímen teljesíti az összes kiszabási és kezelési teendőket

a) mindama dologi jogok telekkönyvi bekelezései után, melyekben a zálogjog elrendelése iránti bejegyzési végzéseket a postvidéki kir. törvényszék telekkönyvi hatósága hozta, ha a dologi jogot nyelő s így az illetékért első

¹⁾ Lásd a 2. §-hoz csatolt jegyzetet is.

II. FEJEZET.

Illetékköteles jogügyletek és okiratok bejelentése.

4. §. Bejelentési kötelezettség. Az illetékkiszabási vagy adóhivatalnál bejelentendők, illetőleg benyújtandók:

a) a jogerőre emelkedett bírói ítéletek és végzések, valamint a telekkönyvi előjegyzések és bejegyzések, — amennyiben az illeték nem bélyegjegyekben lerovandó — ugyancsak a bírósági vagy gyámhatóságilag letárgyalt hagyatékok kimutatásai, a *telekkönyvi hatóságok, illetőleg az eljáró bíróságok vagy gyámhatóságok által*;

b) oly jogügyletek, cselekmények és okiratok, melyek hatóságok [1. §. d)] vagy kir. közjegyzők előtt, illetőleg azok közbenjárásával jönnek létre, vagy hatósági jóváhagyáshoz vannak kötve, az *eljáró hatóság, illetőleg kir. közjegyző által*;

A m. kir. belügyminister által 1893. évi május hó 23-án 36796. sz. alatt valamennyi vármegyei törvényhatósághoz intézett körrendelet.

Kérdés merülvén fel az iránt, hogy az 1881. évi XXXIV. t.-cziknek a hatósági jóváhagyás-

sorban felelős fél Budapest főváros területén lakik;

b) a Budapest fővárosban székelő — magyar földhitelintézet, — az osztrák-magyar bank, — a magyar jelzálog hitelbank, — a magyar általános hitelbank, — a kisbirtokosok orsz. földhitelintézete és a pesti hazai takarékpénztár továbbá fővárosi árvaszék vagy közalap kölcsönöiből eredő mindenemű százalékos és fokozatos illeték alá tartozó oly okiratok és bírósági kiadványok s telekkönyvi végzések után, — mely okiratok, bírósági kiadványok és telekkönyvi végzések alapján, — az azok után járó illetékért nevezett pénzintézetek, fővárosi árvaszék vagy közalap első sorban vagy egyetemlegesen felelősek;

c) a Budapest fővárosban megjelenő összes hírlapokban közzétett hirdetményi és egyéb fogyasztási bélyegilletékekre nézve.

Elbírálja az előző pontokban felsorolt pénzintézetek, fővárosi árvaszék vagy közalapnál Magyarországon bárhol fekvő ingatlanra bekebelezett jelzálogkölesünök átváltoztatására (conversio) felvett új kölcsönöknök megengedett illetékmentességét és első fokban végzősileg határoz. (Pénz. K. 1889 : 29.)

hoz kötött illetékköteles jogügyletek bejelentése körül követendő eljárásra vonatkozó rendelkezései oly esetekben, midőn ily jogügyletek községek vagy rendezett tanácsu városok által kötöttek, mely értelemben alkalmazandók, szükségesnek találtam egységes eljárás biztosítása, valamint az e téren keletkező kétségek megelőzése végett, a m. kir. pénzügyminister ur meghallgatása után következőket kijelenteni:

1. Azon eljáró hatóság alatt, mely a jóváhagyáshoz kötött jogügyletet az idézett t.-cz. 4. §. b) pontja értelmében illetékkiszabás végett bejelenteni köteles: oly esetekben, midőn község (kis- és nagyközség vagy rendezett tanácsu város) ilyenmü ügyletéről van szó, tekintettel arra, hogy a jóváhagyás a törvényhatóság törvényes hatáskörébe tartozik, a törvényhatóság értendő, ebből folyólag az ily jogügyleteket illetékkiszabás végett a törvényhatóság tartozik az illetékes pénzügyi hatóságnak bejelenteni.

2. A szóban levő törvény 5. §. d) pontjában kitűzött 15 napi bejelentési határidő pedig a törvényhatóság jóváhagyó határozatának jogerőre emelkedésétől, illetőleg felebbezés esetében a jóváhagyó felsőbb rendelő leérkezésétől lesz számítandó.

3. Átvégből, hogy netaláni mulasztás esetében a többször idézett t.-cz. 10. §. c) pontjában kimondott felelősség fennakadás nélkül alkalmazható legyen, a törvényhatóság jóváhagyó határozatában a bejelentés teljesítésével megbízandó közege minden egyes esetben névszerint lesz megjelölendő, akinek a törvényes jogkövetkezmények terhe alatti szoros kötelelőssége lesz saját érdekében is az ügy lebonyolítását figyelemmel kísérni s annak egyes stádiumait a bejelentési határidő megtarthatása tekintetéből személyesen nyilvántartani.

A törvényhatóság jóváhagyó határozatainak ezen rendelkezéshez képest leendő megfelelő szövegezésének ellenőrzése a törvényhatóság első tisztviselőjének teljes felelősséggel járó feladatát fogja képezni. (Pénz. Közl. 1893 : 19.)

c) minden más jogügylet és okirat a *szerződő felek* — oly esetben pedig, midőn az okiratot kiállító fél a bejelentést nem eszközi vagy nem eszközölheti, az okirat *elfogadója* — világos vagy hallgatolagos meghatalmazás nélkül, más nevében létesített jogügyletek vagy iratok, a megbízás nélküli ügyvivő által; szerződő felek közül az okiratot első helyen aláíró fél köteles a jogügylet bejelentésére, ha az iránt a szerződésben eltérő intézkedés nem foglaltatik;

d) hivatalos beavatkozást nem igénylő hagyatékok kimutatásai, egyetemleges

kötelezettség mellett a törvényes vagy végrendeleti örökösök által.

5. §. Bejelentési határidő. A bejelentés, illetőleg benyújtás eszközlendő:

a) ha a jogügylet, cselekmény vagy okirat *belföldön*, kir. közjegyző közbenjárásával vagy a nélkül jött létre, a létesítés napját követő naptól számítandó 8 nap alatt;

b) ha *külföldön* jött létre és *belföldön* érvényesítendő: az irat behozatalától számítandó 30 nap alatt, illetőleg ezen határidő lejártá előtt is, még mielőtt az okirat *belföldön* hivatalos használat alá vétetik s általában, mielőtt valamely elvállalt kötelezettség teljesítették, vagy a jogügylet alapján más jogérvényes cselekmény fogatosítottatik;

c) bírói ítéletek és végzésekre (4. §.) nézve, jogerőre emelkedésük napjától számítandó 15 nap alatt, telekkönyvi előjegyzések és bejegyzésekre nézve pedig, egyidejűleg az illető határozatok kiadványozása alkalmával;

d) hatóságok előtt [1. §. d)], illetőleg ezek közbenjárásával létrejött, valamint hatósági jóváhagyástól függő jogügyletek, cselekmények és okiratokra nézve, a létesítés, illetőleg hatósági jóváhagyás napjától számítandó 15 nap alatt;

e) hagyatékok, melyeknél bírói vagy gyámhatósági beavatkozásnak helye nincs, az örökös halálózása napjától számítandó 90 nap alatt, mely határidő kivételes esetekben az eljáró illetéktiszabási hivatal által indokolt kérelemre meghosszabbítható;

f) vasuti vállalatok által szerzett ingatlanokra nézve, a vaspálya vagy pályarész megnyitása napjától számítandó 90 nap, megnyitása után szerzett ingatlanokra nézve pedig a szerzési okirat létesítésétől számítandó 8 nap alatt (a) betű szerint].

6. §. Midőn a határidő végnapja vasárnap vagy ünnepnapra esik, az a legközelebbi köznapig terjed.

7. §. A bejelentés módja. Bírói ítéletek és végzések [4. §. a)], ugyszintén a telek-

könyvi előjegyzések és bejegyzéseket elrendelő határozatok, valamint az 5. §. d) pontja alatt említett jogcselekményekről kiállított okiratok, hitelesített hivatalos másolatban, rendszerint az illető felek lakhelyének rájegyzése mellett, közlendő.

A telekkönyvbe bejegyzett dologi jogok kitörlesztését elrendelő végzések pedig az illetékszabással megbízott hivatalhoz a következő esetekben teendők át:

1. Ha a tulajdonjogot korlátozó haszonélvezeti szolgalmak kitörlése rendeltetik el.

2. Ha a kitörlés a jogosított fél oly kérelme alapján rendeltetett el, melyben a kitörlendő jogot megszüntető jogügylet és az ettől járó szabályszerű illeték lerovása nem igazoltatott.

8. §. A felek, s ha kir. közjegyző közbenjárt, az utóbbi által, a felek rendes lakhelyeinek kitüntetése mellett benyújtandók:

a) minden oly jogügylet- vagy cselekményről, melynek tárgya nem ingatlan dolog, a létesítő okirat eredeti vagy bélyegmentesen hitelesített példánya; ha az eredeti nyomban visszakívántatnék, annak egyszerű másolata is becsatolandó, máskülönben az eredeti irat elismervény mellett az illeték kiszabásáig visszatartatik, mindkét esetben a történt bejelentés az eredeti okira vagy ennek hitelesített példányára hivatalból rájegyeztetik;

b) ingatlan javak iránt intézkedő jogügyletek- vagy cselekményekről az okiratnak vagy eredeti példánya, s ez esetben egyszersmind egyszerű másolata, vagy pedig annak e célra bélyegmentesen hitelesített másolata és mind a két esetben emellett még a fél által megszerzendő: az illető ingatlant terhelő föld- vagy házadónak azon évi összeget, melyben a jogügylet megkötöttet, vagy ha akkor a folyó évi adó még kiróva nem lenne, az előző évi adó összegét, az osztályadó alá tartozó épületeknél pedig ezek becsértékét, végre oly szolgálmányok

íránt kötött jogügyleteknél, melyek értéke készpénzben kifejezve nincs, az illeték alapját képező szolgálmány értékét kitüntető bizonyítvány.

Ezen határozmányok részben módosítást szenvedtek az 1887: XLV. t.-cz. következő §-ai által:

3. §. Az illeték kiszabásánál az ingatlan értékekén vétetik:

1. adásvevéseknél, ideértve a bírói árveréseket is, a vételár az elvállalt mellékes szolgáltatások értékével együtt;

2. a szerzés egyéb nemeinél:

a) jogügyleteknél a szerződésben kitüntetett — vagy annak megállapodásából kiderített — hagyatékoknál a hagyatéki eljárás folyamán eszközölt leltározás alkalmával felvett becsérték;¹⁾

b) az előbbi pontban meghatározott érték hiányában az illetékkötelezett felek részéről bevallott becsérték.

Az 1. és 2. pontban meghatározott értékek azonban csak azon esetben vehetők az illeték-kiszabás alapösszegéül, ha azok a következő 4. §-ban megállapított törvényszerű legkisebb értéknél nem csekélyebbek, különben kivétel nélkül ezen törvényszerű legkisebb érték alapul vétele mellett szabadó ki az illeték. Ugyancsak a törvényszerű legkisebb érték alapján szabatik ki az illeték akkor is, ha a 2. pontban felsorolt becsértékek közül egyik sem áll rendelkezésre.

Vizsont, ha különböző becsértékek forognak fenn, ezek közül mindig a nagyobb veendő a kiszabás alapjául, tekintet nélkül arra, hogy esetleg már a kisebb másik becsérték is meghaladja-e a törvényszerű legkisebb értéket.

4. §. A törvényszerű legkisebb érték, melyen alul az illetékkiszabás alapjául szolgáló érték összegét az előző 3. §. rendelkezéséhez képest nem szabad felvenni:

1. a földbirtoknál, az 1881: XL. t.-cz. értelmében megállapított kataszteri tiszta jövedelemnek huszaszoros összege; azonban oly földbirtoknál, mely valamely vízszabályozó vagy ármentesítő társulat kötelékébe tartozó község árterében fekszik, a tiszta jövedelemből a szabályszerű módon megállapított vízszabályozási járulék levonása hozandó, hacsak ez a költség az 1881: XLII. t.-cz. 7. 14. és 15. §-ai értelmében a kataszteri tiszta jövedelem megállapításánál már figyelembe nem vétetett.

2. A házbéradó alá tartozó házaknál a megelőző évben a házbéradó alapjául vett tiszta jövedelemnek:

a) Budapest fővárosban tizenhatszoros összege;

b) Budapest főváros 6-budal részében, valamint az 1868: XXII. t.-cz. 4. §-a értelmében az általános házbéradó alá tartozó városokban és községekben — tizenötszörös összege;

c) másutt tizenkészeszes összege.

3. A házosztályadó alá tartozó házaknál a megelőző évre kivetett házosztályadónak — a földterhermentesítési járulékkal együtt — hatvanzsoros összege.

4. A részben házbéradó, részben házosztályadó alá tartozó házaknál, a 2. és 3. pont szerint meghatározandó értékek együttes összege.

5. A királyi kisebb haszonvételeknél az 1875: XXII. t.-cz. értelmében a járadékadó alapjául vett jövedelemnek tizenötszörös összege.

Ha az 1—5. pont alatt felsorolt ingatlanok, illetve dologi jogosítványok bármely természetű vagy terjedelmű kapcsolat folytán együttesen ruháztnak át: az átruházott vagyon nemek mindegyikére nézve külön-külön megállapítandó törvényszerű legkisebb értéknek együttes összege képezi azt a legkisebb értéket, melytől az illeték kiszabásánál eltérni nem szabad, hacsak az 3. §. szerint megállapított vételár vagy becsérték azt felül nem mulja.

Azonban az együttes átruházás tárgyát képező ingatlanok vagy dologi jogosítványok összértékének meghatározásánál nincsen helye annak, hogy az egyes vagyonnemek, illetve vagyonrészek, majd a törvényszerű legkisebb érték, majd a meglevő vételár vagy becsérték alapján értékeltesse, hanem az egyik vagy másik értékelési alap alkalmazása mellett kell meghatározni azt a nagyobb összértéket, mely az előző pontban foglalt határozmányokhoz képest az illetékkiszabás alapjául veendő.

Az előző 3. és a jelen szakasz rendelkezésének megfelelőleg az 1881: XXXIV. t.-cz. 3. §-ának b) pontjában említett adóbizonylatok helyett oly bizonyítványok állítandók ki, melyekben a földbirtokra, a házbéradó alá tartozó házakra és a királyi kisebb haszonvételekre nézve a megfelelő adó alapjául szolgáló és a jelen szakasz 1., 2. és 5. pontjaiban meghatározott tiszta jövedelem van kimutatva.

5. §. Az illetékegyenérték alá eső föld- és házbirtok, továbbá királyi kisebb haszonvételek értékeül, a jelen törvény 4. §-ában megállapított értékszegek veendő k az említett vagyontól járó illetékegyenérték az 1881. évi XXXIV. t.-cz. 25. §-ában körülírt eljárás mellett 1888. évi január 1-től kezdve ezen értékek alapul vétele mellett fizetendő.

Az 1881: XXVI. t.-cz. 25. §-ában érintett tudományos intézetek és köztanintézetek ingatlan javainak ezen értékelésénél az előző 4. §-ban meghatározott tiszta jövedelem, a földadó alá tartozó ingatlanoknál a kataszteri tiszta jövedelem huszaszoros helyett annak tizenkilencszoros összegével, házbéradó alá tar-

¹⁾ Az ily leltárakba mindig a *forgalmi* becsérték, nem pedig a törvényes legkisebb érték veendő fel. (437/1886. bel- és igazságügymin. sz. P. K. 1886: 8.)

tozó ingatlanoknál pedig a házbéradó alapjául vett tiszta jövedelemnek :

a) Budapesten tizenhatszoros összege helyett, annak tizenötzörösével ;

b) általános házbéradó alá eső helyeken tizenötzörös összege helyett, annak tizenegyszeresével ;

c) másutt tizenkétszeres összege helyett, annak tizenegyszeres összegével számítandó.

Az illetékköteles ingó vagyon értéke a fél bevallása vagy szükség esetében hivatalos uton beszerzendő adatok alapján határozattal meg.

Ezen bizonyítványt kis- és nagyközségekben a bíró és jegyző, rendezett tanácsú városokban a polgármester és tanácsnokok egyike, törvényhatósági joggal felruházott városokban az adótelekkönyv kezelésével megbízott hivatal főnöke köteles kiállítani.¹⁾

Azon fél, ki az adó- és értékbizonylatokat a jogügylet bejelentése alkalmával be nem szolgáltatja, azoknak, amennyiben szükséges, 15 nap alatti pótlására, vagy a fenforgó akadály bejelentésére hivatalból felhívatik.

Az ingatlan javakra vonatkozó jogügyletek bejelentése, illetőleg a létesítő okiratoknak illetékkiszabás végett benyújtása, a telekkönyvi hatóság útján is érvényesen eszközölhető, ha a telekkönyvi bejegyzés iránti kérvény a telekkönyvi hatósághoz az e §. a) és b) betűje alatt meghatározott határidőn belül benyújtatik és a kérvényhez illetékkiszabás céljára az okirat külön másolata is, valamint az adó- és értékbizonylatok, hozzacsatoltatnak.

Midőn ingatlanról intézkedő valamely jogügylet- vagy cselekményről okirat ki nem állítottatott, az ügylet szóval bejelentendő, s ez esetben az hivatalos jegyzőkönyvbe foglaltatik, s a tett bejelentésről a félnek igazolvány adatik.

Benyújtandók továbbá :

c) úgy az ingók, mint az ingatlanok iránti jogügyleteknél — ha tárgyuknak,

avagy valamely szerződési kikötménynek értéke magában az okiratban készpénzben kifejezve nincsen s külön nem igazoltatik — a tárgy, illetőleg a kikötmény készpénzbeli értékét magában foglaló bevallás ;

d) a vasuti vállalatok által szerzett ingatlanok jegyzéke, a vétel vagy megváltási áraknak tételenkénti kitüntetése mellett, később létrejött szerzés esetében pedig a megfelelő okirat [b) szerint] ;

e) hagyatékokra nézve : a hagyatéki tömeg cselekvő és szenvedő állagát részletesen előtüntető *kimutatás*, a netáni leltár, valamint esetleg a végrendelet és osztálylevél eredeti vagy bélyegmentesen hitelesített másolati példányának hozzacsatolása mellett.

A kimutatásban pontosan kitüntetendő még : az örökösök és hagyományosok, rendes lakhelyük hozzájegyzése mellett ; továbbá azoknak az örök-hagyóhoz való rokonsági viszonyai s az őket egyenkint a hagyatékból megillető osztály- vagy hagyományrész ; a szenvedő állapotra nézve pedig azon tény-körülmény, vajjon az elismertetett vagy igazoltatott-e és mily mértékben.

Midőn a hagyatékból oly cselekvő követelések is foglaltatnak, melyek az örökösök részéről kétségeseknek vagy behajthatlanoknak nyilvánítatnak, általuk az erre vonatkozó körülmények, ha a hagyaték bíróilag vagy gyámhatóságilag tárgyalatik, a tárgyalás befejezése előtt, máskülönben pedig a hagyatéki kimutató benyújtása alkalmával igazolandók.

A kétségeseknek igazolt követelésekre nézve az örökösök maguk javasolhatják azon összeget, melyet hozzávetőleg behajthatni remélnek, s ha ez iránt az örökösökkel méltányos megállapodás nem létesíthető, az illeték megszabása ily kétséges követelések után egy évig függőben marad, mely idő alatt általuk a behajthatlanság vagy bizonytalanság hitelt érdemlőleg igazolandó, vagy a határidő meghosszabbítása kieszközölendő.

¹⁾ Az ily bizonylatokat az illető községi és városi közegek hivatalból tartoznak kiállítani ; ennélfogva azok kiállításáért díjat szedni nem szabad. (31920/1881. belügymin. sz. P. K. 1881 : 44.)

A hagyatéki tömegből levonni kívánt terhek és költségek, a betegségi, temetkezési és kegyeletos költségek kivételével, kellő okiratok- és adatokkal igazolandók.

f) Az e) alatt körülírt bejelentési módtól eltérőleg megengedtetik, hogy oly esetekben, midőn a kisebb földbirtokosok osztályához tartozó és mezei gazdaságon kívül más üzlettel állandóan nem foglalkozott örökhagyók után maradt ingatlanok összesen 50 holdat meg nem haladnak, az illető örökösök a hagyatékot a megszabott határidő alatt (5. §. e) betű) szóval és közvetlenül a községi elöljárónál érvényesen bejelenthessék; ki ilyenkor legott kimutatásba foglalja az örökösöket, lakházuk számait, az örökhagyóhoz való rokonsági viszonyukat s a hagyatékból megillető osztályrészeit, továbbá az ingatlanok mennyiségét, végre az ezek után előírt egy évi földadót s esetleg házbér- vagy házosztály-adót és az így hivatalból megerősített kimutatást nyolcz nap alatt az illetékkiszabási hivatalnak beküldi; mely viszont másnemű értékelés mellőzésével az ingatlanoknak adó alapján meghatározott értékéhez ennek tíz százaléknyi összegét a hagyaték gazdasági ingóságai fejében hozzászámítja.

Hasonló módon bejelenthetők a községi elöljárónál, városokban az e célra megbízott közegnél: mindazon kisebb hagyatékok is, melyek összes értéke a netáni terhek levonása nélkül 1000 frtot meg nem halad; de ily esetben a hagyatéki ingóságok részletesen kimutatandók.

g) Oly hagyatékra nézve, mely részben az osztrák államterületen létezik, a hagyatéki kimutatásban az összes hagyatéki vagyon felveendő, s egyszersmind kitüntetendő, hogy az összes hagyaték tehertertelei az egyes államterületen létező hagyatéki vagyont mily arányban terhelik.

9. §. Mindazon haláleseteknél, melyekre nézve a polgári törvénykezési rendtartás, Horvát-Szlavonországokban a nem peres eljárás iránt érvényes szabályok, vala-

mint a gyámsági és gondnoksági ügyek rendezéséről szóló 1877: XX. t.-cz. határozatai hivatalos beavatkozást rendelkeznek, nemkülönben midőn a hagyaték tárgyalását bírói, illetőleg gyámhatósági, vagy az 1874: XXXV. t.-cz. 128. §-án alapuló megbízás folytán — Horvát-Szlavonországokban a közjegyzői rendtartás értelmében — kir. közjegyző vezeti: a hagyatéki kimutatás az előző §. e) pontjának rendelkezései szerint szerkesztendő, s még mielőtt az örökösök és hagyományok a jogosítottaknak átadatnának, illetőleg a telekkönyvi átíratás elrendeltetnék vagy kérelmeztetnék, hivatalos, illetőleg hitelesített példányban az illetékes kiszabási hivatalnak beküldendő.

Kivételnek egyedül az így tárgyalt oly kisebb hagyatékoknál van helye, melyek csak ingóságokból állanak, s ha az illeték 28 o. ért. frtot meg nem halad. Ez esetekben az illeték bélyegjegyekben rovandó le, melyek a hagyatéki kimutatóra, vagy a tárgyalási jegyzőkönyvre ragasztatnak fel és hivatalból bélyegezetnek át.

III. FEJEZET.

Büntetési határozatok a bejelentés elmulasztásának eseteire.

10. §. Az 5. §. a), b), c), d), e) és f) pontjai alatt megállapított határidők meg nem tartása pénzbürság terhe alá esik, és pedig:

a) magánfelek, s amennyiben önképviselőre nem jogosított személyek érdekelvők, ezek törvényes képviselői, nemkülönben kir. közjegyzők a közbenjárulásokkal létrejött jogügyletekre nézve: ha a bejelentés a határidő végnapját követő 30 napon belül történik, a rendes illeték *negyedrészével*, ha további 60 napon belül önként pótoltatik, annak *felével*, 90 napon túl eső mulasztás esetében a végleges illeték összegével egyenlő bürsággal rovatnak meg; a bélyegjegyek

felhasználásával netalán lerovott összeg azonban leszámíttatik;¹⁾

b) ugyanazok, ha a 8. §. b) pontjában körülírt adó- és értékbizonylatok pótlása s netáni akadály bejelentése végetti felhívásnak eleget nem tesznek: 1—25 frtig terjedhető bírsággal;

14792. szám.

1894. ápr. 16.

Pénzügymin. rendelet

a kir. közjegyzők közbenjárásával ingatlanok iránt kötött jogügyleteknek illetékkiszabás végett való bejelentésénél bemutatandó adó- és értékbizonylatok beszerzése tárgyában.

Az 1881: XXXIV. t.-cz. 8. §-ának b) pontja értelmében az ingatlanok iránt kötött jogügyleteknek illetékkiszabás végett való bejelentése alkalmával az illető ingatlanokra vonatkozó adó- és értékbizonyítvány is bemutatandó, mely kötelezettség oly esetekben, midőn az illetékköteles jogügylet létesítésénél kir. közjegyző járt el, ez utóbbit terheli.

Azt tapasztaltam, hogy e kötelezettség elmulasztása miatt az idézett t.-cz. 10. §-ának b) pontjában meghatározott bírság kirovása körül különböző eljárás követtetik. Egyöntetűség szempontjából a m. kir. igazságügyminister ural egyetértőleg a következőket rendelem:

Miután az 1881: XXXIV. t.-cz. 8. §-ának b) pontja világosan rendelkezik az iránt, hogy az ingatlanokra vonatkozólag kötött jogügyletek illetékkiszabás végett való bejelentésénél bemutatandó érték- és adóbizonylat mindig az illető fél által szerzendő be, a jogügylet létesítésénél eljár kir. közjegyző e rendelkezések, valamint ugyane törvény 10. §-ának b) pontja alapján csak arra kötelezhető, hogy az illető fél által beszerzett és neki átadott adó- és értékbizonyítványt a bejelentéssel egyidejűleg bemutassa, valamint hogy a hiányzó adó- és értékbizonylat pótlása, esetleg a netán fenforgó akadályok bejelentése iránt hozza intézett felhívásnak az 1889. évi 436/PM. sz. alatt kiadott illetékkezelési utasítás 13. §-ában megállapított 15 napi határidőn belül megfeleljen.

Ebből kifolyólag az idézett 10. §. b) pontjában megállapított bírság a kir. közjegyző

¹⁾ Az ekként kiszabott bírságból, éppen úgy mint a jövedéki eljárás folyamán megállapított bírságból, a feljelentőt $\frac{1}{2}$ a tettenérőt pedig $\frac{1}{3}$ rész jutalék illeti meg. (126317/1890. pü. min. sz. P. K. 1891: 5.)

terhére csakis abban az esetben írható elő, ha ez az említett felhívásnak egyáltalában nem felelne meg.

Ellenben oly esetekben, midőn a kir. közjegyző a hozzá kibocsátott felhívás folytán az adó- és értékbizonyítvány bemutatásának akadályait bejelentette, az ő részéről a törvény követelménye teljesítettén, vele szemben a bírság kirovásának egyáltalán nincsen helye. Ily esetben a hiányzó adóbizonylat az illetékkiszabással megbízott hivatalok által maguktól az illető felektől szerzendő be s a mulasztás törvényszerű következményei is egyedül a felekkel szemben érvényesítendők.

c) hatóságok [1. §. d)] előtt létrejött, vagy azok jóváhagyásához kötött jogügyletek közlésére nézve, az eljáró hatóság belkezelése szerint megbízott tisztviselő, — tőzsde- és áru- vagy értékcarnokok választott bíróságai, valamint választott bíróságok illetékköteles cselekményeire és kiadványaira nézve, a választott bíróság elnöke s esetleg helyettese, — kir. közjegyzők, az általuk bírói vagy gyámhatósági megbízás folytán ellátott ügyletek (9. §.) bejelentésére nézve, esetéről esetre 1—50 frtig terjedő bírsággal rovatnak meg, s ezenkívül vagyontukkal mindazon kárért felelősek, amelyet mulasztásuk folytán a kincstárnak okoznak.

11. §. A 10. §. a) és b) pontjain alapuló bírságokat mindig az illetékkiszabási hivatal, a c) ponton alapuló bírságokat állami közegek, kir. közjegyzők, tőzsde-, áru- és értékcarnokok választott bíróságai, valamint általában más választott bíróságok elnökei s helyettes elnökei ellenében szintén az illetékkiszabási hivatal, — a c) pont alatt felemlített községi és törvényhatósági közigazgatási bizottsága állapítja meg. Az illetékkiszabási hivatal által megszabott bírság ellen a VII. fejezetben megállapított felebbezésnek, a közigazgatási bizottság által megállapított bírság ellen pedig a pénzügyi közigazgatási bírósághoz van felebbezésnek helye. A bírságok behajtása a közadók módján eszközöltetik. A vagyoni felelőségen alapuló kártérítések megállapitá-

sára a mulasztással vádoltak személyes bírósága illetékes s a megállapított kártérítési összeg is csak bírói uton hajtható be.

12. §. Birák és bírósági hivatalnokok, kik az 5. §. c) és d) pontjai és a 9. §. rendelkezése ellenére e részbeni kötelességüket akár szándékosan, akár egyszerű mulasztásképp nem teljesítik, ez által fegyelmi vétséget követnek el és ellenük Magyarországon (Fiumét sem véve ki) az 1871: VIII. t.-cz. III. és VI. fejezetében foglalt határozatok alkalmazandók.

Horvát-Szlavonországokban a birákat és bírósági hivatalnokokat terhelő hasonló felelősségre nézve, a birák fegyelmi felelőssége iránt azon országokban érvényes 1874. évi február hava 28-iki törvény határozatai alkalmazandók.

IV. FEJEZET.

A fizetési meghagyásról.

13. §. A kiszabott illetékről, amennyiben az legott a jogügylet bejelentésekor (2. §. b) pont) teljesen le nem fizettetnék, valamint a bírság eseteiben (11. §.) az illetékkiszabási hivatal fizetési meghagyást állít ki, mely a kiszabási rendelvényt magában foglalja.¹⁾

Egyetemleges fizetési vagy kezességi kötelezettség esetében, tartozik az illetékkiszabási hivatal fizetési meghagyásában a feleknek esetleg elkülönített részletfizetési tartozását vagy fizetési sorrendjét megállapítani, s ha az illetéknek egészben vagy részbeni be nem hajthatása folytán az egyetemleges vagy kezességi kötelezettség érvényesítésére újabb fizetési meghagyás kiállítására válik szükségessé, tartozik ennek okát az újabb fizetési meghagyásban pontosan kitüntetni.

14. §. A fizetési meghagyások kézbesítését nagy- és kisközségekben a bíró és jegyző egyetemleges felelősség mellett, rendezett tanácsu városokban a polgár-

mester, törvényhatósági joggal felruházott városokban a városkapitány köteles 8 nap alatt eszközölni, és a kézbesítési vevényt a kézbesítést követő 8 nap alatt — a postára feladás napját ide nem számítva — azon hivatalnak beküldeni, melytől a fizetési meghagyást vette; s a ki ezt tenni elmulasztja, a késedelem minden napjáért a kincstár javára 1—10 frtig terjedhető bírságban marasztalando el.

A közigazgatási uton behajtandó bírságot bebizonyult hanyagság esetében a kir. adófelügyelő rója ki, és felfolyamodás esetében a közigazgatási bizottság, Horvát-Szlavonországokban a zágrábi pénzügyigazgatóság végérvényesen határoz.

15. §. Budapest főváros területén a fizetési meghagyások kézbesítése iránt a központi díj- és illetékkiszabási hivatal intézkedik.

16. §. Ha a kézbesítő a felet honn nem találja, vagy az, avagy háznépe a fizetési meghagyást elfogadni vonakodik, ez esetben a kézbesítés postán feladási vevény mellett eszközöltetik, mely vevényt által a kézbesítés foganatosítottnak tekintetik.¹⁾

17. §. A kézbesítés végett vett fizetési meghagyásokról, kis- és nagyközségekben, valamint rendezett tanácsu városokban az előljárásság, illetőleg polgármester rendes sorjegyzéket vezet, melybe a fizetési meghagyások adatait, valamint az eszközölt kézbesítés napját hivatalból bejegyezni köteles.

A törvényhatósági joggal felruházott városokban követendő eljárást, a városhatóság meghallgatása, alapján a pénzügyminister állapítja meg.

¹⁾ Az ily levelek az ajánlási díj alól mentesek, és a postahivatalok azokat sulyukhoz képest csak a pótlék nélküli egyszerű levéldíjjal terhelik meg, melyet a kézbesítés alkalmával a címzettől szedjenek be. Ha pedig címzett a levelet nem fogadja el, a postahivatalok azt a helyszíni kézbesítés foganatosítása végett a helyi hatóságnak adják át. (53976/1881 p. u. min. sz. P. K. 1881: 36.)

¹⁾ Lásd a 38. §-hoz ²⁾ alatt csatolt jegyzetet is.

V FEJEZET.

Az illetékek befizetéséről és a késedelmi kamatokról.

18. §. Fizetési határidő. A kiszabott illeték s esetleg birság (10. §.) a fizetési meghagyás kézbesítése napjától számítandó 30 nap alatt befizetendő.

19. §. Kivételeknek van helye:

a) a 29. §. a) pontja és a 41. §-ban körülírt esetekben;

b) midőn valamely tárgy tulajdonjoga a haszonélvezeti jog szolgálmaival, visszteher nélkül oly személyre ruháztatik át, ki a haszonélvezővel nem ugyanazon egy háztartásban él, ez esetben a fizetési határidő az ily tulajdonjog szerzésétől járó illetékre nézve, a tulajdonjognak szolgálat általi terhelteséhez képest, csak a szolgálat megszűnésétől számítandó 30 nap;

c) ha pedig a jogügylet teljesedése valamely felfüggesztő feltételtől függővé van téve, valamint oly örökségeknél vagy hagyományoknál, melyek csak bizonytalan esemény bekövetkeztével nyílnak meg, vagy szállanak át másra, — az illetékfizetési határidő a feltétel, illetőleg esemény bekövetkezésének napjától kezdve számíttatik; de ezen esetekben az illeték addig is megfelelő módon azon személy által biztosítandó, kitől a kérdéses tárgy a felfüggesztő feltétel bekövetkeztével másra száll.

Ezenkívül köteles a szerző fél a halasztó feltétel teljesülését azon időponttól, midőn az esemény bekövetkezése tudomására jutott, számítandó 8 nap lefolyása alatt az illető kiszabási hivatalnak bejelenteni, máskülönben a 10. §. c) pontja szerint 1—50 frtig kiszabható birsággal terhelteik.

Ugyanezen bejelentési kötelezettség terheli jogügyleteknél a másik felet, sőt halálozás esetére örököseit is; oly tárgyaknál pedig, melyek ajándékozás, szerződés vagy végrendelet által szállanak másra, azon ajándékozót vagy rendel-

kezőt, vagy ha nem volna már életben, annak örököseit, ki az illető tárgy iránt szerződött vagy rendelkezett.

Mulasztás eseteiben (10. §. c) pontja szerint) a kincstárra háramlandó károkért egyetemlegesen felelősek.

20. §. Befizetés. A kiszabott illeték azon pénztárnál (adóhivatalnál) fizetendő be, mely a fizetési meghagyásban megjelöltetik.

A felek az illetéki összeget a fizetési meghagyás hozzácsatolása, vagy a tájékoztató adatok közlése mellett, postai úton is beküldhetik a jelzett pénztárba, mely esetben az 1876: XV. t.-cz. 42. §-ában foglalt határozatok irányadók,

20 forintot meg nem haladó illetéktartozás lerovására nézve pedig megengedtetik, hogy oly községekben lakó felek, hol kir. adóhivatali pénztár nincs, ily összegű illetéktartozásukat a községi előljáráóság útján is leróhatják.

A községi bíró, illetőleg pénztárnok, vagy városi adóhivatal köteles az így lefizetett összegekről a félnek ideiglenes nyugtát kiállítani, ezen kezelés iránt külön vezetendő befizetési napi jegyzékben egyszersmind az illetéktartozás ismertető adatait tételesen kitüntetni, s a beszállítást a kir. adóhivatalhoz az 1876: XV. t.-cz. 45. és 46. §§-ainak rendelkezése szerint eszközölni.

Az ideiglenes nyugták a kincstár irányában teljes bizonyító erővel bírnak.

21. §. A kir. adóhivatal a történt fizetést a fél által megjelölt illetéktartozásra számbaveszi, s erről a hivatalos elismervényt vagy a bemutatott eredeti okiratra (fizetési meghagyásra) vezeti, vagy pedig külön nyugtát állít ki.

Az előző §. szerint a községek által eszközölt beszállítás eseteiben a nyugták felek- és tételesen állítandók ki.

22. §. Késedelmi kamatok. Az illetékek lejárat szerű fizetésének elmulasztásáért, az egy forintot aluli összeget számba nem véve, a késedelem egész tartamára a tényleges lerovás napjáig

bezárolag hat százalék késedelmi kamat ¹⁾ jár, s ezt fizetési halasztás engedélyezése meg nem változtatja.

Bíróilag vagy gyámhatóságilag tárgyalat hagyatékok illetéktartozása után késedelmi kamat csak a hagyatéki tömeg átadását elrendelő végzés keltétől számítható. ²⁾

Közbejött csodeljárás esetében, késedelmi kamat a csódnytás napján túl nem igényelhető. ³⁾

23. §. A meghatalmazó és jogutód — a késedelmi kamat viselésére nézve — saját meghatalmazottja, illetőleg azon személy fizetése mulasztásáért felelős, a ki nek jogába lépett.

24. §. A kincstár, a helytelenül kiszabott, illetéktelenül bevett és visszatérítendő illeték után, a jogosított félnek, — a befizetés napjától a visszautaltványozásról kiadott értesítés kézbesítése napjáig bezárolag számítva — szintén hat százaléknyi kamatot térít meg. ⁴⁾

VI. FEJEZET.

Az illetékegyenértéket illetőleg.

25. §. Az illetékegyenérték tárgyait képező ingatlan és ingó vagyon adóhiva-

latonkint kataszteri sorkönyvben nyilvántartandó. ¹⁻²⁾

E célra az illetékegyenérték alá tartozó alapítványok és javadalmak élvezői, illetőleg az érdekelt jogi személyek, templomok, egyházi és világi községek, egyletek, intézetek és egyéb testületek és társulatok képviselői kötelesek ezen tör-

¹⁾ Mídon illetékegyenérték alá eső jogi személy, az 1881: XXVI. t.-cz. 22. §. c) pontjában említett vállalatok*) kivételével, az év folyamala alatt visszteher mellett kötött jogügylet alapján valamely ingatlan birtokába lép, ez utóbira nézve köteles az illetékegyenértéket a szerzés időpontjától kezdve fizetni.

Ha pedig valamely ingatlan vagyon az illetékegyenérték fizetésére kötelezett jogi személy részéről magánfélre átruháztatik, az előírt illetékegyenérték az átruházás napjától töröltilik.

De viszont a szerződő magánfelekre nézve a visszteher mellett létrejött ily átruházások tekintetében — a bírói árverések kivételével — azok az illetéki szabályok alkalmazandók, melyek az illetékmentes és illetékkötelezett felek közt előforduló átruházásokra érvényben vannak.

Ha valamely ingatlan átruházásánál érdekelt mindkét fél illetékegyenérték alá tartozik, akkor a rendes vagyonátruházási illeték mellőzésével, csupán az átruházás tárgyától járó illetékegyenérték irandó át az új szerző térére.

Vége, ha az 1881: XXVI. t.-cz. 22. §-ának c) pontjában említett társulatok akár visszteher mellett, akár anélkül szereznek illetékegyenérték alá eső ingatlanokat, vagy ha az illetékegyenérték alá tartozó más jogi személy, örökösödés vagy ajándék címén, ingó vagy ingatlan vagyonot szerez, a szerzés időpontjától kezdve csak az esetben köteles az illetékegyenértéket fizetni, ha törvény szerű illetékmentesség esete forog fenn — ellenben ha törvény szerű illetékmentesség esete nem forog fenn, a szabály szerű teljes illeték fizetendő, s az illetékegyenérték fizetése csak a szerzés idejét követő 10-ik év leteltével veszi kezdetét. (1887: XLV. t.-cz. 6. §.)

²⁾ Az illetékegyenérték 1888. évtől kezdve tíz évre való érvénnyel szabatik ki.

Az illetékegyenérték érvényessége tekintetében 1888. évi január hó 1-jével megkezdett első évtizednek, valamint minden későbbi évtizednek leteltétől számított 90 nap alatt sza-

¹⁾ E helyett az 1873: IX. t.-cz. a félévénként 1%-al növekedő 6%-ot hozta be s ezt illeték-visszatérítésre is alkalmazta, míglen az 1879. évi XXXIII. t.-cz. visszaállítá a változatlan 6%-ot.

²⁾ Késedelmi kamatok nem követelhetők fel emelt illetékösszegek és büntetések után, továbbá oly esetekben sem, midőn az illetékfizetés alá tartozó hagyatéki tömeg bírósággal kezeltilik. (Bélyeg- s illetéktörv. 123. §.)

³⁾ Eddig is a csódnytás megállította a késedelmi kamatot. De a csódtörvénybe a csódalatti kamat nem ütközik. L. 1882: XVII. t.-cz. (csódtörv.) 64. §.

⁴⁾ Az 1868: XXIII. t.-cz. 12. §-ának rendelkezése oda bővítettik, hogy az ingóságok iránt kötött kétoldalú szerződések után kiszabott vagy befizetett illetékek arányos törlésének, illetőleg visszatérítésének azon esetben is van helye, ha az illeték a visszaforduló szolgalmányoknak az illetéki szabályok 30. §-a értelmében megállapított értékösszege alapján iratott elő s a szerződés érvényessége bármely időközben megszűnik. (1881: XXVI. t.-cz. 12. §.)

*) Azon részvényes vállalatok és más közkereseti társaságok, melyeknek tagjai a közös törzsvagyonban részesül birnak.

vény érvénybe lépésétől számítandó 90 nap alatt:¹⁾

a) az ingatlan javak birtokállását, s amennyiben azokkal kisebb kir. haszonvételek is egybekötte vannak, ezeknek az előző évben az 1875: XXII. t.-cz. értelmében járadékadó alapjául vett jövedelmét részletesen kimutatni;

b) az ingó vagyont leltár alakjában a cselekvő és tartozási állapot részletes előtüntetése mellett bevallani;

c) az így szerkesztett kimutatásokat névalírásaikkal, valamint a 8. §. b) pontja első és második kikezdésében említett adó- és értékbizonylatokkal ellátva, a nyilvántartást vezető adóhivatalhoz beküldeni (1. §. c) pont).

hadságában áll az illetékkötelezett félnek új bevallást benyújtani s annak alapján a terhére előírásban levő illetékegyenérték helyesbítését kérelmezni.

Visszont a kincstár is jogosítva van minden évtized kezdetével akár egyes illetékkötelezett jogi személyekre nézve, akár általánosságban új bevallást elrendelni.

Ha az illetékköteles fél a fentebb megállapított 90 nap alatt újabb bevallást nem nyújt be, akkor az évtized végével terhére előírásban álló illetékegyenérték folytatólag további tíz évre érvényben marad.

A kivetett illetékegyenérték jogossága és helyessége ellen az illetékköteles fél az 1881. évi XXXIV. t.-cz. 29—36. §§-ában meghatározott jogorvoslatokkal élhet.

A felelbezési orvoslato kimerítése vagy azok elmulasztása folytán jogérvényessé vált illetékegyenérték változatlanul fenmarad egész tíz évi időtartam alatt.

Oly esetekben, midőn a tíz évi időtartam közben valamely új illetékköteles jogi személy keletkezik, vagy midőn az ingatlan vagy ingó vagyon állagára nézve időközben változás merül fel, ez az 1881: XXXIV. t.-cz. 26. §-a értelmében bejelentendő s a bejelentés alapján, figyelemmel a jelen törvény 6. §-ában foglalt határozmányokra, az illetékegyenérték a tíz évből még hátralevő időre irandó elő, illetve igazítandó ki megfelelően. Az új kivetés, illetve kiigazítás jogossága és helyessége ellen ugyan-csak a törvényszerű jogorvoslatok vehetők igénybe. (1887: XLV. t.-cz. 8. és 9. §.)

¹⁾ A községek (városok) oly ingóságaiuk után, amelyeket gazdaságilag nem hasznosítanak, hanem kizárólag közigazgatási célokra használnak, illetékegyenértéket fizetni nem tartoznak. (Közl. bíróság p. oszt. XX. sz. döntv.)

26. §. Az év folyama alatt a vagyon állagára vagy jövedelmére nézve felmerülő változás, és pedig:

a) ingatlan dolog szerzése, kicserélése, vagy magánfélre való átruházása esetről esetre a szerzés, csere vagy átruházás létesítésének időpontjától számítandó 8 nap alatt (5. §. a) pont);

b) ingó vagyont illetve pedig, a változást követő naptári év első havában a 8. §. a) pontjában körülírt módon jelentendő be.

27. §. Az előző 25. és 26. §§. szerint határidőhöz kötött bejelentések elmulasztása, a 10. §. a) és b) pontjai alatt meghatározott bírság alá esik.

28. §. Az eljáró kiszabási hivatal által kiállított fizetési ívben előírt illetéktartozás, az egyenes adók módjára évnegyedi részletekben, a 20. és 22. §§. határozataihoz képest lerovandó.

Minden következő évi tartozást a fél által bemutatandó fizetési íven az illető adóhivatal a megelőző évi kirovás alapján tünteti ki, s az évközben netán beállott változások folytán történt előírásokat és törléseket is bejegyzí.

VII. FEJEZET.

Jogorvoslatok.

29. §. Felelbezési határidő. A kiszabási hivatalok által megsabott illetékek és bírságok jogossága és helyessége ellen:

a) a fizetési meghagyás vagy rendelvén kézbesítése napjától számítandó 30 nap alatt *birtokon belül*;

b) ez utóbbi határidőn túl pedig, további 60 nap alatt *birtokon kívül*, felelbezésnek van helye.

A felelbezés az eljáró kiszabási hivatalhoz közvetlenül, vagy postai úton benyújtandó.

Kilenczven nap lefolyása után beadott felelbezések hivatalból visszautasítandók.

30. §. A másodfoku határozatok különbség nélkül csak a kézbesítésük nap-

ját követő 15 napi határidőn belül felebezhetők.¹⁻²⁾

31. §. Igazolás esete. Midőn az érdekelt fél, illetőleg ha önrendelkezési joggal nem bír, törvényes képviselője, tőle független s általa el nem háríthatott akadály miatt felebbezését a 29. §. b) pontjában szabott határidőben be nem adhatta: igazolási orvoslattal élhet.

A hitelt érdemlőleg indokolandó igazolási kérelem ez esetben együttesen az érdemleges felebbezéssel, 30 nap alatt az eljáró kiszabási hivatalnál adandó be.

E határidő azon határnapot követő naptól számíttatik, amelyen a felebbezés legkésőbbben benyújtandó lett volna; s ezen határidő elmulasztása esetében további orvosltnak nincs helye.

32. §. Az igazolás kérdése az ügy érdemével együtt tárgyalatik s mindkettő közös határozatban döntetik el; kivévn, ha az igazolási kérelem megtagadtnak, mely határozat ellen külön felfolyamodásnak van helye.

33. §. A 29. §. a) pontjában szabott határidő elmulasztása esetére az igazolási orvoslal nem terjed ki.

34. §. Felebbezési hatóságok. A felebbezések és igazolási kérdések tárgyalására és eldöntésére:

- a) a pénzügyigazgatóság;
- b) utolsó fokban pedig a pénzügyi közigazgatási bíróság Budapesten illetékes.

Midőn a felebbezés egyszersmind a bíróság kiszabása ellen is irányoztatik, a felebbezési hatóság egyuttal az iránt is határoz: van-e a bírságnak helye vagy nincs.

Oly esetben, midőn a pénzügyi bíróság a pénzügyigazgatóság által megtagadott igazolási kérelemnek helyt ad (32. §.), utóbbit az ügy érdemét illetőleg másodfoku határozat hozatalára utasítja.

¹⁾ Kiterjed e §. a 32. §-ban érintett *felfolyamodásra* is.

²⁾ Lásd alább az 1889: XXVIII. t.-cz. 13. §-át.

35. §. A kiszabási hivatalok fizetési meghagyásait vagy rendelményeit helybenhagyó pénzügyigazgatósági határozatok ellen további felebbezésnek csak birtokon kívül van helye.

36. §. Az előző 35. §-ban említett helybenhagyó határozatok ellen a felebbezésnek birtokon belül csak következő esetekben van helye:

a) ha a fizetési kötelezettség személyazonosság vagy megbízás kellékének hiánya miatt, nem a felebbező ellen érvényesítendő;

b) ha az egyetemleges fizetési kötelezettség vagy a kezesség nem őt terheli;

c) ha azon kérdés döntendő el, hogy valamely jogügylet képezi-e illetékkövetelés tárgyát vagy sem;

d) ha az illeték elévültnek állittatik;

e) ha a bírság önképviselőre nem jogositott félre rovatott ki;

f) ha a panaszolt határozat érthetetlen, vagy végre nem hajtható.

37. §. Bírság mérséklése és elengedése. A kiszabási hivatalok által kirótt, valamint a 34. §. rendelkezése szerint jogerőre emelkedett bírságok mérséklése vagy elengedéseért, a 30. §-ban megállapított határidőn belül benyújtandó s kellően indokolandó folyamodványokra nézve első sorban:

a *pénzügyigazgatóság*, és felfolyamodás esetében:

a *pénzügyminister* végérvényesen határoz.

VIII. FEJEZET

Az illetéktartozások biztosítása és behajtása.

38. §. Az esedékessé vált illetéktartozások és bírságok biztosítására, behajtására és elévülésére nézve, az 1876: XV. t.-cz.¹⁾ határozatai irányadók azon hozzá-

¹⁾ Az esedékessé vált illetéktartozások és bírságok biztosítására és behajtására nézve az 1883: XLIV t.-cz. határozatai irányadók, azzal a módosítással azonban, hogy az idézett törvény 55. §-ában az illetékekre vonatkozólag

adással, hogy a tévesen befizetett vagy jogellenesen beszedett illetékek és bírságok visszakövetelése tekintetében a felek igénye az illeték vagy bírság befizetésének napjától számítandó 3 év alatt évül el.¹⁾

39. §. Törvényes zálogjog. Az ingatlan vagyon átruházása után járó illeték a vagyonátruházás tárgyát képező ingatlant terheli és két évig a telekkönyvi bejegyzés által biztosított magánjogczimból eredő követeléseket feltétlenül megelőzi.

Ezen két évi idő a vagyonátruházást tartalmazó jogügyletnek illetékkiszabás végett történt bejelentésével, felfüggesztő feltételhez vagy kezdeti időponthoz kö-

tött jogügyleteknél pedig a feltétel teljesülésével, illetőleg az időpont bekövetkeztével veszi kezdetét; és érvényesíthető az elsőség akkor, ha ezen két évi határidő a jogerőre emelkedett árverés határnapjáig még le nem telt.

Ha az illeték az átruházott ingatlanra ezen két évi határidőn belül beadott szabályszerű beadvány folytán telekkönyvileg bejegyeztetik: az illetékkövetelésnek törvényes elsősége a vagyonátruházást tartalmazó jogügylet bejelentésétől, illetőleg a feltétel teljesülésétől vagy az időpont bekövetkeztétől számítandó öt évig áll fenn, azontul pedig az illeték csak a telekkönyvi bejegyzés által nyert elsőséggel bír.*

A fentebbi két év utáni telekkönyvi bejegyzés a bejegyzési sorrendnek megfelelő elsőséget biztosít, és csak akkor rendelhető el, ha időközben harmadik személyek jóhiszemmel tulajdonjogot nem nyertek.

A bejelentés elmulasztása miatt kiszabott bírságra (10. §.) a törvényes elsőség ki nem terjed.

Árverési vételár-felosztásoknál a fentebbiekben szabályozott törvényes elsőség — amennyiben annak feltételei fennforognak — a kincstár választása szerint csak egy illetékre nézve vehető igénybe; a többi illeték pedig, a kincstár választása szerint, vagy az illeték telekkönyvi bejegyzésének, vagy pedig az illeték alapjául szolgáló vagyonátruházás telekkönyvi bejegyzésének rangsorozatában nyer kielégítést.

Ugyanezen szabályok érvényesek az örökségektől és a hagyományoktól járó örökösödési illetékekre nézve is.

Bírói vagy gámhatósági eljárás alá eső hagyatékoknál az eljáró bíróság vagy gámhatóság köteles — amennyiben az illeték még le nem rovatott volna — a hagyaték átadása, illetőleg telekkönyvi átíratása előtt, a 10. és 12. §§-ban körülírt felelősség mellett, az illeték megfelelő biztosítása végett intézkedni.

foglalt rendelkezések hatályon kívül tétele mellett mindazon illetékek, melyek az 1881. évi XXXIV. t.-cz. 18. és 19. §-ainak rendelkezései szerint beállott esedékesség napjától számítandó további tizenöt nap alatt be nem fizetnek, az egyénenként történő írásbeli intés mellőzésével, végrehajtás (zálogolás és árverés) útján hajthatók be, mindazon esetekben, amelyekben a fizetési meghagyás kézbesítése az 1881. XXXIV. t.-cz. 16. §-a értelmében törvényesen eszközöltetett s az arra vonatkozó vétbizonyítvány (postafeladási vévény) a hivatalhoz beérkezett. (1887: XLV. t.-cz. 18. §.)

¹⁾ Mindazokban az esetekben, midőn a követelendő lerovandó illetékekre vonatkozó kiszabási iratok felülvizsgálása alkalmával megállapítatik, hogy az illetékek hibás kiszámítása vagy az illetéki törvények és szabályok helytelen alkalmazása következtében az államkincstár kárt szenvedett, az az összeg, melylyel az államkincstár megrövidítetett, az illetékköteles fél terhére pótlólag előírandó és arról új fizetési meghagyás állítandó ki.

Visszont amennyiben a felülvizsgálat alkalmával az tűnnék ki, hogy az illetékköteles fél hasonló módon meg van rövidítve, a helytelenül kiszabott és befizetett illeték hivatalból visszatérítendő.

A pénzügyi közigazgatási bíróság által megállapított illetékek után pótilleték követelésének helye nincsen.

Az eredeti kiszabás végérvényes megállapításától, vagyis az arra vonatkozó fizetési meghagyásnak, s ha az ellen a fél jogorvoslattal élt, az erre kiadott végzésnek kézbesítésétől számítandó 2 éven túl a pótilletékre vonatkozó fizetési meghagyás többé nem kézbesíthető. (1887: XLV. t.-cz. 19. §.)

A m. kir. belügy- és igazságügyminister urak által, a hagyatékoktól vagy a hagyományoktól járó örökösödési illetékek biztosításánál a kir. bíróságok és gyámhatóságok által követendő eljárás tárgyában 1881. évi 26809. igazságügy-ministeri szám alatt kibocsátott szabályrendelet.

A hagyatékoktól és a hagyományoktól járó örökösödési illetékeknek biztosítása végett az 1881: XXXIV. t.-cz. 39. §-ának végpontja értelmében a hagyaték átadása, illetőleg a szerzett jognak telekkönyvi bekebelezése előtt az eljáró hatóság kellőképp intézkedni tartozik; ez okból és az eljárás módoszatai tekintetében felmerült kételyek következtében, az idézett törvény 53. §-a alapján az egyöntetű eljárás végett rendeljük:

1. Ha a hagyaték csupán ingóságokból áll, és az azután járó illeték 28 frtot meg nem halad, de ezen illeték a fentidézett törvény 9. §-ának második bekezdése értelmében a hagyatéktárgyalási jegyzőkönyvre bélyegjegyek felragasztásával le nem rovatik, az esetben a hagyatéki bíróság (az 1877: XX. t.-cz. 233. §-ának 3. pontja és a 303. §. esetében), illetve gyámhatóság, amennyiben az örökösök a bíróságok részére kiadott nyomtatványok között 199. rakt. sz. alatt található, 1/2 alatti minta szerinti végzésben foglalt felhívásnak a kitűzött határidő alatt eleget nem tennének, a hivatalos lelet felvételére nézve intézkedik és a leletfelvételi jegyzőkönyvet, a leltár hiteles másolatával együtt, az illető kir. illetékkiszabási hivatalnal késedelem nélkül oly megkereséssel közli, hogy a felemelt illetéknek hatáskörébe tartozó behajtása végett haladéktalanul intézkedik, és az intézkedéseket 14 nap alatt közölje, mert különben a hagyaték az értesítés bevétele nélkül is át fog adatni az örökösöknek.

2. Ha a hagyaték csupán ingókból áll, de az illeték 28 frtot meghalad, a hagyatéki bíróság (az 1877: XX. t.-cz. 233. §-ának 3. pontja és a 303. §. esetében), illetve a gyámhatóság, az 1881: XXXIV. t.-cz. 4. §-a alapján a hagyatéki tárgyalásnak megtartása és a létrejött egyezségnek gyámhatósági jóváhagyása után, az 1877: XX. t.-cz. 254. §-a utolsó bekezdésében foglalt intézkedésnek megfelelőleg, a tárgyalási jegyzőkönyvnek hiteles másolatát és az 1881: XXXIV. t.-cz. 8. §-ának e) pontja szerint szerkesztett hagyatéki kimutatást ugyan azon t.-cz. 9. §-a értelmében a leltárnak s esetleg a végrendeletnek hiteles másolatával felszorelve, az illetéknek 14 nap alatti megszerzése, a fizetési meghagyásnak az ismert örökösök részére kiadása és az eszközöltetteknek ugyanazon idő alatt leendő közlése végett az illető illetékkiszabási vagy adóhivatalnak mindenekelőtt megküldi; az értesítés vétele után pedig a kir. bíróságok részére kiadott nyomtatványok között 200. rakt. sz. a. található, 2/2 alatti minta szerint szerkesztett végzésben

az örökösöket a kivetett illeték lefizetésének 8 napi zárhatáridő alatti igazolására felhívja. 3. Amennyiben a felhívásnak elég nem tétetik:

a) a kir. bíróság, illetve a gyámhatóság, ha a hagyatékot vagy annak egy részét hatóságilag kezelte pénz vagy egyéb érték (ideértve a jelzálogilag nem biztosított követelésekre vonatkozó okiratokat is) képezi, a hagyatékot az örökösöknek átadja, de egyuttal arra nézve is intézkedik, hogy a hatóságilag kezelt pénzből vagy értékből az örökösödési illetéknek megfelelő összeg vagy érték az illeték kifizetésének igazoltságáig visszatartassék, és ezen intézkedésről az illető illetékkiszabási vagy adóhivatal is értesíti;

b) ha a hagyatékot kizárólag oly ingóságok továbbá pénz- vagy egyéb érték (ideértve a jelzálogilag nem biztosított követelésekre vonatkozó okiratokat is) képezi, amelyek az örökösök vagy a gyám kezén vannak, a kir. bíróság, illetve gyámhatóság arról, hogy az örökösödési illetéknek lefizetése nem igazoltatott, az illető illetékkiszabási vagy adóhivatali oly megkereséssel értesíti, hogy az illeték behajtása végett szükséges intézkedéseket a hagyatéki kimutatás alapján késedelem nélkül tegye meg és a tett intézkedéseket 14 nap alatt közölje, mert különben a hagyaték az értesítés bevétele nélkül az örökösöknek át fog adatni;

c) a) alattihoz hasonló eljárás követendő az esetben is, ha a hagyatékban egy részét képező és hatósági kezelés alatt levő pénz-érték- vagy jelzálogilag nem biztosított követeléssel az örökösödési illeték teljesen nem fedeztethetőnek, csakhogy az esetben a bíróság, illetve a gyámhatóság az illető illetékkiszabási vagy adóhivatalhoz intézett megkeresésében számszerűleg megjelölni tartozik azon összeget, amelyet az örökösödési illetékből az a) pont szerint követett eljárás által fedezetlennek tekint.

4. Ha a hagyaték tárgyát ingatlanok vagy telekkönyvileg bejegyzett jogok (jelzálogilag biztosított követelések stb.) is képezik és a hagyatéki tárgyalás folyamán létrejött egyezség gyámhatóságilag jóváhagyatott, akkor a hagyaték átadására illetékes kir. bíróság az illeték kiszabása végett az 1877: XX. t.-cz. 254. §-ának utolsó bekezdése és az 1881. évi XXXIV. t.-cz. 9. §-a szerint szükséges iratokat, az utóbb idézett törvény 4. §-ának a) pontja alapján az illetéknek 30 nap alatti megszerzése, a fizetési meghagyásnak az ismert örökösök részére kiadása és az eszközöltetteknek ugyanazon idő alatt közlése végett az illető kir. illetékkiszabási vagy adóhivatalnak mindenekelőtt megküldi; az értesítés vétele után pedig az örökösöket ugyancsak a 200. raktári számú nyomtatvány szerint szerkesztett végzésben a kivetett illeték lefizetésének 8 napi zárhatáridő alatti igazolására felhívja.

Ha ezen felhívásnak az örökösök eleget nem tesznek, a kir. bíróság a hagyatékot átadja, de egyszersmind az örökösödési illeték biztosítására nézve is intézkedik, és pedig akként, hogy az illetékes telekkönyvi hatóságot a hagyaték átadásából folyó jogok telekkönyvi bekebelezésének eszközlése és egyszersmind a végett is megkeresi, hogy a kivett örökösödési illeték és ennek a hagyatéki tömeg átadását elrendelő végzés keltétől (1881: XXXIV. t.-cz. 22. §-ának második bekezdése) járó 6% kamatai erejéig a zálog, illetve alzálognak bekebelezését is rendelle el.

5. Ha a hagyaték tárgyát oly közösségben fekvő ingatlanok képezik, amely közösségben fekvő ingatlanok még nincsenek telekkönyvezve, az esetben a hagyaték átadására illetékes kir. bíróság az illeték kiszabásához szükséges iratoknak az illető illetékkiszabási vagy adóhivatallal, az előző 4. pont szerinti közlése és a most nevezett hivataltól nyert értesítés beérkezése után, az örökösöket a kivett illeték kifizetésének 8 napi zárhatáridő alatti igazolására szintén felszólítja és ha ezen felhívásnak az örökösök eleget nem tesznek, a hagyatékot szintén átadja, de az illetéknek biztosítása, illetve előjegyzésbe vétele végett az illető birtokbíróságot keresi meg.

A megkeresett birtokbíróság az örökösödési illetéket és annak a hagyatéki tömeg átadását elrendelő végzés keltétől járó 6% kamatait megfelelő nyilvántartásba veszi és erről az illető kir. illetékkiszabási vagy adóhivatalt végzésileg értesíti, amely hivatal a birtokbíróság által nyilvántartásba vett örökösödési illetékről szintén külön előjegyzést vezet avégből, hogy a telekkönyvek elkészültével kibocsátott hirdetményi határidő alatt, amennyiben az illeték időközben be nem hajtattott volna, a kir. kincstár érdekeinek megóvása végett, a szükséges lépések az arra hivatott pénzügyi hatóság által megtétethessenek.

7. Végül értesítetik a czim, hogy a m. kir. pénzügyminiszter ur a kir. illetékkiszabási és adóhivatalokat utasítani fogja, hogy a jelen rendeletben érintett és hatáskörükbe tartozó intézkedések soron kívül a megirt zárhatáridők alatt tegyék meg. (Pénz. Közl. 1881. évi 41.)

40. §. A dologi jogok telekkönyvi bejegyzéseért járó illeték, az előző szakaszban megállapított törvényes elsősséggel, az ott megvont korlátok között a bejegyzett dologi jogot terheli.

A behajtás felfüggesztése esetei.

41. §. Felebbezésnél. A birtokon belül engedélyezett felebbezés vagy felfolyamodás, a kiszabott illetékek és bírságok

végrehajtás utján való behajtását megakasztja.

42. §. Fizetési halasztásnál. A kir. adófelügyelő, a fél indokolt kérelmére, fizetési halasztást engedélyezhet, mely azonban az illeték és bírság esedéki napját követő 90 napon túl ki nem terjeszthető.

Midőn valamely jogügylet részletenkint hajtatik végre, az illetéknek részletenkinti lefizetése engedélyezhető.

A kir. adófelügyelő végzése a kézbesítéstől számítandó 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz, Horvát-Szlavonországokban az országos pénzügyigazgatósághoz felebbezhető.

További felebbezésnek a pénzügyminiszterhez csak eltérő végzések ellen van helye.

43. §. Ennél hosszabb halasztást kérelmező más folyamodványokra, valamint rendkívüli esetekben hátralékok törlesztésére nézve, a pénzügyminiszter az illető hatóság (42. §.) meghallgatása után határoz.

44. §. A végrehajtási eljárásnál. Midőn a behajtás folyama alatt a végrehajtást szenvedő fél hitelt érdemlően igazolja:

a) hogy névazonossági vagy nyilvánvaló más tévedés miatt a végrehajtás ellene illetéktelenül érvényesítették; vagy

b) hogy a követelt tartozás az előzőleg történt részfizetések, vagy hatósági elengedés vagy törles összegével nem egyezik s ez okból a tartozás megállapítása végett leszámolást kér: a végrehajtást intéző közeg csak a zálogolás foganatosítására szorítkozik, s a további eljárást a felmerült nehézség rendbehozataláig, a kir. adófelügyelőnek nyomban teendő bejelentés mellett függőben tartja.

A kir. adófelügyelő vagy megbízottja a közbejött kifogást, illetőleg kérdést a helyszínen s esetleg az illető kir. adóhivatal közreműködésével, a kiszabási iratok alapján rendezi, amennyiben pedig ez rövid úton el nem érhető, vagy az ügy érdemében intézkedni szükséges, az illetékes kiszabási hivatalhoz, illetőleg pénzügyigazgatósághoz fordul.

45. §. Hasonló eljárás követendő, midőn birsághozjárás végett a végrehajtás árva vagy önrendelkezésre nem jogosított személyek vagyona ellen a gyám, gondnok vagy törvényes képviselő mulasztása miatt intéztetik, mely birság utóbbiak terhel s ellenük érvényesítendő.

IX. FEJEZET.

Vegyes intézkedések.

46. §. *Halálesetek közlése.* A községek elöljárói, városokban az illető megbízott hivatalos közegek, köteleztetnek az előforduló halálozásokat esetről esetre, legkésőbbben 15 nap alatt az illetékkiszabási hivatalnak előszabott nyomtatványon bejelenteni, máskülönben a késedelem minden napjáért a 14. §. rendelete szerint 1—10 forintig terjedhető rendbirsággal rovandók meg.

47. §. A törvényhatósági tisztviselők, városi hatóságok és községi elöljárók kötelesek az illetékkiszabási hivatal által kívánt adatokat, adó- és értékbizonyítványokat (8. §. b) pontja szerint) a kijelölt időben beszolgáltatni és esetleges akadály esetében a határidő kiterjesztését szorgalmazni, máskülönben a 14. §-ban megállapított bírsággal terhelendők.

48. §. Oly örökösödések eseteiben, melyeknél birói vagy gyámhatósági beavatkozásnak nincs helye, s amelyek bejelentése iránt az örökösök az 5. §. e) pontja alatti rendelkezésnek meg nem felelnek, ha azok a hagyatéki kimutatót a kiszabási hivatal felszólítására 30 nap alatt sem terjesztik be, vagy ha a betérjesztett kimutatásra nézve alapos kételyek felmerülnek és ezekre a felvilágosításokat meg nem adják: a járásbeli szolgabírák, illetőleg a rendezett tanácsú városok, valamint a törvényhatósági hatáskörrel felruházott városok polgármesterei, személyes felelősség s a 10. §. c) pontja szerinti kártérítés terhe alatt köteleztetnek a kiszabási hivatal megkeresésére, a hagyaték álladékát haladék nélkül kinyomoztatni, s az erről

készített leltárt hat hét lefolyása előtt a megkereső hivatalnak megküldeni.

49. §. *Okozott költségek viselése.* Ha a nyomozásból kiderülne, hogy a kételyek alaposak voltak, ez esetben a nyomozás költségei az örökösök terhére esnek, s azoktól a kiszabási hivatal fizetési rendelvénye alapján — mely a 29. §. határozataihoz képest felebbezhető — közigazgatási uton hajthatók be.

50. §. Az illetékek és bírságok beszedése, biztosítása és behajtása alkalmával jogtalanul okozott költségek vagy károk megtérítése fejében, a törvényesen érvényesíthető igények épségben hagyásával, a károsított felek javára 5—100 forintig fizetendő bírság iránt első fokban a kir. adófelügyelő, másodfokban a közigazgatási bizottság és harmadfokban a pénzügyi közigazgatási bírósággal határoz.

X. FEJEZET.

Életbeléptetés.

51. §. Ezen törvény 1881. évi július hó 1-ső napján lép életbe s az átmenetre nézve rendeltetik:

a) hogy az illeték tárgyait képező mindazon jogügyletek és hivatalos leletek után, melyek illetékkiszabás végett ezen törvény hatályba lépte előtt bejelentettek, az illeték megszabását, az I. fejezetben körülírt illetőség ellenére is, azon kiszabási hivatal, s a hivatalos leletekre nézve azon pénzügyigazgatóság teljesítse, melynél a tárgyalás folyamatban van;

b) hogy ezen törvény III. fejezetében a bejelentés elmulasztásának eseteire határozott büntetések, amennyiben az eddigieknél nem szigorúbbak, visszahatólag azon esetekre is alkalmazandók, melyek iránt a büntetés ezen törvény életbelépte napjáig első fokon még kiszabva nincs;

c) hogy a VII. fejezetben említett pénzügyi közigazgatási bíróság hatásköre, ezen bíróság törvényszerű alkotásáig, a pénzügyminiszterre ruháztatik.

52. §. A közvetlenül lerovandó illetékek kezelésére vonatkozó összes törvények és rendeletek ezen törvény életbe lépte napjával hatályon kívül helyeztetnek.

53. §. Ezen törvény végrehajtásával a pénzügyminister, a belügyminister és az igazságügyminister, Horvát-Szlavonországokra nézve a pénzügyminister — ki e tekintetben Horvát-Szlavon- és Dalmátországek bánjával egyetértőleg jár el — bizatik meg.

17.

1881 : LXX. Törvényczikk

a jelzálogkölcsönök átváltoztatásánál adandó béleg- és illetékkedvezményekről.^{1—2)}

1. §. A jelzálogintézeteknél, árvapénztáraknál, közalapoknál, takarékpénztáraknál és minden egyéb nyilvános számadásra kötelezett pénzintézeteknél fennálló jelzálogkölcsön-követeléseknek ezen testületek bármelyike utján történő átváltoztatása (conversio) alkalmával kiállítandó kötelezvények, bekebelezési en-

¹⁾ A conversióra vonatkoznak az 1886. évi XXXVI.; 1889. XLIII.; 1895. L.; és 1900. évi XXXV. t.-czikkek, melyek az 1881 : LXX. t.-cz. hatályát meghosszabbították és pedig az első 1889. évi december hó 31-ig; a második 1895. évi december hó 31-ig; a harmadik 1900. évi december hó 31-ig; a negyedik a törvényhozás további intézkedéseig. Az 1889. évi XLIII. és az 1900 : XXXV. t.-czikkek azonfelül a kedvezményt kiterjesztették és pedig az első a vasutak elsőbbségi kölcsöneinek átváltoztatására; a második : nyilvános számadásra kötelezett pénzintézeteknél fennálló és az 1896 : XXXVI. t.-czikben megállapított feltételeknek megfelelő jelzálogos kölcsön-követeléseknek záloglevelek kibocsátására jogosított pénzintézetről történt átruházására.

²⁾ 18. sz. Dt. : A jelzálogkölcsönök átváltoztatása alkalmával adandó béleg- és illetékkedvezmény megállapításánál az 1881 : LXX. t.-cz. sem a) a lekötött új biztosítéki összegre, sem b) azokra az esetekre nem alkalmazható, amelyekben jelzálogilag biztosított váltókövetelés vagy biztosítéki okirat alapján bekebelezett zálogjoggal fedezett egyéb követelés tárgya az átváltoztatásnak. (1900. évi február hó 15. Hitelesített 1900. december 20.)

gedélyek, úgy az ezek alapján eszközendő telekkönyvi bejegyzések után a szabályszerű fokozatos, illetőleg a bejegyzési százalékos-illeték nem jár azon összegtől, mely a bekebelezett eredeti tartozásból még tényleg fennálló adósság összegét meg nem haladja, feltéve, hogy az átváltozott adósság kamatlába csekélyebb a régi tartozás után fizetett kamatlábnál, és hogy a fizetendő kamat és mellékjárulékok összege az eddig fizetett kamat és mellékjárulékok összegét meg nem haladja.

Ezen illetékmentesség, az említett feltétel alatt, a kölcsönátváltotatási mivelet alkalmából kiállítandó engedményi okiratokra, valamint a törlési nyugtákra is kiterjed, s ezen okiratok csupán az 50 krnyi állandó okmánybéllyel látandók el.

A béleg- és illetékmentességi kedvezménynek az elősorolt feltételek alatt az esetben is helye van, ha a kölcsönátváltotatás nem az eredetileg érdekelt, hanem bármely más hitelintézet, mint új kölcsönadó, közbenjárása mellett fogatosittatik.

2. §. Az előző szakasz alapján illetékmentességben részesülő kölcsönügyletek a pénzügyminister által rendelti uton szabályozandó módon az illetékkiszabási hivatalnál bejelentendők.

3. §. Ezen bejelentés elmulasztása 5—100 frtig terjedő bírsággal büntettetik.

4. §. Ezen törvény, melynek végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg, kihirdetésének napjával (1881. évi december hó 31-ével) lép érvénybe, és 1886. évi december hó végeig marad hatályban.

85939. szám.

1881.

Pénzügymin. rendelet

az 1881 : LXX. t.-cz. végrehajtása tárgyában.

(1882. évi RT. 66. sz. és 1882. évi PK. 10. l.)

Az 1881 : LXX. t.-cz. intézkedéseinek szabatos végrehajtása végett a következőket rendelem :

1. Mindenekelőtt figyelemmel kell lenni arra, hogy a törvény 1. §-ában kimondott illetékmentesség csakis a kamatláb kétségtelen le szállításának feltétele alatt és csakis azon összegre nézve igényelhető, mely a bekebelezett eredeti tartozásból még tényleg fennálló adósság összegét meg nem haladja. Ehhez képest az utóbbi összeg és conversió czéljából felvett új kölcsönösszegek között netán mutatkozó minden többlet után az általános illetékszabályok határozmányai szerint járó illeték lesz kiszabandó, ha az már bélyegjegyekben le nem rovatott volna s ettől egyedül a tulajdonképeni kölcsöntöbbletet nem képező azon összegekkülönbözetre nézve lehet eltekinteni, melyek kétségtelenül a valuta (pénzérték) netáni kiegyenlítéséből származnak. (V. ö. a jelen §-hoz 7. sz. alatt fűzött magyarázattal.)

2. A kamatláb leszállítása végett eszközözlendő kölcsönátváltoztatási ügyletek az átváltoztatási művelethez szükséges okiratok (kötelezővény, engedmény, törlési nyugta, bekebelezési engedély) kiállításától számítandó 30 nap alatt a kir. adó- (illetve a központi illetékszabási) hivatalnál bejelentendő. Kötelesek ehhez képest a felek az ezen bejelentést tartalmazó s az említett okiratok eredeti példányaival és azoknak bélyegmentesen hitelesített másolataival, a telekkönyvi kivonatokkal, valamint a netáni egyéb igazoló adatokkal felszerelt bélyegmentes beadványt, a fent kitűzött határidőn belül, azon kir. adó- (illetve a központi illetékszabási) hivatalnál benyújtani, amelyek kerületében a jelzőlogul lekötött ingatlan fekszik.

A bejelentés elmulasztása a törvény 3. §-ban meghatározott bírság kiszabását vonja maga után; ez azonban a feleknek a törvényben kimondott illetékmentességhez való igényét önértéketlenül nem érinti.

A kir. adó- (illetve a központi illetékszabási) hivatal a nála bemutatott eredeti okiratokra — az ügylet minden előzetes bírálata nélkül — azonnal rávezeti a bejelentés megtörténtét tanúsító hivatalos igazolványt, a beadvány iktató számának feltüntetése mellett és az ezen igazolvánnyal öllátott eredeti okiratokat, a bejelentő félnek haladéok nélkül visszaszolgáltatja.

Ennek megtörténte után alapos bírálat alá veszi a kir. adó- (illetve a központi illetékszabási) hivatal a nála bejelentett kölcsönátváltoztatási ügyletet, azon szempontból, vajjon az egyáltalán megfelel-e a törvény követelményeinek, illetve vajjon a jelen utasítás 1. pontjában említett azon kölcsöntöbblet után, melyre az illetékmentesség nem terjed ki, lerovatott-e a szabályszerű bélyegilleték?

Az esetleg szükséges illetékszabás szabályszerű módon eszközözlendő s a kiszabott illetékről szóló fizetési meghagyás, rövid indokoltat tartalmazó értesítvény kíséretében, a feleknek azonnal közbesítendő.

A sérelmesnek talált illetékszabás ellen, önként érthetőleg, az 1881 : XXXIV. t.-cz. 29. és következő §§-ban szabályozott rendes felbbitelnek van helye.

3. Oly jelzálogkövetelések átváltoztatásánál, melyeknek összege — mellékjáruílékok nélkül — az 1000 frtot nem haladja meg, felmentem a feleket az előző pontban körülírt azon kötelezettség alól, mely szerint a bejelentést tartalmazó beadvány az igazoló adatokkal felszerelendő. Ezen követelésekre nézve hivatalosan kell megtenni a nyomozást az iránt, vajjon az illetékmentesség feltételei fennforognak-e, s a bejelentés megtörténtét egy felzet másolatlan kell tanusítania a kir. adó- (illetve a központi illetékszabási) hivatalnak.

4. Ha a kölcsönátváltoztatási művelet telekkönyvi keresztülvitelénél az eredeti okiratokra vagy a bejelentési beadvány felzetmásolatára feljegyzett hivatalos igazolvány alapján arról szereznek meggyőződést a telekkönyvi hatóság kezelő-hivatalai, hogy a kölcsönügylet szabályszerűen bejelentetett, az esetben a kérdéses eredeti okiratok a bélyegilleték szempontjából csak annyiban vonhatók hivatalos letelezés alá, amennyiben a törvény 1. §-ában meghatározott 50 krnyi állandó okmánybélyeg le nem rovatott volna.

A telekkönyvi végzések azonban mindenkor szabályszerű módon közlendők a kir. adó- (illetve a központi illetékszabási) hivatalokkal s a végzés záradékában a bejelentési igazolvány iktató számának feltüntetése mellett a bejegyzési illeték fejében netán megtörtént bélyeglerovásról is említés teendő.

A kir. adó- (illetve a központi illetékszabási) hivatalok a beérkezett telekkönyvi végzéseket, a 2. pontban jelzett irányban, a bejegyzési illeték tekintetéből is bírálat alá veendő.

5. A kölcsön átváltoztatása alkalmából a telekkönyvi hatósághoz benyújtott és a netán felmerülő egyéb bírósági beadványok az általános illetékszabályok határozmányai szerint bélyegzendők.

1886 : XXXVI. Törvénycikk

a jelzálogkölcsönök átváltoztatásánál adandó bélyeg- és illetékdevményekről szóló 1881. évi LXX. t.-cz. érvényének meghosszabbításáról.

1. §. A jelzálogkölcsönök átváltoztatásánál adandó bélyeg- és illetékdevményekről szóló 1881 : LXX. t.-cz. hatálya 1889. évi december 31-ig meghosszabbittatik.

2. §. Ezen törvény 1887. évi január hó 1-jével lép érvénybe és végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

1889 : XLIII. Törvényczikk

a jelzálogkölcsonők átváltoztatásánál adandó bélyeg- és illetékkedvezményekről szóló 1881. évi LXX. t.-cz. érvényének újabb meghosszabbításáról s ezen kedvezménynek a vasuti elsőbbségi kölcsönökre való kiterjesztéséről.

1. §. A jelzálogkölcsonők átváltoztatásánál adandó bélyeg- és illetékmentességről szóló, az 1886 : XXXVI. t.-cz. alapján 1899. évi december 31-ig érvényben fentartott 1881 : LXX. t.-czikknek hatálya 1895. évi december 31-ig oly hozzáadással meghosszabbíttatik, hogy az 1881 : LXX. t.-cz. 1. §-ában körülírt feltételek alatt igényelhető bélyeg- és illetékmentesség a vasutak elsőbbségi kölcsöneinek átváltoztatásánál is alkalmazandó.

2. §. Ezen törvény 1890. évi január hó 1-jével lép érvénybe és végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

1895 : L. Törvényczikk

az 1881 : LXX., illetőleg az 1889 : XLIII. t.-cz. hatályának meghosszabbításáról és a jelzálogos kölcsönkövetelések bizonyos átruházásánál adandó bélyeg- és illetékkedvezményekről.

1. §. A jelzálogkölcsonők átváltoztatásánál adandó bélyeg- és illetékmentességről szóló, az 1889 : XLIII. t.-cz. alapján 1895. évi december 31-ig érvényben fentartott 1881 : LXX. t.-czikknek, valamint az 1889 : XLIII. t.-czikknek a vasuti elsőbbségi kölcsönök átváltoztatására vonatkozó határozmányainak hatálya 1900. évi december hó 31-ig meghosszabbíttatik.

2. §. Ha nyilvános számadásra kötelezett pénzügyintézeteknél fennálló és az 1876 : XXXVI. t.-czikkben megállapított feltételeknek megfelelő jelzálogos kölcsönkövetelések¹⁾ oly pénzügyintézetre ruház-

¹⁾ Hogy a záloglevelek biztosításáról szóló 1876 : XXXVI. t.-czikkben megállapított feltételeknek a jelzálogos kölcsönkövetelések

atnak át, amely a fennálló törvények értelmében záloglevelek kibocsátására van jogosítva, az ily átruházások szintén bélyeg- és illetékmentességben részesíttetnek, még pedig az átruházott jelzálogos követelés engedményezése és bekebelezése után járó bélyeg- és illetékre nézve.

A pénzügyminister egyuttal felhatalmaztatik, hogy ezt a mentességet a jelen törvény életbelépte előtti időtől függőben levő ily bélyeg- és jogilletékekre is kiterjeszthesse.

3. §. Ezen törvény 1896. évi január hó 1-én lép életbe és végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

1900 : XXXV. Törvényczikk

az 1895 : L. t.-cz. hatályának meghosszabbításáról.

1. §. Az 1881 : LXX., illetőleg az 1899 : XLIII. t.-cz. hatályának meghosszabbításánál és a jelzálogos kölcsönkövetelések bizonyos átruházásánál adandó bélyeg- és illetékkedvezményekről szóló 1895 : L. t.-cz. hatálya a törvényhozásnak további intézkedéseig meghosszabbíttatik.

2. §. Ezen törvény 1901. évi január hó 1-én lép életbe és végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

mikor felelnek meg, arra nézve az idézett 1876 : XXXVI. t.-cz. 12. és 13. §§-ai irányadók.

12. §. A záloglevelek kibocsátására jogosított jelzálogintézetek csak azon kölcsönköveteléseik erejéig bocsáthatnak ki zálogleveleket, melyek alapszabályaiknak megfelelőleg engedélyeztetettek és jelzálogok által teljesen fedezvők.

13. §. A fedezet akkor tekintetik teljesnek, ha a jelzálog értéke az alapszabályokban meghatározott becslés szerint a kölcsönösszeg engedélyezésekor ennek s az előző telekkönyvi teherleteknek, ha ilyenek léteznek, legalább kétszeresét képezi. Ha a jelzálog erdő- vagy szőlőterület, ezeknek becsértéke a kölcsönösszegnek s az előző teherleteknek legalább háromszorosát kell hogy képezze. Iparüzésre rendelt épületek és bányák a záloglevél-üzletben — jelen törvény hatályba lépte után — jelzálognak el nem fogadhatók.

18.

1883 : VIII. Törvényczikk

a biztosítási és ezekhez hasonló szerződésektől
fizetendő illetékekről.

1. §. Biztosítási szerződésektől, ide értve a viszontbiztosítási s életjáradéki szerződéseket is, a következő szakaszokban megállapított illetékek fizetendők.

2. §. Egyes személyek között kötött ily szerződések a biztosítás árának, illetőleg azon tárgy értékének, mely életjáradék fejében átengedtetik, egy és fél százalékát tevő illeték alá esnek.

Az életjáradék összegeiről szóló vétbizonyítványoktól, valamint a biztosított esemény bekövetkezésekor a biztosító részéről teljesítendő szolgáltatásoktól, az illetéki díjjegyzék (tarifa) 101. a) tétele szerinti illeték fizetendő.

3. §. Intézetek, melyek az említett biztosítási ügyleteket kizárólag, vagy más ügyletek mellett gyakorolják, ide értve a vasuti s hajózási vállalatokat is, amennyiben ezek szállítmányi biztosítással foglalkoznak, a biztosítás megkötésétől és ennek folytatásától, továbbá a biztosítási díjakról és egyéb a biztosított felek által teljesítendő szolgáltatásokról az intézetek által kiállított vétbizonyítványoktól, és pedig a szállítmányi biztosításoknál egy száztóli, minden más biztosításoknál pedig egy és fél száztóli illetéket készpénzben tartoznak fizetni.

Viszontbiztosítási ügyletektől azonban csak fél száztóli illeték fizetendő.

Az illeték alapjául veendő azon összeg, mely az említett biztosítási szerződések alapján biztosítási díjak, mellékjárandóságok és egyéb szolgáltatások fejében a biztosított felek részéről minden évnegyedben teljesített fizetéseknek együttevőve megfelel.

Az illeték az intézetek említett bevételeinek arányában és azok időpontjához képest rovandó le.

4. §. Eletjáradék címén kifizetett összegekről és minden, a biztosító intézetekre, a biztosított esemény bekövetkezésekor hátruló kártérítésekről — ide nem értve az állatbiztosítási és elemi kártérítéseket — vagy egyéb szolgáltatásokról szóló vétbizonyítványoktól, — a minden évnegyedben kifizetett összegeket együttevőve egy száztóli illeték rovandó le.

Az elemi és állatbiztosítási kártérítések fizetéséről szóló vétbizonyítványokra nézve az 1869 : XVI. t.-cz. 16. §-ában kimondott illetékmentesség fentartatik.

5. §. Biztosítási okmányokra adott előlegek az 1869 : XVI. t.-cz. 10. §-ában megállapított illeték alá esnek.

6. §. Biztosítási okmányok visszavásárlásaiért az illeték azon összegben fizetendő, melyet a III. fokozat szerint az egyes visszavásárlások vételárától járó illetékek összeszámítása eredményez.

7. §. Társulati ellátási intézetekre tekintet nélkül arra, vajjon az azokban való részesülés önkéntes, vagy kötelező, a 3. és 4. §§. rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

8. §. Egyes személyek kötelesek az 1. §-ban említett ügyleteket esetről esetre az 1881 : XXXIV. t.-cz. rendelkezései szerint bejelenteni és az illetékeket készpénzben leróni.

Biztosító és ellátási intézetek pedig a 3—7. §§-ban megállapított évnegyedenkint esedékes illetékeket a rendeleti uton kitűzendő határidőkben azon kir. adóhivatalnál tartoznak készpénzben befizetni, melynek kerületében az intézet létezik.

9. §. Az előző §§-ban említett intézetek az 1869 : XVI. t.-cz. 21. §-ában foglalt rendelkezések szerinti naplókivonatokat kötelesek az illetékkiszabási hivatalnak évnegyedenkint beküldeni, mely az e részben szükséges ellenőrzést

az idézett törvény értelmében gyakorolja.

10. §. Okiratok, melyek biztosító intézetekkel kötött szerződéseket tartalmaznak, vagy amelyek valamely ellátási intézet tagjául történt felvételről, vagy továbbá az intézetnek vagy ez által fizetett összegek kézhez vételéről szólnak, további illeték alá nem esnek, amennyiben az intézetek mindezekért az illetéket a fennebbi szakaszok határozatai szerint középszemben kötelesek leróni.

Ha azonban ily fizetések fejében vállaltok állíttatnak ki, ezektől a szabályszerű bélyegilleték külön rovandó le.

11. §. Oly szerződésektől, melyek ezen törvény érvénybe lépte előtt kötettek, a 2. és 3. §§-ban megállapított és ezen törvény hatályba lépte után esedékes fizetések után járó illetéknek csak fele része fizetendő azon esetre, ha e szerződések kötésétől a szabályszerű illeték már lefizettetett.

12. §. Segélyző pénztárak, azaz: temetkezési és betegápoló-egyletek, rokkant munkásokat és munkások özvegyeit segélyző pénztárak a 2. és 3. §§-ban megállapított illetékektől annyiban mentesek, amennyiben ezen intézetek nem egyzersmind egyéb biztosítási ügyletekkel is foglalkoznak és azok célja a vállalkozók nyereségére nem irányul. Amennyiben pedig biztosítási ügyleteket is folytatnak, ezek után a szabályszerű illetéket fizetik.

13. §. Ha a biztosítás vagy életjáradék ára helyett ingatlan dolgok engedtetnek át, az okirat minden íve ötven krajczáros állandó bélyeg alá esik; a jogügylettől pedig nem a 2. és 3. §§-ban meghatározott, hanem az ingatlan dolog értékétől kiszabandó szabályszerű átruházási illeték fizetendő.

14. §. Ezen törvény rendelkezéseivel ellenkező eddigi törvényes határozatok és szabályok hatálya megszűnik.

15. §. Ezen törvény 1883. évi április hó első napján lép érvénybe, s végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

19.

1887 : XLV. Törvényczikk

a bélyeg- és illetékekre vonatkozó törvények és törvényesített szabályok némely határozatainak módosításáról.

1. §. Az ingatlanok átruházásánál, illetve azok telekkönyvi átíratásánál az előbbi birtokváltozás kisebb-nagyobb közelsége alapján jelenleg érvényben levő illetékmérséklés a $4\frac{3}{10}$ százaléki illetékre nézve általában hatályon kívül tétetik, az $1\frac{9}{10}$ és $1\frac{5}{10}\%$ illetékekre nézve pedig továbbra csak azon vagyonátruházásoknál marad érvényben, a melyek:

a) szülők és törvényes (törvényesített) gyermekek vagy unokák, ugyancsak az anya és törvénytelen gyermekei és unokái, valamint általában az egyenes ágbeli rokonok között;

b) szülők és vő vagy meny;

c) házastársak között fordulnak elő.

2. §. Az 1868 : XXIII. t.-cz. 8. és 9. §§-ai, az 1873 : IX. t.-cz. 13. §-a, az 1881. évi XXVI. t.-cz. 23. §-a, valamint a bélyeg- és illetékszabályok 64., 65., 66., 67., 68. és 74. §§-ai hatályon kívül tétetnek és azok helyébe az alább következő 3., 4. és 5. §§-okban foglalt határozatok lépnek életbe.

3. §. Az illeték kiszabásánál az ingatlan értékének vétetik:

1. adásvevéseknél, ideértve a bírói árveréseket is, a vételár az elvállalt mellékes szolgáltatások értékével együtt;

2. a szerzés egyéb nemeinél:

a) jogügyleteknél a szerződésben kitüntetett, vagy annak megállapodásaiból kiderített, — hagyatékoknál a hagyatéki eljárás folyamán eszközölt leltározás alkalmával felvett becstérték;

b) az előbbi pontban meghatározott érték hiányában az illetékkötelezett felek részéről bevallott becstérték.

Az 1. és 2. pontban meghatározott értékek azonban csak azon esetben vehetők az illetékkiszabás alapösszegéül,

ha azok a következő 4. §-ban megállapított törvényszerű legkisebb értéknel nem csekélyebbek, — különben kivétel nélkül ezen törvényszerű legkisebb érték alapul vétele mellett szabadó ki az illeték. Ugyancsak a törvényszerű legkisebb érték alapján szabatik ki az illeték akkor is, ha a 2-ik pontban felsorolt becsértékek közül egyik sem áll rendelkezésre.

Viszont, ha különböző becsértékek forognak fenn, ezek közül mindig a nagyobb veendő a kiszabás alapjául, tekintet nélkül arra, hogy esetleg már a kisebb másik becsérték is meghaladja-e a törvényszerű legkisebb értéket.

4. §. A törvényszerű legkisebb érték, melyen alul az illetékkiszabás alapjául szolgáló érték összegét az előző 3-ik §. rendelkezéséhez képest nem szabad felvenni :

1. a földbirtoknál, az 1881 : XL. t.-cz. értelmében megállapított kataszteri tiszta jövedelemnek huszszoros összege ; azonban oly földbirtoknál, mely valamely vízszabályozó vagy ármentesítő társulat kötelékébe tartozó község árterében fekszik, a tiszta jövedelemből a szabályszerű módon megállapított vízszabályozási járulék levonásba hozandó, hacsak ez a költség az 1881 : XLII. t.-cz. 7., 14. és 15. §§-ai értelmében a kataszteri tiszta jövedelem megállapításánál már figyelembe nem vétetett.

2. A házbéradó alá tartozó házaknál a megelőző évben a házbéradó alapjául vett tiszta jövedelemnek :

a) Budapest fővárosában tizenhat-szoros összege ;

b) Budapest főváros 6-budai részében, valamint az 1868 : XXII. t.-cz. 4. §-a értelmében az általános házbéradó alá tartozó városokban és községekben — tizenöt-szörös összege ;

c) másutt tizenkétszeres összege.

3. A házosztályadó alá tartozó házaknál a megelőző évre kivetett házosztályadónak — a földterhermentesítési járulékkal együtt — hatvanszoros összege.

4. A részben házbéradó, részben ház-

osztályadó alá tartozó házaknál, a 2. és 3. pont szerint meghatározandó értékek együttes összege.

5. A királyi kisebb haszonvételeknél az 1875 : XXII. t.-cz. értelmében a járadékadó alapjául vett jövedelemnek tizenöt-szörös összege.

Ha az 1—5. pont alatt felsorolt ingatlanok, illetve dologi jogosítványok bármely természetű vagy terjedelmű kapcsolat folytán együttesen ruháztnak át : az átruházott vagyonnemek mindegyikére nézve külön-külön megállapítandó törvényszerű legkisebb értéknek együttes összege képezi azt a legkisebb értéket, melytől az illeték kiszabásánál eltérni nem szabad, hacsak a 3. §. szerint megállapított vételár vagy becsérték azt felül nem mulja.

Azonban az együttes átruházás tárgyát képező ingatlanok, vagy dologi jogosítványok összértékének meghatározásánál nincsen helye annak, hogy az egyes vagyonnemek, illetve vagyonrészek, majd a törvényszerű legkisebb érték, majd a meglevő vételár, vagy becsérték alapján értékeltesse, hanem az egyik vagy másik értékelési alap alkalmazása mellett kell meghatározni azt a nagyobb összértéket, mely az előző pontban foglalt határozmányokhoz képest az illetékkiszabás alapjául veendő.

Az előző 3-ik és a jelen szakasz rendelkezésének megfelelőleg az 1881 : XXXIV. t.-cz. 8. §-ának b) pontjában említett adóbizonylatok helyett oly bizonyítványok állítandók ki, melyekben a földbirtokra, a házbéradó alá tartozó házakra, és a királyi kisebb haszonvételekre nézve a megfelelő adó alapjául szolgáló és a jelen szakasz 1., 2. és 5. pontjaiban meghatározott tiszta jövedelem van kimutatva.

5. §. Az illeték-egyenérték alá eső föld- és házbirtok, továbbá királyi kisebb haszonvételek értékeül a jelen törvény 4. §-ában megállapított értékösszegek veendő, s az említett vagyontól járó illeték-egyenérték az 1881 : XXXIV. tör-

vényczikk 25. §-ában körülírt eljárás mellett 1888-ik évi január 1-től kezdve ezen értékek alapul vétele mellett fizetendő.

Az 1881: XXVI. t.-cz. 25. §-ában érintett tudományos intézetek és köztanintézetek ingatlan javainak ezen értékelésénél az előző 4. §-ban meghatározott tiszta jövedelem, a földadó alá tartozó ingatlanoknál a kataszteri tiszta jövedelem huszszorosa helyett annak tizenkilencszeres összegével, házbéradó alá tartozó ingatlanoknál pedig a házbéradó alapjául vett tiszta jövedelemnek:

a) Budapesten tizenhatszoros összege helyett, annak tizenötszörösével;

b) általános házbéradó alá eső helyeken tizenötszörös összege helyett, annak tizenegyszeresével;

c) másutt tizenkétszeres összege helyett, annak tizenegyszeres összegével számítható.

Az illetékköteles ingó vagyon értéke a fál bevallása vagy szükség esetében hivatalos uton beszerzendő adatok alapján határozottatik meg.

6. §. Az 1881: XXVI. t.-cz. 26. §-a következőkép módosittatik:

Midőn az illeték-egyenérték alá eső jogi személy az 1881: XXVI. t.-cz. 22. §. c) pontjában említett vállalatok kivételével az év folyama alatt visszteher mellett kötött jogügylet alapján valamely ingatlan birtokába lép, ez utóbbira nézve köteles az illetékegyenértéket a szerzés időpontjától kezdve fizetni.

Ha pedig valamely ingatlan vagyon az illeték-egyenérték fizetésére kötelezett jogi személy részéről magánfélre átruházatik, az előirt illeték-egyenérték az átruházás napjától töröltetik.

De viszont a szerződő magánfelekre nézve a visszteher mellett létrejött ily átruházások tekintetében, — a bírói árverések kivételével — azok az illetéki szabályok alkalmazandók, melyek az illetékmentes és illetékkötelezett felek közt előforduló átruházásokra érvényben vannak.

Ha valamely ingatlan átruházásánál

érdekelt mindkét fél illeték-egyenérték alá tartozik, akkor, a rendes vagyon-átruházási illeték mellőzésével, csupán az átruházás tárgyától járó illeték-egyenérték irandó át az új szerző terhére.

Vége, ha az 1881: XXVI. t.-cz. 22. §-ának c) pontjában említett társulatok akár visszteher mellett, akár a nélkül szereznek az illeték-egyenérték alá eső ingatlanokat, vagy ha az illeték-egyenérték alá tartozó más jogi személy, örökösödés vagy ajándék címén ingó vagy ingatlan vágynot szerez, a szerzés időpontjától kezdve csak az esetben köteles az illeték-egyenértéket fizetni, ha törvényszerű illetékmentesség esete forog fenn — ellenben, ha törvényszerű illetékmentesség esete nem forog fenn, a szabályszerű teljes illeték fizetendő, s az illeték-egyenérték fizetése csak a szerzés idejét követő 10-ik év leteltével veszi kezdetét.

7. §. Az 1881: XXVI. t.-cz. 27. §-a a következőkép módosittatik:

Az illeték-egyenérték rendszerint az illetékköteles vagyon élvezetére jogosított személy által saját haszonélvezetének tartalmához képest fizetendő.

Ha azonban az illeték-egyenérték viselését a tulajdonos jogi személy magára vállalta, — vagy azt illetékes felsőbb hatóságának reá nézve kötelező erővel bíró intézkedése folytán viselni tartozik, — akkor a fizetési kötelezettség első sorban a tulajdonos jogi személyt terheli.

Az illetékköteles vagyon jövedelme a folyó illeték-egyenértéki tartozásért feltétlenül kezeskedik; az annak élvezetére jogosított személyre nézve beállott változásokor netán törlesztetlenül maradt tartozásért azonban csak annyiban kezeskedik, amennyiben ez nem képez a folyó évet megelőző két évnél régebb hátralékot.

8. §. Az illeték-egyenérték 1888. évtől kezdve tíz évre való érvénnyel szabattik ki.

Az illeték-egyenérték érvényessége tekintetében 1888. január hó 1-jével

megkezdett első évtizednek, valamint minden későbbi évtizednek leteltétől számított 90 nap alatt szabadságában áll az illetékkötelezett félnek új bevallást benyújtani s annak alapján a terhére előírásban levő illeték-egyenérték helyesbítést kérlelmezni.

Viszont a kincstár is jogosítva van minden évtized kezdetével akár egyes illetékkötelezett jogi személyekre nézve, akár általánosságban új bevallást elrendelni.

Ha az illetékkötelezes fél a fentebb megállapított 90 nap alatt újabb bevallást nem nyújt be, akkor az évtized végével terhére előírásban álló illeték-egyenérték folytatódólag további tíz évre érvényben marad.

A kivetett illeték-egyenérték jogossága és helyessége ellen az illetékkötelezes fél az 1881: XXXIV. t.-cz. 29—36. §§-ában meghatározott jogorvoslatokkal élhet.

A felelbezési orvoslatok kimerítése vagy azok elmulasztása folytán jogérvényessé vált illeték-egyenérték változatlanul fennmarad egész tíz évi időtartam alatt.

■ 9. §. Oly esetekben, midőn a tíz évi időtartam közben valamely új illetékkötelezes jogi személy keletkezik, vagy midőn az ingatlan vagy ingó vagyon állagára nézve időközben változás merül fel, ez az 1881: XXXIV. t.-cz. 26. §-a értelmében bejelentendő s a bejelentés alapján, figyelemmel a jelen törvény 6. §-ában foglalt határozmányokra, az illeték-egyenérték a tíz évből még hátralevő időre irandó elő, illetve igazítandó ki megfelelően. — Az új kivetés, illetve kiigazítás jogossága és helyessége ellen ugyancsak a törvényszerű jogorvoslatok vehetők igénybe.

A jelen §., valamint az 5. és 8. §§-ok értelmében történő új illetékkiszabások, illetve helyesbítések jogérvényessé váltaig — az utólagos kiegyenlítés fentartása mellett — a tényleg előírásban álló illeték-egyenérték folytatódólag fizetendő.

10. §. Az illetéki díjjegyzék 86. tétele B. 2. b) pontjában a sorsjegyekre eső nyereseményre nézve 6³/₁₀%-ban megállá-

pitott illetékmérv 10 százalékra fel emeltetik.

11. §. Ha a külföldön kibocsátott és kizárólag a külföldön fizetendő váltó a belföldön forgalomba hozatik, az ily váltótól, illetve annak belföldön történt minden meghosszabbításától, a váltóösszegnek minden 100 frtja után 2 kr. bélyegilleték fizetendő, a 100 frtnál kisebb maradványösszeg teljesnek vétetvén. — Ezt a bélyegilletéket a váltó forgalomba hozatala előtt, a bélyeg- és illetékszabályokban előírt módon bélyegjegyek használata által kell leróvni.

Ha azonban a váltó valamely utólag rávezetett nyilatkozat folytán a belföldön fizetendővé válik, vagy a bíróság előtt használatik, — valamint ha zálogjog szerzése végett bekebeleztetik, vagy előjegyeztetik, e körülmény beálltakor, illetve a bíróság előtti használatot megelőzőleg azon illetékkülönbözet, mely a fentebb megállapított kivételes és a bélyeg- és illetékszabályokhoz képest az I., illetve II. fokozat szerint járó rendszeres bélyegilleték közt mutatkozik, ugyancsak bélyegjegyek használata által pótlólag lerovandó.

12. §. Kincstári úrlapon kiállított, vagy bélyegjegyekkel szabályszerűen ellátott intézvényszerű, de még el nem fogadott váltónál — amennyiben az használhatlanná válik, — az úrlap, illetve a bélyegjegyek kicserélésére nézve az a körülmény, hogy az okirat a kibocsátási névaláírással már el van látva, nem képez akadályt abban az esetben, ha a váltó a kibocsátó saját rendeletére szól, a kibocsátói aláíráson kívül semmiféle további névaláírással nincs ellátva, s ha a kicserélés a váltó lejártá előtt szorgalmaztatik.

13. §. Mindazon kereskedelmi czégek (kereskedők és kereskedelmi társaságok), amelyek az 1883: XXXI. t.-cz. alapján szabályozott részletügyletekkel foglalkoznak és amelyek állami vagy érték-papirokra, vagy árukra kölcsönt, illetve előleget adnak, tartoznak:

a) a részletügylet megkötéséről kiállítandó okirattól (részletív) és az egyes részletfizetésekről kiállítandó nyugtától;

b) a kölcsön, vagy előlegezési ügyletről bármely alakban és elnevezés alatt kiállított okirattól, és az ügylet minden meghosszabbításától a fennálló bélyeg- és illetékszabályok értelmében az okirat természetéhez képest járó bélyegilletéket minden hó leteltével 14 nap alatt készpénzben befizetni.

14. §. Az előző 13. §-ban említett kereskedő czégek kötelezettek az 1869. évi XVI. t.-cz. 21. §-ához képest, illetve a bélyeg- és illetékszabályokban előírt módon külön bélyegjövédéki naplót vezetni, és az esedékessé vált bélyegilleték befizetését e napló kivonata alapján, illetve ennek egyidejű betérjesztése mellett, teljesíteni.

A naplókivonatokat teljes és helyes voltáért az üzlet tulajdonosa, a közkereseti társaságok beltagjai, valamint a bélyegkötelezettség teljesítésének nyilvántartásával megbízott üzleti ügyvivő, — az éppen nem, vagy a törvényszerűnél kisebb mérvben befizetett bélyegilleték ötvenszeres összegében meghatározott bírság terhe alatt — egyetemlegesen felelősek.

A pénzügyminister felhatalmaztatik, hogy a jelen törvényszakasz határmányai alá eső kereskedőknél közegei által az 1868: XXIII. t.-cz. 13. §-a rendelkezéseinek megfelelő bélyegellenőrzési szemlét tarthasson.

15. §. A vasuti fuvarlevelektől a bélyeg- és illetékszabályok értelmében járó 1, illetve 5 krajczáros bélyegilleték kincstári bélyegzett űrlapok használata által rovatik le, ehhez képest vasuti fuvarlevelet egyedül kincstári űrlapon szabad kiállítani.

Az űrlapok elkészítése, kiadása, valamint azok kötelező használatba vételének időpontja és közelebbi szabályozása iránt a pénzügyminister a közmunka- és közlekedési miniszterrel egyetértőleg rendeleti uton intézkedik.

Egyuttal felhatalmaztatik a nevezett két minister, hogy a kincstári bélyegzett űrlapok kötelező használatát a körülményekhez képest esetleg más szállítási vállalatok fuvarleveleire is kiterjeszthesse.

16. §. Az 1875: XXV. t.-cz. 14. §-a következőleg módosittatik:

a lovak, szarvasmarhák, juhok, kecskék és sertések tulajdon-átruházásánál vagy szállításánál úgy a tisztán belföldi, mint a bel- és külföldi forgalomban az e tekintetben fennálló törvény vagy rendeletek szerint kiállítandó marhalevelek bélyegkötelesek.

Bélyegilleték fejében, akár egy, akár több darabról állittatik ki marhalevél, minden darab két évesnél fiatalabb marha vagy ló után 3 kr., minden darab két évnél idősebb marha vagy ló után 5 kr, s korukra való tekintet nélkül minden 10—10 darab juh, kecske vagy sertés után 5 kr fizetendő. Tiznél kevesebb juh, kecske vagy sertésről kiállított marhalevél után, valamint a marhalevélben megjelölt juhok, kecskék és sertések számának tizzeli osztása esetén fennmaradó töredék után a teljes 5 krajczár fizetendő.¹⁾

A marhalevelek csak bélyeges kincstári űrlapokon állithatók ki, melyeknek alakját és kezelési módját, nemkülönbén a marhalevelek érvényességének idejét s azt, hogy külföldi marhalevelek minő alakban fogadhatók el, a pénzügyminister s a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi minister rendeletileg állapítják meg.

Ha a marhalevélbe jegyzett állatok darabszáma szerint fedezendő bélyegilleték többet tesz, mint azon bélyegérték, melyről a marhalevél szól, a fizetendő többlet a marhalevélre még a kiállítás előtt bélyegjegyekben felragasztandó s minden bélyegjegy színes alsó

¹⁾ 1900: XVII. t.-cz. 37. §-ával a 2. bek. hatályon kívül helyezettett s a bélyegilleték felemeltetett. L. VI. alatt.

része a kiállítás keltével s a kiállító nevével keresztülirandó.

Hasonló módon rovandó le a külföldön kiállított s a belföldön elfogadhatóknak nyilvántott marhalevelek után járó bélyegilleték is, mielőtt a belföldön használatba vétetnének. Ezen marhalevelekre felhasználandó bélyegjegyek a kiállítás ideje helyett a használatba vételnek, illetőleg az azt megelőző bemutatásnak keltével s azon község előljárójának nevével irandók keresztül, a mely községben használatba vétetnek.

17. §. Az 1880 : LXV. t.-cz. 3. §-a¹⁾ következőkép módosittatik :

A budapesti közraktárak által kiadott közraktári jegy és mindkét részének (árujegy — cedula — és zálogjegy — warrant) akár külön, akár együttes minden átruházása bélyegmentes, kivéve a zálogjegy (warrant) első átruházását, az arra adott kölcsöntől bélyegjegyben lerovandó 1 frt állandó bélyegilleték jár.

18. §. Az esedékessé vált illetéktartozások és bírságok biztosítására és behajtására nézve az 1883 : XLIV. t.-cz. határozatai irányadók, azzal a módosítással azonban, hogy az idézett törvény 55. §-ában az illetékekre vonatkozólag foglalt rendelkezések hatályon kívül tétele mellett mindazon illetékek, melyek az 1881 : XXXIV. t.-cz. 18. és 19. §§-ainak rendelkezései szerint beállott esedékesség napjától számítandó további tizenöt nap alatt be nem fizettetnek, az egyénenként történő írásbeli intés mellőzésével, végrehajtás (zálogolás és árverés) útján hajtathatók be, mindazon esetekben, amelyekben a fizetési meghagyás kézbesítése az 1881 : XXXIV. t.-cz. 16. §-a értelmében

törvényesen eszközöltetett s az arra vonatkozó vétbizonyítvány (postafeladási vevény) a hivatalhoz beérkezett.

19. §. Mindazokban az esetekben, midőn a közvetlenül lerovandó illetékekre vonatkozó kiszabási iratok felülvizsgálása alkalmával megállapittatik, hogy az illetékek hibás kiszámítása vagy az illetéki törvények és szabályok helytelen alkalmazása következtében az államkincstár kárt szenvedett, az az összeg, melyvel az államkincstár megrövidített, az illetékköteles fél terhére pótlólag előirandó és arról új fizetési meghagyás állítandó ki.

Vizsont amennyiben a felülvizsgálat alkalmával az tűnnék ki, hogy az illetékköteles fél hasonló módon meg van rövidítve, a helytelenül kiszabott és befizetett illeték hivatalból visszatérítendő.

A pénzügyi közigazgatási bíróság által megállapított illetékek után pótilleték követelésének helye nincsen.

Az eredeti kiszabás végérvényes megállapításától, vagyis az arra vonatkozó fizetési meghagyásnak, s ha az ellen a fél jogorvoslattal élt, az erre kiadott végzésnek kézbesítésétől számítandó 2 éven túl a pótilletékre vonatkozó fizetési meghagyás többé nem kézbesíthető.

20. §. A jelen törvény 1. §-ában foglalt határozmányok rendszerint azon átruházásoknál alkalmazandók, melyek a törvény életbelépte után létrejött jogügyleten, illetve megnyílt örökségen alapulnak ; a jogügyleteket illetőleg azonban alkalmazandók az esetben is, ha azok előbb kötettek ugyan, de illetékszabás végett a törvény hatálybalépte után jelentetnek be s az illetékszabás végetti bejelentésnél a törvényes bejelentési idő meg nem tartatott.

A törvény 2—5. §§-nak határozmányai általában mindazon jogügyleteknél és hagyatékoknál alkalmazandók, melyek a törvény hatálya alatt kerülnek elsőfoku illetékkiszabás alá.

21. §. Ezen törvény 1888. évi január hó 1-ső napján lép érvénybe, és annak

¹⁾ A Budapest főváros által felállítandó közraktárak segélyezésére az állam részéről nyújtandó kedvezményekről szóló 1880 : LXV. t.-cz. 3. §-a így szóltott :

„A közraktárjegyek bélyegmentesek oly feltétellel, hogy a zálogjegyek első átruházásuk alkalmával egyenkint 1 frt állandó bélyeg alá esnek ; ezen intézkedés egyelőre 3 évre, vagyis 1883. év végéig, állapittatik meg.

végrehajtásával a pénzügyminister, — ki e tekintetben Horvát-Szlavon- és Dalmátországok bányájával egyetértőleg jár el, — bizatik meg.

1900 : XXXIII. Törvényczikk

az 1887 : XLV. t.-cz. módosításáról Horvát-Szlavonországokat illetőleg.

1. §. Az 1887 : XLV. t.-cz. 16. §-a második bekezdésének hatályon kívül helyezésével marhalevél-bélyegilleték fejében minden darab két évesnél fiatalabb szarvasmarha vagy ló után 12 fillér, mindendarab két évesnél idősebb szarvasmarha vagy ló után 20 fillér; továbbá az egy marhalevélre írott juhok, kecskék vagy sertések első darabja után 4 fillér, minden további darab juh, kecske vagy sertés után 2 fillér fizetendő.

Amennyiben jövőre a szamarak és öszvérek tulajdon-átruházásánál vagy szállításánál marhalevelek kiállítása rendeltetnék el Horvát-Szlavonországokban is : abban az esetben, korukra való tekintet nélkül, minden darab samár vagy öszvér után marhalevél-bélyegilleték fejében 12 fillér lesz fizetendő.

2. §. Jelen törvény életbelépítésé idejének meghatározásával és végrehajtásával a pénzügyminister, — ki e tekintetben Horvát-Szlavon-Dalmát országok bányájával egyetértőleg jár el — bizatik meg.

20.¹⁾

1890 : XIII. Törvényczikk

a hazai iparnak állami kedvezményekben való részvételéről.²⁾

1. §. Állami kedvezményekben részesíttetnek :

1. A technika fejlődése szerint berendezett azon gyárak, amelyek a magyar

szent korona országaiban eddig elő nem állított czikkeket készítenek.

2. A technika fejlődése szerint berendezett következő, már létező, vagy ezennél felállítandó gyárak, és pedig :

a) azon gyárak, melyekben sárgaréz-árak, sárgarézpléh, czink-, czinkpléh- és czinkárak, önozott lemezek, ólomcsövek, drót, drótszeg, fémkeverékből való árak, zománcozott vasedények, tűárak, vasszerszám, szerkovács- és épületlakatos-árak, fegyverek, arany- vagy ezüstdrótok és arany vagy ezüst drótárak, tudományos eszközök, szerszámgépek, munkagépek, gőzgépek, gőzkazánok és electro-dynamikus készülékek gyártatnak ;

b) azon gyárak, amelyekben porcelán, kőedény, agyagcső, alagsó, tűzálló téglák és üveg, az utóbbi regeneratív fűtőkészülékkel, gyártatik ;

c) azon gyárak, amelyekben kaucsuk, cellulose, tannin, szóda, kénsav, szénkéneg, asphalt, műtrágya, maláta, dextrin, burgonyaszörp, festőanyag, növény- és ásványolaj, enyv, csokoládé készül, a katángpörkölő- és pótkávé-gyárak ;

d) a cognac-gyárak, conserve-gyárak ;

e) azon gyárak, melyekben sózott, szárított, füstölt hús, kolbász és kolbászfélék készíttetnek, amennyiben kivitelre is dolgoznak ;

f) a tapétagyárak, a papiranyaggyárak és azon papirgyárak, amelyek csomagolópapir előállításával foglalkoznak ;

g) azon gyárak, amelyekben gyermekjátékárak,

h) zongorák készülnek és

i) a rizshántoló malmok ;

j) a selyemfejtő gyárak, selyemfonó gyárak, selyemszövő gyárak, selyemfestő gyárak, gyapjúfonó gyárak, gyapjuszövő gyárak, gyapjuappretírozó gyárak ; pamutfonó gyárak, pamutszövő gyárak ; pamutfehérítő gyárak, len- és kender-törő és kikészítő telepek, len-, kender- és jutafonó gyárak, len-, kender- és jutaszövő gyárak, len-, kender- és jutafehérítő gyárak, len-, kender- és jutaappretírozó gyárak, kötszövészeti gyárak, paszo-

¹⁾ Ugyane tárgyra vonatkozó 1881 : XLIV. ; 1887 : III. és 1899 : XLIX. t.-czikkeket lásd ebben a kötetben VI. alatt.

²⁾ Lásd az 1899 : XLV. t.-czikket is VI. alatt.

mány- és zsinórgyárak, himző-gyárak, nemez-gyárak ;

k) azon bányászati vállalatok, amelyek fémeket luggás, foncsorozás vagy villamosság alkalmazása mellett termelnek ;

l) a mezőgazdasági szeszgyárak.

2. §. Az 1. §-ban említett gyáraknak az 1870 : LI. t.-cz. 2. §-ában már megadott házadómentességen kívül a következő állami kedvezmények adatnak :

a) felmentetnek a keresetadó alól, illetőleg a bányaadó és a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok adója alól, valamint az ezen adók után járó községi pótlék s ipar és kereskedelmi kamarai illetékek alól ; végre az általános jövedelmi pótlék alól ;

b) felmentetnek a gyári telkek és épületek megszerzéseért és átíratásáért járó illetékek és községi díjak alól ; amennyiben pedig az ily vállalatok részvénytársaság alakjában létesítetnek, a részvénytársaság megalakulásával és esetleg a részvénytőke megnagyobbitásával, valamint a részvényeknek ugy a megalakuláskor, mint a működés ideje alatt tökefelemelés céljából történő kibocsátásával járó szerződések és egyéb okiratok után járó bélyeg és illetékek alól ;

c) az említett vállalatok által gyári czélokra szükségelt tisztátlan sót a pénzügyminister az 1875 : L. t.-cz. 13. §-ában meghatározott áron alól is átengedheti és az ezen só kiszolgáltatása alkalmával az illető vállalat által leteendő biztosítékok összegét az említett §-ban foglalt mértékben alól is megállapíthatja ;

d) az 1890 : I. t.-cz. 159. §-ának hatálya az e törvény alapján kedvezményezett iparvállalatokra is kiterjed.

3. §. Azon kérdés felett, vajjon valamely gyári vállalat, mely a jelen törvényben körülírt állami kedvezmények megadását kéri, az 1. §-ban megjelölt kellekkel bir-e és így a kért kedvezményben részesítendő-e, illetve a kedvezmények megadása iránt beadott kérvény felett a kereskedelemügyi minister, illetve az 1. §. l) pontja alatti esetekben

a földmívelésügyi minister a pénzügyministerrel és mindazon esetekben, midőn a mező- és erdőgazdaság érintve van, a kereskedelemügyi minister a földmívelésügyi ministerrel is egyetértőleg határoz.

A kedvezmények hatályba léptének napját, ugyszintén annak tartamát ugyancsak a kereskedelemügyi, illetve a földmívelésügyi minister a pénzügyministerrel egyetértve állapítja meg. mindazonáltal azon korlátozással, hogy az engedélyezett kedvezmények hatályba lépésök napjától számítandó legfeljebb 15 évre adhatók.

A gyári vállalat fennállásának, illetve további fejlesztésének érdekében, ismételve részesíthető a jelen törvényben meghatározott állami kedvezményekben, de ezen ismételten engedélyezett kedvezmények hatályának összes időtartama sem haladhatja meg a 15 évet.

Ugyancsak a fennálltatás, illetve a továbbfejlesztés érdekében a jelen törvény azon gyárakra is kiterjeszthető, amelyek az 1881 : XLIV. t.-cz. szerint már részesítve lettek állami kedvezményekben ; mindazonáltal ez esetben ugy az 1881 : XLIV., illetve az 1887 : III. t.-cz., mint a jelen törvény alapján adott kedvezmények hatályának együttes időtartama 15 évet meg nem haladhat.

4. §. A kereskedelemügyi minister felhatalmaztatik, hogy az 1. §-ban említett gyárak építéséhez vagy megnagyobbitásához szükséges építési anyagokat, nemkülönben az azok felszereléséhez és berendezéséhez szükséges gépeket és gépalkatrészeket a m. kir. államvasutakon és az állambiztosítást élvező vasutakon csakis az önköltségek megtérítése mellett szállíthatassa.

5. §. A jelen törvény szerint állami kedvezményekben részesíthető gyárak azon vállalatok közé soroztatnak, melyek javára az 1881 : XLI. t.-cz. értelmében akár végleges, akár ideiglenes kisajátításnak van helye, mindazonáltal csupán állami, törvényhatósági, községi (városi)

vagyont képező oly, az 1881 : XLI. t.-cz. szerint kisajátítás alá vonható ingatlanokra, illetve dolgokra szorítva, melyek más, mint mezőgazdasági megművelés alatt nem állanak, vagy parlagon hevernek és külön tudományos vagy más közcélú rendeltetéssel nem bírnak.

6. §. A kedvezményekben való részesítést kimondó határozat (3. §.) a hivatalos lapban közzéteendő.

7. §. Jelen törvény hatálybaléptének napjával az 1881 : XLIV. és az 1887. évi III. t.-cz. hatályon kívül helyezettnek, de az idézett t.-czikkek alapján egyes vállalatoknak adott állami kedvezmények érintetlenül maradnak.

8. §. Jelen törvény végrehajtásánál Horvát-Szlavonországokra nézve a kereskedelemügyi miniszter Horvát-Szlavon- és Dalmátországok bánjával egyetértőleg jár el; az 5. §. tekintetében pedig Horvát-Szlavonországokra nézve a végrehajtással a horvát-szlavon-dalmátországi bán bizatik meg.

9. §. Jelen törvény a törvénytarban történő megjelenése napján lép életbe és az annak alapján adott kedvezmények érvényben hagyásával 1899 december 31-ig marad hatályban, végrehajtásával pedig a kereskedelemügyi, földművelésügyi és pénzügyi miniszter bizatik meg.

21.

1890 : XIV. Törvényczikk

a hazai ipart támogató pénztáratoknak adható állami kedvezményekről.

1. §. Felhatalmaztatik a pénzügyminiszter, hogy egyetértőleg a kereskedelemügyi miniszterrel arra az esetre, ha Budapest székhellyel a hazai ipar és kereskedelem előmozdítására legalább öt millió o. é. forintnyi teljesen befizetett alaptőkével oly részvénytársaság alakulna, amely alapszabályai szerint főcéljául a magyar korona országaiban új iparágak létesítését és meghonosítá-

sát, a már létezők fejlesztését és segítését, továbbá ugyancsak a magyar korona országaiban az iparosok és iparvállalatok részére lehetőlcso hitelek nyújtását tűzné maga elé, — a részvénytársaságot a következő kedvezményekben részesíthesse :

1. Felmenthető a részvénytársaság annak megalakulásával, a részvények első s tőkefelemelés céljából történő további kibocsátásával járó minden bér- és jogilleték fizetése alól. A részvénytársaságok bérjogilletéke ebbe a mentességbe nincs befoglalva.

2. A részvénytársaságnak megalakulásától számítandó 15 évi időtartamra teljes adómentesség engedélyezhető a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adója, az általános jövedelmi pótdadó s minden ezek után kivetendő törvényhatósági vagy községi adó alól a részvénytársaságnak a részvénytőke hatszáztőlját meg nem haladó azon jövedelme után, amelyet a részvénytársaság

a) az általa, vagy részvételével alapított iparvállalatok és gyárak létesítéséből, ezek tőkéjének beszerzéséből (finanszírozásából), vagy üzeméből élvez, amennyiben az oly ipari vállalatok vagy gyárakból ered, amelyek részére külön törvény állami kedvezményt biztosít,

b) ujonnan alapított vagy már létező ipari, illetve gyári vállalatokban való részesedéséből, vagy ily vállalatoknak pénzügyi segélyezéséből élvez, amennyiben oly iparágakról van szó, amelyek részére külön törvény állami kedvezményt biztosít.

A részvénytársaságnak a részvénytőke jövedelmének hatszáztőlját meghaladó része, ugyszintén annak bankszerű tevékenységéből vagy más bevételek czimekből eredő jövedelme a fennálló adótörvények határozmányai alá esik.

A jelen szakasz a) és b) pontjában részletezett jövedelem adómentes voltára nézve nem tesz különbséget, hogy az illető vállalat vagy gyár egyéni vagy társas cég tulajdona, illetőleg annak üze-

egyéni vagy társas cég alatt folytatatik-e.

A jelen szakasz b) pontjában említett részesedés és pénzügyi segélyezés alatt egyszerű kölcsönzések, hitelnyújtások vagy leszámítolások nem értetnek, hanem csakis a részvénytársaságnak tőkéjével való olynemű közreműködése, amely által az az illető vállalat kockázatában is osztozik.

2. §. Az előző szakaszban részletezett kedvezmények érintetlenül maradnak arra az esetre is, ha azok tizenöt évi tartama alatt a fennálló adó- és illetéki törvényeken változás történnék.

3. §. Felhatalmaztatik a pénzügyi és kereskedelemügyi minister, hogy egyetértőleg megadhassák az 1. §-ban elősorolt kedvezményeket, ugyancsak az 1. §-ban megszabott feltételek és kötelezettségek mellett, bármely más, akár már fennálló, akár ujonnan alakuló hazai pénzintézetnek is.

4. §. A pénzügyminister rendeleti uton szabályozza azt az eljárást, amely a bélyegilletékmentes ügyletek bejelentését, az adómentes és adóköteles jövedelem bevallását s a részvénytársaság működésének adózási szempontból való ellenőrzését illeti.

5. §. Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminister és a kereskedelemügyi minister bizatik meg.

22.

1894 : XXVI. Törvényczikk

a törvénykezési bélyegekre és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok módosításáról és kiegészítéséről.

1. §. A peres eljárásban lerovandó bélyegekre és illetékekre vonatkozólag érvényes törvények és szabályok, a következő szakaszokban megállapított eltérésekkel, az 1893 : XVIII. t.-czikkel szabályozott sommás eljárásban is alkalmazandók.

2. §. Ha valamely perbeli nyilatkozat vagy kérelem — ideértve a meghatalmazást és a felebbvitelt is, — mely írásban kiállítva vagy beadványba foglalva bélyegilleték alá esnék, a peres fél szóbeli előterjesztése alapján jegyzőkönyvbe vétetik : a felvett jegyzőkönyvön bélyegjegyekben lerovandó az az illeték, amely a perbeli nyilatkozat vagy kérelem írásbeli előterjesztése esetében az irattól, illetőleg a beadvány első példányától járna.

Ha a szóbeli előterjesztésről jegyzőkönyv nem vétetik fel : a bélyegilleték a birói naplón rovandó le.

3. §. Azok a jegyzőkönyvi másolatok, melyek idézésre vagy a perbeli cselekménynek az ellenféllel való közlésére szükségesek, a szabályszerű jegyzőkönyvi bélyegilleték alá esnek. Ez az eredeti jegyzőkönyvön bélyegjegyekben rovandó le.

Az a szabály, melynél fogva a perrend szerint több példányban benyújtandó beadványnak csak három példánya szerezendő fel a szabályszerű bélyegjegyekkel, míg a többi példányoknak első ive a felzetekre szabott bélyegilleték alá esik : a jegyzőkönyvi másolatokra is kiterjesztetik.

4. §. Ha a perrend szerint felzet szükséges és ezt a kérelem szóbeli előterjesztése miatt a perbeli fél helyett a bíróság pótolja : a felzettől járó szabályszerű bélyegilleték szintén az eredeti jegyzőkönyvön rovandó le.

Ellenben a törvénykezési eljárásban hivatalból kiállított és felhasznált olyan felzetek, amelyeket a felek benyújtani vagy pótolni nem kötelesek : a bélyegilleték tárgyát nem képezik.

5. §. A felebbezés szóbeli tárgyalásáról, ugyszintén a felülvizsgálati bíróságnál az 1893 : XVIII. t.-cz. 197. §-ának harmadik bekezdéséhez képest és az igazolás kérdésében felvett jegyzőkönyv, ha a felebbvitel tárgyának értéke 50 frtot meg nem halad, ivenkint 50 kr., minden más esetben ivenkint 1- frt állandó bélyegilleték alá esik.

A felebbezés nyilvános előadásáról felvett, nemkülönb a felülvizsgálati tárgyalásról a fentebbi esetben kívül felvett hivatalos jegyzőkönyv bélyegmentes.

6. §. A jegyzőkönyvhöz — ha csak ideiglenesen is — mellékletként csatolt iratok a szabályszerű mellékleti bélyeg alá esnek.

A 3. §. esetében, ha több jegyzőkönyvi másolat szükséges, és ezek az eredeti jegyzőkönyvhöz csatolt mellékletek másolataival felszerelendők: a mellékleti bélyeg csak az egyik jegyzőkönyvi másolat mellékleteitől jár.

Azok az iratok, melyek a perrend szerint megengedett esetekben a jegyzőkönyv kiegészítő részeként mellékeltek, ivenként a kiegészített jegyzőkönyv egyes iveitől járó bélyegekkal ellátandók.

7. §. Ha a kereseti követelésnek utólagos módosításánál fogva a pertárgy értéke oly arányban emelkedik, mely az értékhez képest megállapított magasabb illetéktétel alkalmazását vonja maga után: a magasabb illetéktétel csak a követelés módosításától kezdve felmerülő bélyegköteles perbeli cselekményeknél és iratoknál alkalmazandó.

A kereseti követelés módosítása következtében beálló értékleszállítás szintén csak a módosítástól kezdve felmerülő bélyegköteles cselekményeknél és iratoknál jön figyelembe. (18. §.)

8. §. Ha a főügy tárgyának értéke 50 frtot meg nem halad, 1 frt, ha 50 forintot meghalad vagy meg nem becsülhető (12. §.) 2 frt 50 kr állandó bélyegilleték fizetendő a következő elsőbírósági határozatoktól:

1. úgy a sommás, mint a rendes eljárásban:

a) a perköltség és az ítéleti illeték fedezésére szolgáló biztosíték adásának kérdésében hozott végzéstől (1893. évi XVIII. t.-cz. 9—12., 220. §§.);

b) az igazolás kérdésében hozott végzéstől (1881: LIX. t.-cz. 64. §., 1893. évi XVIII. t.-cz. 57. §.);

c) a perújítás kérdésében hozott ité-

lettől (1868: LIV. t.-cz. 320. §., 1893. évi XVIII. t.-cz. 13. §.);

d) a számadási kötelezettségnek vagy a számadás helyességének kérdésében hozott határozattól (1893: XVIII. t.-cz. 16. §., 1881: LIX. t.-cz. 85—86. §§.);

2. a sommás eljárásban:

a) a pergátló kifogások kérdésében hozott végzéstől (1893: XVIII. t.-cz. 28. §.);

b) a követelés alapjának fennállását megállapító közbenesoló ítélettől (1893. évi XVIII. t.-cz. 105. §.);

3. a rendes eljárásban:

a) a hatáskör vagy az illetékesség kérdésében hozott végzéstől (1881. évi LIX. t.-cz. 16. §.);

b) az 1868: XIV. t.-cz. 8., 9., 12., 13. §§-ai alapján hozott permegszüntető végzésektől;

c) az 1881: LIX. t.-cz. 32. §-ának 3. pontjában felsorolt végzésektől, amelyek ellen felebbezésnek van helye;

4. a végrehajtási eljárásban:

a) a végrehajtás megszüntetése, korlátozása vagy felfüggesztése, valamint az ingatlan végrehajtás alá vonásának megszüntetése iránti perben hozott ítélettől (1881: LX. t.-cz. 30., 216., 168. §§.);

b) az igényperben hozott ítélettől (1881: LX. t.-cz. 94. §.);

c) a végrehajtás utján befolyt összeg felosztása és a kielégítési sorrend megállapítása tárgyában hozott végzéstől (1881: LX. t.-cz. 119., 196. §§.);

A 3. a) és b) pont esetében bélyegilleték csak akkor jár, amikor a bíróság a kérdés tárgyalása folytán hozta a permegszüntető végzést.

Az igazolás kérdésében a felebbviteli bíróság végzése is bélyegilleték alá esik, ha az 1893: XVIII. t.-cz. 132., 163. és 189. §§-ai értelmében a fél felebbviteli eljárásban él igazolással.

Sommás eljárásban csak azok a közbenesoló bírósági határozatok illetékkötelesek, amelyek az 1894: XXVI. t.-cz. 8. §-ában taxatív felsorolva: a megítélt eskü letettnek

kimondása tárgyában hozott bírói végzés tehát illetékmentes. (Dt. 16. sz.)

Az 1894: XXVI. t.-cz. hatálya alatt a végrehajtási eljárás során tulajdonjogi arány kérdésében hozott ítélet nem esik illeték alá. (Dt. 148. sz.)

A végrehajtató eljárása ellen az ingóságok birtalói részéről az 1881: LX. t.-cz. 48. §-a alapján beadott előterjesztésre hozott végzés illetékmentes. (Dt. 218. sz.)

Végrehajtás korlátozása iránti előterjesztésre hozott bírói határozat illetékmentes. (Dt. 228. sz.)

Számadási perben hozott elsőbírósági határozattól még akkor is az 1894: XXVI. t.-cz. 8. §-ában előírt állandó bélyegilleték jár, ha a számadás elő nem terjesztésének esetére alperes a keresetben felszámított pénzösszeg megfizetésére is köteleztetnék. (Dt. 298. sz.)

Perletétel tárgyában hozott határozatok illetékmentesek. (Dt. 352. sz.)

9. §. Az elsőfoku bírósági ítélettől — kivéve azokat az ítéleteket, amelyek a 8. §. 1. d), 2. b), 4. a) és b) pontjai alá tartoznak — úgy a sommás, mint a rendes eljárásban, ha a per tárgyat pénzkövetelés vagy megbecsülhető vagyoni jogi igény képezi, a peres tárgy értéke szerint járulékok nélkül

50 forintig	1 forint
50 forinttól 200 frtig	2 forint
200 forinttól 500 frtig	5 forint
500 forinttól 800 frtig	8 forint
800 forinttól 1000 frtig	10 forint
1000 forinttól 2500 frtig minden meg-	

kezdett 100 frt után további 1 frt állandó bélyegilleték jár, mely a bélyeg- és illeték-szabályokban megállapított módon bélyegjegyekben rováendő le.

Ugyanezek a rendelkezések a váltó-bírói sommás végzésekre és a közjegyzői okiratok alapján kért végrehajtást elrendelő végzésekre is alkalmazandók.

Ugyanazon követelés iránt több rendbeli kereset alapján különböző egyének ellen indított perben az ítéleti illeték annyiszor rováendő le, a hány ítéletet hoz a bíróság. (Dt. 588. sz.)

10. §. A 8. és 9. §§-okban meghatározott állandó bélyegilletéket teljes összegében rendszerint a felperes, a viszonykereseti követelésre nézve (16. §.), vala-

mint akkor, ha felperes az első tárgyalási határnapon meg nem jelen és a megjelent alperes az ügy érdemében határozatot kér (1893: XVIII. t.-cz. 50. §.), az alperes, igazolásnál az ezt kérő fél, perujtásnál az ujtító fél, a 8. §. 4. c) pontjának esetében a végrehajtató és ha több a végrehajtató, ezek egyenlő arányban kötelesek leróvni.

Ha — eltekintve a rendes eljárástól — a bélyegilleték lerovására köteles fél a határozat hozatalakor (15. §.) nincs jelen: a bíróság ezt a felet írásban felhívja, hogy a bélyegilletéket három nap alatt rója le.

A felhívás a lakhelyre czimezve, ajánlva a postára adandó és a postára adást követő harmadik napon kézbesítettnek tekintendő.

Sommás eljárás szerint folytatott perben a pergátló kifogások felett hozott határozat után az 1894: XXVI. t.-cz. 8. §. 2. a) pontja szerint lerovandó bélyegilletéket a felperes tartozik beszoigáltatni. (Dt. 2. sz.)

Az 1894: XXVI. t.-cz. 10. §-ának második bekezdése rendelkezéséből folyólag, ha a bíróság — a rendes eljárás kivételével — határozathozatalakor jelen nem levő és a bélyegilleték lerovására köteles peres felet a bélyegilleték beszoigáltatására nem hívja fel, ez a fél az ítéleti illeték lerovásának elmulasztása miatt feleltemt illetékkel nem terhelhető. (Dt. 38. sz.)

Az 1894: XXVI. t.-cz. 9. §-a értelmében bélyegben beszoigáltatandó állandó bélyegilleték lerovására a 10. §. rendelkezésénél fogva akkor is felperes, illetve megbízott ügyvédje kötelezendő, ha rendes perben felperes s illetve képviselője válasszirátát be nem nyújtotta, sőt a válasszirát beadására a pertárban meg sem jelent, és a per a válasszirát s a további periratok benyújtása nélkül került ítélethozatal alá. (Dt. 42. sz.)

Sommás perekben, ha az ítéleti állandó bélyegilleték lerovására köteles fél a határozat hozatalakor nincs jelen, a bíróság ezt a felet az állandó ítéleti bélyegilleték lerovására posta útján köteles felhívni. (Dt. 361. sz.)

Sommás eljárás szerint folytatott perben a pergátló kifogások felett hozott határozat után lerovandó bélyegilletéket alperestől nem követelhető. (Dt. 388. sz.)

11. §. Ha az ítélet alá kerülő peres tárgy értéke 2500 frtot meghalad, a jogerejű végítélettől úgy a sommás, mint

a rendes eljárásban — kivéve a 8. §. a) és b) pontjaiban felsorolt pereket — a megítélt penzkövetelés vagy perérték 1 és $\frac{1}{10}$ százaléka jár illeték fejében, mely kiszabás alapján készpénzben fizetendő.

Ha a per tárgya csak részben itél-tetik meg, az illeték 25 frtnál kisebb nem lehet.

Teljes elutasítás esetében az illeték 25 forint.

12. §. Olyan ítélettől, mely összeg-szerűleg meg nem becsülhető, vagy egy-általában nem vagyoni jogi peres igény felett hozatik, rendszerint 12 frtnyi ille-ték jár kiszabás alapján.

Ha a nem vagyoni jogi igényből a peres fél megbecsülhető s az illetékmérv tekin-tetében a 9. és 11. §§-ok rendelkezései alá eső vagyoni jogi igényt származtat és azzal összekapcsol: az illeték kiszabá-sánál csak az egyik, és pedig a nagyobb illeték alá eső igény jön figyelembe.

Betétek felvételéhez kötött korlátozás megszüntetése iránti per tárgya az ítéleti illeték megállapítása szempontjából meg nem becsülhető. (Dt. 26. sz.)

Vagyonközösség megszüntetése iránti per-ben hozott ítélet az 1894: XXVI. t.-cz. 12. §-a értelmében rendszerint 12 frtnyi illeték alá esik; ha azonban a közös vagyonból elkülönítettnek kért rész értéke oly csekély, hogy attól az idézett t.-cz. 9. §-a alapján 12 frtnál kisebb ítéleti illeték járna, ily eset-ben az ítéleti illeték ettől a kisebb értéktől, még pedig az idézett 9. §-ban meghatározott mérvben rovandó le. (Dt. 37. sz.)

Perelhetési jog iránt indított kereset tárgya megbecsülhetetlen (Dt. 78. sz.)

Bizonyos tételek követelés kielégítése tekin-tetéből a telekkönyvi elsőbbségi jog szerzése s illetve a követelés előnyösebb sorozása iránti perben hozott ítélet tárgya megbecsül-hetetlen. (Dt. 85. sz.)

Szerződés és telekkönyvi bejegyzés ér-vénytelenítése iránt indított per tárgyának értéke meg nem becsülhető, s az ítélettől 24 korona (12 frt) illeték jár. (Dt. 260. sz.)

Zálogjog kitorlése iránt indított kereset tárgya megbecsülhetetlen. (Dt. 297. sz.)

Hitbizományi korlátozással bejegyzett te-lekkönyvi és tényleges tulajdonosok által a hitbizományi korlátozás megszüntetése iránt indított per tárgya megbecsülhetetlen. (Dt. 325. sz.)

Vagyonközösség megszüntetése iránti per tárgya megbecsülhetetlen. (Dt. 410. sz.)

13. §. Ha a per tárgyát érték szerint meg nem határozott, de megbecsülhető vagyoni jogi igény képezi, az az érték, melyet a bíróság az illetékességnek vagy a felelbezés, felülvizsgálat, vagy fel-folyamodás megengedhetőségének eldön-tése végett megállapít, a határozati bélyeg és illeték kiszabásánál irányadó.

Ilyen érték megállapítás hiányában a peres tárgy értékének meghatározására nézve az 1893: XVIII. t.-cz. 4. §-ában foglalt rendelkezések a határozati bélyeg és illeték tekintetében is alkalmazandók.

14. §. A bíróságnak a 8., 9., 11., 12. és 13. §§-aiban fel nem sorolt egyéb hatá-rozatai tekintetében a bélyeg- és illeték-szabályok rendelkezései érintetlenül ma-radnak.

15. §. A 8. és 9. §§-okban meghatá-rozott állandó bélyegilleték a rendes el-járásban az utolsó perirat beadásakor, illetőleg a tárgyalás befejezésekor, egyéb esetekben a határozat hozatalakor ro-vandó le megfelelő bélyegjegyek szolgál-tatása és szabályszerű alkalmazása által. (30. §.)

A rendes eljárás szerint tárgyalt perekben az 1894: XXVI. t.-cz. 8. és 9. §§-aiban meghatározott állandó határozati bélyeg-illeték azelőtt rovandó le, mielőtt a per az 1868: LIV. t.-cz. 142. és 143. §§-ai alapján ítélőhatal alá terjesztetik, még pedig:

a) periratok váltása esetén, az utolsó per-irat beadására kitűzött határidőben.

b) jegyzőkönyvi tárgyalás esetén pedig a jegyzőkönyvi tárgyalás befejezésekor ro-vandó le. (Telj. ül. Dt. XVI. sz.)

16. §. Ha az ítélet kereseti és visz-onkeresi követelés érdemében dönt: a követelések külön értéke szerint kell le-róvni, illetőleg kiszabni az ítéleti bélyeg-illetékeket. (10. §.)

Ha a bíróság a visz-onkereset érdemé-ben nem határoz, a visz-onkereseti köve-telés az illeték megállapításánál nem jön figyelembe.

Ha az ítélet 50 frt = 100 korona értéken aluli ingatlan rész birtokába bocsátása iránt indított kereseti, és ugyanezen ingatlan tulajdonjogának megítélése iránt támasztott visz-onkereseti követelés érdemében dönt:

a felebbezésen az 50 frton alóli értéktől rovandó le a bélyegilleték. (Dt. 236. sz.)

17. §. Az egy keresetben érvényesített több követelésnek csak némelyikére, vagy a kereseti követelés egy részére korlátozott ítélet hozatala esetében (1893. évi XVIII. t.-cz. 42. §-a) csupán a peres tárgynak ítélet alá kerülő része után rovandó le, illetőleg szabandó ki az ítéleti illeték. Ugyanazon peres tárgyra nézve a pertársak ellen hozott részítéletek a bélyegilleték szempontjából együtt egy ítéletnek tekintendők.

Több pernek egyesítése és egy ítélettel eldöntése esetében (1893: XVIII. t.-cz. 43. §.) az ítéleti bélyegilleték minden egyes per tárgya (9. §.), illetőleg minden egyes perből megítélt követelés vagy perérték után (11. §.) külön jár.

Ugyanazon egy perben hozott részítéletek és a végítélet után együttvéve csak annyi ítéleti bélyeg jár, amennyi abban az esetben lenne beszolgáltatandó, ha az egész kereseti követelés felett csak egy ítélet hozatnék. (Dt. 3. sz.)

Végrehajtásilag lefoglalt ingóknak a bírói zár alóli való feloldása iránt igénylő fél által több végrehajtató fél ellen külön-külön érvényesített kereset alapján a keresetek egyesítése mellett hozott ítélettől csak egyszer jár az ítéleti illeték, és az ezen ítélet ellen benyújtott több rendbeli felebbezések közül csakis az első felebbezési példányon rovandó le a felebbezési bélyeg. (Dt. 71. sz.)

18. §. Ha a felperes keresetét a tárgyalás közben módosítja, az ítéleti illeték összegének megállapításánál a peres tárgy értékének a módosított igény tekintendő. (7. §.)

19. §. Ha egy bírói határozatban az ügy érdemes a 8. §-ban felsorolt valamely kérdés együttesen nyerne megoldást: a megfelelő illeték úgy a 8., mint a 9., illetőleg a 11. §. szerint rovandó le.

Ha újított perben a bíróság a perújítás kérdésében és a peres ügy érdemében is határoz: az állandó ítéleti bélyegilleték a jelzett határozatoktól külön-külön lerovandó. (Dt. 180. sz.)

20. §. Ha az ítélet alá kerülő peres tárgy értéke 2500 frtot meghalad (11.,

17. §§.), ha a per tárgya összszerszerűleg meg nem becsülhető, vagy egyáltalában nem vagyonjogi igényt képez (12. §.), végre ha megbecsülhető vagyonjogi igény képezi a per tárgyát, de ennek értéke a tárgyalás során meg nem állapított (13. §.): a bíróság az illeték kiszabása végett a jogerőre emelkedett véghatározat hivatalos másolatát, a netalán rendelkezésére álló értékadatokkal együtt, közli az illeték kiszabásával megbízott hivattal.

A 2500 frtot meghaladó összeg erejéig hozott váltóbíróági sommás végzés, valamint a közjegyzői okirat alapján végrehajtást elrendelő végzés, amennyiben a végrehajtás 2500 frtot meghaladó érték erejéig kéretett, vagy a végrehajtás összszerszerűleg meg nem állapított, vagy meg nem állapítható követelés megvételére végett rendeltetett el — az illeték kiszabásának céljára a jogerőre emelkedés bevárása nélkül közlendő.

Ha az illeték kiszabása végett közölt váltóbíróági sommás végzés ellen kifogások adattak be, erről az illeték kiszabásával megbízott hivatal szintén értesítendő és a kifogások utáni eljárásban hozott jogerős véghatározat, — ideértve a perbeszünetelő végzést is, — esetleg pedig a létrejött bírói egyezség ugyanazzal közlendők. A kifogások beadása az illeték előírását és a már előírt illeték esedékességét és behajthatóságát *a jogerejű véghatározat, perbeszünetelő végzés vagy bírói egyezség beérkezéig felfüggeszti.* Ha a jogerejű véghatározat a sommás végzést egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, a 11. §. 2. és 3. bekezdéseinek, bírói egyezség létrejöttében a 25. §-nak rendelkezései alkalmazandók.

Ha a per, illetőleg a végrehajtás tárgyának értéke nincs megállapítva, de a tárgy egyébként megbecsülhető: az illeték kiszabásával megbízott hivatal az illetékköteles felet az érték meghatározására alkalmas adatok és esetleg az illeték kiszabásának céljára bélyegmentes

értékbizonyítvány beszolgáltatására záros határidő kitűzésével felhívja.

Ha az illetékköteles fél ennek a felhívásnak eleget nem tesz és a netalán akadályt sem jelenti be: 1 frttól 25 frtig terjedő bírsággal büntethető, az értékadatok pedig hivatalból beszerzendők, vagy az érték hivatalból megállapítandó.¹⁾

Perelhetési jog iránt indított kereset tárgya megbecsülhetlen. (Dt. 78. sz.)

Megszűnt zálogjog törlése iránt indított per tárgya meg nem becslhető. (Dt. 582. sz.)

Nem értékesített váltók visszakövetelése iránt indított per tárgya — az ítéleti illeték megállapítása szempontjából — meg nem becslhető. (Dt. 586. sz.)

21. §. A felebbviteli beadványok első példányának első ívétől, illetőleg a felebbvitel bejelentésétől (2. §.) a következő bélyegilleték jár, még pedig:

I. A kir. járásbíróság ítélete ellen intézett felülvizsgálati kérelemtől (1893. évi XVIII. t.-cz. 180. §. b) pont, 1 frt.

II. A felebbezéstől úgy a rendes, mint a sommás eljárásban:

a) ha a felebbezés tárgyának értékéhez képest (8., 9. §§.) állandó határozati bélyegilleték fejében 10 frtot meg nem haladó összeg járna, ugyanannyi, mint amennyi ugyanily érték iránt indított perben az ítélettől vagy végzéstől lerovandó volna;

b) ha az a) pontban említett állandó határozati bélyeg 10 frtot meghaladna, vagy ha a felebbezés tárgyahoz képest a hozott ítélet a 11. §. szerint százalékos illeték alá esnék (20. §.), 20 frt;

c) minden egyéb esetben, különösen ha a felebbezés tárgya összességüként meg nem becslhető, ha vagyoni jogi igényt nem képez, vagy ha értéke a tárgyalás során meg nem állapítottatott

gyalás során meg nem állapítottatott (20. §.), 10 frt.

Sommás eljárásban a felebbezési kérelem felemelése esetén (1893: XVIII. t.-cz. 149. §.) a felebbezési bélyeg pótlására a 7. §. rendelkezése megfelelően alkalmazandó.

III. A sommás eljárásban a felebbezési bíróság ítélete ellen intézett felülvizsgálati kérelemtől (1893: XVIII. t.-cz. 180. §. a) pont) és a rendes eljárásban a másodbíróági határozat elleni felebbezéstől a II. a), b), c) pontokban megállapított bélyegilleték egy ötödrészával magasabb összegű bélyegilleték fizetendő.

Az 1873: IX. t.-cz. 5. §-a hatályon kívül helyeztetik.

Ha azonban az alsóbb bíróság ítélete a bíróság helytelen eljárása miatt feloldatott s új eljárás folytán újabb felebbezés szüksége merült fel — azon fél, ki egy ízben a felebbezési bélyegyet felragasztotta — erre való hivatkozással — azt újabban leróni nem tartozik.

IV. A felfolyamodástól a rendes és sommás eljárásban:

1. az elsőfoku bíróság végzése ellen:

a) 50 frt perértékig 1 frt;

b) ha a per tárgyának értéke 50 frtot meghalad, ha a per tárgya megbecsülhetetlen, vagy értéke a tárgyalás során meg nem állapítottatott, 2 frt;

2. a felsőbíróáságnak a felebbezési eljárás során vagy felfolyamodás következtében hozott végzése ellen:

a) az 1. a) pont esetében 2 frt;

b) az 1. b) pont esetében 4 frt.

A felebbviteli beadvány helytelen elnevezése esetén a felebbviteli bélyeg aszerint jár, amint a bíróság a beadványt tartalma szerint felebbezésnek vagy felfolyamodásnak minősíti (1881. évi LIX. t.-cz 25. §.).

A 3. §. 2. bekezdésében említett szabály a sommás eljárásban háromnál több példányban beadott felebbvitel esetére is kiterjesztetik (1893: XVIII. t.-cz. 133., 208. §§.). A felebbvitel harmadik és

¹⁾ Ha a közvetlenül kivetendő határozati illeték megállapításához szükséges adatokat a felhívott fél beszolgáltatni elmulasztja, azok beszerzése végett első sorban a bírósághoz, s amennyiben ott semmiféle adatok rendelkezésre nem állának, a községi előjárásához kell fordulni. (72846/1894. PM. sz.)

következő példányainak mellékletei béklyementesek.

Abban az esetben, midőn az első vagy másodbírósági ítélet ellen beadott felebbezés az ítéletnek csak a járulékokra vonatkozó része ellen irányul, de a felebbezés tárgyát képező járulékok értéke a per főtárgyának értékét meghaladja, a per főtárgyának értéke után jár a felebbezési béklyegilleték. (P. telj. ül. dt. XV. sz.)

Rendes perben az 1894: XXVI. t.-cz. hatálya alatt benyújtott felebbezésre az idézett t.-cz. 21. §-a alapján rovándó le a felebbezési béklyegilleték még akkor is, ha az ítélet ezen törvény hatálya alá lépte előtt hozatott, és attól az ítélet az illetéki díj-jegyzék 48. tétele szerint rovatott le. (Dt. 21. sz.)

Az 1894: XXVI. t.-cz. 21. §. III. pontjának utolsó bekezdésében adott kedvezmény nem csupán azt a peres felet, aki a feloldott határozat ellen benyújtott felebbezésre a béklyeget felragasztotta, hanem annak perbeli jogutódját is megilleti. (Dt. 30. sz.)

Az 1894: XXVI. t.-cz. 21. §. III. pontjának utolsó bekezdésében engedélyezett béklyementesség csupán a felebbezési béklyegre terjed ki, míg a felebbezés I. példányának második és többi ívelt, ugyancsak a II.-od és többi példányokat, valamint a mellékleteket ez a mentesség már meg nem illeti. (Dt. 34. sz.)

Jegyzet. Ezzel ellentétben számos ítélet az egész felebbezési beadványnak béklyementességét állapítja meg.

Kereseti és viszkonkereseti követelés érdekében az 1894: XXVI. t.-cz. hatálya alatt hozott ítélet ellen benyújtott oly felebbezés után, amely mindkét rendbeli követelés ellen irányul, a felebbezési béklye a kereseti és a viszkonkereseti követeléstől külön-külön rovándó le. (Dt. 41. sz.)

Jegyzet. Ezzel ellentétben a kir. közg. bíróság ísmeitelen kimondotta, hogy az 1894. évi XXVI. t.-cz. 16. §-ának rendelkezése, amely szerint, ha az ítélet kereseti és viszkonkereseti követelés érdekében dönt, a követelések külön értéke szerint kell leróvni, illetőleg kiszabni az ítéleti béklyegilletéket — a felebbezési béklyegilletékre nem alkalmazható.

Sommás perben az eskü letehetése tárgyában az 1868: LIV. t.-cz. 244. §-a alapján hozott másodfoku bírósági határozat ellen benyújtott felebbezésre az 1894: XXVI. t.-cz. 21. §-ának III. pontja nem nyerhet alkalmazást. (Dt. 57. sz.)

Az a fél, aki egy ízben a felebbezési béklyeget lerótt, az újabb felebbezést felbéklyegezni nem köteles akár törvénytelen eljárás, akár bizonyítékok hiánya miatt lett az alsóbírói határozat megsemmisítve, illetve feloldva. (Dt. 74. sz.)

Holtta nyilvánítási ügyben hozott ítélet ellen beadott felebbezés nem az 1894: XXVI. t.-cz. 21. §-ában megjelölt, hanem az illetéki díjjegyzék 13. tétele IV. 14. pontjában meghatározott béklyegilleték alá esik. (Dt. 240. sz.)

Ha a perújítás kérdésében és az alapperben eldöntött ügy érdemében hozott ítélet ellen beadott felebbezés egy a perújítás kérdése, valamint az ügy érdemére vonatkozó része ellen irányul, egyedül az alapper tárgyának értéke után jár a felebbezési béklyegilleték. (Dt. 246. sz.)

Sommás perben hozott elsőbírósági ítélet és pergátló kifogások felett hozott elutasító végzés ellen egy beadványban érvényesített feldülvizsgálati kérelem csak a feldülvizsgálati kérelem után járó béklyegilleték rovándó le. (Dt. 282. sz.)

Ágy- és asztaltól való ideiglenes elválasztást kimondó ítélet ellen beadott felebbezés az 1894: XXVI. t.-cz. 21. §-ában meghatározott béklyegilleték alá eső felebbviteli beadványnak nem tekinthető, és mint ilyen csupán az illetéki díjjegyzék 13. tétele I. 1. pontja alatt elírt béklyegilleték alá esik. (Dt. 313. sz.)

Csödötmozg ellen a csödvagygonba bevont dolgok kiadatása iránt indított visszaskövetelés perben hozott ítélet ellen benyújtott felebbezéstől az 1894: XXVI. t.-cz. 21. §-a II. a) pontja értelmében, ha a tárgy értéke 100 koronát nem halad meg, 2 korona, 100 korona értéken belül 5 korona béklyegilleték jár. (Dt. 345. sz.)

22. §. A szóval bejelentett felebbviteltől a 21. §. szerint járó béklyegilletéket a bejelentésről felvett jegyzőkönyvre, a felebbviteli beadványtól járó egész béklyegilletéket a beadvány első példányára szabályszerűen alkalmazott béklyegjegyekben kell leróvni.

A felebbviteli béklyegilleték a felebbviteli beadvány benyújtásával, illetőleg a felebbvitel szóbeli bejelentésével válik esedékessé. A felebbvitel visszavonása nem ad igényt a béklyegilletékek visszatérítésére vagy a lerovás alóli felmentésre.

Sommás eljárás szerint folytatott perben a felebbezési bíróságnál az 1893: XVIII. t.-cz. 172. §-a alapján benyújtható visszavételek béklye nem az 1894: XXVI. t.-cz. 22. és 24. §-ban meghatározott módon, tehát az összes példányok béklye nem az első példányon rovándó le, hanem a megfelelő értékű béklyegjegyek magukra az egyes példányokra, s illetve azoknak egyes ivére ragasztandók. (Dt. 1. sz.)

A bírósághoz benyújtott feldülvizsgálati

kérelem visszavonása nem ad igényt a felülvizsgálat után járó bélyegilleték visszatérítésére. (Dt. 563. sz.)

23. §. A felebbezéshez, vagy a felülvizsgálati kérelemhez való csatlakozás iránti nyilatkozat, ha a csatlakozás önálló felebbezésnek, illetőleg felülvizsgálati kérelemnek tekintendő (1893 : XVIII. t.-cz. 147., 208. §§.), a felebbviteli bélyegilleték alá (21. §. I., II., III. pont), egyéb esetekben a peres eljárásra nézve megállapított rendes beadványi bélyegilleték alá esik. (2. §.)

Ha sommás perben a felebbezési bíróság által hozott ítélet kihirdettetik és e mellett az ítélet kiadványa kézbesítettik is, a felülvizsgálathoz való csatlakozás iránti kérelem önálló felülvizsgálati kérelemnek csak akkor tekinthető, ha azt az a fél, akinek az ítélet kihirdettetett, a kihirdetéstől, nem pedig a kézbesítéstől számítandó 15 nap alatt érvényesíti. (Dt. 127. sz.)

24. §. A felebbezési tárgyalást előkészítő irat (1893 : XVIII. t.-cz. 141. §.) első és többi példányától a perbeli beadványokra szabott rendes beadványi bélyegilleték jár. (3. §. 2. bekezdés.)

Az ügyvédtől ügyvédnek közvetlenül kézbesített ilyen iratpéldányok és az ezek mellékletei után járó összes bélyegilletéket a felebbezési bíróság jegyzőjénél letett első példányon kell leróvni.

25. §. Birói egyezségtől, mely a felek között peressé vált kérdést ítélet hozatala nélkül megoldja, úgy a sommás, mint a rendes eljárásban annak a bélyegilletéknek fele fizetendő, mely az egyezség tárgya felett hozott ítélettől járna.

Ha ugyanazon követelés iránt többek ellen indított per a pertársak egyikével vagy egynémelyikével szemben ítélettel, a többivel szemben pedig a birói egyezséggel intéztetik el: az ítélettől és az egyezségtől járó bélyegilleték együttvéve többre nem rughat, mint amennyi a kereset értelmében hozott ítélettől járna.

Ha sommás perben a felebbviteli bíróság előtt egyezség jön létre, és az első bírósági ítélettől az állandó bélyegilleték

már lerovatott (15. §.), a jegyzőkönyvi és az 50 krnyi okirati bélyegen felül az egyezségtől további bélyegilleték nem jár. Ha a meghozott ítélet százalékos illeték alá esik, a birói egyezségtől az a teljes bélyegilleték fizetendő, mely a peres kérdést az egyezség értelmében eldöntő ítélettől járna.

Az 1893 : XVIII. t.-cz. 21. §-ához képest kötött egyezségtől annak a bélyegilletéknek egy negyed része jár, mely az egyezség tárgyához képest hozott ítélettől volna lerovatandó.

26. §. Ha a birói egyezségbe a perbeli kérdés elintézésén felül olyan új jogügylet foglaltatik bele, mely a per tárgyat nem képezte: a 25. §-ban megállapított egyezségi bélyegilletéken kívül a jogügylet természetéhez képest járó illeték külön fizetendő.

A teljesítési határidőnek, a teljesítés helyének vagy a kamatlábnak változtatása iránti megállapodás ily külön illeték alá eső jogügyletnek nem tekintendő.

27. §. Ha a peres felek a birói egyezségbe foglalt jogügyletről előzetesen bíróságon kívül felvett olyan okiratot mutatnak fel, mely szabályszerűen bélyegezve van, vagy mely illeték kiszabása végett szabályszerűen bejelentetett: az 50 krnyi állandó bélyegilletéken felül csupán a lerótt és a 25. §. szerint járó egyezségi bélyegilleték közötti netaláni különbözet pótlendő.

Amennyiben a korábbi illetéklerovás vagy az illetékezés végett történt bejelentés nincsen igazolva, a birói egyezségtől a 25. §. szerint járó teljes bélyegilleték fizetendő és az illetékezés alá nem kerülő korábbi okirat az illetékkiszabással megbízott hivatallal közlendő.

28. §. A 25—27. §§-ok szerint járó egyezségi bélyegilletéket 25 frtnyi összegig a felvett jegyzőkönyvre alkalmazott bélyegjegyekben rendszerint felperes, illetőleg az 1893 : XVIII. t.-cz. 21. §-ának esetében az köteles leróni,

aki az egyezségi kísérletre való idézést kérte.

Ha az egyezségi bélyegilleték 25 frtot meghalad, a bíróság köteles az egyezséget hivatalos másolatban az illeték kiszabása végett az ezzel megbízott hivatallal közölni.

A bírói egyezség — tekintet nélkül az ez után járó bélyegilleték összegére, — közlendő az illeték kiszabásával megbízott hivatallal, a 26. §. első bekezdése esetében; továbbá, ha a bírói egyezség olyan tárgyra vonatkozik, melytől, ha ítélet tárgyát képezné, a 12. és 13. §§-ok szerint kiszabás alapján rovatik le az illeték; végre, ha a bírói egyezség ingatlan vagy átruházására vonatkozó megállapodást, vagy általában olyan jogügyletet tartalmaz, melytől százalékkilleték fizetendő.

29. §. A községi bíráskodás alá tartozó peres ügyekben az ítélettől 20 kr., a bírói egyezségtől, amennyiben ez külön illeték alá eső új jogügyletet nem tartalmaz, 10 kr., a végrehajtás folyamán pedig a beadványoktól és jegyzőkönyvektől az illető általános jogszabályok szerint járó bélyegilleték fele fizetendő.

A járásbíróság elé vitt és ott folytatólag tárgyalt ilyen ügyekben a bélyegilletékre nézve ugyanazok a szabályok érvényesek, amelyek a sommás eljárásban alkalmazandók.

Egyebekben a községi bíráskodás alá tartozó peres ügyekben a kisebb polgári peres ügyekre nézve az 1877. évi XXII. t.-cz. 91. §-ában nyert felhatalmazás alapján kiadott szabályrendeletben, illetve a bélyeg- és illetékszabályokban foglalt határozmányok alkalmazandók.

30. §. A sommás eljárás szerint elsőfokilag tárgyalt peres ügyekben és a községi bíráskodásnál maga a tárgyalást vezető bíró, a felebbviteli tárgyalásnál a tanács jegyzője, a rendes eljárás alá tartozó ügyekben a pertárnok, végre a bizonyítás felvétele vagy ítélobíró előtt lefolyt tárgyalás esetén általában a ki-

küldött vagy megkeresett bíró köteles a tárgyalás vagy a jelenlétében lefolyt eljárás közben felmerülő bélyegilletéknek megfelelő mérvben és szabályszerű módon való lerovására ügyelni.

Ha a lerovásra nézve mulasztást vagy hiányt észlel, a bírósági hivatalnok és a községi bíró köteles a hivatalos leletet maga felvenni, az ítélobíró pedig köteles a bírósági hivatalnokok valamelyikét a hivatalos lelet felvételére utasítani.

Különösen kötelessége a sommás eljárásban a bírónak, a rendes eljárásban a pertárnoknak, hogy a 15. és 28. §§-okhoz képest alkalmazott bélyegjegyek alatt feljegyezze a bélyegjegyek összegét, valamint azt, hogy azokat kicsoda, mily czimen és mely napon szolgáltatta. Ugyanez a kötelesség terheli a bírót a szóbelileg bejelentett felebbviteltől a 22. §-hoz képest járó bélyegjegyekre nézve.

Az a bíró vagy bírósági hivatalnok, aki a jelen szakaszban megállapított kötelességeket és általában a bélyeglerovás pontos teljesítése körüli gondoskodást nem teljesíti, a mulasztásából a kincstárra hármló kárért vagyoniilag felelős. E részben a bíró vagy bírósági hivatalnok ellen a felelősség csak az esetben érvényesíthető, ha a bélyeg vagy illeték az annak fizetésére kötelezett felektől be nem hajtható. A kár összegét, amennyiben az a bíró vagy bírósági hivatalnok ellen érvényesíttetik, határozatilag a pénzügyigazgatóság állapítja meg, melynek határozata ellen a pénzügyi közigazgatási bírósághoz van felebbezésnek helye.

A bélyegjegyek alatt történt feljegyzés az utólagos szabályszerű felülbélyegzés szükségességét meg nem szünteti.

Ha peres eljárásban elkövetett bélyeg-rövidítés esetén a bíró vagy bírósági hivatalnok a leletet felvenni elmulasztotta, a hivatalból felvett lelet alapján kiszabott bélyegilletékért csak akkor vonható felelősségre, ha az az illetékkötelezett felelő be nem hajtható. (Dt. 435. sz.)

31. §. Aki a bélyeget kötelezettségének ellenére éppen nem, vagy csak hiányosan vagy szabályellenesen rótta le: az ennek alapján felvett leletnél fogva a fizetési meghagyás kézbesítése utáni 8 napon belül a megrövidített illeték kétszeres összegét köteles leróni.

Aki ezt a lerovást a határidő alatt bármi okból nem teljesíti, a megrövidített egyszeres illetéknek s a szabályszerűen kiírt felemelt illetéknek teljes összegét fizeti.

A kétszeres összegnek nyolcz napon belül történt lerovása a kiszabott illeték és bírság jogossága és helyessége ellen a felebbezést ki nem zárja.

Az 1894: XXVI. t.-cz. 31. §-ában biztosított kedvezmény a felet feltétlenül akkor is megilleti, ha a peres eljárásban a bélyegrövidítés még az 1894: XXVI. t.-cz. hatályba lépte előtt követetett el, de a fizetési meghagyás már ugyanazon törvény életbe lépte után kézbesítettet. (Dt. 73. sz.)

Az 1894: XXVI. t.-cz. 31. §-a alapján a megrövidített illeték kétszeres befizetését a fizetésre kötelezett fél, ha a fizetési meghagyás kézbesítése utáni nyolczadik nap ünnep- vagy vasárnapra esik, az ezen ünnep- vagy vasárnapot követő köznapon is jogosan teljesítheti. (Dt. 145. sz.)

32. §. A peres eljárásban jegyzőkönyvileg felvett és a bélyeg- és illetékszabályok, illetőleg a jelen törvény rendelkezései szerint bélyegköteles szóbeli bejelentéseknél elkövetett bélyegrövidítések eseteire a 31. §. szabályai és a leletjuttalékra vonatkozó törvényes rendelkezések szintén alkalmazandók.

33. §. A peres eljárásban elkövetett bélyegrövidítések miatt kiírt bélyegilletéket a felemelt részre nézve egyedül abban az esetben lehet mérsékelni vagy elengedni, ha a bélyegilleték a mulasztásért első sorban felelős ügyvédől vagy peres féltől be nem hajtható. Ez a rendelkezés a függőben levő ily felemelt illetékekre is kiterjesztetik.

34. §. A bélyeg- és illetékszabályoknak, valamint az 1873: IX. és az 1881. évi XXVI. t.-cikknek a törvénykezési eljárásban felmerülő bélyeg- és illetékekre

vonatkozó rendelkezései, amennyiben azokat a jelen törvény nem módosítja vagy változtatja, továbbra is érvényben maradnak. Érvényben hagyatnak különösen az illetékkiszabási díjjegyzék 48. tételének A) pontjában, valamint a D) pont b) betűje alatt foglalt határozmányok.

35. §. A pénzügyminiszter felhatalmaztatik, hogy az 1893: XVIII. t.-cz. 233. §-ában felsorolt ügyekben kövendő eljárás szabályozása után, ugyanez ügyekben a bélyeg és illetékek esetleg szükséges szabályozásáról az igazságügyminiszterrel egyetértőleg rendeleti uton intézkedjék.

36. §. Jelen törvény az 1893: XVIII. t.-cikkkel egyidejűleg lép hatályba.

A törvény végrehajtásával a pénzügyminiszter és az igazságügyminiszter, Horvát-Szlavonországokra nézve pedig — amennyiben az ott érvényben levő perrendhez képest a jelen törvény rendelkezései alkalmazhatók — a pénzügyminiszter bizatik meg, aki e tekintetben Horvát-Szlavon- és Dalmátországok bányájával egyetértőleg fog eljárni.

'Pénzügymin. rendeletek.

I.

72846. szám.

1894. okt. 11.

A törvénykezési bélyegekre és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok módosításáról és kiegészítéséről szóló 1894: XXVI. t.-cz. végrehajtása iránt.

As összes pénzügyigazgatóságokhoz, a m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatalhoz és az összes kir. adóhivatalokhoz.

A törvénykezési bélyegek- és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok módosításáról és kiegészítéséről szóló és az 1893: XVIII. t.-cikkkel egyidejűleg 1894. évi november hó 1-én érvénybe lépő 1894: XXVI. t.-cz. végrehajtása iránt, a m. kir. igazságügyminiszter ural egyetértőleg, a következőket rendelem.

I. Mindenekelőtt kiemelem, hogy a peres eljárásban lerovandó bélyegekre és illetékekre

vonatkozólag érvényes törvények és szabályok a törvény 1. §-a szerint általánosságban az 1893 : XVIII. t.-cikkkel szabályozott sommás eljárásban is alkalmazandók, s hogy ezekről csakis annyiban kell eltérni, amennyiben a felmerült perbeli cselekményre vagy íratra nézve a jelen törvény különös rendelkezést vagy módosítást tartalmaz.

II. A törvény 2. §-ában ki van mondva az, hogy valamely perbeli nyilatkozat vagy kérelem szóbeli előterjesztése általánosságban nem menti fel a peres felet a szabályszerű illetékkötelezettség alól, ha ez a nyilatkozat vagy kérelem írásban kiállítva vagy beadványba foglalva bélyegilleték alá esik. Ily esetben a felvett jegyzőkönyvön bélyegjegyekben rovandó le ugyanaz az illeték, mely az írásbeli előterjesztés esetében az írártól, illetőleg a beadvány első példányától járna.

Ügyelni kell arra, hogy a szabályszerű bélyegilleték abban az esetben, ha jegyzőkönyv nem véteték fel, a bírói naplón rovassék le.

III. A törvény 3. §-a azt az új rendelkezést foglalja magában, mely szerint azok a jegyzőkönyvi másolatok, amelyek idézésre vagy a perbeli cselekménynek az ellenféllel való közlésére a perrend szerint szükségesek, a szabályszerű jegyzőkönyvi bélyegilleték alá esnek. Amennyiben ez a bélyegilleték az eredeti jegyzőkönyvön rovandó le, az időszakonként tartandó bélyegszemlék alkalmazásával meggyőződést kell szerezni az e részbeni illetékkötelezettség pontos teljesítéséről.

Az illetéki díjjegyzék 13. tételének IV. 18. pontja után következő jegyzet szerint a több példányban benyújtandó beadványok és ezek mellékleteire vonatkozólag fennáll az a kedvezmény, mely szerint a beadványnak csak három példánya és csak két példányának mellékletei esnek a szabályszerű bélyegilleték alá, míg a többi példányok első íve a felzetekre szabott bélyegilleték alá esik, és a harmadik példánytól kezdve a mellékletek bélyegmentesek a törvény 3. és 6. §-ai alapján a beadványokat pótló jegyzőkönyvi másolatokra, valamint a jegyzőkönyvekhez csatolt mellékletekre is kiterjesztetik.

IV. Hasonlólag új rendelkezést tartalmaz a törvény 5. §-a is, amennyiben a felelbezés szóbeli tárgyalásáról, ugyancsak a felülvizsgálati bíróságnál az 1893 : XVIII. t.-cz. 197. §-ának harmadik bekezdéséhez képest és az igazolás kérdésében felvett jegyzőkönyv, ha a felelbevétel tárgyának értéke 50 frtot meg nem halad, ivenként 50 kr., minden esetben ivenként 1 frt bélyegilleték alá esik, míg a felelbezésnek csupán nyilvános előadásáról felvett, nemkülönben a felülvizsgálati tárgyalásról a fentebbi eseten kívül felvett hivatalos jegyzőkönyv bélyegmentes.

A felelbevételi tárgyalásnál felmerülő jegyzőkönyvek bélyegkötelezettsége tekintetében tör-

vényileg megállapított erre a megkülönböztetésre különösen figyelni kell.

Másrészt az is különösen figyelembe veendő, hogy a törvény 6. §-a alapján azok az iratok, melyek a perrend szerint megengedett esetekben (1893 : XVIII. t.-cz. 160. és 208. §.) a tárgyalási jegyzőkönyv kiegészítő részeként mellékelhetnek, általánosságban nem a mellékleti, hanem ivenként a kiegészített jegyzőkönyv egyes iveitől járó béléggel látandók el.

V. A törvény 8. §-ában azok a közbeszóló vagy mellékkérdésekre vonatkozó határozatok vannak felsorolva, és pedig taxative, amelyek úgy a rendes, mint a sommás és a végrehajtási eljárásban illeték alá tartoznak. E törvényszakasz azoknak a rendelkezéseknek lép helyébe, amelyek eddigig az illetéki díjjegyzék 48. tétel B) pontjában voltak befoglalva, megjegyeztetvén, hogy az illeték mérve változatlanul hagyott, s hogy e törvényszakasz által csakis azoknak az eseteknek kimerítő felsorolása van czéba véve, melyekben a rendes ítéleti illetéktől különböző csekélyebb illeték lerovásának van helye. Szem előtt tartandó egyébként az, hogy a 8. §-ban foglalt rendelkezések által az illetéki díjjegyzék 48. tétel A) pontjának rendelkezései, melyek eszentára is érvényben maradnak, egyáltalán nem érintetnek.

A törvény 8. §-ának egyes rendelkezései tekintetében különösen kiemelendőnek tartom, hogy az 1. b), c), 3. c) és 4. a), b) pontok alatt említett, az igazolás és perújítás kérdésében hozott, továbbá az 1881 : LIX. t.-cz. 32. §-ának 3. pontjában felsorolt végzések, valamint a végrehajtás megszüntetése, korlátozása vagy felfüggesztése és az ingatlanra vonatkozó végrehajtás megszüntetése iránt, végül az igényperekben hozott ítéletek az illetéki díjjegyzék 48. tételének B) pontja, illetőleg 100. tételének negyedik bekezdése értelmében eddig is bélyegkötelesek voltak. Az igazolás kérdésében hozott határozatokra nézve az eddig fennállott illetékkötelezettség csupán azzal egészítetett ki, hogy ebben a kérdésben a felelbevételi bíróság végzése is bélyegilleték alá esik, ha az 1893 : XVIII. t.-cz. 132., 163. és 189. §-ai értelmében a fél a felelbevételi eljárásban él igazolással.

A törvény 8. §-ának 1. a), 2. b), 3. b) és 4. c) alatti pontjaiban felsorolt, a perköltség és ítéleti illeték fedezésére szolgáló biztosíték adása és a követelés alapjának fennállása iránt, továbbá az 1868 : LIV. t.-cz. 8., 9., 12. és 13. §-ai alapján a permegszüntetés és végre a végrehajtás utján befolyt összegek felosztása és a kielégítési sorrend megállapítása kérdésében hozott határozatok ellenben, mint amelyeknek bélyegkötelezettsége eddig kimondva nem volt, csakis a törvény életbelépte napjától, vagyis a folyó év november hó 1-től kezdve vonhatók a törvény 8. §-ában megállapított illeték alá. Ugyancsak ettől az időtől kezdve lesznek

illetékkötelesek a pergátló, illetőleg a bírói hatáskör vagy illetékesség elleni kifogások tárgyaiban hozott akár helyt adó, akár elutasító határozatok is; mert a törvény 8. §-ának 2. a) és 3. a) pontjai szerint az illetékkötelezettség tekintetében nem tesz különbséget az a körülmény, hogy a határozat a kifogásoló félre nézve kedvező-e vagy sem. Ugy a hatáskör, mint az illetékesség kérdésében nemkülönb, a per megszüntetése tárgyában hozott végzések (3. b) pont) azonban továbbra is illetékmentesek abban az esetben, ha a bíróság az illető végzést a kérdés tárgyalása nélkül, a fonforgó körülményeknek hivatalból történt figyelembe vételére folytán, hozta meg.

VI. A főügy érdemében hozott ítéletekre nézve az illetéki díjjegyzék 48. tételének C) és D) pontjaiban megállapított illetéktételek helyett, ugy a rendes, mint a sommás eljárásra nézve, a törvény 9. és 11. §§-aiban megállapított következő illetéktételek lépnek érvénybe:

Ha a per tárgyát pénzkövetelés vagy megbecsülhető vagyoni jogi igény képezi, a peres tárgy értéke szerint járulékok nélkül 50 forintig 1 frt
50 frton túl 200 frtig 2 frt
200 „ „ 500 „ 5 frt
500 „ „ 800 „ 8 frt
800 „ „ 1000 „ 10 frt
1000 „ „ 2500 „ minden megkezdett 100 frt után további 1 frt állandó bélyegilleték jár, mely ugy az ítéletek, mint a most felsorolt összegek erejéig hozott váltóbírói és sommás végzések és a közjegyzői okiratok alapján kért végrehajtást elrendelő végzések után bélyegjegyekben rováendő le.

Ha az ítélet alá kerülő peres tárgy értéke 2500 frtot meghalad, a jogerőre emelkedett, a bíróság részéről szabályszerűen közölt végítélettől a megítélt érték után 1/10 %-től illeték kiszabás alapján középszemben fizetendő.

A 11. §. második és harmadik bekezdése által lényegesen módosítottak az illetéki díjjegyzék 48. tétele D) b) pontja után következő jegyzetben foglalt rendelkezések, amennyiben a 2500 frtot meghaladó érték iránt indított perben, a pertárgynak csak részben történt megítélése esetében, a minimális ítéleti illetéktételt 8 frtől 25 frtra emeltetett fel, és a teljes elmozdítás esetre az ítéleti illeték 25 frtban állapítottatott meg.

A törvény 10. §. szerint a 8. és 9. §§-okban meghatározott és bélyegjegyekben lerováendő állandó határozati bélyegilletéket teljes összegben rendszerint a felperes, viszkonkereseti követelésre nézve, valamint akkor, ha felperes az első tárgyalási határnapon meg nem jelent, és a megjelent alperes az ügy érdemében határozatot kér, az alperes, igazolásnál az ezt kérő fél, perújításnál az újító fél, a 8. §. 4. c) pontjának esetében a végrehajtható, s ha több a végrehajtható, ezek egyenlő arányban kötelesek

leróni. Ez a rendelkezés a lerováás iránt eddig fennállott kötelezettséget lényegesen módosítja, amennyiben az állandó bélyegilletéket a peres felek eddig rendszerint fele-fele részben tartoztak leróni. E mellett a törvény 10. §-ának második bekezdése azt az új rendelkezést tartalmazza, hogy ha a sommás eljárás alá tartozó perekben az a fél, akit a határozati bélyegilleték lerováásának kötelezettsége terhel, a határozat hozatalakor — vagyis abban az időpontban, midőn a törvény 15. §-a szerint az illetéklerováás ezentúl teljesítendő — nincs jelen, a bíróság ezt a felet előbb felhívni tartozik, hogy a bélyegilletéket három nap alatt rója le. E felhívás a lakhelyre cílmezve, ajánlva a postára adandó és a postára adást követő harmadik napon kézbesítettnek tekintendő. Ily esetben tehát mulasztás csakis a felhívás postára adását követő 6-ik nap leforgása után állhat be, mely körülmény az időelőtti leletkezés elkerülése végett kellően figyelembe veendő. Rendes eljárásban ily felhívásnak nincs helye, mivel ebben az eljárásban az állandó határozati bélyegilleték a fentebb idézett 15. §. szerint az utolsó perirat beadásakor, illetőleg a tárgyalás befejeztekor rováendő le.

A váltóbírói sommás végzések után és a közjegyzői okiratok alapján kért végrehajtást elrendelő végzések után ezentúlra a törvény 9. §-ában megállapított mérv szerint járó állandó bélyegilleték lerováási módja az új törvény által változást nem szenvedvén, az illetéki díjjegyzék 48. tételéhez tartozó jegyzetek 1. pontja ötödik és hatodik bekezdésének erre vonatkozó rendelkezései továbbra is érvényben maradnak.

A törvény 12. §-a folytán az illetéki díjjegyzék 48. tételének D) d) pontja szerint a megbecsülhetlen pertárgyakra nézve eddig is fennállott 12 forintnyi illetéktételt tekintetében csakis annyiban áll be változás, amennyiben ez a szakasz félremagyarázhatlanul az iránt rendelkezik, hogy ez a 12 forintnyi illetéktétel ezentúlra *szorosan véve csakis az összegszerűleg meg nem becsülhető vagy egyáltalában nem vagyoni jogi peres igény felett* hozott ítéleteknél nyerhet alkalmazást.

VII. Kapcsolatban a 12. §-al igen fontos intézkedést tartalmaz a törvény 13. §-a, amennyiben a határozati illeték kiszabásánál irányadó értékelek tekintetében teljesen új és a törvénykezéssel összhangzásban álló eljárást léptet életbe.

Az idézett §. ugyahis az iránt rendelkezik, hogy abban az esetben, ha a per tárgya érték szerint nincsen ugyan meghatározva, de az még is megbecsülhető, — első sorban azt az értéket kell az ítéleti illeték alapjául felvenni, amelyet a bíróság az illetékességnek, vagy a felebbezés, felülvizsgálat vagy felfolyamodás megengedhetőségének eldöntése végett esetleg megállapít. Ily értékmegállapítás hiányában a peres tárgy értékének meghatározására nézve az 1893: XVIII. t.-cz. 4. §-ában foglalt rendel-

kezelések a határozati bírey és illeték tekintetében is alkalmazandók.

Az 1893. t. XVIII. t.-cz. 4. §-ának erre vonatkozó rendelkezései a következők:

•Ha az érték az eljárás megállapítása szempontjából vitásá válik, afelett a bíróság az eljárás neme ellen tett kifogásról tartandó tárgyalás eredményéhez képest, belátása szerint határoz.

Amennyiben valamely fél más bizonyító adatot nem szolgáltat, szőlők és házosztályadó alatt álló ingatlanok értéke a legközelebbi múlt évi állami adó kétszázszoros, házberadó és földadó alá eső ingatlanoké pedig annak százszoros összegében állapítandó meg. Az ingatlan után fizetendő általános jövedelmi pótdadó, utadó, törvényhatósági és községi adók számításba nem veendő.

Nem pénzkövetelés iránt indított perekben, kivéve az 1. §. 2. és 3. pontjában felsorolt ügyeket, az elsőbíróaság a felebbviteli megengedhetőségének (128., 181. §-ai) és a felülvizsgálat vagy felfolyamodás eldöntésére hivatott bíróságnak (186., 214. §.) megállapítása végett a tárgyalás során hivatalból is lehetőleg tisztába hozni tartozik, hogy a per tárgyának értéke, illetőleg az 1. §. 5. d), f), g), h), i) és k) pontjainak alapján nem pénzkövetelés iránt indított perekben az egy évi bérösszeg 50 frtot, 200 frtot, vagy 500 frtot meghalad-e?

Azokban az ügyekben, amelyek a per tárgyának értékére való tekintettel tartoznak sommás eljárás alá, a per tárgyának értéke a felebbviteli eljárás során sem tehető magasabbra, mint az 1. §. 1., illetőleg 2. és 3. pontjában meghatározott értékhatár; kivéve, ha a felebbviteli bíróság által az a kérdés döntendő el, hogy az ügy sommás eljárás alá tartozik-e?

Különösen kiemelem azonban, hogy ez az értékelés csak a törvénykezési eljárásban felmerülő bíreyilletékek s különösen az ítélettől járó illeték megállapításánál irányadó, míg minden más illeték kiszabásánál az értékelés tekintetében az érvényben álló törvények és illetékszabályok általános határozmányai alkalmazandók.

VIII. Különböző eljárás követtetett eddigelő az ítéleti illeték megállapításánál abban az esetben, ha alperes viszsonkeresetet támasztott. Ily esetre vonatkozólag a törvény 16. §-ában minden kételyt kizáró értelemben ki van mondva az, hogy ha az ítélet kereseti és viszsonkereseti követelés érdemében dönt: a követelések külön értéke szerint kell leróvni, illetőleg kiszabni az ítéleti illetéket. Ellenben ha a bíróság a viszsonkereset érdemében nem határoz, a viszsonkereseti követelés az illeték megállapításánál nem jön figyelembe.

Arra nézve, hogy a viszsonkeretelés után járó állandó határozati bíreyilleték lerovására melyik peres fél van kötelezve, a törvény 10. §-a intézkedik, míg a lerovás időpontjára nézve a 15. §. rendelkezése irányadó.

IX. A törvény 20. §-a az iránt intézkedik, hogy a pertárgy értékére való tekintettel mely esetben rovandó le az ítéleti illeték nem bíreyjegyekben, hanem készpénzben a jogerőre emelkedett és szabályszerűen kötött véghatározat alapján történő kiszabás mellett. Szem előtt tartandó azonban, az, hogy ebben a törvényszakaszban nincsenek kimerítve azok az összes esetek, melyekben az ítélet illetékkiszabás végett közlendő, minthogy ennek a törvényszakasznak a rendelkezései csak a szoros értelemben vett ítéleti mint törvénykezési illetékre vonatkoznak. Ezáltal tehát nincsen érintve a fennálló törvények és illetékszabályok azon rendelkezése, mely szerint oly ítéletek, melyek valamely ingatlan tulajdonjogára, haszonélvezetére, vagy haszonvételi jogára nézve képeznek jogcímet: a vagyonátruházási illetéknek az illetéki díjlegyzék 48. tétele D) pont b) betűje alatt foglalt, s az új törvény következő 34. §-a szerint érvényükben különösen meghagyott határozmányokhoz képest történő kiszabása végett szintén közlendő.

Ha a per tárgyának értéke nincsen meghatározva, illetőleg ha az a tárgyalás során sem állapítottatott meg, de a pertárgy egyébként megbecsülhető: az illetékkötéses fél 1—25 frtig terjedő bírság terhe alatt az érték meghatározására alkalmas adatok beszoigáltatására záros határidő kitűzése mellett felhivandó.

A fél mulasztása esetén a szükséges adatok hivatalból szerzendők be, s a bírság a fél terhére az illetéktől egyidejűleg előírandó.

A szükséges adatok hivatalból való beszerzése végett első sorban a bírósághoz, s amennyiben ott semmiféle adatok rendelkezésre nem állnak, esetleg a községi előjárásághoz, városokban az illető közegehez kell fordulni. Onként értetik egyébként, hogy abban a végső esetben, ha az illetékezés megajthatósága végett szükséges adatok sem a felhívott féltől, sem hivatalból nem volnának beszerozhetők, az illeték, ügyekkel a kincstár érdekeire, esetleg hozzávetőleges érték alapján is kiszabható, jogában állván a fizetésre felhívott félnek a netalán sérelmesnek talált kiszabás ellen a netalán sérelmesnek talált igénybe venni.

Lényeges és kivételes intézkedést foglal magában a törvény 20. §-a még arra nézve, hogy a 2500 frtot meghaladó összeg erejéig hozott váltóbíróasági sommás végzés, valamint a közjegyzői okirat alapján a végrehajtást elrendelő végzés, amennyiben a végrehajtás 2500 frtot meghaladó összegre nézve kérés, vagy a végrehajtás összegszerűleg meg nem állapított vagy meg nem állapítható követelés megvétele végett rendeltetett el, az illeték kiszabása céljából a jogerőre emelkedés bevdarása nélkül közlendő.

Amennyiben a nem bíreyjegyekben, hanem készpénzben kiszabás alapján történő illetékkirovás esetében az 1881. évi XXXIV. t.-cz. 4. §-ának a) pontja szerint csak a jog-

erőre emelkedett bírói határozatok közzendők, a 20. §. második bekezdésében foglalt rendelkezés által jövőre el lesznek háritva azok a hátrányok, melyek az ott említett végzések jogerőre emelkedésének nyilvánartatása körül fenforgó nehézségek tekintetéből a kincstár kárára keletkezhetnek.

De viszont az ily végzések alapján kivetett illetékek esedékessége s így behajthatósága is abban az esetben, ha azok ellen kifogások adatnak be, s erről az illeték kiszabásával megbízott kir. adóhivatal értesítettik, mindaddig függőben tartandó, míg az ügy jogerős határozattal vagy egyezséggel eldöntést nyer. E czélból a kifogások beadása utáni eljárásban hozott jogerős határozatok, ideértve a perbeszűntető végzést is, s ép úgy az esetleg létrejött bírói egyezség a bíróság részéről közzendő, mely közlés alapján abban az esetben, ha a jogerőjű véghatározat a sommás végzést egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, a 11. §. 2. és 3. bekezdésének, bírói egyezség létrejötté esetében pedig a 25. §-nak rendelkezései alkalmazandók az illetékkiszabás helyesbítésénél, illetőleg foganatosisánál.

X. A felebbviteli beadványok első példányának első ívétől, illetőleg a felebbvitelnek a törvény 2. §-a szerint szintén illetékköteles bejelentéstől lerovandó bélyegilletékekre nézve a törvény 21. §-a intézkedik.

Az ebben a törvényszakaszban foglalt intézkedések közül különösen szem előtt tartandó az, hogy az ügy érdemére vonatkozó s a törvényszakasz II. pontja alatt felemlített felebbezésektől járó bélyegilletéknek ugy a sommás mint a rendes eljárásban ezenül nem a per, hanem a felebbezés tárgyának értéke képezi az alapját, s hogy ehhez képest a sommás eljárásban a felebbezési kérelem felemelése esetében is a 7. §. rendelkezése megfelelően alkalmazandó a felebbezési bélyegilleték lerovásánál. Továbbá különösen figyelembe veendő az, hogy a 21. §. III. pontjának második bekezdése szerint az 1873 : IX. t.-cz. 5. §-a hatályon kívül helyezettett. De ennek ellenében a sommás eljárásban a felebbezési bíróság ítélete ellen intézett felülvizsgálati kérelemtől—(1893. évi XVIII. t.-cz. 180. §. a) pontja szerint) és a rendes eljárásban a másodbírósági határozat elleni felebbezéstől az idézett 21. §. II. a), b) és c) pontokban megállapított bélyegilletéknek egyrőttdrészével magasabb összegű bélyegilleték fizetendő.

A bélyeg- és illetékszabályok eddigi határozmányaival szemben lényeges újítást tartalmaz végre a 21. §. abban a tekintetben, hogy habár a törvény következő 22. §-a szerint lényegében jövőre nézve is fenn van tartva az az alapelv, hogy a felebbviteli bélyegilleték általában a felebbviteli beadvány benyújtásával, illetőleg a felebbvitel szóbeli bejelentésével válik esedékessé s hogy ehhez képest a felebbvitel visszavonása nem ad igényt a bélyeg-

illeték visszatérítésére vagy a lerovás aluli felmentésre, mind a mellett a 21. §. III. pontjának harmadik bekezdése ettől az alapelvtől eltérőleg azt a kedvezményt állapítja meg, hogy abban a kivételes esetben, ha az alsóbb bíróság ítélete a bíróság helytelen eljárása miatt feloldatott s az új eljárást folytán újabb felebbezés szüksége merül fel, azon fél, ki egy ízben a felebbezési bélyegilletéket már lerővta, erre való hivatkozással azt újabban lerővni nem tartozik.

Önként értetik egyébként, hogy a tényleg teljesített lerovásról a bíróság erre hivatott közege meggyőződni és szükség esetében a netán indokolatlanul elmaradt bélyeglerovás tekintetében a leletet felvonni köteles.

Még abban a tekintetben is különös figyelmet igénylő újítást foglal magában a törvény 21. §-a, hogy annak IV. 2. pontja szerint oly felfolyamodásoktól, melyek a felsőbíróságnak a felebbezési eljárás során vagy felfolyamodás következtében hozott végzése ellen vannak intézve, mint ismételt felebbviteltől a IV. 1. pont alatt megállapított rendes bélyegilletéknek a kétszeres összege jár.

A törvény 22. §-a értelmében a felebbviteli beadványtól járó összes bélyegilleték, tehát ideértve a példányok ível és mellékletei után járó bélyegilletéket is, a felebbezés első példányára, ha pedig a felebbezés szóval jelentetik be, a bejelentésről felvett jegyzőkönyvre ragasztott bélyegjegyekben rovandó le és pedig ez utóbbi esetben az idézett törvényszakasz második bekezdésében foglalt elvi határozmányoknak megfelelően mindjárt a bejelentéskor, illetőleg az erre vonatkozó jegyzőkönyv felvételekor. Szem előtt kell tehát tartani azt, hogy e határozmányok által az 1873 : IX. t.-cz. 6. §-ának rendelkezései, s ezek között különösen a felebbviteli bélyegilletéknek 48 óra alatt való pótlására vonatkozó rendelkezés is, módosítattak, illetőleg hatályon kívül helyeztetek.

XI. Uj rendelkezést tartalmaz a törvény 24. §-a, az 1893 : XVIII. t.-cz. 141. §-ában említett, a felebbezési tárgyalást előkészítő iratokra nézve. Ezek az iratok, figyelemmel a törvény 3. §-ának második bekezdésére, a rendes beadványi bélyegilleték alá esnek, melynek lerovási módjára nézve annyiban intézkedik még különösen az idézett törvényszakasz, hogy az ügyvédtől ügyvédnek közvetlenül kézbesített ilyen iratpéldányok és ezek mellékletei után az összes bélyegilleték a felebbezési bíróság jegyzőjénél letett első példányon rovandó le.

XII. A törvény 25—29. §§-ainak rendelkezései következtében az illetéki díjjegyzék 83. tételének a perbeli egyezsége vonatkozó része, annak a tőzsde- és gabonacsarnok választott bíróságal előtt kötött egyezségekre vonatkozó második bekezdését kivéve, hatályát veszti.

Az új törvény most idézett §§-ait tekintve, a bírói egyezségek, melyek a felek közt peressé

vált kérdést ítélet hozatala nélkül megoldják, illetékkötelezettség szempontjából három fő osztályba sorozhatók.

Az elsőbe tartoznak az 1893 : XVIII. t.-cz. 21. §-ához képest még a *per tulajdonképeni megindítása előtt* kötött peregyezségek. Ezekről annak az illetéknek negyedrésze jár, mely az egyezség tárgyra nézve hozott ítélettel járna.

A második osztályba sorozhatók azok az egyezségek, amelyek a *per megindítása után, de még az ítélet hozatala előtt*, illetőleg ítélet hozatala nélkül kötöttek. Ezekről az egyezségektől úgy a sommás, mint a rendes eljárásban nem az eddigi fokozatos, hanem annak az illetéknek a fele része jár, amely az egyezség tárgya felett hozott ítélettel járna.

A harmadik osztályba tartoznak azok az egyezségek, amelyek a sommás perben az *elsőfokú bíróság ítélet meghozatala után, a felebbviteli bíróság előtt* kötöttek.

Ezek az egyezségek a jegyzőkönyvi bélyegilletéken kívül csupán 50 krajczáros okirati bélyegilleték alá esnek abban az esetben, ha a meghozott alsóbbfokú bírósági ítélettel a 15. §. rendelkezéséhez képest már az állandó ítéleti bélyegilleték lerovásának volt helye, ha azonban a meghozott alsóbbfokú bírósági ítélet százalékos vagy egyáltalán kiszabás alapján közvetlenül fizetendő illeték alá esik: a felsőbb bíróság előtt kötött egyezségtől kiszabás után az a teljes illeték fizetendő, amely a peres kérdést az egyezség értelmében eldöntő ítélettel járna.

Igen fontos a törvény 25. §-ának második bekezdésében foglalt az az új rendelkezés, mely szerint az illetéki díjjegyzék 83. tételéhez tartozó jegyzet eddigi határozmányaitól eltérőleg abban az esetben, ha ugyanazon követelés iránt többek ellen indított per a pertársak egyikével vagy másikával szemben ítélettel, a többivel szemben pedig bírói egyezséggel intéztetik el: az ítélettel és a peregyezségtől járó bélyegilleték együttvéve nem rughat többre, mint amennyi a kereset értelmében hozott ítélettel járna. Ehhez képest oly esetekben, amidőn az illeték a kereset tárgyához képest 25 frtot nem halad meg, s így a 28. §. szerint bélyegjegyekben rovandó le, felperes, kit a törvény 10. és 28. §-ai értelmében úgy az ítéleti, mint az egyezségi bélyegilleték lerovásának kötelezettsége terhel, az ítéleti és egyezségi bélyegkeket külön-külön tartozik ugyan leróvni, de ha a kettő együttvéve többet tenne ki, mint az a bélyegilleték, amely az egész kereseti összeghez képest az ítélet után járna, akkor csakis az utóbbi bélyegilleték összegének erejéig teljesítendő a bélyeglerovás, és pedig a követelés egyik részére nézve hozott ítélettel a szabályszerű teljes mértékben, a követelés másik részére nézve megkötött egyezségtől pedig csakis abban a különbözeti összegben, mely a résztételeitől járó bélyegilleték és a kereseti összeghez képest járandott bélyegilleték között

mutakozik. Ebből önként következik, hogy abban az esetben, ha az illeték közvetlenül, vagyis kiszabás után fizetendő, az az illetéktöbblet, mely az idézett törvény rendelkezése szerint követelésbe nem vehető, mindig csakis az egyezségtől járó illetékből hozandó törlesztésbe. Másrészt ily közvetlen lerovás esetében úgy az ítélettel, mint az egyezségtől kiszabott illetékek a felekkel szemben való érvényesítésénél az illetékszabályok érvényben hagyott kapcsolatos határozmányai alkalmazandók, minthogy az új törvény 10. és 28. §-ai által csakis a bélyegjegyekben teljesítendő illetéklerovási kötelezettség tekintetében változtattak meg az eddigi határozmányok.

A törvény 28. §-a voltaképen csakis a kincstár érdekének teljesebb biztosítása tekintetéből az iránti intézkedik, hogy ha a bírói egyezségbe a perbeli kérdés elintézésén felül netán olyan új jogügylet foglaltnék bele, amely a per tárgyát egyáltalán nem képezte, abban az esetben a 25. §-ban megállapított egyezségi bélyegilletéken kívül a jogügylet természetéhez képest szabályszerűen járó illeték külön fizetendő. Ezáltal ki van mondva az, hogy az egyezségi bélyegilletékekkel elvileg csakis az az illetékkötelezettség van fedezve, melynek alapját épen a *peresé ről kérdés megoldása* képezi, míg az ezen kereten kívül az egyezségbe netán belevont külön új jogügylet önrerhetőleg külön illetékkötelezettség alá esik. A teljesítési határidőnek, a teljesítés helyének vagy a kamatláb változtatása iránti megállapodás azonban ily külön illeték alá eső jogügyletnek nem tekintendő. A törvénybe a kincstár érdekének megóvása végett belefoglalt ezzel a korlátozással szemben a törvény 27. §-a viszont azt a kedvezményt állapítja meg, hogy abban az esetben, ha a peres felek a bírói egyezségbe foglalt jogügyletről bíróságon kívül felvett olyan okiratot mutatnak fel, mely szabályszerűen bélyegezve van, vagy mely az illeték kiszabása végett szabályszerűen bejelentetett, az 50 krnyi állandó okirati bélyegilletéken kívül csupán a már lerótt és a 25. §. szerint járó egyezségi bélyegilleték közötti különbözet pótlandó. Figyelni kell azonban arra, hogy ily betudás csak annyiban foglaltat helyet, amennyiben a felmutatott okirat szabályszerű bélyegzése, illetőleg annak az illeték kiszabása végett történt bemutatása kellően igazoltatik, és amennyiben a felmutatott okirat fokozatos illeték alá tartozott, mert a törvény csak az illetékköteles okiratoktól már lerótt, vagy a már megtörtént szabályszerű bejelentés folytán lerovandó illeték betudását engedi meg, és mert a százaléki a különösen a vagyonaátruházási illeték a 25. §. szerint járó egyezségi illetékbe nem tudható.

A törvény 28. §-ában ki van mondva az, hogy az egyezségi bélyegilletéket, amennyiben az bélyegjegyekben fizetendő, vagyis 25 frtig a felperes, illetve az 1893 : XVIII. t.-cz. 21.

§-ának esetében az a fél tartozik leróni, aki az egyezségi kísérletre való idézést kérte.

A bélyegjegyekben történő lerovás eseteire vonatkozó az a rendelkezés összhangzásban áll a törvény 10. §-ával és szintén ujtást képez az eddigi határozmányokhoz képest, míg az egyezségek után közvetlenül vagyis kiszabás útján fizetendő illetékek néve a feleket terhelő lerovási kötelezettség tekintetében az illeték-szabályok érvényben álló határozmányal érintetlenül hagytak. Az idézett törvényszakasz második és harmadik bekezdésében taxatíve fel vannak sorolva azok az esetek, melyekben a bírói egyezség az illeték kiszabása végett a bíróság részéről szabályszerűen közzendő. Ezek a határozmányok — habár nem egybefoglalva — lényegükben már eddig is érvényben voltak.

Mint hogy az ímént ismertetett új törvény-rendelkezés egyrészt arra van alapítva, hogy a bíróság előtt létrejött egyezségek ítélet erejével bírnak, s mint hogy másrészt a bírói egyezségek ily alapra fektetett illetékkötelezettségének ismervét a törvény 25. §-ának világos rendelkezése szerint az képezi, hogy az egyezség által a felek között peressé vált kérdés ítélethozatal nélkül megoldassék, ennél fogva különösen e két szempontból sulyt kell fektetni az új törvényes rendelkezések szabatos végrehajtására.

XIII. A törvény 29. §-a szerint a kisebb polgári peres ügyek bélyegilletéke tárgyában az 1877. XXII. t.-cz. 91. §-ában nyert felhatalmazás alapján (az 1878. évi Pénzügyi Közlöny 10. számában, s az ugyanazon évi Rendeleték Tárában 24. sz. a.) kiadott szabályrendelet a községi bíráskodás alá tartozó ügyekre nézve továbbra is érvényben marad, mégis azokkal a módosításokkal, hogy a községi bíráskodás alá tartozó peres ügyekben az ítéletől nem, miként eddig, 12 kr, hanem 20 kr, a bírói egyezségekétől pedig ennek fele, vagyis 10 kr. bélyegilleték jár, továbbá, hogy a végrehajtás folyamán a beadványok- és jegyzőkönyvektől az általános illetékszabályok szerint járó bélyegilletékek fele, vagyis amennyiben a beadvány vagy jegyzőkönyv az általános szabályok szerint 20 kros bélyegilleték alá esik, 10 kr. rovandó le. Ezáltal azonban az árverésen befolyt összeghez képest a jegyzőkönyvi bélyegen felül a III. fokozat szerint lerovandó illeték nem érintetik.

A járásbíróaság elé vitt és ott folytatott tárgyalat ily ügyekben a bélyegilletékre nézve ugyanazon szabályok érvényesek, amelyek a sommás eljárásban alkalmazandók, összhangzásban az 1893. XVIII. t.-cz. 224. §-ával, mely szerint az 1877. XXII. t.-cz. 91. §-ának rendelkezései, amennyiben nem a községi bíráskodásra vonatkoznak, hatályukat veszti.

XIV. A törvény 30. §-a figyelemmel arra, hogy a törvénykezési illetékek bélyegjegyekben történő lerovása jelentékenyen kiterjesztetett, s hogy ehhez képest a kincstár érdekének megóvása végett az illetéklerovás pontos telje-

sítésének ellenőrzése fokozottabb mérvben szükséges: azt a lényeges új rendelkezést tartalmazza, hogy a sommás eljárás szerint elsőfokulag tárgyalat peres ügyekben és a községi bíráskodásnál maga a tárgyalást vezető bíró, a felebbviteli tárgyalásnál a tanács jegyzője, a rendes eljárás alá tartozó ügyekben a pertárnok, végre a bizonyítás felvétele, vagy ítélobíró előtt lefolyt tárgyalás esetén általában a kiküldött vagy megkeresett bíró *személyesen* köteles ügyelni a tárgyalás vagy a jelenlétében lefolyt eljárás közben felmerülő bélyegilletékeknek megfelelő mérvben és szabályszerű módon való lerovására. Továbbá az iránt is intézkedik az a törvényszakasz, hogy az a bíró vagy bírósági hivatalnok, aki a törvényszakaszban a bélyeglerovás ellenőrzése tekintetében körvonalazott köteleességét nem teljesíti, a mulasztásából a kincstárra háruló kárért vagyonilag is felelős, ha a bélyeg vagy illeték az annak fizetésére kötelezett felektől be nem hajtható.

Miután ennek a felelősségnek érvényesítésénél a kár összegét, melyet a bíró vagy bírósági hivatalnok mulasztása folytán behajthatatlanná vált bélyegilleték képez, — a törvényszakasz negyedik bekezdése értelmében első fokban és határozatilag a pénzügyigazgatóság állapítja meg, ennél fogva utasítom a kir. pénzügyigazgatóságokat, hogy a kincstárnak a bíró vagy bírósági hivatalnokok mulasztása folytán valamely bélyegilletékre nézve beállott károsodása esetén a kir. adóhivatalok, a fővárosban a központi díj- és illetékkiszabási hivatal jelentései alapján a megtérítendő bélyegilletékekről szóló s a felelősség alkalmazásának indokát is magában foglaló fizetési rendelvényt határozat alakjában haladéktalanul kézbesíttesse a felmerült kárért felelős bíróknak vagy bírósági hivatalnoknak, a rendelvényben figyelmeztesse őt egyuttal arra, hogy a marasztaló határozat ellen a kir. pénzügyi közigazgatási bírósághoz birtokon belül intézhető felebbezés az 1889. XXVIII. t.-cz. 13. §-ában megállapított 15 napi határidőn belül nyújtandó be.

XV. A törvény 31. §-a a bélyegilleték lerovása körülül mulasztásoknak következményeire nézve, az eddigi határozmányokhoz képest, azt a szintén igen lényeges módosítást tartalmazza, hogy a peres eljárásban elkövetett bélyeg-rövidítések folytán előírt illetékekről szóló fizetési meghagyások vétele után 8 napon belül a megrövidített illetékeknek csak *kétszeres* összege, a 8 nap alatti fizetésnek bármely okból történt elmulasztása esetén azonban az 1881. évi XXVI. t.-cz. 9. §-a, illetőleg az illetékszabályok 105. §-a értelmében a megrövidített illetékek ötszörös összege fizetendő be.

E rendelkezés következtében tehát a peres eljárásban felmerült bélyeghiányokról felvett leletek alapján történő előírásoknál a kedvezményes elbánásra jogosító 8 napi fizetési határidő a K. jegyzékben mindig kellően nyilván-

tartandó, s emellett az első, vagyis csupán a megrövidített illeték *kétszeres* összegéről kiadott fizetési meghagyásokban mindig az is kiténtetendő, hogy az előírt illetékösszeg a fizetési meghagyás kézbesítését követő 8 napon belül fizetendő.

A szükségesnek mutató második, vagyis a teljes szabályszerű ötszörös bélyegilletékről szóló fizetési meghagyásokban ellenben önértéktől a megfolytatás foganatosítandó fokozott előírásnak a törvény e részbeni rendelkezésére alapított indoka lesz kiténtendő.

A 32. §-ban ki van mondva az, hogy a bélyeglerovás elmulasztásának következményei, illetőleg leletjuttalékokra vonatkozó törvényes rendelkezések az illetékkötelek szóbeli bejelentések tekintetében is alkalmazást nyernek.

Végre a törvény 33. §-ában az 1873: IX. t.-cz. 7. §-ának (illetékszabályok 109. §-a) részbeni módosításával megállapított azon kedvezményre nézve, mely szerint a peres eljárásban elkövetett bélyegrövidítések folytán előírt felemelt illeték mégis mérsékelhető, vagy elengedhető abban az esetben, ha az a mulasztást első sorban felelős ügyvédől vagy peres féltől nem hajtható, figyelemzettem a kir. pénzügyigazgatóságokat, hogy ez a rendelkezés önértéktől csakis a másodszorban kötelezett felekre, vagy az első sorban kötelezettek jogutódaira vonatkozik, s hogy a kedvezményben azok a peres felek, vagy az azokat képviselő ügyvédek, akik a mulasztást személyesen követték el, nem részesíthetők.

Ezek után figyelemzettem a pénzügyigazgatóságokat, hogy az I—XV. pont alatt foglalt utasításban a törvénynek csakis ama lényeges rendelkezéseit tartottam szükségesnek kiemelni, melyek által az illetékszabályok eddigi határozmányai változást szenvedtek, s melyek gyakorlati alkalmazása körül esetleg kételyek merülhettek volna fel, ellenben mellőzve van a külön utasításadás az új törvény mindazon rendelkezéseire nézve, melyek lényegükben az illetékszabályok eddigi határozmányainak vagy legalább alapelveinek megfelelnek és amelyek világos tartalmuknál fogva semmi kételyre alapot nem szolgáltathatnak. Ha mindazonáltal egyik vagy másik részletes kérdésre nézve, különösen a törvény életbe lépésének átmeneti időszakában, kételyek merülnének fel, tegyen hozzá a pénzügyigazgatóság azok eloszlátása végett azonnal indokolt előterjesztést.

Elvárom egyébként az új törvénynek úgy a kincstárra, mint az adózó felekre nézve egyaránt szabatos végrehajtását s e tekintetből ismételve különösen azt kell hangsúlyoznom, mint szorosan szem előtt tartandó mozzanatot, hogy a törvény 1., 14. és 34. §-ának megfelelően a bélyeg- és illetékekre vonatkozó eddigi törvények és szabályoknak mindazon rendelkezései, melyek az új törvény által különösen nem módosítottak, továbbra is érintetlenül érvényben maradnak.

A törvénykezési bélyegekre és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok módosításáról és kiegészítéséről szóló 1894: XXVI. t.-cziknek Horvát-Szlavonországokban való alkalmazása iránt.

A törvénykezési bélyegekre és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok módosításáról és kiegészítéséről szóló 1894: XXVI. t.-cz. rendelkezéseinek a törvény 36. §-ához képest Horvát-Szlavonországban való alkalmazása körül felmerült kételyek eloszlátása és az egyöntetű eljárás biztosítása végett az idézett t.-cziknek Horvát-Szlavonországokban alkalmazható rendelkezéseit összefoglalva Horvát-Szlavon-Dalmátországok bánjával egyetértőleg rendelem a következőket:

1. Ha valamely perbeli nyilatkozat vagy kérelem — ideértve a meghatalmazást és a felebbvitelt is, — mely írásban kiállítva vagy beadványba foglaltva bélyegilleték alá esnek, a peres fél szóbeli előterjesztése alapján jegyzőkönyvbe vétetik: a felvett jegyzőkönyvön bélyegjegyekben lerovandó az az illeték, amely a perbeli nyilatkozat vagy kérelem írásbeli előterjesztése esetében az irattól, illetőleg a beadvány első példányától járna.

Ha a szóbeli előterjesztésről jegyzőkönyv nem vétetik fel: a bélyegilleték a bíról naplón rovandó le. (1894: XXVI. t.-cz. 2. §.)

2. Azok a jegyzőkönyvi másolatok, melyek idézésre vagy a perbeli cselekménynek az ellenféllel való közlésére szükségesek, a szabályszerű jegyzőkönyvi bélyegilleték alá esnek. Ez az eredeti jegyzőkönyvön bélyegjegyekben rovandó le.

Az a szabály, melynél fogva a perrend szerint több példányban benyújtandó beadványnak csak három példánya szerelendő fel a szabályos bélyegjegyekkel, míg a többi példányoknak első íve a felzetekre szabott bélyegilleték alá esik: a jegyzőkönyvi másolatokra is kiterjesztetik. (1894: XXVI. t.-cz. 3. §.)

3. Ha a perrend szerint felzet szükséges és ezt a kérelem szóbeli előterjesztése miatt a perbeli fél helyett a bíróság pótolja: a felzettől járó szabályszerű bélyegilleték szintén az eredeti jegyzőkönyvön rovandó le.

Ellenben a törvénykezési eljárásban hivatalból kiállított és felhasználított olyan felzetek, amelyeket a felek benyújtani vagy pótolni nem kötelesek: a bélyegilleték tárgyát nem képezik. (1894: XXVI. t.-cz. 4. §.)

4. A jegyzőkönyvhöz — ha csak ideiglenes is — mellékelteként csatolt iratok a szabályszerű mellékleti bélyeg alá esnek.

A 2. pont alatt említett esetekben, ha több jegyzőkönyvi másolat szükséges, és ezek az eredeti jegyzőkönyvhöz csatolt mellékletek másolataival felszerelendők: a mellékleti bélyeg csak az egyik jegyzőkönyvi másolat mellékletétől jár.

Azok az iratok, melyek a perrend szerint megengedett esetekben a jegyzőkönyv kiegészítő részeként mellékelteknek, ivenként a kiegészített jegyzőkönyv egyes íveitől járó bélyeggel ellátandók. (1894: XXVI. t.-cz. 6. §.)

5. Ha a kereseti követelésnek utólagos módosításánál fogva a pertárgy értéke oly arányban emelkedik, mely az értékhez képest megállapított magasabb illetéktétel alkalmazását vonja maga után: a magasabb illetéktétel csak a követelés módosításától kezdve felmerülő bélyegköteles perbeli cselekményeknél és iratoknál alkalmazandó.

A kereseti követelés módosítása következtében beálló értékeszállítás szintén csak a módosításától kezdve felmerülő bélyegköteles cselekményeknél és iratoknál jön figyelembe (16. pont). (1894: XXVI. t.-cz. 7. §.)

6. Ha a főtárgy tárgyának értéke 50 frtot meg nem halad, 1 frt, ha 50 frtot meghalad vagy meg nem becsülhető, 2 frt 50 kr. állandó bélyegilleték fizetendő a következő elsőbíróági határozatoktól:

a) az igazolás kérdésében, illetve az elmulasztott határidő vagy tárgyalási határnap miatt az előbbeni állapotba való visszahelyezés kérdésében hozott végzésektől (a bagatell-eljárásról szóló 1876 október 3-án kelt törvény 26. §-a, a birtokháborítás eseteiben követendő eljárásról szóló 1890 május 8-án kelt törvény 74. §-a, a polgári perrendt. 353. §. 1. sz., 357. §.);

b) a jogi képviselő hibája miatt, vagy az új bizonyítékok miatt az előbbeni állapotba való visszahelyezés kérdésében hozott ítéletől (a bagatell-törvény 83. §-a, a polgári perrendtartás 353. §. 2., 3. pontja, 362., 369. §§-ai);

c) a számadási kötelezettségnek vagy a számadás helyességének kérdésében hozott végzéstől (polg. perrendt. 612., 613. §§-ai);

d) Az illetékesség kérdésében, valamint az egyéb pergátló kérdésekben hozott végzéstől (polgári perrendtartás 3., 14., 47. §§., a bagatell-törvény 27., 93. §§., a birtokháborítás eseteiben követendő eljárásról szóló törvény 27. és 78. §§.);

e) a polgári perrendtartás 2. §-ának b) betűje és második bekezdése szerint abból az okból hozott permegszüntető végzésektől, mert előbb a büntető eljárás, vagy egyéb hatóság előtti eljárás ejtendő meg, amely a különleges szabályok szerint a polgári bíróság előtti eljárást megelőzőleg ejtendő meg;

f) a polgári perrendtartás 145., 255., 278—280. §§-ai szerint hozott végzésektől;

g) a polgári perrendtartás 444., 445. és 447. §§-ai szerint hozott érdemleges határozatoktól;

h) a végrehajtás után befolyt összeg felszámítása és a kielégítési sorrend megállapítása

tárgyában hozott végzéstől (polgári perrendtartás 563., az 1876. december 17-én kelt végrehajtási novella 19—22., 30. §§-ai).

A pergátló kifogásokat elveto határozat minden körülmény között illeték alá esik; a permegszüntető végzés azonban csak akkor, ha ezt a bíróság a kérdés tárgyalása folytán hozta meg, ellenben ha a bíróság a pergátló körülményeket nem a felek kifogására, hanem anélkül hivatalból veszi figyelembe és hivatalból hoz permegszüntető végzést, ez után határozati bélyegilleték nem jár. (1894: XXVI. t.-cz. 8. §.)

7. Az elsőfoku bírósági ítéletől — kivéve azokat az ítéleteket, amelyek a 6. pont c) és g) alpontjai alá tartoznak, — ha a per tárgyát pénzkövetelés vagy megbecsülhető vagyoni jogi igény képezi, a peres tárgy értéke szerint járulékok nélkül:

50 forintig	1 frt
50 frton túl 200 frtig	2 frt
200 „ „ 500 „	5 frt
500 „ „ 800 „	8 frt
800 „ „ 1000 „	10 frt
1000 „ „ 2500 „ minden megkezdett 100 frt után további 1 frt állandó bélyegilleték jár, mely a bélyeg- és illetékszabályokban megállapított módon bélyegjegyekben rovandó le.	

Ugyanezek a rendelkezések a váltóbíróági számítás végzésekre és a közjegyzői okiratok alapján kért végrehajtást elrendelő végzésekre is alkalmazandók. (1894: XXVI. t.-cz. 9. §.)

8. A 6. és 7. pontokban meghatározott állandó bélyegilletéket teljes összegében rendszerint a felperes, az ellenkereseti követelésre nézve (14. pont), valamint akkor, ha felperes az első tárgyalási határnapon meg nem jelen és megjelent alperes az ügy érdemében határozatot kér, az alperes, igazolásnál az ezt kérő fél, a 6. pont b) alpontja alatti esetben a visszahelyezést kérő fél, a 6. pont h) alpontjának esetében a végrehajtató és ha több a végrehajtató, ezek egyenlő arányban kötelesek leróni.

Ha — eltekintve a rendes eljárástól — a bélyegilleték lerovására köteles fél a határozat hozatalakor (13. pont) nincs jelen: a bíróság ezt a felet írásban felhívja, hogy a bélyegilletéket három nap alatt rója le.

A felhívás a lakhelyre czimezve, ajánlva postára adandó és a postára adást követő harmadik napon kézbesítettnek tekintendő. (1894: XXVI. t.-cz. 10. §.)

9. Ha az ítélet alá kerülő peres tárgy értéke 2500 frtot meghalad, a jogerejű végítélettel — kivéve a 6. pont g) alpontjában felsorolt pereket — a megítélt pénzkövetelés vagy perérték egy és egy tized százaléka jár illeték fejében, mely kiszabás alapján készpénzben fizetendő.

Ha a per tárgya csak részben ítéltetik meg, az illeték 25 frtnál kisebb nem lehet.

Teljes elutasítás esetében az illeték 25 frt. (1894 : XXVI. t.-cz. 11. §.)

10. Olyan ítélettől, mely összecszerül meg nem becsülhető, vagy egyáltalában nem vagyoni jogi peres igény felett hozatik, rendszert 12 frtnyi illeték jár kiszabás alapján.

Ha a nem vagyoni jogi igényből a peres fél megbecsülhető s az illetékmérv tekintetében a 7. és 9. pontok rendelkezései alá eső vagyoni jogi igényt származtat s azzal összekapcsol : az illeték kiszabásánál csak az egyik, és pedig a nagyobb illeték alá eső igény jön figyelembe. (1894 : XXVI. t.-cz. 12. §.)

11. Ha a per tárgyát érték szerint meg nem határozott, de megbecsülhető vagyoni jogi igény képezi, akkor a határozati bírály és illeték kiszabásánál az az érték mérvadó, amely az illetékesség tekintetében határozó (az 1853. évi február 16-án kelt polgári törvényes eljárás 15. §-a a kisebb peres ügyekről szóló törvény 1. §-a.)

Ha az érték az illetékesség megállapítása szempontjából vitásá válik, a felett a bíróság az illetékesség ellen tett kifogás felett tartandó tárgyalás eredményéhez képest belátása szerint határoz.

Amennyiben valamely fél hitelesnek elfogadható más bizonyító adatot nem szolgáltat, szőlők és házosztályadó alatt álló ingatlanok értéke a legközelebbi múlt évi állami adó kétszázszoros, házbéradó és földadó alá eső ingatlanoké pedig annak százszoros összegében állapítandó meg.

Az ingatlan után fizetendő általános jövedelmi pótdadó, utadó, törvényhatósági és a községi adók számításába nem veendő.

A nem pénzbeli követelések iránti perekben köteles az elsőbíróság a tárgyalás folyama alatt, amennyiben a felek állítással nem kielégítők, a pertárgy értékét lehetőleg költség nélkül és a peres eljárás folyamának hátránya nélkül hivatalból tisztába hozni.

Igy a bíróság által külön állapítandó meg, vajjon az évi házbér vagy haszonbér meghalad-e 50 frt, 200 frt, illetve 500 frtot a nem pénzbeli követelésekben, amelyek kereset folytán tétettek folyamatba :

a) házbérviszony iránt ;

b) melyekben a haszonbérleti alku megszünetése miatt a bérleti tárgy visszaadása követeltetik ;

c) melyekben az új tulajdonos a haszonbérbe adott ingatlanokat a bérletől követeli, hogy az ingatlanokat neki visszaadja, miután a felperes neki a bérletet felmondotta ;

d) melyben a bérli a bérbeadó ellen az írásbeli szerződés alapján a bérleti tárgy átadását kéri ;

e) melyben a haszonbérleti szerződés megszünetése követeltetik a haszonbér elmulasztott fizetése vagy az olyan feltételek be nem tartása miatt, amelyek az írásbeli szerződés

alapján betartandók, mert különben a haszonbérlet megszűnik ;

f) melyekben a bérleti viszony egészben fentartandó vagy a bérlet tartama alatt oly kötelezettségek teljesítése követeltetik, amelyek a szerződő feleket törvény szerint terhelik, vagy pedig azokat a szerződés által magukra vállalták. Az említett egy évi házbér, illetve haszonbér az illeték mérvére nézve irányadó, amely illeték az ilyen perekben követett eljárás folyama alatt külön is a véghatározat után fizetendő.

A pertárgy értéke a határozati bírályilleték kivetése céljából a pénzügyi hatóságok által is a kitüntetett elvek szerint állapítandó meg, ha azt a bíróság nem állapította meg. (1894. évi XXVI. t.-cz. 13. §.)

Különösen kiemelem azonban, hogy ez az értékelés csak a peres eljárásban felmerülő bírály és illetékek és különösen az ítélettől járó illeték megállapításánál irányadó, míg minden más illeték kiszabásánál az értékelés tekintetében az érvényben álló törvények és illeték-szabályok általános határozmányai alkalmazandók.

12. A bíróságnak a 6., 7., 9., 10. és 11. pontokban fel nem sorolt egyéb határozatai tekintetében a bírály- és illetékszabályok rendelkezései érintetlenül maradnak. (1894 : XXVI. t.-cz. 14. §.)

13. A 6. és 7. pontokban meghatározott állandó bírályilleték rendes eljárásban az utolsó periat beadásakor, illetőleg a tárgyalás befejezésekor, egyéb esetekben a határozat hozatalakor rovandó le megfelelő bírályjegyek szolgáltatása és szabályszerű alkalmazása által. (26. pont, 1894 : XXVI. t.-cz. 15. §.)

14. Ha az ítélet kereseti és ellenkereseti követelés érdemében dönt : a követelések külön értéke szerint kell lerövíni, illetőleg kiszabni az ítéleti bírályilletéket (8. pont).

Ha a bíróság az ellenkereset érdemében nem határoz, az ellenkereseti követelés az illeték megállapításánál nem jön figyelembe. (1894. évi XXVI. t.-cz. 16. §.)

15. Az egy keresetben érvényesített több követelésnek csak némelyikére, vagy a kereseti követelés egy részére korlátozott ítélet hozatala esetében (bagatell-törvény 21. §.) csupán a peres tárgynak ítélet alá kerülő része után rovandó le, illetőleg szabandó ki az ítéleti illeték.

Ugyanazon peres tárgyra nézve a pertársak ellen hozott részületek a bírályilleték szempontjából együtt egy ítéletnek tekintendők.

Több pernek egyesítése és egy ítélettel eldöntése esetében (bagatell-törvény 21. §.) az ítéleti bírályilleték minden egyes pertárgy (7. pont), illetőleg minden egyes perből megítélt követelés vagy perérték után (9. pont) külön jár. (1894 : XXVI. t.-cz. 17. §.)

16. Ha felperes keresetét a tárgyalás közben módosítja, az ítéleti illeték összegének meg-

állapításánál a peres tárgy értékének a módosított igény tekintendő (5. pont). 1894 : XXVI. t.-cz. 18. §.)

17. Ha egy bírói határozatban az ügy érdeme és a 6. pontban felsorolt valamely kérdés együttesen nyerne megoldást : a megfelelő illeték úgy a 6. pont, mint a 7., illetőleg a 9. pont szerint rovandó le. (1894 : XXVI. t.-cz. 19. §.)

18. Ha az ítélet alá kerülő peres tárgy értéke 2500 frtot meghalad (19., 15. pontok), ha a per tárgya összesszerűleg meg nem becsülhető, vagy egyáltalában nem vagyoni jogi igényt képez (10. pont), végre ha megbecsülhető vagyoni jogi igény képezi a per tárgyát, de ennek értéke a tárgyalás során meg nem állapított (11. pont) : a bíróság az illeték kiszabása végett a jogerőre emelkedett véghatározat hivatalos másolatát, a netalán rendelkezésre álló értékadatokkal együtt, közli az illeték kiszabásával megbízott hivatallal.

A 2500 frtot meghaladó összeg erejéig hozott váltóbíróági sommás végzés, valamint a közjegyzői okirat alapján végrehajtást elrendelő végzés, amennyiben a végrehajtás 2500 frtot meghaladó érték erejéig kérés, vagy a végrehajtás összesszerűleg meg nem állapított, vagy meg nem állapítható követelés megvétele végett rendeltetett el, az illeték kiszabásának céljára a jogerőre emelkedés bevárása nélkül közlendő.

Ha az illeték kiszabása végett között váltóbíróági sommás végzés ellen kifogások adtak be, erről az illeték kiszabásával megbízott hivatal szintén értesítendő és a kifogások utáni eljárásban hozott jogerős véghatározat, ide értve a perbezárlató végzést is, esetleg pedig a létrejött bírói egyezség, ugyanazzal közlendők. A kifogások beadása az illeték előírását és a már előírt illeték esedékességét és behajthatóságát a jogerejű véghatározat perbezárlató végzés vagy bírói egyezség beérkezéig felfüggeszti. Ha a jogerejű véghatározat a sommás végzést egészen vagy részben hatályon kívül helyezi, a 9. pont 2. és 3. bekezdéseinek, bírói egyezség létrejötté esetében a 21. pontnak rendelkezéseit alkalmazandók.

Ha a per, illetőleg a végrehajtás tárgyának értéke nincs megállapítva, de a tárgy egyébként megbecsülhető : az illeték kiszabásával megbízott hivatal az illetékköteles felet az érték meghatározására alkalmas adatok és esetleg az illeték kiszabásának céljára bélyegmentes értékbizonyítvány beszolgáltatására záros határidő kitűzésével felhívja.

Ha az illetékköteles fél ennek a felhívásnak eleget nem tesz és a netalán akadályt sem jelent be : 1 frttől 25 frt terjedő bírsággal büntethető, az értékadatok pedig hivatalból beszerzendők, vagy az érték hivatalból megállapítandó. (1894 : XXVI. t.-cz. 20. §.)

19. A felebbviteli beadványok első példányának első ívétől, illetőleg a felebbviteli bejelen-

tésőtől (1. pont) a következő bélyegilleték jár, még pedig :

I. A felebbezéstől :

a) ha a felebbezés tárgyának értékéhez képest (8., 7. pont) állandó határozati bélyegilleték feljében 10 frtot meg nem haladó összeg járna, ugyanannyi, mint amennyi ugyanily érték iránt indított perben az ítélettől vagy végzéstől lerovandó volna ;

b) ha az a) pontban említett állandó határozati bélyeg 10 frtot meghaladna, vagy ha a felebbezés tárgyhöz képest a hozott ítélet a 11. §. szerint százalékos illeték alá esnék (18. pont), 20 frt ;

c) minden egyéb esetben, különösen, ha a felebbezés tárgya összesszerűleg meg nem becsülhető, ha vagyoni jogi igényt nem képez, vagy ha értéke a tárgyalás során meg nem állapított (18. pont), 10 frt.

II. A másodbírósági ítélet ellen intézett felülvizsgálati beadványtól az I. a), b), c) pontokban megállapított bélyegilleték egyötödrészával magasabb összegű bélyegilleték fizetendő, ezzel kapcsolatban az 1873 : IX. t.-cz. 5. §-a hatályon kívül helyeztetik.

Ha azonban az alsóbíróság ítélete a bíróság helytelen eljárása miatt feloldott s új eljárás folytán újabb felebbezés szüksége merült fel, azon fél, ki egy ízben a felebbezési bélyegyet felragasztotta, erre való hivatkozással, azt újabban lerőni nem tartozik.

III. A felfolyamodástól :

1. az elsőfokú bíróság végzése ellen :

a) 50 frt perértékig 1 frt ;

b) ha a per tárgyának értéke 50 frtot meghalad, ha a per tárgya megbecsülhetetlen, vagy értéke a tárgyalás során meg nem állapított, 2 frt.

2. A felsőbíróságnak felfolyamodás következtében hozott végzése ellen :

a) az 1. a) pont esetében 2 frt ;

b) az 1. b) pont esetében 4 frt.

A felebbviteli beadvány helytelen elnevezése esetén a felebbviteli bélyeg aszerint jár, amint a bíróság a beadvány tartalma szerint felebbezésnek vagy felfolyamodványnak minősíti. (1894 : XXVI. t.-cz. 21. §.)

20. A szóval bejelentett felebbviteltől a 19. pont szerint járó bélyegilletéket a bejelentéstől felvett jegyzőkönyvre, a felebbviteli beadványtól járó egész bélyegilletéket a beadvány első példányára szabályszerűen alkalmazott bélyegjegyekben kell lerőni.

A felebbviteli bélyegilleték a felebbviteli beadvány benyújtásával, illetőleg a felebbviteli szóbeli bejelentésével válik esedékessé. A felebbvitel visszavonása nem ad igényt a bélyegilleték visszatérítésére vagy a lerovás aluli felmentésre. (1894 : XXVI. t.-cz. 22. §.)

21. Bírói egyezségtől, mely a felek között peressé vált kérdést ítélet hozatala nélkül megoldja, annak a bélyegilletéknek fele fele-

tendő, mely az egyezség tárgya felett hozott ítélettől járna.

Ha ugyanazon követelés iránt többek ellen indított per a pertársak egyikével vagy egymelyikével szemben ítélettel, a többivel szemben pedig bírói egyezséggel intéztetik el: az ítélettől és az egyezségtől járó bélyegilleték együttvéve többre nem rughat, mint amennyi a kereset értelmében hozott ítélettől járna. (1894: XXVI. t.-cz. 25. §.)

Ha ügyfelek a kisebb polgári peres ügyekről szóló 1876. évi október 3-án kelt törvény 12. §-ához képest bíróságuknál előzetes kereset nélkül *kifejezetten és kölcsönösen peregyezség kötése czéljából* jelennek meg, a kötött egyezség után azon illetéknek negyedrésze jár, amely az egyezség tárgyhöz képest hozott ítélet után lerovandó volna.

Ha azonban a felek ügyük tárgyalása végett jelennek meg a bíróság előtt, a tárgyalás megkezdése után, bár az ítélet hozatala előtt, kötött egyezség után az ítéleti illetéknek fele jár.

22. Ha a bírói egyezségbe a perbeli kérdés elintézésén felül olyan új jogügylet foglaltatik bele, mely a per tárgyát nem képezte: a 21. pontban megállapított egyezségi bélyegilletéken kívül a jogügylet természetéhez képest járó illeték külön fizetendő.

A teljesítési határidőnek, a teljesítés helyének vagy a kamatlábnak változtatása iránti megállapodás ily külön illeték alá eső jogügyletnek nem tekintendő. (1894: XXVI. t.-cz. 26. §.)

23. Ha a peres felek a bírói egyezségbe foglalt jogügyletről előzetesen bíróságon kívül felvett olyan okiratot mutatnak fel, mely szabályszerűen bélyegezve van, vagy mely az illeték kiszabása végett szabályszerűen bejelentetett, az 50 krnyi állandó bélyegilletéken felül csupán a lerótt és a 21. pont szerint járó egyezségi bélyegilleték közötti netaláni különbözet pótlendő.

Amennyiben a korábbi illetéklerovás vagy az illetékezés végett történt bejelentés nincsen igazolva, a bírói egyezségtől a 21. pont szerint járó teljes bélyegilleték fizetendő és az illetékezés alá nem került korábbi okirat az illeték-kiszabással megbízott hivatallal közlendő. (1894: XXVI. t.-cz. 27. §.)

24. A 21—23. pontok szerint járó egyezségi bélyegilletéket 25 frtnyi összegig a felvett jegyzőkönyvre alkalmazott bélyegjegyekben rendszerint felperes köteles leróni.

Ha az egyezségi bélyegilleték 25 frtot meghalad, a bíróság köteles az egyezséget hivatalos másolatban az illeték kiszabása végett az ezzel megbízott hivatallal közölni.

A bírói egyezség — tekintet nélkül az ezután járó bélyegilleték összegére — közlendő az illeték kiszabásával megbízott hivatallal a 22. pont első bekezdése esetében; továbbá, ha a bírói egyezség olyan tárgyra vonatkozik, melytől, ha ítélet tárgyát képezné, a 10. és 11.

pontok szerint kiszabás alapján rovatik le az illeték; végre, ha bírói egyezség ingatlan vagyon átruházására vonatkozó megállapodást, vagy általában olyan jogügyletet tartalmaz, melytől származék-illeték fizetendő. (1894. évi XXVI. t.-cz. 25. §.)

25. A községi bíróság előtti 20 frtot meg nem haladó érték iránti perekben az ítélettől 20 krajczár, a bírói egyezségtől, amennyiben ez külön illeték alá eső jogügyletet nem tartalmaz, 10 krajczár, a végrehajtás folyamán pedig a beadványok és jegyzőkönyvekből az illető általános határozmányok szerint járó bélyegilleték fele fizetendő.

A járásbíróság elé vitt és ott folytatólag tárgyalt ilyen ügyekben, valamint a községi bíróság előtt 20 frtot meghaladó érték iránt folytatott perekben a bélyegilletékre nézve az általános szabályok érvényesek, ép úgy, mintha a per a járásbíróság előtt indítottat volna meg.

Egyebekben a községi bíróság előtti és 20 frt értéket meg nem haladó összeg iránti peres ügyekben a kisebb polgári peres ügyekre nézve az 1877: XXII. t.-cz. 91. §-ában nyert felhatalmazás alapján kiadott szabályrendeletben, illetőleg a bélyeg- és illetékszabályokban foglalt határozmányok alkalmazandók. (1894: XXVI. t.-cz. 29. §.)

Községi bíróság előtt a szóbeli keresetek csak 20 frt követelés erejéig terjedő perekben bélyegmentesek.

A panaszkérelem folytán a községi bíróságtól a járásbíróság elé vitt ügyekben a járásbíró által hozott ítéletek után a fentebbiek értelmében a rendes (7. pont) ítéleti illeték rovandó ugyan le, ebbe az illetékbe azonban beszámítandó a községi bíróságnál már lerótt határozati bélyegilleték. A járásbírósnál nem jár az ítélet után bélyegilleték akkor, ha az nem nagyobb annál a határozati bélyegilletéknél, amely a községi bíróságnál már lerovatott.

A községi bíró határozata ellen az ügynek a járásbíróság elé vitele iránti szándék bejelentésére vonatkozó beadvány vagy nyilatkozat után, ha a per tárgya 20 frt értéket nem halad meg, úgy mint eddig, ezentul is 12 kros, ha pedig a pertárgy értéke 20 frtot meghalad, a rendes beadványi bélyegilleték rovandó le.

26. Az elsőfokulag tárgyalt peres ügyekben és a községi bíraskodásnál, maga a tárgyalást vezető bíró, a rendes eljárás alá tartozó ügyekben az eladó, végre a bizonyítás felvétele vagy ítélelbíró előtt lefolyt tárgyalás esetén a kiküldött vagy megkeresett bíró, a horvát-szlavon-dalmát országos kormány 1882. évi augusztus hó 16-án 10103. sz. a kelt rendeletének intézkedéseivel képest köteles a tárgyalás, vagy a jelenlétében lefolyt eljárás közben felmerülő bélyegilletékek megfelelő mérvben és szabályszerű módon való lerovására ügyelni.

Ha a lerovásra nézve mulasztást vagy hiányt észlel, a bírósági hivatalnok és a községi bíró köteles a hivatalos leletet maga felvenni, az

ítélőbíró pedig köteles valamely bírósági hivatalnokot a hivatalos lelet felvételére utasítani.

Különösen kötelessége a tárgyalást vezető bírónak, hogy a 13. és 24. pontokhoz képest alkalmazott bélyegjegyek alatt feljegyezze a bélyegjegyek összegét, valamint azt, hogy azokat ki mily czímen és mely napon szolgáltatva. Ugyanez a kötelesség terheli a bírót a szóbelleg bejelentett felelbbviteltől a 20. pont-hoz képest járó bélyegjegyekre nézve.

Az a bíró vagy bírósági hivatalnok, aki a jelen szakaszban megállapított kötelességeket és általában a bélyeglerovás pontos teljesítése körüli gondoskodást nem teljesíti, a mulasztásából a kincstárra háramló kárért vagyonilag felelős.

E részben a bíró vagy bírósági hivatalnok ellen a felcölösség csak az esetben érvényesíthető, ha a bélyeg vagy illeték az annak fizetésére kötelező felektől be nem hajtható.

A kár összegét — amennyiben az a bíró vagy bírósági hivatalnok ellen érvényesítették — határozatilag a pénzügyigazgatóság állapítja meg, melynek határozata ellen a pénzügyi közigazgatási bírósághoz van felelbbzésnek helye.

A bélyegjegyek alatt történt feljegyzés az utólagos szabályszerű felülbélgyezés szükségességét meg nem szünteti. (1894: XXVI. t.-cz. 30. §.)

27. Aki a bélyegyet kötelezettségének ellenére épen nem, vagy csak hiányosan vagy szabályellenesen rótta le: az ennek alapján felvett leletnél fogva a fizetési meghagyás kézbesítése utáni 8 napon belül a megrövidített illeték kétszeres összegét köteles leróni.

Aki ezt a lerovást a határidő alatt bármilyen okból nem teljesíti, a megrövidített egyszeres illetéknek s a szabályszerűen kirott felemelt illetéknek teljes összegét fizeti.

A kétszeres összegnek 8 napon belül történt lerovása a kiszabott illeték és bírság jogossága és helyessége ellen a felelbbzést ki nem zárja. (1894: XXVI. t.-cz. 31. §.)

28. A peres eljárásban jegyzőkönyvileg felvett és a bélyeg- és illetékszabályok, illetőleg az 1894: XXVI. t.-cz. rendelkezésel szerint bélyegköteles szóbeli bejelentésnekéül elkövetett bélyegmegrövidítések eseteire ugy a 27. pontnak szabályai, mint a leletjuttalékokra vonatkozó törvényes rendelkezések is alkalmazandók. (1894: XXVI. t.-cz. 32. §.)

29. A peres eljárásban elkövetett bélyegmegrövidítések miatt kirovott bélyegilletéket a felemelt részre nézve egyedül abban az esetben lehet mérsékelni, vagy elegendni, ha a bélyegilleték a mulasztásért első sorban felelős ügyvédől vagy peres féltől be nem hajtható. Ez a rendelkezés a függőben levő ily felemelt illetékekre is kiterjesztetik. (1894: XXVI. t.-cz. 33. §.)

30. A bélyeg- és illetékszabályoknak, valamint az 1873: IX. és az 1881: XXVI. törvény-

czikkeknek a törvénykezési eljárásban felmerülő bélyeg- és illetékekre vonatkozó rendelkezésel, amennyiben azokat az új törvény nem módosítja, vagy változtatja, továbbra is érvényben maradnak.

Ervényben hagyatnak különösen az illetékszababási díljegyzék 48. tételének A) pontjában valamint a D) pont b) betűje alatt foglalt határozmányok. (1894: XXVI. t.-cz. 34. §.)

31. Az 1894: XXVI. t.-cz. czikknek 1., 5., 23., 24. és 35. ff-ai Horvát-Szlavonországekban egyáltalán nem jöhetnek alkalmazásba, miután azok csak a Magyarországekban érvényes eljárásra vonatkoznak.

32. Az 1894: XXVI. t.-cz. által életbeléptetett új rendelkezések folytán az átmenet tekintetében a következők tartandók szem előtt:

Az 1894: XXVI. t.-cz. életbelépte előtt indított perekben hozott határozatok bélyegilletéke tekintetében figyelemmel az illetéki díljegyzék 48/37. tétel 1. jegyzetére az a mérvadó, hogy a szóbeli perekben (a bagatell-eljárás és a birtokháborítás eseteiben) mikor záratott le a tárgyalási jegyzőkönyv, a rendes eljárásban pedig az 1852. évi szeptember 16-án kelt miniszteri rendelet szerint és pedig az írásbeli perekben, hogy mikor nyújtott be az utolsó perirat, illetve a jegyzőkönyvi perekben, hogy mikor lett beiktatva az utolsó perbeszéd, és pedig tekintet nélkül arra, hogy az utolsó periratot vagy perbeszédet az illetékköteles fél tette-e vagy annak ellenfele.

Ha 1894. évi november 1-seje előtt a jegyzőkönyv lezárattott, illetve az utolsó perirat benyújtottott, vagy az utolsó perbeszéd boiktattottott, akkor az illeték mérvére és lerovási módjára vonatkozólag a bélyeg- és jogilletékekre vonatkozó törvények és szabályok hivatalos gyűjteményének eddigi határozmányai mérvadók még az esetben is, ha oly ítéleti illetékről van szó, amely kiszabás alapján készpénzben fizetendő.

Ily határozatok tekintetében tehát sem az annak időcjen szabályszerűen lerótt bélyegilleték kiegészítésének, sem a bélyegyekben való pótlólagos lerovásának, sem pedig a lerótt illetékek visszatérítésének helye nincs, még abban az esetben sem, ha a bíróság az elrendelt póttárgyalás vagy igazolás vagy az előbbeni állapotba való visszahelyezés következtében csak az 1894: XXVI. t.-cz. életbelépte után hoz is érdemleges határozatot, vagy ha a felsőbb bíróság a határozatot feloldja és új tárgyalás tartatlik és új határozat hozatik.

33. Az olyan közbevetett vagy mellékkérdésre vonatkozó határozatok után, amelyekre vonatkozólag az illetéklarovás kötelezettsége még az 1894. évi november elseje előtt beállott, akkor sem követelhető vissza, a lerótt bélyegilleték, ha a határozat az 1894. évi november elseje után hozatott, s ha ez a határozat az 1894: XXVI. t.-cz. 8. §-a szerint nem is lenne illeték alá

vonható; ellenben ha oly határozatról van szó, amely eddig bélyegmentes volt, de a most említett törvény határozmányai szerint az illetékkötelezettek közé soroztatott, a bélyegilleték lerovása nem követelhető, csak abban az esetben, ha a határozat korábban is bélyegköteles és a bélyegilleték 1894. évi november elseje előtt lerovandó lett volna.

34. A felebbezési beadványok bélyegilletéke tekintetében irányadónak veendő, hogy az 1894. évi november hó 1-től kezdve beadott bármínemű írásbeli vagy szóbeli felebbezési kérelem általában véve azon bélyegilleték alá esik, mely az 1894: XXVI. t.-czikkben (19. pont) van meghatározva.

Ennek folytán a felebbezési illeték alapján mindig az az illeték veendő, amely az említett törvény 8. és 9. §-aiban (6. és 7. pont) meghatározottat.

35. Végül arra való tekintettel, hogy bár az 1894: XXVI. t.-cz. végrehajtására vonatkozó utasítás a zágrábi kir. p. ú. igazgatósághoz az 1868: XXX. t.-cz. 22. §-ának rendelkezéseire való tekintettel annak idején kiadatott, azonban annak nyilvánosságra hozatala nem történt oly módon és mérvben, hogy arról minden érdekelt fél tudomást szerezhetett volna, ezenkívül tekintettel arra, hogy a Horvát-Szlavon országokban egész terjedelmében nem is foganatosítható fentebb idézett új pénzügyi törvénynek alkalmazása mindaddig, míg a jelen magyarázó rendelet ki nem adatott, a gyakorlatban nagyobb nehézséggel járt, nehogy bárki is önhibáján kívül anyagi hátránnyal sujtassék, elrendelem, hogy a jelen rendelet közzétételéig bezárólag előfordult oly esetekben, amelyekben az az illetéktöbblet nem rovatott le, amely az új törvény szerint a régebbi szabályokhoz képest lerovandó lett volna, vagy a korábbtól eltérő új lerovási mód nem követeltetett, a lelet felvétele, vagy ha a lelet már felvétel, annak alapján az illeték előírása mellőztessék, és ép úgy az előírt, de még be nem fizetett ily illetékek töröltesse.

Az új törvény értelmében helyesen teljesített illetéklerovás és befizetés esetén azonban visszatérítésnek nincs helye.

23.

1899: XLVI. törvényczikk

a magyar korona országainak pénzügyminis-
tere és a birodalmi tanácsban képviselt király-
ságok és országok pénzügyminis-
tere között a bélyeg- és közvetlen illetékek, fogyasztási
bélyeg és díjak iránt létrejött egyezményről.

Az osztrák-magyar monarchia két
államának egymáshoz való kölcsönös
viszonyában a bélyeg- és közvetlen ille-

tekek, fogyasztási bélyeg és díjak körül
felmerülő kérdések szabályozása végett
egyrésről a magyar korona országainak
pénzügyminis-
tere, másrésről a birodalmi
tanácsban képviselt királyságok és orszá-
gok pénzügyminis-
tere között létrejött
megállapodások, a magyar országgyűlés
által elfogadtatván: az erre vonatkozó
egyezmény és pótegyezmény O császári
és apostoli királyi Felsége szentesítésének
hozzájárultával az ország törvényei közé
iktattatnak és azok végrehajtásával a
pénzügyminister bizatik meg.

I.

Az egyezmény szövege a következő:

Egyezmény,

mely egyrésről a magyar korona orszá-
gainak pénzügyminis-
tere s másrésről a
birodalmi tanácsban képviselt király-
ságok és országok pénzügyminis-
tere között

a bélyeg- és közvetlen illetékek, a
fogyasztási bélyeg és díjak iránt

kötöttet.

ELSŐ RÉSZ.

A jogügyletek, okiratok, irományok és
hivatalos cselekmények után járó illeté-
kekről.

I. FEJEZET.

Az illetékekre jogosult állam meghatározása.

Okiratok, jogügyletek, segédíratok.

1. §. Az okiratok, jogügyletek és
segédíratok rendszerint (4., 16. és 17. §§.)
ott vonandók illetékezés alá, ahol először
állt be az a körülmény, mely az illeték
vagy a magasabb illeték fizetésének köte-
lezettségét megállapítja.

2. §. Ehhez képest azoktól az okiratok-
tól és segédíratoktól, amelyeknél az
illeték vagy bélyegjegyek használata

által, vagy az okirat kiállítása előtt közvetlenül rovatik le, a kiállításakor már esedékes illeték ott rovandó le, ahol az okirat vagy segédirat kiállíttatik.

Ha az okiratot vagy segédiratot több személy különböző helyen írta alá, a kiállítás helyének az a hely tekintetik, ahol a bélyegköteles kiállító egyiké az okiratot vagy segédiratot először írta alá, és pedig akkor is, ha az utólagos jóváhagyás vagy megerősítés fentartatott.

3. §. Azoktól az okiratoktól és jogügyletektől, amelyekre nézve hivatalos illetékkiszabásnak van helye, az illeték ott rovandó le, ahol a jogügylet megkötöttet.

Ha a jogügylet okirati megkötése több szerződő fél aláírásától van feltételezve, és ez az aláírás különböző helyeken történik; az illetékkiszabást és befizetést ott kell teljesíteni, ahol a kiállító részéről a jogügylet megkötéséhez szükséges utolsó aláírás az okiratra vezetetik.

Ha ily okiratban az utólagos jóváhagyás vagy megerősítés kifejezetten fentartatott, vagy ha ez a szerződő felek egyikénél a jogügylet önálló megkötetése tekintetében hiányzó személyes képesség miatt megkívántatik, az illeték kiszabása és befizetése abban az államban eszközözendő, amelyben a jogügylet jóváhagyása vagy megerősítése bekövetkezett.

Ha azonban a jogügylet megkötése valamely cs. és kir. közös ministerium jóváhagyásától van függővé téve, az illeték azt az államot illeti meg, amelyben az okirat a jelen szakasz első és második bekezdése értelmében kiállíttatik.

4. §. Az 1—3. §§-ban felállított szabályok alól a következő esetekben van kivételnek helye:

a) valamely állami, községi vagy más nyilvános pénztár által — ideértve a cs. és kir. hadsereg és haditengerészet pénztárait is, — kifizetett pénzüsszegekről kiállított vétbizonyítvány után az illeték rendszerint annak az államnak a javára rovandó le, amelyben ez a pénztár fekszik; ellenben a cs. és kir. közös

ministeriumok pénztárainál (közös központi pénztár, a közös külügyministeriumnak, hadügyministeriumnak és haditengerészetnek fizető hivatalai, a közös legfelsőbb számvevőszék pénztára) kifizetett pénzüsszegekről szóló nyugták után az 1—3. §§-ban foglalt szabályok szerint rovandó le az illeték;

b) a két állam egyikében fekvő valamely ingatlan tulajdonjogának, hasznélvezeti vagy használati szolgalmának, okirat kiállítása mellett vagy e nélkül való átruházása után járó százalékos illeték, abban az államban szabandó ki és rovandó le, amelyben az ingatlanok fekszenek.

Ingatlanoknak csere útján való átruházásánál az illeték mindegyik államot a saját területén fekvő ingatlanok teljes értéke után illeti meg;

c) a vasuti és gőzhajózási vállalatok személy- és málhajegyei után járó illetékek, tekintet nélkül az úttávolságra, melyre vonatkoznak, annak az államnak a javára rovandók le, amelyben a személy- és málhajegyek kiadatnak, vagy kiállíttatnak, ha pedig a jegyek kiállítása vagy kiadása mellőztetik, amelyben a személyek vagy málhák felvétetnek;

d) a biztosítási és társulati ellátási intézetek által különleges törvényintézkedés alapján készpénzben fizetendő illetékek annak az államnak a javára rovandók le, amelyben az intézet vagy társaság székhelye van; ha azonban az intézet vagy társaság a másik állam területén fióküzlettel vagy ügynökséggel bír, a fióküzlet vagy ügynökség által megkötött vagy közvetített ügyletek után az illetékek, tekintet nélkül arra, hogy a fióküzlet vagy ügynökség az ügyletek végleges és önálló megkötésére jogosítva van-e vagy sem, annak az államnak a javára és az abban érvényes törvények mérvéhez képest mutatandók ki és rovandók le, amelyben a fióküzlet vagy ügynökség székhelye van.

Oly társulatok és intézetek alkalmazottjainak nyugdíj- vagy nyugbér (ellá-

tási) intézetei, melyek alapszabályaik szerint a két államnak nem csupán egyikeben, hanem mindkét államban egyaránt bírnak székhellyel, — valamint az oly közlekedési vállalatok nyugdíjintézetei, amelyek forgalmi üzeme mindkét állam területére kiterjed, kötelesek a jelen pont első bekezdésében említett illetékeket a birodalmi tanácsban képviselt királyságok- és országokban lakó tagok részéről a cs. és kir. osztrák államkincstár javára az osztrák állam területén érvényes törvények szerint, — a magyar korona országaiban lakó tagok részéről pedig a magyar kir. államkincstár javára a magyar állam területén érvényes törvények szerint kimutatni és befizetni. A nyugdíjintézet azon tagjait illetőleg, akik a két állam területén kívül laktak, — ezekre az illetékekre annak az államnak van igénye, amelyben az intézet pénzügyi szolgálata ellátatik;

74963. szám.

1900. szept. 12.

Pénzügymin. rendelet

a biztosítási és társulati ellátási intézetek által készpénzben fizetendő illetékek tárgyában, tekintettel az Ausztriával kötött és az 1899: XLVI. törvénycikkbe felvett illetékgyezményre.

A monarchia mindkét államának pénzügyministerei között a bélyeg- és közvetlen illetékek a fogyasztási bélyeg és díjak iránt 1896. évi december 26-án létesített egyezmény 4. §. d) pontjának végrehajtása tárgyában a cs. kir. pénzügyminiszterrel egyetértőleg a következőket rendelem:

1. §. A fennebb említett egyezmény 4. §. d) pontja szerint a biztosítási és társulati ellátási intézetek a különleges törvényintézkedések alapján készpénzben fizetendő illetékeket általánosságban annak az államnak javára tartoznak leróni, amelyben az intézet vagy társulat székhelye van. Eszerint a magyar intézetek Magyarország, az osztrák intézetek pedig Ausztria javára tartoznak ezen illetékeket leróni.

2. §. Ha az 1. §-ban említett magyar intézetek vagy társulatok a birodalmi tanácsban képviselt királyságok- és országokban főköntézetekkel vagy ügynökségekkel bírnak, az ezen főköntézetek vagy ügynökségek által kötött

vagy közvetített ügyletek után járó illetékek — a 3. §-ban foglalt átmeneti rendelkezések sérelme nélkül — az osztrák cs. kir. államkincstár javára mutatatandók ki és rovandók le az Ausztriában érvényes törvényeknek megfelelő módon és mérvben, tekintet nélkül arra, hogy fel vannak-e jogosítva ezen főköntézetek vagy ügynökségek az ügyletek végleges megkötésére vagy sem.

3. §. A 2. §-nak olyan eseteire nézve, amelyekben az eredeti biztosítási szerződés az 1900. évi január 1-étől megelőző időben létesült, de az abból eredő fizetések az 1899. évi december 31-ike utáni időben is folytatódóan teljesítendők, a következők szolgáljanak irányadónak.

Illeték tárgyat képezik mindkét államban: I. A biztosítási vagy társulati ellátási szerződés megkötése (a szerződéstől járó illeték).

II. A biztosítottak vagy társulati ellátásban részesülők által teljesített szolgáltatások felől az intézet által kiállított vétbizonyítványok (díjnyugta-illetékek).

III. Az intézet által a biztosítottak vagy társulati ellátásban részesülők részére teljesített fizetések felől kiállított vétbizonyítványok (kárnnyugta-illetékek).

Az I. és II. alatti illetékek fejében Magyarországon az 1883: VIII. törvénycikk értelmében megállapítandó százalékos illetékösszeg fizetendő, és külön százalékos illeték fizetendő a III. alatt felsorolt illetékköteles vétbizonyítványok után; ellenben Ausztriában az 1862. évi december hó 13-án kelt törvény (R.-G.-Bl. 89. sz.) szerint az I—III. alatt felsorolt tárgyak után elkülöntett és a II. fokozat szerint járó illetékek fizetendők.

A szerződés utáni illetékekre nézve (I.) meg kell különböztetni, vajjon az Ausztriában székelő intézetek a magyarországi főköntézetek vagy ügynökségek által létesített ügyletektől járó illetékeket eddig

a) az 1862. évi december 13-iki törvény (R.-G.-Bl. 89. sz.) kiegészítő részét képező díjjegyzék 57. tételének E) és F) pontjának megfelelően a szerződés egész tartamára az osztrák illetéktörvény 16. §-ának alkalmazásával teljes összegben már a szerződés létesítése alkalmával rótták-e le, vagy pedig

b) külön kérelem folytán a cs. kir. pénzügyminiszterium által 1866. évi április 28-án 18840. szám alatt (V. B. Nr. 18.) kiadott rendelettel megengedett módon, vagy esetleg általános utján rótták-e le? ¹⁾

Tekintettel arra, hogy az a) alatti esetekben

¹⁾ Jegyzet. Az 1866. évi április hó 28-án 18840. szám alatt kelt rendelet szerint a szerződés időtartamára való tekintet nélkül a biztosítási díj fejében időszakonként fizetett egyösszegek után a II. fokozat szerinti illeték készpénzben lefizethető.

a szerződések után az illeték Ausztriában már teljesen lerovatott, az 1883 : VIII. törvény-cikk 11. §-a szellemében megengedtetik, hogy az ilyen a szerződés folyamánaként 1900. évi január 1-től kezdve esedékes és a most említett időponttól kezdve a magyar államkincstár javára illetékkötelezettség alá eső fizetések után járó illetéknek csak felerősze sedessék be akkor is, ha a biztosítási szerződés az 1883. évi VIII. törvény-cikk életbelépte után, de az 1900. évi január hó 1-je előtt megkötöttet.

A b) alatti esetekben azonban az illetékek 1900. évi január hó 1-től kezdve az 1883. évi VIII. törvény-cikk 3. és 4. §§-ai értelmében a magyar államkincstár javára teljes összegben lerovandók.

4. §. Ha az 1. §-ban említett osztrák intézetek vagy társulatok a magyar korona országában főköntézetekkel vagy ügynökségekkel bírnak, az ezen főköntézetek vagy ügynökségek által kötött vagy közvetített ügyletek, után járó illetékek — az 5. §-ban foglalt átmeneti rendelkezések sérelme nélkül — a magyar kir. államkincstár javára mutandók ki és rovandók le a Magyarországon érvényes törvényeknek megfelelő módon és mérvben, tekintet nélkül arra, fel vannak-e jogosítva ezen főköntézetek és ügynökségek az ügyletek végleges megkötésére, vagy sem.

5. §. Azon ügyletek tekintetében, amelyek magyarországi biztosítási vagy társulati intézeteknek a birodalmi tanácsban képviselt királyságok- és országokban levő főköntézetek vagy ügynökségek által az 1900. évi január 1-je előtti időben létesítettek, és amelyek után az új egyezmény 4. §. d) pontja értelmében az 1899. évi december 31-ike után eső időben az illetékek már nem a magyar, hanem az osztrák államkincstár javára lesznek lerovandók, a következők rendeltetnek:

Ha ezek a főköntézetek és ügynökségek engedélyt nyernek arra, hogy a szerződési illetékeket (3. §.) a cs. kir. pénzügyminisztériumnak 1866. évi ápril 28-án 18840. szám alatt (V. B. Nr. 19.) kiadott rendelettel megengedett módon róhassák le, akkor a biztosítási díjnyugták és a kifizetett károk feldől kiállított nyugták után járó illetékeken kívül az 1900. évi január 1-je előtti időben kötött vagy közvetített ügyletekre vonatkozó szerződések után járó és az 1899. évi december 31-ike utáni időben teljesített díjfizetések alapján kiszámított illetékek is a cs. kir. osztrák államkincstár javára rovandók le.

Ellenben megengedte a cs. kir. pénzügyminisztérium, hogy ha a fennebb említett főköntézetek és ügynökségek a szerződési illetékeket a 3. §. a) pontjában említett módon, vagyis az 1862. évi december 13-án kelt törvény (R. G. Bl. 89. sz.) kiegészítő részét képező díjjegyzék 57. tételének E) és F) pontjaiban foglaltakhoz képest egy összegben egészben fizetnék le: az ezen illetéknek a szerződés tar-

tamára való tekintettel történő megállapításánál beszámítassák az az idő, amely a szerződés létesítésétől számítva az 1900. évi január hó 1-éig már lejárt.

Ugyancsak az osztrák államkincstár javára rovandók le az illetékek a magyar intézetek osztrák fiókjai és ügynökségeinek biztosítási díjrészletek és kifizetett károkra vonatkozó nyugtái után is, amennyiben ezek a nyugták az 1899. évi december 31-ike utáni időben teljesített fizetésekre vonatkoznak.

6. §. Ha a biztosítási vagy társulati ellátási szerződés az osztrák intézeteknek magyarországi fiókjai vagy ügynökségei által az 1899. évi december hó 31-ike utáni időben kötöttet vagy közvetítettet, az abból eredő fizetések azonban a jövőben Ausztriában teljesítetnek, az ezen fizetéseknak megfelelő illetékek a magyar államkincstár javára rovandók le és viszont, ha a magyarországi intézeteknek Ausztriában levő fiókjai által az 1899. évi december 31-ike utáni időben kötött vagy közvetített szerződéseikből eredő fizetések a jövőben Magyarországon teljesítetnek, az ezen fizetéseknak megfelelő illetékek az osztrák államkincstár javára lesznek fizetendők.

Ezek a rendelkezések egyszersmind az anyaintézetek és társulatok által kötött vagy közvetített ügyletekre is érvényesek.

7. §. A Magyarországon székhellyel bíró biztosítási és társulati ellátási intézetek, az 1883 : VIII. törvény-cikk 9. §-a értelmében évnegyedenként beküldendő naplókivonatokat különösképp tartoznak kimutatni azt, hogy a biztosítottak által Magyarországon befizetett és az intézetek és társulatok által a biztosítottak részére kifizetett mely összegek után rovandó le az illeték az előző 6. §. értelmében az osztrák államkincstár javára.

Ugyancsak kötelezettenek erre az osztrák intézetek és társulatoknak magyarországi fiókjai és ügynökségei is.

8. §. A biztosítási és társulati ellátási intézetek által az 1899. évi december 31-ike utáni időben biztosítási okmányokra adott előlegek vagy kölcsönök (1883 : VIII. t.-cz. 5. §-a) után járó illetékek, ha az előlegek az osztrák intézeteknek magyarországi fiókjai által adatnak vagy közvetítetnek, a magyar, és ha magyar intézeteknek osztrák fiókjai által adatnak vagy közvetítetnek, az osztrák államkincstár javára mutandók ki és rovandók le, tekintet nélkül arra, hogy az eredeti biztosítási szerződés az 1899. év letelte előtt vagy azután létesült-e?

Előlegek meghosszabbításai új előlegügyletnek tekintendők.

9. §. A biztosítási okmányok visszavásárlásáért az 1883 : VIII. t.-cz. 6. §-a értelmében járó illetékek, amennyiben az ez iránti ügyletek az 1899. évi december 31-ike utáni időben osztrák intézeteknek magyarországi fiókjai vagy ügynökségek által kötöttet vagy

közvetítették, a magyar államkincstár javára rovandók le a fennebb idézett törvénynek megfelelő módon; a magyar intézeteknek Ausztriában levő fiókjai vagy ügynökségei által közvetített vagy megkötött ilyen ügyletek után pedig az illetékek az osztrák államkincstárt illetik meg, az Ausztriában érvényes illeték-törvénynek megfelelő mérvben.

10. §. Ezen rendelet határozmányai a monarchia mindkét államának Bosznia és Herzegovinához való kölcsönös viszonylatában is megfelelő alkalmazást nyernek.

11. §. Ez a rendelet a Budapesti Közlönyben történt kihirdetésének napján lép életbe és az abban érintett tárgyakra 1900. évi január hó 1-től kezdve alkalmazandó.

e) a különleges törvényes intézkedések alapján közvetlenül lerovandó egyéb illetékek annak az államnak a javára mutatandók ki és fizetendők, amelynek területén az illetékkötelek fél lakhelye van.

Társulatoknál, egyleteknél, testületeknél és intézeteknél a székhely tekintetik a lakhelynek.

Ha azonban a két állam egyikében törvényesen megalakult valamely részvénytársaság (részvényekre alakult betéti társaság) vagy közkereseti és gazdasági szövetkezet a másik állam területén fiókteleppel bír, az ennek a fióktelepnek közvetlen üzemeltetésére vonatkozólag különleges törvényes intézkedése alapján készpénzben lerovandó illetékek annak az államnak a javára mutatandók ki és fizetendők, amelynek területén a fióktelep székhelye van és pedig az ebben az államban érvényes törvények mérvéhez képest.

Ha valamely részvénytársaság (részvényekre alakult betéti társaság) az egyik államban oly czállal alapittatik, hogy közvetlen üzleti működését kizárólag a másik állam területén folytassa, ez esetben a részvénytársaság a szelvényi bélyegilletéket is ez utóbbi állam javára és az abban érvényes törvény mérvéhez képest tartozik kimutatni és befizetni.

Halálesetre szóló vagyonátruházások.

5. §. A halálesetre szóló vagyonátruházások után járó illetékek tekintetében a következő határozatok érvényesek:

a) Az ily átruházások után járó illetékek, amennyiben ingatlanok tulajdonjogára, hasznélvezetére vagy használásra, továbbá oly ingó dolgokra vonatkoznak, amelyek hitbizományi vagy hűbériségi kötelek alá tartoznak, vagy pedig más indokból bizonyos meghatározott czélra szolgáló rendeltetésüknel fogva nyilvános kezelés vagy felügyelet alatt állanak, abban az államban szabadok ki és rovandók le, amelyben az ingatlanok fekszenek, illetőleg amelyben az említett ingó dolgok kezelésére vagy felügyeletére hivatott hatóság székhelye van;

b) az egyéb ingó hagyaték után az illeték azt az államot illeti meg, amelynek állampolgára volt az örökhagyó. Ha azonban az örökhagyó mindkét államban birta az állampolgári jogot, az illetékre az az állam jogosult, amelynek területén az örökhagyó születési helye van, illetőleg ha az örökhagyó külföldön született, amely államban az örökhagyó elhalálozott. Ha az elhalálozás is a külföldön következett be, a szabad rendelkezés alatt álló ingó hagyaték után járó illeték a két államot fele-felelészben illeti meg.

Ezek a határozatok a hadsereghez tartozó örökhagyókra nézve is mérvadók.

6. §. A részben az egyik, részben a másik állam területén létező hagyatéki vagyon terhei tekintetében a következő szabályok irányadók:

a) azok a tartozások, amelyek a hagyaték bizonyos tárgyát kizárólag és olyképp terhelik, hogy a hagyaték többi része értük nem szavatol, az illeték kiszabásánál a hagyatéknek csakis annál a részénél vehetők tekintetbe, amelyhez a megterhelt tárgy tartozik;

b) azok a tartozások, amelyek az egész hagyatékot terhelik, akár biztosítvák a hagyaték egyes tárgyaira, akár nem, első sorban az ingó hagyatékból vonandók le. Ha ettől az ingó hagyaték-tól mindkét állam javára jár valamely illeték (5. §.) és a terhek az ingó hagyaték

tékot ki nem meritik, ezek felosztása az ingó hagyatékban való kölcsönös részesedés arányában eszközözendő;

c) ha a tartozások az azokkal terhelt ingó hagyatékból nem fedezhetők, a fedezetlen rész a b) pontban megjelölt arány szerint az ingatlan hagyaték terhére veendő számba;

d) a b) és c) pontok értelmében eszközözendő felosztásnál azonban az egyes résztömegek csak abban az összegben veendők számításba, amely az ezeken az egyes résztömegeken az a) pont értelmében kizárólag fekvő különleges terhek levonása után fenmarad, amennyire ugyanis ezeket a terheket az általános terhekkal szemben az elsőbbség megilletné.

7. §. Élők közti oly vagyónátruházásoknál, melyek a fennálló törvények értelmében ugyanazon illeték alá esnek mint a halálesetre szóló vagyónátruházások (pl. vagyonátadások szülőkről gyermekekre, »hozományok és kelengyék« okirati megállapítása), arra nézve, hogy a bélyegjegyekben vagy közvetlenül lerovandó illetékek melyik államot illessék meg, az 1—4. §§-okban foglalt határozatok irányadók.

Illetékegyenérték.

8. §. Az ingó vagyontól járó illetékegyenérték azt az államot illeti, amelynek területén az illetékköteles fél lakóhelye van. Társaságoknál, egyleteknél és intézeteknél a székhely tekintendő lakóhelyül. Az ingatlan vagyontól járó illetékegyenérték azt az államot illeti, amelyben az ingatlanok fekszenek.

Beadványok, mellékletek, felzetmásolatok.

9. §. A beadványok, mellékletek és felzetmásolatok után járó illetékek rendszert az az államot illetik, amelynek területén azok legelőbb benyújtattak.

Ez a szabály akkor is alkalmazható, ha a beadványt, mellékletet vagy felzetmásolatot az a hatóság, amelynél be-

nyújtatott, a másik állam területén levő valamely személyhez, hivatalhoz vagy intézethez hivatalból áttesszi vagy elküldi, ha ugyanis a fennálló szabályok értelmében a közvetlen benyújtás helyett ily közvetett benyújtásnak van helye.

10. §. Az Ó Felségéhez és a közös hatóságokhoz (közös ministeriumok, közös főszámvevőszék, katonai hatóságok, konzulátusok, követiségek és más közös intézetek) benyújtott beadványok, valamint ezek mellékletei és felzetmásolatai annak az államnak a bélyegjegyeivel látandók el, amelynek területén a folyamodó fél tartózkodik.

11. §. Ha a beadvány egyszersmind okiratként is illeték alá esik, az 1—4. §§-okban foglalt határozatok alkalmazandók.

Ily esetben azonban úgy kell eljárni, mintha az okiratnak tekintendő beadványok, amennyiben ezek a 9. §. alá esnek, azon a helyen, ahol benyújtattak, amennyiben pedig a 10. §-ban említett beadványokhoz tartoznak, azon a helyen, ahol a küldő fél lakik, irattak volna alá.

Bejegyzési illeték.

12. §. A bejegyzési illeték azt az államot illeti, amelyben a bejegyzésre szolgáló nyilvántönyvek vezetettek.

Azon egy, habár részben meg is szűnt jognak több ingatlanra való bejegyzése, annak ugyanazon tulajdonos egyik ingatlanáról valamely más ingatlanára való átkebelezése, végre pedig a több ingatlanra bekebelezett jogra vonatkozó kezességnek az egyes ingatlanokra való felosztása (az egyetemleges zálogjog megszüntetése) esetében igényelhető illetékmentesség azokra az esetekre szorítottatik, midőn a zálogjog tárgyául szolgáló ingatlanok ugyanazon államban fekszenek.

Hivatalos kiadványok.

13. §. A hivatalos kiadványok (másolatok, láttamozások, honossági bizonyít-

ványok, utazási okmányok, jegyzőkönyvek, ítéletek, képesítési okmányok, másodlatok, nyilvántartásokból való kivonatok, bizonyítványok és más hivatalos kiadványok) után járó illeték rendszerint (14. és 15. §§-ok) azt az államot illeti, amelyben azok kiállítottak.

14. §. Ha a hivatalos kiadvány egyúttal mint okirat is illeték alá esik, az 1—4. §§-okban foglalt határozatok mérvadóak.

15. §. Ha azonban az ítéletben valamely ingatlan tulajdonjoga, haszonélvezete vagy használata ítéltetik meg és az ítélet a vagyonátruházások után járó általános illeték alá esik, ez az illeték feltétlenül azt az államot illeti, amelyben az ingatlan fekszik.

Kereskedelmi és iparkönyvek.

16. §. A kereskedelmi és iparkönyvek és az ezekhez hasonló feljegyzések után az illeték azt az államot illeti, amelyben azok vezetettek.

Az Ő Felsége személye körüli m. kir. ministerium.

17. §. Az Ő Felsége személye körüli m. kir. ministeriumnál szolgálatban álló hivatalnokok- és alkalmazottaknak járandóságai felől kiállított nyugták, az ehhez a ministeriumhoz benyújtott beadványok, valamint ezek mellékletei és felzet-másolatai, végre ennek a ministeriumnak hivatalos kiadványai után a magyar állam javára jár az illeték.

Közös intézetek és társulatok.

18. §. Oly intézetek és társulatok tekintetében, melyek alapszabályaik szerint a két államnak nem csupán az egyikében, hanem mindkét államban egyaránt bírnak székhellyel, az az alapelv irányadó, hogy a különleges törvényintézkedés alapján közvetlenül lerovandó illetékek, valamint az ingó vagyontól járó

illetékegyenérték, a két pénzügyi kormányzat által esetről esetre megállapítandó és rendeleti uton kijelölendő felosztási kulcs szerint mindkét államot illetik meg.

Egyúttal arra az esetre, ha oly közlekedési vállalatoknál, melyek forgalmi üzeme mindkét állam területére kiterjed, azok szervezetének alapját érintő változások következnenek be, nevezetesen a vagyonkezelés kettéválasztásának esetére, a két pénzügyi kormányzatnak a jelen szakasz első bekezdésében említett illetékek lerovása tekintetében hasonlólag külön megállapodásra kell jutni és rendeleti uton megfelelően intézkedni.

II. FEJEZET.

A bélyeg- és közvetlen illetékek megállapításáról és lerovásáról, továbbá az illetékköteles okiratok és hivatalos cselekmények bejelentéséről.

A bélyegilletékről.

19. §. Mindkét államban külön bélyegjegyek (ürlapok) lesznek érvényben, melyek, amennyire a jelen egyezmény ellenkező intézkedést nem tartalmaz, csak az illető állam területén belül használhatók. A bélyegköteles okiratok és írományok ehhez képest rendszerint csakis annak az államnak bélyegjegyeivel látandók el, amelyet az első fejezet értelmében a bélyegilleték megillet. Ha az ily okiratokon és írományokon a másik állam bélyegjegyei használatnak fel, ezek nem létezőknek fognak tekintetni.

A közvetlenül lerovandó illetékről.

20. §. Jogügyletek, melyek mindkét államban fekvő többrendbeli ingatlanok tulajdonjogának, haszonélvezetének vagy használatának átruházására vonatkoznak, a törvényes határidőn belül és a törvény által előírt módon jelentendők be, még pedig : vagy az illeték kiszabá-

sával megbízott annál a hivatalnál, melynek föld- vagy házadó-kataszterében az átruházott ingatlanok egyike bejegyezve van, vagy (amennyiben az ingatlan ily adó alá nem esik) amelynek területén az ingatlanok valamelyikének nyilvántartóit vezető bíróság székhelye van, vagy végre (amennyiben az ingatlan sem a kataszterben, sem valamely nyilvántartásban bevezetve nem volna) amelynek kerületében az ingatlan fekszik.

21. §. Az ingatlanok átruházására meghatározott illeték alá eső bírósági ítéletek, ha az ingatlanok nem abban az államban fekszenek, amelyben a bíróság székhelye van, hasonlólag a 20. §. értelmében illetékes hivatalnál jelentendők be az illeték kiszabása végett.

22. §. Azokról a hagyatékokról, amelyek után az illeték mindkét államot megilleti, mindkét államban az illeték kiszabásával megbízott illetékes hivatalainál elkülönített hagyatéki kimutatás terjesztendő be.

Mindegyik kimutatásnak azt az összes hagyatékot kell magában foglalnia, melytől az egyik vagy a másik államban illeték jár s abban egyszersmind az is kitüntetendő, hogy a cselekvő és szenvedő állagból mennyi esik az egyik és mennyi a másik államra.

23. §. Ez a hagyatéki kimutatás, amennyiben a hagyatéki illető részére nézve bírói eljárásnak van helye, a kiszabással megbízott annál a hivatalnál terjesztendő be, amelynek kerületében a hagyatéki bíróság székhelye van.

24. §. Ezt az esetet kivéve, a hagyatéki kimutatás arról az ingatlan vagyronról, továbbá arról a leköötött ingó vagyronról (5. §. a) p.), mely abban az államban fekszik, amelynek az örökhagyó kizárólagosan állampolgára volt, végre a szabad rendelkezés alá eső ingó vagyronról (5. §. b) p.) annál a kiszabásra rendelt hivatalnál nyújtandó be, amelynek kerületében az örökhagyó utolsó lakhelye volt, ha ugyanez a lakhely annak az államban a területén van, mely az illetékre jogosult.

Ellenkező esetben a jelzett vagyronra vonatkozó hagyatéki kimutatás a kiszabásra rendelt annál a hivatalnál terjesztendő be, amelynél a 20. §. értelmében valamely ingatlanra vonatkozó jogügylet bejelentendő volna, vagy amelynek kerületében a leköötött ingó vagyron (5. §. a) p.) kezeltetik. Ha ilykép több hivatal volna a kiszabásra illetékes, az illetékköteles félnek szabad választása van arra nézve, hogy a kiszabásra illetékes hivatalok közül — a többiek értesítése mellett — melyik hivatalnál terjeszse be a hagyatéki kimutatást.

Ha a hagyatékhöz sem ingatlan, sem leköötött ingó vagyron nem tartozik és ha az örökhagyó lakhelye az illetékre jogosult állam területén kívül volt, a hagyatéki kimutatás, amennyiben az illeték a birodalmi tanácsban képviselt királyságokat és országokat illeti, a bécsi központi díj- és illetékkiszabási hivatalhoz, amennyiben pedig az illeték a magyar korona országait illeti, a budapesti központi díj- és illetékkiszabási hivatalhoz terjesztendő be.

25. §. Arra az illetékköteles ingatlan vagyronra és szabad rendelkezés alatt nem álló ingó vagyronra vonatkozólag, (5. §. a) p.), amely nem fekszik abban az államban, amelynek kizárólag volt honpolgára az örökhagyó, a hagyatéki kimutatások a kiszabásra rendelt annál a hivatalnál nyújtandók be, amelynél a 20. §. értelmében ingatlanokra vonatkozó valamely jogügylet bejelentendő lett volna, vagy amelynek kerületében a szabad rendelkezés alatt nem álló ingó vagyron kezeltetik. Ha ilykép a kiszabásra több hivatal volna illetékes, az illetékköteles félnek szabad választási joga van arra nézve, hogy a kiszabásra illetékes hivatalok közül — a többiek értesítése mellett — melyik hivatalnál terjeszse be a hagyatéki kimutatást.

26. §. A magánvasuti vállalatok által megszerzett ingatlanok után járó illetékek, ha az ingatlanok nem fekszenek abban az államban, amelynek területén

a vállalat igazgatóságának székhelye van, annak az államnak, amelyben az ingatlanok fekszenek, esetről esetre meghatározandó vagy rendeleti uton megjelölendő valamely kiszabási hivatalánál szabandók ki és rovandók le és ugyanott eszközzendő a szabályszerű bejelentés is.

III. FEJEZET.

Az egyik államban szabályszerűen eszközölt illetékezésnek a másik államban való hatályáról.

27. §. Okiratok, melyek az egyik államban kiállítottak és oly minőségűek, hogy amennyiben a másik államban állítottak volna ki, ugyanott illeték alá esnének (1—3. §§.), rendszerint a másik állam területére történt átvitelüket követő 14 nap alatt, vagy e határidő letelte előtt is, mielőtt hivatalos használatba vétetnének, vagy az általuk elvállalt kötelezettség teljesítenék, vagy az okirat alapján valamely más jogcselekmény fogantatnának, az ebben az államban érvényes törvények mérvéhez képest ugyanott vonandók illetékezés alá.

Oly okiratoktól ellenben, amelyek abban az államban, ahol kiállítottak, annak törvényei szerint szabályszerű illetékezés alá vonattak, vagy amelyek ugyanezen törvények szerint illetékmentességet élveznek, a másik államba történő átvitelük esetében, amennyiben ott csupán állandó bélyegilleték alá esnének, további illeték nem követelhető.

Az okiratokhoz tartoznak a 11. és 14. §§-ban említett irományok is.

A kiállítás helyén érvényes törvények szerint szabályszerűen illeték alá vont, vagy attól mentesített okiratnak a kiállítója, az okiratnak a másik államba történő átvitele esetében, az okirattól az utóbbi állam törvényei szerint járó illeték fizetésére nem kötelezhető.

28. §. Az előző §. értelmében eszközölendő illetékezésnél a hazai törvények alapján teljesítendő szolgáltatásból levonandó az az összeg, mely az 1—3.

§§-hoz képest, annak az államnak a javára, ahol az okirat kiállítottatott, bélyegjegyekben vagy készpénzben igazoltan szabályszerűleg lerovatott.

29. §. Ha oly okiratról van szó, amely után az illeték közvetlenül róható le és amely a 27. §-ban említett időpont letelte előtt annak az államnak, amelynek területén az okirat kiállítottatott, a kiszabásra rendelt valamely hivatalánál kiszabás végett már bejelentetett, a félnek jogában áll abban az esetben, ha a pótkiszabásnál (27. §.) a beszámításnak a 28. §-ban megállapított feltétele nem forogott fenn és ehhez képest a teljes illeték kirovatott és beszedetett, a 28. §. alapján kiszabott illetékből utólag azt az összeget levonásba hozatni és visszakövetelni, amely később abban az államban, hol az okirat kiállítottatott, egyszeres illeték fejében bizonyíthatólag lefizetett.

Ez a visszakövetelési jog azonban a visszatérítendő illeték befizetése után csakis három éven belül érvényesíthető.

30. §. Oly okiratoknál, amelyekből az illeték bélyegjegyek használata által rovandó le, a 27. és 28. §§. értelmében teljesítendő illetéklerovás akként történik, hogy oly értékű bélyegjegyek, melyek a kiállításnál szabályszerűen felhasznált bélyegjegyek, illetőleg az okirat kiállítása előtt készpénzben lerótt bélyegilleték levonása után fenmaradó törvényes illetéknek megfelelnek, az okiratra felragaszthatnak és az arra hivatott közegek által hivatalosan felülbélyegeztetnek.

31. §. A hivatalos kiszabás alá eső okiratokra nézve a 27. és 28. §§-ban előirt illetékkiszabás, az általános szabályok szerint a kiszabásra illetékes hivatalnál 14 nap alatt (27. §.) eszközölendő bejelentés alapján kell fogantatosíttatni.

32. §. Ha a két állam területén kívül kiállított valamely okirat az egyik állam területén át a másik államba behozatik, az utóbbiban eszközölendő illetékezésnél az az összeg levonásba hozandó, mely a

másik államban bélyegjegyekben vagy készpénzben szabályszerűleg beigazoltan lerovatott.

33. §. A 27—32. §§. rendelkezései, a 4. §. a) pontjában említett okiratoknál, továbbá a 4. §-ban megjelölt azoknál az okiratoknál, melyektől az illeték különleges törvényintézkedés alapján közvetlenül rovandó le, végre a 17. §-ban említett vétbizonyítványoknál, nem alkalmazhatók.

34. §. Az előbbi 27. és következő §§-oknak rendelkezései, az egyik államban kiállított és a másik államba átvitt bizonyítványoknál is megfelelő alkalmazást nyernek.

Az egyik államban kiállított hivatalos kiadvány, — amennyiben ez a másik államban hivatalos használatba vétetnék, — csakis ez utóbbi állam törvényei szerint járó mellékleti bélyegilleték alá esik, de emellett a 28. §. is megfelelően alkalmazandó.

35. §. Ha kereskedelmi és iparkönyvek az egyik államból a másikba átvitetnek és ott tovább vezetettek, az utóbbi államban eszközözlendő illethezésnél nem számíttatik be az az összeg, amely a másik államban illeték fejében lerovatott.

IV. FEJEZET.

Közös rendelkezések.

36. §. A bélyeg- és illetéki szabályok tekintetében a két állam egyikében valamely meghatározott fizikai vagy jogi személynek a törvény alól kivételkép jogérvényesen már biztosított, vagy a két állam közt létesült megállapodás alapján jövőben biztosítandó kedvezmények, amennyiben azok kifejezetten nem bizonyos helyhez kötve és nem vonatkoznak az ingatlanok tulajdonjogának, hasznélvezetének vagy használatának átruházására, vagy törvénykezési és bejegyzési illethekekre, a másik államban is hatályosak.

37. §. A személy minőségéhez képest igényelhető általános mentességek azoknak a személyeknek is megadandók, akik nem honpolgárai annak az államnak, amelyben a mentesség igénybe vétetik, úgy hogy az egyik államhoz tartozó személyek, hatóságok, intézetek stb. az őket megillető mentességek tekintetében a másik államban is ugyanazon elbánás alá esnek, mint az ebben az államban hasonló viszonyok közt levő személyek, hatóságok, intézetek stb.

38. §. A jogügyletek bejelentésére, vagy valamely más cselekmény teljesítésére vonatkozólag a bélyeg- és illetékszabályokban előirt határidők nem szenvednek változást az által, hogy az arra kötelezett személynek lakhelye nem abban az államban, ahol a bejelentés eszközözlendő vagy a cselekmény teljesítendő, hanem a másik államban van.

MÁSODIK RÉSZ.

A játékkártyák és naptárak után járó fogyasztási bélyegilletékről.

39. §. A játékkártyák és naptárak után járó illethekekre vonatkozó törvényhozás, az adóztatás mérvét és lerovás módját illetőleg, mindkét államban ugyan azon alpra fektetendő.

40. §. Alapelvül szolgál, hogy a 39. §-ban megjelölt tárgyak tekintetében az adóztatás annak az államnak a javára eszközözlendő, amelynek területén a tárgyak készítettnek, vagy ahová a külföldről behozatnak, továbbá pedig, hogy azoknak a másik államba való átvitele esetén további adóztatásnak nincs helye.

HARMADIK RÉSZ.

A díjakról.

41. §. Ha valamely díj kirovásánál a már korábban fizetett díj figyelembe veendő, ennél, úgy mint eddigé, ezentul sem tesz különbséget az, vajjon a korábbi

díj az egyik vagy a másik államban rovatott-e le.

42. §. A díj alóli mentesség tekintetében, különösen az őrzési díjakat illetőleg, a 37. §-ban foglalt intézkedések megfelelően alkalmazandók.

NEGYPEDIK RÉSZ.

Általános határozatok.

43. §. A két állam a jelen egyezmény tárgyára vonatkozólag az egymáshoz való viszonyában nem tekinthető külföldnek.

44. §. A két pénzügyi kormányzat köteles egymást jövedéki kihágások feljelentése, leletek felvétele által és a célnak megfelelő minden más módon támogatni.

Az egyik államot megillető illetékhátralékok a másik államban az ennek saját illetékei tekintetében előírt módon biztosíthatók és behajthatók.

45. §. Ezeknek a szabályoknak a felek vagy a hatóságok részéről való megszegése az általános és különösen az illetéki törvények büntető határozatai alá esik.

46. §. Ez az egyezmény a monarchia két állama közt a bélyegek, illetékek és díjak tekintetében 1868-ban kötött egyezmény helyébe lép és a két pénzügyi kormányzat által rendeleti uton megállapítandó időponttól érvényes.

Mindkét félnek jogában áll az egyezménytől egy évi felmondás után visszahúzódnia.

47. §. A jelen egyezmény határozmányai, a monarchia két államának Bosznia és Hercegovinához való kölcsönös viszonyában — a teljes viszonyosság alkalmazásának feltétele alatt — azzal a kiegészítéssel nyernek megfelelő alkalmazást, hogy a Bosznia és Hercegovina kormányzatával megbízott közös pénzügyminis-
teriumnál szolgálatban levő bosznia-hercegovinai hivatalnokok- és alkalmazottaknak járandóságai felől kiállított nyugták, az ezen ministeriumhoz mint Bosz-

nia és Hercegovina kormányzatához benyújtott beadványok, valamint ezek mellékletei és felzetmásolatai, végre ennek a ministeriumnak a jelzett hatáskörében keletkező hivatalos kiadványai után járó bélyegilletékek Bosznia és Hercegovina kormányzatát illetik meg.

Budapesten
Bécsben, 1896. évi december 26-án.

II.

A pótegyezmény szövege a következő:

Pótlék

az egyezményhez, mely egyrészlől a magyar korona országainak pénzügyministere s másrészlől a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyministere között

a bélyeg- és közvetlen illetékek, a fogyasztási bélyeg és díjak iránt 1896. évi december hó 26-án

kötöttetett.

Az 1896. évi december hó 26-án kötött egyezmény 39. és 40. §§-ai megváltoztatnak és következőkép fognak hangzani:

39. §. A játékkártyák után járó illetékekre vonatkozó törvényhozás, az adóztatás mérvét és lerovás módját illetőleg, mindkét államban ugyanazon alpra fektetendő.

40. §. Alapelvül szolgál, hogy a játékkártyák megadóztatása annak az államnak a javára eszközölnő, amelynek területén a tárgyak készítettnek vagy ahová a külföldről behozatnak, továbbá pedig, hogy azoknak a másik államba való átvitele esetén, további adóztatásnak nincsen helye.

Ez az alapelv egyelőre a naptárbélyegget illetőleg is érvényes. Amennyiben azonban a két államban a naptárak megadóztatására vonatkozó törvényes rendelkezésekre nézve idővel netán különbség merülne fel, az esetben mindegyik állam jogosítva lesz a másik állam terü-

letén megjelenő s onnét áthozott naptárak megadóztatása tekintetében megfelelő intézkedéseket tenni.

^{Budapestu}
^{Bécsben}, 1898. évi április hó 20-án.

24.

1900 : X. Törvényczikk

a naptárak, hirdetmények, hírlapi beiktatások, külföldi hírlapok és időszakos lapok bélyegkötelezettségének megszüntetéséről.

1. §. A naptárak bélyegkötelezettsége 1900. évi december hó 31-én, a hirdetmények, hírlapi beiktatások, külföldi hírlapok és külföldi időszakos lapok bélyegkötelezettsége ellenben 1900. évi július hó 30-án megszűnik; az ezen időpontokig bezárólag esedékessé váló ilyen bélyegilleték azonban szabályszerűen lerovandó s el nem engedhető.

2. §. Az 1900. évre szóló, el nem kelt bélyegzett naptárak után lerótt bélyegilleték, amennyiben a naptárakat a kiadó az illetékes pénzügyi hivatalhoz 1900. évi december hó 1-éig beszolgáltatja, s amennyiben azokon a használatnak semmi nyoma nem látható, készpénzben visszatérítendő. Más jogcimen az 1900. évre szóló naptárak után lerótt bélyegilleték sem részben, sem egészben vissza nem téríthető.

Az 1901. évre szóló naptárak már az 1900. év folyama alatt bélyegtelenül kiadhatók és áruba bocsáthatók.

3. §. Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

25.

1901 : XIV. Törvényczikk

nyugtatványi és szerződési bélyegilletékeknek bizonyos esetekben készpénzben leendő lerovásáról.

1. §. A pénzügyminister elrendelheti, hogy az állami hatóságok és hivatalok, az állami üzemek és vállalatok, ugyszin-

tén a törvényhatóságok, ha fizetési kötelezettségeket a m. kir. postatakarék-pénztár cheque- és clearing-forgalma, vagy az osztrák-magyar bank giro-forgalma útján egyenlitenek ki, a pénzfelvételre jogosult által

a) lerovandó nyugtatványi bélyegilletéket,

b) az 1881 : XXVI. t.-cz. 10. §-a szerint lerovandó szerződési bélyegilletéket a jogosult járandóságából levonják és közvetlenül az állampénztárba szállítsák.

2. §. Ezek az illetékek a pénz felvételére jogosult járandóságából akkor is levonandók s az állami pénztárakba beszállítandók, ha az 1. §-ban jelzett módon teljesítendő fizetésekről nyugtatvány nem állittatik ki.

Ha pedig a pénz felvételére jogosult nyugtatványt állit ki, ez a nyugtatvány bélyegmentességet élvez, mely körülmény a jelen szakaszra való hivatkozással, a fizetési kötelezettséget teljesítő hatóság (hivatal, üzem, vállalat) által a nyugtatványon feltüntetendő.

3. §. Azokat a módokat, amelyek mellett a jelen törvény rendelkezése értelmében, a nyugtatványi és szerződési bélyegilleték készpénzben való fizetése teljesítendő, a pénzügyminister rendeletileg állapítja meg.

4. §. Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

48713. szám.

1901.

Az 1901 : XIV. t.-cz. 3. §-ában nyert felhatalmazás folytán kiadott

Pénzügymin. rendelet.

E törvény intézkedése értelmében azok az állami hatóságok és hivatalok, állami üzemek és vállalatok, ugyszintén a törvényhatóságok, amelyek tölem akár kérvényük folytán, akár saját elhatározásom következtében erre engedélyt nyernek, illetve utasítva lesznek, a m. kir. postatakarék-pénztár cheque- és clearing-forgalma és az osztrák-magyar bank giro-forgalma útján kiegyenlített összegek után járó nyugtatványi és esetleg az 1881 : XXVI. t.-cz.

10. §-a szerint járó szerződési bélyegilletéket a jogosult járandóságából levonni s az illetékes kir. adóhivatalba vagy állampénztárba be- szállítani tartoznak.

Azok az állami hatóságok és hivatalok, állami üzemek és vállalatok, valamint a törvényhatóságok, amelyek a nyugtatóványi és szerződési bélyegilletékeknek e törvény rendelkezése szerint való lerovására igényt tartanak, kötelesek erre vonatkozó kérelmükkel hozzám fordulni s a törvényben jelzett módon, az ott megjelölt illetékeket csak a tölem nyert engedély alapján, az engedélyező határozatban megjelölt határidőtől kezdve, vannak jogosítva leróni. Engedély nélkül e törvényben szabályozott lerovási módot alkalmazni nem szabad.

Azok az állami hatóságok és hivatalok, állami üzemek és vállalatok, valamint a törvényhatóságok, amelyek nyomtatványi és szerződési bélyegilletékeknek e törvény értelmében leendő lerovására engedélyt nyerne, illetve általam utasítva lesznek, a levont bélyegilletékeket tételenként feltüntető naplót vezetni kötelesek, amely naplónak a következő rovatokat kell tartalmaznia:

1. sorszámot, 2. a jogcímet, amelynek alapján a kifizetés történt, 3. a kiutalványozott összeget, 4. az utalvány keltét és számát, 5. a levont illetéket és pedig külön kitüntetve a szerződési, külön a nyugtatóványi bélyegilleték összegét.

E naplóról készítendő kivonat kapcsán köteles az illető állami hatóság, hivatal, állami vállalat, üzem, törvényhatóság az egy negyedév alatt levont összes illetéket a következő évnegyed első hónapjának 15. napjáig a hatóság, hivatal, vállalat vagy üzemre nézve illetékes kir. adóhivatalba vagy kir. állampénztárba készpénzben beszállítani.

E naplókivonat elkönyvelésénél, a kivonat kapcsán beszállított illeték elszámolásánál, a felülvizsgálatnál, a netáni pótilleték-előírásnál ugyanazon eljárás követendő, amely a társulatok által, naplókivonatokat kapcsán, készpénzben teljesített illetéklerovásoknál irányadó.

A pénzügyigazgatóság kiküldött közege által a bélyegellenőrzési szemlék foganatosítása alkalmával ellenőrzi az illeték pontos lerovását. E célból minden pénzügyigazgatóság köteles nyilvántartást vezetni azon állami hatóságok, hivatalok, állami vállalatok és üzemekről, valamint a törvényhatóságokról, amelyeknek e törvény értelmében a nyugtatóványi és szerződési illeték készpénzben való lerovása engedélyezve van. E nyilvántartásban felvett, most felsorolt helyeken évenként rendszeres bélyegellenőrzési szemlék lesznek foganatosítandók, amely alkalommal a kiküldött szemlebiztos a naplókivonatokat a könyvekkel és utalványokkal összehasonlítva, köteles arról meggyőződést szerezni, hogy az illeték meg-

felelő mérvben van levonva, a levont összeg pontosan be van szállítva.

Különösen szem előtt kell tartani a pénzügyigazgatóságnak azt a körülményt, hogy a nyugtatóványi és szerződési bélyegilletékeknek készpénzben való lerovása, e törvény alapján, csak a m. kir. postatakarékpénztár cheque- és clearing-forgalma s az osztrák-magyar bank giró-forgalma után kiengyillett összegekre nézve foglalhat helyet, más uton eszközölt fizetéseknel az eddig érvényben levő szabályok rendelkezései maradnak érvényben. Továbbá nagy gondot kell fordítani arra, hogy a m. kir. postatakarékpénztár cheque- és clearing-forgalma s az osztrák-magyar bank giró-forgalma után kiengyillett összegek után járó illetéket csak azok az állami hatóságok, hivatalok, állami vállalatok és üzemek s törvényhatóságok róhatják le e törvény rendelkezése szerint, amelyeknek erre nézve engedélyt adtam, illetve amelyeknél ezt a lerovási módot elrendelendőnek találtam. Hogy a pénzügyigazgatóságok erre vonatkozó ellenőrzését megkönnyítsem, az illető pénzügyigazgatóságot minden esetben az engedély megadásáról, illetve a lerovásnak szóbanforgó törvény értelmében való teljesítésére vonatkozó rendeletmről értesíteni fogom. Ezen értesítés alapján pontos nyilvántartás vezetendő, amely nyilvántartás egyrészt a bélyegellenőrzési szemlék elrendelésénél, másrészt az ellenőrzés gyakorlásánál fontos rendeltetéssel bír.

Kötelességévé teszem a kir. pénzügyigazgatóságoknak, miszerint minden olyan esetben, amidőn arról szereznek tudomást, hogy valamely hatóság, állami hivatal, vállalat vagy üzem engedély nélkül e törvény rendelkezései értelmében rója le az illetéket, a visszaélés meggátlása céljából hozzám haladéktalanul jelentést tegyenek. Ugyancsak jelentés teendő minden feltűnőbb mulasztásról és rendellenességről, melyről a pénzügyigazgatóságok az ellenőrzés gyakorlása közben tudomást szereznek, ha a mulasztás vagy rendellenesség megszűntetése tekintetében saját hatáskörükben nem intézkedhetnek, vagy az általuk tett intézkedések eredményre nem vezetnének.

Végül különösen felhívom a pénzügyigazgatóságok figyelmét a törvény 2. §-ának arra a rendelkezésére, mely szerint a m. kir. postatakarékpénztár cheque- és clearing-forgalma s az osztrák-magyar bank giró-forgalma után lerótt összegek után, azok az állami hatóságok és hivatalok, állami vállalatok és üzemek s a törvényhatóságok, amelyek az illeték készpénzben való lerovására engedélyt kapnak, vagy általam kötelezve lesznek, a nyugtatóványi és szerződési bélyegilletéket a feleltől levonni s az állami pénztárakba beszolgáltatni akkor is kötelesek, ha a kiengyillett összegről nyugtatóványt nem állítanak ki. (48713/1901. P. M., P. K. 558. l.)

VI.

KIVONATOS TÖRVÉNYEK.¹⁾

(Más tárgyakra vonatkozó törvényeknek a bélyeg- és illetéket érdeklő §§-ai.)

¹⁾ Azon törvények, melyek gyakorlati jelentőséggel nem bírnak, ezen összeállításban nem fordulnak elő, így pl. némely székesfővárosi, a szegedi kölcsönnek adott bélyeg- és illeték mentességek illetve kedvezmények.

1.

1868 : I. Törvényezikk¹⁾

a magyar korona országaiiban levő vasutak és csatornák külön összpontosított telekkönyvezéséről.

49. §. A kisajátítási összeírások, térképek s egyedi kimutatások, valamint a jelen törvény alapján keletkező bármilyenü benyújtványok, tárgyalások s ítéletek minden illetéktől mentesek ; e mentesség azonban a nyugtákra ki nem terjed.

2.

1868 : VI. Törvényezikk

a kereskedelmi és iparkamarákról.

25. §. A bélyegkötelezettségre nézve a kamarák állása a közhatóságokéval egyenlő.

3.

1868 : XXI. Törvényezikk

Köszadók kivetése.

80. §. A törvényhatóságok, bíróságok, kormányzati vagy törvényhatósági és községi tisztviselők és előljárók a hatóságok körében előforduló bélyegköteles beadványok után járó illetékek

iránt felelősek a következő §§-ok értelmében.

81. §. A pénzügyminister által kiküldött biztos, a törvényhatóság kiküldöttével együtt időről időre tarthatnak hivatalos szemlét a 80. §-ban említett hatóságok hivatalaiban a végre, hogy a bélyegkötelezettség pontos teljesítését ellenőrizhessék.

82. §. Ezen alkalommal talált bélyegcsonkításért járó díjak a szemlét tartók által az illető adóhivatalnak, pénzügyi igazgatóságnak kimutattatnak, és megkeresésére a felektől behajtatnak.

83. §. Behajthatlanság esetében ezen bélyegdíjakért mindig az ellenőrzéssel megbízott illető tisztviselő tartozik kárterítéssel.

1875 : XVI. Törvényezikkből

11. §. Az 1868 : XXI. t.-cz. 81., 82. és 83. §§-ainak rendeletei az áru- és értéktőzsde, valamint a termény- s gabonacsarnokok bíróságaira is alkalmazandók.

4.

1868 : XXIX. Törvényezikk¹⁾

a szőlőbirtok után járó tartozások megváltásáról.

14. §. Az ezen törvény alapján létesítendő ügyletek s az egész eljárás díj-, bélyeg- és illetékmentes.

¹⁾ Lásd a II. R.-ben.

¹⁾ L. a III. R.-ben.

5.

1868 : XXXIII. Törvényczikk ¹⁾

az urbéri örökváltságokért országos alaphól
adandó megtérítésről.

18. §. Minden beadvány, kereset, elismervény, jegyzőkönyv, határozat és ítélet, amely a jelen törvény tárgyaira vonatkozik, díj-, bélyeg- és illetékmentes.²⁾

6.

1868 : LIII. Törvényczikk ³⁾

a törvényesen bevett keresztény vallásfelekezetek viszonyosságáról.

4. §. Az áttérni akaró, mind első, mind másodizben tett nyilatkozata felől azon lelkészről, ki előtt áttérési szándékát kijelentette, mindkét izben külön-külön bélyegmentes bizonyítványt kér.

5. §. Ha a lelkész a kívánt bizonyítványt bármelyik esetben, akármely okból ki nem adná: mindkét izben tett nyilatkozatról külön-külön a jelen volt tanuk adnak bélyegmentes bizonyítványt.

1895 : XLIII. Törvényczikk

a vallás szabad gyakorlatáról.

21. §. Az 1868 : LIII. t.-cz. 1—8. §§-aiban foglalt rendelkezések hatálya a törvényesen elismert vallásfelekezetekre is kiterjesztetik.

¹⁾ L. a III. R.-ben.

²⁾ A 10. §. értelmében az igény érvényesítése 1869. évi december hó 31-én kitűzött zárlathatáridőhöz volt kötve; később folyamodók igényeiket elvesztették.

³⁾ L. a III. R.-ben.

7.

1871 : XXXIV. Törvényczikk ¹⁾

a magyar földhitelintézetéről.

25. §. Az intézethez benyújtott mindennemű folyamodványok bélyegmentesek. Egyébiránt az intézet bélyegkötelezettsége az 1869 : XVI. t.-cz. 3. és 11. §§-ai által határoztatik meg.²⁾

8.

1871 : LIII. Törvényczikk ³⁾

az 1842-ik évi törvények által megszüntetett urbéri kapcsolatból fennmaradt jog- és birtokviszonyok rendezéséről.

VIII. FEJEZET.

54. §. Az ezen törvény 1—53. §§-ai alapján létesítendő ügyletekért és teljesített birói eljárásért bélyeg és kincstári illeték nem fizetettik.

X. FEJEZET.

80. §. Kraszna, Közép-Szolnok, Zaránd megyékben és Kővárvidéken birtokrendezési ügyekben a jelen törvény VIII. fejezetében részletezett szabályok követendők; Erdélyben pedig a birtokrendezési eljárásra nézve addig is, amíg ez iránt külön törvény intézkednék, az igazságügyminister által 1868. évi október hó 12-én az országgyűlés mindkét házának felhatalmazása alapján kiadott utasítás irányadó; felhatalmaztatván egyuttal az igazságügyminister, hogy abban a szükséges módosításokat összehangzólag a jelen törvény VIII. fejezetében foglalt elvekkel újabb rendelettel eszközölhesse.

¹⁾ L. a III. R.-ben.

²⁾ Az 1869 : XVI. t.-czikket l. jelen R.-ben V. alatt.

³⁾ L. a III. R.-ben.

1879 : XLV. Törvényezikk

az osztrák-magyar bank jelzálog-hitelesztálya alapszabályában (1878 : XXV. t.-cz.) foglalt külön jogoknak a magyar földhitelintézetre kiterjesztéséről.

1. §. Azon külön jogok, melyek az osztrák-magyar bank jelzáloghitel-osztálya alapszabályainak (1878 : XXV. t.-cz.) 69. §-ban foglaltak, megfelelő értelemben a magyar földhitelintézetre kiterjesztetnek.

1878 : XXV. Törvényezikkből.

69. §. Az osztrák-magyar bank zálogleveleinek elzálogosítása vagy engedményezése nem esik a törvényes illeték alá.

9.

1871 : LIV. Törvényezikk ¹⁾

az írtványokról.

16. §. Az ezen törvény alapján létesítendő ügyletekért, telekkönyvi okiratokért és teljesített bírói eljárásért díj, bélyeg és kincstári illeték nem fizetettik.

10.

1871 : LV. Törvényezikk ²⁾

az arányosításról és tagosításról az ország erdélyi területének városaiiban, szabad és volt urbéressékkal vegyes községelben.

29. §. A birtokrendezési eljárásért és birtokfelosztásért bélyeg és kincstári illeték nem fizetettik, amennyiben az jelen törvény hatályba léptétől számított 3 év alatt megindított.

¹⁾ L. a III. R.-ben.

²⁾ L. a III. R.-ben.

1874 : XLI. Törvényezikkből.

1. §. Az 1871 : LV. t.-cz. 29. §-ában a törvény hatályba léptétől számítandó három év alatt megindított birtokrendezési és felosztási eljárásokra nézve megállapított bélyeg- és illetékmentességi kedvezmény az újabb három évi határidő alatt megindítandó hasonló eljárásokra is kiterjesztetik.

1878 : XXVIII. Törvényezikkből.

1. §. Az 1871 : LV. t.-cz. alapján indítandó birtokrendezési és felosztási eljárás egyszer s mindenkorra bélyeg- és illetékmentességben részesítettik.

2. §. Ezen kedvezmény az 1871 : LV. t.-cz. 29., illetőleg az 1874 : XLI. t.-cz. 1. §-ában ideiglenesen megadott bélyeg- és illetékmentességi határidő lejártá óta indított ügyekre is kiterjesztetik.

11.

1873 : XXII. Törvényezikk ¹⁾

a telepítvényekről.

24. §. A jelen törvény alapján létesítendő ügyletekért, teljesített bírói eljárásért és letétekért bélyeg és illeték nem fizetettik.

12.

1873 : XXVI. Törvényezikk

a magyar leszámítoló és kereskedelmi bankról.

9. §. A magyar leszámítoló s kereskedelmi banknak biztosítatnak mindazon jogok és kedvezmények, amelyek ezen törvény 2. §-ában körülírt üzletágakra nézve a hitel- és pénzügyintézeteknek — jegybankokat és földhitelintézeteket ide nem értve — jövőben általában vagy azok bármelyikének megadatni fognak.

¹⁾ L. a III. R.-ben.

13.

1873 : XXVIII. Törvényczikk

a magyar korona országai közös törvényhozása
alá tartozó viszonyoknak a polgárosított határ-
örvidéki részekben való rendezéséről.

3. §. A jogügyletektől, okiratoktól, irományoktól, továbbá a hivatalos cselekményektől járó bélyeg- és közvetlen illetékek kiszabására és beszedésére nézve a magyar korona országaiiban fennálló intézvények és szabályok a polgárosított horvát-szlavon határörvidéki részekre is kiterjesztetnek. — (2. bek.) ideiglenes intézkedés, idejét multa.

(3. bek.) A békebirósági tárgyalások, ha a kereset 25 frtnyi összeget vagy értéket meg nem halad, jövőre bélyeg- és illetékmentesek.

1873 : XXX. Törvényczikk ¹⁾

a határörvidéki lakosokat az ottani államerdőségekben illető erdei szolgalmak megváltásáról.

11. §. Minden okirat, iromány, tárgyalás és telekkönyvi átírás, bélyegmentes.

14.

1876 : XXXVI. Törvényczikk ²⁾

a záloglevelek biztosításáról.

8. §. Ha a záloglevelek külön biztosítására rendelt alap részben vagy egészben a 6. §. 5. pontjához képest ingatlanok vásárlására fordittatik : akkor az ezen ingatlanra vonatkozó telekjegyzőkönyv B) lapján a jelzálogintézet tulajdonjogának bekebelezésével egyidejűleg feljegyzendő az is, hogy ezen ingatlan a záloglevelek külön biztosítására rendelt alapnak alkatrészét képezi.

¹⁾ L. a III. R.-ben.

²⁾ L. a II. R.-ben.

9. §. Az ily telekkönyvi feljegyzés alapját képező beadványok és okiratok e tekintetben bélyeg- és illetékmentesek.

20. §. A zálogjog törlésének telekkönyvi bekebelezésével egyidejűleg a 18. és 19. §§-ban említett (a kölcsönkövetelések jogi természetét kitüntető) feljegyzés hivatalból törlendő.

21. §. Azon beadványok és okiratok, melyek ily telekkönyvi feljegyzés bejegyeztetése, illetőleg annak törlése céljából kiállítottak, e tekintetben bélyeg- és illetékmentesek.

15.

1877 : XXII. Törvényczikk ¹⁾

a kisebb polgári peres ügyekben való eljárásról.

91. §. A pénzügyminister és igazságügyminister felhatalmaztatnak, hogy a jelen eljárásra vonatkozó bélyegszabályozást, a törvényhozás további intézkedéseig, rendeleti uton állapítsák meg.

407. I. M., 695. P. M. sz.

1878.

Az 1877: XXII. t.-cz. 91. §-ában nyert felhatalmazás alapján kibocsátott

Szabályrendelet.

(1878. P. K. 133. I.)

1. §. Községi bíraskodás alá tartozó kisebb polgári peres ügyekben (1877 : XXII. t.-cz. 14. §.) a jelen rendelet 8. §-ában említett ügyek kivételével az írásban benyújtott kereset, valamint a bíróság által felvett tárgyalási jegyzőkönyv ivenként 24 filléres bélyeggel látandó el.

Az ítélet hozataláért 40 filléres (1894 : XXVI. t.-cz. 29. §.) bélyeg jár.

Ha a kereset (panasz) szóval terjesztetik elő, bélyeg nem fizetendő.

2. §. A felperes köteles az 1. §-ban meghatározott értékű bélyegjegyeket a keresetre illeszteni, illetőleg a tárgyalás alkalmával a bíróságnak átadni.

¹⁾ L. az I. R.-ben.

A bíróság a bélyegjegyeket a jegyzőkönyvre felragasztja s azokat időjelző pecsét hiányában a hivatalos pecséttel átűti és az egyes bélyegjegyek felső részén az átbélyegzés napját tintával rájegyzi.

3. §. A községi bíráskodás alá tartozó ügynek a járásbíróshoz vitele (id. törv. 25. §.) iránti szándék bejelentése alkalmával az illető fél az eljáró községi bíróságnak 24 f-es bélyeget átadni tartozik. (60840/1895. P. M., P. K. 469. R. T. 862. l.)

A bíróság a bélyegjegyet a jegyzőkönyvben azon helyen, hol a bejelentés feljegyztetik, felragasztja s keresztülírja és hivatalos pecsétjével átbélyegzi.

5. §. Az egyszerű (nem hitelesített) másolatok, melyek az írásban szerkesztett keresethez, vagy a tárgyalási jegyzőkönyvhöz csatoltatnak, a községi bíróság előtti eljárásban bélyegmentesek.

6. §. A meghatalmazvány, amennyiben a meghatalmazás nem a bíróság előtt szóval történik, 1 K-ás bélyeggel látandó el s a bíróság által visszatartandó.

Ezen rendelkezés által az 1877 : XXII. t.-cz. 34. §. második bekezdésében felsorolt személyeknek azon joguk, hogy a bíróság előtt külön meghatalmazvány nélkül megjelenhetnek, nem érintetik.

8. §. Mezei rendőri ügyekre és a vadak által okozott kártérítési keresetekre vonatkozó eljárás teljesen bélyegmentes.

10. §. Semmiségi panasz (id. törv. 57. §.) 2 K-ás bélyeggel látandó el. Ha az szóval jelentetik be, a 2 K-ás bélyegjegyet a bíróságnak azonnal átadandó. A bíróság a bélyegjegyet a tárgyalási jegyzőkönyvre felragasztja s keresztülírja és hivatalos pecsétjével átbélyegzi.

A törvényszéknek a semmiségi panasz felett hozott határozata bélyegmentes.

12. §. A végrehajtás iránti kérvény a teljesített végrehajtásról (összeírás, foglalás) felvett jegyzőkönyv, amennyiben a községi bíráskodás alá tartozó ügyben hozott ítélet alapján fogatosítottatik, ivenként 20 f-es, az árverési jegyzőkönyvek pedig 12 f-es bélyeggel látandók el, miután ily ügyekben az 1894 : XXVI. t.-cz. 29. §-a szerint a végrehajtás folyamán a beadványoktól és jegyzőkönyvektől az általános szabályok szerint járó bélyegilleték fele fizetendő.

A jegyzőkönyvi béliyegen felül még az árverésen befolyt összeghez képest a III. fokozat szerint járó bélyegilleték külön rovandó le.

Ugy a jegyzőkönyvi állandó bélyegilletéket, mint az utóbb említett fokozatos illetéket köteles a végrehajtató fél az eljáró bírónak, illetőleg kiküldöttjének béliyegjegyekben a végrehajtás alkalmával átadni, a bíró vagy kiküldöttje a béliyegjegyeket a jegyzőkönyvre felragasztja s azokat keresztülírja és a hivatalos pecséttel átbélyegzi.

13. §. Az idézett törvény 71. §. értelmében a járásbíróshoz előtti indított igénykeresetek béliyegzésére nézve az érvényben levő általános béliyeg- s illetéki szabályok irányadók.

14. §. A végrehajtási eljárásban beadott panasz (id. törv. 78., 79. §§.), ha a végrehajtás községi bíráskodás alá tartozó ügyben hozott ítélet alapján fogatosítottatik, 20 f-es (1894. évi XXVI. t.-cz. 29. §.) béliyeggel látandó el.

Ha a panasz szóval jelentetett be, tartozik az illető fél a megfelelő béliyegyet a bírónak átadni, ki azt a végrehajtási jegyzőkönyvre illesztí s keresztül írja és a hivatalos pecséttel átűti.

A királyi törvényszéknek a panasz felett hozott határozata után béliyegilleték nem jár.

15. A végrehajtás megszüntetése, vagy korlátozása (id. törv. 84. §.) iránt írásban szerkesztett kérvényt köteles a végrehajtást szenvedő fél, amennyiben az községi bíróság ítéletére vonatkozik, 20 f-es (1894 : XXVI. t.-cz. 29. §.) béliyeggel ellátni.

Ha az említett kérelem szóval terjesztetik elő, béliyegilleték nem fizetetik.

A bírónak ezen kérelem felett hozott határozata béliyegmentes.

16. §. A végrehajtásnak a marasztalt fél ingatlanságaira való elrendelése iránti kérvények (id. törv. 86. §.) első példánya 2 K-ás, a többi példány pedig 40 f-es béliyeggel látandó el.

17. §. A községi bíróság elő tartozó polgári peres ügyekre vonatkozó eljárásban jelen szabályrendelet megszegésével elkövetett béliyegrövidítések miatt ötszörös (1881 : XXVI. t.-cz. 9. §.) összegben kirovandó felemelt illetékek elengedésének vagy mérséklésének az 1894 : XXVI. t.-cz. 31. és 32. §§-ainak eseteit kivéve, helye nincs.

18. §. A községi bíróság elő tartozó polgári peres ügyekben eljáró bíróságok, illetőleg az arra rendelt közegek, a jelen szabályrendeletben megállapított béliyegilleték megrövidítéséről leletet felvenni s azt az illetékes kir. pénzügyigazgatóságnak megküldeni tartoznak.

Ha ezen, vagy a béliyegjegyek keresztülírása, illetőleg átbéliyegzése iránti kötelességüket elmulasztják, ezen mulasztásaikért felelősséggel tartoznak, s amennyiben a felektől be nem hajthatók, a kiszabott (felemelt) béliyegilletéket megfizetni kötelesek.

Ezen felül a mulasztással terhelt hivatalos személyek az őket terhelő mulasztás miatt a pénzügyigazgatóság által esctől esctőre 2—20 koronáig terjedhető pénzbírsággal rovandók meg.

Az érdekelt hivatalos személy a pénzügyigazgatóság határozatát 15 nap alatt s birtokon belül a pénzügyminiszterhez felebezheti.

19. §. Az ezen rendeletben foglalt szabályok mikénti fogatosításának ellenőrzése szempontjából a kisebb polgári peres ügyekben eljáró bíróságok irattárait a pénzügyminiszter

időről időre kiküldendő biztosi által megvizsgáltatja.

20. §. Jelen rendelet folyó (1878.) évi márczius 1-én lép hatályba.

16.

1878 : XXV. Törvényczikk

az osztrák-magyar bank létesítéséről és szabadsalmáról.

Az osztrák-magyar bank alapszabályai.

93. cikk. 1887 : XXVI. t.-cz. 93. czikke folytán hatályon kívül.

Az osztrák-magyar bank jelzáloghitel-osztályának alapszabályai.

69. §. Az osztrák-magyar bank jelzálogleveleinek elzálogosítása vagy engedményezése nem esik a törvényes illeték alá. (Az 1899 : XXXVII. t.-cz. 1. §-ával hatályon kívül helyezettett.)

1887 : XXVI. Törvényczikk

az osztrák-magyar bank szabadsalmának meghosszabbításáról módosított czikkek az osztrák-magyar bank alapszabályaihoz.

93. cikk. A bank minden könyvei és előjegyzései, valamint az osztrák-magyar bank vagy annak czégvezető közegei által kiállított minden okmány, a monarchia mindkét részében bélyeg- és illetékmentesek.

1889 : XXX. Törvényczikkból

10. §. Ugyanily (vagyis a 9. §. meghatározása szerint »teljes«) bélyeg- és illetékmentesség biztosittatik ezentúlra a rendes jelzálogi kölcsönök alapján az osztrák-magyar bank által alapszabályainak megfelelőleg eddig kibocsátott vagy a bankszabadalom tartama alatt ezentul kibocsátandó egyéb záloglevelek és ezek szelvényeire.

1899 : XXXVII. Törvényczikk

az osztrák-magyar bank szabadsalmának meghosszabbításáról.¹⁾

1. §.-ból. Az osztrák-magyar bank jelzálog-hitelesztály alapszabályai 69. §-ának határozatai hatályon kívül helyeztetnek.

6. §. Az osztrák-magyar bank által az alapszabályoknak megfelelően kibocsátott záloglevelek és azok szelvényei részére az 1889 : XXX. t.-cz. 10. §-ában biztosított és az 1898 : I. t.-cz. 2. §-a, illetőleg az 1899 : IV. t.-cz. 3. §-a alapján létrejött egyezmények által ideiglenesen 1899. évi december hó 31-ig érvényben tartott mentességek az 1900. évi január 1-től 1910. évi december 31-ig terjedő időre változatlanul érvényben maradnak.

17.

1879 : XXXIX. Törvényczikk ²⁾ §)

a kisbirtokosok országos földhitelintézetéről.

3. §. A »kisbirtokosok országos földhitelintézete« által kibocsátandó záloglevelek szelvényei bélyegmentesek.

4. §. Az alapító tagok alapítványainak be nem fizetett részei tekintetében eszközlendő bekebelezések és az érintett összegek bekebelezése czéljából szükségelt teleggönyvi kivonatokat után, a rendszerinti bélyegilletéknek fele fizetendő.

1889 : XXX. Törvényczikk

10. §. Ugyanily (vagyis a 9. §. meghatározása szerint : »teljes«) bélyeg- és illetékmentesség biztosittatik ezentúlra a rendes jelzálogi kölcsönök alapján a kisbirtokosok országos földhitelintézete által

¹⁾ A meghosszabbítás terjed 1900. évi január 1-től 1910. évi december 31-ig.

²⁾ L. a III. R.-ben.

³⁾ L. még 1889 : XXX. t.-cz. 10. §.-át.

eddig kibocsátott vagy jövőben az 1876. évi XXXVI. t.-cz. határozmányaihoz képest kibocsátandó egyéb záloglevelek és ezek szelvényeire.

18.

1879 : L. Törvényczikk ¹⁾

a magyar állampolgárság megszerzéséről és elvesztéséről.

46. §. A honosításért és a kiköltözésért (kivándorlásért) járó szabályszerű illetékeken felül, a magyar állampolgárok közé való felvételért, és a magyar államkötelékből való elbocsátásért semminemű díj vagy illeték nem fizetendő.

1886 : IV. Törvényczikk

a tömegesen visszatelepülők honosításáról.

3. §. A tömegesen visszatelepülők a visszahonosítást akár valamennyien, akár, ha különböző helyekre települtek, az egy helyre települtek együttesen és egy folyamodványban kérhetik és ezért semminemű díjat vagy illetéket fizetni nem tartoznak.

19.

1880 : XXXI. Törvényczikk

a helyiérdekű vasutakról.

5. §. A helyiérdekű vasutak részére biztosittatik :

a) az építés tartamára bélyeg- és illetékmentesség, az építési, illetőleg befektetési tőkének bármi módon való beszerzése, valamint az építés-felszerelés biztosítása céljából kötött minden szerződés, a pályatelekkönyvezésnél s kölcsönök be- és kitáblázásánál előforduló ösz-

szes beadványok s egyéb okiratok, úgy nemkülönben a pálya céljaira szükséges földterületek s dologi jogok átruházását, építési s felszerelési anyagok szállítását, készpénzfizetéseknek részvények átvétele mellett vagy a nélkül való teljesítését, végre a hozzájárulás bármiféle más nemét vagy módját tárgyazó okiratok részére ;

b) bélyeg- és illetékmentesség a törzs- és elsőbbségi részvények, elsőbbségi kötvények, valamint az ideiglenes jegyek első kiadására ;

c) teljes mentesség a szelvénybélyeg fizetése alól, az engedélyokirat keltétől számított 30 év tartamára. (Ill. dijj. 85. t. 19. p.)

1888 : IV. Törvényczikk

az 1880 : XXXI. t.-cz. módosításáról és kiegészítéséről.

5. §. Az 1880 : XXXI. t.-cz. 5. §-ához :

Az idézett §-ban az építés tartamára engedélyezett bélyeg- és illetékmentesség az illető vasut üzletének megnyitásától számított 2 év múlva szűnik meg, s kiterjed magára az engedélyokmánya, illetőleg az engedélyi szabadalomra, valamint azon szerződésekre is, melyek egyrészt a posta szállítására, másrészt a beágazási pályaudvarok vagy egyes vonalrészek együttes használatára, valamint az üzletkezelésre nézve kötöttek.

Kiterjesztetik továbbá a bélyeg- és illetékmentesség az állam, a törvényhatóságok, községek és magánosok által a helyiérdekű vasut létesítésére megajánlott hozzájárulásokról, valamint az ezek alapján célbavett pénzbeszerzések érdekében kiállított okmányokra és a megajánlott hozzájárulások bekebelezésére is ; valamint a bélyeg- és illetékmentesség kedvezményére szolgáló határidő alatt bélyeg- és illetékmentesen bekebelezett tehertételek kitörülésére vonatkozó okmányok- és beadványokra is.

¹⁾ L. a III. R.-ben.

20.

1881 : XXXIX. Törvényczikk

a műemlékek fentartásáról.

26. §. A jelen törvény alapján eszköz-
lendő kisajátítási eljárásokra vonatkozó
minden beadvány, jegyzőkönyv, becs-
levél, nyilatkozat, szerződés, egyezség,
határozat és felelkezés bélyeg- és ille-
tékmentes.

21.

1881 : XLIV. Törvényczikk

a hazai iparnak adandó állami kedvezményekről.

2. §. (2. bek.) Az 1. §-ban említett gyári
vállalatok: felmentetnek a gyári tel-
kek megszerzéseért és átírásáért járó
illetékek alól; s amennyiben az ily vál-
latok részvénytársaság alakjában léte-
sítettnek, a részvénytársaság megalaku-
lásával, valamint a részvények kibocsá-
tásával járó szerződések és egyéb okira-
tok után járó bélyeg és illetékek alól.

1887 : III. Törvényczikkból.

1. §. Az 1881 : XLIV. t.-cz. 2. §-ában
foglalt összes rendelkezések ezennel ki-
terjesztetnek azokra a bányászati válla-
latokra, amelyek fémeket lúgzás vagy
foncsorozás útján termelnek.

1890 : XIII. Törvényczikk¹⁾

7. §. Jelen törvény hatályba léptének
napjával az 1881 : XLIV. és az 1887 : III.
t.-cz. hatályon kívül helyeztetnek, de
az idézett t.-cz. alapján egyes válla-
latoknál adott állami kedvezmények érin-
tetlenül maradnak.

¹⁾ Az 1890 : XIII. t.-czikket I. ebben a kötet-
ben V. alatt a 375. lapon.

1899 : XLIX. Törvényczikk

a hazai iparnak állami kedvezményekben való
részvételéről.

2., 3., 5., 6. és 8. §§-ok.

Az 1899 : XLIX. t.-cz. 1. §-ában em-
litett gyári vállalatok felmentetnek a
gyári telkek és épületek, valamint azok
tartozékát képező gyári gépeknek meg-
szerzéseért és átírásáért járó illetékek
alól; ha pedig az ily vállalatok részvény-
társaság alakjában létesítettnek, illető-
leg ha a kedvezmények érvényének tar-
tama alatt részvénytársaságokká alakul-
nak át, ezenfelül az illetékegyenérték alól,
továbbá a részvénytársaság megalakulá-
sával és esetleg a részvénytőke meg-
nagyobbitásával, valamint a részvények-
nek vagy elsőbbségi kötvényeknek ugy
a megalakuláskor, mint a működés ideje
alatt tőkefelelmes céljából történő ki-
bocsátásával járó szerződések, az e szer-
ződésekkel kapcsolatban kiállított egyéb
okiratok és a részvények és elsőbbségi
kötvények után járó bélyeg és illetékek
és községi díjak alól. (1899 : XLIX. t.-cz.
2. §. b) p.)

A kedvezmények hatályba lépésük
napjától számítandó legfeljebb 15 évre
engedélyezhetők.

Ujonnan létesült gyárak a kedvezmé-
nyek megadását üzembe helyezésük nap-
ját követő legfeljebb három éven belül
tartoznak kérelmezni, ellenkező esetben
részükre kedvezmények nem engedélyez-
hetők.

A kedvezmények engedélyezése, ha-
tályba léptük napja és tartama felett a
kereskedelemlügyi miniszter a pénzügy-
miniszterrel és mindazon esetekben, ami-
dön a mező- és erdőgazdaság érintve van.
a földmívelésügyi miniszterrel is egyetértő-
leg, a mezőgazdasági szesziföldékre nézve
pedig a földmívelésügyi miniszter a keres-
kedelemügyi és pénzügyminiszterekkel
egyetértőleg határoz.

Az 1890 : XIII. t.-cz. alapján állami

kedvezményben részesített gyáraknak megadott kedvezmények továbbra is érintetlenül maradnak.¹⁾

E gyáraknak kedvezményei, amennyiben a jelen törvény értelmében is jogosítvák a kedvezményekre, azok fennállhatása, illetve továbbfejlesztése érdekében továbbra is meghosszabbíthatók, mindazonáltal az esetben úgy az 1890. évi XIII. t.-cz., mint a jelen törvény alapján adott kedvezmények hatályának együttes időtartama 15 évet nem haladhat. Felhatalmaztatik a kereskedelemügyi minster, hogy a pénzügyministerrel egyetértve oly esetekben, midőn azt fontos közgazdasági érdekek kívánják, a jelen törvény 1. §-ának 2. pontjában felsorolt már fennálló gyáraknak, illetve iparteleknek is megadhassa a jelen törvényben biztosított kedvezményeket. (1899 : XLIX. t.-cz. 3. §.)

Felhatalmaztatik a kereskedelemügyi minster, hogy a pénzügyministerrel egyetértőleg oly gyárak, illetőleg ipartelek részére, amelyeknek nem valamennyi üzemága részesíthető a jelen törvény alapján állami kedvezményekben, a jelen törvény 2. §-ának b) pontjában megjelölt kedvezmények hatályát a gyár vagy ipartelep tulajdonosának kérésére a kedvezményezhető üzemágak arányában az egész gyári üzemre kiterjeszthesse.

Ez esetben a kedvezmények tartama a kedvezményekben nem részesíthető üzemágak közötti arálynak megfelelően leszálítandó.

Az ilyképpen leszálított arányos időtartam nem hosszabbítható meg.

A jelen törvény 2. §-ának b) pontjában megjelölt kedvezmények ily üzemekre való alkalmazásának mérvét a pénzügyminster egyetértőleg a kereskedelemügyi minsterrel állapítja meg. (5. §.)

Felhatalmaztatik a kereskedelemügyi minster, hogy a törvényben biztosított kedvezmények megadását a pénzügyministerrel egyetértőleg a kedvezmények tartamára, a vállalatok helyére, nagyságára, az alkalmazottak számára és minőségére vonatkozó feltételekhez köthesse és oly esetekben, midőn azt a már fennálló ipar érdekei kívánják, a kedvezmények megadását a törvény 1. §. 2. a—k) pontjaiban felsorolt gyáraktól és ipartelepektől ugyancsak a pénzügyminsterrel egyetértőleg megtagadhassa. (1899. évi XLIX. t.-cz. 6. §.)

A kedvezményekben való részesítést kimondó határozat (3. §.) a hivatalos lapban közzéteendő; a kedvezmények engedélyezéséről az illetékes törvényhatóság és kereskedelmi és iparkamara értesítendő. (8. §.)

22.

1882 : XXVIII. Törvényczikk

a fennállott kikindai területhez tartozott községek határában fekvő kincstári, ugynevezett Oberland-földek eladásáról.

5. §. A fennállott kikindai kerületekhez tartozott községek határában fekvő kincstári ugynevezett »Oberland« földek azon első átruházásai, melyek szerint a szerződések tárgyát képező földek a jelen törvény értelmében a községektől az akkori birlalókra tulajdonjogilag átmennek, nemkülönben azon beadványok, okmányok, kimutatások, bírósági jegyzőkönyvek és mellékletek is, melyek az idézett törvényből kifolyólag a telekkönyvi átalakítás és egyéni telekkönyvek készítésénél követendő eljárás alkalmával szükségesek, bélyeg- és illetékmentesek.

¹⁾ Az 1890 : XIII. t.-czikket 1. ebben a kötetben V. alatt a 375. lapon.

23.

1883 : XLIV. Törvényczikk

a közadók kezeléséről.

III. RESZ.¹⁾

Az egyenes és közvetett adóknak, közvetlenül lerovandó illetékeknek és az egyenes adók módjára beszedendő kincstári követeléseknek és egyéb tartozásoknak végrehajtás utján való behajtásáról.

52. §. A folyó és a múlt évekből származó egyenes adótartozásoknak, a közvetett adóknak, közvetlenül lerovandó illetékeknek és az egyenes adók módjára beszedendő kincstári követeléseknek és egyéb tartozásoknak végrehajtás utján való behajtására, a kir. adófelügyelőnek közvetlen felügyelete alatt, a községek (városok) és járási szolgabírák, esetleg az állami közegek (81. és 83. §§-ok) vannak hivatva.

A községek a bíró, illetőleg községi adópénztárnok (községi vagy városi adóhivatal) által behajtatják azon adózóknak összes tartozásait, kik adójukat a községnél (városnál) fizetik.

A községi bíró vagy községi adópénztárnok, a jegyző, illetőleg a körjegyző közbejöttével jár el.

Ellenben a szolgabírák, illetőleg segédjeik (helyetteseik), kik névszerint feljelentendők a törvényhatóság közigazgatási bizottságának, a járásukban lakó azon adózók összes tartozásait hajtják be, kik adójukat közvetlenül a kir. adóhivatalnál fizetik. (42. §.)

53. §. Az 52. §. rendelkezései alól kivételnek :

1. a Budapest főváros területén lakó adózóknak :

a) közvetlenül lerovandó illetéktartozásai,

zásaik, álljanak azok akár a budapesti kir. központi díj- és illetékszabási hivatalnál, akár más kir. hivatalnál előírásban ;

b) azon adó- és egyéb kincstári tartozásai, melyek más községeknél (városoknál) vagy vidéki kir. adóhivataloknál vannak előírva, és melyeknek behajtása a főváros területén foganatosíttatik ;

2. törvényhatósági joggal felruházott városok, mint magánjogi személyek összes kincstári tartozásai ;

3. a városi polgármesterek és szolgabírák személyét terhelő tartozások.

Az ezen három pont alatt említett tartozásokat állami közegek (állami végrehajtók) hajtják be. (83. §.)

54. §. A behajtás fokozatai :

a megintés ;

a zálogolás ;

az árverés.

A behajtási fokozatok alkalmazásánál követendő eljárást az 55—76. §§-ok szabályozzák.

Az ezen eljárásnál netalán előfordult törvényellenességek vagy szabályellenességek orvoslása végett a végrehajtást szenvedett fél a kir. adófelügyelőhöz fordulhat, a panaszírat azonban a kifogás alá eső eljárás foganatosításának napjától számítva 8 nap alatt nyújtandó be. (4. §. 8. pontja.)

55. §.¹⁾ Azok, kik :

1. egyenes adójuk esedékes részleteit, ugyszintén az egyenes adók módjára beszedendő egyéb tartozásaik lejárt részleteit az évnegyed második havának 15-ik napjáig ;

2. a terhekre előírt s közvetlenül lerovandó illetéktartozásaikat az esedékesség napján le nem fizetik — ezen fizetési határidők lejártá után azonnal hátralékaiknak 8 nap alatti befizetésére megintés utján hivandók fel.

Ezen felhívást teljesítik az 1. alatti esetben :

¹⁾ Az esedékesség vált illetéktartozások és bírságok biztosítására és behajtására az 1887. évi XLV. t.-cz. 18. §-a szerint — az 55. §-nak kivételével — az 1883 : XLIV. t.-cz. határozatai irányadók.

¹⁾ E §-nak az illetékekre vonatkozó rendelkezéseit az 1887 : XLV. t.-cz. 18. §-a hatályon kívül helyezte.

a) azokra nézve, kik adójukat a községnél (városi adóhivatalnál) fizetik, a községi előljárók (városi adóhivatalok);

b) azokra nézve, kik adójukat a királyi adóhivatalnál fizetik, a királyi adóhivatalok;

a 2. alatti esetben a kir. adóhivatalok (Budapesten a kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatal).

Az adójukat kis- vagy nagy-községeknél vagy rendes tanácsu városoknál fizető adózók hirdetmény útján, és egyuttal ezen adózók közül azok, kiknek évnegyedi tartozásuk 3 frtnál nagyobb, valamint azok, kik illetékekkel vannak hátralékban, egyenkint írásbeli megintés útján — azon adózók pedig, kik adójukat vagy törvényhatósági joggal felruházott városoknál, vagy a kir. adóhivatalnál fizetik, kivétel nélkül egyenkint írásbeli megintés útján hivatnak fel hátralékaik lefizetésére.

Posta útján kézbesítendő az intési irat:

a) a kir. adóhivatalnál fizető adózóknak;

b) a Budapest és a törvényhatósági joggal felruházott városok területén lakó adózóknak;

c) másutt csak azon adózóknak, kik a tartozás előírása helyétől távol vannak, és olyan helyen laknak, ahol maga a postahivatal teljesíti a beérkezett levelek kézbesítését.

56. §. Azok ellen, kik hátralékaikat a törvényes határidő¹⁾ alatt le nem fizetik, ezen határidő letelte után azonnal a zálogolási eljárás alkalmazandó.

A zálogolás tárgyát képezik az adózóknak összes készpénz-jövedelmei, követelése, ingó és ingatlan vagyona; ez utóbbi azonban csak azon esetben, midőn a hátralékosnak a hátralék összegének megfelelő egyéb vagyona nincs.

57. §. A zálogolás alapjául szolgálhatnak a községi előljárók (városi adóhivatalok) a kir. adóhivatalok, — és illetőleg a budapesti kir. közp. díj- és illetékkiszabási

hivatal által kiállított hátraléki kimutatók. Ezen kimutatásban a hátralékban levő közadók, illetékek és egyéb kincstári követelések neveik és azon évek szerint, melyekből származnak, részletezendők és a behajtandó késedelmi kamatok (41. §.) s a behajtási illetékek (75. §.) is kitüntetendők.

Az ingók lezálogolásánál követendő eljárást szabályozzák az alább következő 58., 59., 60., 61., 62., 63., 64. és 65. §§-ok.

58. §. A zálogolást teljesítő a végrehajtás helyére megy, és ott két becsűs (Budapest fővárosban egy becsűs) közbejöttével a hátralékos vagy megbízottja, vagy ezek távollétében két tanu jelenlétében a hátralékosnak ingó vagyónából annyit foglal le zálogul, mennyi a kimutatott hátralék, késedelmi kamat és behajtási illetékek fedezésére kívántatik.

Ezen zálogolás alkalmával mindenkelelőtt a következő sorrendben lefoglalandók és mint lefoglalt tárgyak jelzendők az adózónak:

a) készpénze;

b) értékpapirjai; ilyenek nem létében:

c) készpénz-jövedelmei, a hová tartoznak:

aa) a házbérek;

bb) a haszonbérek;

cc) a végrehajtást szenvedőnek magán-pénzintézeteknél vagy közpénztáraknál elhelyezett vagy magánosoknak okmány mellett kölcsön adott pénzbeli követelése és jövedelmei s egyéb bármi czimen őt illető követelések.

A végrehajtást szenvedőnek magánosoknál lévő követelése csak azon esetben foglalandók le annak egyéb ingóságai előtt, ha a zálogolást teljesítő közeg az illető követeléseket teljesen biztosítottaknak találja. Ellenkező esetben szabadságában álland, illetve kötelessége leendő a zálogolást teljesítő közegnek a végrehajtást szenvedő követelése előtt a jelen törvény 59. §. szabályai szerint egyéb ingóságokat venni foglalás alá és csak az esetben, ha ezen ingóságok kellő fedezetet nem nyújtanak, a foglalást az általa

¹⁾ L. az 1887 : XLV. t.-cz. 18. §-át.

viszonylag leginkább biztosítottak talál követelésekre intézni.

Az 1881 : LX. t.-cz. 53., 54., 55., 56., 57., 59., 60., 61., 62., 64., 65., 66., 67. §§-ának a bírói végrehajtás alól való mentességeket tárgyzó intézkedései adóvégrehajtások eseteiben is alkalmazandók.¹⁾

Követelések foglalásánál megfelelően alkalmazandók továbbá az 1881 : LX. t.-cz. 79., 80., 81., 82., 83., 121. és 122. §§. rendelkezései is azon eltéréssel :¹⁾

a) hogy a követelés lefoglalásáról a végrehajtást szenvedőnek az adósa oly felhívás mellett értesítendő, hogy a követelést a foglalási összeg erejéig ne az adózónak, hanem az értesítvényben megnevezett adópénztárba fizesse be, vagy ha másnak részére is bíróilag lezálogoltatott, azon bíróságnál tegye letétbe, melynek kiküldöttje az első zálogolást eszközölte ; és

b) hogy jelzálogilag biztosított követelés lezálogolása esetében nemcsak a kiküldött, hanem az adófelügyelő²⁾ is jogosítva van a telekkönyvi hatóságot a zálogjog bejegyzése végett közvetlenül megkeresni.

A lefoglalt készpénz és értékpapírok még a zálogolás napján a községi előjáróságnak (városi adóhivatalnak) megőrzés végett átadandók.

A községi előjáróság tartozik az értékpapírokat haladéktalanul az illető adóhivatalnál letétbe helyezni. Az ily letéteket a királyi adóhivatal csak az adófelügyelő utalványára szolgáltathatja ki.

Ha a lefoglalt követelésre előzetes bírói végrehajtás nem vezetett : a kincstárnak jogában áll a lezálogolt követelést bírói felhatalmazás nélkül behajtani.

Előzetes bírói lefoglalás esetében, ha a behajtással más végrehajtható vagy az ügygondnok még meg nem bízott, a

kincstári képviselő kívánságára a bíróság által ügygondnok kinevezésének mellőzésével a követelés behajtására feljogosítandó. Ezen esetben a kincstári képviselő a behajtásra kirendelt ügygondnok jogaival és kötelességeivel bir. (1868 : LX. t.-cz. 124., 125. és 126. §§.)

Ha a lezálogolt követelés a zálogolástól számított félév alatt be nem hajtatik, s az adózó ezen idő alatt tartozását ki nem fizeti, vagy elfogadható más fedezetet nem nyújt : jogában áll a kincstárnak a lezálogolt követelést készpénz-fizetés mellett árverésen eladni. Életjáradék-követelések azonban árverés alá nem bocsáthatók, hanem csak behajtás útján értékesíthetők.

A köztörvényhatósági tisztii ügyészek a kir. adófelügyelőt ennek felhívására a lefoglalt s akár jelzálogilag biztosított, akár nem biztosított követelések iránti végrehajtási eljárásnál a bíróság előtt folyamatba teendő perekben képviselni, és a lefoglalt követelések érvényesítése tekintetében a szükséges végrehajtási lépéseket a bíróságok előtt megtenni kötelesek.

A bérlo, ki a bérösszeget egy félévnel hosszabb időre előre kifizette vagy fizeti, tartozik ezt — ha a foglalásnál jelen van, a foglalás alkalmával azonnal vagy a foglalásról értesítvény vétele után legfeljebb nyolcz nap alatt külön beadványban a végrehajtást eszközölő hatóságnál bejelenteni és okmányilag igazolni, ellenkező esetben a bérlet birtokra a bérlet tartama alatt kivetett állami adóként és az azok alapján törvény szerint kivetett községi pótdadóért szavatossággal tartozik s azon esetben, ha a hátralékosnak azon községben, melyben a végrehajtás eszközöltetik, foglalás alá vehető más vagyona nincs, a végrehajtás másodsorban ő ellene intézendő.

59. §. Az 58. §-ban említett jövedelmek hiányában a könnyen pénzzé tehető ingóságok foglalandók le, elvül tüzetvén ki. hogy az adóhátralék az adókötelezettre nézve minél kevésbbé sértő és kártékony

¹⁾ Az 1881 : LX. t.-czikket I. Ig. Törvénytar I. R.-ben.

²⁾ Az 1889 : XXVIII. t.-cz. 1. §-a szerint a kir. adófelügyelők teendőit a kir. pénzügyigazgatóságok látják el.

módon biztosíttassék, nevezetesen : hogy oly tárgyak, melyeknek eladása által az adókötelezettség nagyobb kár okoztatnék, mintsem a hátralék fedezésére elkerülhetlenül szükséges, amennyire lehet, megkíméltesse, s a kéznél levő tárgyak közül mindig azok foglaltassanak le, melyeket az adózó maga jelöl ki, feltéve : hogy e tárgyak egyszersmind könnyen el is adhatók.

60. §. A zálogolás alól az 58. §-ban felsoroltakon kívül kivételnek mindazon tárgyak és jövedelmek, melyek a bírói végrehajtásról szóló 1881 : LX. t.-cz. 51. §. a—p) pontjai, továbbá az 1881. évi LX. t.-cz. 52. §-a értelmében bírói végrehajtás alá nem esnek.

Zálogolás alól kivételik továbbá a vetőmag a következő megszorítással :

Ha a zálogolás az év szeptember—novemberi szakában történik, őszi vetőmag czimén 1'25 hektoliter hagyaték menten minden katasztrális hold szántóföld után, melyet a végrehajtást szenvedő tulajdonos bir és házilag mivel vagy mivellet, és pedig mindkét esetben annyi katasztrális hold szántóföldet számítva őszi, illetőleg tavaszi vetés alá, amennyit a végrehajtást szenvedő évenként tényleg elvetni szokott. A vetőmagnak ily módon kiszámított mennyisége azonban nem lehet nagyobb azon mennyiségnél, mely a végrehajtást szenvedő által a megelőző évben ugyanazon gabonanevekben tényleg felhasználtatott.

61. §. Oly tárgyak, melyekről kétséges, vajjon az adózó vagy a törvény értelmében az adózó helyett az adófizetésre kötelezettek tulajdonát képezik-e, csak akkor vehetők foglalás alá, ha a végrehajtást szenvedőnek egyéb javai, melyek iránt hasonló észrevétel fenn nem forog, a hátralékban levő összegre nézve teljes fedezetet nem nyújtanak.

Az idegen tulajdonnak állított, vagy vélelmezett tárgyak a foglalási jegyzőkönyvben a többiektől külön tételszámok alatt sorolandók fel, és a jegyzőkönyvben (64. §.) lakhelyének kitétele mellett meg-

nevezendő az, aki a tárgyakra nézve tulajdoni igényt támaszt; és ez esetben a végrehajtó köteles a tudvalevő igénylőt a foglalásról azon felhívással értesíteni, hogy igénykeresetét az értesítvény vételétől számítandó 15 nap alatt az illetékes bíróságnál (1881 : LX. t.-cz. 100. §.) indítsa meg és a kereset megindítását a kereset felzetének bemutatásával a kiküldött adóvégrehajtónál hitelesen igazolja, mert annak elmulasztása esetében a lezálogolt tárgyak a későbbben bejelentett igényre való tekintet nélkül el fognak árvereztetni. Ezen felül köteles a végrehajtó a netaláni igénylőket hirdetmény útján felhívni, hogy a hirdetmény kifüggesztésétől számítandó 15 nap alatt a végrehajtónál hitelesen igazolják, hogy tulajdoni igénykeresetüket az illetékes bíróságnál megindították.

A hirdetménybe foglalandók :

- a) a végrehajtást szenvedettnek neve ;
- b) a foglalás ideje ;
- c) a lefoglalt tárgyak általános megjelölése és becsértéke ;

d) azon figyelmeztetés, hogy ha a zárt határidő alatt a keresetnek megindítása a kereset felzetének bemutatása mellett igazoltatni elmulasztatik, a lefoglalt tárgyak, a netaláni tulajdonigényre való tekintet nélkül, el fognak árvereztetni.

A hirdetmény a város (község) házában kifüggesztendő és a hirdetményre a kifüggesztés napja irandó.

Az árverésnek a 66. §. értelmében megtartását nem akadályozza az, ha a lefoglalt tárgyakra előzőleg bírói végrehajtás vezetett. De ha a korábbi bírói foglalás hitelesen igazoltatik, vagy ha a lefoglalt ingóságokra törvényes zálogjog alapján (1881 : LX. t.-cz. 72. §.) az illetékes bíróságnál elsőszori igény jelentetik be és ennek megtörténte az árverés napjaig hitelesen igazoltatik : köteles a végrehajtó az illető bírói végrehajtókat a közgazgatási uton elrendelt árverési határról értesíteni, és a bíróságra is lefoglalt és eladott tárgyakért befolyó vételért azon bírósághoz, mely az eladott tár-

gyakat lefoglalta, azon kéressel beszo-
galtatni, hogy a zálogjog elsőbbségi kérdésé-
ben, a kincstár képviselőjének megidé-
zése mellett tartandó tárgyalás után
határozzon.

Ha a korábban bíróságon lefoglalt tár-
gyakra nézve igénykereset tétetett folya-
matba, ezen igénykereset megindítása az
értesítvény vételétől, illetve a hirdetmény
kifüggesztésétől számított 15 nap alatt
igazolandó és a kereset tárgyalására a
kincstár képviselője is megidézendő. Ha
ezen megidézés már meg nem történhet-
nék: a kincstár ellen külön igénykereset
indítandó és a fenti módon igazolandó.

62. §. A lezálogolt javak összeirandók
s egyúttal a jelenlevő becsűsök (becsűs)
által megbecsülendők s a szükséghez
képest vagy a tulajdonos őrizete alatt
hagyandók vagy a községi előljárásnak
(városi adóhivatalnak) őrzés végett át-
adandók.

63. §. A lezálogolt javaknak a zárlat
feloldása előtt elidegemítése vagy elsi-
kasztása ugyanazon bünvádi következtet-
ményeket vonja maga után, melyek a
rendes bírósági eljárással lefoglalt javak
elidegenítésének esetére vannak kiszabva.

64. §. A teljesített zálogolás és becslés
felől az illetők által aláírt vagy az aláírás
megtagadása esetén ennek feljegyzésével
jegyzőkönyv vétetik fel. Ezen jegyző-
könyvnek tartalmaznia kell:

a) a hátralék és járulékal részletezését
(57. §.);

b) a lefoglalt tárgyak megnevezését,
becsértékét és miként leendő biztosításá-
nak módját (hivatalos megőrzés vagy a
tulajdonosnál meghagyás által);

c) a netalán jelentkezett igénylők
neveit és lakhelyét. (61. §.)

65. §. Ha a lefoglalt vagyon a követ-
kező 15 nap alatt a hátralék és a közbe-
jött költségek lefizetésével tisztáztatik,
a zárlat feloldottnak tekintetik, és annak
feloldása a fél kérelmére az általa bemu-
tatott zálogolási jegyzőkönyvre veze-
tendő.

A lefoglalt vagyon, ha hatósági őrizet
alá volt véve (62. §.), a végrehajtást
szenvedettnek visszaadandó.

66. §. Ha a zálogolás napját követő
15 nap alatt a behajtandó hátralék járú-
lékaival együtt le nem fizettetik, a le-
foglalt ingó javak nyilvános árverés
utján eladandók.

Az árverésnél követendő eljárást sza-
bályozzák a 67., 68., 69., 70., 71., 72.,
73. és 74. §§-ok.

67. §. Ha a zálogolás által biztosított
hátralékok a zálogolást követő 15 nap
alatt le nem fizettetnek, tekintettel az
idő és költség kiméltására s a legmagasabb
értékesítést ígérő viszonyokra, az árverés
több hátralékosról lefoglalt tárgyakra
nézve lehetőleg együttesen, a foglalást
követő 15 napi határidő lejártá után 30
napi időközön meg nem haladó határnapra
tűzendő ki, akár:

a) a helyszínén, akár

b) az adóhivatal kerületében, akár
végre

c) ezen kerületen kívül létező városi
joggal bíró más valamely községben.

A b) és c) alatti esetben a kir. adófel-
ügyelőnek beleegyezése szükséges.

68. §. Az árverésre kitűzött határnap
közhirre teendő oly módon, hogy az első
árverési határidő legalább 8 nappal előre
közzétessék.

E hirdetést:

a) a község által a község kebelében
tartandó árveréseknél a község előljáró-
sága;

b) a szolgabíró által eszközözendő ár-
veréseknél a szolgabíró rendeli el.

A b) esetben köteles a szolgabíró az
elrendelt árverést legalább is azon köz-
ségben, hol a zálogolás történt, s ott, ahol
az árverés tartatni fog, sőt ha a lezálogolt
tárgyak között 50 forintnál nagyobb
értékű tárgy található, járása egész terü-
letén közhirre tétetni, s ha az árverést
járásán kívül eső helyen szándékozik
megtartani, a körözésnek ily módon
leendő foganatosítására az illetékes szol-
gabíró is azonnal felhívni.

69. §. Az árverési hirdetménynek tartalmaznia kell:

a) a zálogba vett tárgyak megnevezését;

b) a tartandó árverés helyét;

c) a napot és órát, melyben az árverés tartatni fog;

d) azon feltételt, hogy az egyes zálogtárgyak, amennyiben azoknak értéke egyenkint 50 frtot meg nem halad, becsáron alul is feltétlenül el fognak adatni, 50 frtot meghaladó értékű tárgy pedig csak akkor, ha a becsárnak legalább háromnegyedrésze ígértetik;

e) a szükségessé válható második árverésnek az első árverés napjától számított további 15 napon túl nem terjedhető határidejét;

f) azon feltételt, hogy a vételár azonnal fizetendő.

70. §. A kitűzött helyen, napon és órában:

a) a községnél (városnál) fizető adózók ellen intézett végrehajtások eseteiben a községi bíró vagy községi adópénztárnok egy előjárósági tagnak és a jegyzőnek, illetőleg körjegyzőnek közreműködésével, vagy a városi adóhivatal kiküldöttje a városi tanács által kijelölt két képviselő jelenlétében; ezen képviselők meg nem jelenése az árverés megtartását nem gátolja;

b) a kir. adóhivataloknál fizető adózók ellen indított végrehajtások eseteiben a szolgabíró vagy helyettese (esetleg az állami közeg), a községi előjáróság által kiküldött két tanu jelenlétében az árverést megkezdvén, az árverésnek kitett zálogtárgyat rendesen a becsértéken alul is a legtöbbet ígérőnek engedi át, kivéven ha az egyes tárgy értéke 50 frtot meghaladna; ily tárgy az érték háromnegyedén alul az első árverésen el nem adathatik, hanem újabb árverés kísérlendő meg; s ezen második árverésen a tárgy a legtöbbet ígérőnek minden esetre átengedtetik.

71. §. Az árverés tényéről jegyzőkönyv veendő fel, melynek tartalmaznia kell:

annak nevét, kinek tartozásai fejében az elárverezett tárgy lefoglaltatott; — az árverelt tárgyak megnevezését, becsértékét, a legmagasabb ajánlatot, a vevő nevét, az árverési költségek és illetékek megállapítását, és alá kell iratnia a végrehajtást foganatosító s a községi előjáróságot képviselő két tag vagy esetleg két tanu által. Az árverési jegyzőkönyv, az árverés befejezése után, a foglalási jegyzőkönyvekkel együtt azon község előjáróságánál leteendő, melyhez a végrehajtást szenvedő tartozik, hol azokat a felek bármikor megtekinthetik.

72. §. Az árverésből bejött pénzt kis- és nagy községekben a községi bíró vagy községi adópénztárnok, egy előjárósági tag és a jegyző, illetőleg körjegyző közreműködésével, rendezett tanácsu és törvényhatósági joggal felruházott városokban a városi adóhivatal veszi át s abból rögtön törlesztvén a végrehajtás utján behajtott hátralékokat, a késedelmi kamatokat és adóbehajtási illetékeket, a netáni többletet nyugta mellett a végrehajtást szenvedettnék kézbesíti.

Azon esetben, midőn az árverés az adókat behajtó község kebelén kívül tartatik, s a községnek bírása és a jegyző, illetőleg körjegyző (pénztárnok) ott jelen nincs, valamint mindazon árveréseknél is, melyeket a szolgabírák (azok segédei vagy helyettesei), esetleg állami községek foganatosítanak, a befolyt összegeket a helybeli kir. adóhivatal az illetőknek rögtön kiadandó hivatalos nyugták mellett veszi át; oly községekben pedig, melyekben kir. adóhivatal nincs, a befolyt pénzeket azon községi közeg, mely azon községben az adók beszedésével megbizva van, átvenni és azokat az illető községi vagy állami pénztárnak átküldeni tartozik.

73. §. Az árverésből bejött azon pénztért, mely nem a 72. §-ban kijelölt községeknek, hanem bárki másnak fizettetett és az állampénztárba be nem adatott, az illető eljáró község felelősséggel és kártérítéssel tartoznak.

74. §. A 67., 68., 69., 70., 71., 72. és 73. §§-ban foglalt rendeletek Budapest fővárosra nézve is érvényesek, azon módosítással azonban:

a) hogy a fővárosban a 69. §. d) pontja alatt és a 70. §. b) pontja alatt említett első árverés alkalmával azon zálogtárgyak feltétlenül eladandók, melyeknek becsértéke huszonöt forintot meg nem halad;

b) hogy az árverés a 70. §. a) pontja alatt említett két városi képviselő helyett egy kerületi előljárósági tag és egy városi biztos jelenlétében a helyszínen, árverési csarnokban vagy a hatósági raktárban tartandó meg; és

c) hogy az árverésnél befolyt pénzt az eljáró végrehajtó veszi fel, ki is azt 24 óra alatt az illető városi adóhivatalba beszállítani köteles.

75. §. A zálogolásért, becslésért és árverésért bélyegfelszámításnak nincsen helye.

A végrehajtási összes költségek fedezésére, ideértve a zálogtárgyak szállítási költségeit is, a végrehajtást szenvedő adózók adóbehajtási illetéket tartoznak fizetni.

Ezen behajtási illeték háromféle:

intési illeték;

egyszerű behajtási illeték;

fokozott behajtási illeték.

Az intési illeték az 50 forintot meg nem haladó hátralékok után öt, az 50 forintot meghaladó hátralékok után tíz krajczárban állapittatik meg, és a megintés megtörténtét követő legelső fizetés alkalmával szedendő be. Az egyszerű behajtási illeték két krajczárt, a fokozott behajtási illeték három krajczárt tesz a hátralék minden forintja után.

Forinton alóli összegek a behajtási illeték kiszámításánál figyelmen kívül maradnak.

Két krajczárt, azaz egyszerű behajtási illetéket fizet azon hátralékos:

a) a ki ellen a zálogolás törvényszerűen alkalmaztatott, vagy

b) a ki tartozását az elrendelt zálo-

lás foganatosítása előtt, de a zálogolásnak a községben megkezdése után fizeti le.

Öt krajczárt, azaz egyszerű és fokozott behajtási illetéket fizet azon hátralékos:

a) akinek lefoglalt ingóságai tényleg árverés alá kerülnek; vagy

b) aki tartozását az árverésre kitűzött napon az árverés megtartása előtt ugyan, de oly időben fizeti le, midőn az árverés megtartására kiküldött közeg a helyszínen már megjelent.

76. §. Az intési illeték az írásbeli megintés kézbesítéseért lévén fizetendő, az a kézbesítést teljesítő közegek javadalmazására fordítandó. Ott, hol az intési irat kézbesítése posta útján történik, a postadíj költsége is az intési illetékből fedezendő.

A behajtási illetékek fejében befolyt összegek:

a) a községek, városok által, valamint a 81. §-ban említett felelősség eseteiben eljáró más hatósági vagy állami közegek által eszközölt végrehajtások alkalmával, a község (város) házipénztárát;

b) a szolgabírák által, valamint az 53. §. 1., 2. és 3. pontjai alatt említett esetekben eljáró állami közegek által eszközölt végrehajtások alkalmával az államkincstárt illetik.

A behajtási illetékből azon állami vagy községi (városi) pénztár által, amelybe folynak, kielégítendők:

a) a becsüsöknek, a zálogolásnál és árverezésnél alkalmazott tanuknak és községi előljáróknak a megyei alispán (polgármester) által szabályozott díjai;

b) az adóhivatalnál közvetlenül fizető adózók ellen eszközölt végrehajtások alkalmával a zálogolás alá vett és a zálogolás helyén árverés alá került tárgyaknak az árverés színhelyére való szállítási költségei;

c) a végrehajtást eszközölő szolgabírónak, illetőleg segédjének (helyettesének) vagy állami közegnek napidíj és fuvar-költség-illetményei. Ezen napidíj és utiköltséget azonban az illetők csak egy-

szer számíthatják fel, még akkor is, ha székhelyükön kívül ugyanezen helyen és időben több végrehajtást teljesítenek.

A szolgabírák (illetőleg segédjeik, helyetteseik) illetményeit a pénzügyminis-ter, ha czélszerűnek látja, a belügyminis-terrel egyetértőleg átalányban is állapíthatja meg.

77. §. Ha lefoglalható ingóságok nem léte vagy elégtelensége esetében a kincstári követelések behajtása céljából akár az ingatlanokra, akár csak az ingatlanok haszonélvezetére, akár pedig az ingatlan állagára vezetendő végrehajtással egyide-jűleg annak haszonélvezetére is rendeltetik el, a végrehajtás az 1881 : LX. t.-cz. 135—213. §§-ban meghatározott eljárás szerint eszközözlendő.

Ebből kifolyólag a bíróságok a kincstár képviselője által felszámított munkadíjakat és bélyegilletékeket épen úgy megállapítani tartoznak, mint azt más magánfelek részére törvényszerűen szokták.

Az egyenes adók könyvelésével és nyilvántartásával megbízott községi közeg-ek, és a kir. adóhivatalok által hivatalos pecsét alatt kiadott hátraléki kimuta-tások azon okmányok erejével bírnak, melyek alapján az említett törvénykezési rendtartás szerint végrehajtásnak van helye.

Azt, hogy a biztosítási és kielégítési végrehajtás az ingatlanra vezetendő, eset-ről esetre a törvényhatóság közigazgatási bizottsága végzésileg rendeli el és sza-bályszerű intézkedés végett az állam jog-ügyi képviselőjét megkeresi.

78. §. A közigazgatási hatóságok (köz-ségi előjáróságok, szolgabírák, polgár-mesterek, alispánok és az utóbbiakkal egyenlő rangban álló tisztviselők) köte-lesek arról gondoskodni, hogy az 57—74. §§-ban körülírt végrehajtási eljárás foga-natosítása alkalmával a közrend szükség esetében karhatalom kirendelése által is fentartassék.

79. §. Az egyénenkénti könyvelést tel-jesítő községi jegyzők (városi adóhiva-talok) kötelesek az általuk behajthatla-

noknak tapasztalt adótartozásokat éven-kint kimutatni. Ezen adótartozások tör-lése iránt, a tényállásnak a szolgabíró, illetőleg királyi adófelügyelő által tör-tént megállapítása után, a törvényható-ság közigazgatási bizottsága határoz, amennyiben az illető tartozás 100 forint-nál nem nagyobb, ellenkező esetben a pénzügyminis-ternek határozatát kéri ki.

A közigazgatási bizottságnak saját jogkörében eszközölt adótörlések iránti határozatait a királyi adófelügyelő feleb-bezheti a pénzügyminis-terhez. (8. §., 2. d) pontja.)

80. §. A szolgabírák (polgármesterek), a kir. adófelügyelő vagy annak a hely-színén megjelenő helyettese, kötelesek az adók, *illetékek* és egyéb kincstári köve-telések behajtásának eszközzésével meg-bízott, és az erre való felügyeletre hiva-tott községi (városi) közegeket szemmel tartani, észlelt vagy bejelentett törvény-vagy szabályellenesség vagy mulasztás esetében azoknak okozóira 5 frttól 25 frtig terjedhető és az egyenes adók mód-jára, felében a kincstár, felében a megyei (városi) házi pénztár javára behajtandó bírságokat (felebbezéssel a törvényható-ság közigazgatási bizottságához) róni, és erről esetről esetre a törvényhatóság köz-igazgatási bizottságának jelentést tenni.

Ha a szolgabíró (polgármester), a kir. adófelügyelő, vagy ennek a helyszínen megjelenő helyettese a törvényben, sza-bály- vagy kormányrendeletben meg-szabott köteleesség oly megsértésének jó nyomára, mely előreláthatólag az egy-szerű bírságolásnál súlyosabb beszámítás alá esvén, a fegyelmi eljárás elrendelését (1876 : V. t.-cz. 18. §-a és VII. t.-cz. 1. §-a) teendi szükségessé, tartozik a köteleességmegsértés tényét és körülmé-nyeit az illető adóközegek meghallgatása mellett jegyzőkönyvbe foglalni és a jegyzőkönyvet a fegyelmi eljárást meg-előző vizsgálat elrendelésére hivatott ha-tóságnak, vagy hatósági főnökek hala-déktalanul megküldeni. (1876 : V. t.-cz. 19. §-a és VII. t.-cz. 2. §-a.)

81. §. A községek előjárói a szolgabíróknak, a városok és szolgabírák a kir. adófelügyelő útján a törvényhatóság közigazgatási bizottságának havonként bemutatják jelentéseiket az adóbehajtás menetéről, és az adóbehajtás rendes eszközése iránt azon felelősséggel tartoznak, hogy ahol igazolatlanul hátralékban marad az adó, ott költségükön fog az akár más hatósági, akár állami közeg által behajtatni.

Eszlelt hanyagság esetében a közigazgatási bizottság van hivatva a körülményekhez képest kimondani, hogy: ha 15 nap alatt a hiány nem pótoltatik, az említett felelősség lép életbe. Ily esetben egyúttal intézkedik a bizottság, hogy az adóbehajtás — a 15 napi határidőnek eredmény nélküli lefolyta után, — hatósági más közeg vagy állami közeg által a mulasztó közegnek költségén eszközöltessék.

Ha elrendeltetik a felelősség alkalmazása, a rendelet a sújtott közeggel azonnal közöltetik, ki is három nap alatt az ellen felelbezzhet; de ha a pénzügyminis-tertől a felelbezés felküldésétől számított 15 nap alatt kedvező válasz nem érkezik, a végzés érvénybe lép.

Ha a bizottság a felelősség esetének alkalmazását — szemben a jelenlévő kir. adófelügyelőnek mint adóügyi előadónak vagy helyettesének kívánságával — megtagadja, az ügy az adóügyi előadó által a 8. §-ban jelzett módon a pénzügyminis-terhez felelbezendő, aki az említett felelősségnek alkalmazását elrendelheti.

Azon községi (városi) közeg, ugyszintén azon szolgabíró, ki ellen a most említett szigor alkalmaztatott, ismételt hanyagság esetében fegyelmi uton hivatalától is elmozditható. (9. §.)

82. §. A mulasztást elkövetett községi (városi) közeg tartozik a terhére eső és a kir. adófelügyelő által számszerint megállapított költségeket, a kir. adófelügyelő által kitűzendő 15 napi záros határidő alatt, a kir. adóhivatalba befizetni. Ha

ezen befizetés a kitűzött határidő alatt nem teljesítették, a kir. adófelügyelő köteles a megállapított költségeket az illető elmarasztalttól, vagy ha ennél elegendő fedezetet nem talál, a községtől (várostól) közigazgatási uton az egyenes adók módjára behajtani, fenmaradván a községnek (városnak) visszereseti joga a mulasztó közeg ellen.

83. §. Az állami közegek által az 53. és 81. §§-okban említett esetekben teljesítő végrehajtásokat rendszerint a pénzügyminis-ter által kinevezett állami végrehajtók foganatosítják.

Ezen állami végrehajtók ideiglenes állami tisztviselők (adóhivatali tiszttek) minőségben, állandó fizetéssel neveztetnek ki, és három évi feddhetlen szolgálat után hivatalos állásukban véglegesen megerősíttetnek.

Nyugdíjképeségük végleges megerősíttetésük esetén azon naptól számítatuk, melyen ideiglenes minőségben kinevezettek. Állomásuk helyén foganatosított végrehajtások alkalmával napidíjra igényük nincsen. Állomásuk helyén kívül teljesített működés alkalmával, a pénzügyminis-ter által megállapítandó napidíj és fuvar költségét huznak.

A pénzügyminis-ter megengedheti, hogy a kir. adófelügyelő:

1. az állami végrehajtókat:

a) oly időben, midőn adóbehajtással elfoglalva nincsenek, az adóügyek kezeléséhez a kir. adófelügyelői hivatal vagy kir. adóhivatalok mellé kisegítő szolgáltatásra beosztassa;

b) a szolgabírákhoz, ezek megkeresése folytán, adóvégrehajtások eszközésére (a szolgabírák felelősségének fentartása mellett) (52. §.);

c) a községekhez (városokhoz), azok kérésére és költségén, adóügyek ellátására vagy végrehajtások eszközésére időnkint kirendelhesse;

2. szükség esetén és annak tartamára, az állami végrehajtók közvetlen vezetése és felelőssége alatt ideiglenesen felfogadott végrehajtókat is alkalmazhasson.

84. §. Azon községi közegek (községi jegyzők, városi adóhivatalok) és szolgabírák, kik az év végeig a fizetési halasztást nyert s adóelengedés vagy behajthatatlanság címén letörült összegek levonása után fenmaradó f. évi adótartozást behajtják és a kir. adóhivatalba beszallitják, a törvényhozás által e célra rendelt alapból jutalmakban részesíttetnek.

Azon községi (városi) közegek pedig, kik az említett folyó adótartozásnak megfelelő összegben kívül a mult évekből fenmaradt hátraléki összegből legalább 30 százalékot szállítanak be a kir. adóhivatalba, külön együttes jutalmul a beszállított hátraléki összegből egy százalékot kapnak.

85. §. Az adókötelezettek és az adótárgyak összeírása, az adók könyvelése, nyilvántartása, beszédése, beszállítása, biztosítása és behajtása alkalmával a pénzügyi, törvényhatósági vagy községi (városi) közegek által jogtalanul okozott költségek vagy károk megtérítésén felül a károsított felek javára az illető törvényt sértő közeg 5—100 frtig emelkedhető pénzbírságban marasztalando el; — az elmarasztalás iránt első fokon a kir. adófelügyelő, másodfokon a közigazgatási bizottság, és harmadfokon a pénzügyi közigazgatási bíróság határoz.

Amennyiben ezen bíróság a kir. adófelügyelő személye ellen alkalmazandó, első fokon a közigazgatási bizottság, másod és végső fokon a pénzügyi közigazgatási bíróság hoz határozatot.

IV. RESZ.

A közadók biztosításáról.

I. FEJEZET.

A törvényhatóságoknak a közadók biztosításánál való közreműködése.

86. §. A törvényhatóságok és azok közegei mindazokat, miknek teljesítése a törvényesen megszavazott és beszédetni rendelt adók és közjövödelmek kivetése,

biztosítása és behajtása, valamint a fennálló adótörvények kijátszásának és a kincstári jövedelmek megrövidítésének megakadályozása körül ezen t.-cz. és a közadók tárgyában hozott egyéb törvények által kötelességükké tétetik, s az ezen törvények alapján kiadandó pénzügyministeri rendeleteket felelősség terhe alatt végrehajtani tartoznak.

A végrehajtás megtagadásának esetében a főispán az 1870: XLII. t.-cz. 54. s 55. §§. és Budapest fővárosra nézve a főpolgármester az 1872: XXXVI. t.-cz. 70. és 71. §§-ai szerint rendelkezik.

A törvényhatósági tisztviselők ellen az általuk hivatalos eljárásaik közben akár cselekvés, akár mulasztás által az államkincstárnak vagy magánosoknak okozott károkért az 1870: XLII. t.-cz. VI. fejezetében körülírt eljárásnak van helye.

Valahányszor valamely törvényhatóság közgyűlésén vagy a közigazgatási bizottság ülésén indítvány tétetik a pénzügyminister által a törvényesen megállapított adók tárgyában kiadott rendeleteknek végre nem hajtása vagy elhalasztása iránt, az elnök köteles névszerinti szavazást tűzni ki, s az indítványozónak, valamint az indítvány mellett szavazók neveinek jegyzőkönyvbe iktatását eszközölni.

Ha a pénzügyminister rendelete ellen, annak végrehajtása helyett, felírás határoztatik, a végrehajtás elhalasztása miatt támadható kárért az indítványozó s az indítvány mellett szavazók felelősek.

Ha az elnök a névszerinti szavazást kitűzni és a neveket a jegyzőkönyvbe beiktattatni elmulasztaná, kártérítéssel az azon napon elnöklő tartozik. A kártérítési kereset az állam jogügyi képviselője által az illető kir. törvényszék előtt indíttatik meg.

87. §. A törvényhatósági tisztviselők kötelesek:

a) a fogyasztási adókra, jövedékekre és illetékekre vonatkozó törvények ellen elkövetett kihágások eseteiben, az illetékes pénzügyi közeg megkeresésére, a lelet-

ről jegyzőkönyvet felvenni, a tényállás felderítettése s a tettesek kinyomozása végett a tisztí vizsgálatot haladék nélkül végrehajtani, a dugárának, illetőleg az áthágás tárgyainak és eszközeinek lefoglalása s a kincstár követelésének a tetten érettnél talált javakban biztosítása iránt intézkedni;

b) a fogyasztási adóknál, hol az általán alkalmaztatik, valamint az ezen adókra vonatkozó bérleti szerződések megkötésénél közbenjárólag közreműködni;

c) a szállításnál közbejövő akadályok eseteiben, a szállítmány vezetőjének, vagy más arra hivatottnak felhívására, a tényálladék felderítése, a közbejött akadályok elhárítása, a só széthordásának megakadályozása s általában a kincstár megkárosodásának eltávolítása iránt azonnal intézkedni.

A törvényhatósági tisztviselő, ki a jelen §-ban kiszabott köteleességet vagy éppen nem, vagy nem a törvény rendelkezéseinek megfelelőleg teljesíti, a kincstárnak minden ez által okozott kárért teljes kárpótlással tartozik és fegyelmi vizsgálat alá vonandó.

A kártérítési keresetet az állam jogügyi képviselője indítja meg; a fegyelmi eljárásra nézve mérvadó a 9. §.

II. FEJEZET.

Vegyes intézkedések.

88. §. Ingatlanok birói eladásánál s a vételár birói felosztásánál az utolsó három évi, ugyanazon birtokot terhelő egyenes adók, az egyenes adók módjára behajtandó egyéb tartozások, a törvényhatósági s községi adópótlékok, akár vannak azok az ingatlanra bekebelezve, akár nem, az 1881: LX. t.-cz. 189. §. a) pontjában felsorolt költségeken kívül minden egyéb követelés előtt elsőséggel birnak.

Evi adó alatt értetik azon összeg, mely mint folyó adó az illető ingatlanra azon évben kivette volt.

Az elsőség az eredménnyel megtartott árverés napjától visszafelé számítandó. Zárlat vagy végrehajtás után való bérbeadás esetében a zárlat, illetve a végrehajtás tartama alatt esedékes folyó adók a zárgondnok vagy bérő által az ingatlan jövedelmeiből fizetendők.

Ha az eredménnyel megtartott árverés megsemmisítettik, az elsőbség az első árveréstől számítandó, s a megsemmisített és az újból elrendelt árverés megtartásának napja között esedékessé vált adókat a tényleges birtokos, illetve a hagyatéki gondnok, vagy az ingatlanok haszonélvezetének birói lefoglalása esetében a zárgondnok fizeti.

Az illetéktartozások törvényes elsőségének megállapítására nézve mérvadók az 1881: XXXIV. t.-cz. 39. és 40. §§-aiban foglalt határozatok.

Az ingatlanok haszonélvezetére vezetett birói végrehajtás esetében a zárgondnoki kezelés folytán a függő teremből befolyt összegből s illetve a bérösszegeből minden más követelést megelőzőleg törvényes elsőséggel biró tételként kifizetendő:

a) az azon ingatlant terhelő, a végrehajtási zárlat tartama alatt esedékes és a végrehajtási zár alá vétel elrendelésétől visszafelé számítva egy évre eső adó, szőlődézsma, urbéri és más hasontermészetű váltáság;

b) azon illeték, mely a fennálló törvények és szabályok értelmében ugyanazon ingatlant terheli, melynek haszonélvezetére a birói végrehajtás intézttetett.

89. §. Ingóságok birói eladása esetében a birói végrehajtási foglalást teljesítő birói kiküldött tartozik az 1881. évi LX. t.-cz. 89. §. rendelete szerint kibocsátott igénykereseti felhívás egy példányát az illetékes kir. adófelügyelőnek is kézbesíteni, vagy ajánlott levélben posta útján megküldeni.

90. §. Az egyenes és közvetett adók, az egyenes adók módjára beszedendő követelések és tartozások, végre az illetékek elévülnek:

1. ha azok nem vettetik ki öt év alatt számítva azon naptól, melyen :

a) az adótárgy, illetőleg a követelés, a tartozás keletkezett ;

b) az illetékkiszabás alapját képező jogügylet illetékkiszabás végett bejelentett ;

c) felfüggesztő feltételhez vagy kezdeti időponthoz kötött jogügyleteknél a feltétel teljesült vagy az időpont bekövetkezett ;

d) a bírói beavatkozást nem igénylő haláleset beállott ;

e) a bíróság tárgyalat hagyatékoknál a hagyatéki eljárás befejeztetett.

Azon illetékköteles felekre nézve, akiket a bejelentési kötelezettség nem terhel, valamint azon szerződő félre nézve, aki a jogügylet kikötései szerint az illetékfizetésre kötelezve nincsen, az illetékfizetési kötelezettség a jogügylet létrejöttétől számított 10 év alatt akkor is elévül, ha a jogügylet bejelentése elmulasztatott ;

2. ha a kivetés évétől kezdve öt év alatt nem szorgalmaztatnak, vagy nem biztosítatnak. Szorgalmazásnak vétetik az adóbeszedéssel megbízott közegek által történt, s vevénynyel igazolt megintés.

Jövedéki kihágás esetében (100. §.) az elévülési határidő a kincstárt megillető rendes adóösszegre nézve azon naptól számíttatik, amely napon a kihágás elkövetett.

Vétkes mulasztás folytán bekövetkezett behajthatatlanságok esetében az államnak e részbeni kárát az tartozik megteríteni, aki azt a végrehajtás vagy biztosítás elmulasztása által okozta.

A tévesen befizetett vagy jogellenesen beszedett adók, illetékek és bírságok visszakövetelése tekintetében a felek igénye az adó, illeték vagy bírság lefizetésének napjától számítandó 3 év alatt évül el.

Az elévült egyenes adók az azok módjára beszedendő kincstári követelések és más tartozások leírását elsőfokon a

királyi adófelügyelő (4. §. 5., 6. pontja), másodfokon a közigazgatási bizottság (5. §. b) pontja), harmadfokon a pénzügyi közigazgatási bíróság, — ellenben az elévült közvetett adók és illetékek leírását elsőfokon a királyi pénzügyi igazgatóság, másodfokon és véglegesen a pénzügyi közigazgatási bíróság rendeli el.

91. §. Azon esetben, midőn az egyenes adó- vagy illetékhátralékok biztosítása végett, azoknak telekkönyvi bekebelezése mutatkozik szükségesnek, ezen bekebelezést :

1. az adójukat a községnél (városnál) fizető adózók adóhátralékaira nézve, a községek (városi adóhivatalok) hátraléki kimutatásai alapján a kir. adófelügyelő ;

2. az adójukat a királyi adóhivatalnál fizető adózók adóhátralékaira nézve a kir. adóhivatalok ;

3. a jogilletéki hátralékokra nézve, az azok könyvelésével megbízott kir. hivatalok kérelmezik.

92. §. Az adó- és illetékhátralékok kellő időben bekebelezetésének elmulasztásából az államkincstárra háruló károkért anyagi felelősséggel tartoznak :

1. a 91. §. 1. pontjában említett hátralékokra nézve :

a) azon esetben, ha az 1. pont alatt említett hátraléki kimutatás be nem adása vagy elkésve történt beadása miatt a bekebelezés a kellő időben nem történni lehetett, községekben a községi bíró és jegyző, városokban a városi adókönyvelő (városi adószámveteli hivatal) ;

b) azon esetben, ha a bekebelezés kellő időben eszközölésének elmulasztása a kir. adófelügyelőt vagy segédszemélyzetének egyik közegét terheli — a mulasztást elkövetett adófelügyelő vagy közeg ;

2. a 91. §. 2. pontjában említett hátralékokra nézve : a kir. adóhivatalok főtisztjei ;

3. a 91. §. 3. pontjában említett hátralékokra nézve :

az adótárnok és az illetékek könyvelésével megbízott tisztviselő.

Ha az adó- és illetékhátralékok bekebelezése alkalmából követett törvényellenes eljárás folytán magánfeleknek költség vagy kár okoztatott, a vétkes közegek ellen a 85. §. határozatai alkalmazandók.

93. §. A bekebelezett tartozásoknak teljes kifizetése után 8 nap alatt köteles a kir. adófelügyelő, illetőleg kir. adóhivatal a hátralék törlesztésének eszközzése végett, az illető telekkönyvi hatóságot hivatalból megkeresni.

Ha ezer forintot meghaladó adónak vagy illetéknek legalább egy harmada befizettetett, a megfelelő összeg törlesztésének elrendelésére az illető telekkönyvi hatóságot a kir. adófelügyelő vagy kir. adóhivatal hivatalból megkeresni köteles.

94. §. Csőd esetében az adó- és illetékkövetelések elsőbbségének meghatározására nézve az 1881: XVII. t.-cz. határozmányai irányadók.

Az ingatlanokra a 88. §-ban megállapított három, illetőleg egy évi elsőbbség, a csőd elrendelésének napjától visszafelé számítandó.

A folyó adók, melyek alatt a vagyonbukottnak a csődbejutás óta netalán folytatott üzlete vagy vállalata után járó keresetadó, az ingatlanok után, azok eladásáig járó föld-, házadó, II. osztályu keresetadó és általános jövedelmi pótadó, valamint a törvényhatósági és községi pótlékok, továbbá a csőd tartamának ideje alatt keletkezett jogügyletek után járó illetékek és esedékessé vált visszabályozási járulékok, mint rendes folyó kiadások, a tömeg jövedelméből lejárát szerint, a tömeggondnok által fizetendők. Nem fizetés esetében az említett követelések első sorban a csődtömegből, másodsorban azonban a tömeggondnoktól hajtandók be; ha ez a tömeg jövedelméből a fizetést nem teljesíti akkor, midőn a tömeg jövedelméből teljesíthető lenne, vagy teljesíthető lett volna.

Amennyiben a csődtömeget terhelő közadó s más, az egyenes adók módjára behajtandó tartozások a csődtömeg elleni követeléseknek bejelentésére kitűzött határnapon túl jelentetnének be, az 1881. évi XVII. t.-cz. 195. §-ának intézkedései mérvadók.

95. §. Azon egyenes adók és illetékek, s az egyenes adók módjára beszedendő egyéb követelések és tartozások, melyek valamely ingatlant terhelnek, a 90. §-ban megállapított elévülési határidőn belül a tényleges birtokos által fizetendők. Magánkézből megvett ingatlan birtokokat terhelő ilyenmü hátralék a vevőre száll át.

Ha a 96. §-ban említett bizonyítvány kivételt vagy kiadatott, úgy a vevő csak az abban kimutatott összeg erejéig felelős, fennmaradván minden esetben birtokelőde elleni visszkereseti joga.

Közös birtokosok a közös birtok vagy üzlet után kirotott adókért egyetemleges kötelezettséggel tartoznak, azon megszorítással azonban, hogy első sorban minden egyes kötelezett társon csak a kivetett adó vagy illetéktartozásnak aránylagosan reá eső része követelhető, és az egyetemlegesség csak akkor és annyiban követelhető, amikor és amennyiben a tartozás az első sorban kötelezettektől behajtható nem volt. Ingatlanoknál az egyetemleges kötelezettség csak a közös birtokra vonatkozik.

Házastársak által közösen használt birtokok vagy folytatott üzlet után kirotott adókért, a házastársak egyetemleges felelősséggel tartoznak.

Az ingatlant terhelő illetékek a tényleges birtokos által fizetendők, ha azonban az illeték fizetését az illeték tárgyat képező ügylet határozmányai szerint oly szerződő fél vállalta magára, kit az illetéki szabályok értelmében különben is fizetési kötelezettség terhel, az illeték első sorban mindig ezen féltől követeendő.

A kivetés évében közös háztartásban

élő házastársak a kirovott keresetadóra, tőkekamat- és járadékadóra nézve egyetemlegesen felelősek.

96. §. A kir. adóhivatalok (községi jegyzők, városi adóhivatalok) kötelesek egyes felek kívánatára saját könyveik utmutatása szerint a megjelölt birtokot terhelő egyenes adókat, illetékeket, valamint egyéb kincstári követeléseket is díj nélkül tudtul adni, s ha kívántatnék, azok felől ivenként 50 kros bélyeggel ellátott bizonyítványt is kiadni. A kir. adóhivatalok által kiadott bizonyítványok az államkincstár irányában is bizonyító erővel bírnak. A községi közegek által kiállított bizonyítványok hitelességeért a kiállító közegek a bizonyítványt szorgalmazó irányában személyükkel és vagyonukkal anyagilag is felelősek. (85. §.)

Ha valamely elárverezett ingatlan vételárának felosztásánál vagy csőd esetében helytelen kimutatások alapján közadóbeli tartozások és illetékek illetéktelenül fizettettek ki: valamely érdekelt fél kérelmére az illetéktelenül felvett összegek az illető bírósághoz fizetendők vissza és ezen összeg felosztása vagy utalványozása iránt a bíróság intézkedik. Az egyenes adóknak és azok módjára beszédendő kincstári követeléseknek és más tartozásoknak ilyenmü visszafizetését elsőfokon a kir. adófelügyelő (4. §. 5. c) pontja), másodfokon a közigazgatási bizottság (5. §. b) pont), harmadfokon a pénzügyi közigazgatási bíróság, — ellenben a közvetett adók és illetékek visszafizetését elsőfokon a kir. pénzügyi igazgatóság, másodfokon és véglegesen a pénzügyi közigazgatási bíróság rendeli el.

97. §. Aki a közadók kezelésével, kivételével, beszédésével vagy behajtásával foglalkozó állami, törvényhatósági, vagy községi (városi) közeget a törvény vagy a hatóság meghagyásának végrehajtásában erőszak, vagy veszélyes fenyegetés által akadályozza, vagy valamely intézkedésre kényszeríti, vagy pedig hivatalos eljárása alatt tetteleg bántalmazza, a bün-

tető törvénykönyv (1878 : V. t.-cz.) 165. §-a szerint a hatóság elleni erőszak büntetettét követi el és azon §. értelmében három évig terjedhető börtönnel büntetendő.

98. §. Az állami köztörvényhatósági és községi közegek szabályellenes eljárásukért közigazgatási, esetleg fegyelmi uton mindig feleletre vonandók. Ha azonban szabályellenes eljárásban tényleges erőszakot alkalmaznak, vagy szabályszerű eljárásban az önvédelem esetén kívül valakit tetteleg bántalmaznak, vagy bántalmaztatnak, hivatali hatalommal visszaélés büntetettét követik el, s annak mérvéhez képest büntetendők. (1878. évi V. t.-cz. 472. és 473. §§.)

99. §. A pénzügyöröknek, törvényes bíróság előtt letett hitükre hivatkozva tett vallomásaik azokban, mik hivatásuk körébe tartoznak, mindaddig bizonyító erővel bírnak, míg a tett vallomás hitelessége ellenadatokkal meg nem ingattatik.

24.

1885 : IX. Törvényezikk

a m. kir. postatakarékpénztárról.

28. §. A postatakarékpénztár és a betevők, azok engedményesei, képviselői vagy meghatalmazottjai közt ez üzletből felmerülő minden ügyletek, a megsemmisítési eljárás — a bírói eljárás kivételével — bélyeg- és illetékmentes.

1889 : XXXIV. Törvényezikk

az 1885 : IX. t.-cz. kiegészítéséről, Mítve a cheque- és clearing-forgalomról.

10. §. Az 1885 : IX. t.-cz. 24., 26., 27. és 28. §§-ban a (postatakarékpénztári) betevőknek biztosított kedvezmények közül a betétek illetékmentessége, ugyszintén az ügyletek bélyeg- és illetékmentessége a cheque- és clearing-forga-

lomra is kiterjesztetik. Hasonlóképen bélyegmentesek a postatakarékpénztár által kiállított számlakivonatok is.

11. §. A cheque- és clearingforgalom igénybevételeért külön illetékek állapítanak meg, még pedig úgy, hogy:

1. kezelési díj fejében valamely számlán véghezviendő minden egyes mivelet után legfeljebb két (2) krajczár;

2. jutalék fejében minden visszafizetett összeg után legfeljebb $\frac{1}{4}$ per mille, legkevesebb azonban két (2) krajczár számítható.

A felsorolt illetékek az illető számlán végrehajtandó leírás útján szedetnek be.

12. §. Három éven belül tehetők csak meg a postatakarékpénztárnál valamely illetékszámítási miveletre vonatkozó fel-szólamlások.

25.

1885: XIV. Törvényczikk

az 1875: XXVII. t.-cz. 12. §-ának módosításáról.¹⁾

1. §. Minden szabadkutatás (zártkutatmány) után az eddigi zártkutatmányi díj helyett jövőre felügyeleti illeték fizetendő.

2. §. A felügyeleti illeték 4 frt; az erdélyi régi aránykerületben, az abrudbánya-verespataki bányamegyében és a felsőbányai bányamegyének a kincstári bányatelkek határain kívül fekvő területén divó kisebb méretű zártkutatmányok után ezen illetéknek negyed-része fizetendő.

3. §. A felügyeleti illeték a bányakapitányságok által megjelölendő kir. adópénztárnál rovandó le, még pedig:

a) a zártkutatmány bejelentése alkalmával azon időszakra, melyre a zártkutatmány alapjául szolgáló kutatási

engedély érvénye még kiterjed; megjegyeztetvén, miszerint egy évnegyeden alóli időszak mindig egész évnegyednek veendő;

b) a kutatási engedély meghosszabbítása alkalmával egy egész évre.

4. §. A felügyeleti illeték le nem rovása a zártkutatmányi bejelentés visszautasítását, illetőleg a zártkutatmány törlesztését vonja maga után.

5. §. Zártkutatmány után fizetendő felügyeleti illeték elengedésének vagy le-szállításának helye nincs.

26.

1885: XXIII. Törvényczikk¹⁾

a vizjogról.

191. §. (2. bek.) A 190. §. és jelen §. alkalmából felmerülő eljárás, valamint az erre szükséges beadványok és egyéb iratok bélyeg- és illetékmentesek.

190. §. Az alispán vagy polgármester a jogosítványt, illetőleg a 20 évi gyakorlatot igazoló bejelentést az illető község-közlő, hogy arra nézve az érdekeltek 30 nap alatt észrevételeiket tegyék meg.

Ennek alapján az alispán vagy polgármester a jogosítvány iránt határozatot hoz, mely a féllel és az illető községgel közlendő.

Ha felszólalás történt, vagy ha az alispán a jogosítványt igazoltnak nem találta, a félnék jogában áll 15 nap alatt az illetékes miniszterhez folyamodni.

191. §. (1. bek.) Kik jogosítványukat igazolni nem tudják, vagy igazolás végett a kitűzött határidőben nem jelentkeznek: új hirdetményben felhívandók, hogy ezen hirdetmény keltétől számított 6 hónap alatt az engedélyért folyamodjanak, különben jogosítványuk elenyészettnek tekintetik, s vízi műveik fölött a hatóság intézkedik.

¹⁾ L. a III. R.-ben.

¹⁾ A módosított 12. §. szerint a zártkutatmányi díjak továbbra is fentartottak, s azoknak úgy kivetésére mint beszedésére nézve az addigi gyakorlat hagyatott érvényben.

27.

1885 : XXIV. Törvényezikk ¹⁾

a polgárosított magyar határörvidéken fennálló házközségi intézménynek megszüntetéséről.

47. §. A jelen törvénnyel szabályozott eljárásra vonatkozó mindennemű beadványok és okiratok mellékleteikkel együtt, továbbá a házközség megszüntetése végett a jelen törvény szerint eszközölnödő vagyonátruházások bélyeg- és illetékmentesek, tekintet nélkül arra, vajjon egyezés vagy hivatalos beavatkozás következtében hozott határozat képezi-e a vagyonátruházás, illetve az osztály alapját, s vajjon csak a tulajdonjog aránya lett-e megállapítva, vagy a házközségi vagyon tényleg felosztott-e? végül vajjon a házközség megszüntetésére irányzott osztály egyszerűen a házközségi vagyonból mindenikét illető résznek megállapításával, vagy kihasításával eszközöltetett-e? avagy egyik vagy másik osztályrésznek készpénzben kielégítése mellett (43. §.) avagy a házközségi tagok közti ajándékozás, vétel vagy csereszerződés mellett jött-e létre az osztály.

Hasonlóan mentes úgy az örökösödési százalékos illetéktől, mint az ingatlanok után külön fizetendő vagyonátruházási illetéktől a 25. §. szerint egyesített s a leszármazók örökösödési jogával terhelt vagyonnak az atya elhaltával leszármazóira öröklés címén első alkalommal való átszállása.

Ha valaki nem a házközségi tag-ság jogán, hanem végrendelet alapján részesül a házközségi vagyonban, a törvényszerű átruházási illetéket fizetni köteles.

Az osztályhoz szükséges anyakönyvi és telekkönyvi kivonatokat a községi előjáróság vagy a szolgabíró megkeresésére bélyegmentesen állíttatnak ki.

¹⁾ L. a III. R.-ben.

1898 : XII. Törvényezikk

a polgárosított magyar határörvidéken fennálló házközségi intézménynek megszüntetéséről szóló 1885 : XXIV. t.-cz. némely rendelkezéseinek módosítása és kiegészítése tárgyában.

20. §. Az 1885 : XXIV. t.-cz. 47. §-ában biztosított bélyeg- és illetékmentesség a jelen törvénnyel szabályozott közigazgatási és telekkönyvi hatósági eljárásra is kiterjed.

28.

1887 : XXII. Törvényezikk

a közegészségügy rendezéséről szóló 1878. évi XIV. t.-cz. XIII. fejezetének módosításáról.

3. §. Az elemi népiskolába belépő tan- köteles gyermek, felvétele alkalmával, köteles igazolni azt, hogy jó sikerrel be volt oltva, vagy a legutóbbi öt év alatt valóságos himlőt állott ki, esetleg hogy e törvény értelmében fel van mentve a beoltási kötelezettség alól.

Ha erre külön bizonyítvány lenne szükséges, az bélyeg- és díjmentesen állítandó ki.

29.

1888 : VII. Törvényezikk

az állategészségügy rendezéséről.

8. §.¹⁾ A ló, szarvasmarha, juh, kecske és sertés tulajdonátruházásánál vagy szállításánál, a belföldi forgalomban is, marhalevéllel látandó el.

Gazdaság üzésénél, legeltetésnél és usztatásnál a szállítás marhalevél nélkül történhetik.

9. §. A marhalevet azon község állítja ki, amelyből a marha elhajtatik. Egy marhalevél az elhajtásra kerülő állatok

¹⁾ Módosítva 1900 : XVII. t.-cz. 37. §-a. L. VI. alatt. A módosítás abban áll, hogy marhalevél számár-ra és öszvérrre is kiállítandó.

összes számára, avagy arra a számra, amelyet a fél kijelöl, de mindig csak egy tulajdonosnak egy fajú (és amennyiben jegyzettek, csak egyforma jegyü) állatára állítható ki.

30.

1888 : XIX. Törvényczikk¹⁾

a halászatról.

8. §. Aki halászni akar, halászejegyet váltani, és azt halászás közben magával vinni köteles.

A halászejegyek bélyegilletéke személyenként két forintban, a halászatra jogosítottaknak segédszemélyzete és munkásai részére személyenként ötven krajczárban állapittatik meg.

A halászejegyek érvényének tartama egy év és azoknak alakját és szövegét a földmívelés-, ipar- és kereskedelmi minister rendeleti uton állapítja meg.

A halászatról szóló 1888 : XIX. t.-cz. határozatainak végrehajtása érdekében az egyesek által a hatóságokhoz intézett kérvények és bejelentések az illetéki díjjegyzék 13. t. III. p. sz. 1 K bélyeg alá esnek. (96122. P. M., P. K. 4. l.)

Halászejegyet kiszolgáltatására irányzott kérvények vagy az azok helyett felvett jegyzőkönyvek az illetéki díjjegyzék 13. tétel III. p. sz. 1 K bélyeg alá esnek. (23053/1889. P. M., P. K. 470., R. T. 1123. l.)

1900 május 1-től kezdve a halászejegyek csak koronaértékre szóló bélyeggel ellátott kincstári halászejegyet őrleapokon állíthatók ki. (19053/1900. P. M.)

A halászat gyakorlására jogosítottak által elvesztett halászejegyek csakis az előírt 4 K-ás, illetőleg 1 K-ás bélyegilleték utólagos lefizetése mellett pótolhatók, ellenben az elrontott halászejegyek, ha azok 1 K-ás bélyeggel ellátott folyamodvány kíséretében az azokat kiállító elsőfokú hatósághoz be-terjesztetnek, újabb jegyekkel a bélyegilleték lefizetése nélkül cserélhetők ki. Az elsőfokú hatóságok hivatalos kezelése folyamán elrontott halászejegyet-őrleapok az illető adóhivatalnál új őrleapokkal kicserélhetők, ha azok még teljesen kiállítva és aláírva nincsenek. (23053/1889. P. M., P. K. 470., R. T. 1123. l.) (III. szab. 57. §.)

¹⁾ L. a III. R.-ben.

A halászati jogosultságnak kimutatását célzó s az állapannál tett bejelentések folytán megindított igazolási eljárás folyamán felvett jegyzőkönyvek az 52. tétel C) pontja értelmében bélyegkötelesek. (96122/1890. P. M., P. K. 4. l.)

31.

1888 : XXXV. Törvényczikk

az állami italmérési jövedékről.

1. §. A szesz italok kimérése és kismértékben való előrusítása felett a kizárólagos rendelkezési jog az állam részére tartatik fenn.¹⁻²⁾

11. §. A kimérésre és kismértékben való eladásra engedéllyel bírók állandó összegben megállapítandó évi italmérési illetéket tartoznak fizetni.

12. §. Az italmérési illeték meghatározásánál az üzetek terjedelmökhöz képest Budapesten öt, másutt ellenben három osztályba sorozhatók.

Italmérési illeték fejében aszerint, amint üzetük Budapest fővárosában az 1., 2., 3., 4. vagy 5., a többi községekben az 1., 2. vagy 3. osztályba soroztatik, minden évre fizetni tartoznak:

I. A jelen törvény 4. §-ának 1. pontjában felsorolt vállalkozók:

1. Budapest főváros területén 500, 300, 200, 100 vagy 50 frtot;

¹⁾ A 2. §. szerint: a) a törvény alá eső szesz italok: I. bor (bormust), II. gyümölcsbor, III. sör, IV. bármely égetett szesz folyadék;

b) kimérni = a felsorolt szesz italokat üd vagy álló vendégeknek, az üzet helyiségeiben vagy azonkívül való fogyasztásra akár nyílt, akár zárt edényekben iparszerűleg kiszolgáltatni;

c) kis mértékben előrusítani = ugyanazokat a szesz italokat zárt edényekben, még pedig a bort és az égetett szesz folyadékokat (I. IV.) 100, sört pedig (III.) 25 literen alóli mennyiségben, az üzleti vagy előrusítási helyiségen kívül való fogyasztásra előrusítani.

²⁾ Az 1888 : XXXV. t.-czikket kiegészítő s illetve módosító 1890 : XXXVI. és 1892 : XV. t.-czikkek az italmérési illetéket nem érintik.

2. törvényhatósági joggal felruházott vagy rendezett tanácsu városokban, vagy oly községekben, melyek törvényhatóságnak vagy kir. törvényszéknek székhelyei, amennyiben népességük:

a) 20.000 léleknél nagyobb, 100, 75 vagy 50 frtot;

b) 10.000—20.000 lélekből áll, 75, 50 vagy 40 frtot;

c) 10.000 léleknél kisebb, 50, 40, 30 frtot;

3. más községekben, amennyiben népességük:

a) 20.000 léleknél nagyobb, 50, 40, 30 frtot;

b) 10.000—20.000 lélekből áll, 40, 30, 20 frtot;

c) 10.000 léleknél kisebb, 30, 20, 10 frtot;

II. A jelen törvény 4. §-ának 2. pontjában meghatározott vállalkozók a megállapított tételeknek négy ötödét;

III. A 4. §. 3. pontjában felsorolt vállalkozók a megállapított tételek három ötödét.

IV. A 4. §. 4. pontjában felsoroltak a megállapított tételek két ötödét.

V. A 4. §. 5. pontjában felsorolt bortermelők a megállapított tételek egy ötödét. Azon bortermelők, kik csak saját termésöket és az évnek csak kisebb részében árusítják el kismértékben: a megállapított tételek egy tizedét.

Az évközben keletkező üzletek italmérési illetéke az első naptári évre fennállásuk tartamának arányában állapítandó meg, az évközben megszűnő üzletek italmérési illetékének azon része pedig, mely a megszűnés idejéig esedékessé még nem vált, törlesztésre hozandó.

A vasutaknak állomáshelyein, a hajókon; nemkülönben a katonai laktanyákban levő vendéglősök vagy markotányosok által fizetendő italmérési illetéket a pénzügyminiszter az illetők üzleti viszonyainak figyelembe vételével, az előző pontokban meghatározott tételeken alul is megállapíthatja.

A 12. §-ban hivatkozott 4. §.

A pénzügyi hatóság által adandó engedély kérelmezésére kötelezvék s az engedély kinyerése előtt sem a kimérést, sem a kis mértékben való elárusítást nem gyakorolhatják:

1. korcsmárosok, vendéglősök, italmérők s általában mindazok, kik a 2. §-ban felsorolt szeszes italok (I. bor [bormust]; II. gyümölcsbor; III. sör; IV. bármely égetett szeszes folyadék) kimérésével, vagy emellett kismértékben való elárusításával is foglalkoznak;

2. sör- és szeszfőzdék vállalkozói, bor-, sör- és szeszkereskedők abban az esetben, ha a szóban levő szeszes italokat kismértékben árusítják el;

3. más kereskedők, szatócsok és mindazok, kik rendes üzletükön kívül a fent említett szeszes italoknak kismértékben való elárusításával is foglalkoznak;

4. czukrárszok, kávéosok, és ha az előző pontok alá nem esnek, mindazok, kik a fent említett szeszes italokat csakis poharankint iparszerűleg szolgáltatják ki;

5. bortermelők, kik saját termésű boraiknak kismértékben való elárusításával foglalkoznak.

13. §. (1. bek.) Azt, hogy az egyes adóköteles felek az előző 12. §-ban megállapított osztályok melyikébe sorolandók: egy minden község részére alakítandó kivétő bizottság határozza meg.

14. §. Az osztályba sorozás a 4. §. 1. pontjában s illetőleg a 12. §. 1. pontjában említett vállalatokra nézve akként eszközözlendő, hogy egy-egy évi italmérési illeték együttvéve községenként legalább is annyit tegyen, hogy minden ötszáz lélek után:

1. Budapest főváros területén 100 frt;

2. törvényhatósági joggal felruházott vagy rendezett tanácsu városokban, vagy oly községekben, melyek törvényhatóságnak vagy kir. törvényszéknek székhelyei, amennyiben népességük:

a) 20.000 léleknél nagyobb, 75 frt,

b) 10.000—20.000 lélekből áll, 50 frt,

c) 10.000 léleknél kisebb, 40 frt ;
3. más községekben, amennyiben népességük :

- a) 20.000 léleknél nagyobb, 40 frt,
- b) 10.000—20.000 lélekből áll, 30 frt,
- c) 10.000 léleknél kisebb, 20 frt fizetessék évenként italmérési illeték fejében.

Ha valamely községben a 4. §. 1. pontjában említett vállalatok száma oly csekély, hogy az italmérési illetékeknek egy-egy községre nézve meghatározandó minimális összege nem lenne elérhető, az egyes vállalatok italmérési illetéke a 12. §-ban meghatározott tételek megfelelő felemelése útján állapítandó meg; ellenben, ha valamely községben a 4. §. 1. pontjában említett vállalatok száma oly nagy, hogy a 12. §-ban meghatározott tételek alkalmazása mellett az italmérési illeték együttvéve többet tesz a községre nézve a főtebb megállapított határozmányok szerint kivethető tételek évi összegének másfélszeresénél, a tételek leszállítandók mindaddig, míg valamely községben a kimérések számának szabályozása a 8. §. szerint keresztül nem vitetik. Midőn azonban valamely községben a kimérések számának szabályozása a 8. §. szerint keresztülvitett, a 12. §-ban megállapított tételek az illető községre nézve többé le nem szállíthatók.

Az évközben keletkező üzletek (4. §. 1. pont) után az italmérési illeték az első naptári évre az üzlet terjedelméhez képest állapítandó meg s az illető többi üzletek illetékére befolyással nincsen.

Oly községek, melyek népessége 500 léleknél kisebb, úgy tekintetnek, mintha népességük 500 lélekből állana. Ha valamely község népességének száma 500-zal maradék nélkül nem osztható, a 100-at meghaladó maradék teljes 500-nak vétezik, kisebb maradék ellenben elejtetik.

Valamely község (beszedési kör) népességének meghatározásánál mérvado az utolsó népszámlálás eredménye.

A 4. §. 2—5. pontja alatt felsorolt vállalatok után a 12. §. II—V. pontjai szerint fizetendő italmérési illetékek kizárólag

az egyes vállalatok terjedelméhez képest állapítandók meg.

15. §. Az italmérési illeték három évről három évre terjedő időszakonként vettetik ki, az időközben kiadott engedélyek után pedig a három évi időszakból még hátralevő idő tartamára a pénzügyigazgatóság által állapítottatik meg.¹⁾

16. §. A jogérvényesen megállapított illeték arra az üzletre bir érvénnyel, melyre a megállapítás történt, s a három évi kivetési időszakon belül változás alá csak az esetben vonható, ha az üzletnek a jelen törvény 12. §-a szerint meghatározott jellege változik, vagy pedig más helyiségbe tétetik át.

40. §. Sem az a kérdés: fizetendő-e italmérési illeték, sem az illeték mérvének meghatározása bírósági eljárás tárgya nem lehet.

Az italmérési illeték, kivéve midőn ez irányban a jelen törvény másként intézkedik, félévenként előre fizetendő.

44. §. Az italmérési illeték elévül:

- 1. ha az nem vettetik ki öt év alatt, azon naptól számítva, melyen az adózatásnak meg kellett volna történnie;
- 2. ha a kivetés évétől kezdve öt év alatt nem szorgalmaztatott vagy nem biztosított.

Pénzügyi kihágás esetében az elévülési határidő azon naptól számítottatik, amely napon a kihágás elkövettetett.

32.

1888 : XXXVI. Törvényczikk

az állami italmérési jövedékről szóló 1888. évi XXXV. t.-cz. folytán adandó kártalanításról.

27. §. A jelen törvény alapján eszközendő kártalanítási eljárásra vonatkozó

¹⁾ Az első fokban megállapított illeték ellen birtokon kívül a pénzügyigazgatóság székhelyén alakítandó felszólamlási bizottsághoz s ennek eltérő határozata esetében a pénzügyministerhez van felelőbésznek helye. A felelőbzési határidő mindkét esetben 8 nap. (15. §. a) bek.)

összes iratok, nyilatkozatok, nyugták, beadványok és azok minden melléklete, a hozott határozatok és felelőzések, s az állam tulajdonába kerülő ingatlanok átruházásai bélyeg- és illetékmentesek.¹⁾

33.

1889 : XXVIII. Törvényozikk

a pénzügyi közigazgatás szervezetének változtatásáról.

I. FEJEZET.

1. §. (1. bek.) A pénzügyi igazgatóságok eddigi szervezete, a kir. adófelügyelők és illetékkiszabási hivatalok működése — az V. fejezetben körülírt kivételekkel — megszűnik, s ezen hatóságok és hivatalok teendőit, még pedig a pénzügyi igazgatóságok és a kir. adófelügyelők teendőit az ezen törvény alapján szervezett pénzügyi igazgatóságok, az illetékkiszabási hivatalok teendőit a 17. §-ban részletezett módon a kir. adóhivatalok látják el.

7. §. A pénzügyi igazgatóságok a bélyeg- és jogilletékek körül a pénzügyminiszter által rendeleti uton megállapítandó hatáskörükhöz képest intézkednek :

3. a) a bélyegilletékekre nézve a fennálló törvények és szabályok szerint ;

g) a közvetlenül lerovandó illetékek tekintetében a jelen törvény II. fejezetének határozmányai szerint.

8. §. A pénzügyi igazgatóságok a közvetlenül lerovandó illetékek kezelése (könyvelés, befizetés, elengedés és végrehajtás utján való biztosítása) körül :

1. elrendelik :

c) az elévült kincstári követelések leírását ;

d) a kincstári követelések helytelen kimutatása folytán az előlvezetett ingat-

lan vételárából vagy a csódtömegből illetéktelenül felvett összegek visszafizetését ;

2. engedélyeznek :

b) fizetési halasztásokat az esedékes és közvetlenül lerovandó illetékek s általában a bírságok lefizetésére, az esedékes napjától számítandó legfeljebb féle évi időtartamra, ha a fizetésre kötelezett fél időleges fizetéseképtelenségét igazolja s a kincstár követelése veszélyeztetve nincs ;

5. elmarasztalják az állami, törvényhatósági vagy községi (városi) közegeket, illetőleg a magánosokat

b) a bélyeg- és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok, valamint a közvetlenül lerovandó illetékek kezeléséről szóló 1881 : XXXIV. t.-cz. 10. §-ának

c) pontja alapján kiszabandó pénzbírságokban ;

6. megállapítják :

c) a községi (városi) közegek ellen a kártérítés kötelezettségét és összegét, az ingatlan birtokot terhelő kincstári követelések helytelen kimutatásából magánfelekre háramlott károokra nézve (1883. évi XLIV. t.-cz. 96. §-a) ;¹⁾

9. megállapítják az alájuk rendelt állami közegek ellen :

a) a pénzbírság összegét az illetékek könyvelése, nyilvántartása, beszedése, biztosítása és behajtása, ugyszintén az illetékhátralékok bekebelezése alkalmából elkövetett törvénytelen eljárás által

¹⁾ A törvény 28. §-ában említett értesítésekről tulajdoni és zálogjogi igénybejelentésekről kiadott hiteles kivonatok és kiadványok azonban bélyegkötelesek. (28. §. 2. bek.)

magánfeleknek okozott károk eseteiben (1883 : XLIV. t.-cz. 85. és 92. §§-ai¹⁾;

b) a kártérítés kötelezettségét és összegét az illetéktartozások bekebelezésének elmulasztásából az államkincstárra hármlott károkra nézve (1883 : XLIV. t.-cz. 73., 90. és 92. §§-ai);

c) a kártérítés kötelezettségét és összegét az ingatlan birtokot terhelő illetékek helytelen kimutatása által magánfeleknek okozott károkra nézve (1883 : XLIV. t.-cz. 96. §-a);

10. ellenőrzik :

a) a községek (városok) közegeit mindazon teendőken, miket azok az illetékek behajtása körül törvény, szabály és ezek alapján kiadott rendeletek szerint teljesíteni tartoznak ;

12. §. I. A pénzügyi igazgatóságnak a 6. §. 3., 4., 5., valamint 7. pontjai, ugyszintén a 8. §. 1., 2. a) és b), 3. b), 4., 5., 6., 7., 8. és 9. pontjai alatt felsorolt esetekben hozott határozatai a közigazgatási bizottsághoz felelbevezhetők.

III. (Helyébe léptek az 1896 : XXVI. t.-cz. 81. és 82. §-a.)

IV. A pénzügyi igazgatóságnak minden egyéb végzése a pénzügyminiszterhez felelbevezhető.

15. §. A törvényhatóság közigazgatási bizottsága :

III. Felelbbviteli hatóság jogát gyakorolja mindazon felelbevezésekre nézve, amelyek :

3. a pénzügyi igazgatóság által a 6. §. 4., 5., 7., valamint a 8. §. 1., 2. a) és b), 3. b), 4., 5., 6., 7., 8. és 9. pontjai alatt említett esetekben hozott elsőfoku végzések ellen.

¹⁾ Az 1883 : XLIV. t.-cz. 92. §-a szerint, ha az illetékhátralékok bekobelezése alkalmából követett törvényellenes eljárás folytán magánfeleknek költség vagy kár okoztatott, a vétkes közegek ellen a 85. §. határozatai alkalmazandók, amelyek értelmében az illető törvénysértő közeg a jogtalanul okozott költség vagy kár megtérítésén felül a károsított felek javára 10—200 koronáig emelkedhető pénzbírságban marasztalandó el.

16. §. 1. pont. (Helyébe léptek az 1896. évi XXVI. t.-cz. 81. és 82. §§-ai.)

II. FEJEZET.

Az illetékszabással megbízott hivatalok illetékessége.

17. §. A közvetlenül lerovandó illetékek kezeléséről szóló 1881 : XXXIV. t.-cz. 1. §-ának első bekezdése következőleg módosittatik :

A közvetlenül lerovandó illetékek megszabását az adóhivatalok teljesítik és pedig vagy végleg, vagy a pénzügyi igazgatóság részéről kirendelt tisztviselő által teljesítendő előzetes felülvizsgálás mellett.

Hogy mikor szabhatja meg végleg az adóhivatal a közvetlenül lerovandó illetéket s mikor csak a pénzügyi igazgatóság kirendeltje által teljesítendő előzetes felülvizsgálás mellett, azt a pénzügyminiszter úgy általánosságban, mint egyes igazgatóságok külön viszonyaira való tekintettel rendeleti uton állapítja meg.

18. §. Ha a kiszabás a pénzügyminiszternek a 17. §. értelmében kibocsátandó rendelete szerint végleg az adóhivatal által teljesítendő, az az illetéket kiszabja s azonnal fizetési meghagyást állít ki, ha pedig a jogügylet vagy okirat után járó illeték csak előzetes felülvizsgálás alapján szabható ki, az adóhivatal a kiszabásra vonatkozó összes iratokat a kiszabási javaslattal együtt a pénzügyi igazgatósághoz terjeszti fel s a fizetési meghagyást csak a felülvizsgálás alá terjesztett kiszabási iratok visszaérkezése után a felülvizsgálás eredményéhez képest állítja ki.

Bejelentési kötelezettség.

19. §. (1. bek.) Az 1881 : XXXIV. t.-cz. 4. §-a oda módosittatik, hogy az idézett §-ban részletezett bejelentések kivétel nélkül a kir. adóhivatalnál nyújtandók be.

(2. bek.) A kir. adóhivatalok illetékeségének megállapítása tekintetében az 1881. évi XXXIV. t.-cz. 1. §-ának a megszüntetett illetékszabási hivatalok illetékességére vonatkozó a—f) pontjai mérvadók.

Bírság kiszabása.

20. §. Az 1881 : XXXIV. t.-cz. 11. §-a oda módosítottatik, hogy az ugyanazon törvény 10. §-ának a) és b) pontjain alapuló bírságokat a pénzügyigazgatóság részéről kirendelt tisztviselő által teljesítendő előzetes felülvizsgálás mellett a kir. adóhivatal állapítja meg.

21. §. Az illetékek és bírságok megszabásának jogossága és helyessége ellen beadott felebbezések és igazolások az adóhivatalnál nyújtandók be, amely azokat a kiszabásra vonatkozó összes iratokkal felszerelve a pénzügyi igazgatósághoz haladéknélkül felterjesztetni tartozik.

Az illetékek és bírságok megszabásának jogossága és helyessége abból az okból, hogy az illetékek és bírságok kiszabását a királyi adóhivatal előzetes felülvizsgálás alapján vagy anélkül teljesítette, felebbezéssel meg nem támadható.

Az adóhivatal annak bírálatába, hogy a felebbezés és igazolás a törvényes határidőn belül érkezett-e be, nem bocsátkozhatik.

A felebbezések és igazolások fölött elsőfokban a pénzügyi igazgatóság határoz. Azon illetékkiszabások és bírságok elleni felebbezések, amelyeket az adóhivatal csak a pénzügyi igazgatóság kirendelt tisztviselője által teljesítendő előzetes felülvizsgálás alapján teljesített, a másodfoku elbíráláskor nem adhatók ki a pénzügyi igazgatóság azon tisztviselőjének véleményezés és előadás végett, aki az adóhivatal kiszabási javaslatát felülvizsgálta. E szabálynak megsértése az eljárás megsemmisítését vonja maga után és az utolsó felebbezési hatóság e

körülményt mindenekelőtt hivatalból tartozik vizsgálat tárgyává tenni.

V. FEJEZET.

Vegyes és átmeneti intézkedések.

37. §. (1. bek.) A Budapest főváros területén működő pénzügyi igazgatóság, a kir. adófelügyelő s a központi díjilletékkiszabási hivatal továbbra is fenntartatnak.

38. §. Ezen törvény hatálya a következő módosításokkal Horvát-Szlavonországokra is kiterjed :

1. a zágrábi pénzügyigazgatóságnak az 1868 : XXX. t.-cz. 22. §-ából folyó jellege, felügyeleti hatásköre érintetlenül hagyatik.

E jellegnek és felügyeleti hatáskörnek megfelelőleg, a pénzügyminister a bélyegekre és illetékekre nézve a végrehajtást a zágrábi pénzügyigazgatóság által gyakorolja.

2. A Horvát-Szlavonországokban alakított közigazgatási bizottságok határozatai ellen a (pénzügyi) közigazgatási bírósághoz intézett felebbezések az 1886. évi XXIV. t.-cz. 10. §-a értelmében a zágrábi pénzügyigazgatóság útján terjesztendők elő, és ezen pénzügyigazgatóság ügykörébe esnek a (pénzügyi) közigazgatási bíróság által elrendelt kiegészítésekre vonatkozó tárgyalások is.

34.

1889 : XXX. Törvényczikk ¹⁾

a magyar földhitelintézet által engedélyezendő vizsszabályozási és talajjavítási kölcsönökről.

1. §. A magyar földhitelintézet által a jelen törvényben meghatározott feltételek alatt engedélyezett szabályozási és talajjavítási kölcsönökre és az adott kölcsönök következtében keletkező jogviszonyokra a nevezett intézetnek az 1871. évi XXXIV. t.-cz. és az 1879 : XLV.

¹⁾ L. a III. R.-ben.

t.-cikkbén (az 1881: LX. t.-cz. 258. §-ában foglalt módosítások szerint) biztosított külön jogai megfelelő alkalmazással kiterjesztetnek.

8. §. A jelen törvényben tárgyalt kölcsönök felvételére, legombolyítására, valamint az ily kölcsönökből törlesztendő korábbi kölcsönök és előlegek visszafizetésére vonatkozólag kiállított mindenemű beadványok és okiratok, ideértve a kölcsönről kiállítandó főkötvényt is, úgy nemkülönben az intézet által ezen kölcsönügyekben jövőre kiállítandó mindenemű okiratok és beadványok bélyeg- és illetékmentesek.

9. §. A magyar földhitelintézet által a jelen törvény szerint kibocsátandó szabályozási és talajjavítási záloglevelek és azokhoz kiadandó kamatszelveknek a szelvénybélyegilleték alól, úgy minden más bélyegkötelezettség alól, felmentetnek és azok részére a teljes bélyeg- és illetékmentesség a jövőre nézve is biztosítottatik.

10. §. (1. bek.) Ugyanily bélyeg- és illetékmentesség biztosítottatik ezentúlra a rendes jelzálogi kölcsönök alapján a magyar földhitelintézet és a kisbirtokosok országos földhitelintézete által eddig kibocsátott vagy jövőben (záloglevelek biztosításáról szóló) 1876: XXXVI. t.-cz. határozmányaihoz képest kibocsátandó, valamint az osztrák-magyar bank által alapszabályainak megfelelőleg eddig kibocsátott vagy a bankszabadalom tartama alatt ezentúl kibocsátandó egyéb záloglevelek és ezek szelvényeire.

35.

1890: XVIII. Törvényczikk ¹⁾

a volt nassóvidéki községek birtokviszonyainak rendezése tárgyában.

12. §. A jelen törvényből kifolyó birtokrendezési ügyekben bélyeg- és illetékmentességnek van helye.

¹⁾ L. a III. R.-ben.

36.

1890: XIX. Törvényczikk

a volt nassóvidéki községi erdők kezelése tárgyában.

10. §. A jelen törvényből kifolyó erdőkezelési és rendezési ügyekre nézve megadatik a bélyeg- és illetékmentesség.

37.

1891: I. Törvényczikk

a szőlőterületeknek adandó újabb állami kedvezményekről.

8. §. Oly szőlőterületek átruházásánál, melyek annyira elpusztultak, hogy mivelvételük teljesen megszűnván, parlagon hevernek és más mívelési ág szerint nem használhatók, az 1887: XLV. t.-cz. 4. §-ának a minimális értékelésre vonatkozó rendeletei nem alkalmazhatók, hanem a vagyonátruházási illeték a vételár vagy a bevallott becsérték alapján szabotik meg.

38.

1891: XIV. Törvényczikk

az ipari és gyári alkalmazottaknak betegség esetén való segélyezéséről.

85. §. (2. bek.) A jelen törvényben szabályozott betegsegélyző pénztárak és biztosított tagjaik közötti jogviszonyok megállapítására és lebonyolítására vonatkozó minden tárgyalás és okmány, ugyszintén a munkaadók és a pénztárak által a jelen törvény értelmében teendő bejelentések, kimutatások és beadványaik, ezek mellékleteivel együtt, illeték- és bélyegmentesek.

39.

1894 : V. Törvényozikk ¹⁾

a telepítésről.

20. §. A kincstár és telepes között kötendő telepítési alapszerződések, valamint az ezekből folyó első ízbeni nyilvánkönyvi átruházások bélyeg- és illetékmentesek.

40.

1894 : XVI. Törvényozikk ²⁾

az örökösödési eljárásról.

42. §. Ingatlanok, ugyszintén nagyobb értékkel bíró ingóságok megbecslése — amennyiben valamelyik érdekelt fél azt kívánja — egy vagy több szakértő, más ingók megbecslése egy szakértő által történik.

Ha az érdekeltek becslést nem kívánnak, a becsár az 1881 : LX. t.-cz.³⁾ 148. §. első bekezdésének rendelkezéseihez képest állapítandó meg.

45. §. (2. bek.) A telekkönyvi hatóság köteles a leltározó közeg szóbeli vagy írásbeli felszólítására az örökhagyó ingatlan vagyonát tárgyazó telekkönyveket kivonatossá hiteles másolatokban sürgősen elkészíttetni és ezeket, valamint az örökhagyónak telekkönyvileg bejegyzett követeléseit és jogait tárgyazó adatokat *bélyegmentesen* kiszolgáltatni.

43194. I. M. sz. ⁴⁾

1895.

Bel- és igazs. min. rendelet

az 1894 : XVI. t.-cz. végrehajtása tárgyában.

64. §. A leltározó közeg köteles a leltározásért járó díjat és költséget a leltár szövegében felszámítani, s ha a felek a díj- és költségösszeget

¹⁾ L. a III. R.-ben.

²⁾ L. a II. R.-ben.

³⁾ L. a I. R.-ben.

⁴⁾ L. a II. R.-ben.

a leltározás alkalmával egészben vagy részben kifizetik : a fizetés megtörténtét a fizetett összeg megjelölésével *bélyegmentesen* a leltárba bevezetni, esetleg megjegyezni, hogy a díj nincsen kifizetve. A fizetett összegről a fizetést teljesítő részére elismervényt kell adni.

Hasonló módon kell felszámítani a leltározásnál alkalmazott tanuk és szakértők díját és költségét is.

Anyakönyvi kivonatok.

73. §. Azokat az anyakönyvi kivonatokat, melyek a családi összeköttetés igazolására szükségesek, s melyeket a hagyatéktárgyalást vezető kir. közjegyző hivatalból tartozik beszerezni, továbbá a hagyatéki ügy elintézéséhez szükséges s a közjegyző által hivatalból beszerzendő előjárásági bizonyítványokat az anyakönyvvezetők, illetőleg az előjáróság, a kir. közjegyző hivatalos megkeresésére, haldéktalanul kötelesek kiállítani, még pedig az érdekelt fél igazolt szegénysége esetében díjtalanul és bélyegmentesen.

41.

1894 : XXIX. Törvényozikk

az üzletszerű vagy nyilvános fogadásoknak s a kölcsönös fogadások közvetítésének szabályozásáról a lóversenyeknél.

7. §. Az üzletszerű vagy nyilvános fogadásokat közvetítő egyesek vagy vállalatok (bookmaker, fogadási iroda) külön illetéket tartoznak fizetni, melynek mértékét a földmívelésügyi minister rendeleti uton állapítja meg.

9. §. A jelen törvény 6. §-ában elősorolt levonásokon kívül a totalisateur-vállalatot és ennek forgalmát más *illeték* nem terheli.

42.

1894 : XXXIII. Törvényozikk ¹⁾

az állami anyakönyvekről.

32. §. (1. bekezdés.) Az anyakönyvi bejegyzések, valamint a rájuk vonat-

¹⁾ L. a III. R.-ben.

kozó tárgyalások díj- és bélyegmentesek.¹⁾

33. §. (Utolsó bek.) Az érdekeltek igazolt szegénysége esetén, valamint hivatalok megkeresésére közérdekben, az anyakönyvi kivonatok és egyéb bizonylatok díjtalanul állíttatnak ki.

50. §. (2. bek. zárpontja.) A házasságkötés céljából kiállított anyakönyvi kivonat, beleegyezési nyilatkozat, gyámhatósági jóváhagyás és ennek kinyerése végett beadott kérvény és felvett jegyzőkönyv bélyegmentes.

62. §. (2. bek.) A polgári tisztviselő köteles a házasság megkötéséről a házasságfeleknek bélyeg- és díjmentes tanusítványt azonnal kiszolgáltatni.

43.

1895 : III. Törvényczikk ²⁾

az ország erdélyi részeiben, továbbá a volt Kraszna, Közép-Szolnok, Zaránd megyék és a volt Kővárvidék területén a megszüntetett urbéri dézsmák kárpótzásánál visszatartott összegeknek kiszolgáltatásáról.

8. §. A jelen törvény nyomán felmerülő minden beadvány, jegyzőkönyv, okmány és irat bélyeg- és illetékmentes.

44.

1895 : XXXVII. Törvényczikk ³⁾

a találmányi szabadalmakról.

48. §. A szabadalmi okirat épp úgy, mint a szabadalmi hivatal többi kiadmányai, nemkülönben a felszólalást (35. §.) tartalmazó beadványok bélyegmentesek.

¹⁾ Anyakönyvvezető elleni panasz: ha valamely hivatalos cselekményt megtagad, vagy nem a felek kívánságának megfelelően teljesít, az 1894. évi XXXIII. t.-cz. 19. §-a alapján megindított bírósági eljárás bélyegmentes. (27290 1895. Ig. Min.)

²⁾ L. a III. R.-ben.

³⁾ L. a III. R.-ben.

Minden egyéb tekintetben a bélyeg- és illetékszabályok változatlanul alkalmazandók.

45.

1896 : V. Törvényczikk

a phylloxera által elpusztított szőlők felújításának előmozdítása tárgyában.

Szőlőfelújítási kötvények.

16. §. Oly hazai pénzintézet, amely legalább 16 millió K befizetett alaptőkével bír és az állammal szemben szerződésszerűen arra kötelezi magát, hogy a phylloxera által elpusztított szőlők felújítására az 1896 : V. t.-czikkben megállapított módokatok szerint legalább 50 millió K erejéig kölcsönöket ad, a szükséges pénz beszerzése céljából kölcsönkövetelése erejéig oly kötvényeket bocsáthat ki, amelyek és szelvényeik minden bélyeg és illeték alól felmentetnek és azok részére a teljes bélyeg- és illetékmentesség a jövőre nézve is biztosítottatik.

18. §. Az ugyanezen törvény alapján adandó kölcsönök felvételére, lebonyolítására és telekkönyvi biztosítására kiállított mindennemű iratok, beadványok és okmányok, a teljesített fizetésekről kiállított nyugtatóványok, valamint a kölcsönök telekkönyvi bejegyzése és törlése teljesen bélyeg- és illetékmentesek.

19. §. A jelen törvény rendelkezései csak azokra a kölcsönökre terjednek ki, amelyek 1910. évi december hó 30-ig vétettek fel.

46.

1896 : XXV. Törvényczikk ¹⁾

a majorsági zsellérbirtokról és az ehhez hasonló természetű birtokokról.

40. §. A jelen törvény alapján létesítendő ügyletek és a jelen törvény alap-

¹⁾ L. a III. R.-ben.

ján folyamatba tett bírói eljárás — kivéve a hátralékos szolgálmányok behajtására irányuló pereket —, bélyeg- és illetékmentes.

Majorsági zsellérbirtokokról s ehhez hasonló természetű birtokokról szóló, az 1896. évi XXV. t.-cikkben szabályozott eljárás-hoz szükséges hiteles telekkönyvi kivonatok bélyegmentesek. (12994/1898. Ig. Min.)

47.

1896 : XXVI. Törvényozikk¹⁾

a magy. kir. közigazgatási bíróságról.

MÁSODIK RÉSZ. — II. FEJEZET.

A bíróság hatásköréről az egyes ügyekben.

A közigazgatási bíróság előtti eljárásnak van helye:

XV. Czim.

(Adó- és illetékügyekben.)

81. §. III. A pénzügyigazgatóságnak azon határozata ellen, melyet az 1889. évi XXVIII. t.-cz. II. fejezetében megállapított eljárás szerint megszüntetett illetékek, valamint a bélyeg- és illetéki törvények alapján kiírt bírságok jogosságát és helyességét megszabja. (1889. évi XXVIII. t.-cz. 12. §-a.)

82. §. I. A közigazgatási bizottságnak azon határozata ellen, mely a következő ügyek valamelyikére vonatkozik:

5. Az illetékek behajtásával megbízott törvényhatósági, községi, városi vagy állami közeknek a zálogolás és árverés körül követett eljárása ellen felmerülő panaszra. (1889 : XXVIII. t.-cz. 16. §. 1) pontja.)

6. Az állami törvényhatósági vagy községi (városi) közök ellen az illeté-

kek könyvelése, nyilvántartása, beszedése, biztosítása és behajtása alkalmával jogtalanul okozott költségek vagy károk megtérítése fejében a károsult feleket illető pénzbírságra. (I. t. 16. §. 1. g) pontja.)

7. A kártérítés kötelezettségének és mértékének az állami és községi (városi) közök, valamint a községek ellen való megállapítására. (I. t. 16. §. 2. c) pontja.)

II. A pénzügyigazgatóságnak az elévült illetékek leírása és az illetékmentenül felvett illetékek visszafizetése (1889. évi XXVIII. t.-cz. 12. §. III. a) pontja), végül az illeték telekkönyvi bejegyzésének törlése tárgyában hozott határozata ellen.

Illetékmenten a m. kir. közigazgatási bíróság a pénzügyigazgatóság oly végzését felülbírálni, a melylyel az illető hitelintézet kérelmére a kézi zálogköltésünk után járó bélyegilletéket bizonyos átalányban állapította meg. (P. dt. 86. sz.)

Oly ügyekben, melyekben a községi közök az állami adók és egyéb kincstári közpénzeknek a községi pénztárból történt elrablása miatt kártérítésben marasztaltatnak el: a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes határozni. (P. dt. 149. sz.)

Belfogyasztási adó elévülése kérdésében a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes határozni. (P. dt. 162. sz.)

Bánya szabadkutatási illetékügyekben hozott közigazgatási bírósági határozatok elleni panaszok elintézésére a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 213. sz.)

Abban a kérdésben, vajjon a perbírósnál benyújtott szegénységi bizonyítvány alapján az érdekelt felet a személyes mentesség megilleti-e, a pénzügyi hatóság, illetve legfeljebb fokon a m. kir. közigazgatási bíróság van hivatva végleg határozni még akkor is, ha a perbíró a bélyegmentes perelhatal jog kérdésében már határozott. (P. dt. 302. sz.)

Az adók, illetékek és egyéb kincstári követelések behajtásának eszközésével megbízott és az erre való felügyeletre hivatott községi közökre pusztán adminisztratív mulasztások miatt kiírt bírságok ellen irányuló panaszok elbírálására a magyar királyi közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 319. sz.)

Kincstári követeléseknek vétkes mulasztás folytán történt elévüléséből származó kártérítési kötelezettségek megállapítása ellen irányuló panaszok felett a m. kir. közigazgatási bíróság illetékes határozni. (P. dt. 324. sz.)

¹⁾ Az 1896 : XXVI. t.-cikket lásd : Az Igazságügyi Törvénytár VIII. részében. Itt a közigazgatási bíróságnak az illetékügyekre vonatkozó hatáskörét szabályozó §-okon kívül, azok a §-ok vették fel, amelyek a közölt bírósági illetékesre vonatkoznak.

Adók és illetékek behajtása alkalmából magánfelekre háruló károk megállapítását czélzó panaszok felett a magyar királyi közigazgatási bíróság illetékes határozni. (P. dt. 333. sz.)

Az adóbehajtás folyamán indított igényperben felmerült költségek megtérítése ellen irányuló panaszok elbírálására a magyar kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 374. sz.)

Illetéktelen a magyar királyi közigazgatási bíróság ítmérései engedélyek megadása iránti ügyekben határozni. (P. dt. 454. sz.)

Vizszabályozási költségjárulékok kitől való behajtása tárgyában hozott közigazgatási bizottsági határozatok ellen benyújtott panaszok elintézésére a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 458. sz.)

Fogyasztási helyegilletékre és bírságokra vonatkozó ügyekben a magyar királyi közigazgatási bíróság nem illetékes határozni. (P. dt. 498. sz.)

A kataszteri munkálatok során megállapított tiszta jövedelem helyességének és jogalapjának kérdésében a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes határozni. (P. dt. 536. sz.)

Illetéknek részletekben leendő fizethetése iránti kérelmek elbírálására a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 540. sz.)

Használhatatlanná vált váltóúrlapok kicserélése iránt érvényesített panaszok elbírálására a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 548. sz.)

Bírói letétek őrzéséért fizetett díjak ellen érvényesített panaszok elintézésére a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 549. sz.)

Szólódézmaváltság-tartozások ellen érvényesített panaszok elbírálására a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 564. sz.)

Vadászati és fegyveradó-bírságoknak elzárásbüntetésre való átváltoztatása ellen irányuló panaszoknak elbírálására a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 569. sz.)

Adókövetés körül elkövetett mulasztásból származott kártérítési ügyek elbírálására a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 573. sz.)

Adó- és illetékhátralékügyben elrendelt bírói zárlat foganatosítása ellen irányuló panaszok elbírálására a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 578. sz.)

Az előlerezett ingatlan vételárának felszámítását alkalmából kifutásra bejelentett követelésnek előnyös tételtént sorozása ellen érvényesített panaszok elbírálására a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 587. sz.)

Illetéktelen a m. kir. közigazgatási bíróság a községeknek oly panaszai felett határozni,

amelyek az adózók egyénenkénti leszámolása alkalmával felmerült költségek ellen irányulnak. (P. dt. 591. sz.)

A vasuti pályatestek adómentesítése és az azok után kivetett adók törlése és visszatérítése ügyében benyújtott panaszok elbírálására a m. kir. közigazgatási bíróság nem illetékes. (P. dt. 602. sz.)

Jegyzet. A ministertanácsnak a m. kir. közigazgatási bíróság és a m. kir. pénzügyminister között felmerült hatásköri összeütközés tárgyában 1904. évi május hó 3-án hozott határozata folytán.

HARMADIK RESZ. — I. FEJEZET.

A panaszról és védíratról.

104. §. A közigazgatási bíróság a panaszt mindenekelőtt a 96. §. alapján veszi vizsgálat alá s azt tárgyalás nélkül hivatalból visszautasítja :

a) ha a hatóság panasza a kiszabott határidő (93. §.) eltelte után lett benyújtva ;

b) ha az elkésve beadott magánpanaszt a közigazgatási hatóság a 97. §-ban reá ruházott jognál fogva vissza nem utasította.

A visszautasítás jogát a bíróság nevében az előadó az elnökkel egyetértőleg gyakorolja. Egyetértés hiányában maga a bíróság dönt.

105. §. Csakélyebb fontosságú tartalmi és alaki hiányok és hibák esetében a bíróság, illetőleg ennek nevében az előadó az elnökkel egyetértőleg a panaszíratot a benyújtónak visszaadja azon meghagyással, hogy a bíróság utasításai szerint kiegészítve (kiigazítva), záros határidő alatt közvetlenül oda ismét nyújtsa be.

Az ismételt benyújtásra kitűzött határidő elmulasztása esetében a 104. §-ban rendelt eljárásnak van helye.

Ha pedig a panaszírat oly lényeges alaki vagy tartalmi hiányban szenved, hogy a kiegészítésre sem látszik alkalmasnak, úgy az hivatalból vissza is utasítható.

Királyi közjegyző által magánfél képviselőben beadott panaszt a közigazgatási bíróság

ság érdemleges tárgyalás nélkül hivatalból visszautasítja. (P. dt. 171. sz.)

Ügyvédi képviselő mellett beadott felebezésre hozott határozat mindenkor a képviselő ügyvédnek kézbesítendő; ha az nem az ügyvédnek, de a félnek kézbesített volt: akkor az ügyvéd ezen határozat ellen ügyfele képviselőletében jogérvénnyel bármikor élhet panasszal a m. kir. közigazgatási bíróságnál. (P. dt. 262. sz.)

Azt a panaszt, amelyet a fél 15 napon belül közvetlenül a közigazgatási bírósághoz nyújt be, nincs jogában annak a közigazgatási hatóságnak visszautasítani, amelynél a panasz benyújtandó lett volna. (P. dt. 268. sz.)

A panasz átvételére nem hivatott alsóbbfokú közigazgatási hatóság által a törvényben megjelölt hatóságnál való benyújtás végett visszaadott panaszíratot a fél a törvényben megjelölt hatóságnál a visszaadástól számítva legkésőbb 15 nap alatt köteles beadni. (P. dt. 343. sz.)

A m. kir. közigazgatási bíróság az idegen nyelven szerkesztett panaszt — ha a fél a bíróság felhívására a panaszt záros határidőn belül magyar nyelven be nem terjeszti — visszautasítja. ¹⁾ (P. dt. 492. sz.)

V. FEJEZET.

Az újrafelvételről.

139. §. A magánfelek újrafelvételi panaszt nyújthatnak be, ha a főügy jogérvényes eldöntése után olyan, a kérdés érdemére nézve döntő bizonyítékok birtokába jutottak, melyeket a fő-eljárás folyamában önhibájukon kívül nem használhattak.

Az 1883: XLIII. t.-cz. hatálya alatt a volt m. kir. pénzügyi közigazgatási bíróság által végleg eldöntött ügyben a m. kir. közigazgatási bíróságnál újrafelvételi panasznak nincs helye. (P. dt. 111. sz.)

Magánfél oly bizonyíték alapján, amely már a főeljárás folyamán birtokában volt, nem igényelheti eldöntött ügyének újrafelvételét. (P. dt. 257. sz.)

¹⁾ Más ítéletek, tekintettel az 1868: XLIV. t.-cz. 13. §-ára, mely szerint: az államkormány által kinevezett minden bíróságok hivatalos nyelve kizárólag a magyar. Az idegen nyelven szerkesztett panaszt záros határidő kitűzése nélkül a limine, ex primo decreto hivatalból utasítják vissza. Horvátországi ügyben a panasz horvát, a fiumei ügyekben olasz nyelven is törvényesen beadható.

A m. kir. közigazgatási bíróságnak igazolás kérdésében keletkezett véghatározata ellenében újrafelvételnek helye nincs. (P. dt. 322. sz.)

48.

1897: VII. Törvényozsikk

a lottejövédékről szőő 1868: XV. t.-cz. módosításáról.

3. §. A 2. §. alapján a kir. kincstár és az osztálysorsjátékot bérő vállalat között létrejött szerződés, a vállalatnak az ezen szerződésből folyó beadványai — a bírói eljárásban beadottaknak kivételével, — nyomtatványai, hirdetményei s a kibocsátandó sorsjegyek bélyeg- és illetékmentesek.

49.

1897: XXXII. Törvényozsikk

a hazai pénzintézetek által kibocsátott némely kötvények biztosításáról.

17. §. (Utolsó bek.) Azok a beadványok és okiratok, melyek a jelen szakasz harmadik bekezdésében előírt telekkönyvi feljegyzés bejegyeztetése, illetőleg annak törlése céljából állíttatnak ki, e tekintetben bélyeg- és illetékmentesek.

19. §. (2. bek.) A kir. közjegyző minden egyes (a §. első bekezdésében elrendelt) ellenzárolás alkalmával két példányban *bélyegmentesen* kiállított jegyzéken felsorolni tartozik azokat a czimleteket, amelyek ellenzára alá adattak, vagy onnan kivétettek.

23. §. Ha a jelen törvény hatálya alá eső kötvényeket a jelen törvény 2. §-ának 1. c) pontja alapján kibocsátó valamely pénzintézet az 1894: V. t.-cz. rendelkezéseinek megfelelő telepítést, vagy a jelen törvény 6. §-ának megfelelő birtokfeldarabolást fogadosít, az egyrésztől az intézet, másrésztől a telepes vagy a feldarabolás útján létrejött birtokrészlet vevője között kötött vételi (telepítési) szerződés, és a tulajdonjognak e

szerződésből folyó telekkönyvi bekebelezése bélyeg- és illetékmentes.

24. §. Ha nyilvános számadásra kötelezett pénzintézetnél fennálló és a jelen törvény hatálya alá eső kötvények kibocsátására alkalmas követelések olyan részvénytársaságra vagy szövetkezetre ruháztatnak át, mely a jelen törvény hatálya alá tartozó kötvények kibocsátásával foglalkozik, az ily átruházások bélyeg- és illetékmentességben részesíttetnek, még pedig az átruházott követelés engedményezése és netaláni bekebelezése után járó bélyeg- és illetékre nézve.

50.

1897 : XXXV. Törvényczikk

a m. kir. központi statisztikai hivatalról.

12. §. (Utolsó bek.) A (központi statisztikai hivatalnak intézkedései ellen közbevetett) felszólamlások bélyegmentesek.

51.

1898 : II. Törvényczikk

a munkaadók és mezőgazdasági munkások közötti jogviszony szabályozásáról.

4. §. A munkásigazolványok bélyegmentesek.

21. §. A gazdasági munkaszerződések bélyeg- és illetékmentesek.

52.

1898 : XIX. Törvényczikk

a községi és némely más erdők és kopár területek állami kezeléséről, továbbá a közbirtokosságok és a volt urbáressek osztatlan tulajdonában levő, közösen használt erdők és kopár területek gazdasági ügyvitelének szabályozásáról.

60. §. A jelen törvényben szabályozott eljárással kapcsolatos beadványok és iratok bélyeg- és illetékmentesek. Ez a

bélyeg- és illetékmentesség nem terjed ki a közös birtokosok és alkalmazottaik és más harmadik személyek között létrejött jogügyletekre és a fatermékek nyilvános árverésénél felvett árverési jegyzőkönyvekre.

53.

1898 : XXIII. Törvényczikk

a gazdasági és ipari hitelszövetkezetekről.

47. §. Gazdasági és ipari hitelszövetkezetekről szóló 1898 : XXIII. t.-cz. értelmében keletkezett vagy átalakult, s a központi szövetkezetbe rendes tagul belépett szövetkezetek bélyeg- és illetékmentességben részesíttetnek :

a) a cégjegyzék-bíróshoz a tagok vagy a szövetkezet által intézett minden beadvány és melléklete, valamint a cégjegyzék-bíróshoz a szövetkezetekre vonatkozó minden közzétételre nézve ;

b) a közhatalóságokhoz intézett beadványokra és mellékleteikre nézve, a peres eljárásban a bíróságokhoz beadottak kivételével ;

c) az összes üzleti könyveikre nézve ;

d) a szövetkezeti tagok üzletrészeinek befizetéséről kiállított elismervényekre, a tagok által a szövetkezettől felvett kölcsönről vagy előlegről kiállított kötelező okiratokra, a váltók kivételével és az ily kölcsönök visszafizetéséről kiállított vétbizonyítványokra, nézve ;

e) a szövetkezeti tagoknak adott kölcsönök jelzálogi biztosítására nézve ;

f) a szövetkezeteknek a tagok irányában fennálló követeléseinek a központi szövetkezetre való átruházására és az ily követelések kielégítéséről kiállított vétbizonyítványokra nézve.

Egyebekben a szövetkezetek a bélyeg- és illetékszabályok általános határozmányai alá esnek.

Ha valamely szövetkezet a központi szövetkezetből kilép vagy abból kizáratik (60. §.), a kedvezmények azzal a nappal hatályukat veszítik, amelyen a

czégjegyzék-bíróság a kilépés vagy kizáratás megtörténtét közzéteszi.

Ama szövetkezetek javára, melyek a jelen törvény megalkotásától számított két éven belül (1900. évi július 16-áig) alapszabályaik átalakítása mellett a központi szövetkezetbe rendes tagul belépésre jelentkeznek, a fentebbi mentességek a jelen törvény életbelépte előtti időből függőben tartott illetéktartozásaira is kiterjesztettek.

Az 1898 : XXIII. t.-cz. 47. §-a 2. a) pontja értelmében az illetékmentesség az országos központi hitelszövetkezet kötelékébe tartozó községi szövetkezetek igazgatósági tagjai névalírásának közjegyzői vagy járásbíróági hitelesítésére is kiterjed. (61543/1899. Ig. Min. rend., P. K. 2208. l., R. T. 279. f. sz.)

74. §. A központi hitelszövetkezet által kibocsátott kötvényekre az 1897. évi XXXII. t.-cz. 17. §-a alkalmazandó.¹⁾

79. §. (2. bek.) A központi hitelszövetkezet személyes bélyeg- és illetékmentességet élvez. Ez a mentesség azonban váltókra és utalványokra nem terjed ki.

54.

1899 : VI. Törvényczikk

a magyarországi városok és községek fogyasztási adó természetű jövedelmeinek ideiglenes rendezéséről.

7. §. ből. A boritaladó és husfogyasztási adó iránt az államkincstár és a községek között kötött haszonbéri szerződések úgy az állandó bélyegilleték, mint a fokozatos illeték alól fel vannak mentve.

55.

1899 : XV. Törvényczikk

az országgyűlési képviselőválasztások feletti bírságokról.

177. §. Ezen törvény alapján a kir. Curia előtt folytatott eljárás bélyeg- és illetékmentes.

56.

1899 : XLI. Törvényczikk

a vízmunkálatoknál, az ut- és vasutépítésnél alkalmazott napszámosokról és munkásokról.

7. §. (2. bek.) A munkás és munkaadója közti szerződés bélyeg- és illetékmentes.

10. §. (2. bek.) A hatósághoz betérjesztett (szerződési) okiratról a felek egy koronát kitevő másolási díj lefizetése után *bélyegmentes* hitelesített másolatot kaphatnak.

57.

1900 : IX. Törvényczikk

az értékpapírforgalmi adóról.

38. §. Az adóköteles értékpapírforgalmi ügyleteknél a jelen törvény határozatai értelmében kiállított okiratok (leszámolási ivenk, kötjegyek, számlák, letéti és átutalási jegyek és átvételi elismervények) a bélyeg- és illetéki szabályokban, illetőleg az illetéki díjjegyzékben megállapított bélyeg- és illetékkötelezettség alá nem esnek.

Az ily ügyletek iránt kiállított egyéb okiratokra vonatkozólag a bélyeg- és illetéki szabályokban, illetőleg az illetéki díjjegyzékben foglalt határozatok továbbra is érvényben maradnak.

24. §. Az értékpapírforgalmi ügyletekkel foglalkozó társaságok és egyének tartoznak ezt a foglalkozásukat a pénzügyminister által megjelölendő pénzügyi hatóságnál bejelenteni, és pedig azok, kik a törvény életbelépte előtt is foglalkoztak ily ügyletekkel, a törvény hatálybaléptének napjától számított egy hónap alatt.

A törvény életbelépte után az értékpapírforgalmi üzlet iparszerű megkezdését a bejelentésnek kell megelőznie.

Oly társaságok, amelyek értékpapír-üzletüket még meg nem kezdték, a még meg nem kezdett üzletüknek be nem jelentése miatt nem bírságozhatók. (P. dt. 600. sz.)

¹⁾ Az 1897 : XXXII. t.-cz. 17. §-át l. VI. alatt.

58.

1900 : XV. Törvényoalkk

az 1886 : XXIX. ; az 1889 : XXXVIII. és az 1892 : XXIX. t.-cz. módosításáról és kiegészítéséről.

13. §. Ha valamely ingatlan a telekkönyvbe be nem jegyzett több átruházásnak képezte tárgyát, és az utolsó tényleges birtokos tulajdonjoga az 1886. évi XXIX., 1889 : XXXVIII., 1891. évi XVI., vagy az 1892 : XXIX. t.-czikkekben megállapított eljárás folyamán jegyeztetik be : azon közbeeső jogügyletek után, amelyek a jelen törvény hatálybalépése előtt kötöttek, de illetékszabás végett ezen időig be nem jelentettek, vagy ha bejelentettek is, de az illetékről szóló fizetési meghagyás a jelen törvény hatálybalépését követő egy éven belül nem kézbesítették, — bélyeg és illeték nem fizetendő.

Az utolsó vagyonátruházás után, ide értve az örökösödés útján történt átszállást is, — a szabályszerű illeték jár.

Ha a megelőző birtokváltkozás kisebb-nagyobb közelsége alapján illetékmérséklésnek van helye (1887 : XLV. t.-cz. 1. §-a), az utolsó vagyonátruházás utáni illeték kiszabásánál csak az olyan megelőző átruházás jöhet figyelembe, amely után az illeték kiszabott.

A tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése esetében abból az okból, hogy a jogügylet vagy öröklés az illetékkiszabás végett kellő időben be nem jelentett, felemelt illeték vagy bírság az utolsó vagyonátruházás után, közbeeső vagyonátruházás hiányában pedig a közvetlen vagyonátruházás után nem szabandó ki akkor, ha a jogügylet a jelen törvény hatálybalépése előtt kötött, illetőleg az öröklés a jelen törvény hatálybalépése előtt nyílt meg.

14. §. Az 1886 : XXIX., 1889. évi XXXVIII., 1891 : XVI. és az 1892. évi

XXIX. t.-cz. alapján felvett jegyzőkönyvek, ugyszintén a beadványok és határozatok bélyeg- és illetékmentesek, kivéve a felek által az 1886 : XXIX. t.-cz. 59. és az 1891 : XVI. t.-cz. 17. §-a alapján benyújtott kérvényeket, továbbá az 1886 : XXIX. t.-cz. 58., az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 27. és az 1892 : XXIX. t.-cz. 8. §-a alapján beadott felszólalási kérvényeket, törlési kereseteket, az ezek tárgyalására vonatkozó iratokat és az ugyanezek alapján hozott bírói határozatokat.

Bélyegmentesek továbbá a betétszerkesztési eljárás során bemutatott vagy a felvett jegyzőkönyvekhez csatolt vázrajzok, helyhatósági bizonyítványok, anyakönyvi kivonatok, családi értesítők, lelkészi bizonyítványok és bírói határozatok, ugyszintén a bemutatott vagy jegyzőkönyvbe vett nyilatkozatok és pótnyilatkozatok.

Bélyegmentesek az 1889 : XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. szakaszában megkívánt lelkészi bizonyítványok mellett, vagy azok helyett az állami anyakönyvekről szóló 1894 : XXXIII. t.-cz. következtében szükséges állami anyakönyvvezetői bizonyítványok is.

Az állami anyakönyvvezetők a jelen §. szerint bélyegmentes anyakönyvi kivonatok, családi értesítőket és bizonyítványokat díjtalanul állítják ki.

Nyilvánkönyvi jogok törlése esetében a nyugta és a telekkönyvileg bejegyzett bármínő jog megszüntére vonatkozó okirat csak akkor bélyegmentes, ha a töröletetni kért jog az 1899. év végeig szűnt meg.¹⁻²⁾

¹⁾ A 12. §. szerint a 13. és 14. §-ok az 1892. évi XXIX. t.-cz. 11—14. §-ának helyébe léptek ; amellyekkel az 1886 : XXIX. t.-cz. 70—71., az 1889 : XXXVIII. t.-cz. 29—30. §-ai és az 1891 : XVI. t.-cz. 17. §-ának utolsó bekezdése hatályon kívül helyestettek.

²⁾ Az 1900 : XV. t.-czikket I. Ig. Törvénytár II. R.-ben.

59.

1900 : XVI. Törvényezikk

a gazdasági munkás- és családsegély-pénztárról.

35. §. (2. bek.) A pénztár központi igazgatóságának s helyi bizottságainak okmányai, könyvei, beadványai, továbbá a tagoknak segélypénztári ügyekre vonatkozó beadványai és nyugtái, ugyyszintén a pénztári ügyekben való használatra kiadott anyakönyvi kivonatok, bizonyítványok bélyeg- és illetékmentesek.

60.

1900 : XVII. Törvényezikk

az állatorvosi közszolgálat államosításáról.

37. §. Az 1888 : VII. t.-cz.¹⁾ 8. §-ának módosításával a számarra és öszvérre is marhalevél állítandó ki.

Az 1887 : XLV. t.-cz.²⁾ 10. §. második bekezdésének hatályon kívül helyezésével, marhalevél-bélyegilleték fejében minden darab két évesnél fiatalabb szarvasmarha vagy ló után, továbbá korukra való tekintet nélkül minden darab számar vagy öszvér után 12 fillér, minden darab két évesnél idősebb szarvasmarha vagy ló után 20 fillér; továbbá az egy marhalevélre írott juhok, kecskék vagy sertések első darabja után 4 fillér, minden további darab juh, kecske vagy sertés után 2 fillér fizetendő.

¹⁾ L. VI. alatt.

²⁾ L. V. alatt.

61.

1900 : XXVIII. Törvényezikk

az erdőmunkásokról.

6. §. (2. bek.) Az erdőmunkásokkal e törvény értelmében kötendő munkásszerződés bélyeg- és illetékmentes.

9. §. (2. bek.) A hatósághoz (e §. első bek. értelmében) beterjesztett okiratról a felek egy koronát kitevő másolási díj lefizetése után *bélyegmentes* hitelesített másolatot kaphatnak.

62.

1900 : XXIX. Törvényezikk

a dohánytermékek és a dohánykertészek közötti jogviszonyok szabályozásáról.

9. §. (Utolsó bek.) A dohánytermelő és dohánykertész közötti szerződés bélyeg- és illetékmentes.

63.

1901 : XX. Törvényezikk

a közigazgatási eljárás egyszerűsítéséről.

43. §. E törvény rendelkezései az adó- és illetékügyekre nem terjednek ki.

64.

1901 : XXIV. Törvényezikk

az összeférhetlenségről.

28. §. Az összeférhetlenségi ügyekben a bejelentés, a névaláírásoknak hitelesítése és minden más irat bélyeg- és illetékmentes.

TARTALOM.

I. A bélyeg- és illetékek iránti törvények és szabályok.

ELSŐ RÉSZ.

A bélyeg- és jogilletékekről.

I. Fejezet.

Általános határozatok.

	Oldal
1. §. A bélyeg- és jogilleték tárgya....	3
2. §. A bélyeg- és jogilleték mérve	4
3. §. Az illetéklerovás nevei.....	4
4. §. Illetéklerovás bélyegjegyekkel	4
5. §. Illetéklerovás készpénzben való fizetés által.....	5
6. §. Illetékesség az illeték kiszabására	5
7. §. Illetékmentesség	6
8. §. Mellékletek illetékmentessége	6
9. §. Feltételes és feltétlen illetékmentesség.....	6
10. §. Bélyegmentes iratok kellékei	6
11. §. Illetékmentesség hatálya	6
12. §. Illetékmentes és nem mentes felek közötti fokozatos illeték alá tartozó jogügylet.....	6
13. §. Illetékmentes és nem mentes felek közötti szárazalékos illeték alá tartozó ügylet	7
14. §. Illetékmentes és nem mentes felek közötti időbörmény illeték alá tartozó okirat	7
15. §. Illetékkötelezett és illetékmentes felek közötti beadványa	7
16. §. Időpont, midőn a kinevítés joga az illetékre beáll	8

II. Fejezet.

A bélyegilletékről és annak lerovásáról bélyegjegyek használata által.

17. §. Bélyegjegyek és bélyegzett iratok	8
18. §. Különböző állandó bélyegilleték alá eső okiratok	9
19. §. Többféle illeték alá tartozó okiratok	9

	Oldal
20. §. Bélyegjegyek használata okiratokon és irományokon	9
21. §. Hivatalos felülbélyegzés	9
22. §. Bélyegjegyek keresztülírásának megelőzése	9
23. §. Bélyegilleték lerovásának ideje....	10
24. §. Bejegyzési illeték lerovása bélyegjegyekben	10
25. §. Távirati kérelmek bélyegkötelezettisége	11
26. §. Bélyegilletékek lerovása peres beadványok és azok mellékletei után	12
27. §. Bélyegilletékek lerovása bírói szemle vagy tanúkihallgatás esetében	13
28. §. Bélyegilleték lerovása belföldi váltóknál	13
29. §. Belföldi váltók után járó illeték mikénti pótlása	13
30. §. Bélyegjegy felragasztása külföldi váltókra	14
31. §. Bélyegilleték készpénzben fizetése váltóknál	14
32. §. Bélyegilleték lerovása kereskedői költjegyek, utalványok és az előlegezési üzletről kiállított kötvényeknél.....	14
33. §. Bélyegilleték lerovása számlák s ehhez hasonló iratoknál.....	15
34. §. Bélyegjegy felragasztása a fuvarlevelekre	15
35. §. Vaspálya- és gőzhajó-társulatok felülbélyegzési joga	16
36. §. Okirat-írlapok felülbélyegzése	16
37. §. Bélyegilleték lerovása marha- és lóleveleknél	17
38. §. Kereskedelmi és iparkönyvek felülbélyegzése	17
39. §. Külföldi okiratok bélyegkötelezettisége.....	18
40. §. Hivatalos felülbélyegzést teljesítő közegek	18
41. §. Hivatalos felülbélyegzés feltételei..	18
42. §. Hivatalos felülbélyegzés	19

Tartalom.

	Oldal		Oldal
43. §. A bélyegjegy nélkül tekintendő nemlétezőnek	19	85. §. Illetékkiszabás a tulajdonjog és haszonélvezet átruházása esetében....	35
44. §. Bélyegköteles ívek szabályszerű nagysága	19	86. §. Átruházási és hagyományozási illeték	35
45. §. Ívek nagysága kereskedelmi és iparüzleti könyveknél	20	87. §. Halálcsetre szóló vagyonzerzések	36
46. §. Egy íven több rendbeli okirat....	20	88. §. Százalékos és állandó bélyegilleték	36
47. §. Többrendbeli felek közös beadványa	20		
48. §. Többrendbeli kérelem egy beadványban	21	V. Fejezet.	
49. §. Bélyegmentes okirattalkátrészek	21	<i>Az illetéklерovási iránti kötelezettségről és jogállásáról.</i>	
50. §. Pontozatok bélyegkötelezettsége ..	21		
Ügyletujtítás:		89. §. Bélyegilleték lerovása iránti kötelezettség	36
51. §. a) váltók és szerződések	21	90. §. A kir. közjegyzők és az ügyvédek fizetési kötelezettsége	36
52. §. b) egyéb esetek	21	91. §. Szinleges meghatalmazottak	37
53. §. c) az ár- és értéktőzsde választott bírósága előtt kötött perbeli egyezsége	24	92. §. Kiadványoknál	37
54. §. Egy okirat több jogügylet felett	24	93. §. A kiadványi bélyegjegy megvizsgálása	37
55. §. Több okirattpéldány egy jogügylet felett	25	94. §. Kezesség	37
56. §. Az eredeti okirattpéldány bemutatásának határideje	25	95. §. Kézpénzben fizetendő illeték lerovása iránti kötelezettség	38
57. §. Bélyegjegyek kicserélése	25	96. §. Illetékeljegyzés	40
58. §. Bélyegilleték lerovása kézpénzben fizetés útján	26	97. §. Kezesség	40
59. §. Bélyegilleték feljegyzése	27	98. §. A megrövidített illeték lerovása ..	40
60. §. Illetékszabás bélyegjegyzék alapján	28		
		Illetéktörlés:	
III. Fejezet.		99. §. a) Ingatlanok iránti jogügyletek vizszazvonása esetében	40
<i>Az illeték megszabásánál alapul veendő érték megállapításáról.</i>		100. §. b) bíróság megsemmisített jogügyleteknél	41
61. §. Szolgáltatások értéke	29	101. §. c) ingóságok iránt kötött jogügyleteknél	41
62. §. Érték megállapítása részben meg nem becsülhető szolgáltatások esetében ..	30		
63. §. Az érték kinyomozása	30	VI. Fejezet.	
64. §. Ingatlanok értékének megállapítása ..	30	<i>Büntető határozatok.</i>	
65—68. §. Ingatlanok legkisebb értéke ..	31		
69. §. Pénz neműek értékének megállapítása ..	32	102. §. Általános elv	41
70. §. Értékpapírok értéke	32	A) Felomelt illeték:	
71. §. Időpont, mely az érték megállapításánál irányadó	32	103. §. I. háromszoros összegben	42
72. §. Ingóságok értéke bevallás útján ..	32	104. §. II. négyszoros „	42
73. §. Szolgáltatások értéke kölcsönös megállapodás útján	32	105. §. III. ötszörös „	42
75. §. Terhek lerovása az értékből	33	106. §. IV. tízszeres „	42
		107. §. V. ötvenszeres „	43
IV. Fejezet.		108. §. Bíróság marhaleveleknél	43
<i>A kézpénzben fizetendő illetékekről.</i>		109. §. Bélyegrovídités peres eljárásban ..	43
76. §. Megszabás alapja	33	110. §. B) Jövedéki büntető eljárás alkalmazása	44
77. §. Az értékösszeg kiegészítése	33	111. §. A kir. törvényszék illetősége	44
78. §. Örökösödési illeték tárgya	33	112. §. Büntetés alkalmazása	44
79. §. Női hozomány	34	113. §. Büntetőtörvény alkalmazása	45
80. §. A hagyatéék tárgya	34	114. §. Büntetés mérve	46
81. §. Adósságok levonása	34	115. §. Büntetés-minimum	46
82. §. A hagyatékhöz tartozó követelések ..	34	116. §. Egyetemlegesség	46
83. §. Külföldön fekvő hagyatéék	34	117. §. A kir. pénzügyigazgatóságok illetősége	46
84. §. Külföldiek belföldön fekvő hagyatéka ..	34	118. §. Bíróság mérve	46
		119. §. Büntetés alóli felmentés	47

Tartalom.

MÁSODIK RÉSZ.¹⁾

A készpénzben lerovandó illetékek kezeléséről.

VII. (I.) Fejezet.

	Oldal
120. §. (1. §.) Az illetékkiszabással megbízott hivatalok illetősége	47
121—122. §. (2—3. §.) Kivételek	48

VIII. (II.) Fejezet.

Illetékköteles jogügyletek és okiratok bejelentése.

123. §. (4. §.) Bejelentési kötelezettség...	49
124—125. §. (5—6. §.) Bejelentési határidők	49

A bejelentés módja :

126. §. (7. §.) a) bírói határozatoknál	50
127. §. (8. §.) b) jogügyleteknél és hagyatékknál	51
128. §. (9. §.) c) bírósággal tárgyalta hagyatékknál	53

IX. (III.) Fejezet.

Büntetési határozatok a bejelentés elmulasztásának eseteire.

129. §. (10. §.) Bíróság mérve	53
130. §. (11. §.) Bíróság kiszabása	54
131. §. (12. §.) Bírák és bírósági hivatalnokok feyelemi felelőssége.....	55

X. (IV.) Fejezet.

A fizetési meghagyásról.

132. §. (13. §.) Fizetési meghagyás kiállítására	55
--	----

Fizetési meghagyás kézbesítése :

133. §. (14. §.) a) vidéken	56
134. §. (15. §.) b) Budapesten	56
135. §. (16. §.) posta útján	56
136. §. (17. §.) Nyilvántartása	57

XI. (V.) Fejezet.

Az illeték befizetéséről és a késedelmi kamatozokról.

137. §. (18. §.) Fizetési határidő	57
138. §. (19. §.) Kivételek	57

¹⁾ A zárjelben levő számok az 1881. évi XXXIV. t.-cz. §-ait jelzik.

Oldal

139. §. (20. §.) Az illeték befizetése	58
140. §. (21. §.) Pénztári nyugták kiállítására	58
141. §. (22. §.) Késedelmi kamatok	58
142. §. (23. §.) Egyetemlegesség	59
143. §. (24. §.) Késedelmi kamat megtérítése	59

XII. (VI.) Fejezet.

Illetékegyenlőrték.

144. §. (25. §.) Tárgyainak kimutatása és bevallása	59
145. §. (26. §.) Változások bejelentése	59
146. §. (27. §.) Bíróság	60
147. §. (28. §.) Befizetés	60

XIII. (VII.) Fejezet.

Jogorvoslatok.

Fellebbezés :

148. §. (29. §.) a) fizetési meghagyás ellen	60
149. §. (30. §.) b) másodfoku határozat ellen	62
150—152. §. (31—33. §.) Igazolás	62
153. §. (34. §.) Fellebbezési hatóságok	62

Helybenhagyó másodfoku határozat elleni fellebbezés :

154. §. (35. §.) a) birtokon kívül	62
155. §. (36. §.) b) birtokon belül	62
156. §. (37. §.) Bíróság mérséklése és engedése	63

XIV. (VIII.) Fejezet.

Illetéktartozások biztosítása és behajtása.

157. §. (38. §.) Biztosítás, behajtás és elvétel	63
158. §. (39. §.) Törvényes zálogjog	65
159. §. (40. §.) Törvényes elsőbbség	68

Behajtás felfüggesztése :

160. §. (41. §.) a) fellebbezésnél	69
161—162. §. (42—43. §.) b) fizetési halasztásnál	69
163—164. §. (44—45. §.) c) végrehajtási eljárásnál	69

XV. (IX.) Fejezet.

Vegyes intézkedések.

165. §. (46. §.) Halálesetek közzlése	69
166. §. (47. §.) Hatósági tisztviselők kötelessége	70

Tartalom.

167. §. (48. §.) Hatósági nyomozás örökösödések esetében	70
168. §. (49. §.) Okozott költségek viselése	70
169. §. (50. §.) A károsított fél javára fizetendő bírság	70

XVI. (X.) Fejezet.

170—171. §. (51—52. §.) Eletbeléptetés	70
--	----

'HARMADIK RÉSZ.')

A fogyasztási bélyegilletékekről.

172. §. Tárgya	71
----------------	----

XVII. Fejezet.

Játékkártyák bélyegilletéke.

173. §. (2. §.) Illeték mérve	71
174. §. (3. §.) Külföldre való kivitel és külföldről behozatal	72
175. §. (4. §.) Hivatalos zárjegy	72
176. §. (5. §.) Gyártás és elárúsítás	73
177. §. (6. §.) Gyártási engedély	73
178. §. (7. §.) Gyáron kívül eszközölhető munkák	73
179. §. (8. §.) Egyéb gyártási feltételek	73
180. §. (9. §.) Kártyaköszlet kezelése	74
181. §. (10. §.) Bélyegilleték lerovása	74
182. §. (11. §.) Játékkártyák üzletszerű árusítása	74
183. §. (12. §.) A kártyagyárosok és kereskedők egyéb kötelezettségei	75
184. §. (13. §.) Szemletartás	75

Büntető határozatok:

185. §. (14. §.) I. Felémelt illeték	75
186. §. (15. §.) II. Jövedéki büntető eljárás	76
187. §. (16. §.) Kisebb kihágások	76
188. §. (17. §.) Gyártási engedély és árusítási jogosultság megvonása	76
189. §. (18. §.) Megrövidített bélyegilleték lerovása	77
190. §. (19. §.) Kezesség	77
191. §. (20. §.) Illetékesség és jogorvoslat	77
192. §. (21. §.) Hátralékok behajtása	77
193. §. (22. §.) Feljelentők és tettenérők jutaléka	77

XVIII—XX. Fejezet.

194—216. §. Naptárak, hirdetések, hírlapi beiktatások, külföldi hírlapok és időszakos lapok bélyegkötelezettségének megszűntetése	77
---	----

¹⁾ A zárjelben levő számok az 1881. évi XXVII. t.-cz. f.-alt jelzik.

NEGYEDIK RÉSZ.

Vegyes intézkedések.

XXI. Fejezet.

	Oldal
217. §. Hivatalos lelet felvétele iránti kötelezettség	78
218. §. Tisztviselők felelőssége	80
219. §. Bélyegellenőrzési szemlék	81
220. §. Büntetés elvülése	82
221. §. Bírágón kívüli illetékfizetési kötelezettség	82
222. §. Be nem hajtható pénzbüntetés átválttatása	82
223. §. Illetékes bíróságok	82

ÖTÖDIK RÉSZ.')

A két államterület lakosai között a bélyeg- s jogilleték körül előforduló érintkezések iránti szabályok.

Első rész.

A jogügyletek, okiratok, irományok és hivatalos cselekmények után járó illetékekről.

I. Fejezet.

Az illetékre jogosult állam meghatározása.

1—4. §. Okiratok, jogügyletek, segédíratok	83
5—7. §. Halálesetre szóló vagyonátvétel	85
8—11. §. Illetékgyenérték	86
12. §. Bejegyzési illeték	86
13—15. §. Hivatalos kiadványok	87
16. §. Kereskedelmi és iparkönyvek	87
17. §. Az O Felsége személye körül m. k. ministerium	87
18. §. Közös intézetek és társulatok	87

II. Fejezet.

A bélyeg- és közvetlen illetékek megállapításáról és lerovásáról, továbbá az illetékköteles okiratok és hivatalos cselekmények bejelentéséről.

19. §. A bélyegilletékekről	87
20—26. §. A közvetlenül lerovandó illetékekről	88

III. Fejezet.

27—35. §. Az egyik államban szabályszerűen eszközölt illetékesítésnek a másik államban való hatályáról	89
--	----

¹⁾ A f-ök az 1899: XLVI. t.-cz. f.-alt jelzik.

Tartalom.

	Oldal		Oldal
IV. Fejezet.		Harmadik rész.	
36—38. §. Közös rendelkezések	90	41—42. §. A díjakról	91
Második rész.		Negyedik rész.	
39—40. §. A játékkártyák és naptárak után járó fogyasztási bélyegilletékről ..	90	43—47. §. Általános határozatok	91
		Pótegyezmény	91

II. Illetéki díjjegyzék.

A) A bélyegilletéki fokozatok táblázata	99
B) Betéteses illetéki díjjegyzék tételeszámok szerint	102

III. Illetékkezelési utasítás.

ELSŐ RÉSZ.

A jegyilletékek és a közvetlenül vagyis készpénzben lerovandó bélyegilletékek.

1—3. §. A kir. adóhivatalok hatásköre az illetékek kiszabása körül	243
4. §. A hatáskörtől való eltérés	245
5. §. Bíróságok és felemelt illetékek	245
6. §. Az adóhivatalok kiszabási illetősége és az illetékköteles jogügyletek s iratok bejelentése	245
7. §. A bejelentés különös nemei	245

A bejelentések és az illetékszabáshoz szükséges adatok beiktatása és ellenőrzése.

8—11. §. Beiktatás az adóhivatalnál vezetőndő A. számfejtőkönyvbe	246
12. §. A kiszabási adatok beterjesztésének ellenőrzése	246
13—14. §. Az adóhivatal teendői a kiszabási adatok beszerzése iránt	247
15—16. §. A haláleseti U. jegyzék vezetése ..	247
17—18. §. Az U. jegyzékben nyilvántartott halálesetek átvezetése az A. számfejtőkönyvbe	248
19. §. A haláleseti bejelentések törlése ..	248
20. §. A kiszabási adatok megszerzésére vonatkozó levelezések	248
21. §. A haláleseti jegyzék lezárása	248
22. §. A haláleseti bejelentések közlése ..	248

Az illetékek megszabása.

23. §. Az illetékek megszabása	248
24. §. Kiszabási adatok beszerzése	249
25—26. §. A kiszabás foganatosítása	249
27. §. Az A. számfejtőkönyvbe történt bejegyzéseknek mely esetekben eszközölhető törlése	249

28—30. §. Az A. számfejtőkönyvbe vezetett iratok beterjesztése felülvizsgálat végett	250
31. §. Az illeték fizetésére kötelezettek sorrendje	251
32. §. A bíróság vagy gyámhatóságilag tárgyalt hagyatékok utáni illeték gyors kiszabása	251
33—35. §. Fizetési meghagyások kiállítása ..	251
36. §. Eljárás a kiírt bírságok, valamint a bejelentés alkalmával előzetes kiszabás alapján fizetett illetékekre nézve ..	252
37. §. A fizetési meghagyásnak az illeték fizetésére egyetemlegesen kötelezett felek terhére való kiállítása és megjelölése amaz eseteknek, melyekben fizetési meghagyás kiállítása nem szükséges	253
38. §. Határidő, mely alatt a fizetési meghagyás kiállítandó	254
39. §. Vétbizonyítvány hozzászátolása ..	254

Az illetékek előírása.

40—41. §. A kiszabott illetékek előírása ..	254
42. §. Későbbben esedékessé váló illetékek nyilvántartása	254
43. §. Az N. jegyzékben nyilvántartott illetékek esedékességének ellenőrzése ..	255

A hivatalos leletek könyvelése, az azok alapján kiszabott illetékek előírása és az ezekre vonatkozó fizetési meghagyások kiállítása.

44. §. A hivatalos bélyegleletek és értesítések a telekkönyvi hatóságok által hivatalból készített másolatokról	255
45—46. §. Az adóhivatal illetékességének megállapítása és a be nem jelentett jogügyletekre vonatkozó leletek könyvelése ..	255
47. §. Az adóhivatali K. jegyzék mikénti vezetése	256

Tartalom.

Oldal

Oldal

48. §. A fizetési meghagyás kiállítása és az egyetemleges fizetési kötelezettség érvényesítése	256
--	-----

A fizetési meghagyások kézbesítése és a kézbesítés ellenőrzése, úgy az A. számfajtkönyvben, mint a K. jegyzékben előírt illetékekről.

49. §. A fizetési meghagyások kézbesítésére hivatott közegek	256
50—51. §. Fizetési meghagyások elküldése	256
52. §. A fizetési meghagyások kézbesítésének módja	257
53. §. A visszajuttatott vétbizonnyítványok kezelése	257
54. §. Az elküldött fizetési meghagyások kézbesítésének nyilvántartása	257
55. §. A kézbesítés szorgalmazása	258
56. §. Az adóhivatal kerületén kívül lakó feleknek szóló fizetési meghagyások elküldése	258

Az illetékkiszabási iratok kezelése és megőrzése.

57. §. Az iratok kezelése	258
58. §. Az iratok megőrzése	258

A közrefennlú lerovandó illetékek bevételzése és elszámolása.

59—61. §. A befizetés helye és módja....	259
62. §. A befizetett illetékeknek az A. számfajtkönyvben és K. jegyzékben való keresztülvitele	259
63. §. Az illetékek bevételzése és elszámolása	260
64. §. Késedelmi kamatok és végrehajtási költségek levonása	260
65. §. Végrehajtási költségek beszedése ..	261
66—67. §. Késedelmi kamatok mikénti felszámítása	261
68—69. §. A fizetésről kiállítandó nyugta kellel	261
70. §. A befizetési I. lajstrom és L. alnpló okmányolása	262
71. §. Eljárás az okmányolásra használandó irat hiányában	262
72. §. Okmányolás részletfizetések esetében	262

Az illetékek és bírságok nyilvántartása és behajtása.

73. §. Illeték- és bírsághátralékok nyilvántartása	263
74. §. Az illetékhátralékoknak községenként a G. kimutatásba való átvzetése ..	263
75. §. A G. kimutatás mikénti vezetése és annak időnkénti összehasonlítása a behajtási közegek nyilvántartásával.....	264

76. §. Az illetéki intések kiállítása.....	265
77. §. Községi (városi) előjáróságok útján kézbesítendő intések	265
78. §. Az illetéki intések kiállításának ideje	266
79. §. Az intései adatok és illetékek nyilvántartása	266
80. §. A hátraléki kimutatások kiállítása	266
81. §. A végrehajtás fogatosítására hivatott közegek illetősége	267
82. §. A saját kerületbeli hátraléki kimutatások elküldése	267
83. §. A más adóhivatali kerületben behajtható hátralékok iránti kimutatások elküldése	268
84. §. A végrehajtás fogatosítására hivatott közegek kötelezettségei	269
85. §. A végrehajtási eljárás ellenőrzése és feljegyzése	269
86. §. Intézkedések az ingókból be nem hajtható illetékekre nézve	270
87. §. Illetékhátralékok kimutatása csódtömegek ellen és bíról vételárfeosztásoknál	270
88. §. Behajthatatlanná vált illetékek törlése	271
89. §. Az illetékeknek bíról uton való érvényesítése	271

Az illetékek telekkönyvi biztosítása.

90. §. Határidő, mely alatt az illetékek telekkönyvi biztosítása eszközöndő....	272
91. §. A telekkönyvi biztosítás módja....	272
92. §. A telekkönyvi biztosítás kérelmezése hivatott hivatal	273
93—94. §. A telekkönyvi biztosítás iránti beadványok szerkesztése	273
95. §. Eljárás a bekebelezés vagy felülkebelezés megtagadása esetében	273
96. §. A telekkönyvileg biztosított illetékek törlése.....	274
97. §. A törlési végzések feljegyzése és a biztosított illetékek nyilvántartása	274

A bekönyvelt kiszabási iratok, valamint az illetékek törlése, kiigazítása és visszatérítése.

98. §. A törlések elrendelése	274
99. §. A törlések, a túlulványozások és a visszatérítések mikénti keresztülvitele ..	274

A könyvek és naplók lezárása s ezeknek, valamint az idősekt kimutatásoknak bevezetése.

100. §. Az A. számfajtkönyv és a K. jegyzék mikénti lezárása.....	276
101. §. Az A. számfajtkönyv és a K. jegyzék kivonatának szerkesztése	276
102. §. Az elintézetlen kiszabási iratok nyilvántartása	277
103. §. Az I. lajstrom és az L. alnpló	

Tartalom.

	Oldal		Oldal
lezárása. Együttal a felemelt illetékek- ből járó jutalékok kimutatása.....	278	135. §. Az illetékegyenértéki tartozás apa- dása	287
104. §. Az illetéki <i>S.</i> összesítés szerkesztése	279	136—138. §. A <i>GG.</i> számfejtőkönyv mi- kénti vezetése	288
105. §. Az illetéki hátralékokra nézve időn- ként megjelendő leszámolás	280	<i>A fizetési ívek kézbesítése.</i>	
<i>Számvevőszégi észrevételek.</i>		139—141. §. A fizetési ívek kézbesítése ..	288
106—111. §. A számvevőség által az ille- tékek hibás kiszámítása, vagy az illetéki törvények és szabályok helytelen alkal- mazása tekintetében gyakorlandó felül- vizsgálat	281	<i>Allandó kataszteri sorkönyv vezetése.</i>	
<i>Ezen utasítás megszegésének eseteire alkal- mazandó büntető határozatok.</i>		142—143. §. A kataszteri sorkönyvek szer- kesztése	289
112—117. §.	282	144. §. Változások kitüntetése és betű- soros mutató vezetése.....	289
MÁSODIK RÉSZ.		<i>Az illeték-egyenértéki kiszabásdra vonatkozó iratok kezelése.</i>	
Az illetékegyenértékről.		145—146. §.	289
118. §. Az illetékegyenérték kiszabására illetékes hivatalok	283	<i>Az illeték-egyenértéki bevételeztetése és elszámolása.</i>	
<i>Az illetékegyenérték alá eső vagyonról teendő bevallások.</i>		147. §. A <i>KK.</i> mintájú bevételi segédnapló vezetése	290
119—122. §.	284	148. §. A történet bevezetésnek a <i>GG.</i> szám- fejtőkönyvben való bevezetése	290
<i>A vagyonbevallások kezelése az adóhivatalnál.</i>		149. §. Késedelmi kamat szedése	290
123. §. A vagyonbevallások bevezetése a <i>GG.</i> számfejtőkönyvbe.....	285	150. §. A bevételi tételek okmányolása ..	290
124. §. A vagyonbevallások megvizsgálása (tárgyalása)	285	151. §. A történet fizetés elismerése	290
<i>Az illetékegyenérték kiszabása.</i>		<i>Az illeték-egyenértéki tartozások törlése, kiegészi- tése és visszalétele.</i>	
125—127. §. Az illetékegyenérték kisza- bása	285	152. §.	290
128. §. Az esetleg kirovandó bírságok könyvelése	286	<i>Az illeték-egyenértéki tartozások nyilvántartása és behajtása.</i>	
129. §. Az illetékegyenérték előírása	286	153—154. §.	291
130. §. Fizetési ív kiállítása	286	<i>A könyvek és naplók lezárása és az időszaki kimutatások beértesítése.</i>	
131. §. Eljárás a fenforgó illetékmentesség esetében	286	155. §. A <i>KK.</i> bevételi napló lezárása... 291	
<i>Az adóhivatalok eljárása a kiszabott illeték- egyenértéki tartozások iránti beálló változások eseteiben.</i>		156. §. A <i>GG.</i> számfejtőkönyv lezárása... 291	
132—133. §. Utólagos kiszabás esetei....	287	157. §. Evnegyedi összesítés	292
134. §. Újabb fizetőkötelezettségek felmerü- lése	287	158. §. Az évközlben beállott változások kimutatása	293
		159—160. §. Időnkénti leszámolások	293
		<i>Az ezen szabályok megszegésének eseteire alkal- mazandó büntető határozatok.</i>	
		161. §.	294

IV. A díjakról.

I. RÉSZ.

A díjak neméről,

	Oldal
1. §. Díjkötelezettség tárgyai	297

I. Fejezet.

Királyi kegyadományozások.

2. §. Világi méltóságok és czímek	297
3. §. A kir. honvédség tisztjeinek jelleg-díja	297
4. §. Egyházi czímek	297
5—11. §. Nemességi rangok	298
12—13. §. Czimerek	298
14. §. Előnév adományozása	298
15. §. Örökfogadás, leányfiustás és gyermektörvényesítés	298
16. §. Szent István-rend	298

II. Fejezet.

Allamszolgálati kinevezések.

17. §. A szolgálati díj tárgya	299
18. §. A szolgálati díj alóli mentesség	299
19—26. §. A szolgálati díj kiszabása és befizetése	299

III. Fejezet.

Szabadalmak.

27. §. Vásártartási szabadalom	300
28. §. Részvénytársulat kizárólagos szabadalma	300
29. §. A szabadalmak után járó díjak befizetése	301
Találmányi szabadalmak (1895: XXXVII. t.-cz.)	301
Védjegyek (1890: II. t.-cz.)	302

IV. Fejezet.

Különféle jogosítványok.

30. §. Családi hitbizományok	302
31. §. Királyi közjegyzői kinevezés	302
32. §. Országos czimer használhatása	303
33—34. §. A jogosítványok után járó díjak befizetése	303

V. Fejezet.

Bírói lettemények.

35. §. A letéti (örizeti) díjak tárgya	303
36. §. A díj mérvének alapja	303
37. §. A díjköteles letétek nemei	303

Oldal

38. §. Díjmentes letétek	303
39. §. A díj megszabásánál felveendő érték	304
40. §. A díjkiszabás alapjául veendő időtartam	304
41—42. §. A díj különböző mérve az érték és az időtartam szerint	304
43. §. A díj kiszabása, ha a tárgyak együttesen adatnak ki	305
44—45. §. A díj befizetése	305

II. RÉSZ.

A díjak kiszabásáról, kezeléséről és elszámolásáról.

I. Fejezet.

A pénzügyminisztérium tárczájára leszámlázandó díjak kiszabása.

46. §. A királyi kegyadományozások, a szabadalmak és a különféle jogosítványok utáni díjak kiszabása	306
47. §. A szolgálati díjak kiszabása	306
48. §. A bírói letéti díjak kiszabása	306

II. Fejezet.

A díjak kezeléséről, elszámolásáról és behajtásáról.

49. §. A királyi kegyadományozások, a szabadalmak és a különféle jogosítványok után járó díjak kezelése	306
50. §. A kegyadományozások után járó díjak behajtása	307
51—61. §. A szolgálati díjak iránti eljárás	307
62—63. §. A bírói letéti díjak kezelése	308

III. Fejezet.

Vegyes intézkedések.

64—65. §. A szabadalmak és különféle jogosítványokért lerott díjak visszatérítése és az e részbeni igény elévülése	309
66. §. A díjak kiszabásával és kezelésével megbízott tisztviselők felelőssége	309
67. §. A kiszabott díjak kiszabása elleni jogorvoslatok	309
68. §. A díjkötelezettség nem tárgya a bírói eljárásnak	310
69. §. A díjak sorozása csőd esetében	310

Függelék.

1—5. §. A díjak czimén elszámolandó törvényzéki bírságok kezeléséről és elszámolásáról	310
--	-----

V. Teljes törvények.

	Oldal		Oldal
1. A bélyeg és illetékek, valamint a díjak tárgyában (1868: XXIII. t.-cz.)....	315	15. A játékkártyák bélyegilletékéről (1881. évi XXVII. t.-cz.).....	341
2. Az 1868: XXIII. t.-cz. 30. §-ának az 1869. év végeig kiterjesztéséről (1868. évi LVIII. t.-cz.).....	318	16. A közvetlenül lerovandó illetékek kezeléséről (1881: XXXIV. t.-cz.).....	348
3. A pénzüzetek, részvénytársulatok és egyesületek illetékeire vonatkozó bélyeg és illeték szabályozásáról (1869: XVI. t.-cz.).....	318	17. A jelzőlogkölosönök átválttatásánál adandó bélyeg- és illetékkezelvézményekről (1881: LXX. t.-cz.).....	365
4. A bélyeg és illetékek, valamint a díjak iránt fennálló szabályok érvényének meghosszabbításáról (1869: XVII. t.-cz.).....	322	Ehhez tartozó törvények:	
5. A hírlapbélyeg eltérítéséről (1869. évi XXIII. t.-cz.).....	322	1886: XXXVI. t.-cz.	366
6. A bélyeg és illetékek, valamint a díjak iránt fennálló szabályok érvényének meghosszabbításáról (1870: LVIII. t.-cz.).....	322	1889: XLIII. t.-cz.	367
7. A házközösségeknek Horvát-Szlavonországokban rendezése alkalmából felmerülő és a házközösségi vagyonban megosztásra vonatkozó beadványok és okiratok bélyeg- és illetékmentességéről (1870: LIX. t.-cz.)...	322	1895: L. t.-cz.	367
8. A bélyeg és illetékek, valamint a díjak iránt fennálló szabályok érvényének meghosszabbításáról (1871: LXIII. t.-cz.).....	323	1900: XXXV. t.-cz.	367
9. Ugyanarról (1874: XXXVIII. t.-cz.)...	324	18. A biztosítási és ezekhez hasonló szerződésekéről fizetendő illetékekről (1883. évi VIII. t.-cz.).....	368
10. A bpesti áru- és értéktőzsde, valamint a vidéki termény- és gabonacsarnokok választott bíróságai előtt előforduló iratokról s jogügyletektől és ezen bíróságok ítéleteitől járó bélyegilletékekről (1875: XVI. t.-cz.)	324	19. A bélyeg- és illetékekre vonatkozó törvények és törvényesített szabályok némely határozatainak módosításáról (1887: XLV. t.-cz.).....	369
11. A bélyeg, illetékek és díjak tárgyában (1875: XXV. t.-cz.).....	326	Az 1887: XLV. t.-cz. módosításáról (1900: XXXIII. t.-cz.).....	375
12. A bélyeg és illetékek, valamint a díjak iránt fennálló szabályok és az 1868. évi XXIII. t.-cz. hatályának meghosszabbításáról és azon szabályok némely rendelkezésének módosításáról (1873: IX. t.-cz.).....	329	20. A hazai iparnak állami kedvezményekben való részesítéséről (1890: XIII. t.-cz.).....	375
13. Az 1873: IX. t.-cz. 15. és 16. §-ainak módosításáról (1879: XXXIII. t.-cz.)	334	21. A hazai ipart támogató pénzüzeteknek adható állami kedvezményekről (1890: XIV. t.-cz.).....	377
14. A bélyeg-ésilletékekre vonatkozó törvények és szabályok némely határozatainak módosításáról (1881: XXVI. t.-cz.)	334	22. A törvénykezési bélyegekre és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok módosításáról és kiegészítéséről (1894: XXVI. t.-cz.).....	378
		Pénzügym. rendelet az 1894: XXVI. t.-cz. végrehajtása iránt.....	387
		Ugyanaz az 1894: XXVI. t.-cz.-nek Horvát-Szlavonországokban való alkalmazása iránt.....	394
		23. Osztrák-magyar egyezmény a bélyeg és közvetlen illetékek s a fogyasztási bélyeg és díjak iránt (1899: XLVI. t.-cz.).....	400
		24. A naptárak, hirdetémények, hírlapi beiktatások, külföldi hírlapok és időszaki lapok bélyegkötelezettségének megszüntetéséről (1900: X. t.-cz.)...	411
		25. Nyugtatónyvi és szerződési bélyegilletékeknek készpénzben teendő lerovásáról (1901: XIV. t.-cz.).....	411
		Pénzügym. rendelet az 1901: XIV. t.-cz. végrehajtása tárgyában.....	411

VI. Kivonatos törvények.

1. Vasutak és csatornák összpontosított telekkönyvezéséről (1858: I. t.-cz.)...	415	4. Szőlőbirtok után járó tartozások megváltásáról (1868: XXIX. t.-cz.)....	415
2. Kereskedelmi és iparkamarákról (1868. évi VI. t.-cz.).....	415	5. Urb. örökváltásokért adandó megtérítésről (1868: XXXIII. t.-cz.).....	416
3. Közadók kivetéséről (1868 évi XXI. t.-cz.).....	415	6. A törv. bevett keresztény vallásfelekezetek viszonyosságáról (1868: LIII. t.-cz.)	416

Tartalom.

	Oldal		Oldal
7. A magyar földhitelintézetéről (1871. évi XXXIV. t.-cz.)	416	36. A volt nasszódvidéki községi erdők kezelése tárgyában (1890: XIX. t.-cz.)...	446
8. Az urbéri kapcsolatból fenmaradt jog- és birtokviszonyok rendezéséről (1871. LIII. t.-cz.).....	416	37. A szőlőterületeknek adandó állami kedvezményeikről (1891: I. t.-cz.).....	446
9. Az írtványokról (1871: LIV. t.-cz.)..	417	38. Az ipari és gyári alkalmazottaknak betegség esetében való segélyezéséről (1891: XIV. t.-cz.).....	446
10. Az arányosításról és tagosításról Erdélyben (1871: LV. t.-cz.)	417	39. A telepítésről (1894: V. t.-cz.)	447
11. A telepítvényekről (1873: XXII. t.-cz.)	417	40. Az örökösödési eljárásról (1894: XVI. t.-cz.)	447
12. A magyar leszámítoló és keresk. bankról (1873: XXVI. t.-cz.)	417	41. Lóversenyi fogadásokról (1894: XXIX. t.-cz.)	447
13. A magyar korona országgal közös törvényhozása alá tartozó viszonyoknak a polgárosított határörvidéki részekben való rendezéséről (1873. évi XXVIII. t.-cz.).....	418	42. Az állami anyakönyvekről (1894. évi XXXIII. t.-cz.)	447
14. A záloglevelek biztosításáról (1876. évi XXXVI. t.-cz.)	418	43. Urbéri dézsmák kárpótlása Erdélyben (1895: III. t.-cz.)	448
15. A kisebb polgári peres ügyekben való eljárásról (1877: XXII. t.-cz.).....	418	44. A találmányi szabadalmakról (1895. évi XXXVII. t.-cz.)	448
16. Osztrák-magyar bank (1878: XXV. t.-cz.)	420	45. A phylloxera által elpusztított szőlőkről (1896: V. t.-cz.)	448
17. Kisbirtokosok országos földhitelintézetéről (1879: XXXIX. t.-cz.)	420	46. A majorsági birtokról (1896: XXV. t.-cz.)	448
18. A magyar állampolgárság megszerzéséről és elvesztéséről (1879: L. t.-cz.)	421	47. A közigazgatási bíróságról (1896 évi XXVI. t.-cz.)	449
19. A helyiérdekű vasutakról (1880. évi XXXI. t.-cz.)	421	48. Lottójövedékről (1897: VII. t.-cz.)...	451
20. A emlékek fentartásáról (1881. évi XXXIX. t.-cz.)	422	49. A hazai pénzüzetek által kibocsátott némely könyvények biztosításáról (1897. XXXII. t.-cz.).....	451
21. A hazai iparnak adandó állami kedvezményekről (1881: XLIV. t.-cz.).....	422	50. A m. k. központi statisztikai hivatalról (1897: XXXV. t.-cz.)	452
22. Az ugynevezett Ueberland-földekről (1882: XXVIII. t.-cz.)	423	51. A mezőgazdasági munkásokról (1898. évi II. t.-cz.)	452
23. A közadók kezeléséről (1883: XLIV. t.-cz.)	424	52. Községi erdők kezeléséről (1898: XIX. t.-cz.)	452
24. A m. kir. postatakarékpénztárról (1885. évi IX. t.-cz.)	437	53. A gazdasági és ipari hitelzövetkezetekről (1898: XXIII. t.-cz.)	452
25. Zártkutatmányi díjakról (1885: XIV. t.-cz.)	438	54. A fogyasztási adó természetű jövedelmek rendezéséről (1899: VI. t.-cz.)	453
26. A vízjogról (1885: XXIII. t.-cz.)	438	55. Az országgyűlési képviselőválasztások feletti bíráskodásról (1899: XV. t.-cz.)	453
27. A házközösségi intézmény megszűntetéséről (1885: XXIV. t.-cz.)	439	56. A vízmunkálatoknál alkalmazott munkásokról (1899: XLI. t.-cz.)	453
28. A közegészségügyi törvény módosításáról (1887: XXII. t.-cz.)	439	57. Az értékpapírforgalmi adóról 1900. évi I. t.-cz.....	453
29. Az állategészségügy rendezéséről (1888. évi VII. t.-cz.)	439	58. Telekkönyvi betétszerkezetéről (1900. évi XV. t.-cz.)	454
30. A halászatról (1888: XIX. t.-cz.).....	440	59. A gazdasági munkás- és cselédségélypénztárakról (1900: XVI. t.-cz.)	455
31. Az állami irtalmérési jövedékről (1888. évi XXXV. t.-cz.)	440	60. Az állatorvosi közszolgálat államosításáról (1900: XVII. t.-cz.).....	455
32. Az 1888: XXXV. t.-cz. folytán adandó kártalanításról (1888: XXXVI. t.-cz.)	442	61. Az erdőmunkásokról (1900: XXVIII. t.-cz.)	455
33. A pénzügyi közigazgatás szervezetének változtatásáról (1889: XXVIII. t.-cz.)	443	62. A dohánytermelők és kertészek közötti jogviszonyok szabályozásáról (1900. évi XXIX. t.-cz.)	455
34. A vízszabályozási és talajjavítási kölcsönökről (1889: XXX. t.-cz.)	445	63. A közigazgatási eljárás egyszerűsítéséről (1901: XX. t.-cz.)	455
35. A volt nasszódvidéki községek birtokviszonyainak rendezése tárgyában (1890: XVIII. t.-cz.).....	446	64. Az összeférhetlenségről (1901: XXIV. t.-cz.)	455

AZ ATHENAEUM KÖNYVKIADÓHIVATALÁBAN

BUDAPEST, VII. KER., KEREPESI-UT 54. SZ.

s általa minden hazai könyvkereskedésben kaphatók:

Herczegh M. Magyar családi és öröklési jog. Második kiadás. Ára ... 7 kor. — fill.
Herczegh M. A magyar dologbeli és kötelmi jog. Ára 6 » — »

JOGI ISMÉTLŐ KÖNYVEK GYÜJTEMÉNYE:

I. kötet.	Institutiók. Kérdések- és feleletekben. Irta <i>Gajus</i> . Ára	1 kor. 60 fill.
II. »	Pandekták. Kérdések- és feleletekben Irta <i>Yrnerius</i> . Ára	1 » 60 »
III. »	Egyetemes európai jogtörténet. Kérdések és feleletekben. Összeállította <i>Cujatius</i> . Ára	1 » 60 »
V. »	Magyar alkotmány- és jogtörténet. Kérdések- és feleletekben. Összeállította <i>Anonymus</i> . Ára	1 » 60 »
VII. »	Nemzetgazdaságtan. Kérdések- és feleletekben. Összeállította <i>Smith</i> . Ára	1 » 60 »
VIII. »	Magyar közjog. Kérdések- és feleletekben. Összeállította <i>Justus</i> . III. kiadás. Ára	1 » 60 »
X. »	Jog- és állambölcsészet. Kérdések- és feleletekben. Összeállította <i>Spencer</i> . Ára	1 » 60 »
XIII. »	Politika. Kérdések- és feleletekben. Összeállította <i>Apulejus</i> . Ára	1 » 60 »
XIV. »	Pénzügytan. Kérdések- és feleletekben. Irta <i>Malchus</i> . Ára	1 » 60 »
XV. »	A magyar kereskedelmi törvény. Kérdések- és feleletekben. <i>Schnierer Gyula</i> .	2 » — »
XVI., XVII. »	Magyar közigazgatási jog. 2 rész. Ára	3 » 60 »
XVIII. »	Magyar pénzügyi jog. Kérdések- és feleletekben. Ára	1 » 60 »
XIX. »	A magyar váltójog. Kérdések- és feleletekben. Irta <i>Wüdner János</i> . Ára	1 » 60 »
XX. »	Statisztika. Kérdések- és feleletekben. Összeállította <i>Censor</i> . Ára	1 » 60 »
XXI., XXII. »	Magyar magánjog. Összeál. <i>Werböczy</i> . Két rész: egy-egy ára	1 » 60 »
XXIII. »	Államszámviteltan. Összeállit. <i>Alpha-Omega</i> . Ára	1 » 60 »
XXIV. »	Bűnvádi perrendtartás. Irta <i>dr. Atzél Béla</i> . Ára	1 » 60 »

AZ ATHENAEUM KÖNYVKIADÓHIVATALÁBAN

BUDAPEST, VII. KER., KEREPESI-UT 54. SZ.

s általa minden hazai könyvkereskedésben kaphatók:

Kiss Emil. A közigazgatási hatóságok elé utalt kihágások és azok körüli eljárási és pénzkezelési szabályok. Két kötet. 1899. Ára füzve 20 kor., kötve	24 kor. — fill.
Kiss István. Magyar Közjog (Magyar államjog). IV. kiadás. Ára	9 > — >
Klupathy Antal dr. A magyar kereskedelmi jog kézikönyve. 2 kötet, negyedik kiadás. Ára	20 > — >
Knorr Alajos. Házassági perek. Ára	2 > — >
Korbuly Imre. Magyarország közjoga. Negyedik kiad. 1884. Ára	8 > — >
Kossutány Ignác. A magyar alkotmány- és jogtörténelem tankönyve. Első kötet. 1895. Ára	6 > — >
Ladányi Béla. Nemzeti jog és törvényhozás. Ára	4 > 80 >
Lekky István. Mezőrendőrségről és mezőgazdaságról szóló törvény magyarázata. Ára	5 > — >
Miskolczy László. Előzetes eljárás bűnügyekben. Ára	3 > 60 >
Nagy Ernő. Magyar Közjog. (Államjog.) 5. kiadás. Ára	9 > — >
Nagy Ferencz dr. A magyar kereskedelmi jog kézikönyve. Különös tekintettel a birói gyakorlatra. Hatodik átdolgozott kiadás. Két kötetben. 1904. Ára	19 > — >
Nagy Ferencz dr. A magyar váltójog kézikönyve. Különös tekintettel a birói gyakorlatra és a külföldi törvényhozsókra. Negyedik kiad. 1904. Ára	11 > — >
Neumann Ármán. A kereskedelmi törvény magyarázata. Második teljesen átdolgozott kiadás. Két kötet ára	24 > — >
Németh Péter. A gyámság és gondnokság. Az 1877: XX. t.-cz. magyarázata stb. Ára	6 > — >

Országgyűlési TÖRVÉNYCIKKEK évi kiadásai: (Pontosságáról és kezelhetőségéről hírneves Athenaeum — volt EGGENBERGER-féle — kiadás.)
 1880. füzve 2.80, kötve 4.—, 1881. füzve 8.—, kötve 9.20, 1882. füzve 4.—, kötve 5.20, 1883. füzve 4.80, kötve 6.—, 1884. füzve 4.—, kötve 5.20, 1885. füzve 2.80, kötve 4.—, 1886. füzve 4.— kötve 5.20, 1887. füzve 2.80, kötve 4.—, 1888. füzve 4.80, kötve 6.—, 1889. füzve 4.—, kötve 5.20, 1890. füzve 6.—, kötve 7.20, 1891. füzve 2.80, kötve 4.—, 1892. füzve 6.—, kötve 7.20, 1893. füzve 6.—, kötve 7.20, 1894. füzve 6.—, kötve 7.20, 1895. füzve 3.60, kötve 4.80, 1896. füzve 7.—, kötve 8.—, 1897. füzve 3.—, kötve 4.20, 1898. füzve 4.80, kötve 6.40, 1899. füzve 7.20, kötve 8.60, 1900. füzve 4.60, kötve 6.20.

AZ ATHENAEUM KÖNYVKIADÓHIVATALÁBAN

BUDAPEST, VII. KER., KEREPESI-UT 54. SZ.

s általa minden hazai könyvkereskedésben kaphatók:

Osztrák jog kérdések- és feleletekben. Irta <i>dr. A. E.</i> Ára ...	1 kor. 20 fill.
<i>Dr. Peregriny János.</i> A magyar- és erdélyországi telek- könyvi törvények és rendeletek gyűjteménye. Kiegészítve a kir. Curia döntvényeivel és betűrendes tárgymutatóval. I. rész. 1850—1887. II. rész. 1868—1885. III. rész. 1886—1889. Ára a három kötetnek kötve 16 kor. 40 fill. helyett	12 > — >
<i>Plósz Sándor.</i> A magyar váltójog kézikönyve. 3. kiadás. Ára	8 > — >
<i>Ráth Zoltán.</i> Magyarország statisztikája. A statisztika elmé- letével és nemzetközi összehasonlításokkal. 1896. Ára	6 > — >
<i>Ragályi Lajos.</i> Az örökösödési eljárás (1894: XVI. t.-cz.) magyarázata. (Függelékül az örökösödési ügyekre vonat- kozó összes illetékszabályok. Egybeállította <i>Köcsön</i> <i>Lajos.</i>) 1896. Füze 12 kor. Kötve	14 > — >
<i>Schulhof S.</i> Büntető törvények gyűjteménye. 2 kötet. Kötve	12 > — >
<i>Sigmond Andor.</i> A közigazgatási eljárás vezérfonala, tekin- tettel a törvényhatósági közigazgatásra. Ára	9 > — >
<i>Sigmond Andor.</i> A magyar alkotmányjog alapintézké- dései, tekintettel az 1848., 1867. és 1905. évre. Ára	6 > — >
<i>Szentmiklósi Márton.</i> A római jog institutiói. Harmadik javított kiadás. Ára	6 > 60 >
<i>Szlvák Imre.</i> Országgyűlési képviselőválasztás és curiai bíráskodás codexe. Ára vászonkötésben	12 > — >
<i>Tóth Gáspár.</i> Házassági jog. Ára	3 > 60 >
<i>Vámbéry Rusztem.</i> Esküdtek kézikönyve. Kötve	2 > — >
<i>Vécsey Tamás.</i> Római családi jog. Ára	6 > — >
<i>Virág.</i> Házasság felbontásának joga Magyarországon. Ára	4 > — >
<i>Wallon D. dr.</i> A magyar államszámvitel kézikönyve. Ára	6 > 40 >
<i>Zlinszky Imre.</i> A magyar örökösödési jog és az európai fejlődés. 1877. Ára	7 > — >
<i>Zlinszky Imre.</i> A kisebb polgári peres ügyekben való eljárás rendszere. Tekintettel a községi bíráskodásra. Iromány-példákkal. 1878. Ára	6 > — >
<i>Zabulák László.</i> A közigazgatási bíróságról szóló törvény (1896: XXVI. t.-cz.) magyarázata. Második kiadás. Jegy- zetekkel és utmutatóval. 1897. Ára	6 > — >
<i>Zsögöd Benő.</i> Fejezetek kötelmi jogunk köréből. II. kötet. Ára	27 > — >

